

DET TREDJE TESTAMENTET

KOMPENDIUM AV GUDDOMMELIGE
MANIFESTASJONER
FRA ÅPENBARINGSARBEIDET
"LIBRO DE LA VIDA VERDADERA" (BOK
OM DET GRØNNE LIVET)
MÉXICO, 1866 - 1950

Redaktør og oversetter fra spansk til tysk:
Traugott Göltenboth
Medarbeidere: Victor P. Martens

Utgiver av den spanske originalutgaven
"Libro de la Vida Verdadera" (Boken om
det grønne livet)
i 12 bind er

Asociación de Estudios Espirituales Vida
Verdadera A.C.

Apartado Postal 888, 06000 México D. F.
Registrado bajo número 20111, 26002,
83848.

Dette er en nettversjon

Det tredje testamentet kan oversettes fra tysk
til andre språk med denne nettversjonen.

Dette er et initiativ av Anna Maria Hosta
(E-post: a.m.hosta@web.de) med

nedlastningskobling:

www.DeepL.com/Translator (Pro-versjon) ***

DeepL oversettes for tiden til 26 språk og kan
lastes ned til skrivebordet. Internett-tilkobling
er nødvendig for oversettelse.

For å sikre en flytende, feilfri oversettelse har
vi fjernet mellomrom og pauser i teksten.

I tillegg kan teksten i denne versjonen legges
inn i **Balabolka** - Text-to-Speech Generator -.

Nedlastingslenke for skrivebordet:

https://www.chip.de/downloads/Balabolka_79964833.html - kopieres for å få teksten lest
opp.

Som lyd på SoundCloud på:

<https://soundcloud.com/user-956003141>

Min hjemmeside:

<https://www.friedensreich-christi-auf-erden.com>

Herrens ord

.... "Jeg vil at du, i oppfyllelse av mine profetier, skal samle bind med bøker med dette ordet som jeg har gitt deg, og senere lage utdrag og tolkninger av det og bringe dem til dine medmenneskers oppmerksomhet." (U 6, 52²)

... "Med dette Buch²², som menneskeheten til slutt vil anerkjenne som Det tredje testamente, skal du forsvare min sak. Menneskeheten kjenner bare loven fra den "første æra" og det som står skrevet i Det første og Det andre testamente. Men det tredje vil nå forene og rette opp det menneskene har forandret på grunn av mangel på forberedelse og forståelse." (U 348, 26)

... "Denne stemmen som kaller på deg, er den guddommelige mesterens stemme. Dette Ordet er fra Ham som skapte alle ting. Essensen av dette arbeidet vil bli grunnsteinen som alle ordrer vil hvile på i fremtiden. Han som har makt til å gjøre alle ting, vil forvandle deres hjerter av stein til en helligdom av kjærlighet og opphøyelse og vil tenne lys der det bare var mørke." U ²

² U i forbindelse med et tall henviser til sitater i de 12 bindene av "Book of True Life".

²² Når Herren gjentatte ganger nevner "boken" eller "min bok" i sine taler og prekener, refererer han ikke til en materiell bok som denne, men til helheten av hans lære og instruksjoner i denne tredje æra, som han brakte til menneskeheten i Mexico fra sin første åpenbaring i 1884 til 1950. I denne såkalte "boken brakte han oss sitt "tredje testamente", som han gjentatte ganger og eksplisitt bekrefter for oss. Se også kapittel 63, vers 82 og 83 i denne boken.

Den spanske originalutgaven

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.

Apartado Postal 888 México, D.F. CP 06000

Para informaciones o adquisición de los libros dirigirse

Orinoco N° 54 Interior 5, Col. Zacahuitzco
03550 México, D.F.

12 Tomos "Libro de la Vida Verdadera"

(Boken om det grønne livet)

Nueva edición en 6 libros

Cátedras anteriores a 1948 - tomos 1 al 9

Antecedentes del Libro de la Vida Verdadera
(tidligere utgaver av Livets bok)

Apokalypsen og dens åndelige fortolkning

(Apocalipsis y su Interpretación Espiritual)

Biografía de Roque Rojas

Consejos del Mundo Espiritual de Luz (Rådet
for den åndelige verden)

Diccionario de Términos Espirituales

(Ordbok over åndelige begreper)

María (La Ternura Divina) Elías (El

Forløperen)

Profecías y otros temas

Humanidad I Temas del "Libro de la Vida Verdadera" (Humanitet I Temaer for "Libro de la Vida Verdadera")

Humanidad II Temas del "Libro de la Vida Verdadera" (temaene i "Libro de la Vida Verdadera")

La Segunda Venida de Cristo (2 tomos)

La Reencarnación

El Tercer Testamento (Compendio de los 12 tomos) (Det **tredje testamentet**)

Innholdsfortegnelse

Innhold

DET TREDJE TESTAMENTET	1
Herrens ord.....	2
Den spanske originalutgaven	2
Innholdsfortegnelse	3
I. Kristi gjenkomst - den tredje åpenbaringstiden.....	5
Kapittel 1 - I påvente av Kristi gjenkomst.....	5
Kapittel 2 - Den tredje æraens begynnelse.....	9
Kapittel 3 - Den åndelige solen ved Kristi gjenkomst.....	12
Kapittel 4 - Undervisning gjennom guddommelige manifestasjoner	15
Kapittel 5 - Årsaken til den nye åpenbaringen av Gud.....	21
Kapittel 6 - Det tredje testamentet og livets store bok.....	25
Kapittel 7 - Åndsundervisningens virkning og betydning.....	29
Kapittel 8 - Kristi nye menigheter, disipler, apostler og Guds budbringere.....	34
II. Gjennomgang av første og andre åpenbaringstidspunkt.....	40
Kapittel 9 - Historier og tall om Israels folk ...	40
Kapittel 10 - Da tiden ble oppfylt	44
Kapittel 11 - Jesu tjeneste på jorden	47
Kapittel 12 - Lidelse, død og oppstandelse....	54
Kapittel 13 - Jesu og hans apostlers misjon og betydning.....	60
III. Kirkens kristne tid	64
Kapittel 14 - Kristendom, kirker og kulter	64
Kapittel 15- Falske kristne, kirkens vranglære og misbruk.....	71
IV. Loven - Kjærlighet til Gud og nestekjærlighet.....	75
Kapittel 16 - Den guddommelige loven.....	75
Kapittel 17 - Den nye måten å tilbede Gud på	78
Kapittel 18 - Barmhjertighetens gjerninger og kjærlighetens sentrale plass	90

V. Former for Guds åpenbaring	94
Kapittel 19 - Guds treenighet.....	94
Kapittel 20 - Maria; Guds moderlige kjærlighet	98
Kapittel 21 - Guds allmakt, allestedsnærvær og rettferdighet	102
Kapittel 22 - Guds kjærlighet, omsorg og nåde	106
Kapittel 23 - Inspirasjoner og åpenbaringer fra Gud.....	110
VI. Guds verk	114
Kapittel 24 - Den åndelige og den materielle skapelsen	115
Kapittel 25 - Natur	117
Kapittel 26 - Andre verdener	120
Kapittel 27 - Livet etter døden.....	122
VII Utviklingsveien til fullkommenhet.....	125
Kapittel 28 - Døende, død og hinsidig oppvåkning	125
Kapittel 29 - Renselse og oppstigning av åndelige vesener i etterlivet	130
Kapittel 30 - Utviklingen av ånden via reinkarnasjoner.....	133
Kapittel 31 - Frelse, forløsning og evig frelse	140
VIII Mennesket.....	147
Kapittel 32 - Inkarnasjon, menneskets natur og oppgave	147
Kapittel 33 - Mann og kvinne, foreldre og barn, ekteskap og familie	152
Kapittel 34 - Fri vilje og samvittighet	157
Kapittel 35 - Tankenes, følelsenes og viljens kraft.....	162
IX Lære om guddommelig visdom	164
Kapittel 36 - Tro, sannhet og kunnskap	164
Kapittel 37 - Den riktige forståelsen av bibelske tekster.....	167
Kapittel 38 - Åpenbaringens tre tider og de syv segl-epokene.....	170
Kapittel 39 - Det jordiske og det åndelige Israel.....	175
Kapittel 40 - Det godes og det ondes krefter	180

Kapittel 41 - Forbindelsen mellom denne verden og det hinsidige	186
Kapittel 42 - Skyld og soning, prøvelser og lidelser	191
Kapittel 43 - Sykdom, helbredelse og fornyelse	195
Kapittel 44 - Livet i guddommelig forstand ..	197
Kapittel 45 - Forutbestemmelse, mening og oppfyllelse i livet.....	200
X Materialisme og spiritualisme	203
Kapittel 46 - Den misforståtte materialistiske mannen.....	203
Kapittel 47 - Materialisme og spiritualitet ..	208
Kapittel 48 - Åndelige gaver og spiritualisering	210
XI Menneskeheten	214
Kapittel 49 - Religion og rettsvitenskap.....	214
Kapittel 50 - Utdanning og vitenskap	217
Kapittel 51 - Herskere, maktmisbruk og kriger	222
Kapittel 52 - Urettferdighet og menneskehetens tilbakegang.....	226
XII Dom og renselse av menneskeheten	229
Kapittel 53 - Tidspunktet for dommen er her	229
Kapittel 54 - Kampen mellom livssyn, religioner og kirker	232
Kapittel 55 - Renselse av jorden og menneskeheten i dommen	234
XIII Transformasjon og fullendelse av verden og skapelsen	240
Kapittel 56 - Seier og anerkjennelse av Kristi åndelige verk	240
Kapittel 57 - Omstilling og endring på alle områder.....	243
Kapittel 58 - Kristi fredsrike og fullendelsen av skaperverket.....	247
XIV Misjonsbefalingen	251
Kapittel 59 - Kommisjonen for å spre det nye Guds ord	251
Kapittel 60 - Å arbeide i Kristi Ånd	254
XV. Formaninger, advarsler og instruksjoner	261

Kapittel 61 - Herrens formaninger og advarsler	261
Kapittel 62 - Ord for publikum som er til stede i Mexico.....	268
Kapittel 63 - Lærdommer for menighetene og alle Kristi disipler.....	277
XVI. Profetier og lignelser, trøst og løfter ...	305
Kapittel 64 - Profetier	305
Kapittel 65 - Liknelser, trøst og løfte	308
Guds kall.....	312

DET TREDJE TESTAMENTET

I. Kristi gjenkomst - den tredje åpenbaringstiden

Kapittel 1 - I påvente av Kristi gjenkomst

1 I begynnelsen av tiden manglet verden kjærlighet.

De første menneskene var langt fra å føle og forstå den guddommelige kraften - Åndens essens, opprinnelsen til alle skapte ting.

2 De trodde på Gud, men de tilskrev ham bare makt og rettferdighet. Menn trodde de forsto det guddommelige språket gjennom naturens elementer; derfor, når de så dem milde og fredelige, trodde de at Herren var fornøyd med menneskers gjerninger; men da naturkreftene ble sluppet løs, trodde de at de så Guds vrede manifestere seg i denne formen.

3 I folkets hjerter hadde det dannet seg en forestilling om en forferdelig Gud som bar på sinne og hevnløst. Derfor, når de trodde de hadde krenket Gud, ofret de ham brennoffer og slaktoffer i håp om å blidgjøre ham.

4 Jeg sier deg at disse ofringene ikke var inspirert av kjærlighet til Gud: Det var frykten for guddommelig rettferdighet, frykten for straff, som drev de første nasjonene til å betale hyllest til sin Herre.

5 De kalte den guddommelige Ånd ganske enkelt Gud, men aldri Far eller Mester.

6 Det var patriarkene og de første profetene som begynte å få mennesket til å forstå at Gud var rettferdighet - ja, men fullkommen rettferdighet, at han var far over alle og som far elsket alle sine skapninger.

7 Steg for steg vandret menneskeheten langsomt langs veien til sin åndelige utvikling og fortsatte sin pilegrimsferd, beveget seg fra en tidsalder til en annen og lærte litt mer av det guddommelige mysteriet gjennom åpenbaringene som Gud til enhver tid ga sine barn.

8 Likevel oppnådde mennesket ikke full kunnskap om guddommelig kjærlighet, for han elsket ikke virkelig Gud som en far, og var heller ikke i stand til å føle i sitt hjerte den kjærligheten som hans Herre alltid viste ham.....

9 Det var nødvendig for den fullkomne kjærligheten å bli menneske, for "Ordet" å inkarnere og ta på seg et legeme som var berørbart og synlig for menneskene; slik at de endelig kunne erfare hvor mye og på hvilken måte Gud elsket dem.

10 Ikke alle anerkjente Faderens nærvær i Jesus. Hvordan kunne de gjenkjenne ham, siden Jesus var ydmyk, medfølende og kjærlig selv mot dem som krenket ham? De trodde at Gud var sterk og stolt overfor sine fiender, dømmende og forferdelig mot dem som krenket ham.

11 Men på samme måte som mange avviste dette ordet, var det også mange som trodde på det - dette ordet som trengte helt inn i hjertet. Den måten å helbrede lidelse og uhelbredelige sykdommer bare med et kjærtegn, et blick av uendelig medfølelse, med et ord av håp. Den instruksjonen fra Faderen, som var løftet om en ny verden, om et liv fullt av lys og rettferdighet, kunne ikke lenger slettes fra mange hjerter som forsto at det guddommelige mennesket var Faderens sannhet, den guddommelige kjærligheten til ham som menneskene ikke kjente og derfor ikke kunne elske.

12 Den høyeste sannhetens frø ble for alltid sådd i menneskehetens hjerte. Kristus var såmannen, og han pleier fortsatt sin sæd. Etterpå vil han bringe inn sin frukt og nyte den for alltid. Da vil han ikke lenger si med sine ord: "Jeg er sulten" eller "Jeg er tørst", for til slutt vil hans barn elske ham slik han har elsket dem fra begynnelsen.

13 Hvem taler til dere om Kristus, disipler? Han selv.

14 det er Jeg, Ordet, som taler til deg på nytt, menneskehet. Kjenn meg, tvil ikke på mitt nærvær på grunn av den iøynefallende måten jeg viser meg på. Med meg kan det ikke være noen arroganse.

15. Kjenn meg på min måte å leve i verden på den tiden, husk at jeg døde like ydmykt som jeg var født og hadde levd. (296, 4- 16)

Forhåpninger og forventninger

16. Etter min bortgang i den andre tidsalder ble min gjenkomst ventet fra generasjon til generasjon blant dem som bevarte troen på meg. Fra foreldre til barn ble det guddommelige løftet gitt videre, og mitt ord holdt liv i lengselen etter å oppleve min gjenkomst.

17 Hver generasjon trodde seg å være den begavede i forventning om at Herrens ord ville bli oppfylt i dem.

18 Så tiden gikk, og generasjonene gikk også, og fra hjertene ble mitt løfte mer og mer undertrykt, og folk glemte å våke og be. (356,4- 5)

19 Verden utsettes for prøvelser, nasjonene føler hele vekten av min rettferdighet falle på dem, og mitt lys, min stemme som kaller deg, gjør seg gjeldende i hele menneskeheten.

20. Menneskene føler Mitt Nærvær, oppfatter Min Universelle Stråle som stiger ned og hviler på dem. De fornemmer Meg uten å vite dette Werk², uten å ha hørt Mitt Ord, og de hever sine sjeler til Meg for å spørre Meg: "Herre, i hvilke tider lever vi? Disse lidelsene og lidelsene som har rammet menneskene - hva betyr de, Far? Hører Du ikke denne verdens klagesang? Sa du ikke at du skulle komme igjen? Når vil du komme, Herre? Og i alle trosgrupper og religiøse samfunn stiger ånden til mine barn, og de søker meg, spør meg, spør meg og forventer meg. (222,29)

21 Folket spør meg og sier til meg: "Herre, hvis du eksisterer, hvorfor manifesterer du deg ikke blant oss, selv om du andre ganger har kommet ned til vår jordiske verden? Hvorfor kommer Du ikke i dag? Er vår gudløshet nå så stor at den hindrer deg i å komme oss til hjelp? Du har alltid søkt de fortapte, de "blinde", de "spedalske" - nå er verden full av dem. Vekker vi ikke lenger din medfølelse?

22 "Du sa til dine apostler at du ville vende tilbake til folket og at du ville gi tegn på ditt komme, som vi nå mener å se. Hvorfor viser du oss ikke ansiktet ditt?"

² *Åpenbaringene av Kristus ved hans gjenkomst i Ordet, i åndelig form, som begynte i 1866 i Mexico gjennom pioneren Elias.*

23 Se, slik venter menneskene på meg, uten å føle at jeg er iblant dem. Jeg er for deres øyne, og de ser meg ikke; Jeg taler til dem, og de hører ikke stemmen min; og når de endelig ser meg et øyeblikk, fornekte de meg. Men jeg

fortsetter å vitne om meg, og de som håper på meg, vil jeg fortsette å forvente.

24 Men sannelig, tegnene på min åpenbaring i denne tiden har vært store, til og med blodet av mennesker, utgytt i elver og vanner jorden, har indikert tiden for mitt nærvær blant dere som Den Hellige Ånd. (62,27 - 29)

25 Ingen skal bli overrasket over mitt nærvær. Allerede gjennom Jesus indikerte jeg for deg hendelsene som ville innvarsle min manifestasjon som sannhetens ånd. Jeg fortalte deg også at mitt komme ville være i ånden, slik at ingen skulle forvente materielle manifestasjoner som aldri vil komme.

26. Tenk på det jødiske folket, hvordan de fremdeles venter på Messias uten at han kommer i den form de forventer, fordi den sanne allerede var med dem og de ikke gjenkjente ham.

27 menneskehet, vil du ikke anerkjenne min nye åpenbaring for å fortsette å forvente meg i henhold til din tro og ikke i henhold til det jeg lovet deg? (99,2)

28 Verden skal ikke forvente en ny Messias. Akkurat som jeg lovet å komme igjen, lot jeg deg også vite at mitt komme ville være åndelig; likevel har menneskene aldri visst hvordan de skulle forberede seg på å motta meg.

29 På den tiden tvilte folk på at Gud kunne være skjult i Jesus, som de anså for å være et menneske som alle andre og like elendig som alle andre. Likevel, i lys av Kristi mektige gjerninger, kom folk senere til å tro at i den mannen som ble født, vokste opp og døde i verden, var Guds "ord". Men i nåtiden ville mange mennesker bare bekrefte mitt komme hvis jeg kom som en mann som i den andre æra.

30. Beviset på at jeg kommer i Ånden og dermed gjør meg kjent for menneskeheten, vil ikke bli anerkjent av alle, til tross for vitnesbyrdene, for materialismen vil være som et mørkt bind for øynene til noen.

31. Hvor mange vil ikke gjerne se Kristus lide en gang til på jorden og motta et mirakel fra Ham for å tro på Hans nærvær eller på Hans eksistens. Men sannelig sier jeg dere, det vil ikke være noen mer krybbe på denne jorden som vil se meg født som et menneske, og heller ikke et annet Golgata som vil se meg dø. Nå vil alle som blir oppreist til sant liv føle at jeg blir født i deres hjerter, akkurat som alle

som hardnakket vedvarer i synd, vil føle at jeg dør i deres hjerter. (88,27- 29)

32 Se hvor mange mennesker som i denne tiden søker i skriftene fra tidligere tider, grubler over profetene og prøver å forstå løftene Kristus ga om sin gjenkomst.

33 Hør dem si: "Mesteren er nær" - "Herren er allerede her", eller: "Han vil snart komme", og legge til: "Tegnene på hans gjenkomst er klare og tydelige."

34 Noen søker meg og kaller på meg, andre føler mitt nærvær, atter andre fornemmer mitt komme i ånden.

35 Å, om det bare var i alle den tørsten etter kunnskap, om bare alle hadde det ønsket om kunnskap om den høyeste sannhet! (239,68 - 71)

36. Se hvordan mennesker i alle kirkesamfunn og sekter søker gjennom tid, liv og hendelser i håp om å oppdage tegnene som kunngjør mitt komme. De er uvitende mennesker som ikke vet at jeg har manifestert meg selv i lang tid, og at denne typen manifestasjon snart vil ta slutt.

37. Men jeg sier dere også dette, at mange av dem som venter på meg med så mye lengsel, ville ikke gjenkjenne meg hvis de var vitne til måten jeg manifesterer meg på, snarere ville de avvise meg direkte.

38. Bare vitnesbyrdene vil nå dem, og gjennom disse vil de fortsatt tro at Jeg har vært blant Mine barn.

39. Du har også ventet på Meg i ditt indre med utålmodighet, men Jeg visste at du ville gjenkjenne Meg og være blant Mine arbeidere i denne tiden. (255,2 - 4)

Bibelske løfter

40 I min åpenbaring gjennom Jesus kunngjorde jeg for deg Den Hellige Ånds komme, og menneskene trodde at det var en guddommelighet som var i Gud, ukjent av dem, uten å kunne forstå at når jeg snakket om Den Hellige Ånd, snakket jeg til deg om den eneste Gud som forberedte tiden da han ville gjøre seg kjent for menneskene gjennom den menneskelige forståelsesevnen. (8,4)

41. Hvorfor skulle noen bli overrasket over Mine nye åpenbaringer? Sannelig sier jeg dere, patriarkene i oldtiden hadde allerede kjent til denne tidsalderens komme, seerne i andre tidsaldre hadde sett den og profetene kunngjorde den. Det var et guddommelig løfte

gitt til mennesket lenge før jeg kom til verden i Jesus.

42. Da Jeg kunngjorde Mitt gjenkomst for Mine disipler og fortalte dem på hvilken måte Jeg ville gjøre Meg kjent for menneskene, var det gått lang tid siden løftet ble gitt dere.

43 Nå har du den tidens gang for dine øyne, her går disse profetiene i oppfyllelse. Hvem kan bli overrasket over dette? Bare de som har sovnet i mørket ² eller de som har slukket mine løfter i seg selv. (12,97 - 99)

² Begrepet "mørke" har her og andre steder betydningen "mangel på kunnskap", "uvitenhet", mens "lys" brukes i motsatt betydning som et symbol for "kunnskap", "opplysning".

44. Jeg visste at dere ville fordype dere lite i Min lære og forutså de feil dere ville falle i ved å tolke Mine åpenbaringer, og Jeg kunngjorde Min tilbakekomst til dere ved å fortelle dere at Jeg ville sende dere Sannhetens Ånd for å klargjøre mange mysterier og forklare dere det dere ikke forstod.

45. For i kjernen av Mitt profetiske ord gjorde Jeg det kjent for dere at i denne tiden ville Jeg ikke komme i torden og lyn som Jeg gjorde på Sinai, og heller ikke ville Jeg bli menneske og menneskeliggjøre Min kjærlighet og Mine ord som Jeg gjorde i den "andre æra", men at Jeg ville komme til deres ånd i Min visdoms stråle, overraske deres sinn med inspirasjonens lys og kalle på dørene til deres hjerter med en stemme som deres ånd forstår. Disse spådommene og løftene er akkurat nå i ferd med å gå i oppfyllelse.

46. Det er nok å forberede deg litt for å se mitt lys og føle nærværet av min Ånd - den samme som kunngjorde for deg at han ville komme for å lære deg og åpenbare sannheten. (108,22 - 23)

47. Det er mange som på grunn av fryktsomhet eller mangel på flid ikke har utviklet seg og bare følger Moseloven uten å erkjenne Messias' komme, og andre som, selv om de tror på Jesus, fremdeles ikke har ventet den lovede trøstens ånd. Nå har jeg kommet ned for tredje gang, og de har ikke ventet meg.

48 Englene har kunngjort disse åpenbaringene, og deres kall har fylt rommet. Har du gjenkjent dem? Det er åndeverdenen som har kommet til dere for å vitne om mitt nærvær. Alt som er skrevet vil skje.

Ødeleggelsen som er sluppet løs vil beseire menneskets arroganse og forfengelighet, og han - etter å ha blitt ydmyk - vil søke meg og kalle meg far. (179,38 - 39)

49. Dette er hva jeg sa til dere den gangen: "Det jeg har sagt dere, er ikke alt jeg har å lære dere. For at dere skal få vite alt, må jeg først gå bort og sende dere Sannhetens Ånd for å forklare alt jeg har sagt og gjort. Jeg lover dere Trøsteren i prøvelsens tid." Men denne Trøsteren, denne Forklareren, er meg selv som vender tilbake for å opplyse dere og hjelpe dere til å forstå den tidligere læren og denne nye som jeg bringer dere nå. (339,26)

50 I visdommen er den helbredende balsam og den trøst ditt hjerte lengter etter. Det er derfor jeg en gang lovet dere sannhetens ånd som trøstens ånd. Men det er viktig å ha tro for ikke å stå stille på veien eller å føle frykt i møte med prøvelser. (263,10 - 11)

Oppfylte varsler

51 Få er de menneskene som gjenkjenner tegnene på at en ny tidsalder har begynt og at jeg for tiden åpenbarer meg åndelig for menneskeheten. Flertallet av dem vier sine liv og anstrengelser til materiell fremgang, og i denne hensynsløse og noen ganger blodige kampen for å nå sine mål lever de som blinde menn, de mister retningen, de vet ikke lenger hva de strever etter, de kan ikke se den nye daggryets lyse glød, de oppfatter ikke tegnene og er langt fra å tilegne seg kunnskapen om mine åpenbaringer.

52. Denne menneskeheten har trodd mer på menneskers lære og ord enn på de åpenbaringer Jeg har gitt den gjennom tidene. Venter du på at Faderen i sin rettferdighet skal sende deg enda større tegn enn de du ser til enhver tid, slik at du kan føle og tro at dette er tiden som er forutsagt for min manifestasjon som Sannhetens Ånd? Å, dere mennesker med liten tro! Nå vil du forstå, disipler, hvorfor jeg noen ganger forteller deg at stemmen min roper i ørkenen, fordi det ikke er noen som hører den og virkelig tar hensyn til den. (93, 27 - 28)

53. For at alle mennesker på jorden skulle kunne tro på sannheten i dette budskapet, lot Jeg de tegnene som ble profetert i gammel tid, bli følt over hele verden - profetier som talte om Min gjenkomst.

54. Derfor, når denne gode nyheten når nasjonene, vil folk undersøke og undersøke alt som er blitt talt til dem i disse tider, og overrasket og glade vil de oppdage at alt som er kunngjort og lovet om min gjenkomst, er trofast oppfylt, ifølge Ham som bare har én vilje, ett ord og én lov. (251,49)

55. I den "andre æra" ☞ kunngjorde Jeg Min nye åpenbaring for Mine apostler, og da de spurte Meg hvilke tegn som ville innvarsle den tiden, kunngjorde Jeg dem det ene etter det andre, så vel som bevisene Jeg ville gi dem. ☞ *Frelsehistorien er av Kristus delt inn i 3 hoveddeler, tidsalder eller "tider", hvor den "andre tidsalder" er Guds åpenbaring gjennom Jesus og tiden etter (se kapittel 38 for flere detaljer).*

56. Tegnene har vist seg til det siste og proklamert at dette er tiden som er forutsagt av Jesus, og nå spør jeg dere: Hvis denne åndelige manifestasjonen jeg får deg til å ta del i ikke var sannhet - hvorfor dukket ikke Kristus opp (i den formen de troende forventet) selv om tegnene kom? Eller tror du at fristeren også har makt over hele skapelsen og over naturkreftene til å lure deg?

57. En gang advarte jeg dere for at dere ikke skulle la dere forføre av falske profeter, falske kristuser og falske frelsere. Men i dag forteller jeg deg at den inkarnerte ånden, på grunn av sin utvikling, sin kunnskap og erfaring, har våknet i en slik grad at det ikke er lett å tilby den mørke som lys, uansett hvor mye blanding den har til rådighet.

58. Derfor har jeg sagt til dere: Før dere overgir dere til denne veien i blind tro, sjekk så mye dere vil! Innse at dette Ordet er gitt for alle, og at jeg aldri har reservert noen del av det bare for visse mennesker. Se at det ikke finnes noen bøker i dette verket der jeg søker å holde noen lære hemmelig for dere.

59. Men Jeg sa også til dere i den andre tidsalder gjennom Min apostel Johannes' munn: "Hvis noen hører Min røst og åpner døren, vil Jeg komme inn til ham og dele måltidet med ham og han med Meg". På samme måte lærte jeg deg lignelsen om jomfruene slik at du skulle ta den til hjertet på dette tidspunktet. (63,79 - 80)

60 siden forvarslene og besøkene er kommet og jeg ikke har dukket opp i synagogen eller i noen kirke, mistenker ikke verden at jeg for

tiden må åpenbare meg selv et sted siden jeg ikke kan gå imot mitt ord? (81,41)

Kapittel 2 - Den tredje æraens begynnelse

Dette er en minnedag: på en dato som i dag innviet jeg mine første stemmebærere for å gjøre mine nye direktiver og mine nye åpenbaringer kjent gjennom dem. Elias ' ånd lyste gjennom Roque Rojas ☐ for å minne dere om veien som er Guds lov.

- *Navnet på denne første stemmebæreren uttales "Roke Rochas".*

2 Øyeblikket var høytidelig, ånden til de tilstedeværende skalv av frykt og glede, akkurat som Israels hjerte skalv på Sinai-fjellet da loven ble forkynt; slik disiplene skalv da de så Jesu forvandling på Tabor-fjellet, da Moses og Elia viste seg åndelig til høyre og venstre for Mesteren.

3 Den 1. september 1866 var fødselen til en ny tidsalder, begynnelsen på en ny dag: den "tredje æra" som grydde for menneskeheten.

4 Fra den tiden og fremover har mange profetier og mange løfter som Gud har gitt menneskene i tusenvis av år, uopphørlig blitt oppfylt. De er blitt oppfylt i dere, menn og kvinner som bebor verden på denne tiden. Hvem av dere kan ha vært på jorden da disse profetiene ble uttalt og disse løftene gitt? Jeg alene vet det; men det vesentlige er at dere vet at jeg lovet dere, og at jeg nå oppfyller det. 5 vet du om den "skyen" som disiplene mine så meg stige opp på da jeg gjorde meg kjent for dem for siste gang? For sannelig står det skrevet at jeg ville komme tilbake "på skyen", og jeg oppfylte det. Den 1. september 1866 kom Min Ånd på den symbolske skyen for å forberede deg til å motta den nye læren. Etter det, i 1884, begynte jeg å gi deg min lære.

6. Jeg kom ikke som et menneske, men åndelig, begrenset i en lysstråle, for å la den hvile på en menneskelig forståelsesevne. Dette er middelet valgt av min vilje for å tale til deg i denne tiden, og jeg vil kreditere deg med troen du har på dette ordet.

7 For det er ikke Moses som leder dere gjennom ørkenen til det lovede land, og heller ikke Kristus som menneske som får dere til å høre sitt Livets Ord som en vei til frelse og frihet. Nå er det den menneskelige stemmen til disse skapningene som når ørene dine, og

det er nødvendig å åndeliggjøre dere selv for å oppdage den guddommelige essensen der jeg er til stede. Derfor sier jeg deg at det er fortjenstfullt at du tror på dette ordet, for det er gitt gjennom ufullkomne vesener. (236,46 - 50)

8 I 1866 ble den første menigheten av spiritualister, disipler av dette verket, til. Under min Ånds lys og instruert av Elias begynte disse første disiplene å motta strålene fra budskapet som du nå, deres konklusjon, mottar i overflod. (255,10)

Meldinger og råd rundt om i verden

9 Elias, som måtte komme først for å forberede Herrens vei, gjorde seg kjent for første gang i 1866 gjennom menneskelig forståelse. Vil du ikke bruke litt tid på å studere tegnene og hendelsene som skjedde på alle felt og falt sammen med tidspunktet for den manifestasjonen? Igjen vil det være de lærde som studerer stjernene og som ble kalt magikere i eldgamle tider som vil vitne om at himmelen har gitt tegn som er guddommelige kall. (63,81)

10. Ikke tro at på dette punktet på jorden, hvor dette ordet høres, er det eneste stedet hvor jeg plasserer meg selv med mine barn. For sannelig sier Jeg dere: Min manifestasjon i forskjellige former er universell.

11 Elias, som gjorde seg kjent blant dere som forløperen for min proklamasjon gjennom menneskelig forståelse, kom ikke bare til dette landet der du bor. Han gikk fra et sted på jorden til et annet og kunngjorde den nye tid og himmelrikets komme.

12 Rop oppsto fra alle kanter som kunngjorde min ankomst til deg: rystet natur beveget jorden, vitenskapen forundret seg over nye åpenbaringer, ånde verdenen ☐ stormet over menneskene, og likevel forble menneskeheten døv for disse ropene, forløperne til en ny tidsalder.

- *Dette uttrykket refererer til innbyggerne i de høyere planene hinsides, lysåndene i Guds ånde verden.*

13 En flom av guddommelig lys steg ned for å bringe menneskene ut av mørket. Men disse - selviske og materialiserte ☐☐, langt borte fra å søke fullkommenhet av ånden for å streve for moralsk forbedring av deres liv på jorden - brukte det lyset bare for å skape seg selv troner og herligheter,

bekvemmeligheter og gleder for kroppen og, hvis de trodde det var nødvendig, også våpen for å ødelegge livet til sine medmennesker. Deres øyne ble blindet av intensiteten i Mitt lys, og deres forfengeligheit ble deres undergang. Men jeg sier deg at gjennom det samme lyset vil de finne sannheten, oppdage veien og redde seg selv.

-- Dette betyr det motsatte av "åndeliggjort", dvs. et menneskelig liv og tenkning som bare er knyttet til det materielle og fysiske.

14 De som var i stand til å motta dette lyset i sine sinn og aksepterte det som et guddommelig budskap, lot sin samvittighet lede sine skritt og tjene som en retningslinje for deres arbeid. For de hadde en forutanelse om at Herren var kommet igjen og at han er med folket.

15. Representantene for de forskjellige sekter og kirkesamfunn ønsket ikke å motta meg, deres hjerte, deres verdighet og deres falske storhet hindret dem i å akseptere meg åndelig. Det er grunnen til at grupper, brorskap og foreninger av dem som følger nærværet av den nye æra, som søker ensomhet for å be og motta Herrens inspirasjoner, har blitt dannet over hele jorden. (37,76 - 81)

16. Det finnes religiøse samfunn som søker å forberede seg på Min gjenkomst uten å vite at Jeg allerede er på vei.

17 Jeg kalte alle, og i sannhet, mitt kall og ryktet om at jeg for tiden gjør meg kjent for menneskene, nådde hvert hjørne av jorden, sammen med vitnesbyrd og bevis som taler om meg: fornyede syndere, omvendte vantro, de "døde" som reiser seg, de uhelbredelig syke som blir friske og de besatte som frigjør seg fra sitt onde.

18. Men Jeg fant mange døve, andre forfengelige i sin jordiske prestisje, og atter andre for redde til å gjøre Min manifestasjon kjent som Sannhetens Ånd. Jeg mottok og lærte alle som kom til meg og stolte på min kjærlighet. (239,17 - 19)

19 Fra andre land vil det komme skarer av mennesker til dette folket som ivrig vil spørre deg om de åndelige hendelsene du har vært vitne til i denne tiden, og også om de åpenbaringene og profetiene jeg har gitt deg.

20 For i mange deler av verden har budskapene mine blitt mottatt, og sier at min guddommelige stråle har kommet ned på et

sted i Vesten for å tale til menneskeheten i denne tiden.

21 Når tiden kommer, vil du se dem komme fra andre folk og nasjoner for å oppsøke deg. Da vil mennene i de store kirkesamfunnene bli slått av at det ikke er dem jeg henvendte meg til. (276,45)

22 Hvor lite verden bryr seg om Min nye manifestasjon! Hvor få er ikke de som våkner og venter på Meg, og hvor mange er ikke de som sover!

23. Om dem som lever i forventning, kan jeg fortelle deg at ikke alle gjetter den faktiske formen for mitt nærvær i denne tiden. For mens noen, under påvirkning av gammel tro, tror at jeg vender tilbake til verden som et menneske, tror andre at jeg må vises i en eller annen form som er synlig for ethvert menneskelig øye, og veldig få bare gjetter på sannheten og mistenker at mitt komme er åndelig.

24 Mens noen lurte på hvilken form jeg vil ta, på hvilken time eller på hvilken dag jeg vil vise meg på jorden og på hvilket sted jeg vil dukke opp, sier andre, uten å tenke på spesifikke manifestasjoner eller tider: "Mesteren er allerede blant oss, hans lys, som er hans ånd, oversvømmer oss".

25. Når dette budskapet når alle hjerter, vil det for noen være et øyeblikk av jubel fordi de i det vil finne alle sine forutanelser og sin tro bekreftet. Andre vil imidlertid benekte sannheten til mitt budskap fordi de ikke vil finne det i samsvar med det de trodde ville skje og måten det ville bli åpenbart på. (279,41 - 44)

Elias' arbeid som en forløper for Herren

26 Jeg fikk Elias til å komme tilbake i den "tredje tid" ² og jeg som Mester hadde kunngjort ham i den "andre tid" og sagt: "Sannelig, Elias har vært blant dere, og dere har ikke gjenkjent ham. Jeg skal vende tilbake til verden, men sannelig sier Jeg dere: Foran Meg skal Elias være."

- se kapitell 38

27. Siden hvert ord fra Mesteren går i oppfyllelse, kom Elias foran meg i den "tredje tidsalder" for å vekke åndene, for å få dem til å mistenke at Den hellige ånds time åpnet sin port, for å be hver ånd om å åpne sine øyne, for å forberede seg på å krysse terskelen til den andre tidsalder mot den tredje. For at

Elias manifestasjon skulle bli mer håndgripelig i denne "tredje tidsalder", fikk jeg ham til å manifestere seg gjennom en rettferdig mann: Roque Rojas.

28 Elia opplyste denne mannen åndelig, fra det hinsidige, inspirerte ham, styrket ham og veiledet ham på alle hans veier fra begynnelsen til slutten.

29. Men sannelig, Jeg sier dere ikke, Han valgte Roque Rojas blant mennesker. Jeg valgte ham, sendte hans ånd forberedt av min barmhjertighet. Jeg ga ham en kropp på samme måte forberedt av meg, og du vet at han var ydmyk, at Faderen gjorde store gjerninger gjennom hans ydmykhet og hans dyd. Han var en profet, en røstbærer, en seer og en leder. Av alt dette etterlot han et lysende eksempel til folket.

30 Han ble latterliggjort og hånet av sitt eget folk, slik Moses i ørkenen ble forfulgt som profeten Elia og måtte trekke seg tilbake til fjelltoppene for å be og stå opp for sitt folk.

31 I likhet med sin Mester ble han hånet og fordømt av prester og skriftlærde. I likhet med sin Mester var det bare noen få som trodde, fulgte og omringet ham. Hans hender utstrålte helbredende krefter, utførte mirakler som inspirerte til tro hos noen og skapte forvirring hos andre. For noen kom profetiske ord fra leppene hans som ble oppfylt til punkt og prikke. Hans munn ga råd fulle av trøst til de syke i hjertet.

32 Hans ånd var i stand til å motta store inspirasjoner og kunne falle i henrykkelse som de rettferdige, apostlene og profetene. Hans ånd kunne løsrive seg fra denne verden og hans kropp for å komme inn i det åndelige riket og ydmykt nå dørene til Herrens hemmelige skattkammer. Ved hjelp av denne høyden gjorde Elias ånd seg kjent for de første vitnene før Mesterens stråle kom. (345,57 - 58)

33 Roque Rojas samlet en gruppe menn og kvinner fulle av tro og velvilje, og der, i sine første forsamlinger, åpenbarte Elias seg gjennom budbringerens sinn og sa: "Jeg er profeten Elias, den fra forvandlingen på Tabor-fjellet". Han ga de første læresetningene til sine første disipler, samtidig som han kunngjorde dem åndeliggjøringens tidsalder og profeterte for dem at den guddommelige mesterens stråle snart ville komme for å kommunisere seg til sitt folk.

34. En dag, da Roque Rojas' ydmyke samlingssted var fullt av tilhengere som trodde på denne mannens ord, kom Elias ned for å opplyse sinnet til sitt talerør, og inspirert av Meg salvet han syv av disse troende til å representere eller symbolisere de syv segl.

35. Senere, da det lovede øyeblikket for min manifestasjon var kommet, fant jeg at av de syv utvalgte var det bare én som ventet på ankomsten av den rene ektefellen, og det hjertet var Damiana Oviedo, jomfruen hvis sinn var det første som mottok lyset fra den guddommelige strålen som en belønning for hennes utholdenhet og hennes forberedelse. 36 Damiana Oviedo representerte det sjette segl 6. Dette var enda et bevis på at lyset fra det sjette segl er det som lyser opp denne epoken. (1,6 - 9)

- Dette begrepet, som refererer til Johannes Åpenbaring, betegner det nest siste av de "syv segl", som skal forstås som symboler for 7 epoker innenfor frelseshistoriens 3 tidsaldre (for flere detaljer se kapittel 38).

37 Bare noen få kunne virkelig føle Guds sendebuds nærvær. Enda en gang var han røsten som ropte i ørkenen, og enda en gang forberedte han menneskenes hjerter på Herrens komme. Slik ble det sjette segl løst, lot innholdet bli sett og strømmet ut over menneskeheten som en elv av rettferdighet og lys. På denne måten ble mange løfter og profetier oppfylt.

38 Elia, i likhet med Jesus og Moses, opplyste din ånds øyne slik at du skulle se Faderen. Moses lærte dere: "Du skal elske din neste som deg selv". Jesus sa til dere: "Dere skal elske hverandre." Elia befalte deg å ha mer og mer medfølelse med din neste, og la straks til: "og du skal se min far i all hans herlighet." (81,36 - 37)

39. Når mørket som omslutter menneskeheten forsvinner og det blir lys i åndelige vesener, vil de føle nærværet av en ny tidsalder fordi Elias har vendt tilbake til folket.

40 Men siden de ikke var i stand til å se ham, var det nødvendig for hans ånd å gi seg til kjenne gjennom menneskelig forståelse, og han viste seg for seerne i det symbolet til profeten Elias: over skyene i sin ildvogn.

41. Elias har kommet i denne tiden som en forløper for å forberede Mitt komme. Han har kommet som en profet for å kunngjøre dere

den nye tidsalder med dens kamper og prøvelser, men også med visdommen i dens åpenbaringer. Han kommer med sitt kjøretøy av lys for å invitere deg til å bestige det, for å bære deg opp over skyene og bringe deg til det åndelige hjemmet der fred hersker. Stol på ham som den gode hyrde, følg ham åndelig slik folket fulgte Moses i "Den første tiden". Be om at han må hjelpe deg med å oppfylle din misjon, og hvis du ønsker å følge ham, så gjør det." (31,58 - 59)

42 Elias, en ånd med stor makt, ukjent av menneskeheten, har alltid vært min forløper. I dag er han igjen kommet for å samle de merkede - til meg, så vel som til alle mennesker.

- *De merkede (spansk: marcados) eller forseglede (Åp. Johannes, kap. 14:1-5) er de som er utvalgt av Kristus, som mottok fra ham tegnet på den guddommelige treenighet på pannen. (For flere detaljer, se kap. 39, siste avsnitt).*

43 Hvis dere forbereder dere og studerer min lære for å kjenne min vilje, vil Elia komme dere til hjelp og være deres støtte og venn.

44. Elias er (en) guddommelig stråle som opplyser og leder alle vesener og fører dem til Meg. Elsk ham og tilbe ham som din pioner og forbeder. (53,42 - 44)

45 Profeten Elia, forløperen, forløperen til den "tredje æra", går i forbønn for sin flokk, ber for dem som ikke vet hvordan de skal be, og dekker synderens flekk med sin kappe i håp om hans fornyelse. Elias forbereder sine skarer, sine hærer, til å bekjempe mørket som har oppstått gjennom uvitenhet, synd, fanatisme og menneskehetens materialisme. (67,60)

46 Nå er det oppgaven til alle som allerede er utrustet og vekket, å forkynne verdens frigjøring. Husk at Elias, den lovede for denne tiden, for tiden forbereder alt for å befri jordens nasjoner, som er slaver av materialisme, fra Faraos makt, slik Moses en gang gjorde i Egypt med Israels stammer.

47 Fortell dine medmennesker at Elia allerede har gitt seg til kjenne gjennom menneskelig forstand, at hans nærvær har vært i Ånden, og at han vil fortsette å lyse opp veien for alle folkeslag slik at de kan komme videre.

48. Din Hyrde har til oppgave å bringe alle skapninger tilbake til deres sanne vei, enten denne tilhører det åndelige, det moralske eller

det materielle området. Derfor sier jeg dere at nasjonene som mottar kallet fra sin Herre gjennom Elia, vil bli velsignet, for de vil forbli forent av loven om rettferdighet og kjærlighet, som vil gi dem fred som frukt av deres forståelse og brorskap. Slik forent vil de bli ført til slagmarken der de vil kjempe mot korrupsjon, materialisme og falskhet.

49. I denne kampen vil menneskene i denne tiden oppleve de nye miraklene og forstå den åndelige meningen med livet - det som taler om udødelighet og fred. De vil slutte å drepe hverandre fordi de vil innse at det de må ødelegge er deres uvitenhet, deres egoisme og de korruperte lidenskapene som deres fall og vanskeligheter har sprunget ut av, både materielle og åndelige. (160,34 - 36)

50 Elias er Guds stråle med hvis lys han vil fordrive mørket ditt og befri deg fra denne tidens trelldom, som er syndens, som vil lede din ånd gjennom ørkenen til den når det "lovede land" i Guds favn. (236,68)

Kapittel 3 - Den åndelige solen ved Kristi gjenkomst

Herrens komme

1 Jeg er til stede i menneskeheten i en tid da nye oppdagelser har forvandlet menneskers liv, og gjør mitt nærvær kjent blant dere med den samme ydmykhet som dere en gang kjente i meg.

2 Guds "Ord" ble ikke menneske igjen, Kristus ble ikke født på nytt i en stalls elendighet - nei; for det er ikke lenger nødvendig for et legeme å vitne om Guds kraft. Hvis mennesker tror at dette legemet her er Gud kommet til verden, tar de feil. Guds nærvær er åndelig, universelt, uendelig.

3 Hvis alt det menneskene har oppnådd i denne tiden var innenfor grensene for det som er rettferdig, lovlig og godt, ville det ikke vært nødvendig for meg å komme ned for å tale til dere igjen. Men ikke alle gjerningene som denne menneskeheten tilbyr meg er gode: det er mange overtredelser, mange urettferdigheter, mange avvik og onde gjerninger. Derfor var det nødvendig for min omsorgsfulle kjærlighet å vekke mennesket når han var mest opptatt av sitt arbeid, for å minne ham om pliktene han har glemt og til

hvem han skylder alt som er og alt som vil være.

4. For å gjøre meg hørbar for en materialisert menneskehet som ikke kunne høre meg fra ånd til ånd, måtte jeg gjøre bruk av deres åndelige gaver og evner for å gjøre meg kjent gjennom menneskets forståelsesevne.

5 Forklaringen på hvorfor jeg "kommer ned" for å kommunisere med deg er denne: Siden du ikke var i stand til å stige opp for å snakke med din Herre fra ånd til ånd, måtte jeg stige ned et nivå lavere, det vil si fra det åndelige, fra det guddommelige, dit du ennå ikke kan nå. Jeg måtte da gjøre bruk av ditt intellektuelle organ, som har sin plass i menneskets hjerne, og oversette min guddommelige inspirasjon til menneskelige ord og materielle lyder.

6. Mennesket trenger utvidet kunnskap, og det er Gud som kommer til mennesket for å betro ham visdom. Hvis det valgte middelet for Min korte proklamasjon gjennom forståelsens organ ikke synes verdig disse talerørene, sier Jeg deg i sannhet at budskapet gitt gjennom dem er veldig stort. Du ville ha foretrukket at Min proklamasjon hadde blitt gitt til mennesker med pomp og seremonier som ville ha gjort inntrykk, men som i virkeligheten, sett fra ånden, ville ha vært forgjeves og ikke ville ha inneholdt noe sant lys.

7 Jeg kunne ha kommet under lyn og storm for å gjøre min makt kjent; men hvor lett ville det da ha vært for mennesket å bekjenne at Herrens nærvær var kommet! Men tror du ikke at frykten da ville ha vendt tilbake til ditt hjerte, og også ideen om noe uforståelig? Tror du ikke at enhver følelse av kjærlighet til Faderen bare ville ha forvandlet seg til frykt for hans rettferdighet? Men vit at Gud, selv om han er allmektig makt, ikke vil erobre deg ved den makten, ikke vil seire gjennom den, men ved en annen makt, og det er kjærlighetens makt.

8 Det er den guddommelige Ånd som taler til universet i dag. Det er Han som bringer lys til alt det du ikke har sett klart i andre tider. Han er begynnelsen på en ny dag for alle mennesker, for han vil frigjøre deg fra falsk frykt, fjerne din tvil for å frigjøre din ånd og ditt sinn.

9 Jeg sier til dere: Etter at dere har lært essensen av min lære og rettferdigheten i

mine lover å kjenne, vil dere også erkjenne de begrensningene som fantasien har pålagt dere og hindret dere i å gå utover en liten kunnskap om sannheten.

10 Det vil ikke lenger være frykt eller frykt for straff som hindrer deg i å utforske, i å oppdage. Bare hvis du virkelig ønsker å bli kjent med det som er uforståelig for deg, vil din samvittighet forby deg veien; for du bør vite at mennesket ikke har rett til hele sannheten, og at han bare bør forstå den delen av den som svarer til ham.

11. Folk: Hvis mitt komme ble kunngjort å være midt i kriger, frigierte naturkrefter, pest og kaos, var det ikke fordi jeg brakte dere alt dette; det var fordi mitt nærvær ville være til hjelp for menneskeheten i denne krisens time.

12 Her er oppfyllelsen av alt som ble sagt om min gjenkomst. Jeg kommer til menneskene mens en verden kjemper med døden og jorden skjelver og rister i sin dødsralling for å bane vei for en ny menneskehet. Derfor er Guds kall i den "tredje tidsalder" et kall om kjærlighet - en kjærlighet som bærer og inspirerer til rettferdighet, brorskap og fred.

13 Kristi ord spirte en gang i disiplene hans, og i menneskene som fulgte dem, vokste hans sæd. Hans lære spredte seg og dens betydning gikk over hele verden. Så vil denne nåværende læren spre seg, som vil bli akseptert av alle de som er i stand til å fornemme og forstå den. (296, 17 - 27, 35)

Alle øyne vil skue meg

14 Jesus sa til disiplene sine: "Jeg vil bare være borte fra dere en kort stund - jeg skal komme tilbake." Det ble da åpenbart for dem at deres Mester ville komme "på skyen", omgitt av engler, og sende ned lysstråler til jorden.

15. Her er jeg nå "på skyen", omgitt av engler, som er de åndelige vesener som har gjort seg kjent for deg som budbringere av min guddommelighet og som dine gode rådgivere. Lysstrålene er Mitt Ord som bringer deg nye åpenbaringer, som overstrømmer enhver forståelsesevne med visdom.

16 Salige er de som har trodd uten å se, for det er de som føler mitt nærvær. (142, 50 - 52)

17 mennesket vil oppdage sannheten ved hjelp av sin ånd, vil alle føle mitt nærvær; for jeg har allerede fortalt deg på den tiden at hvert øye vil se meg når tiden er inne.

18. Nå, denne tiden dere lever i, er nettopp den som er kunngjort av Mitt Ord og Mine profeter fra tidligere tider, i hvilken alle mennesker skal skue Meg ved hjelp av sin ånds fornemmelser og evner.

19 Det vil ikke være nødvendig for dem å se meg på en begrenset måte i en menneskelig form for å kunne si at de har sett meg, men det vil være nok for deres ånd å føle meg og deres sinn å forstå meg for å kunne si helt sannferdig at de har sett meg.

20. Kjærlighet og tro og intelligens kan se uendelig mye lenger enn dine øyne kan. Det er derfor jeg forteller deg at det ikke er nødvendig for meg å begrense mitt nærvær til den menneskelige form eller ved hjelp av en symbolsk figur for å få deg til å se meg.

21. Hvor mange av dem som så meg eller beveget seg med meg i den "andre æra", visste ikke engang hvem jeg var. På den annen side, hvor mange av dem som ikke engang visste da jeg ble født som menneske, så meg i ånden, gjenkjente meg ved mitt lys og nøt mitt nærvær på grunn av deres tro.

22. Åpne alle deres øyne og bevis ved deres tro at dere er lysets barn. Dere kan alle se meg, men for dette er det viktig at dere har tro. (340, 45 - 51)

23 Jeg sier dere: Hvis denne menneskeheten, på grunn av deres uvennlighet, deres bortvending fra rettferdighet og godhet, skulle være enda mer mot meg, vil jeg vise meg på deres vei full av herlighet, som jeg gjorde for Saul, og jeg vil få dem til å høre min stemme.

24 da vil du se hvor mange av dem som, uten å være klar over det, forfulgte meg, vil legge ut forvandlet og opplyst for å følge meg på godhetens, kjærlighetens og rettferdighetens veier.

25 Jeg vil si til dere: Stopp, veifarende, og drikk fra denne kilden med krystallvann. Hvil deg fra den vanskelige livsreisen jeg har pålagt deg. Overlat dine sorger til meg og la mitt blikk trenge dypt inn i din ånd, for jeg vil fylle deg med nåde og trøste deg. (82,46)

26. Min Kjærlighet vil få dine mest følsomme strenger til å skjelve. Men det vil være samsvaret med din samvittighet som vil få deg til å høre min guddommelige konsert, og mange av dere vil se meg i Jesu søte utseende.

27. Jeg må påpeke for dere at Jesu skikkelse ikke er den mest fullkomne måten dere vil se meg på. Da jeg sa til dere i tidligere tider: "Alle

øyne vil se meg", ga jeg dere å forstå at dere alle ville kjenne sannheten, selv om jeg må fortelle dere at jeg vil begrense meg selv i henhold til utviklingen av hver ånd. Men når du stiger opp stigen til fullkommenhet, vil du helt sikkert se meg i all min herlighet.

28. Forsøk nå ikke å forestille deg Meg på noen måte. Tenk: Hvis din ånd, selv om den er begrenset, er essens, er lys - hvilken form kan din Herres Universelle Ånd ha, som verken har begynnelse eller slutt? La det uutgrunnelige være i min bok av guddommelig visdom.

(314,69 - 70)

29. I Mitt Ord om den 'andre æra' lot Jeg dere vite at Jeg ville komme til dere på nytt, at Mine åndelige hærskarer ville stige ned med Meg. Men menneskeheten har ikke forstått og tolket betydningen av Mitt Ord riktig.

30 Dette er grunnen til at alle religiøse samfunn forventer meg i deres midte, dette er grunnen til at de forventer å se meg med sine dødelige øyne; men de som forventer meg nå på denne måten, er de samme som en gang benektet at Jesus var Messias og betraktet ham som en drømmer.

31 I dag sier jeg dere, mine disipler, øyeblikket vil komme når dere skal se meg i all min herlighet. På den tiden vil jorden og dens innbyggere bli rensket, og åndens dyd og skjønnhet gjenopprettet. Smerte vil forsvinne og alt vil være lykke, vil være en uendelig "dag" uten ende for deg. Vil du ikke se disse underverkene? Vil du ikke at barna dine skal kommunisere med min Ånd og danne en verden av fred, fri for synd? (181, 74 , 81)

32. Hvis menneskeheten hadde vært i stand til å fatte profetiene fra den "første" og den "andre æra", ville den ikke bli forvirret i møte med deres realisering. Det samme skjedde i den "andre æra" da Messias ble født blant menneskene, akkurat som det skjer nå når jeg er kommet i Ånden.

33 Betydningen av min undervisning er den samme i begge tider. Den forbereder dere til å gjøre dette livet til et kjærlig, om enn forbigående, hjem der mennesker betrakter og behandler hverandre som brødre og søstre og tilbyr hverandre varmen fra ekte brorskap.

34. Forbered også ånden til, etter dette livet, å gå inn i de verdener eller hjem som Herren har i beredskap for sine barn. Mitt ønske er at når du når dem, vil du ikke føle deg fremmedgjort, men at din åndeliggjøring og indre kunnskap

vil la deg se alt du møter - som om du allerede hadde vært der før. Det vil være mye sannhet i dette hvis du allerede er i kontakt med det åndelige ved hjelp av bønn. (82,9 - 10)
35 Jeg er vandreren som banker på dørene til hjertene deres. Jeg banker på, og dere vet ikke hvem det er; dere åpner og kjenner meg ikke igjen. Jeg er som vandreren som kommer til en landsby og ikke har noen som kjenner ham, som utlendingen som kommer til et fremmed land og ikke blir forstått på sitt språk. Slik føler jeg meg blant dere. Når vil dere føle mitt nærvær? O folk, når vil dere gjenkjenne meg, slik Josef i sin tid ble gjenkjent av sine brødre i Egypt? (90, 1)

Kapittel 4 - Undervisning gjennom guddommelige manifestasjoner

Kilden til manifestasjonene

1 Ordet som alltid var i Gud taler til deg, det samme Ordet som var i Kristus og som du kjenner i dag gjennom Den Hellige Ånd, for Ordet er Ord, er Lov, er Budskap, er Åpenbaring, er Visdom. Hvis du har hørt "Ordet" gjennom Kristi ord og nå mottar det gjennom Den Hellige Ånds inspirasjon - sannelig sier jeg deg, det er Guds stemme du har hørt. For det er bare én Gud, bare ett Ord og bare én Hellig Ånd. (13, 19)
2 Vet du hva som er opprinnelsen til det lyset som er i ordene som uttales gjennom leppene til stemmebærerene? Det har sin opprinnelse i godhet, i guddommelig kjærlighet, i det universelle lyset som utgår fra Gud. Det er en stråle eller en gnist av det All-Lyset som gir deg liv - er en del av den uendelige kraften som beveger alt og som alt vibrerer, pulserer og uopphørlig beveger seg gjennom. Det er det du kaller guddommelig utstråling, det er den guddommelige åndens lys som lyser opp og gir liv til åndene. (329, 42)
3 Han snakker til deg i dette øyeblikket som alltid har kommet til din frelse: Kristus, det guddommelige løftet, ble menneske i Jesus i den "andre æra", Guds "ord" ble menneske; kjærlighetens ånd, lys, visdom, begrenset i en stråle som berører menneskets ånd og sinn gjennom samvittigheten for å lære ham å overføre tankene mine. (90, 33)
4 Jeg er Kristus, som ble forfulgt, spottet og gjort til en anklaget i denne verden. Etter alt

det du gjorde mot meg i den "andre æra" i Jesus, kommer jeg til deg for å bevise for deg nok en gang at jeg har tilgitt deg og elsker deg.
5 Naken satte du meg på korset, og på samme måte kommer jeg tilbake til deg, for jeg skjuler ikke min ånd og min sannhet for dine øyne bak hykleri eller løgn. Men for at du skal gjenkjenne meg, må du først rense hjertet ditt. (29, 27 - 28)
6 I dag sier jeg til dere: Her er Mesteren - han som folket kalte Rabbi fra Galilea. Jeg gir dere den evige lære, kjærlighetens lære. Banketten jeg inviterer dere til i dag er åndelig, brødet og vinen likeså. Men i dag, som alltid, er jeg Veien, Sannheten og Livet. (68,33)

Åpenbaringsstedene og mottakerne av manifestasjonene

7 Husk at jeg er Faderens "Ord"; at den guddommelige essensen du mottar i dette Ordet er lys fra denne Skaperånden; at jeg har etterlatt en del av min Ånd i hver av dere.
8 men når du ser fattigdommen som omgir folkemengden som lytter til meg akkurat nå og beskjedenheten i rommet du samles i, spør du meg i stillhet: "Mester, hvorfor valgte du ikke for din manifestasjon på dette tidspunktet et av de store templene eller katedralene der rike altere og høytidelige seremonier som var deg verdig, kunne ha blitt tilbudt deg?"
9 Jeg svarer de hjertene som tenker slik om sin Mester: Det er ikke mennesker som har ført meg til denne fattigdommen. Jeg valgte selv den ydmyke boligen i den fattige forstaden i byen din for min manifestasjon for å få deg til å forstå at det ikke er materiell hyllest eller ytre tilbud jeg søker fra deg, men tvert imot: Jeg har kommet tilbake nettopp for å forkynne ydmykhet igjen, slik at du kan finne åndelighet i den. (36, 24 - 25)
10. Noen tror ikke på mitt nærvær på grunn av fattigdommen og beskjedenheten til disse forsamlingsstedene og ubetydeligheten til stemmebærerene som jeg gjør meg kjent gjennom. Men hvis slike tvilere ville studere Kristi liv, ville de innse at Han aldri søkte prang, hyllest eller rikdom.
11 Disse stedene kan være like fattige og ydmyke som stallen og halmen jeg ble født på den gangen. (226, 38 - 39)
12 Ikke tro at jeg har valgt denne nasjonen for min nye manifestasjon bare i den siste timen. Alt var allerede forutsett fra evigheten. Denne

jorda, denne rasen, dine ånder ble forberedt av meg, akkurat som tiden for mitt nærvær også var forutbestemt av min vilje.

13. Jeg bestemte meg for å begynne Mine manifestasjoner blant de minste, blant dem som holdt sinnet og ånden ren. Etterpå tillot jeg alle å komme til meg, for ved mitt bord er det verken forskjell eller favorisering. Mitt ord sendt ned til dette folket var enkelt og ydmykt i sin form, tilgjengelig for deg, men dets betydning, full av klarhet, var dyp for din ånd, for selv om jeg er oppbevaringsstedet for all kunnskap, uttrykker og manifesterer jeg meg alltid enkelt og tydelig. Jeg er ikke et mysterium for noen; mysteriet og hemmeligheten er barn av din uvitenhet. (87, 11 -12)

14 Den første som lyttet til meg behandlet arbeidet mitt som et tre, kutte av de første grenene for å transplantere dem til forskjellige områder. Noen tolket læren min godt, andre savnet veien.

15 Små var gruppene som samlet seg i skyggen av de fattige møtelokalene. Men da de vokste i antall og folkemengdene økte, kalte jeg dem til å forene seg slik at alle skulle gjenkjenne seg som disipler av en mester og praktisere undervisningen på samme måte; slik at frøet ikke ville bli sådd i henhold til "arbeidernes" skjønn men i henhold til den guddommelige vilje.

- *Henvvisning til Jesu lignelse om "arbeiderne i vingården".*

16 Foran den nye pakts åndelige ark sverget folkemengdene overgivelse, lydighet og velvilje; men da orkanene og virvelvindene blåste inn med kraft og pisket grenene på treet, ble noen svake, mens andre forble standhaftige og lærte de nye "arbeiderne" å dyrke "åkrene".

17 Noen, etter å ha innsett storheten i denne åpenbaringen, hadde til hensikt å trenge lenger inn i mine mysterier enn det som er min vilje, for å tilegne seg en kunnskap og en makt som ville gjøre dem overlegne andre; men veldig snart kom de ansikt til ansikt med min rettferdighet.

18 Andre, som ikke kunne oppdage storheten i dette arbeidet i sin renhet, i sin enkelhet, har adoptert ritualer, symboler og seremonier fra sekter og kirker, og tenkte at de ville gi høytidelighet til mine manifestasjoner. (234, 27 - 30)

19 Siden denne manifestasjonen begynte å åpenbare seg, har deres sinn blitt opplyst av min lære, selv om vantro også har vist seg - både blant dem som har trent sine sinn og blant de uuddannede og uvitende.

20 Hvor mange argumenter for å benekte denne åpenbaringen! Hvor mange forsøk på å ødelegge dette Ordet! Likevel har ingenting stoppet løpet av Mitt budskap - tvert imot, jo mer dette arbeidet ble kjempet mot, jo mer ble folks tro antent, og jo mer tid gikk, jo større var antallet av dem som Jeg overfører Mitt Ord gjennom.

21 Hva kan vi lære av dette: at menneskelig makt aldri vil være i stand til å hindre den guddommelige makt i å utføre sine råd.

22. Når folket samlet seg i disse forsamlingsstedene, gjorde de det alltid uten frykt for verden, alltid fulle av tillit til Mitt nærvær og beskyttelse, og Jeg beviste for dem at deres tro var basert på sannhet. (329, 28 - 30;37)

23 Et nytt band av apostler oppsto i dette samfunnet, bestående av enkle og ydmyke hjerter, men fylt av kjærlighet og tro for å følge meg. Selvfølgelig manglet det ikke blant dem en ny Thomas som måtte se for å tro på mitt nærvær - en ny Peter som, selv om han trodde på meg, ville fornekte meg av frykt for mennesker, og en ny Judas Iskariot som ville forråde meg ved å forvrengte mitt ord og min sannhet for penger og smiger.

24 Folkemengdene som utgjør dette folket fortsatte å formere seg og forgrene seg over byer, land og landsbyer; og fra dette folket oppsto sannhetens og rettferdighetens apostler, selvoppofrende arbeidere fulle av nidkjærhet i sin Herres lære, og profeter med et rent hjerte som talte sannheten. (213, 72 - 73)

25. I min nye åpenbaring har jeg forandret alt: stedene og midlene for manifestasjon, for å eliminere uvitenheten, feilen og feiltolkningen av mine tidligere åpenbaringer. Akkurat som solen stiger opp i øst og du ser den på sitt høyeste punkt ved middagstid, bare for å se den gå ned i vest, slik har lyset fra min ånd beveget seg i løpet av tiden fra øst til vest, slik at du ikke begrenser min herlighet og min kraft til bestemte steder, mennesker eller raser. (110, 9)

26 Det er nok for meg at noen få hører meg, for de skal avlegge vitnesbyrdet i morgen til

sine medmennesker. Jeg vet at hvis jeg hadde innkalt alle mennesker, ville de fleste av dem ikke ha kommet fordi de er opptatt av verdens forretninger. De ville fornekte meg og hindre mennesker av god vilje i å komme for å høre meg.

27. Her, i tilbaketrukketheten på disse ubetydelige stedene hvor jeg gir meg til kjenne, føder jeg min ætt. Jeg forener de enkle hjertene i samfunn, og når de er borte fra det materialistiske livets larm, snakker jeg til dem om kjærlighet, det evige, ånden, de sanne menneskelige og åndelige verdiene, og får dem til å se på livet gjennom ånden og ikke gjennom sansene.

28. Disse barnas hjerter kaller Jeg disipler, og de, som aldri har eid noe, som aldri har blitt lagt merke til av sine naboer, har blitt fylt med tilfredshet over å ha blitt kalt av Meg og har reist seg til et nytt liv. De har reist seg med overbevisning og glede over at de kan være nyttige for sine naboer fordi Herren har plassert sine åpenbaringer i dem og vist dem kjærlighetens vei.

29. Noen kan fornekte dem og gjøre narr av dem fordi de kaller seg Jesu disipler - men sannelig sier jeg dere, selv om denne nåden blir nektet dem, vil de fortsette å være mine disipler. (191, 33 - 36)

30 Verden venter på at min røst skal kalle den; menneskets hjerte, selv om det er dødt for troen, venter på at Kristi røst skal nærme seg det og si til det: "Stå opp og gå".

31 De "døde", de "blinde", de syke og pariaene utgjør et veldig stort folk. Jeg vil komme til dem, for de som lider åndelig eller fysisk er de mest mottakelige for mitt nærvær. De store i verden - de som har makt, rikdom og verdslige herligheter - tror ikke de trenger meg og forventer ikke meg: hva kan Kristus gi dem, siden de sier at de allerede har alt? Noen åndelige goder, eller en plass i evigheten? Det interesserer dem ikke!

32. Dette er grunnen til at jeg oppsøkte disse skarer av fattige og syke i kropp og ånd for å gjøre min lære kjent for dem; for de lengtet etter meg, de søkte meg. Så det var bare naturlig at de følte mitt nærvær da tiden kom for å vise meg igjen for menneskeheten. (291,32 - 34)

Overføringen av guddommelige proklamasjoner

33 Den som tviler på denne manifestasjonen av det menneskelige intellekt, oppfører seg som om han fornekte sin status som overlegen i forhold til andre skapninger - som om han fornekte sin egen ånd og ikke ønsker å bli klar over det åndelige og intellektuelle nivået han har nådd gjennom uendelige prøvelser, lidelser og kamper.

34. Å fornekte at Jeg gir meg til kjenne ved hjelp av ditt intellekt eller din ånd, er å fornekte seg selv og plassere seg selv i de lavere skapningers sted.

35 Hvem vet ikke at mennesket er et Guds barn? Hvem vet ikke at han har en ånd i seg? Hvorfor da ikke tro at mellom Faderen og hans barn må det være en eller flere måter å kommunisere med hverandre på?

36. Siden Jeg er intelligens, henvender Jeg meg til deg ved hjelp av ditt intellekt; siden Jeg er ånd, henvender Jeg meg til din ånd. Men hvordan vil de som fornekte min manifestasjon forstå og akseptere denne sannheten, hvis de aldri ønsket å betrakte og anerkjenne meg som ånd? De har utviklet mange feilaktige ideer i sine hjerter, for eksempel å tenke at jeg er et guddommelig vesen med en menneskelig form, som må symboliseres av symboler og bilder for å komme i kontakt med meg gjennom dem.

37. I løpet av århundrene har mennesker som søkte meg på denne måten blitt vant til stumheten til sine bilder og skulpturer som de ber og tilbyr ritualer for, og i deres hjerter har de til slutt dannet seg den oppfatning at ingen er verdig til å se, høre eller føle Gud. Ved å si at jeg er uendelig for høy til å nærme meg mennesker, tror disse at de gir meg en beundrende hyllest. Men de tar feil, for den som hevder at jeg er for stor til å bry meg med så små skapninger som mennesket, er en ignorant som fornekte det vakreste som min ånd har åpenbart for deg: ydmykhet.

38. Hvis du tror på Kristus, hvis du hevder å være kristen, må du ikke ha slike meningsløse ideer som å tro at du ikke er verdig din Herres tilnærming. Har du glemt at selve din kristne tro er basert på det beviset på guddommelig kjærlighet da Guds "Ord" ble menneske? Hvilken mer håndgripelig og menneskelig tilnærming kan møte forståelsen av syndige og kjødelige menn med formørkede sjeler og svake ånder enn den der jeg fikk dem til å

høre min guddommelige stemme bli et menneskelig ord?

39. Dette var det største beviset på kjærlighet, ydmykhet og medfølelse for mennesker, som jeg forseglet med blod, slik at det alltid ville forbli for dine øyne at ingen er uverdig for meg, siden det var nettopp for dem som var mest fortaapt i gjørmen, i mørket og i laster at jeg gjorde mitt ord til menneske og utgjøt livsblodet av mitt blod.

40. Hvorfor benekter da de som tror på alt dette nå mitt nærvær og min åpenbaring? Hvorfor søker de å hevde at dette ikke er mulig fordi Gud er uendelig og mennesket er altfor lavt, altfor ubetydelig og uverdig? Sannelig sier jeg dere, den som fornekte min manifestasjon i denne tid, fornekte også mitt nærvær i verden i den "andre tid" og fornekte også min kjærlighet og min ydmykhet.

41. Det er bare naturlig for dere, syndere, å føle dere fjernt fra Meg i deres synd. Jeg, derimot, føler at jo flere overtredelser du begår og jo mer du flekker din ånd og sjel, jo mer nødvendig er det at jeg vender meg til deg for å gi deg lyset, for å nå ut til deg for å helbrede og redde deg.

42. Jeg visste at når jeg ville gjøre meg kjent for mine barn igjen, ville mange fornekte meg, og det er derfor jeg kunngjorde min tilbakekomst allerede da; men samtidig gjorde jeg det klart at mitt nærvær da ville være åndelig. Men hvis du tviler på dette, bekreft det med vitnesbyrdet fra de fire disiplene som skrev ned mine ord i evangeliene.

43. Her er jeg i Ånden og sender dere mitt ord fra den lysende "skyen" og menneskeliggjør det gjennom disse munnstykkene - som en forberedende instruksjon for den manifestasjonen som dere alle skal oppnå: dialogen fra ånd til ånd. (331, 1 - 10; 13)

44. De guddommelige tankene er har blitt oversatt til ord av mine henrykte stemmebærere, som, forent i setninger, har dannet og etablert en åndelig lære som er full av åpenbaringer og fullkommen lære.

45. Dette er den lovede Trøsteren, dette er den annonserte Sannhetens Ånd som vil lære dere alt. Forberedelsene begynner allerede, tidene kommer når du vil trenge ham som, fordi han har styrke i sin ånd, vil lede deg med sitt hjertes adel og enkelhet, med visdom og barmhjertighet. (54, 51 - 52)

46. Min undervisning kommer til dere for å bringe lys til deres sinn. Men vær ikke overrasket over måten jeg har kommet til deg på i denne tiden; vær ikke forvirret over det, men la det heller ikke bli rutine.

47. Når mitt guddommelige lys når sinnet til den personen som tjener meg som stemmebærer, kondenseres det til vibrasjoner som forvandles til ord av visdom og kjærlighet. Hvor mange trinn på himmelens stige må min ånd stige ned for å nå deg i denne formen! Og jeg måtte også sende deg min "åndelige verden" for å gi deg en detaljert forklaring på min lære. (168, 48)

48. Jeg gir meg til kjenne gjennom menneskets intellektuelle organ, fordi hjernen er det "apparatet" som Skaperen har skapt på en perfekt måte, slik at intelligensen, som er åndens lys, kan manifestere seg i den.

49. Dette "apparatet" er en modell som dere aldri kan etterligne med all deres vitenskap. Du vil bruke dens form og konstruksjon som modell for dine kreasjoner; men du vil aldri nå den fullkommenhet som din fars verk har. Hvorfor tviler du da på at jeg kan bruke det jeg har skapt? (262, 40 - 41)

50. Til alle tider har Min kjærlighet som Mester vært flittig til å gi menneskene den undervisningen de trengte, og Jeg har alltid kommet for å tale til dem i samsvar med deres åndelige modenhet og intellektuelle utvikling.

51. Jeg er kommet til dere fordi jeg har sett at menneskenes ord og den lære dere har skapt, ikke slukker deres ånds brennende tørst - tørst etter lys, etter sannhet, etter evighet og kjærlighet. Derfor har jeg plassert meg selv hos deg og tjener meg selv til ydmyke, uvitende og utdannede mennesker, og får dem til å falle i sinnets og åndens henrykkelse, slik at budskapet om den tredje æra kan strømme fra deres munn.

52. For å være verdige til å motta og overføre mine guddommelige tanker, har de måttet kjempe mot materialisering og verdens fristelser. På denne måten, ved å skyve tilbake sin egen personlighet og tukte sin forfengelighet, har de oppnådd en fullstendig overgivelse av sitt vesen i de korte periodene de tilbød sitt sinn til guddommelig inspirasjon, og dermed gjort det mulig for et ord fullt av visdom, ømhet, rettferdighet, balsam og fred å komme fra deres lepper.

53. Det vil alltid være de som ikke kan forstå hvordan det kommer seg at stemmebærerne kan uttrykke så mye kunnskap i ord og øse ut så mye livsessens på sinnet til de mange tilhørerne uten at min Ånd stiger ned til disse sinnene, og bare en stråle av mitt lys opplyser dem. Til dette sier jeg til dere at selv Kongestjernen - som dere kaller Solen - ikke trenger å komme til Jorden for å belyse den, siden lyset den sender til planeten deres på avstand er nok til å bade den i lys, varme og liv.

54 På samme måte opplyser og opplever Faderens Ånd, som en sol med uendelig stråleglans, alt gjennom lyset han sender ned på alle skapninger, både åndelige og materielle.

55 Forstå da at der mitt lys er, er også min Ånd til stede. (91, 12 - 16)

56. En gnist av lys fra Min Ånd, en refleksjon av det guddommelige Ord, er det som stiger ned i ånden til stemmebæreren gjennom hvem Jeg gjør Mitt budskap hørbart for dere. Hvilken menneskelig stemmebærer kunne motta all kraften i Ordet? Ingen. Og sannelig sier jeg dere, dere vet ennå ikke hva Ordet er. 57 "Ordet" er liv, er kjærlighet, er Guds ord, men av alt dette kan stemmebæreren bare motta et atom. Men her, i denne lysstrålen, i denne essensen, vil du kunne oppdage det uendelige, det absolutte, det evige.

58. For å tale om Meg, kan Jeg gjøre det gjennom store gjerninger så vel som gjennom små og begrensede manifestasjoner. Jeg er i alt, alt taler om meg, det store så vel som det lille er like fullkomment. Mennesket må bare vite hvordan man observerer, reflekterer og studerer. (284, 2 - 3)

59. Mitt 'Ord' er ikke blitt menneskelig igjen. Jeg er på dette tidspunktet "på skyen", symbolet på det hinsidige, hvorfra Min stråle kommer ut, som lyser opp sinnet til stemmebæreren.

60 Det har behaget Meg å kommunisere Meg selv gjennom mennesket, og Min beslutning er fullkommen. Jeg kjenner mennesket, for Jeg har skapt det. Jeg anser ham verdig, for han er Mitt barn, for han kom ut fra Meg. Jeg kan benytte meg av ham, for for dette skapte jeg ham, og jeg kan manifestere min herlighet gjennom hans formidling, fordi jeg skapte ham for å herliggjøre meg selv i ham.

61 Mennesket! Han er mitt bilde fordi han er intelligens, liv, bevissthet, vilje, fordi han har noe av alle mine egenskaper og hans ånd tilhører evigheten.

62 Ofte er du mer ubetydelig enn du trodde, og andre ganger er du større enn du kan forestille deg. (217, 15 - 18)

63. Hvis du reflekterer litt og studerer skriftene, vil du innse at alle profetene uttrykte et enkelt åndelig innhold som de leverte til folket i sine ord. De ga formaninger, åpenbaringer og budskap til folket uten feilene i den materialiserte tilbedelsen som folket praktiserte på den tiden. De lærte å adlyde loven og Guds ord, og de hjalp folket til å få kontakt med sin himmelske Far.

64. Folk, finner dere ikke en stor likhet mellom disse profetene og disse stemmebærerne som Jeg taler til dere gjennom i denne tid? På leppene til disse sistnevnte legger Jeg også essensen av Min Lov, gjennom deres ord når Min inspirasjon dere, og strålende fra dem springer instruksjonen som kaller tilhørerne til å søke sin Herre på den mest klare måten. De taler uten frykt for at det blant de mange som lytter til dem også er speidere eller fanatikere. De oppfyller hengivent sin oppgave i sin Fars tjeneste, slik at Han gjennom dem kan tale til menneskeheten og gi den disse læresetningene som vil åpne nye veier av lys for menneskene.

65. Folk, det er ikke bare en stor likhet mellom disse profetene og disse stemmebærerne, men det er også et fullkomment forhold mellom dem. De forutsa disse, og hva de forutsa for lenge siden, ser disse tjenerne nå. (162, 9 - 11)

66. Ikke alle Mine stemmebærere var i stand til og villige til å forberede seg til å tjene Meg, og ofte måtte Jeg sende ned Mitt lys på urene sinn som var opptatt med unyttige ting, om ikke med syndige. De, ved sin overtredelse, brakte min rettferdighet til å bære, for deres sinn ble fratatt all inspirasjon og deres lepper av all veltalenhet for å uttrykke det guddommelige budskapet.

67. I disse tilfellene lukket mengden av tilhørere sine ører for disse fattige proklamasjonene, men åpnet sine sinn for å føle mitt nærvær i dem og for å motta min essens. Folket nærte seg med essensen som min barmhjertighet sendte dem i det øyeblikket; men stemmebæreren forhindret

et budskap som ikke kom fra hans lepper, og tvang dermed de tilstedeværende til å snakke fra ånd til ånd med sin Mester, selv om de ennå ikke var forberedt på å motta min inspirasjon i den formen. (294, 49)

Formen på kunngjøringene

68 Mesterens undervisning begynner alltid på samme måte fordi den inneholder den samme kjærligheten. Den begynner i kjærlighet og slutter i barmhjertighet - to ord som hele min undervisning er inneholdt i. Det er disse høye følelsene som gir ånden styrke til å nå lysets og sannhetens regioner. (159, 26)

69. Du kunne si at den ytre formen på det språket jeg talte i den andre tidsalder og det jeg bruker nå, er forskjellig, og delvis ville du ha rett. For Jesus talte til dere da med uttrykkene og idiomene til nasjonene der Han levde, akkurat som jeg gjør i dag med hensyn til ånden til dem som hører mitt ord. Men det åndelige innholdet som formidles av dette Ordet, gitt da og nå, er det samme, er ett, er uforanderlig. Likevel har dette gått upåaktet av mange hvis hjerter er forherdet og hvis sinn er lukket. (247, 56)

70 O vantro! Kom og lytt til Meg ofte, Mitt Ord vil overvinne din tvil. Hvis du har inntrykk av at uttrykket av Mitt Ord ikke er det samme som Jeg en gang hadde, sier Jeg deg at du ikke skal holde deg til formen, til det ytre utseendet, men søke meningen, som er den samme.

71. Essensen, meningen, er alltid bare én, fordi det guddommelige er evig og uforanderlig; men formen som åpenbaringen kommer til deg i, eller gjennom hvilken jeg gjør deg kjent med en ytterligere del av sannheten, viser seg alltid i samsvar med mottakeligheten eller utviklingen du har oppnådd. (262, 45)

Tilstedeværelsen av utenomjordiske vesener i Kristi lære

72. Sannelig sier jeg deg, i de øyeblikkene når mitt ord skinner gjennom menneskets sinn, er tusenvis på tusenvis av kroppsløse vesener til stede her ved min manifestasjon og lytter til mitt ord; deres antall er alltid større enn de som tilpasser seg i materien. I likhet med deg stiger de sakte opp fra mørket for å komme inn i lysets rike. (213,16)

73. Du hører dette mitt ord på jorden gjennom det menneskelige intellekt, og på et høyere

livsnivå enn ditt, hører innbyggerne i det, andre åndelige vesener, det også; akkurat som åndelige vesener fra andre, enda høyere livsnivåer, som er hjemme der, hører det. For denne "konserten" som Faderen utfører i "tredje tid" med lysets ånder er universell.

74. Jeg har sagt det: Min stråle er universell, Mitt ord og Min åndelige essens (inneholdt deri) er også universelle, og selv på det høyeste nivå som ånder har nådd, hører de Meg. Du hører meg for tiden i denne manifestasjonen på den mest ufullkomne måten, som er gjennom mennesket.

75. Derfor forbereder jeg deg nå for høyere proklamasjoner, slik at når du går inn i det åndelige og forlater denne jorden fullstendig, kan du da forene deg med et nytt livsstadium for å høre 'konserten' som Faderen utfører sammen med din ånd.

76. I dag er du fremdeles i materien og forfrisker ditt hjerte og din ånd med dette ordet, og de vesener som tilhørte deg på jorden, som du fremdeles kaller far, ektemann, kone, bror, barn, slektning eller venn, er i andre stadier av livet og hører det samme ordet; men for dem er dets betydning, dets essens annerledes, selv om de nyter den samme lykken, den samme forfriskningen, den samme oppmuntringen og det samme brødet. (345, 81 -82)

77. Jeg sender en stråle av Mitt lys til alle verdener. Jeg har sendt dette lyset til deg i form av menneskelige ord, akkurat som det når andre hjem gjennom inspirasjon.

78. I lyset av den guddommelige strålen vil alle åndelige vesener forene seg og gjøre den til en himmelstige som vil føre dem til det samme punktet, det åndelige riket som er lovet til alle dere som er åndelige partikler av min guddommelighet. (303, 13 - 14)

Tidsfristen for kunngjøringene

79. Mitt rike stiger ned over den lidende menneskehet, og Mitt Ord lyder gjennom denne tids utvalgte, slik at de som hører Meg, blir til trøst for sine medmennesker.

80. Til alle tider har jeg hatt mellommenn mellom menneskene og min guddommelighet; de har vært de saktmodige og ydmyke av hjertet som jeg har brukt. Jeg forbereder nå de nye budbringerne av Min lære slik at denne gode nyheten kan være oppvåkningen til åndelig liv blant mennesker.

81. Hvor mange av dem som er i stand til å oppfylle en edel åndelig misjon, sover fremdeles, spredt over hele verden! De vil våkne, og de vil bevise sin åndelige fremgang når de, i opphøyethet av sine følelser, blir nyttige vesener for sine naboer. De vil være ydmyke og aldri skryte av overlegenhet. (230, 61 - 63)

82. Mitt verk må nå menneskeheten uforfalsket slik at den kan begynne å oppfylle min lov ved å omfavne forløsningens kors.

83. Jeg har lovet menneskene, hele menneskeheten, og Jeg vil oppfylle det fordi Mitt Ord er en konges Ord; Jeg vil sende dem gjennom Mine disipler Mitt Ords gylne hvete, og dette vil være til forberedelse for menneskene slik at de snart kan nyte dialogen fra ånd til ånd. For etter 1950 vil jeg verken her eller noe annet sted gjøre meg kjent igjen gjennom forståelsen av en stemmebærer. (291, 43 - 44)

Kapittel 5 - Årsaken til den nye åpenbaringen av Gud

Guds vilje til å forløse

1. Hvis det ikke var noen uvitenhet i verden, hvis det ikke var noe blod som rant, hvis det ikke var noen smerte og elendighet, ville det ikke være noen grunn for Min Ånd å materialisere seg ved å gjøre seg synlig for dine sanser. Men du trenger Meg. Jeg vet at bare Min kjærlighet kan redde deg i disse tider, og det er derfor Jeg har kommet.

2 Hvis jeg ikke elsket dere, hva ville det bety for dere å ødelegge dere selv, og hva ville deres smerte bety? Men jeg er din far - en far som føler smerten til barnet i seg, fordi hvert barn er en liten del av ham. Derfor, i hvert av mine ord og i hver inspirasjon, gir jeg deg sannhetens lys, som er liv for ånden. (178, 79 - 80)

3 her er jeg blant dere og banker i hjertet deres. Tror du at min fred er fullstendig når jeg ser deg viklet inn i konstant fiendskap? dette er grunnen til at jeg har kommet som den store krigeren for å kjempe mot mørke og ondskap, og med meg har også de gode åndene, den åndelige verden, kommet for å fullføre mitt arbeid. Hvor lenge vil denne kampen vare? Inntil alle mine barn er frelst. Men jeg har ikke brakt smerte med meg, jeg

vil bare forvandle deg gjennom kjærlighet. (268, 31)

4 Mitt ord vil igjen være ubeleilig for folk som i tidligere tider, men jeg vil fortelle dem sannheten. Uten å avsløre noen kalte jeg hyklerin en hykler, ekteskapsbryteren en ekteskapsbryter og den ugudelige den ugudelige. Sannheten var blitt forvrengt, og det var nødvendig at den skulle skinne frem igjen, ettersom sannheten nå er blitt skjult, og derfor må den igjen komme frem for menneskenes øyne. (142, 31o.)

5 Ikke en gang, men flere ganger og på forskjellige måter kunngjorde og lovet jeg disiplene mine at jeg skulle komme igjen. Jeg kunngjorde deg tegnene som ville indikere mitt komme - tegn i naturen, hendelser i menneskeheten, verdensomspennende kriger, synd på sitt høydepunkt. For at verden ikke skulle falle i feil og forvente meg igjen som et menneske, lot jeg dem få vite at Kristus ville komme "på skyen", det vil si i Ånden.

6 Det løftet ble oppfylt. Her er Mesteren i Ånden som taler til verden. Her er fredens Herre og lysets rike, som bygger en umåtelig stor ark der mennesker kan finne tilflukt og redde seg selv som i "Første gang" da Noah bygde arken for å redde menneskeslekten. (122, 52 - 53).

7. Måten jeg har åpenbart meg selv på i denne tiden er forskjellig fra den 'andre gangen', men min hensikt er den samme: Å redde menneskeheten, å fjerne den fra den virvelvinden som den møtte på sin vei og som den ikke var i stand til å unnslippe.

8 Fristelsen er sluppet løs i all sin kraft, og mennesket har falt som et lite barn og har opplevd stor lidelse. Han tømmer sitt beger av lidelse og roper til meg i sin dype forvirring, og Faderen har vært med ham.

9 gjæren er fortsatt igjen i koppen, men jeg vil hjelpe deg med å bære de smertene som er resultatet av din ulydighet. Salige er dere som hører meg, for dere skal bli sterke! Men hva vil skje med de andre når den store lidelsen rammer dem? Vil deres ånd kollapse på grunn av mangel på tro? Israels bønn ☩ må gi dem støtte. (337, 38)

☩ *Dette navnet refererer til det nye Guds folk, det "åndelige Israel", ikke til innbyggerne i staten Israel eller det jødiske folk som helhet (for flere detaljer, se kap. 39).*

10 Jeg søker deg med uendelig kjærlighet. Jeg har lagt i din ånd så mye nåde og så mange gaver at jeg ikke er villig til å miste et eneste av mine barn. Du er en del av Min Ånd, du er noe av Mitt Vesen - kan det være galt at Jeg søker deg med slik iver og slik kjærlighet?

11 Hver gang jeg kommer ned for å gi deg mitt ord, finner jeg "sist" blant folkemengdene; de er de som spør meg mest i deres hjerter. Men Jeg behager dem og svarer alltid på deres spørsmål.

12. I dag spør de som er kommet sist meg hva hensikten med min gjenkomst er, og jeg svarer at hensikten er å gjøre det mulig for mennesket å vende tilbake gjennom seg selv til sin opprinnelige renhet. (287, 19 - 20)

Eliminering av feil og fremmedgjorte kultformer

13 Den tredje æra har begynt for fullt for menneskeheten. Omtrent 2000 år har gått siden Jeg ga dere Mitt Ord, men denne Læren, til tross for tiden som har gått, har ennå ikke blitt anerkjent av hele menneskeheten, fordi Jeg ikke er elsket av alle Mine barn. Likevel tilber alle meg, alle søker en guddommelig ånd, som er min. Men jeg ser ikke enhet blant mennesker, jeg ser ikke blant dem den samme troen, den samme høyden og kunnskapen, og derfor kommer jeg som Den Hellige Ånd for å forene dem i meg, for å fullkommengjøre dem med min sannhetslære, med mitt uforanderlige ord, med min lov om kjærlighet og rettferdighet. (316, 4)

14 Sinnets formørkelse, mangelen på tro, uvitenheten om sannheten er mørke for ånden, og det er derfor menneskeheten i dag er på en feilaktig vei. Hvordan de menneskene har mangedoblet seg som lever uten å vite eller ønske å vite hvor de går!

15 Jeg visste at en slik tid ville komme for menneskene, full av smerte, forvirring, usikkerhet og mistillit. Jeg lovet å redde dere fra dette mørket, og her er jeg: Jeg er Sannhetens Ånd. Hvorfor vil dere ha meg igjen som menneske? husker du ikke at jeg døde som en mann og fortalte deg at jeg ville vente på deg i mitt rike? Med dette fikk jeg deg til å forstå at Ånden er evig, udødelig. (99, 7 - 8)

16 Mitt ord i denne tiden minner deg om fortiden, åpenbarer deg hemmelighetene og kunngjør deg hva som kommer. Det vil rette opp alt som mennesker har bøyd og

ugyldiggjort, for jeg, som sannhetens vokter, kommer med sverdet til min nidkjærhet og min rettferdighet for å rive ned alt som er falskt, for å knuse hykleri og løgn, for igjen å drive ut kjøpmennene fra sannhetens tempel. 17 Forstå at du ikke trenger å søke sannheten i bøker, råd eller bud fra mennesker for å oppnå din åndelige oppstigning.

18. Dere trenger alle å bli reddet, jeg oppdager ikke en som allerede er på fast grunn. Dere er skipbrudne midt i en stormfull natt der alle kjemper for sitt eget liv uten å tenke på naboen fordi hans liv er i fare.

19 men sannelig sier jeg dere: Jeg er deres eneste frelser, som kommer en annen gang for å lete etter dem som har gått seg vill fordi de har forvillet seg fra navigasjonsruten, som er loven. Jeg lyser din vei for at du kan komme i land til det velsignede landet som venter på deg, fordi det i sitt bryst har uendelige skatter for ånden. (252, 37 - 40)

20 Akkurat som de guddommelige instruksjonene en gang ble gitt falske tolkninger, ble min lære forfalsket på denne tiden; og så ble det nødvendig for Mesteren å komme igjen for å hjelpe dere med å frigjøre dere fra deres feil, for veldig få klarer på egen hånd å frigjøre seg fra sine avvik.

21 ja, jeg lovet deg allerede da at jeg ville komme igjen; men jeg må også fortelle deg dette, at jeg gjorde det fordi jeg visste at det ville komme en tid da menneskeheten ville være veldig langt fra dem i overbevisningen om å vandre i veien for min lære; og dette er tiden jeg kunngjorde min tilbakekomst for. (264,35 - 36)

22 I den andre epoken ble Kristus - den samme som snakker til deg i dette øyeblikket - menneske og bodde på jorden. Men nå er han med deg i ånden og oppfyller et løfte han ga menneskeheten: løftet om å komme igjen i en ny epoke for å gi deg den høyeste trøst og sannhetens lys, belyse og forklare alt som er blitt åpenbart for menneskeheten. (91, 33)

23 Menneskeheten er desorientert, men jeg er kommet for å veilede den gjennom Den Hellige Ånds lys og for at den kan kjenne mitt ord etter dets betydning.

24. I tidens løp har de skriftene som mine disipler etterlot seg, blitt endret av mennesker, og det er derfor det er uenighet mellom kirkesamfunnene. Men jeg vil forklare

all min lære for å forene menneskeheten i ett lys og i en vilje. (361, 28 - 29)

25. I dag gryr et nytt stadium for verden der mennesket vil streve etter større tankefrihet, der det vil kjempe for å bryte lenkene av trelldom som dets ånd har slept med seg. Det er tiden da du vil se nasjonene overskride fanatismens barrierer i sitt ønske om åndelig næring og sant lys, og jeg sier deg at ingen som opplever selv for et øyeblikk lykken ved å føle seg fri til å tenke, forske og handle, vil noen gang igjen frivillig vende tilbake til sitt fengsel. For nå har hans øyne sett lyset, og hans sinn har blitt henrykt i møte med guddommelige åpenbaringer. (287, 51)

26. Jeg visste at folk ville mystifisere min lære mer og mer fra generasjon til generasjon, endre min lov og forvrengte sannheten. Jeg visste at folk ville glemme mitt løfte om å komme tilbake, og at de ikke lenger ville betrakte seg selv som brødre og drepe hverandre med de mest grusomme, feige og umenneskelige våpen.

27 Men nå er tiden og den lovede dagen kommet, og her er jeg. Fordøm ikke den måten jeg har valgt å gjøre meg kjent for dere på, for det er ikke verden som skal dømme meg, men det er jeg som dømmer menneskene, for nå er tiden inne for deres dom.

28 Jeg oppretter et rike i menneskenes hjerter - ikke et jordisk rike, som mange forventer, men et åndelig rike - hvis makt kommer fra kjærlighet og rettferdighet og ikke fra verdens makter.

29 Jeg ser at noen er forbløffet over å høre meg tale slik, men jeg spør dere: Hvorfor vil dere alltid forestille dere Meg kledd i silke, gull og edelstener? Hvorfor vil dere til enhver tid at Mitt rike skal være av denne verden, mens Jeg åpenbarte det motsatte for dere? (279,61 - 64)

30. Jeg har allerede forutsagt dere at kampen vil bli hard, for alle anser sin religion som fullkommen og sin måte å praktisere den på som feilfri. Men jeg sier dere at hvis det var slik, ville jeg ikke hatt noen grunn til å komme og tale til dere nå.

31 Jeg gir deg ved inspirasjon en dypt åndelig lære fordi jeg ser at hedenskap hersker i dine kultformer og at fanatismens dårlige frø har forgiftet deg med uvitenhet og hat.

32. Mitt lysets sverd er i Min høyre hånd, Jeg er krigeren og kongen som ødelegger alt som er motsatt, alt eksisterende ondt og alt som er falskt. Når Min kamp er over og hjertene har lært å forene seg for å be og leve, vil din ånds blick oppdage Meg i uendelig lys og i evig fred. "Dette er mitt rike," vil jeg si deg, "og jeg er din konge, for dette er det jeg er her for, og dette er det jeg skapte deg for: å regjere." (279, 72 - 74)

Opplysning om det virkelige liv

33. Alle mennesker vet at Jeg er Faderen til alle skapte ting og at veseners skjebne er i Meg. Likevel har jeg verken fått deres oppmerksomhet eller respekt. De skaper også, er også herrer, og tror de har makt over sine naboers skjebne - så hvorfor bøye seg for Meg?

34. På denne måten har mennesket satt Min tålmodighet på prøve og utfordret Min rettferdighet. Jeg har gitt ham tid til å finne sannheten, men han har ikke ønsket å akseptere noe fra meg. Jeg kom som far og ble ikke elsket; så kom jeg som mester og ble ikke forstått; men siden det er nødvendig å redde menneskeheten, kommer jeg nå som dommer. Jeg vet at mennesket vil gjøre opprør mot min rettferdighet, for han vil ikke forstå meg selv som dommer og vil si at Gud har tatt hevn.

35. Jeg skulle ønske at alle ville forstå at Gud ikke kan nære følelser av hevn fordi Hans kjærlighet er fullkommen. Han kan heller ikke sende smerte; det er dere selv som tiltrekker den gjennom deres synder. Min guddommelige rettferdighet er hevet over din lidelse og til og med din død. Smerten, hindringene, feilene er prøvelsene som mennesket stadig pålegger seg selv, og fruktene av hans såing er det han høster litt etter litt. Det er nok for meg å la mitt lys nå din ånd i hver av disse livskrisene slik at den kan nå sin frelse. (90,5 - 7)

36. Det er Sannhetens Ånd som kommer ned for å oppklare mysterier og åpenbare for dere den kunnskap som er nødvendig for å nyte det sanne liv. Det er den guddommelige trøsten som strømmes ned over dine lidelser for å vitne om at den guddommelige dommen ikke er straff eller hevn, men en dom av kjærlighet for å bringe deg til lys, fred og velsignelse. (107, 24)

37. Vit at den som forstår og gjenkjenner noe av det som er forbeholdt dem som svever oppover, ikke lenger kan rive sin ånd bort fra det lyset som ble åpenbart for ham. Enten han går inn i ukjente verdener eller vender tilbake til jorden gang på gang: det han en gang mottok som en guddommelig gnist av lys, vil alltid stige opp igjen fra den reneste delen av hans vesen som en anelse, som en guddommelig inspirasjon. Noen ganger vil det gjenoppstå som en søt oppvåkning eller som en himmelsk sang som vil oversvømme hjertet med glede, som en lengsel etter å vende tilbake til det åndelige hjemmet. Dette er hva min lære betyr for åndene som vender tilbake til dette livet. Tilsynelatende glemmer ånden sin fortid, men i sannhet mister den ikke kunnskapen om min lære.

38. Til dem som tviler på at det er det guddommelige Ordet som taler til dem i dette øyeblikk og i denne form, sier Jeg at hvis de ikke vil gi Meg det navnet, hvis de ikke vil tilskrive dette Ordet til den guddommelige Mesteren, bør de påta seg betydningen av denne instruksjonen, komme til bunns i enhver tanke om det; og hvis de, når de reflekterer over det de har hørt, konkluderer med at det inneholder lys og sannhet for menneskeheten, bør de bruke det som en standard for sine skritt på jorden og forvandle sine liv med det.

39. Jeg vet at Jeg gir deg den sanne visdom; hva mennesker tror, forandrer ikke det minste av Min sannhet. Men det er nødvendig for mennesket å ha visshet om hva han tror, hva han vet og hva han elsker. Bare av denne grunn plasserer jeg meg noen ganger på menneskehetens nivå i mine manifestasjoner, for å oppnå at de anerkjenner meg. (143, 54 - 56)

40. Folks oppfatning av Meg er svært begrenset, deres kunnskap om det åndelige svært liten, deres tro svært liten.

41 Religioner slumrer i en århundrelang drøm uten å ta et skritt fremover, og når de våkner, er de bare urolige i seg selv og våger ikke å bryte sirkelen de har skapt for seg selv gjennom sine tradisjoner.

42. Det vil være de ydmyke, de fattige, de enkle og de uvitende som vil forlate denne sirkelen i lengsel etter lys, etter et rent åndelig miljø, etter sannhet og fremskritt. Det er de som vil ringe med klokken og vekke opp når de

føler at tiden for mine nye åpenbaringer kommer i åndeliggjøringens tidsalder.

43 Mennesker ønsker å oppdage det åndelige livets hemmelighet - den eksistensen som de ugjenkallelig må tre inn i, og som de nettopp derfor er interessert i å kjenne.

44. Folk ber, tigger, trygler om lys av barmhjertighet fordi de føler behov for å forberede seg; men som svar på alt blir de fortalt at det åndelige livet er et mysterium, og at ønsket om å løfte sløret som dekker det er anmasselse og blasfemi.

45. Sannelig sier jeg dere: De som tørster etter sannhet og etter lys, vil ikke i verden finne den kilde hvis vann slukker deres tørst. Det vil være jeg som vil sende ned fra himmelen det visdommens vann som åndene ønsker å drikke. Jeg skal få min sannhetskilde til å bli utøst over enhver ånd og ethvert sinn, slik at "mysteriene" kan bli opphevet. For jeg sier dere nok en gang at det ikke er jeg som skjuler meg i hemmeligheter for menneskene, men det er dere som skaper dem.

46. Det er sant at det alltid vil være noe i din Far som du aldri vil vite, med tanke på at Gud er uendelig og at du bare er partikler. Men at dere ikke skal vite hvem dere er i evigheten, at dere skal være et ugjennomtrengelig mysterium for dere selv, og at dere skal vente til dere går inn i det åndelige livet for å vite det - dette er ikke foreskrevet av meg.

47. Det er sant at i tidligere tider ble det ikke snakket til dere på denne måten, og det var heller ingen vidtrekkende invitasjon til å trenge inn i lyset av åndelig kunnskap; men bare fordi menneskeheten i fortiden ikke følte det presserende behovet for å vite som den føler i dag, og heller ikke var åndelig og intellektuelt i stand til å forstå. Selv om den alltid søkte og pirket rundt, var det mer av nysgjerrighet enn av et reelt ønske om lys.

48. For at menneskene skal finne veien som fører dem til dette lyset, og for at de skal kunne motta vannet fra livets og visdommens kilde, må de først oppgi all ytre tilbedelse og fjerne all fanatisme fra sine hjerter. Deretter, når de begynner å føle i sine hjerter nærværet av den levende og allmektige Gud, vil de føle at det stiger opp fra det innerste av deres vesen en ny ukjent hengivenhet, full av følelse og oppriktighet, full av opphøyelse og hjertelighet, som vil være sann bønn, åpenbart gjennom Ånden.

49. Dette vil være begynnelsen på hans oppstigning til lyset, det første skrittet på veien til åndeliggjøring. Hvis Ånden kan åpenbare sann bønn for mennesket, vil han også kunne åpenbare for ham alle evnene han besitter og måten å utfolde dem på og lede dem på kjærlighetens vei. (315, 66 - 75)

50. Dere kan i Min manifestasjon finne de samme læresetninger som i den "andre æra"; men i denne æra, gjennom Min Hellige Ånds lys, har Jeg åpenbart for dere det ufattelige, og i dialogen fra Ånd til Ånd vil Jeg fortsette å åpenbare for dere nye og meget store læresetninger. Hele innholdet i det sjette segl vil jeg gjøre kjent for dere i denne åpenbaringsepoken, som vil forberede dere på den tiden da jeg skal åpne det syvende segl. Dermed vil du gjenkjenne mer og mer det "ufattelige"; dermed vil du oppdage at den åndelige verden er hjemmet til alle åndelige vesener, det uendelige og fantastiske fars hus som venter på deg i det høye hinsides, hvor du vil motta belønningen for de gjerningene du har gjort med kjærlighet og barmhjertighet mot dine medmennesker. (316, 16)

Utvikling, åndeliggjøring og forløsning av mennesket.

51. Jeg gir deg ikke Min instruksjon bare som en moralsk tøyler for din materielle natur; snarere kan du med den stige opp til større høyder av din åndelige fullkommenhet.

52. Jeg grunnlegger ikke en ny religion blant dere, denne læren fornekter ikke de eksisterende religionene hvis de er grunnlagt på Min Sannhet. Dette er et budskap om guddommelig kjærlighet for alle, et kall til alle sosiale institusjoner. Den som forstår den guddommelige intensjonen og oppfyller Mine bud, vil føle seg ledet mot fremgang og høyere utvikling av sin ånd.

53. Så lenge mennesket ikke forstår den åndeliggjøringen det må ha i sitt liv, vil freden ikke bli en realitet i verden på lang tid. På den annen side vil den som oppfyller min kjærlighetslov, verken frykte døden eller dommen som venter hans ånd. (23, 12 - 13o.)

54. Med disse åpenbaringene ønsker jeg ikke bare å bringe dere verdens fred og lindre deres lidelser gjennom fysisk lindring. Jeg gir dere med denne manifestasjonen den store læren som taler til dere om deres åndelige utvikling. For hvis jeg bare hadde ønsket å gi

deg verdens goder - sannelig, jeg sier deg, for dette ville det ha vært tilstrekkelig å gi oppdrag til vitenskapsmennene som jeg opplyser gjennom intuisjon, og som jeg ville ha avslørt naturens hemmeligheter slik at de kunne ta fra den den helbredende balsam for å helbrede deg for dine fysiske lidelser.

55 Mitt verk ønsker å vise deg andre horisonter, bortenfor din planet, med det uendelige antall verdener som omgir deg - horisonter som ikke har noen ende, som viser deg veien til evigheten som er din. (311,13 - 14)

56. Min åndelige undervisning har forskjellige mål eller oppgaver: ett er å trøste ånden i dens eksil og få den til å forstå at den Gud som skapte den, venter den evig i sitt fredsrike. En annen er å la henne vite hvor mange gaver og evner hun har til rådighet for å oppnå sin frelse og sin opphøyelse eller fullkommenhet.

57. Dette Ordet bringer budskapet om åndeliggjøring som åpner menneskenes øyne slik at de kan skue ansikt til ansikt virkeligheten som de tror de bare finner i det de ser, i det de berører, eller i det de beviser med sin menneskelige vitenskap, uten å innse at de ved å gjøre det kaller det forgjengelige "virkelighet" og feilbedømmer og fornekter det evige, der den sanne virkeligheten finnes.

58. La dette budskapet gå fra nasjon til nasjon, fra hus til hus og etterlate sine frø av lys, trøst og fred, slik at menneskene kan stoppe noen øyeblikk og gi sin ånd en hvile som er uunnværlig, slik at den kan reflektere og huske at hvert øyeblikk kan være dens tilbakevending til den åndelige verden, og at av dens gjerninger og dens såing i verden avhenger frukten som den vil høste ved sin ankomst i det åndelige liv. (322, 44 - 46).

Kapittel 6 - Det tredje testamentet og livets store bok

Boken om Guds kjærlighet, sannhet og visdom

1. Mitt Ords bok er den guddommelige og sanne kjærlighetens bok; i den vil du finne den uforanderlige sannheten. Strekk deg etter den, og du vil finne visdommen som vil hjelpe deg å utvikle deg og oppnå fred i evigheten. Den som forvrenger eller endrer dens mening, vil begå en lovbrudd, og den som utelater eller

legger til et eneste ord som ikke er i samsvar med min fullkomne lære, vil alvorlig krenke min lov.

2. Bevar dette Ordet i dets opprinnelige renhet, for det er den vakreste arven jeg vil etterlate til menneskene. Skriv ned Min lære og gjør den kjent for dine medmennesker; bevar den trofast, for du er ansvarlig for denne arven.

3 I morgen vil mennesket i henne finne essensen av min åpenbaring, som vil lede ham med lyset fra hennes lære på sannhetens vei.

4 Fra foreldre til barn vil disse skriftene gå i arv som en kilde av levende vann, hvis strøm vil strømme utømmelig og gå fra hjerte til hjerte. Studer i livets store bok, åndeliggjørelsens bok, som vil forklare dere de guddommelige åpenbaringer som dere har mottatt gjennom tidene.

5 Har jeg ikke lovet dere at all kunnskap skal bli gjenopprettet til sin opprinnelige sannhet? Vel, dette er tiden som ble kunngjort for deg.

6 I sannhet sier Jeg dere: Den som grubler over læren i Min Bok og utforsker den med et sant ønske om å øke sin kunnskap, vil få lys for sin ånd og føle Meg nærmere seg.

7 Fortidens myter og dagens myter vil falle; alt som er middelmådig og falskt vil velte; for tiden vil komme når du ikke lenger vil være i stand til å livnære deg på ufullkommenheter, og da vil ånden legge ut på jakt etter sannheten slik at den kan tjene som sin eneste næring.

8. I disse læresetningene vil menneskeheten finne essensen av mine åpenbaringer, som den frem til i dag ikke har forstått på grunn av manglende åndeliggjøring. Siden eldgamle tider har jeg betrodd det til deg gjennom mine budbringere, utsendinger og "tolker", men det har bare tjent deg til å danne myter og tradisjoner fra det. Reflekter og studer denne læren med ærbødighet og kjærlighet hvis dere vil spare dere selv for århundrer med forvirring og lidelse. Men husk at dere ikke vil oppfylle deres oppgave hvis dere bare nøyer dere med å eie boken; nei, den skal vekke og undervise dere hvis dere virkelig skal være mine disipler. Undervis med det eksempelet, kjærligheten og hjelpsomheten som jeg har vist deg. (20, 1- 8)

9. Min instruksjons bok består av den lære jeg har diktert til dere i denne tid ved hjelp av det menneskelige intellekt. Med denne boken,

som menneskeheten til slutt vil anerkjenne som det tredje testamentet, skal du forsvare min guddommelige sak.

10. Menneskeheten kjenner bare loven fra den første æra og det som står skrevet i det første og det andre testamentet, men det tredje vil nå forene og korrigere det menneskene har forvrengt på grunn av mangel på forberedelse og forståelse. Menneskeheten må studere mitt budskap slik at de, ved å trenge inn i kjernen i hvert ord, kan oppdage ett ideal, en sannhet, ett og samme lys, som vil føre dem til åndeliggjøring. (348, 26)

11. Jeg åpenbarer for deg det som vitenskapsmannen ikke kan lære deg fordi han ikke vet det. Han har sovet i sin jordiske storhet og har ikke reist seg til meg i ønske om min visdom.

12 Hjertene til prestene har lukket seg, som i de forskjellige sekter og religiøse samfunn burde undervise i åndelig kunnskap som er storhet og rikdom for ånden.

13 Jeg har sett at Loven og læren jeg testamenterte til menneskeheten i tidligere tider har blitt skjult og erstattet av ritualer, ytre kulter og tradisjoner.

14 Men du, som dypt innser at essensen av dette ordet er det samme som det som Israel mottok på Sinai-fjellet og som folkemengdene hørte fra Jesu lepper i den "andre æra", bør lære med din tilbedelse av Gud og dine gjerninger at man ikke må glemme den guddommelige loven for å følge tåpelige tradisjoner som ikke bidrar til ånden. (93, 10 - 13)

15. Jeg har minnet dere om navnene på mine budbringere som dere mottok budskap, bud, profetier og læresetninger gjennom.

16 På denne måten har jeg forent innholdet i alle tidligere læresetninger til én enkelt lære.

17 Spiritualisme er arven der de tre testamentene forenes i en enkelt åndelig bok. (265, 62 - 64)

18 Denne læren, som kalles åndelig fordi den åpenbarer det åndelige, er den veien som er staket ut for mennesket for å lære å kjenne, tjene og elske sin Skaper. Det er "boken" som lærer menneskene å elske sin Far i sin neste. Spiritualisme er en lov som påbyr det gode, det rene, det fullkomne.

19 Plikten til å adlyde denne loven gjelder for alle; likevel tvinger den ingen til å oppfylle

den, fordi enhver ånd nyter viljens frihet, slik at dens kamp og alle dens gjerninger kan regnes som dens egne fortjenester når den blir dømt.

20 Innse da at denne læren er den guddommelige kjærlighetens flamme som, fra den første til den siste av mine barn, har opplyst alle og gitt dem varme. (236, 20 - 22)

Forholdet mellom læren om Ånden og Jesu undervisning

21 Læren om ånden er ikke en teori, det er en praktisk instruksjon både for menneskelivet og for åndens liv. Det finnes ingen annen, mer omfattende og mer fullkommen lære enn den. Den ledsager deg allerede før du kommer til jorden, den følger deg gjennom hele ditt daglige arbeid i denne verden, og den smelter sammen med din ånd når den vender tilbake til sitt tidligere hjem.

22. Det vil ikke være jeg som fjerner liturgi og tradisjoner fra dine tjenester - det vil være menneskets ånd som ufrivillig hever seg over sine gamle forestillinger i møte med behovet for større lys for å belyse sin utviklingsvei. Snart vil mennesket forstå at det eneste han kan tilby Gud er å utøve kjærlighet, for kjærlighet betyr godhet, barmhjertighet, visdom og rettferdighet.

23 Spiritualisme sletter ikke et eneste av ordene som Kristus en gang forkynte. Hvis det ikke var slik, burde det ikke gi seg selv det navnet, for det ville motsette seg sannheten. Hvordan kan dette ordet være imot det, siden det er den samme Mesteren som uttaler det. Hvis du virkelig ville trenge inn i betydningen av denne læren, ville du se at mitt ord i dag er forklaringen eller belysningen av alt jeg en gang sa. Derfor er dagens og fremtidens menneskehet i stand til å forstå mer enn tidligere generasjoner, og derfor også til å oppfylle Loven på en renere, høyere og sannere måte.

24 Hvis du observerer dine medmennesker nøye i deres religionsutøvelse, vil du se at det som tidligere var gjenstand for deres tilbedelse, betrakter de nå uten indre sympati. Grunnen til dette er at ånden våkner av seg selv og lengter etter det som virkelig kan gi den næring. Det er derfor jeg forteller deg at den ytre tilbedelsen av denne menneskeheten er bestemt til å forsvinne. (283, 27 - 30)

25 I denne ydmyke og enkle boken, men fylt med guddommelig lys, vil menneskene finne avklaringen på alle sine tvil, de vil oppdage fullførelsen av læren som bare delvis ble åpenbart i tidligere tider, og de vil finne den klare og enkle måten å tolke alt som er skjult i de gamle tekstene i allegori.

26. Den som, etter å ha mottatt dette åndelige budskapet, overbeviser seg selv om sannheten i dets innhold og begynner å bekjempe sitt ønske om sensasjoner, sin avgudsdyrkelse og sin fanatisme, for å rense sitt sinn og sitt hjerte for alle disse urenheter, vil frigjøre sin ånd og gi ham glede og fred, for nå vil han være i stand til å kjempe for å oppnå den evigheten som venter ham. Men de som fortsetter i sin ytre tilbedelse, som vedvarer i å elske det som tilhører verden, og som ikke tror på åndens utfoldelse eller utvikling - sannelig sier jeg dere, de vil bli etterlatt og felle tårer når de blir klar over deres retardasjon og deres uvitenhet. (305, 4 - 5)

Twistene for det nye ordets skyld

27. Hvis min lære virker så underlig for deg at du tror du aldri har hørt slike ord, selv om du kjenner meg, sier jeg deg at din forbløffelse er et resultat av at du ikke har utforsket essensen av det jeg åpenbarte for deg i tidligere tider. Av denne grunn kan denne læren virke merkelig eller ny for deg, når dette lyset i virkeligheten alltid har vært til stede i livene dine. (336, 36)

28 Min undervisning i denne tiden, som i "den andre tiden", vil ryste menneskeheten. Hyklerne vil måtte konfrontere sannheten. Falskheten vil miste sin maske og sannheten vil skinne. Sannheten vil overvinne løgneren som omslutter denne verden.

29. Mennesket vil være i stand til å forstå og anerkjenne alt som inneholder fornuft og sannhet; men alt han ble tvunget til å tro, selv om han ikke ville forstå det, vil han avvise seg selv. Derfor vil min lære spre seg fordi den utstråler lys som folk trenger. Euclai en stor del av dette arbeidet kommer til deg ved å avsløre dets begynnelse og dets formål for dine medmennesker. (237, 28 -29)

- *publikum i Mexico*

30 Menneskeheten hungrer etter mitt ord, etter min sannhet. Folk krever og lengter etter lys for sine sinn, de krever rettferdighet og forventer trøst. Dette er en avgjørende tid.

Sannelig sier jeg dere, mange ideer, teorier og til og med dogmer, som i århundrer ble antatt å være sannheter, vil falle til jorden og bli avvist som falske. Fanatisme og avgudsdyrkelse vil bli bekjempet og eliminert av dem som var mest fanget og bundet av den. Guds lære vil bli forstått, deres lys, innhold og essens vil bli forstått og følt.

31. Når det blir lys i vitenskapsmenns sinn, etter en tid med prøvelser der de vil lide veldig stor forvirring, og de hører sin ånds stemme, vil de oppdage det de aldri drømte var mulig.

32 Igjen sier jeg til dere: Se! For i tiden med konflikt mellom trosbekjennelser og doktriner, religioner og vitenskaper, vil mange mennesker tro at kunnskapen deres bøker har gitt dem, vil være våpenet som de kan beseire mine nye disipler, vel vitende om at du ikke har noen bøker med deg. (150, 11 - 13)

33 Jeg har sagt dere, disipler, at dere vil bli konfrontert med de store kirkene og de mindre sektene; men frykt verken den ene eller den andre. Sannheten jeg har betrodd dere er klar, Ordet jeg har lært dere er utad klart og enkelt, men i sin betydning dyp til uendelig, og de er sterke våpen som dere vil kjempe og erobre med.

34. Men jeg sier dere, et folk på jorden, fullt av materialisme og vantro, vil reise seg for å nekte dere retten til å kalle dere selv Israel, for å nekte deres vitnesbyrd om å ha vært vitne til Messias' fornyede komme, og det folket er det jødiske. Har dere ikke tenkt på dem? Dette folket venter i sin midte på sin Messias, sin Frelser, som vil gjøre det rettferdighet og sette det igjen over alle jordens folk. Det folket vet at jeg alltid har kommet til dem, og i denne "tredje tid" vil de si: 'Hvorfor skulle Gud komme til et annet folk?' - Men se, her er min lære! (332, 10)

35 Dette åndelige samfunnet her lever ukjent. Verden vet ingenting om deres eksistens, de mektige legger ikke merke til dere, men kampen mellom spiritister og "kristne", mellom spiritister og jøder, nærmer seg. Denne kampen er nødvendig for å introdusere min lære for hele menneskeheten. Da vil det gamle testamentet bli forent med det andre og det tredje til en essens.

36 For mange av dere kan dette virke umulig; for meg er det det mest naturlige, rette og fullkomne. (235, 63 - 64)

Den store boken om det sanne livet

37. Mitt ord vil forbli nedskrevet for alle tider, fra det vil du samle den tredje æraens bok, det tredje testamente, Faderens siste budskap; for i alle tre tidsaldre hadde Gud sine "fjær av gull" å overlate sin visdom til menneskeheten.

38 Moses var den første "gullpennen" som Faderen brukte til å skrive hendelsene i den "første æra" med uutslettelige bokstaver på en skriftrull. Moses var Jehovas "gullpenn".

☞ *Dette begrepet refererer til betegnelsen på de deltakerne i de guddommelige kunngjøringene som hadde til oppgave å skrive ned Herrens ord i stenografi.*

39 Blant mine apostler og tilhengere i den "andre æra" hadde Jesus fire "fjær", og disse var Matteus, Markus, Lukas og Johannes. De var "gullfjærene" til den guddommelige Mesteren. Men da tiden kom for at Det første testamentet skulle forenes med Det andre med bånd av kjærlighet, kunnskap og åndelig fremgang, ble det til én bok.

40. Nå i den tredje æra, når du har mitt ord på nytt, har jeg også utnevnt "gullfjær" slik at det kan bevares skriftlig.

41. Når tiden er inne, vil du samle en enkelt bok, og denne boken, den 'Tredje Tid', vil - når tiden er inne - på samme måte bli forent med boken om den Andre Tid og den Første Tid, og da vil fra åpenbaringene, profetiene og ordene fra de 'Tre Tider', den Store Livets Bok bli til til oppbyggelse for alle åndelige vesener.

42. Da vil dere vite at alle ord - fra det første til det siste - er blitt oppfylt i sannhet og i ånd, at alle profetier var det forventede historiske forløp som Faderen åpenbarte for menneskeheten. For Gud alene kan få nedskrevet de hendelsene som skal skje. Da profetene talte, var det ikke de som gjorde det, men Gud gjennom deres formidling.

43 Jeg har gitt Mine nye utvalgte tilstrekkelig forberedelse, slik Moses og de fire disiplene i den "andre æra" hadde, slik at Mitt ord ville bli skrevet i full integritet, i full klarhet og sannhet, for det er for morgendagens generasjoner; men hvis noen skulle ha til hensikt å legge til eller slette fra den boken, vil Jeg kalle deg til regnskap.☞

☞ *Denne advarselen refererer til essensen, betydningen av "ordet", ikke bokstavene.*

44 Nå, mine høyt elskede barn: Hvem legger vekt på boken du begynner å compilere? I

sannhet, ingen! Men tiden vil komme når menneskeheten, full av lyst, full av nysgjerrighet, vil be deg om boken din, og så vil de våkne, utforske mitt ord og diskutere det. I det sammenstøtet av ideer vil partier dukke opp - forskere, teologer og filosofer. Til nasjonene vil vitnesbyrdet om ditt ord og visdommens bok bli brakt, og alle vil snakke om min lære. Dette vil være begynnelsen på den nye kampen, krigen om ord, tanker og ideologier; men til slutt, når alle har kjent i sannhet og i ånd at Livets store bok er skrevet av Herren, vil de omfavne hverandre som brødre og elske hverandre, slik det er min vilje.

45. Hvorfor var ikke Jehovas ord tilstrekkelig i den "første tidsalder" til å forene verden, og heller ikke Jesu lære var i stand til å gjøre det i den andre? Hvorfor har det ikke vært nok i denne tiden at jeg har levert mitt ord siden 1866, slik at nasjonene kan elske hverandre og leve i fred? Det er nødvendig at de tre bøkene danner en, slik at dette Ordet kan opplyse hele verden. Da vil menneskeheten følge det lyset, og Babylons forbannelse vil bli opphevet, for alle mennesker vil lese den store boken om det sanne liv, alle vil følge den samme læren og elske hverandre i ånd og sannhet som Guds barn. (358, 58- 66).²

² 1866 - 1884 talte Elias' ånd over stemmebærerne, 1884 til 1950 Herren selv.

Kapittel 7 - Åndsundervisningens virkning og betydning

Effekten av proklamasjonene

1 Her, i møte med dette Ordet, er det ikke noe menneske som ikke skjeller i og utenfor sitt vesen, det vil si i ånd og i kjød. Mens han lytter til meg her, tenker han på livet, på døden, på guddommelig rettferdighet, på evigheten, på åndelig liv, på godt og ondt.

2 Mens han hører min stemme, føler han i seg selv åndens nærvær, og han husker hvorfra han kom.

3. I den korte tiden han lytter til meg, føler han seg ett med alle sine naboer og anerkjenner dem i dypet av sitt vesen som sine sanne brødre og søstre, som brødre og søstre i åndelig evighet, som er enda nærmere ham enn de som bare er i henhold til kjødet, siden dette bare er midlertidig på jorden.

4 Det er ingen mann eller kvinne som, når de hører meg, ikke føler seg sett av meg. Derfor våger ingen å skjule eller hvitvaske sine flekker foran meg. Og jeg gjør dem oppmerksomme, men uten å avsløre noen offentlig, for jeg er en dommer som aldri avslører.

5 Jeg sier dere at jeg oppdager blant dere ekteskapsbrytere, barnemordere, tyver, laster og svakheter som er som spedalskhet på sjelen til dem som har syndet. Men jeg beviser ikke bare sannheten i mitt ord ved å vise deg at jeg er i stand til å avdekke overtreddene i ditt hjerte. Jeg vil også bevise for deg kraften i min lære ved å gi deg våpnene til å beseire ondskap og fristelser, ved å lære deg hvordan du kan oppnå fornyelse, og ved å vekke i ditt vesen et ønske om det gode, det høye og det rene, og en absolutt motvilje mot alt som er uverdigg, alt som er falskt og alt som er skadelig for ånden. (145, 65 - 68)

6. I dag lever dere fremdeles i de mørke dagene som går forut for lyset. Og likevel, ved hjelp av de små lysningene på din tåkete himmel, trenger dette lyset inn med flyktige lysstråler som når noen punkter på jorden, berører hjerter og får ånder til å skjelve og våkne.

7 Alle de som ble overrasket av dette Lyset, stoppet opp på veien og spurte: "Hvem er du?" Og jeg svarte dem: "Jeg er verdens lys, jeg er evighetens lys, jeg er sannheten og kjærligheten. Jeg er Han som lovet å komme tilbake for å tale til dere, Han om hvem det ble sagt at Han var Guds 'Ord'."

8 som Saul på veien til Damaskus, har de ydmyket all sin stolthet, erobret sin arroganse og ydmykt bøyet ansiktet for å si til meg med hjertet: "Min far og Herre, tilgi meg, nå forstår jeg at jeg har forfulgt deg uten å vite det!"

9 Fra det øyeblikket ble disse hjertene små tilhengere; for i denne "tredje æra", frem til i dag, har ingen apostel dukket opp blant mine nye disipler med hengivenheten til den som så forfulgte meg i mine disipler og som etterpå elsket meg med en slik glød. (279, 21 - 24)

10. Kirkene har sunket ned i en århundrelang søvn av rutine og stagnasjon, mens sannheten har forblitt skjult. Men de som kjenner Jehovas bud og den guddommelige Mesterens ord, må gjenkjenne i denne stemmen som for tiden taler til deg, stemmen til Sannhetens Ånd som er lovet for disse tider. (92,71)

11 Jeg vet at mange vil bli indignert når de blir kjent med dette ordet; men det vil være de som i sin forvirring ikke vil erkjenne at det i mennesket, bortsett fra den menneskelige natur, også er en åndelig del av tilværelsen - eller de som tror på den menneskelige ånd, men som, bundet av vanen i sine tradisjoner og sin tro, benekter at det er en uendelig lang utviklingsvei for ånden. (305, 65)

12 Jeg vil la disse ordene være skrevet ned, og de vil nå mine disipler i fremtiden, og når de studerer dem, vil de finne dem friske, levende, og deres ånd vil skjelve av glede og føle at det er deres Mester som snakker til dem i det øyeblikket.

13 tror du at alt jeg har sagt til deg bare er for dem som har lyttet til meg? Nei, elskede mennesker, med mitt ord taler jeg for dem som er til stede og for dem som er fraværende, for i dag, for i morgen og for all tid; for dem som dør, for de levende og for dem som ennå ikke er født. (97, 45 -46)

Kunnskap og håp fra det nye ordet

14 Jeg er kjærlighetens ord som bringer trøst til den som lider, til den forstyrrede, til den gråtende, til synderen og til den som har søkt meg. Mitt Ord er livets elv i de hjerter der de slukker tørsten og vasker bort urenheterne. Det er også veien som fører til hvilens og fredens evige hjem.

15 Hvordan kan dere tro at livets kamp - dets ofre, motgang og prøvelser - ender i døden uten en rettferdig belønning i evigheten? Derfor er min lov og min lære, med sine åpenbaringer og løfter, stimulansen, kjærtegn og balsam i hjertene deres under dagens arbeid. Bare når du vender deg bort fra min lære, føler du deg sulten og svak. (229, 3 - 4)

16. I Min guddommelige kjærlighet til menneskelige skapninger tillater Jeg dem å undersøke Mine gjerninger og gjøre bruk av alt som er skapt, slik at de aldri vil ha grunn til å hevde at Gud er urettferdig fordi Han skjuler Sin visdom for Sine barn.

17 Jeg formet deg og ga deg gaven av fri vilje og respekterte den, selv om mennesket misbrukte denne friheten og derved krenket meg og vanhelliget min lov.

18. Men i dag får jeg ham til å føle kjærtegn av min tilgivelse og opplyse hans ånd med lyset

fra min visdom, slik at en etter en av mine barn vender tilbake til sannhetens vei.

19 Sannhetens Ånd, som er mitt lys, skinner i ånden, fordi du lever i de kunngjorte tider, der hvert mysterium vil bli opplyst for deg, slik at du kan forstå det som ennå ikke er tolket riktig. (104, 9 - 10)

20. Jeg har gjort meg selv kjent på dette punktet på jorden, og Jeg vil etterlate Mitt Ord som en gave til alle mennesker. Denne gaven vil fjerne den åndelige fattigdommen til menneskeheten. (95, 58)

21. Jeg vil inngi dere alle den sanne måten å tilbe Gud på og også den rette måten å leve på i samsvar med den guddommelige loven, hvis oppfyllelse er det eneste Herren vil tilskrive hver enkelt av dere.

22 Til slutt vil dere gjenkjenne innholdet eller betydningen av mitt ord, o dere mennesker. Da vil dere oppdage at min lære ikke bare er den guddommelige stemmen som taler til menneskene, men også uttrykk for alle ånder.

23 Mitt ord er stemmen som oppmuntrer, er ropet om frihet, er det frelsende ankeret. (281, 13 - 15)

Kraften i Guds ord

24 Min lære utfolder mennesket i alle dets aspekter: den sensibiliserer og foredler hjertet ☐, vekker og fordyper sinnet og perfektionerer og opphøyer ånden.

☐ *Begrepene "hjerte" og "ånd" har en felles betydning.*

manifestasjonene av Kristus forskjellige
Betydning: "Hjerte" (spansk: "corazon")
symboliserer det jordisk-menneskelige, også kroppsavhengige sjelslivet, som psykologien er opptatt av, mens "ånd" (her: "espíritu") betegner det høyere, evige aspektet ved tilværelsen, som lar seg lede av den iboende gnisten fra Gud, samvittigheten, gjennom sin "stemme".

25 Gjør min lære til et grundig studium som vil gjøre deg i stand til å forstå den rette måten å praktisere min lære på, slik at din utfoldelse kan være harmonisk; slik at du ikke bare utvikler intellektet uten å streve etter åndens idealer som du bør oppmuntre.

26. Alle fakultetene i ditt vesen kan finne i mitt ord den lysende veien der de kan vokse og perfektionere seg inn i uendeligheten. (176, 25 - 27)

27. Min lære er åndelig i sitt vesen, er lys og er kraft som strømmer ned og gjennomtrenger din ånd for å gjøre den seirende i sin kamp mot det onde. Mitt ord er ikke bare for å smigre ørene, det er åndens lys.

28. Ønsker du å høre meg med ånden, slik at den kan bli næret og bruke betydningen av denne instruksjonen? Rens da ditt hjerte, rens ditt sinn og la din samvittighet veilede deg. Du vil da oppleve hvordan en forvandling begynner å tre i kraft i ditt vesen - ikke bare åndelig, men også moralsk og fysisk. Den oppløftelsen som ånden gradvis oppnår gjennom kunnskap - den renheten som den gradvis oppnår - vil gjenspeiles i hjertets følelser og i kroppens helse.

29 Lidenskapene vil bli svakere og svakere, lastene vil gradvis forsvinne, fanatisme og uvitenhet vil vike mer og mer for sann tro og dyp kunnskap i min lov. (284, 21 - 23)

30 Denne læren, som bare er kjent av noen få og ikke tatt til etterretning av menneskeheten, vil snart nå alle lidende som en helbredende balsam for å trøste, for å tenne troen, for å fordrive mørket og inngi håp. Den løfter deg over synd, elendighet, smerte og død.

31 Det kunne ikke være annerledes, for det er jeg, den guddommelige legen, den lovede trøsteren, som har åpenbart det for deg. (295, 30 - 31)

32. Når du er transcendent og deretter møter mennesker som lider og fortviler fordi de ikke kan eie det de streber etter i verden, vil du se hvordan deres materialisme står i kontrast til opphøyelsen av mine disipler, hvis tilfredshet vil være stor fordi deres ambisjoner og ønsker vil være edle, basert på den faste overbevisningen om at alt i dette livet er forbigående.

33 Mine disipler vil tale til verden gjennom eksempler på åndelighet - gjennom et liv som kjemper for å bringe ånden nærmere guddommelighet i stedet for å lenke den til verdens falske skatter.

34. Jeg vet at materialistene vil bli indignert i de kommende tider når de lærer denne læren; men deres samvittighet vil fortelle dem at mitt ord bare taler sannheten. (275, 5 - 7)

35. I det store dagsverket som venter dere, vil jeg være deres støtte. Min lære vil forårsake store omveltninger i verden. Det vil være store endringer i skikker og ideer, og til og med i naturen vil det være transformasjoner. Alt

dette vil indikere begynnelsen på en ny tidsalder for menneskeheten, og åndelige vesener som jeg snart skal sende til jorden, vil snakke om alle disse profetiene for å bidra til gjenopprettelse og oppløfting av denne verden. De vil forklare mitt ord og tolke hendelsene. (216, 27)

36 En tid for oppstandelse er denne "tredje tid". Åndene lignet de døde og kroppene deres gravhuler. Men Mesteren er kommet til dem, hvis livets ord fortalte dem: "Kom ut og stig opp til lyset, til friheten!"

37 Den av dem som gir sine øyne til de Hvis en person åpner seg for sannheten og deretter er i stand til å opphøye sitt liv, sine gjerninger og sine følelser i kjærlighet til sine medmennesker, vil han ikke lenger betrakte denne verden som et sted for eksil eller en dal av tårer og soning, fordi han i økende grad vil føle lykken av sann fred som fred i sinnet gir.

38. Denne tilstanden av oppstemthet i dette livet vil være en gjenspeiling av den fullkomne fred og lys som ånden vil nyte i bedre verdener hvor jeg selv vil motta den for å gi den et hjem som er dens fortjeneste verdig. (286, 13)

Reaksjoner fra teologer og materialister.

39. Bli ikke forferdet når det blir sagt til dere at han som talte til dere på denne tid, var fristeren, og at det ble profetert at han også ville utføre mirakler som han selv ville forstyrre og forvirre de utvalgte med. Sannelig sier jeg dere: Mange av dem som dømmer min åpenbaring slik, vil være av dem som virkelig er i ondskapens og mørkets tjeneste, selv om deres lepper søker å forsikre at de alltid sprer sannheten.

40 Glem ikke at treet kjennes på frukten, og jeg sier dere: Frukten er dette Ordet som er blitt hørbart gjennom intellektet til disse stemmebærerne - menn og kvinner med enkle hjerter. På frukten og på den åndelige fremgangen til dem som har hatt glede av den, vil menneskeheten kjenne det treet jeg er.

41. Det trinitarisk-marianske åndelige verk vil begynne å spre seg og dermed forårsake en virkelig alarm blant mange som, overbevist om at de har studert og forstått den læren som de tidligere mottok fra Faderen, er blitt forfengelige over kunnskapen om sine

filosofier og vitenskaper, uten å bli klar over den åndelige utviklingen som menneskeheten har oppnådd.

42. Når de våkner opp fra sin åndelige treghet, vil de legge merke til hvordan folks sinn tenker og føler i dag, vil kaste forbannelser mot det de vil kalle "nye ideer" og vil spre ordet om at denne bevegelsen ble forårsaket av Antikrist.

43. Da vil de søke tilflukt i Skriftene, profetiene og Mitt Ord som Jeg ga dere i den andre æra, for å prøve å bekjempe Min nye manifestasjon, Min nye lære og alt det Jeg lovet dere og oppfyller i dag.

44. Mitt Ord vil nå på Mine disiplers lepper og gjennom skrifter selv til dem som ikke aksepterer noe som er utenfor det materielle eller som er utenfor deres kunnskap og begreper de en gang aksepterte, og de vil kalle Meg en falsk Gud fordi Jeg har brakt dere dette Ordet.

45. Men når du hører dette, vil din tro ikke lide skipbrudd - selv om ditt hjerte vil føle seg såret - fordi du vil huske med indre bevegelse at din Mester allerede hadde kunngjort det for deg og oppmuntret deg med sitt ord til å motstå disse prøvelsene.

46. Men Jeg sier dere, selv om dere vil møte svik, hykleri, overtro, religiøs fanatisme og avgudsdyrkelse på deres vei, må dere ikke fordømme noen for deres overtredelser. Lær dem med mitt ord og overlat saken til meg, som er den eneste som kan dømme deg og som vet hvem som er den falske guden, den falske Kristus, den onde apostelen, den hykleriske fariseeren. (27, 32 - 35)

47. Krigen mellom ideer, trosbekjennelser, religioner, doktriner, filosofier, teorier og vitenskaper vil komme, og mitt navn og min lære vil være på alles lepper. Min gjenkomst vil bli debattert og avvist, og deretter vil de store troende reise seg og forkynne at Kristus igjen har vært blant menneskene. På den tiden skal jeg oppmuntre disse hjertene fra uendelig og gjøre mirakler på deres måter for å styrke deres tro. (146, 8)

Effekten av åndsdoctrinen

48. Mitt lys, ved å spre seg over hele verden, har fått min sannhet til å bli søkt i enhver lære. Dette er årsaken til folks oppførsel i deres forskjellige trosretninger.

49. Det er oppfyllelsen av det som er blitt profetert. Hvem av dem representerer

sannheten? Hvem skjuler den sultne ulven i fåreklær? Hvem forsikrer med rene klær sin absolutte indre oppriktighet?

50. Dere må ta spiritualismen i bruk for å oppdage min sannhet; for menneskeheten har delt seg i så mange trosbekjennelser og verdensanskuelser som tilsvarer utviklingen av menneskelig tenkning.

51. Dermed har flere og flere sekter og kirkesamfunn blitt dannet, og det vil være svært vanskelig for deg å bedømme sannhetsinnholdet i hver av dem.

52. Min undervisning opplyser sinnet og menneskers fantasi, og litt etter litt vil hver enkelt forstå det grunnleggende for å perfektionere sine verk og lede dem på en mer fullkommen og høyere kurs.

53. Tiden vil komme da hver sekt og kirke vil ransake seg selv for å finne det som tilhører mitt verk. Men for å finne den skatten, vil det være nødvendig for dem å løfte sin ånd og lytte til samvittighetens stemme. (363, 4 - 8 ; 29)

54. Det er mange religiøse samfunn på denne jorden, men ingen av dem vil forene mennesker eller få dem til å elske hverandre. Det vil være min åndelige lære som vil utføre dette arbeidet. Verden vil forgjeves motsette seg dette lysets fremgang.

55. Når forfølgelsen av Mine disipler er på sitt heftigste, vil naturkreftene bli sluppet løs; men de vil bli beroliget av bønnene til disse Mine arbeidere, slik at verden kan oppleve et bevis på den autoritet Jeg har gitt dem. (243,30)

56. Verden vil bli opprørt når Mitt Ord blir hørt i nasjonene, for menneskenes ånd, som er forberedt på denne åpenbaring, vil bli beveget av glede og samtidig av frykt. Da skal den som ønsker å kjenne sannheten, frigjøre seg fra trelldommen til sine materialistiske ideer og forfriske seg med de lysfylte horisonter som presenterer seg for hans blikk. Men den som fortsetter å formørke sin ånd og kjempe mot dette lyset, er fortsatt fri til å gjøre det.

57. Sinnelagsendringen i retning av åndelighet vil føre til vennskap og brorskap mellom nasjonene. Men det er nødvendig at dere forbereder dere, for konflikten vil bli stor. Når mennesker reiser seg mot hverandre i kriger, er det ikke fordi det er min vilje, men fordi de ikke har forstått Guds lov. (249, 47 - 48)

58. Tiden for altomfattende dom er kommet, og alle gjerninger og alle religiøse samfunn vil bli dømt av Meg. Et rop av angst vil oppstå fra menneskets ånd, for alt som er falskt vil bli avslørt; sannheten alene vil skinne frem. Det vil være en oppvåkning i menneskeheten, og da vil folk si til meg: "Far, gi oss din hjelp, gi oss et sant lys for å veilede oss". Og det lyset og den hjelpen vil være Den Hellige Ånds lære, det vil være den læren jeg har gitt deg og som også tilhører dem alle fordi jeg er alles far. (347, 27)

Betydningen av det nye åpenbaringsordet

59 Det ser ikke ut til å være noe stort i denne åpenbaringen, men du vil se i fremtiden hvilken betydning den vil ha blant menneskeheten.

60. Blant dette folket er det disipler av alle slag; noen har en anelse om dette verkets storhet og føler allerede det sjokk dets fremtreden vil forårsake i verden; andre nøyer seg med å tro at dette er en god vei, og det er også de som ikke kan oppdage denne lærens storhet og som tviler på dens seier og dens inntreden i menneskenes hjerter. Jeg sier deg, det er en juvel som jeg har betrodd deg, hvis guddommelige lysstråler du ikke ønsket å gjenkjenne fordi du ikke fattet min lære. Jeg har fortalt deg at det er nettopp i mørket at lyset skinner klarest, og på samme måte, i denne tiden med materialisme og synd, vil du se sannheten jeg har gitt deg skinne i sin fulle lysstyrke.

61. Glem ikke at selv på hans tid var det tvil om Kristi ord, for folk dømte Jesus på grunnlag av hans opprinnelse og hans klær, og da de fikk vite at han var sønn av en snekker fra Nasaret og en fattig kvinne - som senere skulle dra ut i selskap med fattige galileiske fiskere, for å forkynne en lære som virket merkelig for dem - kunne de ikke tro at denne omreisende predikanten, som gikk fra landsby til landsby og viste frem sine magre klær, var den kongen som Herren hadde lovet Israels folk.

62. Jeg gir dere disse indikasjoner fordi menneskene søker den ytre prakt som blinder sansene for å kunne tro på storheten i det som bare kan sees og føles med ånden.

63 Jeg måtte utgyte Mitt blod, gi Mitt liv og stå opp igjen for at folk skulle åpne sine øyne. Hvilket beger skal Min Ånd drikke nå, så dere kan tro på Meg? Menneskehet: Hva ville jeg

ikke gjøre for å se deg frelst? (89, 68-69 & 71-73)

64 Den som skulle hevde at min lære er en fare for menneskehetens materielle fremgang, begår en alvorlig feil. Jeg, Mesteren over alle Mestere, viser menneskeheten veien til dens oppadgående utvikling og sanne fremgang. Mitt Ord taler ikke bare til ånden, det taler også til sinnet, til fornuften og til og med til sansene. Min lære ikke bare inspirerer og instruerer deg i det åndelige liv, men den bringer lys til enhver vitenskap og til alle veier. For min lære er ikke begrenset til å bringe alle åndelige vesener på vei til hjemmet som er hinsides denne eksistensen, den når også menneskets hjerte og inspirerer ham til å leve et behagelig, humant og nyttig liv på denne planeten. (173, 44)

65. Den "tredje æra" som dere nå lever i, er tiden for avdekking av store mysterier. Lærde og teologer vil måtte korrigere sin kunnskap i lys av sannheten jeg åpenbarer for dere i denne tiden.

66. Dette er tiden da menneskene vil åpne sine øyne for Min visdoms lys - et lys som Jeg har forvandlet til en lære, slik at dere gjennom det kan stige åndelig til sant liv. (290,51 - 52)

67. Menneskene vil forsøke å fornekte sannheten i min åpenbaring, men fakta, bevisene, hendelsene vil tale og vitne om denne sannheten, som vil komme fra mitt folks lepper som det store budskapet i den "tredje æra". Og også gjennom skrifter vil min lære spre seg over hele verden, fordi dette er et tillatt middel som jeg inspirerte fra de tidligste tider, mine budbringere. Jeg vil bare at du skal våke over min sannhet og gi den videre til hjertene på den reneste og enkleste måten. (258, 6)

68. I denne "andre tidsalder" var det bare noen få hjerter som trodde på mitt komme som menneske. Likevel bestemte menneskeheten senere Frelserens fødsel som begynnelsen på en ny tidsalder. På samme måte, i denne tiden, vil begynnelsen på min manifestasjon for deg, det vil si mitt komme som Den Hellige Ånd, bli utnevnt i morgen som begynnelsen på en annen tidsalder.

69. Lytt til hva Kristus, legemliggjørelsen av guddommelig kjærlighet, forteller deg: Fred til mennesker av god vilje, til dem som elsker sannheten og sår kjærlighetens frø. (258,41 - 43).

Kapittel 8 - Kristi nye menigheter, disipler, apostler og Guds budbringere

Lys og skygge i kirkene i Åpenbaringen

1. Hvis jeg hadde gitt mitt ord i alle nasjoner, ville flertallet ha avvist det fordi menneskenes forfengelighet, materialisme og falske storhet ikke ville ha akseptert en lære som snakker om åndeliggjøring, ydmykhet og brorskap.

Verden er ennå ikke forberedt på å forstå kjærlighet, og derfor ville ikke alle ha vært mottakelige for mitt nærvær i denne formen.

2 Akkurat som Kristus da valgte en steinhule for å bli født som menneske, slik oppdaget jeg i dag dette hjørnet av jorden som er klar til å høre meg og som ligner hulen og krybben som ønsket Guds sønn velkommen den velsignede natten. (124, 13 - 14)

3 Eksemplet på dette enkle folket her, som går sin vei uten presteskap for å veilede dem og som tilbyr meg tilbedelse uten seremonier og symboler, skal være et kall som vekker dem som fremdeles sover i sin århundrelange natt og skal være et incitament for fornyelse og renselse av mange av mine barn. (94, 39)

4 I skyggen av min lære vil det ikke bli reist noen troner hvorfra forherligede mennesker kan herske over sine medmenneskers ånder. Ingen vil bli kronet eller dekket med en lilla kappe i et forsøk på å ta Herrens plass, og heller ikke vil bekjennere dukke opp for å dømme, tilgi, fordømme eller dømme menneskers gjerninger. Jeg alene er i stand til å dømme en ånd fra et rettferdig og fullkomment dommersete.

5 Jeg kan sende folk for å korrigere, undervise og veilede, men jeg vil ikke sende noen for å dømme og straffe. Jeg har sendt menn som har vært hyrder for mennesker, men ikke herrer eller fedre. Jeg er den eneste far i henhold til Ånden. (243, 13 - 14)

6. I denne tiden vil jeg reise opp et folk som virkelig adlyder min lov, som elsker sannheten og aktiv nestekjærlighet. Dette folket vil være som et speil der de andre kan se reflektert de feilene de har begått. Det skal ikke dømme noen, men dets dyder, gjerninger og åndelige pliktoppfyllelse skal berøre ånden til alle dem som krysser dets vei, og de skal påpeke deres feil for alle som bryter min lov.

7 Når dette folket blir sterkt og tallrikt, vil det tiltrekke seg naboenes oppmerksomhet, for renheten i dets gjerninger og oppriktigheten i

dets tilbedelse vil forbløffe folk. Da vil menneskene spørre seg selv: "Hvem er de som vet å be på en slik måte uten å ha templer?"

Hvem har lært disse folkemassene å tilbe sin Gud i bønn uten å føle behov for å reise altere for sin tilbedelse? Hvorfra kommer disse omreisende predikantene og misjonærene som, i likhet med fugler, verken sår eller høster eller spinner, og likevel fortsetter å eksistere?"

8 da vil jeg si til dem: Dette fattige og ydmyke folket, men likevel nidkjært for min lov og sterkt mot verdens lidenskaper, er ikke blitt formet av noe menneske. Disse skarer som gleder seg over å gjøre godt, som er opplyst av inspirasjon, og som bringer til hjertene budskapet om fred og en dråpe helbredende balsam, er ikke blitt instruert av lærere eller ministre fra noe kultursamfunn på jorden. For sannelig sier jeg dere: I denne tid er det ikke ett menneske i deres verden som er i stand til å undervise i tilbedelse av Gud i sann åndelighet. Det er ikke i prakten av ritualer eller seremonier, heller ikke i rikdom eller jordisk makt, der sannheten har sine røtter, som, ydmyk, søker som sitt tempel de rene, edle, oppriktige, sannhetselskende hjerter. Hvor er disse hjertene? (154, 12 - 14)

9 Jeg har kalt mange av mine barn for å gi dem forskjellige oppdrag, forskjellige oppgaver innenfor dette arbeidet, og jeg har gitt dem til dere i henhold til deres fremgang og deres talenter. Av dem alle sammen har jeg dannet mitt folk, mitt nye apostelskap.

10 Jeg har betrodd lederembetet til noen, og for at deres oppgave ikke skal være vanskelig og anstrengende, har jeg delt folket inn i menigheter.

11 Til andre har jeg betrodd gaven til en stemmebærer, slik at de kan formidle min inspirasjon, som er blitt et menneskelig ord, til disse folkemengdene som kommer sammen for å motta dette miraklet.

12. Til noen har jeg gitt klarsynets privilegium for å gjøre dem til profeter og for å kunngjøre gjennom deres formidling hva som skal komme.

13 Oppgaven som "søyler" har blitt gitt til dem som skal støtte folket på deres pilegrimsferd og være en hjelp for kirkens ledere, og hjelpe til med å bære korsets byrde sammen med de mange tilhørerne.

14. Andre er blitt begavet med formidlingens gave, og disse er blitt opplært som instrumenter for den åndelige verden til å formidle dens budskap, forklaringen på mitt verk, og også som besittere av den helbredende balsam, trøsten for de syke, slik at de ved hjelp av sine sunne åndelige utstrålinger sammen kan skjenke barmhjertighet til de trengende.

15. Jeg har kalt ham som skriver mine åpenbaringer, læresetninger og profetier for denne tiden i boken jeg vil etterlate dere.

16. Jeg har gitt embetet som "grunnstein" til dem som skal være eksempler på fasthet, stabilitet og styrke blant folket. Deres ord, råd og eksempel blant folket skal være uforanderlig, slik som klippen.

17. Men nå, når denne perioden av Min manifestasjon nærmer seg slutten, henvender Jeg meg til alle embeter, og til alle dem som er utvalgt til å motta slike store oppgaver, sender Jeg en oppfordring slik at de kan undersøke seg selv grundig og kjenne resultatet av sine gjerninger. I denne timen av ettertanke står jeg ved alles side. (335, 27 - 28)

18. Som i alle tider var det mange kalt og få utvalgte, for jeg velger bare dem som er klare i tide til å utføre sin oppgave; og til resten gir jeg et lys slik at de kan vite hvordan de skal vente på den tiden da de også vil bli utvalgt.

19. Hvor mange, som bare har blitt kalt uten at det har vært tid til å velge dem for en misjon, har sluttet seg til mine disipler og arbeidere uten at deres ånd har den nødvendige utviklingen for å bære byrden av dette korset, eller deres sinn det nødvendige lyset for å motta min inspirasjon! Hva har mange av dem gjort etter å ha vært i de utvalgte rekker: vanhellige, forgifte atmosfæren, smitte andre med sine onde tilbøyeligheter, lyve, så splid, tilrane seg mitt navn og de åndelige gavene jeg har plassert i disiplene mine?

20. Ingen prøver å oppdage hvilke de er, for du kunne ikke. Bare mitt gjennomtrengende dømmende øye mister dem ikke av syne, og jeg lar mitt ord komme inn i deres samvittighet og sier til dem: våk og be slik at du kan omvende deg fra dine overtredelser i tide; for hvis du gjør det, lover jeg deg at jeg åndelig raskt vil sette deg ved mitt bord og feire en fest med forsoning og tilgivelse. (306, 53 - 55)

21. Dette er sannheten: Ikke alle elsker hverandre i mitt verk, selv om de tilhører det, og heller ikke alle har forstått det. Derfor kan jeg fortelle deg at noen tilhører mitt arbeid og andre gjør sitt.

22. De som følger meg av kjærlighet, elsker mitt ord fordi de vet at det korrigerer dem uten å såre dem og viser dem deres feil uten å avsløre dem. Dette får dem til å holde ut i å perfeksjonere sine handlinger.

23. De som, i stedet for å streve etter denne fullkommenhet, bare søker ros, en følelse av overlegenhet, smiger eller sitt levebrød, i stedet for å streve etter åndens fullkommenhet, kan ikke bære Mitt Ord når det viser dem deres feil. Da må de skape et verk som er forskjellig fra Mitt, der de er frie til å gjøre sin vilje. De har ennå ikke forstått at det eneste lytterne må gjøre i løpet av tiden for mine proklamasjoner er å lytte til meg med den største opphøyelse for å kunne tolke mitt budskap etterpå. (140, 72 -74)

24. Jeg har sagt at tiden for forvirring, for ulydighet, vil komme når 'arbeideren' vil reise seg og hevde at min proklamasjon ikke vil komme til en slutt gjennom det menneskelige intellekt. Men tiden vil komme da mitt ord vil bli oppfylt, selv om mennesket vil motsette seg min vilje.

25. Hvor mange feil på veien har ikke blitt begått av mange av dem som jeg har betrodd et oppdrag og en nåde. Hvor mye uforståelse jeg ser spre seg blant mine barn etter år 1950.

26. Gjennom uforstand og dårskap holder mennesket tilbake min hjelpende kjærlighet og autoritet og nåde, og skiller seg fra den sanne veien til lov, harmoni og sannhet.

27. Enda en gang vil Israel bli splittet fra stamme til stamme, det vil igjen bli splittet og vil ønske å trække under føttene den rene og rene loven som jeg overleverte i dets hender; enda en gang vil Israel søke de tidligere veiene og falle i avgudsdyrkelse og fanatisme. Det vil vende seg til sekter og falle i forvirring, i mørke, og vil feste på behagelige og falske ord som mennesker vil tilby det.

28. Når kirken og sekterene ser at Israel er splittet, at Israel fornekte hverandre og er svak, vil de lete etter grunner til å gripe juvelen av uvurderlig verdi, for å ta den nye paktens ark til seg selv og si i morgen at de er Guds sanne budbringere blant

menneskeheten og representantene for min guddommelighet. (363, 47 - 49,51 , 57)

Formanende ord til tilhørerne om det åndelige arbeidet

29. Jeg vil at du skal ha en klar idé om hva denne læren er etter slutten av min proklamasjon, slik at du kan følge den på den rette måten; for inntil nå, blant de mange som har hørt mitt ord, har de sanne spiritualistene ennå ikke dukket opp. Inntil nå har det du har praktisert ikke vært spiritualisme, men bare din oppfatning av hva mitt verk er, men som er langt fra sann åndelighet.

30. Dere må være sterke til å innrømme for dere selv at dere har kommet på avveier; dere må ta dere sammen for å forbedre deres vaner og streve med iver for at sannheten og renheten i denne læren skal skinne blant dere.

31 Vær ikke redd for å endre den ytre delen av dine former for tilbedelse og kultus, så lenge du ikke forvrenger essensen i min lære. (252, 28 - 30)

32 Bruk tiden du har igjen, å lytte til min lære slik at den kan fylle deg med lys og med nåde, slik at du kan ta det faste skrittet mot åndelighet - et skritt du ikke har tatt fordi du har fortsatt i en kult av materialisme og feil.

33. Inntil i dag har dere manglet troen til å kvitte dere med figurene, ritualene og symbolene deres og til å søke Meg åndelig i det uendelige. Dere har manglet mot til å være åndelige, og dere har utviklet en slags falsk åndelighet som dere skjuler deres materialistiske sinnelag og deres feil.

34. Jeg vil ikke at dere skal være hyklerske, men oppriktige og sannferdige. Det er derfor jeg snakker til dere med den største klarhet, slik at dere kan rense livene deres grundig og vise verden sannheten om dette verket. Dere kaller dere spiritualister? Så vær det i sannhet. Ikke snakk om Min lære så lenge dere gjør det stikk motsatte av den, for da vil dere bare forvirre folk med deres gjerninger.

35. Fremfor alt, ha kunnskap om hva mitt verk er - om hva min lov betyr, om hva deres oppgave er og hvordan dere må utføre den, slik at dere - hvis dere ikke har noen veileder på deres vei som er verdig til å lede deres skritt - kan lede dere selv ved samvittighet og ved den kunnskap dere har fått i min undervisning. På denne måten vil dere ikke

være i stand til å holde noen ansvarlig for noe feiltrinn eller feil. (271, 27 - 30)

36. Fra begynnelsen av min manifestasjon gjennom det menneskelige intellekt var det min vilje at du skulle gjøre praktisk bruk av dine åndelige gaver og begynne din åndelige misjon, slik at når dagen for min avgang kom, ville du allerede ha reist en del av veien og ikke føle deg for svak til å begynne oppfyllelsen av en så vanskelig misjon.

37 Noen har forstått hvordan de skal tolke den guddommelige tanken og har forsøkt å realisere den. Men det finnes også de - og disse er i flertall - som har misforstått betydningen av dette arbeidet.

38. Dette er feilene som jeg protesterer mot blant dette folket her, fordi jeg ikke vil at menneskeheten skal gjøre narr av dem som har blitt undervist i så lang tid. (267, 65 - 67)

39. Mens noen bare var interessert i betydningen av mitt ord og alltid ønsket fremgang og utvikling av sin ånd, var andre mer interessert i ytre tilbedelse. På samme måte, mens førstnevnte gledet seg når de mottok undervisning om åndelighet, ble sistnevnte forstyrret når deres feil ble nevnt.

40. Jeg alene vet hvem som må stå til ansvar for Meg på grunn av alt det som burde ha vært kjent gjennom Mine stemmebærere og det som ble holdt tilbake. (270, 8 - 9).

41 Tenk, og du vil innse at den harmonien du trenger er åndelig, og du vil oppnå den når du hever deg over dine lidenskaper og rettferdigheter.

42 Hvordan kan du skape fred når hver og en proklamerer sin egen som den eneste sanne og samtidig kjemper mot de andres som falske?

43 Fanatisme er mørke, er blindhet, er uvitenhet, og dens frukter kan aldri være lys. (289, 8 - 10)

44. Sannelig sier Jeg dere, hvis dere ikke forener dere slik det er Min vilje, vil menneskeheten spre dere og drive dere ut fra sin midte når den ser at deres liv avviker fra det dere forkynner.

45 Hva vil skje når folk oppdager at det i hver menighet er en annen andaktsform og en annen måte å praktisere min lære på?

46. Jeg overlater til dere de siste tre årene av min manifestasjon, for at dere skal arbeide for foreningen av dette folket - en forening som omfatter det åndelige så vel som det ytre, slik

at deres arbeid, fylt av harmoni og enstemmighet, kan være det største beviset på at dere alle, på de forskjellige forsamlingsstedene og i forskjellige deler av landet, ble undervist av en Mester: GUD. (252, 69 - 71)

Ekte disippelskap, nye apostler

47. Forsøk ikke å begrense dette Verket, som er universelt og uendelig, og heller ikke å sette grenser for din åndelige utfoldelse, for jo mer du fordyper deg i gode gjerninger og studier, desto større åpenbaringer vil du motta. Du vil se det guddommelige verket stige opp fra det mest ubetydelige, du vil se det manifestert i alt som er skapt, du vil føle det dunke i ditt vesen.

48 Dette er enkelheten som jeg underviser den spiritualistiske disippelen med, slik at han også kan være enkel som sin Mester.

Disippelen skal overbevise og konvertere gjennom sannheten i sine ord og kraften i sine gjerninger, uten å prøve å imponere noen med mystiske krefter eller ekstraordinære evner.

49 Den sanne disippel vil være stor gjennom sin enkelhet. Han vil forstå sin mester og samtidig gjøre seg forstått av sine medmennesker. (297, 15 - 17)

50 En Jesu disippel er en som erobrer ved ordet, som overbeviser og trøster, som løfter og vekker, som gjør den erobrede til en overvinner av seg selv og motgang.

51. En Kristi apostel kan ikke bære egoisme i sitt hjerte og bare tenke på sine egne lidelser eller sorger. Han bekymrer seg ikke for sine egne og tenker på andre, med absolutt tillit til at han ikke har forsømt noe, fordi Faderen umiddelbart hjelper den som forlot sine egne for å vie seg til et Herrens barn som trenger åndelig hjelp. Og den som glemte seg selv for å bringe et smil av håp til en nabo, en trøst for sin tristhet, en dråpe balsam for sin smerte, finner sitt hjem opplyst når han kommer tilbake av et lys som er velsignelse, glede og fred. (293, 32 - 33)

52 Ved mitt bord på denne tiden vil både mannen og kvinnen være apostler; ved dette bordet vil jeg plassere din ånd.

53 Det har vært kvinnene som har holdt opp det spiritualistiske banneret i denne tiden, de har etterlatt apostelens merke på veien, som overholder Herrens lov med nidkjærhet.

54. I mitt nye apostolat vil kvinnen være ved siden av mannen, og det vil ikke være noen spesiell alder for å tjene meg: både den voksne og barnet eller den gamle mannen vil gjøre det, den unge piken så vel som moren. For jeg sier deg nok en gang at det er din ånd jeg søker, og at den for lengst har lagt barndommen bak seg. (69, 16 u. - 17o.)

55. Hvis jeg sa til dere i 'den andre æra' at mitt rike ikke er av denne verden, sier jeg dere i dag at deres heller ikke er her, fordi denne verden, som dere allerede vet, bare er en overgang for mennesket.

56. Jeg lærer dere det sanne livet som aldri har vært basert på materialisme. Derfor vil de mektige på jorden igjen reise seg mot min lære. Jeg kommer til deg med min evige lære, med min evig gyldige lære, som består av kjærlighet, visdom og rettferdighet. Likevel vil det ikke bli forstått umiddelbart, menneskeheten vil fordømme meg igjen, vil korsfeste meg igjen. Men jeg vet at min lære må gå gjennom alt dette for å bli anerkjent og elsket. Jeg vet at mine hardeste forfølgere heretter vil være mine mest trofaste og forsakende såmenn, for jeg vil gi dem veldig store bevis på min sannhet.

57. At Nikodemus fra den "andre æra", en fyrste blant prestene, som oppsøkte Jesus for å snakke med ham om kloke og dype læresetninger, vil dukke opp igjen i denne tiden for å undersøke mitt arbeid nøye og henvende seg til ham.

58. Denne Saulus, kalt Paulus, som etter å ha forfulgt meg med raseri, ble en av mine største apostler, vil dukke opp igjen på min vei, og overalt vil mine nye disipler vise seg, noen ivrige, andre fornekte seg selv. Den nåværende timen er av stor betydning, tiden som jeg snakker til deg nærmer seg nærmere og nærmere. (173, 45 - 48)

59 Folk trenger dem som er i stand til å stå fast i prøvelser, de som er kjent med de store kampene i verden og ånden. Det er de som kan vise menneskeheten retningen og veilede den, for i deres hjerter vil det ikke være noe ønske om å undertrykke eller dominere noen. De kan ikke gi ly til egoisme fordi de i sine øyeblikk av opphøyelse har følt Herrens barmhjertighet, som overøser dem med kjærlighet, slik at de kan gi denne barmhjertigheten videre til sine brødre. (54, 53)

Guds budbringere i hele verden og til alle tider

60. Jordens folk har aldri manglet det åndelige lys. Sannelig sier jeg dere, ikke bare dette folket her har hatt profeter og budbringere, men til alle har jeg sendt budbringere for å vekke dem.

61. På grunnlag av lyset og sannheten i deres lære og likheten med det jeg har åpenbart for dere, kan dere bedømme deres ord.

62. Noen levde før Messias kom, andre virket etter min eksistens som menneske, men alle brakte et åndelig budskap til folket.

63. Disse læresetningene, i likhet med mine, er blitt forvrengt, for hvis deres mening ikke er blitt endret, er de blitt lemlestet eller skjult for dem som hungre etter sannhet.

64. Én sannhet og én moral er det som er blitt åpenbart for menneskeheten gjennom budbringere, profeter og tjenere. Hvorfor har da folk forskjellige oppfatninger om sannhet, moral og liv?

65. Denne sannheten, som har blitt forvrengt av menneskeheten til alle tider, vil bli gjenopprettet, og dens lys vil skinne med en slik kraft at det vil fremstå for menneskene som om det var noe nytt, selv om det er det samme lyset som alltid har opplyst utviklingsveien til barna til min guddommelighet.

66. Mange er de som døde fordi de sa sannheten; mange er også de som ble utsatt for tortur fordi de ikke ville bringe stemmen som talte i dem til taushet.

67. Tro ikke at himmelen bare har sendt dem som har talt til dere om ånden, om kjærlighet, om moral - nei, den har også sendt dem som har gitt dere vitenskapens gode frukter, den kunnskapen som bringer lys inn i menneskenes liv, som letter deres byrder og lindrer deres vanskeligheter. De har alle vært mine budbringere.

68. Det er andre som ikke bringer læresetninger om åndelig moral eller vitenskapelige oppdagelser, men som bringer budskapet som lærer å føle og beundre skapelsens skjønnhet. De er budbringere fra Meg som har til oppgave å bringe glede og balsam til de plagedes hjerter.

69. De har alle drukket et bittert beger da de ble klar over uforståelsen av en verden som er blind for sannheten, av en menneskehet som

er ufølsom for det vakre og det gode. Og likevel, når jeg har fortalt deg at i denne epoken vil alt bli gjenopprettet, når jeg har kunngjort deg at alt vil vende tilbake til den rette veien, og all min lære vil få tilbake sin opprinnelige betydning, kan du tro at en tid med åndelig prakt er nær for denne verden, selv om du ikke må glemme at - før dette skjer - alt vil bli dømt og renset. (121, 9 - 16)

70. Hver gang en åpenbaring fra Gud er i ferd med å opplyse menneskene, har Jeg sendt dem veivisere eller profeter for å forberede dem slik at dette lyset kan bli kjent av dem. Men ikke tro at bare de er mine budbringere som bringer budskap for ånden. Nei, disipler, alle som sår godt blant mennesker i noen av dens former, er en budbringer fra meg.

71. Du kan finne disse budbringerne på alle veier i livet ditt, både i de religiøse samfunnene og i vitenskapene - blant dem som styrer eller blant dem som gir god lære.

72. En av mine gode tjenere avviker aldri fra den veien han må gå; han vil heller dø på veien enn å trekke seg tilbake. Hans eksempel er et frø av lys i sine naboers liv, og hans gjerninger er eksempler for andre. Å, hvis bare menneskeheten kunne forstå budskapene jeg sender den gjennom dem! Men det er ikke slik, fordi det er mange mennesker som har delikate oppdrag i verden, men som lar øynene komme bort fra de store eksemplene for å ta en vei som er mer behagelig for dem. (105, 13 - 15)

73. Men hva har du gjort med de menneskene, menneskeheten, som Jeg har sendt til deg for å minne deg om Min vei, troens vei, som er visdom, kjærlighet og fred?

74. Du ville ikke vite noe om deres oppgaver og bekjempet dem med den hyklerske troen du har på grunn av dine teorier og trosretninger.

75. Dine øyne ønsket ikke å se lyset som hver av mine budbringere brakte deg som et budskap om kjærlighet, enten du kaller dem profeter, seere, opplyste, leger, filosofer, vitenskapsmenn eller pastorer.

76. Disse menneskene hadde karisma, men du ønsket ikke å gjenkjenne deres lys. De gikk foran deg, men du ønsket ikke å følge deres skritt.

77. De etterlot dere et eksempel på en livsstil full av offer, smerte og nestekjærlighet, men dere var redde for å etterligne dem fordi dere

ikke var klar over at smerten til dem som følger meg er glede for ånden, en vei full av blomster og en horisont full av løfter.

78. De kom ikke for å puste inn duften av blomstene på jorden, heller ikke for å bli beruset av verdens flyktige gleder, for deres ånds begjær var ikke lenger etter det urene, men etter det høye.

79 De led, men de søkte ikke å bli trøstet, fordi de visste at de var kommet for å trøste seg selv. De forventet ingenting av verden, for etter livets kamp forventet de gleden av å være vitne til de åndelige veseners oppstandelse til tro og liv - alle de som hadde gitt avkall på sannheten.

80. Hvem er de menneskene jeg taler til dere om? Jeg sier dere at de er alle de som har brakt dere budskap om lys, kjærlighet, håp, helse, tro og frelse. Navnet de hadde er ikke viktig, heller ikke livsveien du har sett dem ta, eller tittelen de bar på jorden. (263, 18- 24)

81. Jeg må nok en gang si dere at dette folket som er dannet rundt mine manifestasjoner, ikke er et folk som Faderen i sin kjærlighet setter over de andre folkene på jorden.

Herren har bare rettet sitt blikk mot det fordi Han har dannet det fra åndelige vesener som alltid har vært i verden når en ny guddommelig åpenbaring har kommet ned. De er åndelige barn av den nasjonen Israel, nasjonen av profeter, budbringere, seere og patriarker.

82 Hvem bedre enn de kunne motta meg i denne tiden, forstå den nye formen for min åpenbaring og være vitne til oppfyllelsen av mine løfter? (159, 51 - 52)

83. Jeg er kommet ned i Israels folks favn, hvorav de fleste er hjemme i dette Nation². Resten er spredt over nasjonene, sendt av meg, og til dem har jeg gjort meg kjent åndelig. Dette er mine utvalgte som har forblitt trofaste mot meg. Deres hjerte har ikke blitt smittet, og deres ånd kan motta mine inspirasjoner. Gjennom deres formidling gir jeg for tiden verden en stor skatt av visdom. (269,2 u.)

² som betyr Mexico.

84. Elskede barn, dere som har kommet i lite antall, sannelig sier jeg dere: Mitt gjennomtrengende blikk oppdager overalt Mine utvalgte som føler i sin ånd at nå er tiden for Mitt nærvær. De har ikke hørt Mitt ord slik dere har, men i deres ånd hører de en stemme

som forteller dem at Jeg igjen er blant menneskeheten, at Jeg har kommet åndelig "på skyen". Til noen vil jeg gi å se meg med åndens øyne, til andre ved hjelp av intuisjon, til resten vil jeg gjøre min kjærlighet sterkt følt slik at de kan føle nærværet av min ånd. (346, 13)

85. Snart vil de intuitive, de inspirerte, de åndelig sensitive reise seg og vitne i nasjonene om hva de ser med ånden, hva de føler, hva de hører og mottar. Jeg sier deg igjen at mitt folk ikke er begrenset til dem som har hørt meg gjennom disse stemmebærerne, men at jeg har sendt mine tjenere til forskjellige steder på jorden for å forberede veiene og rydde åkrene som såmennene senere må komme til.

86. Jeg styrker dem og velsigner dem, for deres dagsverk er sorgfullt, deres vei er full av torner. Hån, hån, baktalelse og perfiditet følger dem overalt. Men de - forutseende og inspirerte - vet at de har blitt sendt av meg og er villige til å nå veiens ende i oppfyllelsen av deres oppdrag. (284,50 - 51)

87. Jeg inviterer deg til å komme inn i Mitt rike. Jeg kaller alle jordens folk uten noen preferanse; men jeg vet at ikke alle vil lytte til meg.

88. Menneskeheten har slukket sin lampe og vandrer i mørket. Men der feilen gjør seg gjeldende, vil en opplyst dukke opp fra Meg som vil spre lys i sine omgivelser - en åndelig vaktmann som våker og venter på at Mitt tegn skal ringe alarmen som vekker og rister.

89 La kjærligheten til disse budbringerne være fruktbærende frø i deres hjerter. Avvis dem ikke når de viser seg for dere i ytre fattigdom. Lytt til dem, for de kommer i mitt navn for å overføre til dere en evne som dere for øyeblikket ikke kjenner. De vil lære deg perfekt bønn, vil frigjøre deg fra materialismens bånd som du er bundet til, vil hjelpe deg å oppnå den åndelige friheten som vil løfte deg til meg. (281,33)

90. Hvis noen skulle vise seg og hevde at han er Kristus som er blitt menneske igjen, skal dere ikke tro ham. For da jeg kunngjorde for dere at jeg skulle komme igjen, lot jeg dere vite at det skulle være i ånden. Hvis noen skulle fortelle deg at jeg er Guds sendebud, mistro ham, for de sanne budbringere skryter ikke eller utbasunerer det oppdraget som er betrodd dem. De identifiserer seg bare ved

sine gjerninger. Det er opp til menneskene å avgjøre om vedkommende er Herrens sendebud. Husker du at jeg fortalte deg at treet ville bli kjent på frukten?

91. Jeg forbyr deg ikke å smake på "trærnes frukter", men du må være utrustet slik at du kan skille den gode frukten fra den dårlige.

92. De som elsker sannheten, vil jeg sette opp som lysekroner for å lyse opp veien for sine medmennesker. (131, 5 - 7).

93. De tider da dere trengte en åndelig veileder i verden, er forbi. Fra nå av vil alle som følger denne veien ikke ha noen annen vei enn min lov, eller noen annen guide enn sin egen samvittighet.

94 Ikke desto mindre vil det alltid være menn og kvinner med stort lys og åndelig kraft som vil hjelpe massene ved sitt eksempel og sin inspirasjon.

95. Hvis det var annerledes, ville jeg allerede ha sendt deg ånder som Moses eller som Elias til jorden, slik at de ville vise deg veien og stadig minne deg om loven. De står også ved deg, beskytter og ledsager deg, men ikke lenger i menneskelig form, men fra det åndelige.

96. Hvem ser dem: Ingen. Men hvis du forbereder deg, vil du føle nærværet av store ånder som alltid har vært i kontakt med menneskeheten og har hatt store oppdrag å oppfylle i den. (255,40-41)

II. Gjennomgang av første og andre åpenbaringstidspunkt

Kapittel 9 - Historier og tall om Israels folk

Historien om syndefallet

1 Den historiske tradisjonen om de første menneskene som bebodde jorden, ble overlevert fra generasjon til generasjon inntil den ble skrevet ned i boken om "Den første tiden". Det er en levende lignelse om de første menneskene som levde på jorden. Deres renhet og uskyld gjorde dem i stand til å føle Moder Naturs kjærtegn. Mellom alle vesener var det et vennlig forhold, og blant alle skapninger et ubegrenset brorskap. (105,42)

2 I en guddommelig lignelse inspirerte Jeg de første menneskene slik at de skulle oppnå en første kunnskap om sin skjebne, men betydningen av Mine åpenbaringer ble feiltolket.

3 Da det ble talt til deg om livets tre som mennesket spiste fra, kunnskapen om godt og ondt, var det bare for å få deg til å forstå at mennesket - når han hadde tilstrekkelig kunnskap til å skille mellom rett og galt og han dermed ble ansvarlig for sine gjerninger - fra da av begynte å høste fruktene av sine gjerninger. (150,42)

4 Dere vet at Gud sa til menneskene: "Voks og bli mange og fyll jorden". Dette var den første loven som ble gitt deg, o folk. Senere påla Faderen ikke bare menneskene å formere seg og at menneskeslekten skulle fortsette å vokse, men at deres følelser skulle bli stadig mer opphøyde og at deres sinn skulle ta en uhindret utfoldelse og utvikling. Men hvis den første loven hadde til formål å forplante menneskeslekten - hvordan kan du anta at den samme Faderen ville straffe deg for å adlyde og oppfylle et bud fra ham? Er det mulig, folk, at en slik motsetning eksisterer i din Gud?

5. Se hvilken materiell tolkning menneskene ga en lignelse som bare talte til dere om åndens oppvåkning i mennesket. Derfor, forstå min lære og ikke lenger si at du betaler gjelden som de første innbyggerne på jorden pådro seg gjennom sin ulydighet mot sin far. Ha en høyere oppfatning av guddommelig rettferdighet. (150,45-46)

6. Nå er tiden kommet da dere kan forstå Mine ord: 'Voks og former dere', nemlig at dette også må gjøres åndelig, og at dere skal fylle universet med deres gode gjerninger og lyse tanker. Jeg ønsker alle velkommen som ønsker å komme nærmere meg - alle som streber etter fullkommenhet. (150, 48-49)

Fri vilje og arvesynd

7. Du forteller Meg at du har falt i feil og feil på grunn av din frie vilje. Til dette svarer jeg deg at gjennom denne gaven kan du stige uendelig utover det punktet du startet fra i begynnelsen av din utvikling.

8. Bortsett fra viljens frihet, ga jeg hver ånd mitt lys i sin samvittighet slik at ingen skulle gå vill; men de som ikke ønsket å høre min stemme, eller ikke ønsket å gå inn i sitt indre

vesen i ønsket om åndelig lys, ble snart forført av de utallige skjønnhetene i menneskelivet, mistet støtten fra min lov for deres ånd og måtte snuble og falle.

9 En enkelt krenkelse medførte mange smertefulle konsekvenser, og det er fordi ufullkommenheten ikke er i harmoni med guddommelig kjærlighet.

10 De som hengivent og angrende vendte tilbake til Faderen umiddelbart og ydmykt ba ham om å rense dem og frikjenne dem fra overtredelsene de nettopp hadde begått, mottok Herren dem med uendelig kjærlighet og barmhjertighet, trøstet deres ånd, sendte dem ut for å gjøre opp for sine feil og bekreftet dem i deres oppgave.

11 Tro ikke at alle vendte tilbake ydmyke og angrende etter sin første ulydighet. Nei, mange kom fulle av stolthet og harme. Andre, fylt av skam, kjente sin skyld, ønsket å rettfærdiggjøre sine lovbrudd for meg, og langt fra å rense seg gjennom omvendelse og endring - som er bevis på ydmykhet - valgte de å skape seg et liv etter sin egen måte, utenfor lovene Min kjærlighet foreskriver.

12 Deretter trådte min rettfærdighet i kraft - men ikke for å straffe dem, men for å gjøre dem bedre - ikke for å ødelegge dem, men for å bevare dem for evig ved å gi dem full mulighet til å fullkommengjøre seg selv.

13 Hvor mange av de første synderne lykkes fremdeles ikke med å frigjøre seg fra sine flekker, for fra det ene fallet til det andre falt de dypere og dypere ned i avgrunnen som bare praktiseringen av min lov vil kunne redde dem fra. (20, 40-46)

Syndfloden

14. I menneskehetens første tider hersket uskyld og enkelhet blant menneskene; men etter hvert som de økte i antall, på grunn av deres utvikling og deres frie vilje, ble også deres synder flere og utfoldet seg raskere - ikke så deres dyder, men deres lovbrudd mot min lov.

15. Så forberedte jeg Noah, som jeg gjorde meg kjent for fra ånd til ånd, for jeg har hatt denne dialogen med menneskeheten fra menneskehetens begynnelse.

16 Jeg sa til Noah: "Jeg vil rense folkets ånd fra alle deres synder; til dette formål vil jeg sende en stor vannflom. Bygg en ark og la dine barn,

deres hustruer, deres barnebarn og et par av alle slags dyr gå inn i den."

17 Noah var lydig mot min befaling, og katastrofen kom i oppfyllelse av mitt ord. Det dårlige frøet ble plukket opp med roten, og det gode frøet ble oppbevart i mine kornkammer, hvorfra jeg skapte en ny menneskehet som bar lyset fra min rettfærdighet og visste hvordan de skulle oppfylle min lov og leve i samsvar med gode skikker.

18 Tror dere at de menneskene som møtte en så smertefull død, omkom fysisk og åndelig? Sannelig sier Jeg dere: nei, Mine barn. Deres ånder ble bevart av meg og vekket foran dommeren i deres egen samvittighet og var forberedt på å vende tilbake til livets vei igjen slik at de kunne oppnå åndelig fremgang på den. (302, 14 - 16)

Abrahams vilje til å ofre

19 Det vil ikke alltid være nødvendig for deg å tømme lidelsens beger til fulle. For det er nok for meg å se din tro, din lydighet, din beslutning og din intensjon om å adlyde min befaling at jeg skåner deg det vanskeligste øyeblikket i din prøve.

20. Husk at Abraham ble pålagt å ofre livet til sin sønn Isak, som han elsket veldig høyt, og som patriarken, som overvant sin smerte og kjærlighet til sønnen, var i ferd med å ofre i en test av lydighet, tro, kjærlighet og ydmykhet som du ennå ikke kan forstå. Men han fikk ikke fullføre offeret til Sønnen, for i bunnen av hjertet hadde han allerede bevist sin lydighet mot den guddommelige vilje, og dette var nok. Hvor stor var ikke Abrahams indre glede da hånden hans ble stoppet av en høyere makt og hindret ham i å ofre Isak! Hvordan han velsignet sin Herres navn og undret seg over hans visdom! (308,11)

21. I Abraham og hans sønn Isak ga jeg dere en lignelse om hva Frelserens offerdød ville bety da jeg satte Abrahams kjærlighet til meg på prøve ved å be ham ofre sin sønn, hans høyt elskede Isak.

22 Hvis du ser riktig på det, vil du i denne handlingen se en likhet med hva ofringen av den "enbårne Sønn" senere betydde. ☞ av Gud for verdens frelses skyld.

☞ *Dette bibelske uttrykket betyr: Guds sønn født (eller inkarnert) i verden.*

23 Abraham var her legemliggjørelsen av Gud, og Isak bildet av Jesus. I det øyeblikket trodde patriarken at dette var grunnen til at Herren krevde sønnens liv fra ham, slik at den uskyldiges blod skulle vaske bort folkets synder, og selv om han dypt elsket den som var kjøtt av hans kjøtt, var lydigheten i ham overfor Gud, så vel som barmhjertighet og kjærlighet til sitt folk, mer alvorlig for ham enn livet til sin elskede sønn.

24 Den lydige Abraham var nær ved å rette det dødelige slaget mot sin sønn. I det øyeblikket da han, overveldet av smerte, løftet armen for å ofre ham, holdt min kraft ham tilbake og befalte ham å ofre et lam i stedet for sønnen, slik at det symbolet skulle forbli som et vitnesbyrd om kjærlighet og lydighet. (119, 18 - 19)

Jakobs drømmebilde av stigen til himmelen

25 Kjenner du betydningen av stigen som Jakob så i drømmen sin? Stigen symboliserer åndelige veseners liv og utvikling.

26 Jakobs legeme sov på tidspunktet for åpenbaringen, men hans ånd var våken. Han hadde reist seg ved hjelp av bønn til Faderen, og da hans ånd nådde lysets regioner, mottok han et himmelsk budskap som skulle bevares som et vitnesbyrd om åndelige åpenbaringer og sannheter for sitt folk, som er hele menneskeheten; for "Israel" er ikke et jordisk, men et åndelig navn.

27 Jakob så at stigen sto på jorden og at dens topp berørte himmelen. Dette indikerer veien for åndelig oppstigning, som begynner på jorden med kroppen av kjøtt og slutter når ånden forener sitt lys og essens med sin Fader, langt fra enhver materiell innflytelse.

28 Patriarken så engler stige opp og ned på denne stigen. Dette symboliserte den uopphørlige fødsel og død, den konstante komme og gå av åndelige vesener i ønsket om lys eller også med oppgaven å sone og rense seg selv for å stige litt høyere når de vender tilbake til den åndelige verden. Det er veien til åndelig utvikling som fører til fullkommenhet.

29 Derfor så Jakob på toppen av stigen den symbolske figuren til Jehova, noe som indikerer at Gud er målet for din fullkommenhet, din streben og den høyeste belønningen av uendelig lykke - som en belønning for harde kamper, lange lidelser og utholdenhet for å nå Faderens favn.

30 Ånden fant alltid i skjebnens slag og prøvelser en mulighet til å skaffe seg fortjeneste for å stige opp. I hver prøve ble Jakobs stige alltid symbolisert, og inviterte deg til å klatre opp et nytt trinn.

31. Dette var en stor åpenbaring, o disipler, for i den ble det talt til dere om det åndelige liv på et tidspunkt da åndens oppvåkning til tilbedelse av det guddommelige, det høye, det rene, det gode og det sanne knapt hadde begynt.

32 Dette budskapet kan ikke ha vært ment for bare en familie, ikke engang for et enkelt folk; dets essens var åndelig og hadde derfor universell betydning. Nettopp derfor talte Faderens røst til Jakob: "Jeg er Jehova, Abrahams Gud og Isaks Gud. Landet der du er, vil jeg gi deg og din ætt, og den ætt skal bli tallrik som jordens støv. Du skal spre deg vestover og østover, nordover og sørover, og alle jordens slekter skal bli velsignet i deg og din ætt." (315, 45-50)

Josef og brødrene hans

33 Josef, Jakobs sønn, var blitt solgt av sine egne brødre til noen kjøpmenn som var på vei til Egypt. Josef var fortsatt liten, men hadde allerede gitt bevis på en stor profetisk gave. Misunnelse grep tak i brødrene hans, som kvittet seg med ham i den tro at de aldri ville få se ham igjen. Men Herren, som våket over sin tjener, beskyttet ham og gjorde ham stor hos Farao i Egypt.

34 Mange år senere, da verden var plaget av tørke og hungersnød, hadde Egypt, veiledet av Josefs råd og inspirasjon, hamstret nok til å motstå besøket.

35 Så skjedde det at Jakobs sønner kom til Egypt på jakt etter mat. Stor var deres forferdelse da de oppdaget at deres bror Josef var blitt minister og rådgiver for Farao. Da de så ham, falt de ned på kne for hans føtter, fulle av anger over sin overtredelse, og de innså at deres brors profetier var gått i oppfyllelse. Han som de trodde var død, var her foran dem, full av kraft, dyd og visdom. Profeten de hadde solgt, beviste for dem sannheten i profetien Herren hadde lagt på hans lepper som barn. Broren som de hadde plaget og solgt, tilga dem. Forstår dere, folk? Nå vet dere hvorfor jeg har fortalt dere dette i dag: Når vil dere gjenkjenne meg slik Josef ble gjenkjent av sine brødre? (90:2)

Ørkenvandringen til Israels folk under Moses

36 I "Første gang" sto Moses i spissen for Israel for å lede det gjennom ørkenen inn i Kanaans land i førti år. Men på grunn av ulydighet, vantro og materialisme spottet noen, andre ble frafalne, og atter andre gjorde opprør. Men Moses snakket til dem i denne situasjonen med visdom og tålmodighet, slik at de ikke ville krenke den høyeste vilje, men ville være ydmyke og lydige mot den Faderen som - uten å se på deres ulydighet - fikk manna til å falle fra himmelen og vann til å springe ut av fjellet. (343,53)

37 Moses hadde gitt nok bevis for at den sanne Gud var med ham; men folket ønsket mer vitnesbyrd, og da budbringeren hadde ført folkemengdene til foten av Sinai-fjellet, påkalte han Jehovas kraft, og Herren æret ham og ga ham store bevis og mirakler.

38 Folket ønsket å høre og se den som Moses hørte og så gjennom sin tro, og så åpenbarte jeg meg for folket i skyen og fikk dem til å høre stemmen min i timevis. Men den var så mektig at folket trodde de skulle dø av frykt; kroppene deres skalv og åndene deres skalv av den rettferdighetens røst. Da ba folket Moses om å be Jehova om ikke å tale mer til sitt folk, fordi de ikke lenger kunne høre ham. De innså at de fremdeles var altfor umodne til å kunne kommunisere direkte med den Evige. (29,32 + 34)

39 Styrk din ånd i livets store kamper, slik Israels folk ble sterke i ørkenen. Vet du hvor stor ørkenen er, som ikke synes å ha noen ende, med en nådeløs sol og brennende sand? Vet du hva ensomhet og stillhet og behovet for å våke om natten fordi fiendene ligger på lur? Sannelig sier jeg dere, det var der i ørkenen at det folket skjønte storheten i å tro på Gud og lærte å elske Ham. Hva kunne disse menneskene forvente av ørkenen? Og likevel hadde de alt: brød, vann, et hjem å hvile i, en oase og en helligdom for å løfte sin ånd i takknemlighet til sin Far og Skaper. (107,28)

Elias' kamp for den sanne Gud

40 I "Første gang" kom Elias til jorden, nærmet seg menneskenes hjerter og fant dem avhengige av hedenskap og avgudsdyrkelse. Verden ble styrt av konger og prester, og begge hadde vendt seg bort fra oppfyllelsen av de guddommelige lovene og ledet sine folk

inn på villfarelsens og falskhetens veier. De hadde reist altere til forskjellige guder og tilba dem.

41 Da reiste Elia seg og talte til dem med ord fulle av rettferdighet: "Åpne øynene deres og innse at dere har vanhelliget Herrens lov. Dere har glemt hans sendebuds eksempel og har henfalt til kulter som er uverdige for den levende og mektige Gud. Det er nødvendig at dere våkner, ser til Ham og anerkjenner Ham. Fjern deres avgudsdyrkelse og løft deres øyne opp over alle bilder som dere har representert Ham med."

42 Elia hørte min røst som sa til ham: "Gå bort fra dette onde folket. Si til ham at det ikke vil falle mer regn på lang tid, før du befaler det i mitt navn."

43 Og Elia sa: "Det vil ikke regne mer før min Herre viser timen og min røst befaler det," og med dette gikk han bort.

44 Fra den dagen var jorden tørr, årstidene som var bestemt for regn, gikk uten at det kom. Ingen tegn til regn var å se på himmelen, åkrene merket tørken, kveget visnet gradvis bort, folket gravde i jorden etter vann for å slukke tørsten uten å finne det; elvene tørket ut, gresset visnet fordi det bukket under for strålene fra en brennende sol, og folket påkalte gudene sine og ba dem om at dette elementet skulle vende tilbake til dem for å så og høste frø som ville gi dem næring.

45 Elia hadde trukket seg tilbake på guddommelig befaling, mens han ba og ventet på sin Herres vilje. Mennene og kvinnene begynte å flytte fra hjemmene sine på leting etter nye land der de ikke ville mangle vann. Karavaner ble sett overalt, og alle steder var jorden uttørket.

46 Årene gikk, og en dag da Elia løftet sin ånd opp til Faderen, hørte han hans røst si til ham: "Oppsøk kongen, og når jeg gir deg tegnet, vil regnet igjen komme over dette landet."

47 Elia, ydmyk og full av lydighet, gikk til kongen av det folket og viste sin makt for de som tilba den falske guden. Så talte han om Faderen og om hans makt, og tegnene viste seg: Lyn, torden og ild ble sett på himmelen; deretter falt det livgivende regnet i strømmer. Markene ble igjen kledd i grønt, trærne var fulle av frukt, og det var velstand.

48 Folket våknet til dette beviset og husket sin far, som kalte og formante dem gjennom Elia. Elias mirakler var mange og veldig store på

den tiden for å vekke menneskeheten. (53, 34 - 40)

Israels tolv stammer

49. Tro ikke at det bare var i Israels folk det fantes profeter, forløpere og lysets ånder. Jeg sendte også noen av dem til andre folk, men folk forsto dem som guder og ikke som budbringere og skapte religioner og kulter rundt deres lære.

50 Israels folk forsto ikke oppdraget de hadde overfor andre folk og slumret i en leir full av velsignelser og bekvemmeligheter.

51 Faderen hadde dannet det som en perfekt familie, der en stamme hadde til oppgave å forsvare folket og bevare freden; en annen arbeidet landet; en annen stamme besto av fiskere og sjømenn. Til en annen ble den åndelige tilbedelsen av Gud betrodd, og slik oppfylte hver av de tolv stammene som utgjorde folket en annen oppgave, som sammen satte et eksempel på harmoni. Men sannelig sier jeg dere: De åndelige evnene som dere hadde i de tidligere tider, har dere fremdeles. (135,15 - 16)

Profetene og Israels første konger

52 Profetene talte med stor sannhet og kom nesten alltid til jorden i tider med forvirring og villfarelse. De advarte nasjonene og kalte dem til omvendelse og omvendelse, og kunngjorde store besøk av rettferdighet hvis de ikke vendte seg til det gode. Ved andre anledninger spådde de velsignelser for overholdelse og lydighet mot den guddommelige loven.

53 Men det disse profetene talte, var en formaning om å praktisere godhet, rettferdighet og gjensidig respekt. De åpenbarte ikke åndens liv, dens skjebne og dens utvikling. Ikke engang Moses, som jeg valgte å gjøre til min representant og gjennom hvis formidling jeg ga loven for all tid, snakket til deg om det åndelige livet.

54 Faderens lov inneholder visdom og rettferdighet. Den lærer menneskene å leve i fred, å elske og respektere hverandre og å vise seg verdige som mennesker i mine øyne. Men Moses viste ikke menneskeheten hva som er bortenfor terskelen til den fysiske døden, og heller ikke hva gjenopprettelsen av ulydige ånder er, og heller ikke belønningen for de kloke og flittige i deres livsoppgave.

55 Senere regjerte David, fylt av åndelige gaver og inspirasjoner, og i sine øyeblikk av opphøyelse, i sine henrykkelser, hørte han hymner og åndelige sanger, som han skapte Salmene. Med dem skulle han invitere Israels folk til å be og gi det beste av sine hjerter til sin Herre. Men David, med all sin kjærlighet og inspirasjon, kunne ikke avsløre for folket den fantastiske eksistensen av de åndelige vesener, deres utvikling og deres mål.

56. Og Salomo, som etterfulgte ham i regjeringen og på samme måte demonstrerte de store gavene av visdom og makt som ble gitt ham, som han ble elsket og beundret for, og hvis råd, dommer og ordtak fortsatt huskes i dag - hvis hans folk hadde vendt seg til ham og spurt ham: "Herre, hvordan er det åndelige livet? Hva finnes bortenfor døden? Hva er Ånden?" - Salomo i all sin visdom kunne ikke ha svart på det. (339,12 - 15)

Kapittel 10 - Da tiden ble oppfylt

Profetiske profetier

1 Din Far forberedte alt slik at "Ordet" av Gud kunne bo blant menneskene og vise dem veien til deres oppreisning ved de sublime eksemplene på hans kjærlighet.

2 Først inspirerte han profetene som måtte kunngjøre i hvilken form Messias skulle komme til verden, arten av hans verk, hans lidelser og hans død som menneske, slik at når Kristus viste seg på jorden, ville de som kjente profetiene, gjenkjenne ham øyeblikkelig.

3 Århundrer før mitt nærvær i Jesus sa profeten Jesaja: "Derfor vil Herren gi dere dette tegnet: Se, en jomfru skal bli med barn og føde en sønn, og han skal hete Imanuel". *(Dette betyr: Gud med oss).*

Med denne profetien blant andre kunngjorde han min ankomst.

4 David, mange århundrer før Min ankomst, sang i salmer fulle av smerte og profetisk sans Messias' lidelser under korsfestelsen. I disse salmene snakker han om et av mine syv ord på korset, noe som indikerer forakten som folkemengdene ville føre meg til korsfestelsen, uttrykkene for hån fra mennesker når de hører meg si at i meg er Faderen; forlatelsen som kroppen min ville føle i møte med menneskelig utakknemlighet, alle torturene

jeg ville bli utsatt for, og til og med måten de ville kaste lodd over klærne mine på.

5 Hver av mine profeter kunngjorde mitt komme, forberedte veiene og ga nøyaktige egenskaper slik at når dagen skulle komme, ville ingen feile. (40, 1-5)

Forventningen om Messias blant det jødiske folket

6 Verden var ikke klar i den nåværende tid til å forvente meg slik Israels folk forventet meg i den "andre æra". Mine store profeter hadde kunngjort en Messias, en Frelser, Guds Sønn, som skulle komme for å frigjøre de undertrykte og opplyse verden med Ordets lys. Jo mer folk led, jo mer lengtet de etter at Den Lovede skulle komme; jo mer de drakk av ydmykelsens og undertrykkelsens beger, jo mer lengtet de etter Messias' nærvær, og overalt lette de etter tegn og tegn som kunne fortelle dem at deres Frelser var nær.

7 Fra generasjon til generasjon og fra foreldre til barn ble det guddommelige løftet gitt videre, noe som fikk Herrens utvalgte folk til å våke og be i lang tid

8 Til slutt kom jeg til mitt folk, men ikke alle var i stand til å gjenkjenne meg, selv om de alle ventet meg: noen gjorde det på en åndelig måte og andre i en materialistisk tolkning.

9. Men oppriktigheten og kjærligheten til dem som følte mitt nærvær og så himmelriket i lyset av mitt ord og trodde på min manifestasjon, var nok for meg. De var nok for meg som trofast fulgte meg og så i meg deres åndelige Forløser, for det var de som vitnet om min sannhet etter at jeg hadde forlatt denne verden.

10 Selv om mitt budskap var ment for alle folkeslag på jorden, gikk mitt kall til hjertet av det utvalgte folket, slik at de senere ville bli talerør for mitt ord. Likevel - ikke bare at folk følte mitt nærvær, også i andre nasjoner var folk i stand til å oppdage tegnene på mitt komme og fornemmet tiden for mitt nærvær på jorden. (315, 17 - 19)

11 I hver tidsalder og ved hver guddommelig åpenbaring viser Elia seg for folket.

12 Messias hadde ennå ikke kommet til jorden, ikke mye lenger ville han bli født som en mann, og allerede ble profetens ånd inkarnert i Johannes, som senere ble kalt døperen, for å kunngjøre himmelrikets

nærhet, som ville være nærværet av "Ordet" blant mennesker. (31, 61-62)

Maria, Jesu mor

13 Allerede i "den første tiden" begynte patriarkene og profetene å tale om Messias' komme. Men Messias kom ikke bare i ånden - han kom for å bli født av en kvinne, for å bli et menneske, for å motta et legeme fra en kvinne.

14 Guds moderlige Ånd måtte også bli menneske, bli kvinne, som en blomst av renhet, slik at duften av Guds "Ord", som var Jesus, kunne strømme fra hennes blomsterkrone. (360,26)

15 I Nasaret bodde det en blomst av renhet og ømhet, en forlovet jomfru ved navn Maria, som var den som profeten Jesaja hadde kunngjort, for fra hennes liv skulle det komme frukt av sant liv.

16 Til henne kom Herrens åndelige budbærer for å kunngjøre det oppdraget hun hadde brakt til jorden, og sa: "Vær hilset, du høyt nådige, Herren er med deg, du er velsignet blant kvinner."

17 Timen da det guddommelige mysteriet skulle åpenbares, var kommet, og alt som var blitt sagt om Messias, Frelseren, Forløseren, skulle nå umiddelbart oppfylles. Men hvor få var ikke de hjertene som følte mitt nærvær, hvor få var ikke de åndene som var forberedt på å kjenne himmelriket i lyset av min sannhet. (40,6-7)

Tilbedelsen av Jesusbarnet

18. Menneskeheten minnes i dag den dagen da noen vise menn fra Østen kom til krybben i Betlehem for å tilbe det guddommelige barnet. I dag spør noen hjertene meg: "Herre, er det sant at disse mektige og vise herrer bøyde seg for deg og anerkjente din guddommelighet?"

19 Ja, mine barn, det var vitenskap, makt og rikdom som knelte for mitt nærvær.

20 Det var også gjeterne, deres koner og deres barn med deres ydmyke, sunne og enkle gaver som de mottok og ønsket verdens Frelser velkommen med, og også Maria, som legemliggjørrelsen av himmelsk ømhet. De representerte ydmykhet, uskyld, enkelhet. Men de som hadde i sine pergamentruller profetiene og løftene som snakket om

Messias, sov godt uten å mistenke hvem som hadde kommet til verden. (146,9 - 11)

Kjærlighetens bånd mellom Jesus og Maria

21 Jesus tilbrakte sin barndom og ungdom ved Marias side, og på hennes bryst og ved hennes side nøt han moderlig kjærlighet. Den guddommelige ømhet som var blitt en kvinne, søtet de første årene av Frelserens liv i verden, siden han måtte drikke så stor bitterhet da timen kom.

22 Hvordan er det mulig at noen kunne tro at Maria, i hvis liv Jesu legeme ble dannet og ved hvis side Mesteren levde, kunne ha manglet åndelig opphøyelse, renhet og hellighet?

23 Den som elsker meg, må først elske alt som er mitt - alt jeg elsker. (39,52-54)

Jesu kunnskap og visdom

24 Folk hevder i sine bøker at Jesus var hos esséerne for å få sin kunnskap. Men Han som visste alt og levde før verdenene ble til, hadde ingenting å lære av menneskene. Det guddommelige kunne ikke lære noe av det menneskelige. Uansett hvor jeg var, var det for å undervise. Kan det være noen på jorden som er visere enn Gud? Kristus kom fra Faderen for å bringe guddommelig visdom til menneskene. Ga ikke din Mester deg bevis på dette da han som tolvåring forbløffet datidens teologer, filosofer og lovlærere?

25. Noen har tilskrevet Jesus alle menneskers svakheter og gleder seg over å kaste den skitten de bærer i sine hjerter på den Mannen som er guddommelig og uten feil. Disse kjenner ikke meg.

26. Hvis alle underverkene i naturen som du betrakter ikke er noe annet enn den materielle legemliggjøringen av guddommelige tanker, tror du ikke at Kristi legeme var materialiseringen av en sublim tanke om din fars kjærlighet? Derfor elsket Kristus deg bare med ånden, ikke med kjødet. Min sannhet vil aldri kunne forfalskes, fordi den inneholder et absolutt lys og en ubegrenset kraft. (146,35 - 36)

27. Jeg ga deg et eksempel i "Den andre tiden" på hvordan du må vente på den rette timen for å utføre den oppgaven som brakte deg til jorden.

28. Jeg ventet til mitt legeme - den Jesus som menneskene hadde for sine øyne - ville ha nådd sin beste alder for gjennom ham å

oppfylle det guddommelige oppdraget med å lære dere kjærlighet.

29. Da dette legemet - hjertet og sinnet - hadde nådd sin fulle utvikling, talte Min Ånd gjennom dets lepper, Min visdom oversvømmet dets sinn, Min kjærlighet slo seg ned i dets hjerte, og harmonien mellom dette legemet og det guddommelige lyset som opplyste det, var så fullkommen at Jeg ofte sa til folkemengdene: "Den som kjenner Sønnen, kjenner Faderen."

30 Kristus gjorde bruk av sannheten i Gud for å undervise mennesker. Han hentet den ikke fra verden. Verken fra grekerne, kaldeerne, essenerne eller fønikerne eller fra noen andre hentet han lyset. De kjente ennå ikke veien til himmelriket, og jeg lærte det som fremdeles var ukjent på jorden.

31 Jesus hadde viet sin barndom og ungdom til aktiv nestekjærlighet og bønn inntil timen kom for å forkynne himmelriket, kjærlighetens og rettferdighetens lov, lysets og livets lære.

32 Søk betydningen av Mitt Ord som ble forkynt på den tiden, og fortell Meg om det kunne ha kommet fra noen menneskelig lære eller noen vitenskap som var kjent på den tiden.

33. Jeg sier dere, hvis Jeg virkelig hadde krevd lærdom av disse menneskene, ville Jeg ha søkt Mine disipler blant dem og ikke blant de utdannede og uvitende menneskene som Jeg dannet Min apostelgruppe av. (169,62 -68)

Mangelen på forståelse av det menneskelige miljøet i Nasaret

34. Jeg måtte søke til et folk som Egypt, fordi det folket jeg var kommet til, ikke var i stand til å gi meg et beskyttende tilfluktssted. Men dette var ikke den eneste smerten mitt hjerte måtte lide.

35. Da jeg kom tilbake fra Egypt og deretter bodde i Nasaret, ble jeg stadig hånet og såret av uttrykk for vantro og ondskap.

36 Jeg gjorde mirakler der, demonstrerte Min nestekjærlighet og Min makt - og ble feilbedømt. Ingen av dem som kjente mitt liv og mine gjerninger på nært hold, trodde på meg.

37 Derfor, da forkynnelsens time var kommet, måtte jeg si da jeg forlot Nasaret: "Sannelig sier jeg dere: Ingen profet finner tro i sitt fedreland. Han må forlate det for at hans ord skal bli hørt." (299, 70 - 72)

Kapittel 11 - Jesu tjeneste på jorden

Dåp i Jordan; forberedelsestid i ørkenen

1 Jesus, den kjærlige og ydmyke nasareeren, som hadde ventet på timen da det guddommelige ordet skulle komme fra hans munn, oppsøkte Johannes ved bredden av Jordan for å motta dåpens vann. Gikk Jesus i ønske om renselse? Nei, mitt folk. Gikk han for å utføre et ritual? Ingen av delene. Jesus visste at timen var kommet da han selv sluttet å være, da mennesket forsvant for å la Ånden tale, og han ønsket å markere den timen med en handling som ville bli inngravert i menneskenes minne.

2 Det symbolske vannet hadde ingen flekker å vaske bort, men det gjorde dette legemet - som et eksempel for menneskeheten - fritt for enhver tilknytning til verden, slik at det kunne bli viljemessig ett med Ånden. Dette skjedde da de som var til stede hørte en guddommelig stemme som talte med menneskelige ord: "Dette er min elskede Sønn, i hvem jeg har velbehag. Lytt til ham."

3 Fra det øyeblikket ble Guds ord det evige livets ord på Jesu lepper, fordi Kristus gjorde seg kjent i fylde gjennom ham. Folk kalte ham Rabbi, Mester, Budbringer, Messias og Guds sønn. (308,25-27)

4 Etterpå trakk jeg meg tilbake i ørkenen for å meditere og lære dere å gå i dialog med Skaperen, og i ørkenens stillhet kontemplere det arbeidet som ventet på meg, og dermed lære dere at dere først må rense dere selv før dere går i gang med å fullføre det arbeidet jeg har betrodd dere. Deretter, i stillheten i ditt vesen, søk direkte fellesskap med din Far, og dermed forberedt - høyere, styrket og bestemt - gå i gang med å oppfylle ditt vanskelige oppdrag. (113,9)

Jesu enhet med Gud

5. I tre år talte jeg til verden gjennom Jesu munn uten at noen av mine ord eller tanker ble forvrengt av det sinnet, uten at noen av hans handlinger ikke var i samsvar med min vilje. Årsaken til dette var at Jesus og Kristus, menneske og ånd var ett, akkurat som Kristus er ett med Faderen. (308,28)

6 Kjenn i meg Faderen, for sannelig sier jeg dere: Kristus er ett med Faderen fra evighet av, før verden ble til.

7. I den "andre æra" ble denne Kristus, som er ett med Gud, menneske på jorden i Jesu velsignede legeme og ble dermed Guds Sønn, men bare med hensyn til sin menneskelighet. For jeg sier dere igjen at det bare er én Gud. (9,48)

8 da jeg ble menneske i Jesus, var det ikke for å få deg til å forstå at Gud har menneskelig form, men for å gjøre meg synlig og hørbar for dem som var blinde og døve for alt guddommelig.

9 Sannelig sier jeg dere: Hvis Jesu legeme hadde vært Jehovas form, ville det ikke ha blødd eller dødd. Det var et fullkomment legeme, men likevel menneskelig og delikat, slik at menneskene kunne se det og høre sin himmelske Fars røst gjennom det. (3,82)

10. Det var to naturer i Jesus: en materiell, menneskelig, skapt av min vilje i Marias jomfruelige livmor, som jeg kalte Menneskesønnen, og den andre, guddommelig, Ånden, som ble kalt Guds sønn. I sistnevnte var Faderens "guddommelige ord" som talte i Jesus; den andre var bare materiell og synlig. (21,29)

11 Det var Kristus, Guds "Ord", som talte gjennom munnen til Jesus, den rene og rettskafne mannen.

12 Mannen Jesus ble født, levde og døde; men når det gjelder Kristus, ble han ikke født, og han vokste heller ikke opp i verden, og han døde heller ikke, for han er kjærlighetens stemme, kjærlighetens ånd, det guddommelige ordet, uttrykk for Skaperens visdom, som alltid har vært i Faderen. (91,28-29)

Den manglende anerkjennelsen av Jesus som den forventede Messias

13. Jeg ble ikke anerkjent av alle i den andre æra. Da jeg viste meg i det jødiske folks favn, som allerede ventet på meg fordi de så profetenes varsler oppfylt, brakte mitt nærvær forvirring til mange som ikke forsto hvordan de skulle tolke profetene riktig og forventet å se deres Messias som en mektig fyrste som ville kaste sine fiender, ydmyke kongene, undertrykkerne og gi eiendeler og jordiske goder til dem som ventet på ham.

14 Da disse menneskene så Jesus - fattig og uten et plagg på beina, kroppen hans bare dekket med en enkel kappe; født i en stall og senere arbeidet som en enkel håndverker,

kunne de ikke tro at han var den som var sendt av Faderen, den lovede. Mesteren måtte utføre synlige mirakler og gjerninger slik at de ville tro ham og forstå hans guddommelige budskap. (227,12-13)

15. Det har alltid vært de ydmyke og fattige som oppdager mitt nærvær, fordi deres sinn ikke er opptatt av menneskelige teorier som forkludrer deres klare dømmekraft.

16 I den "andre æra" hendte det også at selv om Messias' komme ble kunngjort, var det bare mennesker med et enkelt sinn, en ydmyk ånd og et ubelastet intellekt som gjenkjente ham følelsesmessig da han kom.

17. Teologene hadde profetenes bok i sine hender, og daglig gjentok de ordene som kunngjorde tegnene, tiden og måten for Messias' komme, og likevel - de så Meg og gjenkjente Meg ikke, de lyttet til Meg og fornektet at Jeg var den lovede Frelseren. De så mine gjerninger, men det eneste de visste hvordan de skulle gjøre, var å være indignert over dem, selv om de i sannhet alle var blitt profetert. (150, 21 - 23)

18. I dag tviler folk ikke lenger på Jesus, men mange debatterer og til og med fornektet min guddommelighet. Noen innrømmer meg stor åndelig opphøyelse; andre hevder at jeg også går gjennom åndens utviklingsvei for å kunne nå Faderen. Men hvis det var slik, ville jeg ikke ha sagt til deg: "Jeg er veien, sannheten og livet". (170,7)

Jesus som en frelsende gjest blant vanlige folk

19 Din oppgave er å leve opp til din guddommelige mesters eksempel på hans jordiske vei. Husk dette: Hver gang jeg viste meg i hjemmene, etterlot jeg i dem alle et budskap om fred, jeg helbredet de syke, jeg trøstet de plagede med den guddommelige kraften som kjærligheten besitter.

20 Jeg avsto aldri fra å gå inn i et hus fordi jeg ikke ville bli trodd på det; Jeg visste at når jeg forlot det stedet, ville hjertene til innbyggerne være fulle av overfylt glede, for uten å vite det, hadde deres ånd sett inn i himmelriket gjennom min instruksjon.

21 Til tider oppsøkte jeg hjertene, til tider oppsøkte de meg; men i alle tilfeller var min kjærlighet det evige livs brød som jeg ga dem i betydningen av mitt ord. (28,3-5)

Den utrettelige forkynneren Jesus

22. Ved noen anledninger, da jeg trakk meg tilbake til ensomheten i en dal, forble jeg bare alene i noen øyeblikk, fordi folkemengdene, ivrige etter å høre meg, nærmet seg sin Mester i ønske om den uendelige godheten i Hans blick. Jeg mottok dem og overøste disse mennene, kvinnene og barna med ømheten i min uendelige barmhjertighet, vel vitende om at det i hver skapning er en ånd for hvis skyld jeg hadde kommet til verden. Så snakket jeg til dem om himmelriket, som er åndens sanne hjem, slik at de ville roe sin indre uro gjennom mitt ord og styrke seg i håp om å oppnå evig liv.

23 Det hendte at, skjult blant mengden, var det noen som hadde til hensikt å fornekte min sannhet og ropte og hevdet at jeg var en falsk profet; men mitt ord slo ham før han hadde hatt tid til å åpne leppene. Ved andre anledninger tillot jeg en blasfemiker å spotte meg for å bevise for mengden at Mesteren ikke ble uvillig i møte med fornærmelser, og dermed gi dem et eksempel på ydmykhet og kjærlighet.

24. Det var noen som, skamfull over Min mildhet, straks gikk bort og angret på at de med sin tvil hadde fornærmet Den som forkynnte sannheten med sine gjerninger. Så snart muligheten bød seg, kom de til meg, fulgte meg på stiene - gråtende, rørt av mitt ord, uten engang å våge å henvende seg til meg for å be meg om tilgivelse for fornærmelsene de tidligere hadde forårsaket meg. Jeg kalte dem bort, kjærtegnede dem med Mitt ord og ga dem litt barmhjertighet. (28,6-7)

25 Hør på meg: Da jeg var hos dere på jorden, kom folk i hopetall til meg - mennesker i høye stillinger, fulle av forfengeligheit, herskere som i hemmelighet oppsøkte meg for å høre meg. Noen beundret meg, men av frykt bekjente de det ikke åpent; andre avviste meg.

26 Skarer av menn, kvinner og barn kom til meg og lyttet til meg om morgenen, om ettermiddagen og om natten, og de fant alltid Mesteren klar til å gi dem Guds ord. De så at Mesteren glemte seg selv, og kunne ikke forklare på hvilken time han tok mat, for at ikke kroppen hans skulle svekkes og stemmen hans bli sløv. Årsaken var at de ikke visste at Jesus fikk styrke fra sin egen ånd og fant næring i seg selv. (241,23)

Jesu kjærlighet til barn og natur

27 Av og til, når Jeg var alene, ble Jeg oppdaget av barn som kom til Meg for å strekke ut små blomster til Meg, for å fortelle Meg noen små sorger og for å kysse Meg.

28. Mødrene var engstelig bekymret da de fant sine små i armene mine mens de lyttet til mine ord. Disiplene, som trodde at dette betydde mangel på respekt for Mesteren, prøvde å drive dem bort fra mitt nærvær. Da måtte jeg si til dem: "La barna komme til meg; for for å komme inn i himmelriket må du ha barnas renhet, enkelhet og enkelhet."

29. Jeg frydet meg over denne uskyld og upartiskhet, akkurat som man gleder seg over synet av en blomsterknopp som nettopp har åpnet seg. (262,62-64)

30 Hvor ofte ble ikke Jesus funnet av disiplene sine i samtale med universets forskjellige skapninger. Hvor ofte ble ikke Mesteren overrasket i sine samtaler med fuglene, med korridoren, med havet! Men de visste at deres Mester ikke var borttrykket, de visste at i deres Mester bodde Faderens kreative ånd, som hadde gitt et språk til alle vesener, som forsto alle hans "barn", som mottok ros og kjærlighet fra alle skapt av ham.

31 Hvor ofte så ikke disiplene og folket Jesus kjærtegne en fugl eller en blomst og velsigne alt, og i hans øyne oppdaget de blick av uendelig kjærlighet til alle skapninger! Disiplene fornemmet Herrens guddommelige glede når han så seg selv omgitt av så mye herlighet, så mye vidunderlig som hadde kommet ut av hans visdom, og de så også ofte tårer i Mesterens øyne når han så menneskenes likegyldighet i møte med slik herlighet, de menneskelige skapningers sløvhed og blindhet for så mye prakt. De så ofte Mesteren gråte når han så en spedalsk som gråt på grunn av sin spedalskhet, eller menn og kvinner som beklaget sin skjebne, selv om de var omgitt av en sfære av fullkommen kjærlighet! (332,25 -26)

Jesu lære

32 Jesus lærte deg barmhjertighet, mildhet, kjærlighet. Han lærte deg å tilgi dine fiender fra hjertet, ba deg om å avvise løgner og elske sannheten. Han forkynte for deg at du alltid skal gjengjelde både det onde og det gode du mottar med godt. Han lærte deg respekt for

hver av dine naboer, og åpenbarte deg veien til å finne helse for kropp og sinn; hvordan du kan ære dine foreldres navn med ditt liv, slik at du samtidig kan bli æret av dine barn.

33 Dette er noen av budene som må adlydes av alle som virkelig ønsker å være en kristen. (151,35-36)

34 Da de skriftlærde og fariseerne observerte Jesu gjerninger og oppdaget at de skilte seg fra deres, hevdet de at læren han forkynte var i strid med Moseloven. Årsaken var at de forvekslet loven med tradisjonene. Men jeg beviste for dem at jeg ikke hadde overtrådt loven som Faderen hadde åpenbart for Moses, men oppfylt den med ord og gjerninger.

35 Sikkert overstyrte jeg mange av tradisjonene til dette folket fordi tiden allerede var kommet for at de skulle forsvinne slik at en ny tid med høyere læresetninger kunne begynne. (149,42 - 43)

36. Husk at i lovens første bud, som jeg gav menneskene gjennom Moses, sa jeg: "Dere skal ikke lage dere noe utskåret bilde eller avbildning av himmelske ting for å knele ned og tilbe." Siden da har veien for mennesket og veien for ånden vært tydelig avmerket.

37 Moses begrenset seg ikke til å overføre de ti bud til folket, han vedtok også sekundære lover for menneskelivet og innførte tradisjoner, ritualer og symboler i den åndelige tilbedelsen av Gud, alt i samsvar med de utviklingstrinn som den menneskelige ånd tok på den tiden.

38. Men den lovede Messias kom og gjorde slutt på tradisjoner, ritualer, symboler og ofringer, og lot bare Loven være urørt. Derfor, da fariseerne fortalte folket at Jesus var imot Mose lover, svarte jeg dem at jeg ikke var imot loven, men var kommet for å oppfylle den. Hvis min lære skulle fjerne tradisjonene, ville det være fordi folket, for å oppfylle dem, hadde glemt å adlyde loven. (254, 17 - 18)

39. Mitt ord i nåtiden vil ikke utslette de ord jeg ga dere i den "andre tid". Epokene, århundrene og tidsaldrene vil forgå, men Jesu ord vil ikke forgå. I dag forklarer og åpenbarer jeg for deg betydningen av det jeg fortalte deg da, og du forstod ikke. (114, 47)

"Jesu mirakler"

40. For at denne læren skulle tenne troen i hjertene, utførte jeg samtidig mirakler slik at den kunne bli elsket av dem; og for at disse

'miraklene' skulle bli så håndgripelige som mulig, utførte jeg dem på de sykes kropp, jeg helbredet blinde, døve, stumme, lamme, besatte, spedalske, og jeg vekket også døde til live.

41 Hvor mange mirakler av kjærlighet Kristus gjorde blant mennesker! Deres navn bevart i historien som et eksempel for fremtidige generasjoner. (151,37 - 38)

42 Lysvesener i tjeneste for det guddommelige verk, og andre som var opprørske og uvitende, gjorde seg gjeldende overalt, og blant denne menneskeheten dukket de besatte opp, som vitenskapen ikke var i stand til å frigjøre og som ble kastet ut av folket. Verken lovlærerne eller vitenskapsmennene var i stand til å gjenopprette helsen til de syke.

43. Men alt dette var ment av meg for å lære dere og for å gi dere bevis på kjærlighet. Jeg ga deg helbredelse av hans skapninger gjennom Jesus, til manges forbløffelse.

44. De vantro, som hadde hørt Jesus tale om sin makt og som kjente til hans mirakler, krevde de vanskeligste bevis for å gjøre ham usikker et øyeblikk og for å bevise at han ikke var ufeilbarlig. Men denne frigjøringen av de besatte, det faktum at jeg returnerte dem til tilstanden til normale mennesker, bare ved å berøre dem eller se på dem eller adressere et befalingsord til dem, slik at disse åndene ville forlate sinnet og begge ville bli frigjort fra deres tunge byrde, forvirret dem.

45 I møte med denne makten reagerte fariseerne, de skriftlærde, de skriftlærde og skatteoppkreverne forskjellig. Noen anerkjente Jesu autoritet, andre tilskrev hans makt ukjente innflytelser, og atter andre kunne ikke si noe om den. Men de syke som var blitt helbredet, velsignet hans navn.

46 Noen hadde vært besatt av én ånd, andre av sju, som Maria fra Magdala, og noen av så mange at de selv sa at de var en legion.

47 Gjennom hele Mesterens liv avløste den ene åndelige manifestasjonen den andre.

Noen ble bevitnet av de tolv disiplene, andre av folket - utendørs og i hjemmene. Det var en tid med mirakler, med "undere". (339, 20 -22)

48 Miraklet, slik du forstår det, eksisterer ikke; det er ingen motsetning mellom det guddommelige og det materielle.

49. Dere tilskriver Jesus mange mirakler, men sannelig, jeg sier dere, hans gjerninger var den

naturlige virkningen av kjærlighet, denne guddommelige styrken som dere ennå ikke vet hvordan dere skal bruke, selv om den er til stede i enhver ånd ubrukt. For dere har ikke ønsket å kjenne kjærlighetens kraft.

50 Hva var effektivt i alle miraklene som Jesus utførte, bortsett fra kjærlighet?

51. Hør, disipler: For at Guds kjærlighet skulle gjøre seg kjent for menneskeheten, var det nødvendig med et ydmykt redskap, og Jesus var alltid ydmyk; og for å gi menneskene et eksempel på dette, fortalte han dere ved en anledning at han ikke kunne gjøre noe uten sin himmelske Fars vilje. De som ikke går inn i ydmykheten i disse ordene, vil tro at Jesus var en mann som alle andre; men sannheten er at han ønsket å gi deg en leksjon i ydmykhet.

52 Han visste at denne ydmykheten, denne enheten med Faderen, gjorde ham allmektig overfor menneskeheten.

53 O overmåte store og vakre forvandling, som gir kjærlighet, ydmykhet og visdom!

54. Nå vet du hvorfor Jesus, selv om han sa at han ikke kunne gjøre noe med mindre det var i samsvar med hans Fars vilje, faktisk var i stand til å gjøre alt; for han var lydig, for han var ydmyk, for han gjorde seg selv til en tjener for loven og menneskene, og han visste å elske.

55. Innse da at selv om dere selv kjenner noen av den åndelige kjærlighetens evner, føler dere dem ikke, og derfor kan dere ikke fatte årsaken til alt det dere kaller mirakel eller mysterium, som er de gjerninger den guddommelige kjærlighet utfører.

56. Hvilken lære ga Jesus deg som ikke var av kjærlighet? Hvilken vitenskap, hvilke øvelser eller mystisk kunnskap brukte han for å gi deg sine eksempler på kraft og visdom?...: Bare den velsignede kjærligheten som du kan gjøre alt med.

57. Det er ikke noe selvmotsigende i Faderens lover, som er enkle fordi de er kloke, og kloke fordi de er gjennomsyret av kjærlighet.

58 Forstå Mesteren, han er din lærebok. (17,11 - 21)

59. Ånden som animerte Jesus var min egen, deres Gud, som ble menneske for å bo blant dere og bli sett på, fordi dette var nødvendig. Jeg følte alle menneskelige lidelser som et menneske. Forskerne som hadde studert naturens natur kom til meg og oppdaget at de ikke visste noe om min lære. Store og små, dydige og syndige, uskyldige og skyldige,

mottok essensen av mitt ord, og alle hedret jeg med mitt nærvær. Men selv om mange ble kalt, var det bare noen få utvalgte, og enda færre som var rundt meg. (44, 10)

Ægteskabsbrytersken

60 Jeg forsvarte synderne. Husker dere ikke ekteskabsbrytersken? Da hun ble ført til meg, forfulgt og fordømt av folkemengden, kom fariseerne og spurte meg: "Hva skal vi gjøre med henne?" - Prestene forventet at Jeg skulle si: "La rettferdighet skje," bare for å svare: "Hvordan kan du forkynne kjærlighet og la denne synderen bli straffet?" Og hvis jeg hadde sagt: "La henne gå fri", ville de ha svart: "I Mose lover, som du bekrefter - som du sier - er det en bestemmelse som sier: "Enhver kvinne som blir tatt i hor, skal steines til døde".

61 Da jeg kjente deres hensikt, svarte jeg ikke på deres ord, jeg bøyd meg ned og skrev i jordens støv syndene til dem de fordømte. Igjen spurte de meg hva de skulle gjøre med den kvinnen, og jeg svarte dem: "La den som er fri for synd, kaste den første steinen." Da erkjente de sine overtredelser og gikk bort og tildekket sine ansikter. Ingen av dem var rene, og da de følte at jeg hadde gjennomskuet dem til bunnen av deres hjerter, anklaget de ikke lenger den kvinnen, for de hadde alle syndet. Men kvinnen, og med henne andre som også hadde brutt ekteskapet, angret og syndet ikke mer. Jeg sier dere, det er lettere å omvende en synder ved kjærlighet enn ved alvor. (44, 11)

Maria Magdalena

62 Maria Magdalena - synderen, som verden kalte henne - hadde gjort seg fortjent til min ømhet og tilgivelse.

63 Hun fikk snart sin frelse, noe som ikke skjer med andre som bare ber om tilgivelse for sine synder med svak tro. Mens hun snart fant det hun lette etter, gjør ikke andre det.

64 Magdalena ble tilgitt uten å skryte av sin omvendelse. Hun hadde syndet, slik dere også synder, men hun hadde elsket mye.

65. Den som elsker kan vise avvik i sin menneskelige oppførsel; men kjærlighet er den ømhet som strømmes over fra hjertet. Hvis du ønsker å bli tilgitt - som du er - fest dine øyne på meg full av kjærlighet og tillit, og du vil bli frikjent for enhver overtredelse.

66 Den kvinnen syndet ikke lenger; kjærligheten som flommet over hennes hjerte, viet hun til Mesterens lære.

67. Hun ble tilgitt selv om hun hadde gjort feil. Men i hennes hjerte brant ilden som renses, og på grunn av tilgivelsen synderen fikk, skilte hun seg ikke fra Jesus et øyeblikk; Disiplene mine derimot forlot meg alene i de blodigste timene. Men den lille Maria skilte seg ikke fra meg, fornektet meg ikke, var ikke redd og skammet seg heller ikke.

68. Derfor ble det gitt henne å felle tårer ved foten av mitt kors og over min grav. Hennes ånd fant snart frelse fordi den elsket mye.

69 I sitt hjerte hadde hun også en apostolisk ånd. Hennes omvendelse skinner som sannhetens lys. Hun hadde kastet seg ned ved mine føtter for å si til meg: "Herre, hvis du vil, vil jeg være fri fra synd."

70. Du, derimot, hvor ofte vil du overbevise Meg om din uskyld ved å dekke over dine overtredelser med lange bønner.

71 Nei, disipler, lær av henne, elsk virkelig din Herre i hver av dine medmennesker. Elsk mye, og dine synder vil bli tilgitt. Du vil være stor hvis du får denne sannheten til å blomstre i hjertene dine. (212, 68 - 75)

Nikodemus og spørsmålet om reinkarnasjon

72. På den tiden sa jeg til Nikodemus, som hadde oppsøkt meg i en god ånd for å snakke med meg: "Det som er født av kjødet, er kjød, og det som er født av Ånden, er ånd. Bli ikke overrasket når jeg sier deg at man må bli født på ny." Hvem forstod disse ordene?

73. Jeg ønsket å fortelle deg med dem at ett menneskeliv ikke er nok til å forstå en eneste av mine læresetninger, og at for å forstå læreboken som dette livet inneholder, trenger du mange jordeliv. Derfor har kjødet bare til oppgave å tjene som en støtte for ånden i dens vandring over jorden. (151, 59)

Jesu forklarelse

74 I den "andre æra" gikk Jesus en gang på en spasertur, fulgt av noen av disiplene sine. De hadde klatret opp et fjell, og mens Mesteren fylte disse mennene med beundring ved sine ord, så de plutselig deres Herres legeme forvandlet, svevende i rommet, med Moses' ånd på sin høyre side og Elias på sin venstre.

75 Ved dette overnaturlige synet kastet disiplene seg til jorden, blendet av det

guddommelige lyset. Men de roet seg straks ned og foreslo for sin Mester at han skulle legge kongenes purpurkappe over sine skuldre, så vel som over Moses og Elias. Da hørte de en stemme komme ned fra uendeligheten og sa: "Dette er min elskede sønn, som jeg har velbehag i; lytt til ham!" 76 Stor frykt kom over disiplene da de hørte den røsten, og da de så opp, så de bare Mesteren, som sa til dem: "Vær ikke redde og fortell ikke dette ansiktet til noen før jeg står opp fra de døde." Da spurte de sin Herre: "Hvorfor sier de skriftlærde at Elia må komme først?" Og Jesus svarte dem: "Sannelig, Elia skal komme først og sette alt i orden. Men jeg sier dere at Elia allerede er kommet, og de kjente ham ikke igjen, men gjorde med ham som de ville." Da forsto disiplene at han talte til dem om døperen Johannes.

77. Hvor mange ganger i den nåværende tid har Jeg ikke gjort usynlig for deres øyne det legeme som Jeg kommuniserer Meg selv gjennom, for så å la dere se Meg i den menneskelige form som menneskeheten kjente Jesus i, og likevel har dere ikke kastet dere ned i møte med den nye Verklärung?... (29,15 - 18)

☞ *Dette fenomenet er også kjent i parapsykologi som "transfigurasjon", den økende synligheten til et manifesterende åndelig vesen.*

Mangel på mot til å tilstå

78. Da jeg levde blant dere inkarnert, hendte det ofte at om natten, når alle hvilte, kom folk til meg og oppsøkte meg i hemmelighet fordi de var redde for å bli oppdaget. De oppsøkte meg fordi de følte anger for å ha ropt på meg og krenket meg mens jeg talte til folkemengden. Deres anger ble enda mer insisterende da de innså at mitt ord hadde etterlatt en gave av fred og lys i hjertene deres, og jeg hadde utgytt min helbredende balsam i kroppene deres.

79 Med bøyde hoder kom de til meg og sa: "Mester, tilgi oss, vi har oppdaget at ditt ord inneholder sannhet." Jeg svarte dem: "Hvis dere har oppdaget at jeg bare taler sannhet, hvorfor gjemmer dere dere da? Går dere ikke ut i det åpne for å ta imot solens stråler når den viser seg - men når har dere skammet dere over dette? Den som elsker sannheten,

skjuler den ikke, fornekter den ikke og skammer seg ikke over den."

80. Jeg forteller deg dette fordi jeg ser at mange bare lytter til Meg i hemmelighet og benekter hvor de har gått - skjuler det de har hørt og noen ganger benekter å ha vært sammen med Meg. Hva skammer dere dere da over? (133,23 - 26)

Fiendtligheter mot Jesus

81. Da Jeg talte til folkemengdene i den andre tidsalder, ble Mitt Ord - fullkomment i mening og form - hørt av alle. Mitt blikk, som trengte inn i hjertene, oppdaget alt som hver enkelt hadde i seg selv. I noen var det tvil, i andre tro, i andre igjen snakket en stemme fylt av frykt til meg: det var de syke hvis smerte fikk dem til å håpe på et mirakel fra meg. Det var de som prøvde å skjule sin hån da de hørte meg si at jeg kom fra Faderen for å bringe himmelriket til menneskene, og det var også hjerter der jeg oppdaget hat mot meg og intensjonen om å stille eller eliminere meg.

82. Det var de arrogante, fariseerne, som følte seg truffet av Min sannhet. For selv om mitt ord var så klart, så fullt av kjærlighet og så trøstende - selv om det alltid ble bekreftet av kraftige gjerninger, ønsket mange mennesker å fortsette å oppdage sannheten om mitt nærvær ved å dømme meg i henhold til mannen Jesus, ved å undersøke mitt liv og rette oppmerksomheten mot mine klær og min absolutte fattigdom på materielle goder.

83. Men de nøyde seg ikke med å fordømme Meg, de fordømte også Mine disipler og holdt nøyte øye med dem, om de talte, om de fulgte Meg på veien, eller om de satte seg til bords. Hvor opprørt fariseerne ble da de ved en bestemt anledning så at disiplene mine ikke hadde vasket hendene før de satte seg til bords: stakkars hoder som forvekslet kroppens renhet med åndens renhet! De var ikke klar over at når de berørte det hellige brødet i templet, var hendene deres rene, men hjertene deres var fulle av råttenhet. (356,37 - 38)

84. De gransket Meg på alle måter. Alle mine gjerninger og ord ble bedømt med ond hensikt, for det meste var de forvirret i møte med mine gjerninger og bevis, for deres sinn var ikke i stand til å forstå det bare ånden kan forstå.

85. Da jeg ba, sa de: "Hva er det han ber om når han sier at han er full av kraft og visdom? Hva kan han trenge eller be om?" Og da jeg ikke ba, sa de at jeg ikke oppfylte deres religiøse forskrifter.

86. Da de så at jeg ikke tok næring mens disiplene mine spiste, mente de at jeg var utenfor de lovene som Gud har innstiftet; og da de så meg ta næring, spurte de seg selv: "Hvorfor må han spise for å leve - han som hevdet å være Livet? De forsto ikke at jeg var kommet til verden for å åpenbare for menneskene hvordan menneskeheten skulle leve etter en lang periode med renselse, slik at det fra den ville komme en åndeliggjort generasjon, over menneskelig elendighet, over kjødets nødvendige behov og over de kroppslige sansenes lidenskaper. (40,11 - 13)

Avskjedsmelding

87. I tre år levde Jesus sammen med disiplene sine. Han var omgitt av store folkemengder som elsket ham dypt. Disiplene hadde ikke annet å gjøre enn å lytte til Mesteren når han forkynnte sin guddommelige lære. Da de fulgte i hans fotspor, følte de verken sult eller tørst, det var ingen snubling eller hindringer av noe slag, alt var fred og lykke i atmosfæren som omga denne gruppen, og likevel, ved en anledning, da de var spesielt betatt av kontemplasjonen av deres elskede Jesus, sa han til dem: "En annen tid vil nå komme; jeg vil forlate dere, og dere vil bli igjen som sauer blant ulver. Den timen nærmer seg, og det er nødvendig at jeg vender tilbake derfra jeg kom. Du vil være alene en tid og bringe vitnesbyrdet om det du har sett og hørt til dem som hungrer og tørster etter kjærlighet og rettferdighet. Arbeid i mitt navn, og etterpå vil jeg ta deg til meg i det evige hjem".

88 Disse ordene bedrøvet disiplene, og etter hvert som timen nærmet seg, gjentok Jesus denne kunngjøringen med større ettertrykk og talte om sin bortgang. Men samtidig trøstet han hjertene til dem som lyttet til ham ved å fortelle dem at hans Ånd ikke ville forlate dem og ville fortsette å våke over verden. Hvis de forberedte seg på å bringe hans ord som et budskap om trøst og håp til folket på den tiden, ville han tale gjennom munnen deres og gjøre underverker. (354,26 - 27)

Jesu inntog i Jerusalem

89. Folkemengdene hilste Meg velkommen med glede da Jeg gikk inn i byen Jerusalem. Fra landsbyene og smugene kom de i hopetall - menn, kvinner og barn for å være vitne til Mesterens inntog i byen. De var de som hadde mottatt mirakelet og beviset på Guds Sønns makt - de blinde som nå kunne se, de stumme som nå kunne synge Hosanna, de lamme som hadde forlatt sengene sine og kom i all hast for å se Mesteren i påsken.

90. Jeg visste at denne triumfen var flyktig, Jeg hadde allerede forutsagt for Mine disipler hva som ville skje etterpå. Dette var bare begynnelsen på Min kamp, og i dag, på lang avstand fra disse hendelsene, forteller Jeg dere at Min sannhets lys fortsetter å kjempe mot uvitenhetens, syndens og bedragets mørke, og derfor må Jeg legge til at Min endelige triumf ennå ikke er kommet.

91 Hvordan kan dere tro at dette inntoget i Jerusalem betydde seier for min sak, når det bare var noen få som ble omvendt, og det var mange som ikke gjenkjente hvem jeg var?

92 Og selv om alle disse menneskene hadde omvendt seg til mitt ord, måtte ikke mange generasjoner fortsatt følge etter?

93 Dette øyeblikket av jubel, dette korte, triumferende inntoget var bare symbolet på lysets, godhetens, sannhetens, kjærlighetens og rettferdighetens seier - på den dagen som må komme, og som dere alle er invitert til.

94. Vit at hvis et eneste av mine barn da var utenfor det nye Jerusalem, ville det ikke bli noen fest, for Gud kunne da ikke tale om triumf, Han kunne ikke feire seier hvis Hans makt ikke hadde vært i stand til å redde selv det siste av Hans barn. (268, 17 - 21)

95. Dere er de samme som de som sang hosannah i den andre æra da Jesus kom inn i Jerusalem. I dag, når jeg gjør meg kjent for deg i Ånden, sprer du ikke lenger kappene dine på min måte, det er hjertene dine du tilbyr som en bolig for din Herre. I dag kommer din hosannah ikke lenger fra halsen din, denne hosannah kommer fra din ånd som en salme av ydmykhet, av kjærlighet og kunnskap om Faderen, som en salme av tro på denne manifestasjonen som din Herre har brakt deg i den "tredje æra".

96 En gang, som i dag, fulgte dere Meg ved Mitt inntog i Jerusalem. De store folkemengdene omringet Meg, betatt av Mine kjærlighetsord. Menn og kvinner, gamle menn

og barn rystet byen med sine gledesrop, og selv prestene og fariseerne, som fryktet at folket ville gjøre opprør, sa til Meg: "Mester, hvis Du lærer fred - hvorfor tillater Du at Dine tilhengere forårsaker et slikt opprør?" Men jeg svarte dem: "Sannelig, jeg sier dere: Hvis disse var tause, ville steinene tale." For dette var øyeblikk av glede, det var kulminasjonen og forherligelsen av Messias blant dem som hungret og tørstet etter rettferdighet - de som lenge hadde ventet på Herrens komme i oppfyllelse av profetiene.

97 Med den jubelen og gleden feiret mitt folk også frigjøringen fra Egypt. Jeg ønsket å gjøre denne feiringen av påsken uforglemmelig for Mitt folk. Men i sannhet sier Jeg til dere, Jeg fulgte ikke bare en tradisjon ved å ofre et lam - nei, Jeg tilbød Meg Selv i Jesus, offerlammet, som den måten som alle Mine barn ville finne frelse på. (318,57 - 59)

Den siste nattverden

98. Da Jesus feiret det påskemåltidet med disiplene sine, sa han til dem, i samsvar med det folkets tradisjon: "Noe nytt åpenbarer jeg dere nå: Ta av denne vinen og spis av dette brødet, som representerer mitt blod og mitt legeme, og gjør dette til minne om meg.

99 Etter Mesterens bortgang mintes disiplene deres Herres offer ved å drikke vin og spise brød, som var symboler på ham som av kjærlighet til menneskeheten ga opp alt.

100 I løpet av århundrene har folk inndelt i kirkesamfunn tolket mine ord på forskjellige måter.

101. I dag vil jeg fortelle dere hva jeg følte i den timen, i den siste nattverden, hvor hvert ord og hver handling av Jesus var en leksjon i en bok av dyp visdom og uendelig kjærlighet. Da jeg brukte brød og vin, var det for å få deg til å forstå at de er som kjærlighet, som er åndens næring og liv; og da jeg sa til deg: "Gjør dette til minne om meg", sa Mesteren at du skulle elske din neste med en kjærlighet som ligner på Jesus, og gi deg selv til mennesker som sann næring.

102. Ethvert ritual dere gjør av denne læren vil være nytteløst hvis dere ikke anvender min lære og mine eksempler i deres liv. Det er nettopp dette som er vanskelig for deg, men deri ligger fortjenesten. (151, 29 - 32, 34)

103 Akkurat som dere er rundt Meg nå, slik var det den siste kvelden i "den andre tiden".

Solen var akkurat i ferd med å gå ned da Jesus talte til disiplene sine for siste gang i det rommet. Det var ordene til en døende far til sine høyt elskede barn. Det var tristhet i Jesus og også i disiplene, som ennå ikke visste hva som ventet noen timer senere den som hadde lært dem og elsket dem så mye. Herren deres var i ferd med å reise bort, men de visste ennå ikke hvordan. Peter gråt og klemte kalken mot hjertet, Johannes' tårer fuktet Mesterens bryst, Matteus og Bartolomeus var ute av seg over mine ord. Filip og Tomas skjulte sin hjertesorg mens de spiste. Jakob den yngre og den eldre, Thaddæus, Andreas og Simon var stumme av smerte; likevel var det mye de talte til meg med hjertet. Judas Iskariot bar også smerte i sitt hjerte, men også frykt og anger. Men han kunne ikke lenger gå tilbake, for mørket hadde tatt ham i besittelse.

104. Da Jesus hadde sagt sine siste ord og formaninger, ble disiplene fylt av tårer. Men en av dem var ikke lenger der, hans ånd kunne ikke motta så mye kjærlighet og heller ikke se så mye lys, og så gikk han bort, fordi det ordet brant hans hjerte. (94, 56-58)

105 Jesu guddommelige lengsel var at hans disipler skulle bli såmenn for hans forløsende lære.

106 På høydepunktet av sin siste tale til disiplene, som også var den siste samtalen mellom Faderen og barna, sa han derfor til dem i en kjærlig tone: "Jeg gir dere nå et nytt bud: elsk hverandre".

107 Med lyset fra dette høyeste budet tente han dermed det største håpet for menneskeheten. (254, 59)

Kapittel 12 - Lidelse, død og oppstandelse

Jesu livslange strev og lidelser

1 Jeg levde blant folket og gjorde mitt liv til et eksempel, en lærebok. Jeg lærte alle lidelsene, fristelsene og kampene, fattigdommen, arbeidet og forfølgelsene. Jeg opplevde avvisning fra slektninger, utakknemlighet og svik; den lange arbeidsdagen, sult og tørst, latterliggjøring, ensomhet og død. Jeg lot hele byrden av menneskets synd falle på Meg. Jeg tillot mennesket å sondere Min Ånd i Mine ord og i Mitt gjennomboede legeme, der til og med det siste av Mine ribbein kunne sees. Selv om jeg var Gud, ble jeg gjort til en spottende

konge, en utsatt konge, og jeg måtte også bære skammens kors og gå opp bakken med det der røverne døde. Der endte mitt menneskelige liv som et bevis på at jeg ikke bare er ordets Gud, men gjerningens Gud. (217, 11)

2 Da timen nærmet seg og måltidet var over, hadde Jesus gitt disiplene sine de siste instruksjonene. Han gikk ut i olivenhagen, der han pleide å be, og sa til Faderen: "Herre, hvis det er mulig, ta dette begeret fra meg. Men ikke min vilje, men din skje." Så nærmet seg den av disiplene mine som skulle utlevere meg, ledsaget av en mengde som ville arrestere meg. Da de spurte: "Hvem er Jesus nasareeren?" gikk Judas fram til sin Mester og kysset ham. Det var frykt og forferdelse i hjertene til disse mennene da de så Jesu rolige holdning, og de spurte igjen: "Hvem er Jesus?" Så gikk jeg bort til dem og sa: "Her er jeg, det er jeg". Det var da min lidenskap begynte.

3 De førte meg for prester, dommere og herskere. De forhørte meg, dømte meg og beskyldte meg for å bryte Moseloven og for å ville skape et imperium som ville ødelegge Cæsars. (152,6 - 7)

Judas' forræderi

4 husker du ikke ved hvor mange anledninger Jeg åpenbarte Min Kjærlighet, ikke bare til dem som trodde på Meg, men også til den som forrådde Meg og til dem som forfulgte og dømte Meg? Nå kan du spørre meg hva som var grunnen til at jeg tillot alle disse hånene. Og jeg svarer deg: Det var nødvendig for meg å gi dem fullstendig tanke- og handlingsfrihet for å skape passende muligheter til å åpenbare meg selv, og slik at alle kunne oppleve barmhjertigheten og kjærligheten som jeg lærte verden.

5 Jeg beveget ikke Judas hjerte til å forråde meg; han var redskapet for en ond tanke da hjertet hans var fylt av mørke. Men i møte med disippelens utroskap viste Jeg ham Min tilgivelse.

6. Det hadde ikke vært nødvendig for en av Mine å forråde Meg for å gi dere dette eksempelet på ydmykhet. Mesteren ville ha demonstrert det ved enhver anledning som mennesker tilbød ham. Det falt på den disippelen å være instrumentet som Mesteren viste sin guddommelige ydmykhet til verden gjennom. Selv om du trodde at det var denne

mannens svakhet som førte til Jesu død, sier jeg deg at du tar feil, for jeg kom for å gi meg selv fullstendig til deg, og hvis det ikke hadde vært på den måten, kan du være sikker på at det ville ha vært på en annen. Derfor har du ingen rett til å forbanne eller dømme den som er din bror, som i et øyeblikk av mørke manglet den kjærligheten og troskapen han skyldte sin Mester. Hvis du klandrer ham for min død, hvorfor velsigner du ham ikke, vel vitende om at mitt blod ble utgytt for alle menneskers frelse? Det ville være bedre for deg å be og be om at ingen av dere faller i fristelse, for hykleriet til de skriftlærde og fariseerne eksisterer fortsatt i denne verden. (90,37 - 39)

Jesu lidelseshistorie

7 Da jeg ble forhørt av ypperstepresten Kaifas og han sa til meg: "Jeg bønnfaller deg om å si meg om du er Kristus, Messias, Guds sønn," svarte jeg ham: "Du har sagt det." (21, 30)

8. Hvor mange hjerter som noen dager før hadde beundret og velsignet mine gjerninger, glemte dem, viste seg utakknemlige og sluttet seg til dem som spottet meg. Men det var nødvendig at det offeret var veldig stort, slik at det aldri ville bli slettet fra menneskenes minne.

9 Verden, og du som en del av den, har sett meg spottet, hånet og ydmyket som ingen kunne ha blitt. Men tålmodig tømte Jeg begeret du ga Meg å drikke. Steg for steg oppfylte Jeg Min skjebne av kjærlighet blant menneskene og ga Meg selv helt til Mine barn.

10 Salige er de som trodde på sin Gud, selv om de opplevde ham strømmende av blod og gispande.

11 Men noe vanskeligere ventet meg ennå: å dø naglet til et tre mellom to røvere. Men det var skrevet, og derfor måtte det gå i oppfyllelse, slik at jeg skulle bli anerkjent som den sanne Messias. (152, 8 -11)

12. Jeg har allerede gitt dere et eksempel på denne instruksjonen jeg gir dere i den andre tidsalder. Jesus hang på korset, Frelseren kjempet med døden i møte med folkemengdene han hadde elsket så høyt. Hvert hjerte var en dør som han hadde banket på. Blant tilskuerne var mannen som hersket over folkemengdene, kirkefyrsten, tolleren, fariseeren, den rike mannen, den fattige mannen, den fordømte og den enfoldige. Men

mens noen visste hvem han var som døde i den timen, fordi de hadde sett hans gjerninger og mottatt hans fordeler, påskyndet andre, tørste etter uskyldig blod og grådige etter hevn, døden til ham som de hånlige kalte "jødenes konge", uten å vite at han ikke bare var konge av et folk, men at han var av alle jordens folk og av alle universets verdener. Mens Jesus rettet et av sine siste blikk mot disse folkemengdene, full av barmhjertig kjærlighet og medfølelse, løftet han sin bønn til Faderen og sa: "Min Far, tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør."

13 Det blikket omfattet både de som gråt for ham og de som gledet seg over hans smerte, for Mesterens kjærlighet, som var Faderens kjærlighet, var for alle likt. (103, 26 - 27)

14 Da dagen kom da folkemengdene, oppildnet av dem som var urolige over Jesu nærvær, såret og pisket ham og, som et resultat av slagene, så ham blø som en vanlig dødelig og senere bryte med døden og dø som enhver annen mann, utbrøt fariseerne, folkets herskere og prestene med tilfredshet: "Se på ham som kaller seg Guds sønn, som trodde han var en konge og hevdet å være Messias!"

15 Det var for dem, mer enn for andre, at Jesus ba sin Far om å tilgi dem - de som, selv om de kjente Skriftene, nå fornektet ham og gjorde ham til en forfører for folkemengden. Det var de som, til tross for at de hevdet å være lovlærere, i virkeligheten ikke visste hva de gjorde ved fordømmelsen av Jesus, mens det blant folkemengden var hjerter som var sønderrevet av smerte over urettferdigheten de var vitne til, og ansikter som fløt over av tårer over den rettferdiges offerdød. De var menn og kvinner med enkle sinn og ydmyke og sjenerøse ånder som visste hvem som hadde vært med mennesker i verden og forsto hva de mistet ved Mesterens bortgang. (150,24 - 25)

16 Han taler til deg som, mens han kjempet med døden på korset, mishandlet og torturert av bødlene, løftet blikket mot det uendelige og sa: "Far, tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør."

17. I den guddommelige tilgivelse inkluderte jeg alle mennesker til alle tider, for jeg kunne se menneskehetens fortid, nåtid og fremtid. Jeg kan fortelle deg i sannhet og i ånd at jeg også har sett deg i den velsignede timen du hører mitt nye ord i denne tiden. (268, 38 -39)

18 Da jeg så ned fra korsets høyde på folkemengden, så jeg Maria, og jeg sa til henne, med henvisning til Johannes: "Kvinne, dette er din sønn", og til Johannes: "Sønn, dette er din mor".

19. Johannes var den eneste i den timen som kunne forstå betydningen av den følgende setningen, for folkemengden var så blind at da jeg sa: "Jeg tørster", trodde de at det var fysisk tørst, og de rakte meg galle og eddik, mens det var tørst etter kjærlighet som min Ånd følte.

20 De to ugjerningsmennene kjempet også med døden ved siden av meg, men mens den ene spottet og kastet seg i fortapelsen, lot den andre seg opplyse av troens lys; og selv om han så sin Gud spikret til den skammelige tverrbjelken og nær døden, trodde han på hans guddommelighet og sa til ham: "Hvis du er i himmelriket, husk meg," som jeg, beveget av så mye tro, svarte: "Sannelig sier jeg deg, i dag skal du være med meg i paradiset."

21 Ingen kjenner de stormene som raste i Jesu hjerte i den timen. De frigjorte naturkreftene var bare en svak refleksjon av det som foregikk i denne mannens ensomhet, og den guddommelige Åndens smerte var så stor og så virkelig at kjødet, som følte seg svakt et øyeblikk, ropte: "Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?"

22 Som jeg lærte menneskene å leve, lærte jeg dem også å dø, og tilgav og velsignet selv dem som hånet og martyriserte meg, da jeg sa til Faderen: "Tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør."

23 Og da Ånden forlot denne verden, sa han: "Far, i dine hender overgir jeg min Ånd." Det perfekte undervisningseksemplet ble oppnådd, som Gud og som menneske hadde jeg talt. (152, 12 - 17)

24 Ett øyeblikk var nok for Dimas til å finne frelse, og det var det siste i hans liv. Han snakket til meg fra korset, og selv om han så at Jesus, kalt Guds sønn, var i smerte, følte han at han var Messias, Frelseren; og han overga seg til ham med all anger i sitt hjerte og all ydmykhet i sin ånd. Det er derfor jeg lovet ham paradiset den samme dagen.

25 Jeg sier deg, jeg vil få enhver som synder uvitende, men snakker til meg på slutten av sitt liv med et hjerte fullt av ydmykhet og tro, til å føle ømheden i min barmhjertige kjærlighet som løfter ham opp fra jordens

vanskeligheter for å få ham til å kjenne lykken til et edelt og opphøyet liv. (94, 71 - 72)

26. Ja, kjære Dimas, du var med meg i lysets og den åndelige fredens paradiset der jeg bar din ånd som belønning for din tro. Hvem kunne ha fortalt dem som tvilte på at en Gud bodde i Jesus, døende og blødende som han var, at en lysets ånd var skjult i røveren som lå ved hans høyre hånd i dødens smerte?

27. Tiden gikk, og da sjelefreden vendte tilbake, trengte mange av dem som avviste og spottet Meg, inn i Min sannhets lys, av hvilken grunn deres anger var stor og deres kjærlighet ubrytelig i å følge Meg. (320, 67)

28 Da kroppen som tjente meg som et skall i den andre æra gikk inn i smerten og jeg talte de siste ordene fra korset, var blant mine siste setninger en som ikke ble forstått i disse øyeblikkene eller lenge etterpå: "Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?"

29. På grunn av disse ordene tvilte mange; andre var forvirret og tenkte at det var pusillanimitet, en vakling, et øyeblikk av svakhet. Men de vurderte ikke at dette ikke var den siste setningen, men at jeg etter den talte andre som avslørte full styrke og klarhet: "Far, i dine hender anbefaler jeg min ånd"; og: "Alt er fullført".

30 Nå som jeg er kommet tilbake for å kaste lys over dine feil og for å belyse det du har kalt mysterier, forteller jeg deg: Da jeg hang på korset, var pinen lang, blodig, og Jesu kropp, uendelig mer følsom enn noe annet menneskes, utholdt en lang smerte, og døden kom ikke. Jesus hadde fullført sin misjon i verden, hadde allerede sagt det siste ordet og gitt den siste undervisningen. Da spurte det martyrlegemet, det sønderrevne kjødet, som følte adskillelsen fra Ånden, Herren med smerte: "Far, far, hvorfor har du forlatt meg?" - Det var den milde og lidende klagesangen fra det sårede lammet til sin hyrde. Det var beviset på at Kristus, "Ordet", virkelig ble menneske i Jesus, og at hans lidelse var virkelig.

31. Kan du tilskrive disse ordene til Kristus, som er evig ett med Faderen? - Nå vet du at det var et klynk fra Jesu legeme, som var besmittet av menneskers blindhet. Men da Herrens kjærtegn senket seg over det martrede kjødet, fortsatte Jesus å tale, og hans ord var: "Far, i dine hender anbefaler jeg min ånd". - "Alt er fullbrakt". (34, 27 -30)

32. Da Jesus hang på korset, var det ikke en ånd som ikke følte seg rystet ved stemmen til kjærligheten og rettferdigheten til ham som døde - naken som sannheten selv, som han brakte i sitt ord. De som har studert Jesu liv, har innsett at det ikke var noen før eller etter ham som utførte et verk som hans, for det var et guddommelig verk som gjennom hans eksempel vil frelse menneskeheten.

33 Saktmodig kom jeg til offeret, for jeg visste at mitt blod ville forvandle og frelse deg. Inntil det siste øyeblikket talte jeg med kjærlighet og tilgav deg, for jeg kom for å gi deg en sublim lære og for å vise deg veien til evigheten med perfekte eksempler.

34. Menneskene ønsket å avlede meg fra min hensikt ved å søke kjødets svakhet, men jeg avstod ikke. Menneskene ville friste meg til å spotte, men jeg spottet ikke. Jo mer folkemengden fornærmet meg, jo mer medfølelse og kjærlighet hadde jeg mot dem, og jo mer de krenket kroppen min, jo mer blod strømmet ut av den for å gi liv til dem som var døde for troen.

35 Dette blodet er symbolet på den kjærlighet som jeg har staket ut veien for menneskeånden med. Jeg etterlot mitt ord om tro og håp til dem som hungrer etter rettferdighet, og mine åpenbaringers skatt til de åndelig fattige.

36 Først etter denne tiden ble menneskeheten klar over hvem som hadde vært i verden. Deretter ble Jesu verk forstått som fullkomment og guddommelig, anerkjent som overmenneskelig - hvor mange tårer av anger! Hvor mange samvittighetskvaler i de åndelige vesener (29,37 - 41)

37. Hvis Jesus, som var "Veien, Sannheten og Livet", avsluttet sin misjon med den bønningen med de syv ordene og sa til slutt til sin Far: "I dine hender overgir jeg min ånd", tenk over om dere, som er disipler av denne Mesteren, kan forlate dette livet uten å gi det til Faderen som en hyllest av lydighet og ydmykhet; og om dere kan lukke øynene for denne verden uten å be Herren om hans beskyttelse, siden dere bare vil åpne dem igjen i andre regioner.

38 Hele Jesu liv var et offer av kjærlighet til Faderen. Timene med hans smerte på korset var en bønn om kjærlighet, forbønn og tilgivelse.

39. Dette er veien Jeg har vist dere, menneskehet. Lev etter din Mester, og jeg

lover å lede deg til mitt bryst, som er kilden til all lykke. (94, 78 - 80)

40. Jeg, Kristus, åpenbarte Faderens herlighet, hans visdom og hans makt gjennom mennesket Jesus. Kraften ble brukt til å utføre mirakler til fordel for dem som trengte tro i sin ånd, lys i sitt sinn og fred i sitt hjerte. Den kraften, som er selve kjærlighetens kraft, ble utøst over de trengende for å gi seg selv fullstendig til dem, noe som gikk så langt at jeg ikke brukte den til min egen kropp, som også trengte den i dødens time.

41. Jeg ønsket ikke å gjøre bruk av Min makt for å unngå den gjennomtrengende smerten i Min kropp. For da jeg ble menneske, var det med den hensikt å lide for din skyld og gi deg et håndgripelig guddommelig og menneskelig bevis på min uendelige kjærlighet og medfølelse for de umodne, de trengende, synderne.

42. All den makt jeg åpenbarte for andre - enten jeg helbredet en spedalsk, ga blinde synet tilbake og lamme bevegelse, eller omvendte syndere og oppreiste døde - all den autoritet jeg åpenbarte for folkemengdene for å gi dem bevis på min sannhet ved å bevise for dem min autoritet over naturens riker og min makt over liv og død, ville jeg ikke bruke for meg selv og la mitt legeme gjennomgå den lidenskap og lide den smerte.

43 Selv om Min makt kunne ha skånet Mitt legeme for all smerte, hvilken fortjeneste ville Jeg da ha hatt i dine øyne? Hvilket eksempel, forståelig for mennesket, ville Jeg ha etterlatt hvis Jeg hadde brukt Min makt til å skåne Meg selv for smerte? Det var nødvendig å avstå fra Min makt i disse øyeblikkene, å avvise den guddommelige kraften for å føle og oppleve kjødets smerte, sorgen i møte med utakknemlighet, ensomheten, smerten og døden.

44 Derfor tryglet Jesu lepper om hjelp i dødens time, for hans smerte var virkelig. Men det var ikke bare den fysiske smerten som overvældet den febersyke og utmattede kroppen til Jesus - det var også den åndelige følelsen av en Gud som ved hjelp av denne kroppen ble mishandlet og gjort til latter av sine blinde, utakknemlige og arrogante barn som han utgjør dette blodet for.

45 Jesus var sterk gjennom Ånden som animerte ham, som var den guddommelige Ånd, og kunne ha vært ugjennomtrengelig for

smerte og uovervinnelig for angrepene fra sine forfølgere; men det var nødvendig at han skulle felle tårer, at han skulle føle seg falle til bakken igjen og igjen foran øynene på mengden, kroppens styrke utmattet, og at han skulle dø etter at kroppen hans hadde mistet den siste dråpen blod.

46 Slik ble min misjon på jorden fullført; slik endte eksistensen på jorden av ham som folket hadde utropt til konge noen dager før, da han kom inn i Jerusalem. (320,56 - 61)

Jesu frelsesgjerning i verdener hinsides

47. I menneskehetens første tider var deres åndelige utvikling så lav at deres (manglende) indre kunnskap om åndens liv etter legemlig død og (manglende) kunnskap om deres endelige skjebne fikk ånden til å falle i en dyp søvn når den forlot kjøttskallet, som den var langsam til å våkne fra. Men da Kristus ble menneske i Jesus for å gi sin lære til alle åndelige vesener, så snart han hadde fullført sin oppgave blant menneskene, sendte han sitt lys til store mengder vesener som hadde ventet på hans ankomst siden verdens begynnelse for å bli frigjort fra deres forvirring og for å kunne stige opp til Skaperen.

48. Bare Kristus kunne opplyse dette mørket, bare hans stemme kunne vekke de åndelige vesener som sov til deres utvikling. Da Kristus døde som menneske, brakte den guddommelige Ånd lys inn i de åndelige verdener og til og med inn i gravene, hvorfra åndelige vesener som var i dødens søvn med sine kropp, kom ut. Disse vesenene gikk gjennom verden den natten og gjorde seg synlige for menneskets blikk som et vitnesbyrd om at Forløseren var liv for alle vesener og at ånden er udødelig. (41,5 - 6)

49. Menn og kvinner mottok tegn og kall fra det hinsidige. De gamle og barna var også vitne til disse åpenbaringene, og i dagene som gikk forut for Frelserens død på korset, trengte det himmelske lyset inn i menneskenes hjerter; vesenene i den åndelige dalen kalte på menneskenes hjerter; og den dagen da Mesteren trakk sitt siste åndedrag som menneske, og hans lys trengte inn i alle huler og inn i alle hjørner, inn i de materielle og åndelige hjem, i lengsel etter de vesener som lenge hadde ventet på ham - materialiserte, forvirrede og syke vesener, som hadde forvillet seg fra stien, bundet med lenker av

anger, dragende byrder av misgjerning, og andre ånder som trodde de var døde og bundet til kroppene sine - alle våknet fra sin dype søvn og steg til liv.

50. Men før de forlot denne jorden, ga de vitnesbyrd om sin oppstandelse og eksistens til dem som hadde vært deres kjære. Gjennom alt dette opplevde verden disse manifestasjonene den natten av sorg og smerte.

51. Menneskenes hjerter skalv og barna gråt i møte med dem som hadde vært døde i lang tid, og som vendte tilbake den dagen bare for et øyeblikk for å vitne om den Mesteren som hadde kommet ned til jorden for å spre sitt kjærlighetssæd, og som samtidig dyrket de åndelige feltene bebodd av et uendelig antall åndelige vesener som også var hans barn, og som han helbredet og frigjorde fra deres uvitenhet. (339, 22)

52. Da jeg forlot mitt legeme, gikk min Ånd inn i de åndelige veseners verden for å tale til dem med sannhetens ord. Som med deg snakket jeg til dem om guddommelig kjærlighet, for dette er den sanne kunnskapen om livet.

53. Sannelig sier jeg dere, Jesu Ånd var ikke et øyeblikk i graven; Han hadde mange velgjerninger å utføre i andre verdener. Min uendelige Ånd hadde mange åpenbaringer å gjøre kjent for dem, som før for deg.

54. Det finnes også verdener der de åndelige vesener ikke vet hvordan de skal elske; de lever i mørke og lengter etter lys. I dag vet folk at der uvennlighet og egoisme hersker, hersker mørket, at krig og lidenskaper er nøklene som stenger porten til veien som fører til Guds rike.

55 Kjærlighet, derimot, er nøkkelen som åpner lysets rike, som er sannhet.

56. Her (på jorden) har jeg gjort meg kjent gjennom materielle midler, i det hinsidige har jeg kommunisert meg selv direkte til de høye åndelige vesener slik at de kan undervise dem som ikke er i stand til å motta min inspirasjon direkte. Disse høye, lysende vesener er - som her for deg - stemmebærerne. (213, 6 - 11)

Jesu utseende etter hans oppstandelse

57. Noen dager etter Min korsfestelse, da Mine disipler var samlet rundt Maria, fikk Jeg dem til å føle Mitt Nærvær, symbolisert i den åndelige visjonen av en due. I den velsignede timen våget ingen å bevege seg eller si et ord.

Det var en virkelig henrykkelse i kontemplasjonen av det åndelige bildet, og hjertene slo med styrke og tillit, vel vitende om at Mesteren, som tilsynelatende hadde gått bort fra dem, alltid ville være til stede med dem i ånden. (8, 15)

58. Hvorfor skulle dere tro at Mitt komme i ånd ikke har noen betydning? Husk at etter min død som menneske fortsatte jeg å tale til mine disipler og viste meg for dem i ånden.

59. Hva ville det ha blitt av dem uten de manifestasjonene som jeg ga dem, som styrket deres tro og inngikk nytt mot i dem for deres misjonsoppgave?

60 Trist var det bildet de presenterte etter Min bortgang: Tårene rant ustanselig nedover ansiktene deres, et hulk unnslopp brystet deres hvert øyeblikk, de ba mye, og frykt og anger undertrykte dem. De visste: en hadde solgt Meg, en annen hadde fornektet Meg, og nesten alle hadde forlatt Meg i dødens time. 61 Hvordan kunne de være vitner om denne Mesteren av all fullkommenhet? Hvordan kunne de ha mot og styrke til å stå opp mot mennesker med en så annerledes tro, tenkemåte og levemåte?

62 Akkurat da viste min Ånd seg blant dem for å lindre deres smerte, for å tenne deres tro, for å oppflamme deres hjerter med idealet om min lære.

63. Jeg ga min ånd menneskelig form for å gjøre den synlig og håndgripelig blant disiplene, men mitt nærvær var likevel åndelig, og se hvilken innflytelse og betydning dette utseendet hadde blant mine apostler. (279, 47 - 52)

64. Mitt offer var fullbyrdet, men da Jeg visste at disse hjertene trengte Meg mer enn noensinne, fordi en storm av tvil, lidelse, forvirring og frykt hadde reist seg i dem, henvendte Jeg Meg straks til dem for å gi dem et nytt bevis på Min uendelige barmhjertighet. I Min kjærlighet og medfølelse for disse barna av Mitt Ord, menneskeliggjorde Jeg Meg selv ved å ta form eller likhet med den kroppen Jeg hadde hatt i verden, og gjorde Meg selv sett og gjorde Meg selv hørt, og med Mine ord gjenopplivet Jeg troen i disse nedslåtte åndene. Det var en ny leksjon, en ny måte å kommunisere meg til dem som hadde fulgt meg på jorden; og de følte seg styrket, inspirert, forvandlet av tro og kunnskap om min sannhet.

65. Til tross for de bevisene som de alle var vitne til, var det en som hardnakket benektet de bekreftelsene og bevisene Jeg ga Mine disipler åndelig, og derfor var det nødvendig å la ham berøre Mitt åndelige nærvær selv med sine fysiske sanser slik at han kunne tro.

66. Men ikke bare blant disiplene som var nærmere meg, oppsto denne tvilen - nei, også blant skarer av tilhengere, i lokalitetene, i byer og landsbyer, blant dem som hadde mottatt bevis på min makt og fulgte meg for disse gjerningenes skyld, oppsto forvirring, engstelige spørsmål, bestyrkelse; de kunne ikke forklare hvorfor alt hadde endt på denne måten.

67. Jeg hadde medfølelse med alle, og derfor ga Jeg dem så vel som Mine nærmeste disipler bevis på at Jeg ikke hadde fjernet Meg fra dem, selv om Jeg ikke lenger hjalp dem som menneske på jorden. I hvert hjem, i hver familie og i hver nasjon manifesterte jeg meg for hjertene som trodde på meg ved å gjøre mitt åndelige nærvær håndgripelig for dem på mange måter. Så begynte kampen til det folket av kristne som måtte miste sin Mester på jorden for å reise seg og forkynne sannheten Han hadde åpenbart for dem. Dere kjenner alle deres store gjerninger. (333,38-41)

68. Da jeg i den andre tidsalder gjorde meg synlig for mine disipler for siste gang mellom skyene, var det sorg i dem da jeg forsvant fra deres åsyn fordi de følte seg forlatt i det øyeblikket; men etterpå hørte de stemmen til Herrens engelbudbærer som sa til dem: "Dere menn fra Galilea, hva leter dere etter? Denne Jesus, som dere så stige opp til himmelen i dag, skal dere se komme ned igjen på samme måte."

69 Da forsto de at når Mesteren ville vende tilbake til folket, ville han gjøre det åndelig. (8, 13 - 14)

Kapittel 13 - Jesu og hans apostlers misjon og betydning

Korreksjonen av det gamle gudsbildet og dets tradisjoner

1 Jesus, Kristus, har vært det klareste undervisningseksempelet jeg ga dere på jorden for å vise dere hvor stor Faderens

kjærlighet og visdom er. Jesus var det levende budskapet som Skaperen sendte til jorden for at dere skulle kjenne de høye egenskapene til ham som skapte dere. Menn så i Jehova en sint og utilgivende Gud, en forferdelig og hevngjerrig dommer; men gjennom Jesus frigjorde han deg fra din feil.

2 Se i Mesteren guddommelig kjærlighet gjort menneske. Han dømte alle dine gjerninger gjennom sitt liv i ydmykhet, oppofrelse og barmhjertighet. Men i stedet for å straffe deg med døden, tilbød han deg sitt blod for å vise deg det sanne livet, kjærlighetens liv. Det guddommelige budskapet opplyste menneskehetens liv, og Ordet som den guddommelige Mesteren ga menneskene ble opprinnelsen til kirker og sekter som de søkte meg og fremdeles søker meg. Men sannelig, jeg sier dere, de har ennå ikke forstått innholdet i dette budskapet.

3 Menneskeheten tror at Guds kjærlighet til sine barn er ubegrenset, siden han døde i Jesus av kjærlighet til menneskeheten. Den er til og med innvendig beveget av Jesu lidelser foran hans dommere og bødler, og gjenkjenner gradvis også Faderen i Sønnen, men betydningen, omfanget av alt det Herren ønsket å si til mennesker gjennom den åpenbaringen som begynte i en jomfru og endte i "skyen" i Betania, har ikke blitt tolket riktig før i dag.

4. Jeg måtte komme igjen på den samme "skyen" der "Ordet" steg opp til Faderen for å gi deg forklaringen på det og for å vise deg betydningen av alt som ble åpenbart for deg med Jesu fødsel, liv, gjerninger og død.

5 Sannhetens Ånd, den som ble lovet av Kristus på den tiden, er denne (i Mexico, 1866-1950) guddommelige manifestasjonen som kom for å belyse mørket og forklare mysteriene som menneskers sinn eller hjerter ikke har vært i stand til å trenge gjennom. (81, 46 - 49)

6. Jeg forkynnte Min sannhet i den "andre æra" som et menneske gjennom Mitt eksempel. Jeg avskaffet det unyttige offeret av uskyldige og bevisstløse vesener ved å ofre meg selv for en perfekt kjærlighetslære. Du kalte meg "Guds lam" fordi det folket ofret meg på sine tradisjonelle høytider.

7 Sannelig, mitt Blod ble utøst for å vise menneskeheten veien til (en del må gå til venstre) frelse. Min guddommelige kjærlighet

ble utøst fra korset over menneskeheten i disse tider og til alle tider, slik at menneskeheten ville bli inspirert av det eksemplet, av disse ordene, av det perfekte livet, og ville finne frelse, renselse fra synder og opphøyelse av ånden. (276, 15)

Jesu eksempel

8 Det var nødvendig for Jesus å vise dere de prinsippene som dere skulle la dere lede av, og som dere hadde gått bort fra.

9 Jeg vitnet for dere alle om min mildhet, min kjærlighet, min visdom og barmhjertighet, og drakk sammen med dere lidelsens beger slik at deres hjerte skulle bli rørt og deres sinn vekket. Hjerter måtte bli født til godhet, og smerten ved å se meg korsfestet av kjærlighet til dem var som et stikk for å minne dem om at dere alle må lide for kjærlighetens skyld for å nå Faderen. Mitt løfte for alle som vil ta opp sitt kors og følge meg, var evig fred, den høyeste salighet som ikke har noen ende i ånden. (240, 23 -24)

10 Kristus er og skal være ditt eksempel; for dette ble jeg da menneske. Hva var åpenbaringen som Jesus brakte til menneskeheten? Hans uendelige kjærlighet, hans guddommelige visdom, hans barmhjertighet uten grenser og hans makt.

11 Jeg sa til deg: ta meg som et eksempel, og du vil gjøre de samme gjerningene som jeg gjør. Siden jeg kom som Mester, bør du forstå at dette ikke ble gjort for å gi deg uoppfyllelige læresetninger eller de som er utenfor menneskets fatteevne.

12 Forstå da at hvis du gjør gjerninger som de Jesus lærte deg, vil du ha oppnådd livets fylde som jeg snakket til deg før. (156, 25 - 27)

Betydningen av Jesu lære

13. Jesu lære - gitt som en veiledning, som en åpen bok for menneskeheten å studere - kan ikke sammenlignes med noe annet hos noe annet folk på jorden, i noen generasjon, i noen rase. For de som har satt seg fore å levere forskrifter om rettferdighet eller lære om nestekjærlighet, er blitt sendt av meg til jorden som stifinnere, som budbringere, men ikke som guddom. Kristus alene kom til dere som Guddom. Han brakte deg den klareste og største instruksjonen som menneskets hjerte har mottatt. (219, 33)

Jesu disiplers kall, læretid og prøvelser

14 Du har husket i denne tiden årene med forkynnelsen min - de tre årene der jeg forberedte disiplene mine, der jeg bodde sammen med dem. De så alle mine gjerninger, og i sin forberedelse var de i stand til å trenge inn i mitt hjerte og se renheten, all den majestet og visdom som var i Mesteren.

15 Mine gjerninger på den tiden ble ikke gjort for oppmerksomhetens skyld, min vandring på jorden var beskjedent; men den som var forberedt, hadde en anelse om storheten i mitt nærvær og i den tiden han levde.

16 Så jeg valgte disiplene mine, noen av dem fant jeg på elvebredden og som jeg kalte og sa: "Følg meg". Da de festet blikket på meg, forsto de hvem Han var som talte til dem, og så valgte jeg dem en etter en. (342, 21)

17. Så lenge jeg forkynnte i verden, sa jeg aldri at disiplene mine allerede var mestere eller at de skulle lyttes til. De var fortsatt disipler som - trollbundet av lyset fra mitt ord - fulgte meg villig, men som fortsatt gjorde feil; for det tok tid for dem å endre seg og deretter fungere som et eksempel for mennesker. De var steinblokker som fortsatt ble glattet av den guddommelige kjærlighetens meisel, slik at de senere også ville gjøre steiner til diamanter. (356,39)

18 Til alle tider har jeg satt mine disipler på prøve. Hvor mange ganger satte jeg ikke Peter på prøve, og bare i en av dem vaklet han. Men døm ham ikke dårlig for denne handlingen, for da hans tro ble tent, var han som en fakkell blant mennesker da han forkynnte og vitnet om sannheten.

19 Ikke fordøm Thomas; tenk på hvor ofte du kunne gripe mine gjerninger med hendene og selv da fortsatt tvilte. Se ikke med forakt på Judas Iskariot, den elskede disippelen som solgte sin Mester for tretti sølvstykker; for aldri var det en større omvendelse enn hans.

20. Jeg brukte hver og en av dem til å etterlate dere en lære som ville tjene som et eksempel og forbli evig i menneskehetens minne. Etter deres pusillanimitet omvendte de seg, forandret seg og viet seg fullt og helt til oppfyllelsen av sitt oppdrag. De var sanne apostler og etterlot seg et eksempel for alle generasjoner. (9,22 - 23)

Apostelen Johannes

21. Husk at da mitt legeme ble tatt ned fra korset og deretter begravet, trodde disiplene, forferdet og ute av stand til å forstå hva som hadde skjedd, at med Mesterens død var alt over. Det var nødvendig for deres øyne å se meg igjen og deres ører å høre meg igjen, slik at deres tro ville bli tent og deres kunnskap om mine ord ville bli styrket.

22. Nå kan jeg fortelle deg at blant disse disiplene var det en som aldri tvilte på meg, som aldri vaklet i møte med prøvelser, og som aldri forlot meg et øyeblikk. Det var Johannes, den trofaste, modige, brennende og mest kjærlige disippelen.

23 For denne kjærlighetens skyld betrodde jeg Maria til ham da de sto ved foten av korset, slik at han ville fortsette å finne kjærlighet i det hjertet uten lyte, og ved hennes side ville han bli styrket enda mer for kampen som ventet ham.

24 Mens hans brødre, de andre disiplene, falt en etter en under bøddeleens dødsslag og dermed beseglet med sitt blod og sitt liv all sannheten de hadde forkynt og navnet til sin Mester, overvant Johannes døden og unnslopp martyrdøden.

25 Siden han ble forvist til ødemarken, trodde ikke forfølgerne hans at der, på den øya de hadde drevet ham, ville tidenes store åpenbaring komme ned fra himmelen til det mennesket du lever gjennom - profetien som taler til menneskene om alt som skal skje og bli oppfylt.

26 Etter at Johannes hadde gitt mye kjærlighet til sine brødre og viet sitt liv til å tjene dem i sin Mesters navn, måtte han leve atskilt fra dem, alene; men alltid ba han for menneskeheten, alltid tenkte han på dem som Jesus hadde utgytt sitt blod for.

27 Bønn, stillhet, introspeksjon, oppriktigheten i hans eksistens og godheten i hans tanker utførte det mirakelet at den mannen, den ånden, utviklet på kort tid det andre åndelige vesener trenger årtusener for å oppnå. (309,41 - 44)

28 Når jeg ser på innbyggerne i denne verden, ser jeg at alle nasjoner kjenner mitt navn, at millioner av mennesker gjentar mine ord; men sannelig sier jeg dere, likevel ser jeg ingen kjærlighet mellom mennesker til hverandre!

29. Alt det jeg lærer deg i denne tiden og det som skjer i verden, er forklaringen og oppfyllelsen av åpenbaringen jeg ga

menneskeheten gjennom min apostel Johannes da jeg, på den tiden han bodde på øya Patmos, bar ham i ånden til himmelens høyder, til det guddommelige plan, til uendeligheten, for å vise ham gjennom allegorier opprinnelsen og bestemmelsesstedet, Alfa og Omega; og han så hendelsene som hadde skjedd - de som skjedde og de som ennå skulle komme.

30 Han forstod ingenting av det på den tiden, men min røst sa til ham: 'Skriv ned det du vil se og høre,' og så skrev han.

31 Johannes hadde disipler som krysset sjøen i båter for å oppsøke ham på hans tilfluktssted. Disse mennene spurte ivrig ham som hadde vært disippel av Jesus, hvordan Mesteren hadde vært, og hvordan hans ord og mirakler hadde vært; og Johannes, som etterlignet sin Mester i kjærlighet og visdom, forbløffet dem med sine ord. Selv da alderdommen nærmet seg, da kroppen hans allerede var bøyd av tiden, hadde han fortsatt nok styrke til å vitne om sin Mester og til å si til disiplene sine: "Elsk hverandre".

32 Da de som oppsøkte ham, så at dagen for Johannes' bortgang nærmet seg, ba de ham, og ønsket å eie all den visdom som apostelen hadde samlet, om å åpenbare for dem alt han hadde lært av sin Mester; men i stedet for noe svar hørte de bare denne setningen: "Elsk hverandre".

33 De som spurte med så stor iver og interesse, følte seg lurt og trodde at alderdommen hadde slettet Kristi ord fra hans minne.

34 Jeg sier dere at Johannes ikke hadde glemt et eneste av mine ord, men at han ut av all min lære uttalte som en enkelt kvintessens den læren som oppsummerer hele loven: kjærlighet til hverandre.

35 Hvordan kunne Mesterens lære, som han elsket så høyt, ha falmet fra denne elskede disippelens minne? (167, 32 - 37)

36. I den "andre tid", etter min bortgang, fortsatte din himmelske mor å styrke og stå ved mine disipler. Etter smerten og prøvelsen fant de ly i Marias kjærlige hjerte, hennes ord nærret dem dag etter dag. Oppmuntret av Maria, som fortsatte å undervise dem på vegne av den guddommelige Mesteren, fortsatte de på sin vei. Da hun gikk bort, begynte deres kamp, og hver og en fulgte den veien som ble vist ham. (183, 15)

Apostlene Peter og Paulus

37. Glem ikke saken om Peter, Min disippel, da han ble forfulgt til døden av Saulus. Jeg beviste for den trofaste apostelen at han ikke var alene i sin rettssak, og hvis han stolte på min kraft, ville jeg beskytte ham mot hans forfølgere.

38. Saulus ble overrasket av mitt guddommelige lys da han gikk på leting etter Peter for å arrestere ham. Mitt lys nådde bunnen av Sauls hjerte, som, kastet til bakken i mitt nærvær, beseiret av min kjærlighet, ute av stand til å fullføre oppgaven han hadde planlagt mot min disippel, følte i sitt dypeste vesen transformasjonen av hele sitt vesen, og nå konvertert til tro på Kristus, skyndte seg å lete etter Peter, men ikke lenger for å drepe ham, men for å be ham om å instruere ham i Herrens ord og få ham til å dele i hans arbeid.

39 Fra da av var Saulus Paulus, den navneendringen som indikerer den fullstendige åndelige transformasjonen av den mannen, hans totale omvendelse. (308, 46 - 47)

40. Paulus var ikke blant de tolv apostlene, han spiste ikke ved Mitt bord, og han fulgte Meg heller ikke i veien for å høre Min lære. Snarere trodde han ikke på meg, og han så heller ikke med vennlige øyne på dem som fulgte meg. I hans hjerte eksisterte ideen om å ødelegge frøet jeg hadde betrodd disiplene mine, som nettopp begynte å spre seg. Men Paulus visste ikke at han var en av Mine. Han visste at Messias måtte komme, og han trodde på det. Men han kunne ikke forestille seg at den ydmyke Jesus skulle være den lovede Frelseren. Hans hjerte var fullt av verdens stolthet, og derfor hadde han ikke følt Herrens nærvær.

41 Saulus hadde reist seg mot sin Frelser. Han forfulgte mine disipler så vel som folket som vendte seg til dem for å høre mitt budskap fra apostlenes lepper. Og så overrasket jeg ham da han var i ferd med å forfølge mine egne. Jeg rørte ham på det mest følsomme stedet i hans hjerte, og umiddelbart gjenkjente han meg fordi hans ånd ventet på meg. Derfor hørte han Min stemme.

42. Det var min vilje at denne allment kjente mannen skulle omvendes på denne måten, slik at verden kunne være vitne til de overraskende gjerningene i alle hans veier,

noe som ville tjene som en spore til tro og forståelse.

43 Hvorfor gå i detalj gjennom livet til denne mannen som fra da av viet sitt liv til kjærligheten til sin neste, inspirert av kjærligheten til sin Mester og hans guddommelige lære?

44. Paulus var en av mitt Ords største apostler, hans vitnesbyrd var alltid gjennomsyret av kjærlighet, oppriktighet, sannhet og lys. Hans tidligere materialisme ble en veldig høy åndelighet, hans hardhet ble uendelig ømhet; og dermed ble forfølgeren av mine apostler den mest nidkjære såeren av mitt ord, den utrettelige omreisende forkynneren som brakte det guddommelige budskapet fra sin Herre, som han levde for og som han viet sitt liv til, til forskjellige nasjoner, provinser og landsbyer.

45 Her har du, elskede mennesker, et vakkert eksempel på omvendelse og bevis på at mennesker, selv om de ennå ikke har hørt meg, kan bli store apostler for meg. (157, 42 - 47)

Apostlenes eksemplariske karakter

46. Hvem andre enn Meg oppmuntret disiplene i den "andre tid" da de gikk omkring i verden uten sin Mester? Virker ikke arbeidet til hver og en av dem beundringsverdig for deg? Men jeg sier dere at også de hadde svakheter som alle andre mennesker. Senere ble de fylt av kjærlighet og tro, det gjorde dem ikke fortvilet å være i verden som sauer blant ulver og å gå sin vei alltid under forfølgelse og latterliggjøring av mennesker.

47 De hadde makt til å utføre mirakler, de visste hvordan de skulle bruke denne nåden til å omvende hjertene til sannheten.

48. Salige er alle de som hørte Jesu ord fra mine apostlers munn, for hos dem led min lære ingen forandring, men ble gitt i all sin renhet og sannhet. Derfor, når folk lyttet til dem, følte de i sin ånd Herrens nærvær og følte i sitt vesen en ukjent følelse av kraft, visdom og majestet.

49. I de fattige og ydmyke fiskerne fra Galilea har dere et verdig eksempel: forvandlet av kjærlighet til åndelige fiskere, rystet de nasjoner og riker ved det ordet de hadde lært av Jesus, og ved sin utholdenhet og sitt offer forberedte de nasjoners omvendelse og den åndelige fredens komme. Fra konger til

tiggere, de opplevde alle min fred i den sanne kristendommens dager.

50. Denne æra av åndelighet blant menneskene varte ikke, men Jeg, som vet alle ting, hadde kunngjort og lovet dere Min gjenkomst, fordi Jeg visste at dere ville trenge Meg igjen. (279, 56 -60)

Utbredelsen av kristendommen

51 Min lære, på leppene og i gjerningene til mine disipler, var et sverd av kjærlighet og lys som kjempet mot uvitenhet, avgudsdyrkelse og materialisme. Et rop av indignasjon steg opp fra dem som så at deres myter og tradisjoner var i ferd med å gå under, samtidig som en jubelsang steg opp fra andre hjerter over den lysende veien som åpnet seg for håp og tro for dem som tørstet etter sannhet og var tynget av synd.

52. De som fornektet det åndelige livet ble rasende da de hørte åpenbaringene om himmelriket, mens de som forutså denne eksistensen og håpet på rettferdighet og frelse fra den, takket Faderen for å ha sendt sin enbårne Sønn til verden.

53. De mennesker som hadde beholdt i sine hjerter den velsignede lengsel etter å tjene sin Gud med oppriktighet og å elske Ham, så sin vei bli lys og sine sinn klargjort når de fordypet seg i Mitt Ord, og de følte en vekkelse i sin ånd og i sitt hjerte. Undervisningen av Kristus som sant åndelig brød fylte den umåtelige tomheten som var i dem og fylte rikelig alle lengslene i deres ånd med sin fullkommenhet og mening.

54 En ny tidsalder grydde, en mer lysende vei åpnet seg som førte til evigheten.

55. Hvilke vakre følelser av åndelig opphøyelse, av kjærlighet og ømhet våknet i dem som ble opplyst av tro for å motta mitt ord! Hvilket mot og standhaftighet fulgte de hjertene som visste hvordan de skulle lide og overvinne alt uten å fortvile et øyeblikk!

56 Fordi Mesterens blod fortsatt var friskt? Nei, folk: den åndelige essensen av dette blodet, som var den materielle legemliggjørelsen av guddommelig kjærlighet, blir ikke tørr, og det utløper heller aldri; det er til stede i dag som det var da, levende og varmt av liv.

57 Årsaken til dette er at i disse hjertene var det også kjærlighet til sannheten, som de innviet sine liv til, og som de til og med ga sitt

blod for å bevise at de hadde lært leksen fra sin Mester.

58 Det blodet, sjenerøst gitt, overvant hindringene og plagene.

59 Hvilken kontrast ble vist mellom åndeligheten til disiplene til mitt ord og avgudsdyrkelsen, materialismen, egoismen og uvitenheten til fanatikerne i gamle tradisjoner eller hedningene som bare levde for å hylle kroppens glede! (316, 34 - 42)

60 Så livets vei med gode eksemplariske gjerninger, ikke forfalsk Min lære. I dette, ta mine apostler fra den "andre æra" som et eksempel, som aldri falt i sensuelle kulter for å undervise og forklare min lære. De kan ikke klandres for avgudsdyrkelsen som menneskeheten senere falt inn i. Deres hender reiste aldri altere, og de bygde heller ikke palasser for åndelig tilbedelse av Gud. Men de brakte Kristi lære til menneskeheten, brakte helse til de syke, håp og trøst til de fattige og plagede, og i likhet med sin Mester viste de veien til frelse for de fortapte.

61. Den kristne religionen du kjenner i dag er ikke engang en refleksjon av den læren som mine apostler praktiserte og underviste!

62. Jeg sier dere igjen at dere i disse disiplene kan finne fullkomne eksempler på ydmykhet, kjærlighet, barmhjertighet og opphøyelse. De beseglet sannheten deres munn talte med sitt blod.

63 Menneskeheten vil ikke kreve mer blod fra deg for å tro ditt vitnesbyrd; men de vil kreve sannferdighet fra deg. (256,30-33)

III. Kirkens kristne tid

Kapittel 14 - Kristendom, kirker og kulter

Kristendommens utvikling

1 Etter min avgang i "den andre æra" fortsatte mine apostler mitt arbeid, og de som fulgte mine apostler fortsatte sitt arbeid. De var de nye arbeiderne, dyrkerne av den åkeren som var beredt av Herren, gjort fruktbar av hans blod, tårer og ord, beredt av arbeidet til de første tolv og også av dem som fulgte dem. Men i tidens løp og fra generasjon til generasjon mystifiserte eller forfalsket folk mitt arbeid og min lære mer og mer.

2 Hvem fortalte mennesket at han kunne lage et bilde av meg? Hvem fortalte ham at han skulle representere meg hengende på korset? Hvem fortalte ham at han kunne lage bildet av Maria, englenes likhet eller Faderens ansikt? Å, dere mennesker med liten tro, som måtte gjøre det åndelige materielt synlig for å føle Mitt nærvær!

3 Faderens bilde var Jesus, Mesterens bilde, hans disipler. Jeg sa i "Andre gang": "Den som kjenner Sønneren, kjenner Faderen". Dette var for å si at Kristus, som talte i Jesus, er Faderen selv. Faderen alene kunne skape sitt eget bilde.

4. Etter min død som menneske åpenbarte jeg meg for mine apostler som den levende, slik at de skulle vite at jeg er livet og evigheten, og at jeg er til stede blant dere, enten i kroppen eller utenfor den. Ikke alle mennesker forsto dette, og derfor falt de i avgudsdyrkelse og fanatisme. (113, 13 - 17)

5 Jeg sa til kvinnen fra Samaria: "Den som drikker av dette vannet som jeg gir, skal aldri mer tørste." Og i dag sier jeg til dere: Hvis menneskeheten hadde drukket av det levende vannet, ville det ikke vært så stor elendighet i den.

6. Folk holdt seg ikke urokkelig til Min lære og foretrakk å bruke Mitt navn til å grunnlegge kirker i henhold til deres tolkning og bekvemmelighet. Jeg avviste tradisjoner og instruerte dem i læren om kjærlighet, men i dag kommer du til meg for å tilby meg uvesentlige ritualer og seremonier som ikke gagnar din ånd i det minste. Hvis det ikke er noen åndelighet i verkene dine, kan det ikke være noen sannhet i dem, og det som ikke har sannhet i det, når ikke din far.

7 Da den samaritanske kvinnen følte lyset fra mine øyne trengte inn til bunnen av hjertet hennes, sa hun til meg: "Herre, dere jøder sier at Jerusalem er stedet for å tilbe vår Gud." Da sa jeg til henne: "Kvinne, sannelig sier jeg deg, tiden kommer da du ikke vil tilbe Faderen på dette fjellet eller i Jerusalem slik du gjør nå. Tiden nærmer seg da dere skal tilbe Faderen 'i ånd og sannhet'; for Gud er ånd."

8 Dette er min lære til alle tider. Se, sannheten var foran øynene dine, og du ønsket ikke å se den. Hvordan vil du leve den hvis du ikke kjenner den? (151, 2 - 5)

Sekter

9 Hvis du elsker, vil du ikke ha behov for sensuelle ritualer eller ritualer, fordi du vil ha lyset som lyser opp ditt indre tempel, som bølgene fra alle stormene som kan piske deg, vil bryte, og som løser opp menneskehetens mørke tåker.

10 Ikke vanhellige det guddommelige lenger, for sannelig sier jeg dere, stor er den utakknemlighet som dere viser dere for Gud når dere utfører disse ytre tilbeldeshandlingene som dere har arvet fra deres forfedre og som dere er blitt fanatiske i. (21, 13 - 14)

11. Tenk på en villedet menneskehet - villedet fordi de store kirkene som kaller seg kristne, legger mer vekt på det rituelle og det ytre enn på selve Min Lære. Det Livets Ord, som jeg forseglet med kjærlighetens gjerninger og med blodet på korset, lever ikke lenger i menneskenes hjerter, det er innelåst og stumt i de gamle og støvete bøkene. Og så er det en "kristen" menneskehet som verken forstår eller vet hvordan de skal følge Kristus.

12 Dette er grunnen til at jeg bare har noen få disipler i denne tiden - de som elsker sine lidende brødre, som lindrer smerten - de som lever i dyd og forkynner den ved sitt eksempel: disse er Kristi disipler.

13 Den som kjenner min lære og skjuler den, eller bare gjør den kjent med leppene og ikke med hjertet, er ikke min disippel.

14 Jeg er ikke kommet i denne tiden for å oppsøke templer av stein og gjøre meg kjent i dem. Jeg søker din ånd, ditt hjerte, ikke materiell prakt. (72, 47 - 50)

15 Så lenge de religiøse samfunnene forblir nedsunket i en dyp søvn og ikke forlater sine vante stier, vil det ikke bli noen åndelig oppvåkning eller realisering av åndelige idealer; og derfor vil det ikke bli fred blant menneskene eller rom for aktiv nestekjærlighet. Lyset som løser de alvorlige menneskelige konfliktene, vil ikke kunne skinne. (100, 38).

Presteskapet

16 Siden du ikke vet hva sann fred er, nøyer du deg med å lengte etter den og prøver på alle mulige måter og på alle tenkelige måter å oppnå litt fred, trøst og tilfredsstillelse, men aldri det som virkelig er fred i sinnet. Jeg sier dere at bare barnets lydighet mot Herrens vilje oppnår det.

17 I verden er det mangel på gode forklarere av mitt ord, av gode fortolkere av min lære. Derfor lever menneskeheten, selv så langt den kaller seg kristen, åndelig bakover, fordi det ikke er noen som rister den med min sanne lære, det er ingen som nærer hjerter med den kjærligheten som jeg lærte mennesker.

18 Dag etter dag - i menighetssaler, kirker og katedraler - blir mitt navn uttalt og mine ord gjentatt, men ingen blir indre beveget, ingen skjelver av deres lys, og det er fordi folk har misforstått betydningen av dem. De fleste tror at effekten av Kristi ord er basert på mekanisk å gjenta det igjen og igjen, uten å forstå at det ikke er nødvendig å resitere det, men å studere det, tenke på det, praktisere det og leve det.

19 Hvis mennesker ville søke meningen i Kristi ord, ville det alltid være nytt, friskt, levende og nær livet for dem. Men de kjenner det bare overfladisk, og derfor kan de ikke livnære seg av det, og vil heller aldri kunne gjøre det på den måten.

20 Stakkars menneskehet - vandrende i mørket, selv om lyset er så nær, fryktelig klagende, selv om freden er innen rekkevidde! Men menneskene kan ikke se det guddommelige lyset fordi det har vært de som har bind for øynene deres uten medlidenhet. Jeg, som virkelig elsker deg, kommer deg til hjelp ved å frigjøre deg fra mørket og bevise for deg at alt jeg fortalte deg på den tiden var bestemt for alle tider, og at du ikke må betrakte det guddommelige ordet som en gammel doktrine fra en svunnen tid. For kjærlighet, som var essensen i all min lære, er evig, og i den ligger hemmeligheten til din frelse i denne tiden med avvik, umåtelig lidelse og uhemmet lidenskap. (307, 4 - 8)

21 Jeg refser dem som forkynner en blind tro, en tro uten kunnskap, en tro ervervet gjennom frykt og overtro.

22 Lytt ikke til ordene til dem som tilskriver alt det onde som plager menneskeheten, alle plager, hungersnød og pest til Gud, og kaller dem straff eller Guds vrede. Dette er de falske profetene.

23 Vend deg bort fra dem, for de kjenner meg ikke, og likevel vil de lære folk hvordan Gud er.

24. Dette er frukten av den dårlige tolkningen som ble gitt til skriftene i tidligere tider, hvis guddommelige språk ennå ikke er oppdaget i kjernen av det menneskelige språket som

åpenbaringene og profetiene ble skrevet ned med. Mange snakker om verdens ende, den siste dommen, døden og helvete uten den minste kunnskap om sannheten. (290, 16 - 19)
25 Dere lever allerede i den "tredje tidsalder", og fremdeles er menneskeheten åndelig tilbakestående. Dens pastorer, dens teologer og åndelige hyrder åpenbarer for den ganske lite og noen ganger ingenting i det hele tatt om evig liv. For dem avslører jeg også hemmelighetene i Min visdoms bok, og så spør jeg deg: Hvorfor er de tause? Hvorfor er de redde for å vekke menneskets søvnige ånd? (245, 5)

26. Min lære instruerer deg i en fullkommen, åndelig og ren tilbedelse av Faderen, for menneskehetens ånd har ankommet - uten å innse det - terskelen til Herrens tempel, hvor han vil gå inn for å føle Mitt nærvær, høre Min stemme over sin samvittighet og se Meg i lyset som stiger ned på hans sinn.

27 Tomheten som folk føler i dag innenfor de ulike religiøse samfunnene, skyldes at ånden hungre og tørster etter åndeliggjøring. Riter og tradisjoner er ikke lenger nok for den; den lengter etter å kjenne min sannhet. (138, 43 - 44)

Nattverd og messe

28. Jeg har aldri kommet til mennesker innhyllet i mystikk. Hvis jeg har talt til dere billedlig for å åpenbare det guddommelige for dere eller for å representere det evige i en eller annen materiell form, har det vært for at dere skal forstå meg. Men hvis menneskene fortsetter å tilbe former, gjenstander eller symboler i stedet for å søke meningen med disse læresetningene, er det bare naturlig at de skal lide århundrer med stagnasjon og se mysterium i alt.

29. Siden Israels opphold i Egypt, da Mitt Blod ble representert av et lam, har det vært mennesker som bare lever etter tradisjoner og ritualer, uten å forstå at dette offeret var et bilde på det Blodet som Kristus skulle utgyte for å gi dere åndelig liv. Andre, som tror at de næres av mitt legeme, spiser materielt brød uten å ville forstå at da jeg ga brødet til disiplene mine ved den siste nattverd, var det for å få dem til å forstå at den som tar betydningen av mitt ord som mat, nærer seg med meg.

30. Hvor få er ikke de som er i stand til å forstå Min guddommelige lære i sannhet, og de få er de som tolker dem med Ånden. Husk imidlertid at jeg ikke ga deg den guddommelige åpenbaringen på en gang, men at jeg forklarer deg den litt etter litt i hver av mine læresetninger. (36, 7 - 9)

31. Glede er i hjertene til disse lytterne fordi de vet at foran deres sinn er det himmelske banketten som Mesteren venter på dem for å gi dem det sanne livets brød og vin å spise og drikke.

32. Bordet som Jesus samlet seg rundt med sine apostler på den tiden, var et symbol på himmelriket. Der var Faderen omgitt av sine barn, der var maten som representerte liv og kjærlighet; den guddommelige stemmen runget og dens essens var verdensomspennende harmoni, og freden som hersket der var freden som finnes i Guds rike.

33. Dere har forsøkt å rense dere selv i disse morgentimene og tenkt at Mesteren ville gi dere et nytt testamente i sine ord, og slik er det: I dag tillater jeg dere å huske brødet og vinen som jeg representerte mitt legeme og mitt blod med. Men på samme måte sier jeg deg at i denne nye tiden vil du bare finne den næringen i den guddommelige betydningen av Mitt Ord. Hvis du søker mitt legeme og mitt blod, må du søke dem i det guddommelige i skapelsen, for jeg er bare ånd. Spis av det brødet og drikk av den vinen, men fyll også mitt beger, jeg vil drikke med deg: Jeg tørster etter din kjærlighet.

34. Bær dette budskapet til dine brødre og lær at blod, som er liv, bare er et symbol på evig liv, som er sann kjærlighet. - Gjennom deg (som betyr de første lytterne i Mexico) begynner jeg å opplyse menneskeheten med mine nye åpenbaringer.

35. Jeg bringer dere fred og en ny lære. Hvis mitt offer i den andre æra avskaffet ofringen av uskyldige dyr som du ofret på Jehovas alter, har næringen av mitt guddommelige ord i dag ført til at du ikke lenger symboliserer mitt legeme og blod gjennom denne verdens brød og vin.

36. Enhver ånd som ønsker å leve, må nære seg av den guddommelige Ånd. Den som hører mitt ord og føler det i sitt hjerte, har nærhet seg i sannhet. Denne har ikke bare spist mitt

legeme og drukket mitt blod, men har tatt av min ånd for å nære seg selv.

37. Hvem vil, etter å ha smakt denne himmelske maten, søke meg igjen i former og skikkelser laget av menneskehender?

38. Fra tid til annen kommer jeg og fjerner tradisjoner, ritualer og skikker, og etterlater bare loven og den åndelige kjernen i min lære i deres sinn. (68,27)

Dåpen

39. I sin tid døpte Johannes, som også kalles Døperen, dem som trodde på hans profeti, med vann. Denne handlingen var et symbol på renselsen fra arvesynden. Han fortalte folkemengdene som kom til Jordan for å høre pionerens ord:

"Se, jeg døver dere med vann, men allerede er han på vei som skal døpe dere med Den Hellige Ånds ild."

40. Fra denne guddommelige ild ble alle ånder født, de kom ut rene og rene. Men hvis de på veien har flekket seg med synden som ulydighet førte med seg, strømmer min Ånds ild ut over dem på nytt for å utslette deres synd, slette deres flekker og gjenopprette dem til sin opprinnelige renhet.

41. Hvis dere, i stedet for å forstå denne åndelige dåp som en renselse som mennesket oppnår gjennom en oppriktig omvendelseshandling overfor sin Skaper, gjør den til et ritual og nøyer dere med det symbolske innholdet i en handling - sannelig sier jeg dere, deres ånd vil ikke oppnå noe.

42. Den som handler på denne måten, lever fremdeles i Døperens tid, og det er som om han ikke hadde trodd på hans profetier og ord som talte om den åndelige dåp, om den guddommelige ild ved hvilken Gud renser sine barn og gjør dem udødelige i lyset.

43. Johannes kalte menneskene til seg som voksne for å helle vannet på dem som et symbol på renselse. De kom til ham da de allerede var klar over sine handlinger og allerede kunne ha den faste viljen til å forbli på godhetens, rettferdighetens og rettferdighetens vei. Se hvordan menneskeheten har foretrukket å utføre den symbolske renselseshandlingen ved hjelp av vann, i stedet for sann fornyelse gjennom omvendelse og den faste beslutningen om å endre, som er født av kjærlighet til Gud. Den rituelle handlingen betyr ingen anstrengelse; å

rense hjertet og kjempe for å forbli ren betyr imidlertid anstrengelse, forsakelse og til og med offer for mennesket. Det er derfor mennesker har foretrukket å dekke sine synder eksternt ved å være fornøyd med å overholde seremonier, visse handlinger og ritualer som ikke forbedrer deres moralske eller åndelige tilstand i det minste hvis samvittigheten ikke taler til dem.

44. Disipler, dette er grunnen til at jeg ikke vil at rituelle handlinger skal finne sted blant dere, for at dere ikke ved å utføre dem skal glemme det som faktisk virker på ånden. (99,56 - 61)

45. Det er Jeg som sender åndene for å inkarnere i samsvar med evolusjonens lov, og sannelig sier Jeg dere, denne verdens påvirkninger vil ikke endre Mine guddommelige planer. For fremfor all ambisiøs streben etter makt skal min vilje skje.

46. Hvert menneske bringer en misjon til jorden, hans skjebne er avmerket av Faderen, og hans ånd er salvet av min faderlige kjærlighet. Forgjeves utfører mennesker seremonier og velsigner de små. Sannelig sier jeg dere, i ingen materiell tidsalder vil vann rense ånden fra dens overtredder mot min lov. Og hvis jeg sender en ånd ren fra all synd, fra hvilken urenheter renser prestene i kirkesamfunnene den med dåpen?

47. Det er på tide at du forstår at menneskets opprinnelse ikke er synd, men at dets fødsel er resultatet av oppfyllelsen av en naturlov, en lov som ikke bare mennesket oppfyller, men alle skapningene som utgjør naturen. Legg merke til at jeg sa "mennesket" og ikke "hans ånd". Mennesket har min autoritet til å skape vesener som ligner på ham; åndelige vesener kommer imidlertid bare fra meg.

48. Å vokse og formere seg er en universell lov. Stjernene kom frem fra andre, større stjerner akkurat som frøet formerte seg, og aldri har jeg sagt at de syndet eller krenket Skaperen ved dette faktum. Hvorfor skulle dere da anses som syndere når dere oppfyller dette guddommelige budet? Forstå at oppfyllelsen av Loven aldri kan gjøre mennesket urent.

49. Det som besudler mennesket og fjerner ånden fra utviklingens vei, er de lavere lidenskaper: utsvevelser, laster, utukt, for alt dette er i strid med loven.

50 Studer og søk til du finner sannheten. Da vil du ikke lenger kalle budene til livets Skaper for synd og vil hellige dine barns eksistens ved eksemplet på dine gode gjerninger. (37, 18 - 23)

Minnet om de døde

51 Folk holder fast ved sine tradisjoner og skikker. Det er forståelig at de har et uutslettelig minne om menneskene som de senket ned i graven, og de tiltrekkes av stedet der de begravde levningene deres. Men hvis de skulle fordype seg i den virkelige betydningen av materielt liv, ville de innse at kroppen, når den oppløses, returnerer atom for atom til de naturrikene den ble dannet fra, og livet fortsetter å utfolde seg.

52 Men mennesket, som et resultat av sin mangel på studier av det åndelige, har til alle tider skapt en kjede av fanatiske kulturer for kroppen. Han prøver å gjøre det materielle livet uforgjengelig og glemmer ånden, som er det som i sannhet har evig liv. Hvor langt de fremdeles er fra å forstå det åndelige livet!

53. Nå forstår du at det er unødvendig å bringe gaver til de stedene der en gravstein som uttrykker "død" burde uttrykke "oppløsning og liv"; for der er naturen i full blomst, det er jord som er fruktbar og uuttømmelig livmor for skapninger og livsformer.

54 Når disse læresetningene er forstått, vil menneskeheten vite å gi det materielle sin plass og det guddommelige sin egen. Da vil den avgudsdyrkende kulten for forgjengerne forsvinne.

55 Mennesket skal kjenne og elske sin Skaper fra ånd til ånd.

56. Alterene er gravhauger og gravene er bevis på uvitenhet og avgudsdyrkelse. Jeg tilgir alle dine overtredder, men jeg trenger virkelig å vekke deg opp. Min lære vil bli forstått, og tiden vil komme når folk vil erstatte materielle gaver med høye tanker. (245, 16 - 21)

Materielle symboler, kors og relikvier.

57. I den "første æra" kjente dere symbolene: tabernaklet eller helligdommen som vokter paktens ark, der lovens tavler ble oppbevart. Da disse symbolene hadde oppfylt sin hensikt, fjernet min vilje dem fra jorden og trakk dem tilbake fra menneskers syn, slik at verden ikke

skulle falle i avgudsdyrkelse; men betydningen eller essensen av disse lærerike symbolene etterlot jeg skrevet i ånden til mine tjenere.

58 I den "andre æra", etter at Kristi offer var fullført, fikk jeg det høyeste symbolet på kristendommen til å forsvinne, korset, sammen med tornekronen, kalken og alt som kunne ha blitt gjenstand for henrykt ærbødighet fra menneskehetens side. (138, 36)

59. Menneskeheten så Jesus lide, og Hans lære og vitnesbyrd blir trodd av dere. Hvorfor fortsetter dere å korsfeste Ham i skulpturene deres? Er ikke de århundrene du har brukt på å vise ham som et offer for din ondskap nok for deg?

60 I stedet for å huske meg i Jesu tortur og døds kamp, hvorfor husker du ikke min oppstandelse full av lys og herlighet?

61. Det er noen som, når de ser på dine bilder av meg i form av Jesus på korset, noen ganger har trodd at det var en svak, feig eller redd person, uten å tenke at jeg er Ånd og at jeg led det du kaller offer og det jeg kaller kjærlighetsplikt som et eksempel for hele menneskeheten.

62. Når du reflekterer over at jeg var ett med Faderen, husk at det var ingen våpen eller krefter eller tortur som kunne ha bøyd meg; men da jeg led, blødde og døde som et menneske, var det for å gi deg mitt sublim eksempel på ydmykhet.

63. Menneskene har ikke forstått storheten i denne lærdommen, og overalt reiser de bildet av den korsfestede, noe som er en skam for denne menneskeheten som, uten kjærlighet og respekt for den den hevder å elske, fortsetter å korsfeste Ham og sårer Ham daglig, slik menneskene sårer hjertene til sine medmennesker som Mesteren ga sitt liv for. (21, 15 - 19)

64. Jeg ville ikke fordømme dere hvis dere lot det siste korset forsvinne fra selve jorden, som dere symboliserer deres kristne tro med, og som erstatning erstattet dette symbolet med sann kjærlighet til hverandre; for da ville deres tro og deres ytre tilbedelse av Gud bli en tilbedelse og tro i ånden, som svarer til det jeg forventer av dere.

65 Hvis bare din tilbedelse og dine symboler hadde makt til å forhindre dine kriger, for å hindre deg i å synke i vice, for å holde deg i fred. Men se hvordan dere overkjører alt som

er hellig i henhold til deres ord; se hvordan dere trækker under føttene det dere trodde var guddommelig.

66. Jeg sier dere igjen: Det ville være bedre for dere om dere ikke hadde en eneste kirke, ikke et eneste alter, ikke et eneste symbol eller bilde på jordens overflate, men visste hvordan dere skulle be med ånden og elske deres Far og tro på Ham uten behov for erstatninger, og at dere ville elske dere selv slik Jeg har instruert dere i Min lære. Da ville du bli frelst, vandre på stien merket av mine blodflekker - flekker som jeg kom for å forsegle sannheten i min lære. (280, 69 - 70)

Dyrking av helgener

67. Jeg gir dere denne lære fordi dere har erklært åndene til mange rettfærdige for å være hellige, som dere ber og tilber som om de var guder. Hvor mye uvitenhet, menneskehet! Hvordan kan mennesker bedømme helligheten og fullkommenheten til et åndelig vesen, bare på grunnlag av deres menneskelige gjerninger?

68. Jeg er den første til å si deg at du skal ta de gode eksemplene som dine brødre har skrevet med sine gjerninger, med sine liv, med sin dyd; og jeg sier deg også at når du tenker på dem, kan du håpe på deres åndelige hjelp og innflytelse. Men hvorfor reiser du altere for dem, som bare tjener til å fornærme ydmykheten til disse åndelige vesener? Hvorfor skaper du kulter rundt deres minne som om de var guddommen, og setter dem i stedet for Faderen, som du glemmer over tilbedelsen av dine egne brødre? Hvor bedrøvelig for dem har ikke den ære dere har skjenket dem her vært!

69. Hva vet menneskene om min dom over dem de kaller hellige? Hva vet de om det åndelige livet til disse enhetene eller om det stedet hver enkelt har fått hos Herren?

70. La ingen tro at jeg med disse åpenbaringene vil slette fra deres hjerter de fortjenester mine tjenere har gjort blant menneskene; tvert imot vil jeg at dere skal vite at den nåde de har funnet hos meg er stor, og at jeg gir dere mange ting gjennom deres bønner; men det er nødvendig at dere fjerner deres uvitenhet som springer ut av religiøs fanatisme, avgudsdyrkelse og overtro.

71. Hvis du føler at ånden til disse enhetene hersker over din levende verden, stol på dem

som er en del av den åndelige verden, slik at du og de, forent på Herrens vei, kan fullføre arbeidet med åndelig brorskap - det arbeidet som jeg forventer som et resultat av all min lære. (115, 52 - 56)

Kirkelige festivaler

72. På denne dagen når folkemengdene skynder seg til sine kirker med stort skrik for å feire øyeblikket da himmelen åpnet seg for å ta imot meg, sier jeg deg at alt dette bare er en tradisjon for å imponere menneskenes hjerter. De er bare ritualer som materialiserer min guddommelige lidenskap i dag.

73. Du skal ikke følge denne tendensen ved å sette opp altere og bilder. Ikke lag representasjoner av hellige hendelser, og ikke bruk spesielle plagg for å tiltrekke deg oppmerksomhet, for alt dette er avgudsdyrkelse.

74. Kall på Meg med ditt hjerte, husk Min lære og følg Mine eksempler. Gi Meg hyllesten av din forbedring, og du vil føle at himmelens porter åpner seg for å ta imot deg.

75. Unngå de falske og profane fremstillingene som er laget av Meg og Min lidenskap, for ingen kan legemliggjøre Meg. Lev etter Mitt eksempel og Min instruksjon. Den som gjør det, vil ha legemliggjort sin Mester på jorden. (131, 11 - 13, 16)

76. Menneskeheten: I disse dager når dere minnes Jesu fødsel, la freden komme inn i deres hjerter og fremstå som en forent og lykkelig familie.

77. Jeg vet at ikke alle hjerter føler en oppriktig glede når de minnes min ankomst til verden på den tiden. Svært få er de som tar seg tid til refleksjon og samling og lar gleden være en indre glede og minnefesten finne sted i ånden.

78 I dag, som til alle tider, har folk gjort minnedager til profane og meningsløse festivaler for å søke nytelser for sansene, langt fra hva åndens gleder burde være.

79. Hvis menneskene skulle bruke denne dagen til å vie den til ånden og reflektere over guddommelig kjærlighet, hvis ugjendrivelige bevis var det faktum at jeg ble menneske for å leve med deg, sannelig sier jeg deg, din tro ville skinne i det høyeste av ditt vesen, og det ville være stjernen som ville vise deg veien som fører til meg. Din ånd ville være så gjennomsyret av godhet at du ville overøse de

trengende med fordeler, trøst og ømhet på din livsvei. Du ville føle deg mer som brødre og søstre, du ville tilgi dine lovbrøytene fra hjertet ditt. Du ville føle deg fylt av ømhet ved synet av de utstøtte, disse barna uten foreldre, uten ly og uten kjærlighet.

Du ville tenke på folkene uten fred, der krig har ødelagt alt som er godt, edelt og hellig i menneskelivet. Da ville din bønn stige rent opp til meg og si: "Herre, hvilken rett har vi til fred mens det er så mange av våre brødre og søstre som lider forferdelig?

80 Mitt svar vil være dette: Siden du har følt smerten til dine medmennesker, og du har bedt og hatt medfølelse, skal du samles i hjemmet ditt, sitte ved bordet og glede deg i den velsignede timen, for jeg vil være til stede der. Nøt ikke med å være glade, selv om dere vet at det i det øyeblikket er mange som lider, for sannelig sier jeg dere, hvis gleden deres er oppriktig, vil det fra den komme et pust av fred og håp som vil berøre dem i nød som et sukk av kjærlighet.

81. Ingen mener at jeg vil utsette fra deres hjerter den reneste festen dere feirer i løpet av året når dere minnes Jesu fødsel. Jeg vil bare lære deg å gi verden det som skyldes den og til Ånden det som skyldes den; for hvis du feirer så mange høytider for å feire menneskelige hendelser, hvorfor overlater du ikke denne festen til Ånden, slik at han, etter å ha blitt et barn, kan komme for å tilby meg sin kjærlighetsgave, slik at han kan oppnå hyrdenes enkelhet for å tilbe meg og de vises ydmykhet for å bøye nakken og tilby sin kunnskap for Herren av sann visdom?

82. Jeg ønsker ikke å dempe gleden som omgir menneskers liv i disse dager. Det er ikke bare kraften i en tradisjon - det er fordi min barmhjertighet berører deg, mitt lys opplyser deg, min kjærlighet omslutter deg som en kappe. Da føler du hjertet fullt av håp, glede og ømhet, fylt av behovet for å gi, oppleve og elske. Men du lar ikke alltid disse følelsene og inspirasjonene komme til uttrykk i sin sanne sjenerøsitet og oppriktighet, for du sløser bort denne gleden i verdens gleder uten å tillate den ånden for hvis skyld Frelseren kom til verden å leve det øyeblikket, å komme inn i det lyset, å rense seg selv og bli frelst. For den guddommelige kjærligheten som ble menneske, er evig til stede på ethvert

menneskes livsvei, slik at han kan finne liv i den. (299,43 - 48)

Guds nærvær til tross for falske former for tilbedelse

83. Siden mennesket er materialisert, må det søke Meg gjennom fornuftig tilbedelse, og siden dets ånds øyne ikke er åpne, må det skape Mitt bilde for å se Meg. Siden han ikke har gjort seg åndelig sansende, krever han alltid materielle mirakler og bevis for å tro på min eksistens, og pålegger meg betingelser for å tjene meg, følge meg, elske meg og returnere noe til meg for det jeg gir ham. Slik ser jeg alle kirker, alle religiøse samfunn, alle sekter som mennesker har skapt over hele jorden. De er gjennomsyret av materialisme, fanatisme og avgudsdyrkelse, hemmelighold, bedrag og vanhelligelse.

84 Hva tar jeg med meg fra den? Bare intensjonen. Hva når meg fra alt dette: Mine barns åndelige eller fysiske behov, deres lille kjærlighet, deres ønske om lys. Dette er det som når meg, og jeg er med alle. Jeg ser ikke til kirker, heller ikke til former eller ritualer. Jeg kommer til alle mine barn likt. Jeg mottar deres ånd i bønn. Jeg trekker ham til mitt bryst for å omfavne ham slik at han kan føle min varme og at denne varmen kan være stimulans og insentiv på hans vei av besøk og prøvelser. Men fordi jeg aksepterer menneskehetens gode intensjon, trenger jeg ikke å la den forbli evig i mørket, innpakket i sin avgudsdyrkelse og fanatisme.

85. Jeg vil at mennesket skal våkne, at ånden skal stige opp til meg og i sin opphøyelse skue sin Fars sanne herlighet og glemme liturgiernes og ritenes falske prakt. Jeg vil at når han når sin sanne oppstigning, kan han fornye seg, frigjøre seg fra menneskelige behov og overvinne sensualiteten, lidenskapene, lastene og finne seg selv; slik at han aldri kan si til Faderen at han er en meitemark; slik at han kan vite at Faderen har skapt ham i sitt bilde og likhet. (360, 14 - 16)

86 Det finnes mange religiøse samfunn på jorden, og de fleste av dem bygger på troen på Kristus. Likevel elsker de ikke hverandre, og de anerkjenner heller ikke hverandre som disipler av den guddommelige Mester.

87. Tror du ikke at hvis de hadde forstått hele min lære, ville de ha omsatt den i praksis ved å lede kirkesamfunnene til forsoning og fred?

Men slik var det ikke. De tok alle avstand fra hverandre og skilte dermed åndelig og splittet folket, som deretter betrakter hverandre som fiender eller fremmede. Hver søker midler og argumenter for å bevise for de andre at han er eieren av sannheten og at de andre tar feil. Men ingen har styrke og mot til å kjempe for forening av alle, og ingen har god vilje til å oppdage at det er en viss sannhet i enhver tro og i enhver tilbedelse av Gud. (326, 19 -20)

Kapittel 15- Falske kristne, kirkens vranglære og misbruk

Navn kristne

1 Størstedelen av denne menneskeheten kaller seg kristen, men Mesteren sier dere: Hvis den virkelig var kristen, ville den allerede ha overvunnet resten av menneskeheten med sin kjærlighet, med sin ydmykhet og sin fred. Men min allerede i den "andre æra" forlot som et testamente

Læren er ikke i menneskehetens hjerte, den lever og blomstrer ikke i menneskers verk. Den oppbevares i støvete bøker, og jeg er ikke kommet for å tale til menneskene gjennom bøker.

2 I stedet for en bok brakte jeg deg mitt liv, mitt ord og mine gjerninger, min lidelse og min død som menneske. Grunnen til at det meste av menneskeheten, som kaller seg kristen, ikke har Kristi fred eller nåde, er dette: fordi folk ikke tar ham som et eksempel. fordi de ikke lever i samsvar med hans lære. (316, 5)

3 lytt til meg, disipler, slik at du utrydder gammel tro fra tankene dine. Kristendommen er delt inn i trosretninger som ikke elsker hverandre, som ydmyker, forakter og truer sine brødre gjennom falske dommer. Jeg sier dere, de er kristne uten kjærlighet, derfor er de ikke kristne, for Kristus er kjærlighet.

4 Noen fremstiller Jehova som en gammel mann full av menneskelige feil, hevnjerrig, grusom og mer forferdelig enn de verste av dine dommere på jorden.

5 Jeg forteller deg ikke dette for å gjøre narr av noen, men for å rense din idé om guddommelig kjærlighet. Du vet ikke nå hvordan du tilba meg i din fortid. (22, 33 - 35)

6 hvordan er det mulig at nasjonene som kaller seg kristne ødelegger seg selv ved krig

og til og med ber før de går for å drepe sine brødre og ber meg om å gi dem seier over sine fiender? Kan mitt frø eksistere der det i stedet for kjærlighet er hat og i stedet for tilgivelse er det ... hevn regjerer? (67, 28)

7. Til alle mennesker av de forskjellige trosbekjennelser og religioner sier jeg at de ikke visste hvordan de skulle henvise de materielle rikdommer til sin plass og deretter sette åndens på sin rettmessige plass. Hvis menneskene oppfylte mine lover, ville de allerede herfra se refleksjonen av det forjettede landet og høre lyden av stemmene til innbyggerne.

8. Dere hevder å tro på min eksistens og å ha tro på min guddommelighet; dere sier også at min vilje skal skje. Men sannelig sier jeg dere: Hvor liten er din tro og din underkastelse til det jeg bestemmer! Men jeg reiser opp i deg sann tro slik at du kan være sterk på den måten jeg har forberedt for deg. (70, 12 - 13)

9 I dag krever jeg ikke ditt blod, at du ofrer ditt liv. Det jeg ber deg om er kjærlighet, oppriktighet, sannferdighet, uselviskhet.

10. Dette er hvordan jeg lærer deg, og dette er hvordan jeg instruerer deg, og dette er hvordan jeg utdanner disiplene til min guddommelighet i denne tredje æra; for jeg ser deg se på verdens gang med likegyldighet, og dette er fordi du ikke vet hvordan du skal sette deg inn i menneskenes hjerte, der det er så mye elendighet og så mye smerte.

11. Det er stor ulikhet, for jeg ser herskere som bare mangler kronen for å kalle seg konger, og jeg ser undersåtter som er sanne slaver. Ut av dette har det brutt ut en kamp. Blant de herrene som har blitt rike i verden, er det mange som kaller seg kristne, men jeg sier dere at de knapt kjenner mitt navn.

12 De som ikke ser sin neste i sine medmennesker, som samler rikdom og legger beslag på det som tilhører andre, er ikke kristne fordi de ikke kjenner barmhjertighet.

13 Kampen mellom det åndelige og det materielle vil komme, menneskeheten vil bli fanget i denne konflikten. Men hvor mange lidelser vil den måtte utholde for at rettferdighetens seier kan komme! (222, 43 - 45)

Ikke-troende og trosfanatikere

14. Jeg sier deg at det er bedre for deg å være full av usikkerhet og fornektelser enn å være

full av falske overbevisninger eller løgner som du tror er sannheter. Den ærlige fornektelsen som springer ut av tvil eller uvitenhet gjør deg mindre skade enn det uoppriktige samtykket til noe falskt. Den ærlige tvilen som hungrer etter forståelse er bedre enn den faste troen på en eller annen myte. Den desperate usikkerheten som roper etter lys er bedre enn den fanatiske eller avgudsdyrkende vissheten. 15 I dag dominerer de vantro, de skuffede og de forbitrede overalt. De er opprørere som ofte ser klarere enn de andre, som ikke oppfatter den rituelle adferden som sådan. Forsikringene de har hørt fra dem som åndelig veileder mennesker, overbeviser dem heller ikke. For alle disse kompliserte teoriene tilfredsstiller ikke deres hjerte, som tørster etter rent vann som beroliger deres frykt.

16 De som du anser som opprørske viser ofte mer lys av kunnskap i sine spørsmål enn de som svarer i den oppfatning av å være lærd og stor. De føler, ser, sanser, hører og forstår tydeligere enn mange som kaller seg mestere i den guddommelige lære. (248, 12)

17 Hvor klar og enkel er ikke sannheten! Hvor klar og enkel er ikke åndeligheten! Og likevel - hvor vanskelig den er å forstå for den som hardnakket forblir i mørket av sin "fanatisme" og sine tradisjoner. Hans sinn kan ikke forstå at det er noe mer enn det han forstår; hans hjerte motsetter seg å avvise det som for ham var hans Gud og hans lov: tradisjonen og riten.

18. Tror dere at Jeg avskyr dem som absolutt ikke ønsker å kjenne Min sannhet? Nei, Mine barn, Min barmhjertighet er uendelig, og det er nettopp til dem jeg vender meg for å hjelpe dem å forlate sitt fengsel slik at de kan glede seg over å betrakte lyset. Prøvene som er nødvendige for deres oppvåkning til tro er reservert for dem. De vil ikke være prøvelser utover deres styrke, de vil være leksjoner som er klokt tilpasset hver ånd, til hvert liv, til hver person.

19 derfra, blant de formørkede hjernene, blant de hjertene som er syke av religiøs fanatisme og uvitenhet, vil du se sannhetens store og lidenskapelige soldater dukke opp. For den dagen de frigjør seg fra sine lenker, sitt mørke, og de ser lyset, vil de ikke være i stand til å holde tilbake sin jubel og rope ut av lungene at jeg har kommet tilbake for å redde verden ved å løfte den opp stigen for åndeliggjøring til det sanne riket. (318, 48 - 50)

Forvrengninger av Jesu lære og deres konsekvenser

20. Jeg gir dere Mitt Ord med det samme åndelige innhold som Jeg talte til dere i 'den andre æra' og har minnet dere om mange av Mine læresetninger som dere hadde glemt eller som dere hadde vendt dere bort fra på grunn av feilaktige tolkninger av deres forfedre.

21. Du har så krenket Min lære at Jeg kan si til deg: Du har skapt en vei som er helt forskjellig fra min, men som du har gitt samme navn. Ingen andre enn Jeg kan frigjøre dere fra deres villfarelse - med ord av liv, kjærlighet og sannhet.

22. Derfor, forstå og forstå mitt ord nå som du lytter til meg, og det vil være lys i deg. Dette er tiden da jeg forteller deg med full klarhet at reinkarnasjonen av ånden er et faktum, at den har eksistert som et lys av guddommelig rettferdighet og kjærlighet siden menneskehetens begynnelse, uten hvilken du ikke kunne komme videre på den lange veien til åndens fullkommenhet. (66, 63 - 65)

23 Svært lite er det kirkene har åpenbart for menneskeheten om Ånden. Men nå vil de våkne opp fra sin sløvhets, og de vil bli velsignet som overvinner betenkeligheter og frykt og åpenbarer for menneskeheten den sannheten de har skjult. Jeg vil opplyse dem med lyset fra min tilgivelse, min nåde og min visdom.

24 Når menneskeheten da innser at kirkene ikke bare er der for at mennesker skal leve moralsk på jorden, men at de har til oppgave å lede ånden til sitt evige hjem, vil menneskeheten ha tatt et skritt fremover på sin åndelige utviklingsvei. (109, 15 - 16)

25. Etter min eksistens som Jesus blant mennesker sendte jeg alltid de som kom som "soldater" eller apostler for å bekrefte min lære ved deres gjerninger og for å forhindre at menneskeheten forvrenger min lære. Men mange 'døve' og 'blinde' som tolket mitt ord ufullkommen, ble splittet og skapte dermed mangfoldet av sekter. Men hvis folk da er åndelig splittet - hvordan kan de elske hverandre i henhold til det øverste budet i min lov?

26. Derfor sier jeg dere at denne sivilisasjonen bare er en bløff fordi menneskene selv ødelegger den. Så lenge menneskeheten ikke

bygger en verden på grunnlaget for min lov om rettferdighet og kjærlighet, vil den ikke være i stand til å ha åndens fred og lys på hvis dyder den ville skape og forme en sann verden med oppadgående utvikling - både i det åndelige og i vitenskap og moral. (192, 17)

27 Bare fornyelse og idealet om fullkommenhet vil la deg vende tilbake til sannhetens vei.

28. De som føler seg som fortolkere av den guddommelige lov, forteller dere at helvetes pinsler venter dere for deres fordervelse og uregjerlighet, og at bare hvis dere bekjenner deres anger, ydmyker og sårer deres kjød og ofrer materielle offer til Gud, vil Han tilgi dere og føre dere inn i Sitt rike - sannelig sier jeg dere, de tar feil.

29 hvor vil du ende opp, menn, ledet av dem som du beundrer som store mestere av hellige åpenbaringer og som jeg anser som feil? dette er grunnen til at jeg kommer for å redde deg med lyset fra denne læren, som vil få deg til å utvikle deg på min kjærlighets vei. (24,46 - 47)

30. Menneskene har skjult den virkelige betydningen av min lære for i stedet å vise dere en Kristus som ikke engang er et speilbilde av ham som døde for å gi dere liv.

31 I dag opplever dere konsekvensene av at dere har vendt dere bort fra Mesteren som lærte dere. Du er omgitt av smerte, deprimert av din fattigdom, plaget av uvitenhet. Men tiden er kommet da evnene og gavene som ligger i dvale i mennesket, våkner og forkynner som budbringere at en ny tid har begynt.

32 Kirkene, vitenskapen og menneskenes rettferdighet vil forsøke å hindre fremveksten av det som for dem er en fremmed og skadelig innflytelse. Men det vil ikke være noen makt som kan stoppe åndens oppvåkning og fremgang. Befrielsens dag er nær. (114, 5 - 8)

33. Dårlig har de representert Meg på jorden som hevder å kjenne Meg, og det er grunnen til at mange har vendt Meg ryggen.

34. De som kaller seg ateister, vil Jeg ikke stille til ansvar fordi de har forvist Meg fra sine hjerter, men de som, ved å forvrengte sannheten, har presentert en Gud mange ikke kunne akseptere.

35. Alt som er rettferdig, sunt og godt inneholder sannhet, som jeg har forkynt til alle tider.

36. Timen er kommet da dere igjen skal elske sannheten, det vil si da dere igjen skal

erkjenne hva som er rettferdig og godt. Siden du er født av meg, må du komme for å søke det høye, det evige og det rene. (125, 22 - 25)
37. Ja, Israel, menneskets hjerte har alltid søkt å tilbe materielle ting, øret har festet på det melodiske ordet. Derfor endret mennesket det jeg brakte som kristen lære i den "andre æra" da han forvandlet det til "religion".

38. Alltid har egoisme, grådighet og forfengeligheit våknet i menneskets hjerte, og de har gjort seg selv til konger og herrer slik at folket kan bøye seg for dem, og for å gjøre dem til min vasall, min slave, for å lenke dem til synd og føre dem inn i mørke, desorientering og forvirring. (363, 36)

39. Teologene i denne tiden vil ransake Mitt Ord og de nye skriftene og spørre: "Hvem er du som har talt på denne måten?" Akkurat som de skriftlærde og fariseerne i gamle dager gjorde opprør og sa til meg: "Hvem er du som ikke adlyder og erstatter Mose lov?" Da vil Jeg få dem til å forstå at de tre åpenbaringene er den eneste loven jeg alltid har lært og fulgt.

40. Mange av dem som fordømmer meg i denne æra tilhører dem som tvilte i den andre æra, men jeg har bevart dem og sendt dem igjen til jorden for å bevitne min lovs seier og for å åpne deres øyne for lyset. (234, 46 - 47)

Feilutviklinger og misnøye i kristendommen

41 "Kristen" er hva en stor del av denne menneskeheten kaller seg selv, uten engang å vite hva ordet "Kristus" betyr, eller dens lære.

42 Hva har dere gjort med mitt ord, mitt eksempel, min lære, som jeg en gang gav dere?

43 Er dere virkelig mer utviklede mennesker enn den tids mennesker? Hvorfor beviser dere det ikke med deres ånds gjerninger? Tror du at dette livet er evig, eller kanskje du tror at du bare skal utvikle deg gjennom menneskelig vitenskap?

44. Jeg lærte dere den sanne oppfyllelse av Loven for at dere skulle forvandle denne verden til et stort tempel der den sanne Gud skulle tilbedes, der menneskets liv skulle være et konstant offer av kjærlighet til Faderen, som det skulle elske i hver av sine naboer og på denne måten hylle sin Skaper og Mester.

45 Men i dag, når jeg er kommet tilbake til menneskeheten, hva finner jeg da? Løgn og egoisme har erstattet sannhet og nestekjærlighet; stolthet og forfengeligheit har

erstattet saktmodighet og ydmykhet; avgudsdyrkelse, fanatisme og uvitenhet har erstattet lys, opphøyelse og åndeliggjøring; Profitt og profanering råder der det bare burde være iver etter plikt og rettferdighet; hat og uhemmet strid mellom brødre og søstre har erstattet brorskap, fred og kjærlighet.

46. Men Jeg vil komme til Mitt tempel for å drive kjøpmennene ut derfra, slik Jeg gjorde i "Den andre tid" i Jerusalems tempel, og Jeg vil si til dem enda en gang: "Ikke gjør bønnens hus til en kjøpmannsbutikk." Jeg vil lære folket slik at alle kan tjene foran det sanne alteret, slik at de ikke lenger kan være i feil eller gå vill på grunn av uvitenhet på grunn av de dårlige tolkningene de gir til min lov. (154, 15 -20)

47. Mitt eksempel og mine apostlers eksempel er ikke blitt tatt som eksempel av alle som har forsøkt å følge meg. Mange har blitt til herrer i stedet for å være tjenere; har fylt sine hjerter med en følelse av overlegenhet og arroganse og var bare ute etter rikdom, pomp og ære.

De har glemt de fattiges behov og er blitt likegyldige og ufølsomme overfor andres elendighet og lidelse. Derfor går folk fra et kirkesamfunn til et annet på jakt etter sannhet, derav deres åndelige behov for å skape nye sekter for å søke meg fritt.

48 De som en gang ble betraktet som helgener og halvguder, blir nå avvist av en skuffet menneskehet.

49 Folk oppsøker ikke lenger skriftefaren for å få syndenes forlatelse, fordi de finner det uverdigg. Og trusselen om evig helvetesild imponerer eller skremmer ikke lenger synderens hjerte.

50 Ulven utnytter denne mentale desorienteringen og lurar bak hekken.

51. Hver tjener av Min guddommelighet og hver representant har som oppgave å skape fred blant mennesker, men det er det motsatte av hva de gjør i denne tiden. Alle tror han er først, alle ønsker å være den sterkeste og glemmer at den eneste sterke, som er Meg, er i alle.

52. Nå kan dere forklare for dere selv hvorfor Jeg lovet dere å komme igjen i 'den andre æra'; nå forstår dere hvorfor Jeg instruerer dere på nytt. For bare Mitt Ord kan fjerne åndens mørke bandasje, Min kjærlighet alene er i stand til å forløse deg fra dine synder. (230, 23 - 28)

53. Min dom vil komme over de alvorlige forseelser og overtredelser begått mot min lov. Det vil ikke være en eneste overtredelse som ikke vil bli korrigert av den fullkomne Mester. Du må ikke bli forvirret: rett dine feil og ikke dø. Forstå at jeg aldri straffer dere - dere straffer dere selv.

54. Jeg gjør lys i den som har syndet av uvitenhet og beveger den som har syndet bevisst til anger, slik at begge, i tillit til Min tilgivelse, kan begynne å gjøre opp for feilen de har gjort. Dette er den eneste måten å nå meg på.

55 Tenk på alt dette, dere geistlige som leder mennesker langs de forskjellige konfesjonelle stiene. Be og bring deres til åndeliggjøring.

Tiden er inne,

at du omvender deg fra dine villfarelser og begynner en kamp mot menneskelig materialisme, som er død og mørke for ånden. For dette skal du bruke min sannhet, ta mitt ord som et våpen og leve i min lære.

56. Jeg har ingen preferanse for den ene eller andre trosretningen. Jeg vil ikke være på din side, men du må være på Min side. For hvis du gjør dette, vil du ha oppnådd å forene dere alle åndelig. (162, 27 - 30)

57. Min lære, full av åndelighet, vil spire i hjertet til dette folket ♦ slik at det i fremtiden vil gi sine frukter av sannhet og liv. Mitt ord vil spre seg over jorden og ikke etterlate noe sted der det ikke renser, opplyser og dømmer.

♦ *av det meksikanske folket hvis folket ikke er av god vilje og ikke elsker hverandre?*

58. Da vil folkene begynne å våkne opp til det åndelige livet, det sanne og evige, og vil eliminere den ytre og materialistiske delen av sine forskjellige former for tilbedelse for å begrense seg til å vende seg til essensen av Min Lov.

59 Menneskeheten vil innse kraften som åndelighet gir, og vil vende blikket bort fra alt som har holdt den tilbake i så mange århundrer.

60 Hva nytter det at kristendommens symbol, det vil si korset, finnes millioner av ganger på jorden, når mennesker ikke har god vilje og ikke elsker hverandre.

61. Det ytre har ikke lenger makt over mennesker, det er ikke lenger respekt eller godtroenhet eller anger for å ha såret. Derfor sier jeg deg at symbolene og formene for tilbedelse vil forsvinne fordi deres tid er over,

og det vil være den indre tilbedelsen som bærer mennesket opp til lyset, løfter ham opp og fører ham til meg. (280, 63 - 67)

IV. Loven - Kjærlighet til Gud og nestekjærlighet

Kapittel 16 - Den guddommelige loven

Den guddommelige lovens kraft

1. Det er mange mennesker som anser Min lære som utidig, men grunnen er at deres materialisering ikke tillater dem å oppdage den evige betydningen av Min lære.

2 Min lov er uforanderlig. Det er menneskene med sine kulturer, sine sivilisasjoner og sine lover som er forgjengelige, og av alt dette er det bare det som Ånden har bygget opp med sine gjerninger av kjærlighet og barmhjertighet som overlever. Det er han som etter hver dags arbeid, etter hver prøvelse, når han konsulterer den guddommelige visdoms kilde, ser den urokkelige klippen i min lov og den alltid åpne boken som inneholder Åndens lære. (104, 31 -32)

3 Jeg har overstrålet alle mennesker med mitt lys og åpenbart for dem den eneste eksisterende sannheten; men du ser hvordan hvert menneske og hvert folk føler, tenker, tror og tolker på forskjellige måter.

4 Disse ulike måtene å tenke på har ført til splittelse, fordi hvert folk og hver rase følger ulike veier og har ulike idealer.

5. Flertallet har distansert seg fra den lysende og sanne veien, og tenker at oppfyllelsen av den guddommelige loven betyr overmenneskelige ofre, forsakelser og anstrengelser, og har foretrukket å etablere seg religiøse samfunn og sekter hvis oppfyllelse av loven og kultisk handling er lettere for dem å følge. På denne måten tror folk at de kan tilfredsstille ønsket om lys og opphøyelse de føler i sin ånd.

6. Mange århundrer og mange tidsaldre har gått uten at folk har innsett at oppfyllelsen av min lov ikke er et menneskelig offer, og at de tvert imot kan komme til å ofre kropp og ånd til verden hvis de ikke adlyder mine bud. De innså ikke, ønsket ikke å innse, at den som lever etter mitt ord vil finne sann lykke, fred,

visdom og herlighet, som de materialiserte ikke vil finne.

folk forestiller seg selv på en så annerledes måte.

7. Den moralske og vitenskapelige verden som omgir deg er et verk av mennesker med materialistiske idealer - av mennesker som bare har søkt den materielle forbedring av menneskeheten, og jeg har tillatt dem å gjøre sitt arbeid, å utføre det til det ytterste, å kjenne dets konsekvenser og å høste dets frukter slik at de kan trekke ut av det erfaringens lys. I det lyset vil min rettferdighet bli åpenbart, og i den rettferdigheten vil min lov være til stede, som er kjærlighet. (313, 60 - 64)

8 Hvis jeg lar deg anvende min lære på ditt liv i henhold til din vilje og ikke min - sannelig sier jeg deg, ville du aldri finne veien ut av din åndelige stagnasjon og aldri tillate din ånd dens utvikling, dens utfoldelse og fullkommenhet.

9 Der ser du mennesker som er blitt trege i sine religioner, som ikke lenger tar et skritt mot lyset, fordi de ikke har underkastet seg det den guddommelige loven befaler, men har forsøkt å underlegge loven sin vilje ved å fylle den med myter og kjetterier.

10 Det har vært nødvendig for mange mennesker i denne tiden å frigjøre seg fra all religion for å kunne søke meg med ånden og utvikle alle de egenskapene, gavene og evnene som de føler i den innerste delen av sitt vesen. (205, 6 - 8)

Guds kjærlighetslov i åndsverket

11 Det er din Gud som taler til deg, Min stemme er loven. I dag hører du det på nytt, uten behov for å hugge det i stein eller å sende mitt ord inkarnert blant dere. Det er min guddommelige stemme som kommer til din ånd og kunngjør begynnelsen på et nytt liv.

Tidsalderen åpenbares der mennesket vil bli rettferdiggjort, forsonet med sin Skaper og rensset, slik det står skrevet. (15, 8)

12. Gjennom Jesus ga jeg deg den fullkomne instruksjon. Tenk på min livsvei som menneske fra fødsel til død, så vil kjærligheten åpenbare seg for deg på en levende og fullkommen måte.

13. Jeg ber deg ikke om å være som Jesus, for i ham var noe du ikke kan oppnå: å være

fullkommen som et menneske, siden han som var i ham var Gud selv i begrenset form. Men jeg ber dere likevel om å etterligne ham.

14 Min evige lov har alltid talt til dere om denne kjærligheten. Jeg sa til dere i de første tider: "Du skal elske Gud av hele ditt hjerte og av hele ditt sinn", og "Du skal elske din neste som deg selv".

15 Senere ga jeg dere disse inspirerende ordene: "Elsk deres brødre og søstre slik Faderen har elsket dere"; "Elsk hverandre".

16. I denne tiden har jeg åpenbart for dere at dere skal elske Gud mer enn alt som er skapt, at dere skal elske Gud i alt som er til, og alt som er til i Gud. At du skal vise barmhjertighet mot dine medmennesker og barmhjertighet igjen, slik at du kan se Faderen i all sin herlighet; for barmhjertighet er kjærlighet. (167, 15 - 19)

17. Jeg forteller dere ikke engang at denne åndelige læren vil være verdens religion, for jeg har aldri gitt dere religion, men lov. Jeg begrenser meg til å fortelle deg at loven som vil seire og ha varig gyldighet på jorden for å opplyse menneskenes eksistens, vil være kjærlighetens lov, som jeg har forklart deg i min lære, slik at du kan kjenne den fullt ut.

18 Menneskeheten vil fortsatt gjøre mange falske gjerninger av kjærlighet og nestekjærlighet inntil den lærer å elske og å praktisere sann kjærlig aktivitet, og mange vil fortsatt måtte vandre fra kirkesamfunn til kirkesamfunn inntil deres ånd stiger til høyere kunnskap og de endelig forstår, at den eneste loven, Åndens universelle og evige lære, er kjærligheten, som alle vil oppnå.

19 Alle religioner vil forsvinne, og bare lyset fra Guds tempel vil forbli, skinnende i og utenfor mennesket - templet der dere alle vil tilby en tilbedelse av lydighet, kjærlighet, tro og velvilje. (12,63 - 65)

Ignoreringen av guddommelige lover og konsekvensene av den

20 På denne høytidelige minnedag spør jeg deg: Hva har dere gjort med loven som jeg sendte til menneskene gjennom Moses? Var disse budene bare gitt for datidens mennesker?

21 I sannhet sier jeg dere at den velsignede sæden ikke er i menneskenes hjerte, fordi de ikke elsker meg og ikke elsker hverandre; de ærer ikke foreldrene sine og respekterer ikke

andres eiendom; i stedet tar de hverandres liv, bryter ekteskap og bringer skam over seg selv. 22 Hører du ikke løgnen fra alle lepper? Har du ikke blitt klar over hvordan en nasjon frarøver en annen fred? Og likevel sier menneskene at de kjenner min lov. Hva ville det bli av mennesker hvis de helt glemte mine bud? (15, 1 - 3)

23 I den "andre æra", da Jesus hadde kommet inn i Jerusalem, fant han at tempelet, stedet innviet til bønn og tilbedelse av Gud, var blitt omgjort til et marked, og Mesteren, full av nidkjærhet, kastet ut dem som vanhelliget det på denne måten, og sa til dem: "Min fars hus er ikke en markeds plass." Disse var mindre skyldige enn de som var utnevnt til å lede menneskenes sinn i oppfyllelsen av Guds lov. Prestene hadde gjort tempelet til et sted der æresbegjær og praktlyst hersket, og dette herredømmet ble tilintetgjort.

24. I dag har jeg ikke brukt en svøpe for å straffe dem som vanhelliget min Lov. Jeg har imidlertid latt konsekvensene av deres egne overtredelser gjøre seg gjeldende i menneskene, slik at de kan vite hvordan de skal tolke deres betydning, og slik at de kan forstå at min Lov er ubøyelig og uforanderlig. Jeg har vist mennesket veien, den rette veien, og når han avviker fra den, utsetter han seg for en rettferdig lovs vanskeligheter, for i ham manifesteres min kjærlighet. (41, 55 -56)

25 Jeg vil reise opp mitt tempel igjen - et tempel uten murer og tårn, for det er i folkets hjerte.

26 Babels tårn splitter fortsatt menneskeheten, men dets grunnvoller vil bli ødelagt i menneskenes hjerter.

27 Avgudsdyrkelse og religiøs fanatisme har også bygget sine høye tårn, men de er skjøre og må falle sammen.

28 Sannelig sier jeg dere: Mine lover - både guddommelige og menneskelige - er hellige, og de skal selv dømme verden.

29 Menneskeheten ser ikke på seg selv som avgudsdyrkende, men sannelig sier jeg dere, den tilber fortsatt gullkalven! (122, 57)

30 Kaos har vendt tilbake fordi det ikke er noen dyd, og der det ikke er noen dyd, kan det ikke være noen sannhet. Årsaken til dette er ikke at loven som Faderen overleverte til Moses ikke har noen kraft, og heller ikke at Jesu lære bare gjelder for tidligere tider. Begge er evige lover i sitt åndelige innhold.

Men innse at de er som en kilde hvis vann ingen blir tvunget til å drikke, men at alle som nærmer seg denne kjærlighetens kilde, gjør det av seg selv. (144, 56)

31. Tolk Min lære riktig; ikke tro at Min Ånd kan glede seg over å se dine lidelser på jorden, eller at Jeg kommer for å frata deg alt som gir deg glede for å glede Meg i det. Jeg kommer slik at du kan anerkjenne og respektere mine lover,

for de fortjener din respekt og omtanke fordi de vil gi deg lykke hvis du adlyder dem.

32. Jeg lærte dere å gi til Gud det som er Guds og til 'keiseren' det som er 'keiserens'; men for dagens mennesker er det bare 'keiseren', og de har ingenting å tilby sin Herre. Hvis du i det minste ville gi verden bare det som er nødvendig, ville dine lidelser være mindre. Men keiseren, som du tillater å bestemme dine handlinger, har diktert perverse lover til deg, har gjort deg til slaver og tar livet ditt uten å gi deg noe tilbake.

33 Tenk på hvor annerledes min lov er, som verken binder kroppen eller ånden. Den overtaler deg bare kjærlig og veileder deg med godhet. Den gir deg alt uten egeninteresse og egoisme, og den belønner og tilbakebetaler deg i løpet av tiden. (155, 14 - 16)

Oppfyllelsen av den høyeste loven

34 Hvis Herren sa til deg: "Du skal elske Gud av hele ditt hjerte og av hele ditt sinn, og din neste som deg selv", og hvis Mesteren forkynte deg kjærlighetens lære, sier denne åndelige stemmen, som kommer fra den samme kilden, at du skal holde deg til kjærlighetens lov.

klamre seg fast fordi den har en kraft som ikke engang de største hærene i verden har, og at dens erobringer vil være sikre og varige, fordi alt du bygger på kjærlighetens grunnlag vil ha evig liv. (293, 67)

35. Jeg viser deg åndens sanne liv slik at du ikke lever under uberettigede trusler og ikke oppfyller min lov bare av frykt for straff, som de talte til deg som ikke forstod å tolke mitt ord riktig.

36 Forstå min lov, den er ikke komplisert eller vanskelig å forstå. Ingen som kjenner den og følger den, vil bli til skamme, og han vil heller ikke gi etter for falske ord eller spådommer, misforståelser eller dårlige tolkninger.

37. Min lov er enkel, den viser alltid veien for deg å følge. Stol på meg, jeg er veien som vil føre deg til den hvite skinnende byen, til det forjettede land som holder sine porter åpne i påvente av din ankomst. (32, 9)

38 Når vil du endelig bli overbevist om at bare i oppfyllelsen av min lov kan du finne helse, lykke og liv?

39. Du erkjenner at det finnes prinsipper i det materielle liv som du må rette deg etter for å overleve. Men du har glemt at det også er prinsipper i det åndelige som må respekteres slik at mennesket kan ta del i kilden til evig liv som eksisterer i det guddommelige. (188, 62)

40 Husk at jeg alene er din frelse. I tider som har vært, i tider som er og i tider som kommer, har Min Lov vært, er og vil være din ånds vei og rettesnor.

41 Salige er de som bygger på min lov, for de skal aldri gå vill ved korsveien. De vil komme til det lovede land og synge triumfens sang. (225,31 - 32)

42 Jeg vet at jo større din kunnskap blir, desto større blir din kjærlighet til Meg.

43. Når jeg sier til dere: "Elsk meg" - vet dere hva jeg sier til dere: Elsk sannheten, elsk det gode, elsk lyset, elsk hverandre, elsk det sanne livet. (297, 57 - 58)

44. Jeg vil at dere skal elske hverandre slik Jeg elsker dere, og også elske dere selv. For Jeg har ikke bare betrodd dere veiledning og ledelse av et visst antall mennesker, men den første plikten dere har overfor Meg er å ta vare på dere selv. Dere skal elske dere selv, vel vitende om at dere er det levende bildet av deres Skaper. (133, 72)

45. Oppdraget Jeg har betrodd Mitt folk på jorden er stort og meget ømtålig. Det er derfor Jeg har oppsøkt det i hver tidsalder for å inspirere det med Mitt Ord og for å åpenbare for det noe mer av innholdet i Loven.

46. Loven om kjærlighet, godhet og rettferdighet har vært den åndelige arven jeg har gitt ham gjennom tidene. Fra leksjon til leksjon har jeg ledet menneskeheten til forståelsen av at Loven kan oppsummeres i et enkelt bud: det av den Kjærlighet. Elsk Faderen, som er livets opphavsmann, elsk dine medmennesker, som er en del av Faderen, elsk alt som Herren har skapt og ordinert.

47. Kjærlighet er visdommens, storhetens, maktens, opphøyelsens og livets grunn, opphav og frø. Dette er den sanne vei som Skaperen har staket ut for ånden, slik at den fra trinn til trinn og fra hjem til hjem kan føle den stadig større nærhet til Meg.

48 Hvis mennesket fra tidenes begynnelse hadde gjort åndelig kjærlighet til en tjeneste for Gud i stedet for å henfalle til avgudsdyrkelse og religiøs fanatisme, ville denne verden, som i dag er blitt en tåredal på grunn av menneskenes frykt og elendighet, være en dal av den

Fred, der de åndelige vesener ville tilegne seg fortjenester for å nå, etter dette livet, de åndelige hjem som ånden ville gå inn i på sin vei for oppadgående utvikling.

bør inngå. (184, 35 -38)

Kapittel 17 - Den nye måten å tilbede Gud på

Utvikling av formene for tilbedelse

1 Så langsomt menneskeheten beveger seg mot fullkommenheten i sin tilbedelse av Gud!

2 Hver gang jeg kommer til deg med en ny leksjon, virker den altfor langt foran ditt utviklingsstadium. Men forstå at jeg gir deg en tidsalder slik at du kan gripe den mens den varer og absorbere den i livet ditt. (99, 30 - 31)

3 Dyreofrene du ofret på Jehovas alter ble akseptert av ham. Men det var ikke den beste formen for å heve din ånd til Herren. Så kom jeg til deg som Jesus for å lære deg det guddommelige budet som forteller deg: Elsk hverandre.

4 nå forteller jeg deg at læren jeg ga deg i den andre æra gjennom Jesu gjerninger noen ganger ble endret og noen ganger dårlig tolket. Det er derfor jeg har kommet, som jeg kunngjorde for deg, for å belyse min sannhet. Mitt offer forhindret da mange dyreofringer, og jeg lærte deg en mer fullkommen tilbedelse av Gud.

5. Min nye åpenbaring på denne tiden vil få menneskeheten til å forstå at du ikke må bruke de symbolske formene for tilbedelse uten først å tolke deres betydning, siden de bare er en allegorisk fremstilling av min lære. (74, 28)

6. Bønn er det åndelige middel jeg har inspirert for mennesket til å kommunisere

med min guddommelighet. Derfor har den fra begynnelsen av manifestert seg i deg som en lengsel, som et behov for ånden, som et tilfluktssted i besøkets timer.

7 Den som ikke kjenner sann bønn, kjenner ikke velsignelsene den bringer, kjenner ikke kilden til helse og fordeler i den. Han føler impulsen til å nærme seg meg, snakke til meg og bringe sin forespørsel foran meg; men siden han mangler åndelighet, virker tilbudet om bare å heve tankene hans så dårlig for ham at han umiddelbart ser etter noe materielt å tilby meg fordi han tror at han hyller meg bedre på den måten.

8 På denne måten har mennesker falt i avgudsdyrkelse, fanatisme, riter og ytre kulter, som kveler deres ånd og fratar den den velsignede friheten til å be direkte til sin Far. Bare når smerten er veldig intens, når angsten når grensene for menneskelig styrke, frigjør ånden seg, glemmer formaliteter og styrer sine avguder for å løfte seg opp og rope fra bunnen av sitt hjerte: "min far, min Gud!"

9 Ser dere hvordan nasjonene i denne materialismens tid er opptatt med å føre krig mot hverandre? Men jeg sier deg at mange mennesker der, midt i disse krigene, har oppdaget bønnens hemmelighet - den bønne som kommer fra hjertet og kommer til meg som et presserende rop om hjelp, som en klage, som en bønn.

10 Da de opplevde det forespurte miraklet på vei, har de visst at det ikke er noen annen måte å snakke med Gud på enn på Åndens språk. (261, 22 - 24, 27)

Falske bønner uten hengivenhet og tro

11. O Mine barn av alle trosretninger, ikke drep åndens edleste følelser, og prøv ikke å avgjøre det med ytre skikker og kulter.

12. Se, når en mor ikke har noe materielt å tilby sitt elskede lille barn, trykker hun det til sitt hjerte, velsigner det med all sin kjærlighet, dekker det med kyss, ser kjærlig på det, bader det med sine tårer; men aldri prøver hun å lure det med tomme kjærlighetsbevegelser.

13 Hvor får du ideen om at jeg, den guddommelige mesteren, godkjenner at du er fornøyd med kultiske handlinger, blottet for åndelig verdi, sannhet og kjærlighet, som du prøver å lure din ånd med ved å få den til å tro at den har nærmet seg selv, når den i

virkeligheten blir mer og mer uvitende om sannheten? (21, 20 -21)

14 Bønn er en nåde gitt av Gud til mennesket slik at den kan tjene ham som en stige for å stige opp (åndelig), som et våpen for å forsvare seg selv, som en bok for å lære seg selv og som en balsam for å helbrede seg selv og komme seg fra enhver sykdom.

15. Sann bønn har forsvunnet fra jorden; mennesker ber ikke lenger, og når de prøver å gjøre det, gjør de det med leppene i stedet for å snakke til meg med ånden, ved hjelp av tomme ord, ritualer og påskudd. Hvordan vil folk se mirakler hvis de bruker former og praksis som Jesus ikke lærte?

16 Det er nødvendig at sann bønn vender tilbake blant menneskene, og det er jeg som lærer dere den på nytt. (39, 12 -14)

17. Lær å be, få dine medmennesker til å forstå at det er deres ånd som skal kommunisere med sin Skaper, slik at de innser at deres bønner nesten alltid er kroppens rop, uttrykk for frykt, bevis på deres mangel på tro, deres opprør eller deres mistillit til Meg.

18. Få dine medmennesker til å forstå at de ikke trenger å mortifisere eller rive sine kropp for å bevege min ånd, for å vekke min medfølelse eller barmhjertighet. De som pålegger seg selv kroppslige lidelser og botsøvelser, gjør det fordi de ikke har den minste kunnskap om hva som er de mest behagelige ofrene for meg, og de har heller ingen anelse om min kjærlighet og din Fars barmhjertighet.

19 tror du at jeg trenger tårer i øynene dine og smerte i hjertene dine for å ha barmhjertighet med deg? Dette ville bety å tilskrive meg hardhet, ufølsomhet, likegyldighet og egoisme. Kan du forestille deg disse feilene i den Gud du elsker?

20. Hvor lite dere har anstrengt dere for å lære Meg å kjenne! Årsaken er at du ikke har trent ditt sinn til å tenke i harmoni med Ånden. (278, 17 - 20)

21 Legg jorden bak deg et øyeblikk i dag og kom til meg i ånden.

22. I mange århundrer har menneskene sviaktet i den rette måten å be på, og derfor har de ikke styrket seg selv eller opplyst sin livsvei med min kjærlighet, siden de har bedt ved hjelp av sine sanser og ikke med sin ånd.

23 Den avgudsdyrkelsen som mennesket er så tilbøyelig til, har vært som en gift som ikke har

latt ham nyte den indre bønnens åndelige gleder.

24 Hvor mye elendighet folk har dratt med seg bare fordi de ikke visste hvordan de skulle be! Og dette er bare naturlig, disipler. For hvilken åndelig styrke kan et menneske ha for å motstå livets fristelser hvis han ikke har noe å nærme seg livets kilde som finnes i Min Ånd? Det søker meg i avgrunnene, i skyggene, når det kunne reise seg for å finne meg på toppene, i lyset.

25 Å, om bare menneskene i denne tiden forstod bønnens kraft - hvor mange overmenneskelige gjerninger de ville utrette! Men de lever i en epoke med materialisme, der de selv prøver å materialisere det guddommelige for å kunne berøre og se det. (282, 61 - 64)

Den sanne bønnen

26. Jeg velsigner dem som ber. Jo mer åndelig deres bønn er, jo større fred får jeg dem til å føle.

27 Dere kan lett forklare dette for dere selv; for den som, for å be, er avhengig av å knele foran bilder eller gjenstander for å føle det guddommelige nærvær, vil ikke være i stand til å oppleve den åndelige følelsen av Faderens nærvær i sitt hjerte.

28. "Salige er de som tror uten å se" sa jeg en gang, og nå sier jeg det igjen; for den som lukker øynene for verdens ting, åpner dem for det åndelige, og den som har tro på mitt åndelige nærvær, må føle det og glede seg over det.

29. Når vil jordiske mennesker slutte å nekte sin ånd saligheten av å føle meg i sitt hjerte ved hjelp av direkte bønn eller - som er det samme - ved hjelp av bønn fra ånd til ånd...: Når mitt lys lyser opp menneskenes liv, når de kjenner sannheten og forstår sine feil.

30. Nå er den rette tiden for å be og meditere; men med bønner fri for fanatisme og avgudsdyrkelse og med rolig og dyp refleksjon over mitt guddommelige ord.

31 Alle tider og alle steder kan være egnet for bønn og meditasjon. Jeg har aldri fortalt dere i min lære at det finnes steder eller øyeblikk som er spesielt avsatt til dette. Hvorfor gå til bestemte steder i verden for å be, når din ånd er større enn den verden du bebor? Hvorfor begrense meg til bilder og slike begrensede steder, når jeg er uendelig?

32. Den alvorligste grunnen til menneskenes åndelige fattigdom og deres jordiske skjebne er deres ufullkomne måte å be på, og derfor sier jeg dere at denne erkjennelsen må nå hele menneskeheten. (279, 2 -7)

33 Du ber ikke alltid med den samme indre samlingen, derfor opplever du ikke alltid den samme freden eller inspirasjonen.

34. Det er anledninger når du blir inspirert og løfter tankene dine; og det er andre når du forblir fullstendig likegyldig. Hvordan vil du alltid motta mine budskap på samme måte? Du må utdanne ditt sinn og til og med din kropp til å samarbeide med Ånden i bønnens øyeblikk.

35 Ånden er alltid klar til å forene seg med meg; men den trenger kroppens gode tilstand for å kunne reise seg i disse øyeblikkene og frigjøre seg fra alt som omgir den i sitt jordiske liv.

36 Forsøk å oppnå sann bønn; for den som vet å be, bærer i seg nøkkelen til fred, helse, håp, åndelig styrke og evig liv.

37 Det usynlige skjoldet av min lov vil beskytte ham mot gjenopptakelser og farer. I sin munn vil han bære et usynlig sverd for å slå ned alle fiender som motsetter seg hans vei. Et fyrtårn vil lyse opp hans vei midt i stormene. Et mirakel vil alltid være innen rekkevidde når han trenger det, enten for seg selv eller for sine medmennesker.

38 Be, utøv denne Åndens høye gave, for det vil være denne kraften som beveger livene til fremtidens mennesker - de menneskene som (allerede) i kjødet vil oppnå forbindelsen mellom (deres) ånd og (Min) Ånd.

39 Familiefedrene vil få inspirasjon gjennom bønn til å veilede sine barn.

40 De syke vil motta helse ved hjelp av bønn. Herskerne vil løse sine store problemer ved å søke lyset i bønn, og vitenskapsmannen vil likeledes motta åpenbaringer gjennom bønnens gave. (40, 40 -47)

41 Disipler: I den "andre æra" spurte mine apostler meg hvordan de skulle be, og jeg lærte dem den fullkomne bønnen som dere kaller "Fader vår".

42 Nå sier jeg til dere: Inspirer dere selv i denne bønnen, i dens mening, i dens ydmykhet og i dens tro, slik at deres ånd kan kommunisere med Min. For det vil da ikke lenger være de kroppslige leppene som taler

de velsignede ordene, men ånden som taler til meg med sitt eget språk. (136, 64)

43. Pass på at det ikke bare er leppene dine som kaller meg "Far", for mange av dere pleier å gjøre dette mekanisk. Jeg vil at når du sier: "Fader vår, du som er i himmelen, helliget være ditt navn", kommer denne bønnen fra dypet av ditt hjerte, og du reflekterer over hver setning slik at du etterpå blir inspirert og i fullkomment fellesskap med meg.

44. Jeg har lært dere den kraftfulle, fullendte bønnen som virkelig bringer barnet nærmere Faderen. Når du uttaler ordet "Far" med inderlighet og ærbødighet, med opphøyelse og kjærlighet, med tro og håp, forsvinner avstander, rom forsvinner, for i det øyeblikket av dialog fra ånd til ånd er verken Gud langt fra deg eller du langt fra ham. Be på denne måten, og du vil motta fordelene med min kjærlighet i dine hjerter med fulle hender. (166, 52 -53)

De fire aspektene ved fullkommen bønn

45. Bryt, bryt for å oppnå åndelig fullkommenhet. Jeg har vist deg veien for å nå dette målet. Jeg har betrodd deg bønn som det "våpen" som er bedre enn noe materielt våpen for å forsvare deg mot forræderi på livets vei. Men du vil ha det beste våpenet når du oppfyller min lov.

46 Hva består bønn av? Bønn er bønn, forbønn, tilbedelse og åndelig kontemplasjon. Alle delene er nødvendige, og den ene kommer fra den andre. For i sannhet sier Jeg dere: Bønnen består i at mennesket ber Meg om å oppfylle sine ønsker, å tilfredsstille sine lengsler - det han anser som viktigst og mest sunt i sitt liv. Og sannelig, Jeg sier dere, Mine barn, Faderen hører forespørselen og gir hver enkelt det han trenger mest, når det er til hans beste. Men pass deg for å be om noe som er i strid med din ånds frelse. For de som bare ber om materielle goder, om kroppslige gleder og forbigående makt, ber om å få sin ånd lenket.

47. De fysiske gledene bringer bare lidelse - ikke bare i denne verden, men også etter overgangen til den åndelige verden; for selv der kan innflytelsen fra disse fysiske ønskene nå; og fordi ånden ikke kan frigjøre seg fra dem, fortsetter den å bli plaget av disse ønskene og ønsker å vende tilbake til jorden igjen og igjen for å reinkarnere og fortsette å

leve materielt. Derfor, mine barn, be bare om det du virkelig trenger for din ånds beste.

48. Den andre typen bønn, forbønningen, springer ut av kjærligheten til deres neste, den kjærligheten som jeg lærte dere som Mester da jeg kom til denne verden. Be for deres brødre og søstre i nær og fjern, for dem som lider under konsekvensene av krig i de forskjellige nasjonene, som utholder tyranniet til denne verdens forbigående herskere.

49. Forbered dere, mine barn, be for deres medmennesker, men selv i denne forbønningen må dere vite hvordan dere skal be, for det som er viktig er ånden. Hvis en bror, dine foreldre eller dine barn er syke, be for dem, men ikke insister på at de forblir i dette livet hvis det ikke er det ånden trenger. Be heller om at denne ånden blir satt fri, at den blir rensket i sine lidelser, at smerten fremmer åndelig oppadgående utvikling. Det er derfor Mesteren allerede har lært dere i "Den andre tid" å si: "Fader, skje din vilje." For Faderen vet bedre enn noen av sine barn hva ånden trenger.

50. Den tredje form for bønn, tilbedelse av den guddommelige ånd, betyr tilbedelse av alt som er fullkomment; for gjennom denne form for bønn kan dere forene dere med fullkommenheten, med kjærligheten som omfatter hele universet. I tilbedelse kan dere finne den tilstand av fullkommenhet som dere alle må oppnå, og tilbedelse fører dere videre til åndelig kontemplasjon, som sammen med tilbedelse bringer dere til forening med den guddommelige ånd, kilden til evig liv - kilden som dag for dag gir dere styrke til å nå Faderens rike.

51 Slik skal du be: Begynn med bønn og avslutt med åndelig kontemplasjon. Dette vil gi deg styrke.

52 Deretter, når dere er godt utrustet, bør dere ikke bare kjempe for dere selv, men også for å hjelpe deres medmennesker til å gå denne veien. For dere kan ikke oppnå deres åndeliggjøring for dere selv alene, men må kjempe for å oppnå frelse for hele menneskeheten. (358, 10 - 17)

Den spontane hjertebønningen uten ord

53. Mennesker, her er Den Hellige Ånds stemme, den åndelige manifestasjonen av Gud ved hjelp av ditt intellekt, som åpenbarer for deg verken en ny lov eller en ny lære, men

en ny, mer avansert, mer åndelig og mer fullkommen måte å kommunisere med Faderen på, å motta ham og tilbe ham. (293, 66)

54. Hvor mange er det ikke som hører Mitt Ord, som er blitt store fortolkere av det, og likevel er de ikke de beste gjerningsdisipler av Min Lære, de oppfyller ikke det guddommelige bud som sier til dere: "Elsk hverandre."

55 På den annen side, se hvor lett han blir forvandlet som anvender selv ett atom av min lære i praksis. Vil du ha et eksempel på dette?

56. Det var noen som hele sitt liv fortalte Meg at han elsket Meg gjennom ordbønner - bønner formulert av andre som han ikke engang forstod fordi de besto av ord hvis betydning han ikke kjente. Men snart forsto han den sanne måten å be på, og da han la sine gamle vaner til side, konsentrerte han seg om den innerste delen av sinnet, sendte tankene opp til Gud, og for første gang følte han Hans nærvær.

57 Han visste ikke hva han skulle si til sin herre, brystet hans begynte å hulke og øynene hans begynte å gråte. Bare en setning formet seg i tankene hans: "Min far, hva kan jeg si til deg når jeg ikke vet hvordan jeg skal snakke til deg?"

58. Men disse tårene, disse hulkene, denne indre gleden og til og med hans forvirring talte til Faderen i et så vakkert språk som dere aldri vil kunne finne i deres menneskelige språk, heller ikke i deres bøker.

59 Den stammingen til mennesket som begynner å be åndelig med sin Herre, ligner de første ordene til spedbarn, som er glede og glede for foreldrene fordi de hører de første ytringene til et vesen som begynner å stige til liv. (281, 22 - 24)

60 Den mer høyt utviklede ånd vet at det menneskelige ord gjør den åndelige tanke fattig og reduserer dens uttrykk. Derfor lar den de materielle leppene tie for å sveve opp og uttrykke, i det språket som Gud alene kjenner, den hemmeligheten som den bærer skjult i det innerste av sitt vesen. (11, 69)

61. Hvor mye glede du gir til min Ånd når jeg ser deg heve dine tanker på leting etter din Far. Jeg får deg til å føle mitt nærvær og oversvømmer deg med fred.

62. Søk Meg, snakk til Meg, ikke bry deg om at tankene dine er for klønete til å uttrykke din

forespørsel; Jeg vil vite hvordan jeg skal forstå dem. Snakk til Meg med den tillit som man snakker til sin Far. Betro dine klager til Meg som du ville gjort til din beste venn. Spør meg om det du ikke vet, alt som er ukjent for deg, og jeg vil tale til deg med Mesterens ord. Men be slik at du i det velsignede øyeblikket når din ånd stiger til meg, kan motta lyset, styrken, velsignelsen og freden som din far gir deg. (36, 15)

63 Fortell meg dine lidelser i stillhet, betro meg dine lengsler. Selv om jeg vet alt, vil jeg at du litt etter litt skal lære å formulere din egen bønn til du er klar til å utøve din ånds fullkomne fellesskap med Faderen. (110, 31)

64 Bønnen kan være lang eller kort, alt etter behov. Du kan, hvis du ønsker det, tilbringe hele timer i den åndelige saligheten når kroppen din ikke er utmattet eller når ingen andre plikter krever din oppmerksomhet. Og den kan være så kort at den begrenser seg til et sekund når du blir utsatt for en eller annen prøvelse som plutselig har overrasket deg.

65. Det er ikke ordene som ditt sinn prøver å forme bønn med som når meg, men kjærligheten, troen eller behovet som du viser deg for meg. Det er derfor jeg forteller deg at det vil være tilfeller der bønnen din bare vil vare et sekund, fordi det ikke vil være tid til å formulere tanker, setninger eller ideer som du er vant til.

66. Overalt kan du påkalle meg, for for meg er stedet likegyldig, siden det jeg søker er din ånd. (40, 36 - 38)

67 Da en kvinne i den andre epoken spurte Jesus om Jerusalem var stedet der hun skulle tilbe Gud, svarte Mesteren henne: "Tiden kommer da verken Jerusalem eller noe annet sted er det rette stedet å tilbe Gud, for han vil bli tilbedt i ånd og sannhet", det vil si fra ånd til ånd.

68. Da disiplene mine ba meg om å lære dem å be, ga jeg dem som et eksempel den bønnen dere kaller Fadervår, der jeg fikk dem til å forstå at den sanne, fullkomne bønnen er den som, i likhet med Jesu, kommer spontant fra hjertet og når opp til Faderen. Den skal inneholde lydighet, ydmykhet, bekjennelse av skyld, takknemlighet, tro, håp og tilbedelse. (162, 23 - 24)

Den daglige bønnen

69 Kjære disipler: Øv dere daglig i åndelig bønn og legg all deres gode vilje i å fullkommengjøre dere selv.

70. Husk at i tillegg til å gå inn i intimt fellesskap med din Mester og oppleve uendelig fred i disse øyeblikkene, er det den beste muligheten for deg til å motta mine guddommelige inspirasjoner. I dem vil du finne forklaringen på alt du ikke har forstått eller misforstått. Du vil finne veien for å forhindre noen fare, for å løse noen problemer, for å fjerne noen tvetydighet. I den timen med velsignet åndelig dialog vil alle sansene dine bli lysere, og du vil føle deg mer klar og tilbøyelig til å gjøre godt. (308, 1)

71. Utelat ikke bønnen, selv om den er så kort at den ikke varer mer enn fem minutter; men i den, med samvittighetens lys, utsett dere for nøye granskning, slik at dere kan holde øye med deres handlinger og vite hva dere trenger å forbedre.

72. Hvis du i din opphøyelse i bønn mister tidsbegrepet, vil det være et tegn på åndeliggjøring, fordi du har vært i stand til, om bare for noen få øyeblikk, å tre ut av tiden - den tiden som materialismens slaver bare ønsker for sine fornøyer eller for å øke sine penger.

73 Den som daglig gransker seg selv, vil forbedre sin måte å tenke, leve, tale og føle på. (12, 30 - 32)

74. Jeg har lært dere at visdom oppnås gjennom bønn, men av denne grunn vil jeg ikke at dere skal forlenge bønnene deres. Jeg har krevd av dere fem minutters bønn, og med dette mener jeg at dere skal be kort, slik at dere i disse øyeblikkene virkelig kan hengi dere til deres Far; men resten av tiden skal dere bruke til deres åndelige og materielle plikter overfor deres medmennesker. (78, 52)

75. Jeg lærer dere nå en bestemt måte å utruste dere på, slik at deres daglige gjerninger alle kan være inspirert av edle følelser, og slik at lidelser og vanskeligheter ikke kan stoppe dere eller få dere til å trekke dere tilbake: Når du åpner øynene dine for lyset av en ny dag, be, nærm deg meg gjennom tankene dine, og form deretter din daglige plan inspirert av mitt lys, og reis deg nå til livets kamp. Når dere gjør det, ta på dere å være sterke og ikke krenke lydighet og tro et eneste øyeblikk.

76 Sannelig sier jeg deg, snart vil din standhaftighet og resultatet av dine gjerninger forbløffe deg. (262, 7 - 8)

Hviledagen som en dag for selvrefleksjon

77 Selv i den første tiden lærte jeg deg å innvie den syvende dagen til meg. Siden mennesket viet seg til oppfyllelsen av sine verdslige plikter i seks dager, var det bare rett at han viet minst en til sin Herres tjeneste. Jeg ba ham ikke om å vie den første dagen til meg, men den siste, slik at han i den kunne hvile fra sitt arbeid og vie seg til åndelig kontemplasjon, slik at han kunne gi sin ånd en mulighet til å nærme seg sin far og tale til ham gjennom bønn.

78 Hviledagen ble innstiftet for at mennesket skulle glemme den harde jordiske kampen i livet - selv om det bare var for en kort periode - ville gi sin samvittighet muligheten til å tale til ham, minne ham om loven, og han ville undersøke seg selv, angre på sine overtredelser og ta edle beslutninger i sitt hjerte om å omvende seg.

79 Sabbaten var den dagen som tidligere var viet til hvile, bønn og studier av loven. Men ved å følge tradisjonen glemte folket de broderlige følelsene overfor sine medmennesker og de åndelige pliktene de hadde overfor sine naboer.

80. Tidene gikk, menneskeheten utviklet seg åndelig, og Kristus kom for å lære dere at selv på hviledager skal dere praktisere aktiv nestekjærighet og gjøre alle gode gjerninger.

81 Jesus ville fortelle dere at selv om en dag er viet til ettertanke og fysisk hvile, bør dere forstå at verken dag eller time kan forutbestemmes for oppfyllelsen av Åndens oppdrag.

82 Selv om Mesteren talte til deg med den største klarhet, avvek folk fra dette, og hver valgte den dagen som var mest praktisk for ham. Derfor, mens noen fortsatte å holde sabbaten som dagen innviet til hvile, valgte andre søndagen for å feire sin tilbedelse.

83. I dag taler jeg til dere igjen, og min lære gir dere ny kunnskap. Dere har gjennomlevd mange erfaringer og utviklet dere selv. I dag er det ikke viktig hvilken dag dere vier til hvile fra jordisk slit, men at dere vet at dere alle dager skal vandre på den veien jeg har staket ut for dere. Forstå at det ikke er noen fast time for din bønn, for hver tid på dagen er egnet for

bønn og for å praktisere min lære til fordel for dine medmennesker. (166, 31 - 35)

Spør og du skal få

84. Dere bærer alle et sår i hjertet. Hvem kan trenge inn i deres indre slik jeg gjør? Jeg kjenner deres lidelse, deres tristhet og nedstemthet i møte med så mye urettferdighet og utakknemlighet som hersker i deres verden. Jeg kjenner utmattelsen til dem som har levd og slitt lenge på jorden og hvis eksistens er som en tung byrde for dem. Jeg kjenner utilfredsstillelsen til dem som har blitt etterlatt alene i dette livet. Til dere alle sier jeg: "Be og det skal bli gitt dere"; for jeg har kommet for å gi dere det dere trenger fra meg, det være seg selskap, sjelefred, helbredelse, oppgaver eller lys. (262, 72)

85. Frykt ikke elendighet, den er bare midlertidig, og i den skal du be og ta Jobs tålmodighet som et eksempel. Overfloden vil vende tilbake, og da vil du ikke ha nok ord til å takke meg.

86. Hvis dere en gang blir nedtrykt av sykdom, o velsignede syke, fortvil ikke; deres ånd er ikke syk. Løft dere opp til meg i bønn, og deres tro og åndeliggjøring vil gi dere kroppens helse tilbake. Be i den formen jeg har lært deg: åndelig. (81, 43 - 44)

87. I prøvelsens øyeblikk, be en kort, men høy og oppriktig bønn, og du vil føle deg trøstet; og når du oppnår å være i harmoni med din Herre, vil Jeg kunne si til deg at Min vilje er din og din vilje er Min. (35, 7)

88 Be, men la din bønn være bestemt av dine daglige intensjoner og gjerninger, dette vil være din beste bønn. Men hvis du vil rette en tanke til meg for å uttrykke en forespørsel med den, bare si til meg: "Far, din vilje skje for meg." Med dette vil du be enda mer enn du kunne forstå og håpe på, og denne enkle setningen, denne tanken, vil forenkle enda mer den "Fader vår" som du ba meg om i en annen tid.

89. Med dette har du bønnen som ber om alle ting, og som vil tale best for deg. Likevel skal ikke leppene dine si det, men hjertet ditt skal føle det; for å si det er ikke å føle det, og hvis du føler det, trenger du ikke si det til meg. Jeg vet å høre åndens stemme og forstå dens språk. Finnes det noen større glede for deg enn å vite dette? Eller tror du at Jeg er

avhengig av deg for å fortelle Meg hva Jeg må gjøre? (247, 52 - 54)

90. Jeg har lært dere å be og be for andre, men jeg lytter også til dere når dere ber for dere selv. Jeg aksepterer denne bønnen. Men jeg sier deg at tiden da jeg ga deg i henhold til din forespørsel fordi du fremdeles var umoden, er over. Nå er det min vilje at du oppfører deg som disipler og tilbyr meg ditt sinn og hjerte når du ber, men la meg likevel lese i dem og gjøre min vilje. (296, 69)

91. Når dere stiller spørsmål til Meg eller spør Meg, ikke anstreng dere for å formulere deres problem klart for Meg, og heller ikke strever dere med å lete i deres sinn etter de beste setningene. Det er nok for Meg hvis din ånd løsriver seg fra verden i dette øyeblikket og ditt hjerte og sinn er rene slik at de kan motta Min inspirasjon. Hva godt er det for deg å si fantastiske ord til meg hvis du ikke er i stand til å føle mitt nærvær i deg? Jeg vet alt, og du trenger ikke å forklare noe for meg slik at jeg kan forstå deg. (286, 9 - 10)

92. Hvis du er i stand til å forstå min lære, vil den gi deg mange tilfredsstillelser, mange muligheter til å kunne utvikle deg oppover. Lær å be før du tar noen beslutning, for bønn er den perfekte måten å be din far på, siden du i ham ber om lys og styrke for å overleve i livets kamp.

93. Når du ber, vil opplysningen snart komme til ditt intellekt som vil få deg til å skille klart mellom godt og ondt, hva som er tilrådelig fra hva du ikke bør gjøre, og dette vil være det mest åpenbare beviset på at du visste hvordan du skulle forberede deg innvendig for å høre samvittighetens stemme.

94. Bær dine vanskeligheter med tålmodighet, og hvis du ikke er i stand til å forstå meningen med dine prøvelser, så be, og Jeg vil åpenbare deres mening for deg slik at du kan bekrefte dem i ditt indre. (333,61 - 62, 75)

95. Hver gang dine lepper eller dine tanker sier til Meg: "Herre, ha barmhjertighet med meg, ha medlidenhet med min smerte - Herre, ikke nekt meg Din tilgivelse", beviser du din uvitenhet, din forvirring og hvor lite du kjenner Meg.

96 Be Meg om å ha medfølelse med din smerte? Be meg om å ha barmhjertighet med mine barn? Be Meg om å tilgi dine synder - Meg, som er kjærlighet, nåde, barmhjertighet, tilgivelse og medfølelse?

97. Det er godt at du søker å bevege dem som har et hardt hjerte på jorden, og at du med tårer og bønner søker å vekke medfølelse hos dem som ikke har spor av medfølelse for sine naboer; men bruk ikke disse frasene eller tankene for å bevege Ham som skapte deg av kjærlighet, og for å elske deg evig. (336, 41 - 43)

98. Vær tilfreds med de store goder som Faderen har skjenket dere med hensyn til alt som angår menneskelivet på jorden. Ikke be om det som kan ødelegge din ånd og ditt legeme [materie]. Jeg har mer å gi dere enn dere kan be meg om. Men det er Jeg som vet hva du virkelig mangler på livets vei. Jeg har sagt til deg: Hvis du vet hvordan du skal oppfylle min lov, vil du se meg i all min herlighet. (337, 21)

Velsignelsen av forbønn

99. Ikke bli vant til å be bare med ord, be med ånden. Jeg sier deg også: velsign med bønn, send tanker av lys til dine medmennesker, ikke be om noe for dere selv; husk: Den som er opptatt av det som er mitt, vil alltid ha meg som vokter over seg.

100 Det frøet du sår med kjærlighet, vil du få tilbake på mange måter. (21, 3 - 4)

101. Be ikke bare når du går gjennom en smertefull prøvelse, be også når du er i fred, for da vil dine hjerter og sinn være i stand til å beskjefte seg med andre. Be heller ikke bare for dem som har gjort deg godt, eller for dem som ikke har skadet deg; for selv om dette er fortjenstfullt, er det ikke så stort som om du går i forbønn for dem som har skadet deg på en eller annen måte. (35, 8)

102. Hva lærer jeg dere i denne tiden? Å velsigne alt og alle med hjerte og ånd, for den som velsigner på denne måten, er lik sin Far, når han gir sin varme til alle. Derfor sier jeg til deg: Lær å velsigne med ånden, med tanker, med hjertet, og din fred, din styrke og din hjertevarme vil nå den du sender den til, uansett hvor langt du tror på ham.

103 Hva ville skje hvis alle mennesker velsignet hverandre, selv uten å kjenne hverandre eller noen gang ha sett hverandre: fullkommen fred ville herske på jorden, krig ville være utenkelig!

104. For at dette mirakelet skal bli virkelighet, må du opphøye din ånd gjennom utholdenhet i dyd. Tror du dette er umulig? (142, 31 m.)

105 Be, og det skal bli gitt dere. Alt du ønsker til det beste for dine medmennesker - be Meg om det. Be, foren din forespørsel med den trengende, og Jeg vil gi deg det du ber om. (137, 54)

Behovet for bønn

106 "Våk og be", sier jeg dere igjen og igjen; men jeg vil ikke at dere skal venne dere til dette gode rådet, men tenke over det og handle etter det.

107. Jeg kaller deg til å be fordi den som ikke ber, overgir seg til overflødige, materielle og noen ganger meningsløse tanker, som, uten å være klar over det, favoriserer og nærer broderkriger. Men når du ber, river tankene dine, som om det var et sverd av lys, fra hverandre mørkets slør og fristelsens snarer som fengsler mange vesener i dag; det metter omgivelsene dine med åndelig kraft og motvirker ondskapens krefter. (9, 25 - 26)

108. Mennesker har alltid vært for opptatt av jordens herligheter til å reflektere over betydningen av bønn og åndelig kontemplasjon av det som ligger hinsides dette livet, slik at de kunne ha oppdaget sitt eget vesen. Den som ber, snakker med Faderen, og når han ber, får han et umiddelbart svar. Folks uvitenhet om det åndelige er et resultat av mangel på bønn. (106, 33)

109. Dere nærmer dere en tid da dere vil vite hvordan dere skal gi deres ånd dens rett og verden dens rett på en rettferdig måte. Det vil være en tid med sann bønn, en tilbedelse av Gud fri for fanatisme, når du vil be før hvert foretak, når du vil vite hvordan du skal bevare det som er blitt betrodd deg.

110. Hvordan kunne en person gjøre en feil hvis han, i stedet for å gjøre sin vilje, først spurte sin Far i bønn? Den som ber lever i forening med Gud, kjenner verdien av fordelene han mottar fra sin far, og samtidig forstår han betydningen eller formålet med prøvelsene han gjennomgår. (174, 2 - 3)

De helbredende effektene av bønnelivet

111. Til alle tider har jeg sagt til dere: Be. I dag sier jeg dere at gjennom bønn kan dere oppnå visdom. Hvis alle mennesker ba, ville de aldri komme bort fra den lysets vei jeg har lagt ut. Gjennom bønn ville de syke bli helbredet, det

ville ikke være flere vantro, og freden ville vende tilbake til åndene.

112. Hvordan kan mennesket være lykkelig når det har avvist min nåde? Tror han at kjærlighet, barmhjertighet og mildhet ikke er kvaliteter i menneskelivet? (69, 7 - 8)

113. Vit at ordet som ikke har kjærlighet i seg, har verken liv eller styrke. Dere spør Meg hvordan dere kan begynne å elske og hva dere må gjøre for å vekke denne følelsen i deres hjerter, og Jeg sier dere: det dere må begynne med er å kunne be ordentlig. Det vil bringe dere nærmere Mesteren, og den Mesteren er Meg.

114. I bønn vil du finne trøst, inspirasjon og styrke, det vil gi deg den deilige tilfredsstillelsen av å kunne snakke med Gud i fortrolighet uten vitner eller mellommenn. Gud og din ånd er forent i dette søte øyeblikket av fortrolighet, åndelig diskurs og velsignelser. (166, 43 - 44)

115. Når du trenger en fortrolig, en vennlig venn, vend deg til Meg og legg til Meg de lidelsene som måtte finnes i dine hjerter, og Jeg vil gi deg råd om den beste måten - den løsningen du søker.

116. Hvis din ånd er tyngt av byrder, er det fordi du har syndet. Jeg vil ta imot deg og være velvillig i min dom, jeg vil styrke din vilje til å forbedre deg og gi deg tilbake den styrken du har mistet.

117. Bare å følge min lære vil holde deg i nåde og bevare din åndelige og fysiske helse. Erfaringen du får vil være lys som du gradvis akkumulerer i din ånd. (262, 20 - 21)

118. Den ånd som vet å leve årvåkent, avviker aldri fra den vei hans Herre har staket ut for ham, og han er i stand til å bruke sin arv og sine gaver inntil han har oppnådd sin høyere utvikling.

119. Dette vesenet må gå videre i prøvelser fordi det lever årvåkent og aldri lar seg dominere av materien. Den som våker og ber, vil alltid gå seirende ut av livets kriser og vandre livets vei med faste skritt.

120. Hvor annerledes er ikke oppførselen til den som glemmer å be og å våke! Han gir frivillig avkall på å forsvare seg med de beste våpnene jeg har plassert i mennesket, som er tro, kjærlighet og kunnskapens lys. Det er han som ikke hører den indre stemmen som taler til ham gjennom intuisjon, samvittighet og drømmer. Men hans hjerte og sinn forstår ikke

det språket og tror ikke budskapet fra sin egen ånd. (278, 2 - 3)

121. Bønn er det middel som er åpenbart for din ånd for å nå meg med dine spørsmål, dine bekymringer og ditt ønske om lys. Gjennom denne dialogen kan du fjerne din tvil og rive bort sløret som skjuler en hemmelighet.

122 Bønn er begynnelsen på dialogen mellom ånder som vil blomstre og bære frukt blant denne menneskeheten i tiden som kommer.

123. I dag har Jeg åpenbart alt dette for dette folket som lytter til Meg, slik at de kan være forløperne for åndeliggjørelsens tid. (276, 18 - 19)

Bønnens kraft

124. Når en av dere ber, er han ikke klar over hva han oppnår med sine tanker i det åndelige. Derfor bør du lære at når du ber for dine medmennesker - for de folkene som ødelegger seg selv i krig - kjemper din ånd på sin side en mental kamp mot det onde i disse øyeblikkene, og at ditt sverd, som er fred, fornuft, rettferdighet og ønsket om det gode for dem, møter hatets, hevners og arrogansens våpen.

125. Nå er tiden kommet da folk blir oppmerksomme på bønnens kraft. For at bønn skal ha virkelig kraft og lys, er det nødvendig at du sender den opp til meg med kjærlighet. (139, 7 - 8)

126 Tanke og ånd, forent i bønn, skaper i mennesket en kraft som overgår enhver menneskelig styrke.

127 I bønn blir den svake styrket, den feige blir fylt med mot, den uvitende blir opplyst, den sjenerte blir frimodig.

128. Når ånden er i stand til å arbeide harmonisk med sinnet for å oppnå sann bønn, blir den en usynlig soldat som midlertidig distanserer seg fra det som angår hans vesen, overfører seg til andre steder, frigjør seg fra kroppens innflytelse og hengir seg til sin kamp for å gjøre godt, for å fordrive ondskap og farer, for å bringe en gnist av lys, en dråpe balsam eller et pust av fred til dem som trenger det.

129. Fra alt det jeg forteller deg, forstå hvor mye du er i stand til å gjøre med ånden og med sinnet midt i kaoset som har tatt tak i denne menneskeheten. Du befinner deg i en verden av motstridende tanker og ideer, der lidenskaper raser og følelser av hat kolliderer,

der tanken er forvirret av materialisme og åndelige vesener er innhyllt i mørke.

130. Bare de som har lært ved hjelp av bønn å stige mentalt og åndelig inn i lysets regioner, fredens sfærer, vil være i stand til å komme inn i kampens verden, der alle menneskelige lidenskaper gjenspeiles, uten å bli beseiret, og tvert imot etterlate noe nyttig for dem som trenger åndens lys. (288, 18 - 22)

131 Lær å be, for dere kan også gjøre mye godt med bønn, slik dere også kan forsvare dere mot svik. Bønn er et skjold og et våpen; hvis dere har fiender, forsvar dere med bønn. Men vit at dette våpenet ikke må såre eller skade noen, fordi dets eneste formål er å bringe lys inn i mørket. (280, 56)

132. Naturkreftene er sluppet løs mot mennesket. Du skal ikke frykte fordi du vet at jeg har gitt deg myndighet til å beseire det onde og beskytte dine medmennesker. Du kan beordre de ødeleggende elementene til å stanse, og de vil adlyde. Hvis du forblir bønn og årvåken, vil du være i stand til å gjøre mirakler og forbløffe verden.

133 Be oppriktig, kommuniser med Min Ånd, ikke oppsøk et bestemt sted for det. Be under et tre, på veien, på toppen av et fjell eller i hjørnet av soveplassen din, og jeg vil komme ned for å tale til deg, opplyse deg og gi deg styrke. (250, 24 - 25)

134. Sannelig sier jeg dere, hvis dere allerede var forent i ånd, i tanke og vilje, ville deres bønn alene være nok til å stanse nasjonene som lever i forberedelse til timen da de vil ønske å kaste seg over hverandre. Du ville fjerne fiendskapene, du ville være et hinder for alle de onde planene til dine medmennesker, du ville være som et usynlig sverd som beseirer de mektige og som et sterkt skjold som beskytter de svake.

135 Menneskeheten, i møte med dette åpenbare beviset på en høyere makt, ville stoppe et øyeblikk for å reflektere, og denne refleksjonen ville spare den for mange alvorlige rystelser og besøk som den ellers vil motta i hendene på naturen og dens elementer. (288, 27)

136. Hvis du hadde stor tro og større kunnskap om bønnens kraft - hvor mange barmhjertighetsgjerninger ville du ikke gjøre gjennom din tenkeevne. Men du har ikke gitt den all den kraft den besitter, og derfor er du

ofte ikke klar over hva du avverger i et øyeblikk av ektefølt og sann bønn.

137. Forstår dere ikke at noe høyere hindrer den mest umenneskelige av deres kriger i å bryte ut i deres verden? Forstår dere ikke at dette mirakelet er påvirket av millioner av bønner fra menn, kvinner og barn, som med sin ånd bekjemper de mørke kreftene og motvirker krigføringen? Fortsett å be, fortsett å våke, men legg i denne aktiviteten all den tro du er i stand til.

138 Be, folk, og spre over krig, smerte og elendighet fredens kappe av dine tanker, som du vil danne et skjold under hvis beskyttelse dine medmennesker vil finne opplysning og tilflukt. (323,24 - 26)

Kjærlighet til Gud og nesten som tilbedelse av Gud

139. Vit, o mine nye disipler, at deres hyllest og hyllest til Herren skal være konstant, uten å vente på bestemte tider eller dager for å tilby dem, akkurat som deres Fars kjærlighet til dere er konstant. Men hvis du vil vite hvordan du kan huske mine kjærlighetsverk daglig uten å falle i fanatisme, vil jeg fortelle deg: livet ditt skal være en konstant hyllest til ham som skapte alle ting ved å elske hverandre.

140 Handle slik, og jeg vil gi deg det du ydmykt ber meg om: at dine overtredelser blir tilgitt deg. Jeg trøster deg og gir deg lindring; men jeg sier til deg: Når du oppdager dine feil og din samvittighet dømmer deg, be, korrigere dine feil, rust deg med styrke slik at du ikke begår den samme synden igjen, og du trenger ikke å be meg gjentatte ganger om å tilgi deg. Mitt Ord lærer deg slik at du kan stige opp og gi tilgang til lyset og åndeliggjøringen. (49, 32 - 33)

141 "Jeg tørster", sa Jeg til den folkemengden som ikke forstod Mine ord og festet på Min døds kamp. Hva kan jeg si i dag, når jeg ser at det ikke bare er en folkemengde, men hele verden som sårer min ånd uten å være klar over min smerte?

142. Min tørst er uendelig, ufattelig stor, og bare din kjærlighet vil være i stand til å slukke den. Hvorfor tilbyr du meg en ytre kult i stedet for kjærlighet? Vet du ikke at mens jeg ber deg om vann, tilbyr du meg galle og eddik? (94, 74 - 75)

143. Sannelig sier Jeg dere, det er de som har lidd mye og ofte har såret Meg som vil elske

Meg mest inderlig, et offer til Min Guddom vil stadig strømme fra deres hjerte. Det vil ikke være materielle gaver eller salmer eller jordiske altere. De vet at det mest behagelige tilbudet og tilbedelsen for meg er kjærlighetsverkene de gjør for sine brødre. (82, 5)

144. Dag etter dag når din åndelige bønn Meg, et språk som din jordiske natur ikke kjenner, fordi det ikke er ord ytret av dine lepper, og heller ikke ideer formet av ditt sinn. Åndens bønn er så dyp at den er hinsides menneskelige evner og sanser.

145 I denne bønnen går ånden inn i lysets og fredens regioner, der høye ånder bor, og der metter den seg med denne essensen og vender deretter tilbake til sitt forgjengelige legeme for å overføre kraft til det. (256, 63 - 64)

146. Folk: Tiden for deg å vite hvordan du skal be har kommet til deg. I dag ber jeg deg ikke om å falle ned på jorden, jeg lærer deg ikke å be med leppene dine eller å påkalle meg med utvalgte ord i vakre bønner. I dag sier jeg deg: Vend deg til meg mentalt, løft din ånd, og jeg vil alltid komme ned for å få deg til å føle mitt nærvær. Hvis du ikke vet hvordan du skal snakke med din Gud, vil din omvendelse, dine tanker, din smerte være nok for meg, din kjærlighet vil være nok for meg.

147. Dette er språket jeg hører, språket jeg forstår, språket uten ord, sannhetens og oppriktighetens språk. Dette er bønnen jeg har lært dere i denne tredje æra.

148. Hver gang du har gjort et godt arbeid, har du følt min fred, forsikring og håp, fordi Faderen da er veldig nær deg. (358, 53 - 55)

149. Jeg forakter alt som er menneskelig forfengelighet og menneskelig prakt, for bare det som er åndelig, det som er edelt og sjenerøst, det som er rent og evig, når Min Ånd. Husk at Jeg sa til kvinnen i Samaria: "Gud er Ånd, og de som tilber Ham, må tilbe Ham i ånd og sannhet". Søk meg i det uendelige, i det rene, og der vil du finne meg.

150. Hvorfor tilbyr du Meg det Jeg har skapt for deg? Hvorfor tilbyr du meg blomster hvis de ikke er ditt arbeid? Hvis du derimot tilbyr meg gjerninger av kjærlighet, barmhjertighet, tilgivelse, rettferdighet, hjelp til din neste, vil denne hyllesten absolutt være åndelig og vil stige opp til Faderen som et kjærtegn, som et

kyss som barn sender til sin Herre fra jorden. (36, 26 + 29)

151. Jeg vil heller ikke at du skal begrense din tilbedelse av Gud til materielle møteplasser, for da vil du fengsle din ånd og ikke la den spre sine vinger for å vinne evigheten.

152. Det alteret jeg overlater til deg for å feire den tilbedelsen jeg forventer på det, er selve livet uten noen begrensning, hinsides alle religioner, alle kirker og sekter, for det er grunnlagt i det åndelige, i det evige, i det guddommelige. (194,27 - 28)

Dialogen mellom Gud og mennesket

153. I dag kommer jeg til dere med en lære som, når den først er forstått, er den letteste å oppfylle, selv om den for verden synes å være umulig å realisere. Jeg lærer deg tilbedelse av kjærlighet til Gud gjennom ditt liv, dine gjerninger og åndelig bønn, som ikke uttales fra leppene på noe bestemt sted, og som heller ikke trenger kultiske handlinger eller bilder for å bli inspirert. (72, 21)

154. Mens folk ønsket å gjenkjenne i meg en fjern, utilnærmelig Gud, satte jeg meg fore å bevise for dem at jeg er nærmere dem enn øyevippene er deres øyne.

155 De ber mekanisk, og hvis de ikke umiddelbart ser realisert alt de har bedt om på en presserende måte, roper de i motløshet: "Gud har ikke hørt oss".

156. Hvis de visste hvordan de skulle be, hvis de forente hjerte og sinn med sin ånd, ville de være i stand til å høre Herrens guddommelige stemme i sin ånd og føle at Hans nærvær er svært nær dem. Men hvordan vil de føle Mitt nærvær hvis de spør Meg ved hjelp av eksternaliserte kulturer? Hvordan vil de oppnå at deres ånd blir følsom hvis de til og med tilber sin Herre i bilder laget av deres hender?

157. Jeg vil at du skal forstå at Jeg er veldig nær deg, at du lett kan få kontakt med Meg, føle Meg og motta Mine inspirasjoner. (162, 17 - 20)

158. Praktiser stillhet, som hjelper ånden til å kunne finne sin Gud. Denne stillheten er som en kilde av kunnskap, og alle som går inn i den blir fylt med klarheten i min visdom. Stillhet er som et sted omsluttet av uforgjengelige murer, som bare ånden har tilgang til. Mennesket bærer hele tiden i seg kunnskapen om det hemmelige stedet der det kan få kontakt med Gud.

159. Stedet er uviktig hvor du er, overalt kan du komme i kontakt med din Herre, enten du er på toppen av et fjell eller i dypet av en dal, i byens uro, i hjemmets fred eller midt i en kamp. Når du søker meg i din helligdom i den dype stillheten i din opphøyelse, vil øyeblikkelig portene til det universelle og usynlige tempelet åpne seg slik at du virkelig kan føle at du er i din fars hjem, som er til stede i enhver ånd.

160 Når prøvelsens smerte tynger deg ned, og livets lidelser ødelegger dine følelser, når du føler et varmt ønske om å oppnå litt fred, trekk deg tilbake til sovekammeret ditt eller søk stillheten, ensomheten på markene; der løfter du opp din ånd, ledet av samvittigheten, og fordyper deg. Stillhet er åndens rike, et rike usynlig for det fysiske øyet.

161 I det øyeblikket man går inn i åndelig henrykkelse, oppnår man at de høyere sansene våkner, intuisjonen setter inn, inspirasjonen skinner frem, fremtiden kan skimtes, og det åndelige livet gjenkjenner klart det fjerne og gjør mulig det som tidligere syntes uoppnåelig.

162 Hvis dere vil gå inn i stillheten i denne helligdommen, dette skattekammeret, må dere selv berede veien, for bare med sann renhet vil dere kunne gå inn i den. (22, 36 - 40)

163. Det er nødvendig at mine profeter reiser seg på nytt for å formane menneskeheten. For mens det er folk som ødelegger seg selv, blindet av ambisjoner og vold, frykter de som har mottatt mitt lys og dømmer menneskeheten upartisk å ta opp sin oppgave og dele de gode nyhetene.

164. Hvis menneskene visste hvordan de skulle be med ånden, ville de høre min stemme, de ville motta min inspirasjon. Men hver gang de ber, er det et slør over deres åndelige øyne som skjuler lyset fra mitt nærvær for dem. Jeg må komme til folket i de øyeblikkene når kroppene deres hviler, for å vekke deres ånd, for å ringe til ham og snakke med ham. Det er Kristus som kommer inn i hjertet ditt som en tyv i dyp natt for å så sitt frø av kjærlighet i det. (67, 29)

165 Lær å be og meditere samtidig, slik at kunnskap og forståelse kan komme til syne i hver og en av dere. (333, 7)

166 Åndelighet er frihet. Derfor ser de som hører meg nå og som har forstått betydningen av denne frigjørende læren, en bred dal som

åpner seg foran dem, der de vil kjempe og vitne om at tiden er kommet da Gud, den allmektige Skaperen, kom for å etablere dialogen mellom ham og mennesket. (239, 8)

167 Kristi lære var åndelig, men menneskene omgikk den med riter og former for å bringe den innen rekkevidde for lavtstående ånder.

168. Dere er kommet inn i tiden for de store åpenbaringers ånd, når materialisering, bedrag og ufullkommenhet vil forsvinne fra enhver kult, når hvert menneske ved hjelp av sin ånd vil kjenne sin Gud, som er all ånd. På denne måten vil han oppdage formen for perfekt fellesskap. (195, 77 - 78)

169 Når folk har lært å snakke med min ånd, trenger de ikke lenger å slå opp i bøker eller stille spørsmål.

170 I dag spør de fortsatt dem som de tror vet mer, eller de er på jakt etter skrifter og bøker - i ønsket om å finne sannheten. (118, 37)

171. Hvis du lærte å meditere daglig i en kort periode, og hvis meditasjonen din gjaldt det åndelige liv, ville du oppdage uendelige forklaringer og motta åpenbaringer som du ikke kunne få på noen annen måte.

172. Din ånd besitter allerede nok lys til å spørre Meg så vel som å motta Mitt svar. Menneskets ånd har allerede nådd en stor høyde av utvikling. Observer dine medmennesker fra ydmyke bakgrunner som, til tross for deres mangel på kunnskap, overrasker deg med sine dype observasjoner, så vel som med den klare måten de forklarer for seg selv det som for mange andre er noe uforklarlig. Får de dette fra bøker eller skoler? Nei. Men av intuisjon eller nødvendighet har de oppdaget meditasjonens gave, som er en del av åndelig bønn. I sin tilbaketrukkethet, skjermet fra påvirkninger og fordommer, har de oppdaget veien til å kommunisere med det evige, det åndelige, det sanne; og noen mer, andre mindre, alle som har meditert på livets sanne essens har mottatt åndelig lys i sinnets fakultet. (340, 43 - 44)

173. Du spør Meg hva bønn består av, og Jeg svarer deg: Å la din ånd stige fritt til Faderen; å overgi seg til den handlingen med full tillit og tro; å motta i hjerte og sinn inntrykkene mottatt gjennom Ånden; å bekrefte Faderens vilje med sann ydmykhet. Den som ber på denne måten nyter mitt nærvær i hvert øyeblikk av sitt liv og føler aldri behov for meg. (286,11)

174. I det reneste av hans vesen, i ånden, vil Jeg skrive ned Min lov på denne tiden, Jeg vil gjøre Min røst hørt, Jeg vil bygge Mitt tempel; for det som ikke er i mennesket, det som ikke er i dets ånd, er som om det ikke eksisterer.

175. Om du bygger store materielle kirker til Min ære, om du tilbyr Meg feiringer og seremonier fulle av prakt - dette offeret vil ikke nå Meg fordi det ikke er åndelig. Hver ytre kult bærer alltid forfengelig og prangende; det hemmelige tilbudet, derimot - det som verden ikke ser og som du tilbyr meg fra ånd til ånd - når meg på grunn av dets beskedenhet, dets oppriktighet, dets sannferdighet, med et ord: fordi det sprang ut av ånden.

176. Kom i hu den lignelsen som ble gitt dere i den "andre tidsalder", kjent som lignelsen om fariseeren og tolleren, og dere vil innse at Min undervisning har vært den samme gjennom alle tider. (280, 68)

177 Vet du at noen er elsket uten å fortjene det? Det er slik jeg elsker deg. Gi Meg ditt kors, gi Meg dine trengsler, gi Meg dine mislykkede håp, gi Meg den tunge byrden du bærer. Jeg vil håndtere all smerte. Føl deg fri for byrden din slik at du kan være lykkelig; gå inn i min kjærlighets helligdom og vær stille foran universets alter, slik at din ånd kan snakke med Faderen på det vakreste språket: kjærlighetens språk. (228,73)

Kapittel 18 - Barmhjertighetens gjerninger og kjærlighetens sentrale plass

Velsignelsen av gode gjerninger med tilbakevirkende kraft

1 Observer all slags menneskelig elendighet, smerte og nød, og la hjertet ditt bli mer og mer medfølelse ved synet av smerten som omgir deg overalt.

2 Hvis du innerst inne føler en sjenerøs og edel trang til å gjøre godt, la denne impulsen ta over og manifestere seg. Det er ånden som kommuniserer sitt budskap fordi den har funnet sin kropp (sjel) villig og klar. (334, 3 - 4)

3 Vær nøye med å sette kjærlig vennlighet først blant dine sysler, og aldri angre på å ha vært veldedig; for gjennom denne dyden vil du ha de største tilfredsstillelsene og lykken i din eksistens, og samtidig oppnå all visdom,

styrke og opphøyelse som enhver edel ånd lengter etter.

4 Ved å vise barmhjertighet mot dine medmennesker vil du rense din ånd og på denne måten betale gammel gjeld. Du vil foredle ditt menneskelige liv og opphøye ditt åndelige liv.

5 Så, når dere en gang kommer til porten som dere alle vil banke på, vil deres lykke være veldig stor, fordi dere vil høre velkomstkallet som den åndelige verden vil tilby dere, som vil velsigne dere og kalle dere til arbeidet med fornyelse og åndeliggjøring. (308,55 - 56)

6 Jeg sier dere: Salige er de av mine medarbeidere som i sitt hjerte kan føle med dem som har mistet sin frihet eller helse, og som besøker og trøster dem. For en dag vil de møtes igjen - det være seg i dette livet eller et annet - og du vet ikke om de da ikke vil ha mer helse, større frihet og mer lys enn de som brakte dem kjærlighetens budskap i et fengsel eller et sykehus. Da vil de vise sin takknemlighet og strekke ut hånden til den som ga den til dem på et annet tidspunkt. 7 det øyeblikket da du brakte mitt ord nær deres hjerte - det øyeblikket da hånden din strøk pannen deres og du fikk dem til å tenke på meg og føle meg - vil aldri bli slettet fra deres sinn, akkurat som i deres sinn ditt ansikt og din broderlige stemme vil bli glemt, og derfor vil de gjenkjenne deg hvor du enn er. (149, 54 - 55)

8 Som vindens og solens pust kjærtegner deg, slik skal du, mitt folk, kjærtegne dine naboer. Dette er tiden da de trengende og nødlidende er mange. Forstå at han som ber deg om en tjeneste, gir deg nåde til å være til nytte for andre og til å arbeide for din frelse. Han gir deg muligheten til å være barmhjertig og dermed bli lik din Far. For mennesket ble født for å spre godhetens frø i verden. Forstå derfor at den som ber deg, gjør deg en tjeneste. (27, 62)

Ekte og falsk veldedighet

9 O disipler, deres høyeste oppgave vil være kjærlighetens aktivitet! Ofte vil dere gjøre det i hemmelighet uten å skryte, uten å la den venstre hånden vite hva den høyre har gjort. Men det vil være anledninger da deres kjærlighetsvirksomhet skal bli sett av deres medmennesker, slik at de kan lære å ta del i den.

10 Vær ikke engstelig for belønningen! Jeg er Faderen som belønner sine barns gjerninger med rettferdighet, uten å glemme en eneste.

11 Jeg har fortalt deg at hvis du vil gi et glass vann med ekte kjærlighet, vil det ikke gå ubelønnet.

12 Salige er de som sier til meg når de kommer til meg: "Herre, jeg forventer ingenting som belønning for mine gjerninger; eksistens og kunnskapen om at jeg er ditt barn er nok for meg, og allerede er min ånd fylt av lykke". (4, 78 - 81)

13 Ikke ha egoistiske ønsker, og tenk bare på din åndeliggjøring og din belønning; for din skuffelse vil være veldig smertefull når du går inn i det åndelige, fordi du vil oppdage at du i virkeligheten ikke har fortjent en belønning.

14. For at dere bedre skal forstå hva Jeg vil si til dere, gir Jeg dere følgende eksempel: Det finnes og har alltid eksistert menn og kvinner som har gjort det til sin oppgave å utføre veldedige gjerninger blant sine medmennesker, og likevel, da de kom til Meg, kunne de ikke vise Meg noen fortjeneste for sin åndelige lykke. Hva var grunnen til dette? Kan du forestille deg at de hadde vært ofre for urettferdighet fra sin fars side? Svaret er enkelt, disipler: de kunne ikke høste noe godt for seg selv fordi deres gjerninger ikke var oppriktige. For når de strakte ut hånden for å gi noe, gjorde de det aldri ut fra en sann følelse av barmhjertighet mot den som led, men ved å tenke på seg selv, på sin frelse, på sin belønning. Noen ble beveget til det av egeninteresse, andre av forfengelighet, og dette er ikke sann barmhjertighet, for det var verken følt eller uselvisk. Jeg sier dere at den som ikke har oppriktighet og kjærlighet i seg, sår ikke sannheten og tjener heller ikke belønning.

15. Tilsynelatende veldedighet kan gi deg mange tilfredsstillelser på jorden, som kommer fra beundringen du vekker og smiger du mottar; men det tilsynelatende kommer ikke inn i mitt rike, bare den sannferdige går dit. Der vil dere alle gå uten å kunne skjule den minste urenheter eller uærlighet. For før du kan vises for Gud, vil du ha lagt til side gallakåper, kroner, insignier, titler og alt som tilhører verden, for å vises for den øverste dommeren som enkle åndelige vesener som redegjør for Skaperen for oppgaven som er betrodd dem. (75, 22 - 24)

16 Den som ønsker å være til nytte for sin neste av kjærlighet, hengir seg til godhet på en av de mange måtene livet byr på. Han vet at han er et menneske som skal finne seg klar til å bli brukt av den guddommelige vilje til svært høye formål. Jeg vil at dere, o disipler, skal få kunnskap slik at dere kan frigjøre dem som har mistet veien til oppadgående utvikling, fra deres feil.

17 Sann kjærlighet - det som går utover de menneskelige følelsene i hjertet - er frukten av visdom. Se hvordan jeg sår visdom i din fantasi i mitt ord, og etterpå venter jeg på frukten av din kjærlighet.

18 Det er mange måter å gjøre godt på, mange måter å trøste og tjene på. Alle er uttrykk for kjærlighet, som er én - kjærlighet, som er åndens visdom.

19 Noen kan vandre på vitenskapens vei, andre på åndens vei, atter andre styrt av følelser, men helheten av alle vil gi åndelig harmoni. (282, 23 - 26)

Åndelig og materiell aktivitet av kjærlighet

20 Hvis du er materielt fattig og av den grunn ikke kan hjelpe din neste, skal du ikke sørge. Be, og jeg vil få lys til å skinne og fred til å komme der det ikke er noe.

21. Sann nestekjærlighet, som medfølelse fødes fra, er den beste gaven du kan gi til de trengende. Hvis du, når du gir en mynt, et brød eller et glass vann, ikke har følelsen av kjærlighet til ditt medmenneske - sannelig sier jeg deg, da har du ikke gitt noe, det ville være bedre for deg å ikke dele med det du gir.

22 Når vil du, o menneskehet, kjenne kjærlighetens kraft? Til nå har du aldri gjort bruk av den kraften som er livets kilde. (306, 32 - 33)

23 Se ikke fiender, men brødre i alle som omgir deg. Krev ikke straff for noen; vær overbærende slik at du setter et eksempel på tilgivelse og ingen anger oppstår i din ånd. Lukk dine lepper og la meg dømme din sak.

24 Helbred de syke, gi de forvirrede forstanden tilbake. Driv ut åndene som formørker sinnet, og sørg for at begge gjenvinner det lyset de har mistet. (33, 58 - 59)

25 Disipler: Det prinsippet jeg lærte dere i den "andre æra": å elske hverandre, gjelder for alle handlinger i deres liv.

26 Noen sier til meg: "Mester, hvordan kan jeg elske min neste, siden jeg er et ubetydelig vesen hvis liv er fylt av fysisk arbeid?"

27. Til disse mine disippelbarn sier jeg: Selv i dette fysiske arbeidet, som synes å være uten betydning, kan dere elske deres neste hvis dere gjør deres arbeid med ønsket om å tjene deres medmennesker.

28. Forestill dere hvor vakre livene deres ville være hvis alle mennesker arbeidet med tanken på å gjøre godt og forente sin lille innsats med andres. Sannelig, jeg sier dere, det ville ikke være mer elendighet. Men sannheten er at hver og en jobber for seg selv, tenker på seg selv og på det meste på sitt eget.

29 Dere må alle vite at ingen kan være nok for seg selv og at han trenger andre. Dere må alle vite at dere er dypt bundet til et universelt oppdrag som dere må utføre i fellesskap - men ikke forent av jordiske forpliktelser, men forent av ånden, av inspirasjon og idealer, med ett ord: av kjærlighet til hverandre. Frukten vil da være til beste for alle. (334, 35 - 37)

30. Jeg forteller dere disipler i Min kjærlighetslov at hvis dere ikke kan gjøre perfekte gjerninger som de Jeg gjorde i Jesus, bør dere i det minste gjøre en innsats i livet deres for å komme nær dem. Det er nok for meg å se litt god vilje til å etterligne meg, og litt kjærlighet til din neste, og jeg vil stå ved deg og åpenbare min nåde og min kraft på din vei.

31 Du vil aldri være alene i kampen. Siden jeg ikke lar deg være alene når du er tyngt av vekten av dine synder, tror du at jeg vil forlate deg når du går din vei under vekten av korset til dette kjærlighetsoppdraget? (103, 28 - 29)

Den omfattende betydningen av kjærlighet

32 Til alle tider har min lære gjort det klart for dere at dens innerste vesen er kjærlighet.

33 Kjærlighet er Guds vesen. Fra denne kraften trekker alle vesener for å leve; fra den sprang livet og hele skapelsen. Kjærlighet er opprinnelsen og målet i skjebnen til alt som ble skapt av Faderen.

34 I møte med den kraften som beveger, opplyser og gir liv til alt, forsvinner døden, synden fordamper, lidenskapene forgår, urenheter vaskes bort og alt som er ufullkomment blir fullkomment. (295, 32)

35. Jeg har åpenbart for deg min eksistens og grunnen til din. Jeg har åpenbart for deg at ilden som gir liv og animerer alt, er kjærlighet. Det er opprinnelsen som alle former for liv har oppstått fra.

36 Se: du ble født av kjærlighet, eksisterer av kjærlighet, finner tilgivelse av kjærlighet og vil være av kjærlighet i all evighet. (135, 19 - 20)

37 Kjærlighet er opprinnelsen og grunnen til deres eksistens, o mennesker. Hvordan kunne dere leve uten denne gaven? Tro meg, det er mange som har døden i seg og andre som er syke bare fordi de ikke elsker noen. Den helbredende balsam som har reddet mange har vært kjærlighet, og den guddommelige gaven som hever til sant liv, som forløser og løfter, er også kjærlighet. (166, 41)

38 Kjærlighet! De som ikke elsker, bærer en dyp sorg i seg: ikke å eie, ikke å føle det vakreste og høyeste i livet.

39 Dette er hva Kristus lærte dere med sitt liv og med sin død, og hva han testamenterte til dere i sitt guddommelige ord, sammenfattet i setningen: "Elsk hverandre med den kjærlighet jeg har vist dere".

40. Dagen vil komme når de som ikke har elsket, frigjør seg fra sin bitterhet og fordommer, vil komme og hvile med meg, hvor de vil vende tilbake til livet når de hører mitt kjærlige ord av uendelig ømhet.

41. Sannelig sier jeg dere: I kjærligheten er min makt, min visdom og min sannhet. Den er som en umåtelig lang stige av trinn som viser seg i forskjellige former fra de laveste mennesker til de høyeste ånder som har nådd fullkommenhet.

42 Elsk, selv om det er i veien for deg, men elsk alltid. Ikke hat, for hatet etterlater et spor av død, mens kjærligheten får dere til å tilgi hverandre og all bitterhet slukkes. (224,34 - 36)

43 Jeg sier dere: Den som ikke manifesterer sin kjærlighet i den høyeste form og med absolutt oppriktighet, elsker ikke. Han vil ikke ha noen sann kunnskap og vil eie svært lite. På den annen side vil den som elsker med hele sin ånd og alle kreftene som er gitt ham, bære visdommens lys i seg og vil føle at han i virkeligheten er eieren av alt som omgir ham; for det Faderen eier er også hans barns eiendom. (168, 11)

44 Kjærlighet vil gi deg visdom til å forstå sannheten som andre forgjeves søker langs vitenskapens humpete stier.

45 La Mesteren veilede dere i alle handlinger, ord og tanker. Utrust dere selv i henhold til hans vennlige og kjærlige eksempel, så vil dere manifestere guddommelig kjærlighet. På denne måten vil dere føle dere nær Gud fordi dere vil være i harmoni med ham.

46 Hvis du elsker, vil du lykkes i å være mild, slik Jesus var. (21, 10 - 12)

47 Den som elsker, forstår; den som lærer, har vilje; den som har vilje, er i stand til å gjøre mange ting. Jeg sier dere, den som ikke elsker med all sin ånds kraft, vil verken ha åndelig opphøyelse eller visdom, og han vil heller ikke gjøre store gjerninger. (24, 41)

48 La ikke ditt hjerte bli innbilsk, for det symboliserer evighetens ild fra Ham som alle ting kom fra og hvor alle ting gjenopplives.

49 Ånden bruker hjertet til å elske ved hjelp av kroppen. Hvis du bare elsker i henhold til materiens lov, vil din kjærlighet være forbigående fordi den er begrenset. Men hvis du elsker åndelig, er den følelsen som Faderens, som er evig, fullkommen og uforanderlig.

50. Alt liv og alle skapte ting er knyttet til Ånden fordi den har evig liv. Ikke begrens dere selv, elsk meg og elsk dere selv fordi dere har den guddommelige gnisten av "væren" som ikke kjenner noen grenser i å elske, som er Gud selv. (180, 24 - 26)

51. Klatre opp stien som fører deg til toppen av fjellet, og med hvert av dine skritt vil du bedre forstå min lære og bli mer og mer fullkommen i tolkningen av det guddommelige budskapet.

52 Hva er åndens språk: Det er kjærlighet. Kjærlighet er det universelle språket til alle ånder. Ser du ikke at menneskelig kjærlighet også snakker? Ofte trenger den ikke ord, den snakker bedre gjennom gjerninger, gjennom tanker. Hvis menneskelig kjærlighet uttrykker seg på denne måten, hvordan vil språket være når dere perfeksjonerer dere i mine lover? (316, 59 - 60)

53. Når du reflekterer over at Jeg er visdom - at visdom springer ut av kjærlighet. Når du anerkjenner meg som dommer - at rettspraksis er basert på kjærlighet. Når du betrakter meg som mektig - Min makt er basert på kjærlighet. Når du vet at jeg er evig -

Min evighet kommer fra kjærlighet fordi det er liv og livet gjør ånden udødelig.

54. Kjærlighet er lys, er liv og kunnskap. Og dette frøet har jeg gitt deg siden tidenes begynnelse - det eneste jeg har sådd som en fullkommen landmann i markene som er dine hjerter. (222. 23)

Kjærlighetens store kraft

55. O menn og kvinner i verden, som i deres vitenskaper har glemt det eneste som kan gjøre dere kloke og lykkelige: dere har glemt kjærligheten som inspirerer alt - kjærligheten som er i stand til alt og forvandler alt! Dere lever midt i smerte og mørke; for siden dere ikke praktiserer kjærligheten som jeg lærer dere, forårsaker dere deres fysiske eller åndelige lidelse.

56. For å oppdage og forstå mine budskap, må dere først være vennlige og milde fra hjertet - dyder som er til stede i enhver ånd fra det øyeblikket den ble skapt; men for å føle den sanne, høye følelsen av kjærlighet, må dere åndeliggjøre dere selv ved å dyrke deres gode følelser; likevel har dere ønsket alt i livet unntatt åndelig kjærlighet. (16,31 - 32)

57. Til alle tider har dere hatt ledere som lærte dere kjærlighetens kraft. De var deres mer avanserte brødre, med større kunnskap om min lov og større renhet i sine gjerninger. De ga dere et eksempel på styrke, kjærlighet og ydmykhet da de byttet sitt liv med avvik og syndet mot en tilværelse viet til godhet, oppofrelse og aktiv nestekjærlighet.

58. Fra barndom til alderdom har du klare eksempler på alt som oppnås med kjærlighet og på lidelsene forårsaket av mangel på nestekjærlighet; men du - mer ufølsom enn steinene - har ikke forstått hvordan du kan lære av leksjonene og eksemplene som det daglige livet gir deg.

59. Har du noen gang observert hvordan selv rovdyrene reagerer forsiktig på et kjærlighetsrop? På samme måte kan elementene, naturkreftene, svare - alt som finnes i den materielle og åndelige verden.

60 Derfor ber jeg dere om å velsigne alt med kjærlighet, i universets Fader og Skapers navn.

61 Å velsigne betyr å mette. Å velsigne er å føle det gode, si det og gi det videre. Å velsigne er å mette alt som omgir deg med tanker om kjærlighet. (14, 56 - 60)

62 Sannelig sier jeg dere, kjærlighet er den uforanderlige kraften som beveger universet. Kjærlighet er livets opprinnelse og mening.

63. Jeg innleder nå en tid med åndelig oppstandelse for alle - en tid da jeg vil bringe til blomst det velsignede kjærlighetsfrøet som jeg kastet over verden fra korsets høyde, og kunngjøre for dere at hvis menneskene elsket hverandre slik jeg lærte dere, ville "døden" bli eliminert fra verden og i stedet ville livet herske over menneskene og manifestere seg i alle deres gjerninger. (282,13-14)

V. Former for Guds åpenbaring

Kapittel 19 - Guds treenighet

Guds enhet med Kristus og Den Hellige Ånd

1 Mitt Ords lys vil forene menneskene i denne tredje tidsalder. Min sannhet vil skinne i hvert sinn og få forskjeller i trosbekjennelser og kulter til å forsvinne.

2 Mens noen i dag elsker meg i Jehova og fornektet Kristus, elsker andre meg i Kristus og kjenner ikke Jehova; mens noen anerkjenner min eksistens som Hellig Ånd, krangler og splitter andre over min treenighet.

3 Og nå spør jeg denne menneskeheten og de som leder den åndelig: Hvorfor tar dere avstand fra hverandre, når dere alle bekjenner den sanne Gud? Hvis du elsker meg i Jehova, er du i sannheten. Hvis du elsker meg gjennom Kristus - Han er Veien, Sannheten og Livet. Hvis du elsker meg som Den Hellige Ånd, nærmer du deg lyset.

4 Du har bare én Gud, bare én Far. Det er ikke tre guddommelige personer som eksisterer i Gud, men bare en guddommelig ånd som har åpenbart seg for menneskeheten i løpet av tre forskjellige utviklingsstadier. Ved å trenge inn i denne dybden, i deres barnslighet, trodde de at de så tre personer der bare en guddommelig ånd eksisterer. Så når du hører navnet Jehova, tenk på Gud som far og dommer. Når du tenker på Kristus, gjenkjenne i ham Gud som Mester, som kjærlighet; og når du søker å forstå opprinnelsen til Den Hellige Ånd, vet at han ikke er noen annen enn Gud når han åpenbarer sin enorme visdom for slike disipler som er mer avanserte.

5. Hvis jeg hadde funnet menneskeheten i den første æra åndelig utviklet slik den er i dag, ville jeg ha åpenbart meg for den som Far, Mester og Hellig Ånd; da ville ikke menneskene ha sett tre guder der det bare er en. Men de var ikke i stand til å tolke min lære riktig, og ville ha blitt forvirret og holdt seg borte fra min vei for å fortsette å skape tilgjengelige og små guder i henhold til deres ideer.

6 Så snart folk innser og aksepterer denne sannheten, vil de angre på at de feilbedømte hverandre på grunn av en feil som de kunne ha unngått med litt kjærlighet.

7 Hvis Kristus er kjærlighet, kan du tro at han er uavhengig av Jehova, siden jeg er kjærlighet?

8 Hvis Den Hellige Ånd er visdom, tror du at denne Ånden eksisterer uavhengig av Kristus, siden jeg er visdom? Tror du at Ordet og Den Hellige Ånd er to forskjellige ting?

9. Det er nok å kjenne bare noe av Ordet som Jesus lærte menneskeheten for å forstå at bare én Gud eksisterte og for alltid vil være bare én. Derfor sa jeg gjennom ham: "Den som kjenner Sønnen, kjenner Faderen, for han er i meg og jeg er i ham." Senere, da han kunngjorde at han ville komme tilbake til mennesket i en annen tid, sa han ikke bare: "Jeg vil komme igjen", men han lovet å sende Den Hellige Ånd, Trøstens Ånd, Sannhetens Ånd.

10 Hvorfor skulle Kristus komme atskilt fra Den Hellige Ånd? Kunne han ikke bringe sannhet, lys og trøst med seg i sin Ånd? (1, 66 - 70, 73 - 76)

11 Jeg er din Mester; men se meg ikke atskilt fra Faderen, for jeg er Faderen.

12 Det er ingen forskjell mellom Sønnen og Den Hellige Ånd, for Den Hellige Ånd og Sønnen er én Ånd, og den Ånden er meg.

13 Se i mine åpenbaringer gjennom tidene en Gud, som har undervist deg ved hjelp av flere og varierte leksjoner: en bok med mange sider. (256, 4)

De tre måtene Gud åpenbarer seg på

14. Nå kjenner du grunnen til at Faderen åpenbarte seg selv i etapper og forstår også menneskenes feil med hensyn til konseptet om treenigheten.

15. Forsøk ikke lenger å gi Meg fysisk form i din fantasi, for ingen form eksisterer i Min

Ånd, like lite som intelligens, kjærlighet eller visdom har form.

16 Jeg sier dere dette fordi mange forestiller seg meg i form av en gammel mann når de tenker på Faderen; men jeg er ikke en gammel mann, for jeg er utenfor tiden, min ånd har ingen alder.

17. Når du tenker på Kristus, danner du umiddelbart i ditt sinn det fysiske bildet av Jesus. Men jeg sier deg at Kristus, den guddommelige kjærligheten født i kjødet, mitt ord som ble menneske, da han forlot det fysiske skallet, smeltet sammen med min ånd som han hadde kommet fra.

18 Men når du snakker om Den Hellige Ånd, bruker du symbolet på duen for å prøve å forestille deg ham i en eller annen form. Men jeg sier deg at tiden for symboler er over, og at av denne grunn, når du føler deg under påvirkning av Den Hellige Ånd, mottar du ham som inspirasjon, som lys i din ånd, som klarhet som oppløser usikkerhet, mysterier og mørke. (39, 42, 44 - 47)

19. Fra tidsalder til tidsalder får menneskene en klarere og klarere idé om Meg. De som har lært meg å kjenne gjennom Kristus, har en idé som er nærmere sannheten enn de som bare kjenner meg gjennom Mose lover. Den Gud som folkemengdene fulgte og adlød av frykt for hans rettferdighet, ble senere søkt som far og mester da frøet til Kristi kjærlighet spiret i deres hjerter. (112, 3)

20. Jeg er over tidene, over alt som er skapt, Min guddommelige ånd er ikke underlagt utvikling. Jeg er evig og perfekt - ikke som deg, som veldig godt har en begynnelse, som absolutt er underlagt utviklingslover og dessuten føler tidens gang over ditt vesen.

21 Si derfor ikke at Faderen tilhører en tidsalder, Kristus en annen og Den Hellige Ånd en tredje. For Faderen er evig og tilhører ingen tidsalder, men tidene er hans, og Kristus, da han var borte som menneske, er Gud selv, det samme er Den Hellige Ånd, som ikke er noen annen enn din far selv, som forbereder sin høyeste form for manifestasjon blant dere, det vil si uten hjelp fra noen jordisk formidler. (66, 43)

22. Jeg har forklart deg at det du kaller Faderen er Guds absolutte kraft, den universelle Skaperen, den eneste uskapte; at han som du kaller Sønnen er Kristus, det vil si åpenbaringen av Faderens fullkomne

kjærlighet til sine skapninger; og at det du kaller Den Hellige Ånd er visdommen som Gud sender deg som lys i denne tiden der din ånd er i stand til bedre å forstå mine åpenbaringer.

23 Den Hellige Ånds lys, Guds visdom, vil snart herske i denne tredje tidsalder som dere ser vokse frem, og vil opplyse sinnet til en menneskehet som trenger åndelighet, tørster etter sannhet og hungrer etter kjærlighet.

24 Det er like sant, folk, at en Gud har åpenbart seg for mennesker, men under tre forskjellige aspekter: Hvis du ser etter kjærlighet i Faderens gjerninger i den første tidsalderen, vil du finne den; og hvis du ser etter visdommens lys, vil du oppdage det på samme måte, akkurat som i Kristi gjerninger og ord vil du møte ikke bare kjærlighet, men også kraft og visdom. Hva ville da være rart om du oppdaget i Den Hellige Ånds gjerninger på dette tidspunktet både kraft, lov og makt, og kjærlighet, ømhet og helbredende balsam? (293, 20 - 21, 25 - 26)

25. Lov, kjærlighet, visdom - dette er de tre formene for åpenbaring som jeg har vist meg for mennesket, slik at det kan ha en fast overbevisning og en fullstendig kunnskap om sin Skaper på sin utviklingsvei. Disse tre fasene av åpenbaring skiller seg fra hverandre, men de har alle en og samme opprinnelse, og i sin helhet er de absolutt perfektjon. (165, 56)

26 I meg er Dommeren, Faderen og Mesteren - tre forskjellige faser av åpenbaring i ett vesen, tre kraftsentre og en essens av væren: kjærlighet. (109,40)

27 Jeg er Jehova som har frelst deg fra døden til alle tider. Jeg er den ene Gud som til enhver tid har talt til deg. Kristus er mitt "Ord" som talte til deg gjennom Jesus. Han sa til deg: "Den som kjenner Sønnen, kjenner Faderen." Og den Hellige Ånd som taler til deg i dag er også meg, for det er bare én Hellig Ånd, bare ett Ord, og dette er mitt.

28. Hør, Mine disipler: I den "første tidsalder" ga Jeg dere Loven, i den andre lærte Jeg dere kjærligheten som dere skulle tolke disse budene med, og nå i denne tredje tidsalder sender Jeg dere Lyset slik at dere kan trenge inn i betydningen av alt som er blitt åpenbart for dere.

29 Hvorfor vil du da oppdage tre guder der det bare finnes én guddommelig ånd, som er min?

30 Jeg ga loven til de første menneskene, og likevel kunngjorde jeg for Moses at jeg ville

sende Messias. Kristus, i hvem Jeg ga dere Mitt "Ord", sa til dere da Hans misjon allerede nærmet seg slutten: "Jeg vender tilbake til Faderen som Jeg kom fra." Han sa også til dere: "Faderen og jeg er ett." Men etter det lovet han å sende deg Sannhetens Ånd som, i henhold til min vilje og i henhold til din utvikling, ville belyse mysteriet med mine åpenbaringer.

31. Men hvem kan kaste lys over mine hemmeligheter og forklare disse mysteriene? Hvem kan løse seglene i min visdoms bok om ikke jeg?

32. Sannelig sier jeg dere: Den Hellige Ånd, som dere for tiden tror er noe annet enn Jehova og Kristus, er ikke noe annet enn den visdom som jeg gjør kjent for deres ånd for å få dere til å forstå, se og føle sannheten. (32, 22 - 27)

33. Forene i ditt sinn og ånd Mine åpenbaringer som Gud, som forkynner loven for deg; Mine åpenbaringer som Far, som åpenbarer Min uendelige kjærlighet for deg; og Min lære som Mester, som åpenbarer Min visdom for deg, så vil du motta fra alt dette en essens, en guddommelig intensjon: at du kommer til meg på veien til åndelig lys - noe mer enn bare en manifestasjon for deg. Jeg ønsker å lede deg inn i mitt eget rike, der jeg alltid er til stede for deg, for alltid i deg. (324, 58)

34 Dette vil ikke være første gang at folk har kjempet for å tolke en guddommelig åpenbaring eller for å få klarhet i en sak som presenterer seg for deres øyne som et mysterium. Allerede i den "andre æra", etter min forkynnelsesaktivitet i verden, diskuterte folk om Jesu personlighet og ønsket å vite om han var guddommelig eller ikke, om han var ett med Faderen eller en person som var forskjellig fra ham. På alle måter dømte og undersøkte de min lære.

35 Nå vil jeg igjen bli gjenstand for tolkninger, diskusjoner, argumenter og undersøkelser.

36. Det vil bli testet om Kristi Ånd, da han gjorde seg kjent, var uavhengig av Faderens Ånd; og det vil være andre som sier at det var Den Hellige Ånd som talte, og ikke Faderen eller Sønnen.

37. Men det dere kaller "Hellig Ånd" er Guds Lys, og det dere kaller "Sønn" er Hans "Ord". Så når du hører dette ordet her, når du bruker min lære om den "andre æra" eller tenker på

loven og åpenbaringene fra den "første æra", vær klar over at du er i nærvær av den ene Gud, hører hans ord og mottar lyset fra hans Ånd. (216, 39 - 42)

Gud som skaperånd og far

38 Jeg er essensen av alt som er skapt. Alt lever gjennom min uendelige kraft. Jeg er i enhver kropp og i enhver form. Jeg er i hver og en av dere, men dere må forberede dere og gjøre dere følsomme slik at dere kan føle og oppdage meg.

39. Jeg er livets pust for alle vesener fordi Jeg er Livet. Derfor har jeg fått deg til å forstå at hvis jeg er til stede i alle dine gjerninger, er det ikke nødvendig å lage mitt bilde i leire eller marmor for å tilbe meg eller føle meg nær deg. Denne mangelen på forståelse har bare tjent til å forføre menneskeheten til avgudsdyrkelse.

40. På grunn av Mitt Ord fornemmer du harmonien som eksisterer mellom Faderen og alle skapte ting, du forstår at Jeg er essensen som nærer alle vesener og at du er en del av Meg. (185, 26 - 28)

41 Faderens Ånd er usynlig, men Han åpenbarer seg i uendelige former. Hele universet er bare en materiell manifestasjon av guddommelighet. Alt som er skapt er en refleksjon av Sannheten.

42. Jeg har omgitt eksistensen til de åndelige vesener som er barn av min guddommelighet, i henhold til stedet de bor, med en rekke livsformer der jeg har plassert visdom, skjønnhet, vitalitet og mening, for å gi hvert av disse hjemmene det mest synlige beviset på min eksistens og en idé om min makt. Jeg påpeker for deg at meningen med livet er å elske, å vite, å kjenne sannheten. (168, 9 -10)

43. Disipler, fra Meg har de tre naturer kommet frem: Den guddommelige, den åndelige og den materielle. Som Skaper og Eier av alt som er skapt, kan Jeg tale til dere på en guddommelig og samtidig forståelig måte. Siden den materielle naturen kom fra meg, kan jeg også la min stemme og mitt ord bli hørt fysisk for å gjøre meg forståelig for mennesket.

44. Jeg er den fullkomne vitenskap, opprinnelsen til alt, årsaken til alle årsaker og lyset som opplyser alt. Jeg er fremfor alt skapte ting, fremfor alt læring. (161, 35 - 36)

45. Nå er tiden for forståelse, for opplysning av ånd og sinn, der mennesket endelig vil søke meg åndelig, fordi han vil innse at Gud verken er en person eller en fantasi, men ubegrenset og absolutt universell ånd. (295, 29)

Kristus; kjærlighet og Guds ord

46. Før Faderen gjorde seg kjent for menneskeheten i Jesus, sendte han dere sine åpenbaringer ved hjelp av materielle former og hendelser. Under Kristi navn har du blitt kjent med ham som manifesterte Guds kjærlighet blant mennesker, men da han kom til jorden, hadde han allerede åpenbart seg selv som far, så du bør ikke si at Kristus ble født i verden - det var Jesus som ble født, kroppen der Kristus bodde.

47 Reflekter og du vil endelig forstå meg og vil erkjenne at Kristus var før Jesus, for Kristus er Guds kjærlighet. (16, 6 - 7)

48. Her er jeg med deg og gir deg styrke til å kjempe for din ånds evige fred. Men sannelig sier jeg deg, selv før menneskeheten ble kjent med meg, opplyste jeg deg allerede fra uendeligheten og snakket til hjertene dine. For siden jeg er ett med Faderen, har jeg alltid vært i ham. Tider måtte gå over menneskeheten til verden mottok meg i Jesus og hørte Guds ord, selv om jeg må fortelle deg at ikke alle som hørte min lære på den tiden hadde den nødvendige åndelige utviklingen for å føle Guds nærvær i Kristus. (300, 3)

49. I Jehova trodde dere at dere kjente en grusom, forferdelig og hevngjerrig Gud. Så sendte Herren, for å frigjøre deg fra din feil, deg Kristus, hans guddommelige kjærlighet, slik at du, "å kjenne Sønnen, kan kjenne Faderen"; og likevel, uvitende menneskehet, viklet på nytt i sin synd, tror den ser en rasende og fornærmet Jesus, som bare venter på ankomsten av de i den "åndelige dalen" som har fornærmet ham, for å si til dem: "gå bort fra meg, jeg kjenner deg ikke"; og for å få dem til å umiddelbart lide de mest grusomme plager i evigheten.

50. Det er på tide at du forstår betydningen av Min lære slik at du ikke faller i feil. Guddommelig kjærlighet vil ikke hindre deg i å komme til meg, men hvis du ikke gjør opp for dine feil, vil det være den ubønnhørlige dommeren i din samvittighet som vil fortelle deg at du ikke er verdig til å komme inn i lysets rike. (16, 46 - 47)

51. Jeg vil at dere skal være som deres Mester, og med rette kalle dere mine disipler. Min arv er av kjærlighet og visdom. Det var Kristus som kom til deg, og det er Kristus som snakker til deg i dette øyeblikket; men prøv ikke å skille meg fra Gud eller å se meg utenfor ham, for jeg er og har alltid vært ett med Faderen.

52. Jeg har fortalt dere at Kristus er guddommelig kjærlighet; prøv derfor ikke å skille Meg fra Faderen. Tror du at Han er en far uten kjærlighet til sine barn? Hvor får du denne ideen fra? Det er på tide for deg å innse dette.

53 La ingen skamme seg over å kalle Gud, Skaperen, far, for dette er hans sanne navn. (19, 57 - 58)

54 I Jesus så verden sin Gud gjort til menneske. Mennesker mottok bare leksjoner om kjærlighet, læresetninger om uendelig visdom, bevis på fullkommen rettferdighet, men aldri et ord om vold, en handling eller et tegn på harme. Se i stedet hvor mye han ble fornærmet og hånet. Han hadde autoritet og all makt i sin hånd, slik hele verden ikke har, men det var nødvendig at verden skulle kjenne sin Far i hans sanne natur, hans sanne rettferdighet og barmhjertighet.

55 I Jesus så verden en far som gir alt for sine barn uten å kreve noe for seg selv til gjengjeld; en far som tilgir de mest alvorlige krenkelser med uendelig kjærlighet uten noen gang å hevne seg, og en far som i stedet for å ta livet av sine barn som krenker ham, tilgir dem og viser dem veien til deres åndelige forløsning med sitt blod. (160, 46 - 47)

56. Som menneske var Jesus ditt ideal og fullkommenhetens virkeliggjørelse; for at du i ham skulle ha et eksempel som var verdig til å være disippel, ville jeg lære deg hvordan et menneske må være for å bli lik sin Gud.

57. Det er én Gud, og Kristus er ett med Ham fordi Han er "Ordet" av Guddommen, den eneste måten du kan nå Faderen til alle skapte ting på. (21, 33 - 34)

58 disipler, Kristus er den høyeste manifestasjonen av guddommelig kjærlighet, er lyset som er liv i åndens regioner; lyset som gjennomfører mørket og åpenbarer sannheten for hvert åndelig blikk, oppløser mysteriene, åpner døren og viser veien til visdom, evighet og åndens fullkommenhet. (91, 32)

Den Hellige Ånd - Guds sannhet og visdom

59. I visdommen ligger den helbredende kraft og den trøst som ditt hjerte lengter etter. Derfor lovet jeg dere en gang sannhetens ånd som trøstens ånd.

60 Men det er absolutt nødvendig å ha tro for ikke å stoppe på utviklingsveien, og heller ikke å føle frykt for prøvelsene. (263, 10 - 11)

61. Dette er lysets tidsalder der den guddommelige visdom, som er Den hellige ånds lys, vil opplyse selv de mest hemmelige hjørner av hjertet og sinnet. (277, 38)

Kapittel 20 - Maria; Guds moderlige kjærlighet

Marias jordiske eksistens i ydmykhet

1 Maria er blomsten i min himmelske hage, hvis essens alltid har vært i min ånd.

2 Ser du disse blomstene her, som skjuler sin skjønnhet i ydmykhet? På samme måte var og er Maria: en uuttømmelig kilde av skjønnhet for dem som er i stand til å se henne i renhet og ærbødighet, og en skatt av godhet og ømhet for alle vesener.

3 Maria gikk gjennom verden og skjulte sin guddommelige natur; hun visste hvem hun var og hvem hennes sønn var, men i stedet for å skryte av den nåden, erklærte hun seg bare en tjener for den Høyeste, et instrument for Herrens råd. (8, 42 - 43, 46)

4 Maria visste at hun skulle få en konge som var mektigere og større enn alle konger på jorden. Men var det derfor hun kronet seg selv til dronning blant mennesker? Forkynte hennes lepper på torg, gater, i enkle hytter eller palasser at hun skulle bli Messias' mor, at Faderens "enbårne sønn" skulle komme ut av hennes skjød?

5 Sannelig ikke, mitt folk: Den største ydmykhet, saktmodighet og nåde var i henne, og løftet gikk i oppfyllelse. Hennes hjerte av en menneskelig mor ble lykkelig, og selv før hun fødte - på den tiden og etterpå gjennom hele Sønnens liv - var hun en mest kjærlig mor som åndelig kjente Jesu skjebne, oppdraget han måtte oppfylle blant mennesker og hva han var kommet for å gjøre. Hun motsatte seg aldri denne skjebnen, for hun tok del i det samme arbeidet.

6 Hvis hun til tider gråt, var det en menneskelig mors gråt, det var den kroppslige

naturen som følte smerten i sønnen, hennes eget kjøtt.

7 Men var hun en disippel av Mesteren, hennes Sønn? Nei, Maria trengte ikke å lære noe av Jesus. Hun var i Faderen selv og hadde bare inkarnert for å oppfylle den vakre og vanskelige oppgaven.

8 Var den utmerkede mors hjerte begrenset til å elske bare sin mest elskede Sønn? Absolutt ikke; gjennom det lille menneskehjertet åpenbarte det moderlige hjertet seg i trøst og sublime ord, i råd og fordeler, i mirakler, i lys og i sannhet.

9 Hun gjorde aldri noe nummer av seg selv, hun misforsto aldri Mesterens ord. Men akkurat som hun lå ved føttene til krybben som tjente som hennes vugge, slik lå hun ved føttene til korset der Sønnen, Mesteren, hele skapelsens Far, døde og trakk sitt siste åndedrag som menneske.

10 Slik oppfylte hun sin skjebne som menneskelig mor og satte et opphøyet eksempel for alle mødre og alle mennesker. (360, 28 - 31)

Maria og Jesus

11 Folk har ofte lurt på hvorfor Jesus, selv etter å ha blitt korsfestet, lot seg se av synderen Magdalena og deretter gikk for å se disiplene sine, men ingenting er kjent om at han besøkte sin mor. Til dette sier jeg deg at det ikke var nødvendig å gjøre meg kjent for Maria på samme måte som jeg gjorde for henne. For forbindelsen mellom Kristus og Maria har alltid eksistert, selv før verden ble til.

12. Gjennom Jesus åpenbarte jeg meg for menneskeheten for å frelse syndere, og jeg lot dem se på meg etter korsfestelsen for å gjenopplive troen til dem som trengte meg. Men sannelig sier jeg dere, Maria - som menneske, min kjærlige mor - trengte ikke å vaske seg ren for noen flekker, og hun kunne heller ikke ha noen mangel på tro, fordi hun visste hvem Kristus var allerede før hun tilbød ham sitt morsliv.

13 det var ikke nødvendig å menneskeliggjøre Min Ånd for å besøke den som, med den samme renhet og mildhet som hun mottok Meg i sitt skjød, returnerte Meg til riket som Jeg hadde kommet fra. Men hvem kunne vite hvordan Jeg snakket til henne i hennes

ensomhet, og den guddommelige kjærtegn som Min Ånd omga henne med?

14 Slik svarer jeg dem som stilte meg dette spørsmålet fordi de ofte trodde at Jesu første besøk skulle ha vært til hans mor.

15 Hvor forskjellig den formen jeg gjorde meg kjent for Maria måtte være fra den jeg brukte for å gjøre meg kjent for Magdalena og disiplene mine. (30, 17 - 21)

Marias jomfruelighet

16 På toppen av fjellet der Mesteren er, er det også Maria, den universelle mor - den som ble en kvinne i den "andre æra" slik at miraklet med inkarnasjonen av det "guddommelige ord" ville bli en realitet.

17 Mennesket har ofte dømt og gransket Maria og også måten Jesus kom til verden på, og disse dommene har revet renhetskledningen til morsånden, hvis hjerte fikk sitt blod til å strømme ned over verden.

18. Jeg har trukket bort slørene for det ukjente i denne tiden for å fjerne tvilen hos den vantro og for å gi ham kunnskap om åndelig lære.

19. Menneskene har gjort av min sannhet, som er som en vei, mange avstikkere, som de for det meste går seg vill på. Mens noen søker den himmelske mors forbønn og andre feilbedømmer henne, omslutter hennes kappe av kjærlighet og ømhet alle evig.

20. Fra tidenes begynnelse åpenbarte jeg eksistensen av den åndelige mor, som profetene talte om, selv før hun kom til verden. (228, 1 - 5)

21 Maria ble sendt for å åpenbare sin dyd, sitt eksempel og sin fullkomne guddommelighet. Hun var ikke en kvinne som alle andre blant menn. Hun var en annen type kvinne, og verden betraktet hennes liv, lærte om hennes måte å tenke og føle på, visste om renheten og nåden i hennes ånd og kropp.

22 Hun er et eksempel på enkelhet, ydmykhet, uselviskhet og kjærlighet. Men selv om hennes liv var kjent for datidens verden og for de følgende generasjonene, er det mange som ikke anerkjenner hennes dyd, hennes jomfruelighet. De kan ikke forklare det faktum at hun var både jomfru og mor. Årsaken til dette er at mennesket er vantro av natur og ikke vet hvordan man skal bedømme de guddommelige gjerningene med en oppvåknet ånd. Hvis han ville studere skriftene og forstå

Marias inkarnasjon og hennes forfedres liv, ville han til slutt vite hvem hun er. (221, 3)

23 Guds mest ømme kjærlighet til sine skapninger har ingen form

☞ *Ikke desto mindre tok hun i den andre epoken form av en kvinne i Maria, Jesu mor.*

☞ *Maria-skikkelsen kjent fra Jomfru Marias åpenbaringer er derfor bare å betrakte som en åndelig åpenbaringsfigur antatt for en kort tid.*

24. Forstå at Maria alltid har eksistert, siden hennes essens, hennes kjærlighet, hennes ømhet alltid har vært i guddommeligheten.

25 Hvor mange teorier og feil folk har skapt om Maria! Om hennes morskap, hennes unnfangelse og hennes renhet. Hvor mye de har spottet i prosessen!

26. Den dagen de virkelig forstår denne renheten, vil de si til seg selv: "Det hadde vært bedre for oss om vi aldri hadde blitt født".

Tårer av ild vil brenne i deres sjeler. Da vil Maria pakke dem inn i sin nåde, den guddommelige moren vil beskytte dem med sin kappe, og Faderen vil tilgi dem og si med uendelig kjærlighet: "Se og be, for jeg tilgir deg, og i deg tilgir jeg og velsigner verden." (171, 69 - 72)

Marias eksempel for kvinner

27 Din Mesters liv er et eksempel for alle mennesker. Men siden kvinnen manglet instruksjon om sin oppgave som mor, ble Maria sendt til henne som legemliggjørelsen av guddommelig ømhet, som dukket opp som en kvinne blant menn, for å gi deg også hennes guddommelige eksempel på ydmykhet. (101, 58)

28 Velsignede kvinner: Dere tilhører også mitt apostolat. Det er ingen forskjell mellom mannens ånd og din, selv om dere er fysisk forskjellige og oppgaven til hver er forskjellig.

29 Ta Jesus som din ånds herre og følg ham på den veien som hans kjærlighet har staket ut. Gjør hans ord til ditt eget og omfavn hans kors.

30. Jeg snakker til din ånd med de samme ordene som jeg snakker til menn, fordi dere er åndelig likeverdige. Likevel, hvis kvinnens hjerte leter etter et eksempel å etterligne, hvis du trenger perfekte eksempler for å støtte deg for å perfektionere deg selv i livet, husk Maria, observer henne gjennom hele hennes liv på jorden.

31 Det var Faderens vilje at Marias ydmyke liv skulle skrives ned av mine disipler, som kjente og konfererte med henne gjennom hele hennes tjeneste.

32 Dette livet - ydmykt for dem som kjenner det - var strålende fra fødselen til slutten på jorden. Maria skrev mange sider med kjærlig instruksjon med sin ånds ydmykhet, med sin uendelige ømhet, med sitt hjertes renhet, med sin kjærlighet til menneskeheten, som hun uttrykte mer med stillhet enn med ord, vel vitende om at han som skulle tale til menneskene var Kristus.

33. Marias ånd var selve Moderkjærligheten som utgikk fra Faderen for å gi menneskeheten et fullkomment eksempel på ydmykhet, lydighet og saktmodighet. Hennes vandring gjennom verden var en sti av lys, hennes liv var enkelt, majestetisk og rent. I henne ble profetiene oppfylt som kunngjorde at Messias ville bli født av en jomfru.

34 Bare hun hadde vært i stand til å bære Guds sæd i sitt skjød, bare hun var verdig til å forbli som menneskehetens åndelige mor etter å ha oppfylt sin oppgave overfor Jesus.

35 Derfor er Maria deres perfekte forbilde, kvinner. Men vend dere til henne og ta henne som forbilde i hennes stillhet, i hennes gjerninger av ydmykhet, av uendelig selvfornektelse av kjærlighet til de trengende, i hennes stille smerte, i hennes barmhjertighet som tilgir alt, og i hennes kjærlighet som er forbønn, trøst og søt hjelp.

36. Jomfruer, ektefeller, mødre, foreldreløse jenter eller enker, ensomme kvinner, du som har et hjerte gjennomboret av smerte - kall Maria din kjærlige og omsorgsfulle mor, kall henne i dine tanker, ta imot henne i din ånd og føl henne i ditt hjerte. (225, 46 - 54)

Maria som menneskehetens talskvinne, trøster og medforløserinne

37. Maria gikk stille gjennom verden, men hun fylte hjertene med fred, gikk i forbønn for de trengende, ba for alle, og til slutt felte hun sine tårer av tilgivelse og medfølelse for menneskenes uvitenhet og ondskap. Hvorfor skal du ikke henvende deg til Maria hvis du vil komme til Herren, siden du gjennom henne mottok Jesus? Var ikke mor og sønn forent i Frelserens dødstime? Ble ikke Sønnens blod blandet med morens tårer i det øyeblikket? (8, 47)

38. Jeg testamenterte til verden fra korset livets bok og åndelig visdom - en bok som skulle tolkes og forstås av mennesker gjennom århundrene, tidsaldrene og epokene. Derfor sa jeg til Maria, rystet av smerte, ved foten av korset: "Kvinne, dette er din Sønn," og pekte med mitt blikk på Johannes, som i det øyeblikket legemliggjorde menneskeheten, men menneskeheten forvandlet til en god disippel av Kristus, åndeliggjort menneskeheten.

39 Jeg henvendte meg også til Johannes med ordene: "Sønn, dette er din mor" - ord som jeg nå vil forklare for deg.

40 Maria legemliggjorde renhet, lydighet, tro, ømhet og ydmykhet. Hver av disse dydene er et trinn på stigen som jeg kom ned til verden på for å bli menneske i den hellige og rene kvinnens skjød.

41 At ømhet, renhet og kjærlighet er den guddommelige livmor der livets frø befruktes.

42. Den stigen som Jeg steg ned til dere for å bli menneske og bo sammen med Mine barn, er den samme som Jeg tilbyr dere, slik at dere kan stige opp til Meg på den og forvandle dere fra mennesker til lysets ånder.

43 Maria er stigen, Maria er det moderlige skjød. Vend deg til henne og du vil møte meg. (320, 68 - 73)

44. Jeg etterlot deg Maria ved foten av korset, på den høyden som mottok mitt blod og min mors tårer. Der ble hun igjen og ventet på barna sine, for det vil være hun som tar korset fra skuldrene deres og viser dem veien til himmelen. (94, 73)

45 Marias budskap var et budskap om trøst, omsorg, ydmykhet og håp. Hun måtte komme til jorden for å gjøre sin moderlige natur kjent og tilby sitt jomfruelige skjød slik at "Ordet" kunne bli menneske i det.

46 Men hennes misjon endte ikke på jorden. Hinsides denne verden var hennes sanne hjem, hvorfra hun kan spre en kappe av medfølelse og omsorg over alle sine barn, hvorfra hun kan spore de fortaptes skritt og øse sin himmelske trøst over de lidende.

47 Mange århundrer før Maria skulle komme til verden for å oppfylle en guddommelig skjebne - gjort til menneske i en kvinne - kunngjorde en Guds profet henne. Gjennom ham fikk du vite at en jomfru skulle bli gravid og føde en sønn, som skulle kalles Immanuel, som betyr: Gud med oss.

48. I Maria, en kvinne uten lyte, over hvem den himmelske moderkjærlighetens ånd steg ned, ble det guddommelige løftet kunngjort av profeten oppfylt.

49 Siden da har verden kjent henne, og folk og nasjoner taler hennes navn med kjærlighet, og i sin smerte lengter de etter henne som mor.

50. Du kaller henne smertenes mor fordi du vet at verden stakk smertens sverd inn i hjertet hennes, og fra fantasien din viker ikke det sorgfulle ansiktet og det uttrykket av uendelig sorg.

51. I dag vil jeg be dere om å fjerne det evige bildet av smerte fra deres hjerter og i stedet tenke på Maria som en vennlig, smilende og kjærlig mor som arbeider åndelig og hjelper alle sine barn til å utvikle seg oppover på den veien som Mesteren har staket ut.

52 Er du nå klar over at Marias misjon ikke var begrenset til moderskap på jorden? Heller ikke var hennes manifestasjon i den "andre æra" den eneste, men en ny æra er reservert for henne der hun vil tale til mennesker fra ånd til ånd.

53 Min disippel Johannes, en profet og seer, så i sin henrykkelse en kvinne kledd med solen, en jomfru, strålende av lys.

54. Denne kvinnen, denne jomfruen er Maria, som i sitt skjød vil motta, ikke en ny Frelser, men en hel verden av mennesker som vil nære seg i henne med kjærlighet, med tro og ydmykhet, for å følge i Kristi guddommelige fotspor, Mesteren av all fullkommenhet.

55. Profeten så at kvinnen led som om hun fødte, men denne smerten var menneskenes renselse, åndenes soning. Når smerten er over, vil det være lys i åndene og glede vil fylle ånden til din universelle mor. (140, 44 - 52)

Marias guddommelige natur

56. kappen til din himmelske mor har gitt skygge til verden fra evighet og beskytter kjærlig mine barn, som også er dine. Maria som ånd ble ikke født i verden; hennes mors essens har alltid vært en del av meg.

57. Hun er min renhets ektefelle, min hellighet. Hun var min datter da hun ble kvinne og min mor da hun mottok det inkarnerte Ordet. (141, 63 - 64)

58 Maria er guddommelig av sin natur, hennes ånd er ett med Faderen og Sønnen. Hvorfor dømme henne menneskelig, når hun var den utvalgte datteren som ble kunngjort for

menneskeheten fra begynnelsen av tiden som den rene skapningen som det "guddommelige ordet" skulle inkarnere i?

59. Hvorfor spotter da mennesket og tviler på min makt og undersøker mine gjerninger uten respekt? Årsaken er at han ikke har fordypet seg i min guddommelige instruksjon, ikke har tenkt over hva skriftene sier, og heller ikke underkastet seg min vilje.

60. I dag, i den tredje æra, tviler han også på at Maria gjør seg kjent for menn. Men jeg sier deg at hun deltar i alle mine gjerninger fordi hun er legemliggjørelsen av den mest ømme kjærligheten som bor i min guddommelige ånd. (221, 4 - 6)

61 Maria er Ånden som er så sammensmeltet med Guddommen at den utgjør et av dens aspekter, representert ved de tre manifestasjonene: Faderen, Ordet og Den hellige ånds lys. I denne forstand er Maria den Guds Ånd som åpenbarer og legemliggjør den guddommelige omsorg. (352, 76)

62 Hvor mange håper å nå den høyeste himmelen for å møte Maria, som de alltid forestiller seg i menneskelig form som den kvinnen hun var i verden, moren til den inkarnerte Kristus, og som de forestiller seg som en dronning på en trone, vakker og mektig.

63. Men jeg sier deg at du ikke lenger skal gi form til det guddommelige i ditt sinn. Maria, din åndelige mor, eksisterer, men hun har verken form av en kvinne eller noen annen form. Hun er den hellige og kjærlige ømhet hvis barmhjertighet strekker seg til uendelig. Hun regjerer i hjertene, men hennes regjeringstid er ydmykhet, barmhjertighet og renhet. Men hun har ingen trone, slik folk forestiller seg.

64 Hun er vakker, men av en skjønnhet som du ikke engang kan visualisere med det vakreste ansikt. Hennes skjønnhet er himmelsk, og du vil aldri være i stand til å forstå det himmelske. (263, 30)

Marias universelle utstråling

65. Maria, din universelle mor, bor i meg, og hun gir de mest ømme kjærtegn til sine høyt elskede barn. Hun har vært i hjertene dine for å etterlate sin fred og forberedelsen av et fristed i dem. Maria våker over verden og sprer vingene sine over den som en lerce for å

beskytte den fra den ene polen til den andre. (145,10)

66. I min guddommelighet bor forbønnens kjærlighet; det er Maria. Hvor mange hjerter som hadde forblitt lukket for troen, har åpnet seg for omvendelse og kjærlighet gjennom henne! Hennes mors essens er til stede i hele skapelsen, den kjennes av alle, og likevel benekter noen den med åpne øyne. (110, 62)

67. De som forneker Marias guddommelige moderskap, forneker en av de vakreste åpenbaringer som Guddommen har gitt mennesket.

68. De som anerkjenner Kristi guddommelighet og forneker Maria, vet ikke at de gir avkall på det mest ømme og kjærlige trekket som finnes i min guddommelighet.

69 Hvor mange er det ikke som tror de kjenner skriftene og likevel ikke vet noe fordi de ikke har forstått noe. Og hvor mange er det ikke som lever i villfarelse til tross for at de mener at de har oppdaget skapelsens språk.

70. Den Moderlige Ånd er kjærlig virksom i alle vesener, du kan skue Hans bilde overalt. Hans guddommelige moderlige kjærlighet har falt som et velsignet frø i hjertene til alle skapninger, og hvert naturrike er et levende vitnesbyrd om det, og hver mors hjerte er et alter reist foran den store kjærligheten. Maria var en guddommelig blomst, og frukten var Jesus. (115,15-18)

Kapittel 21 - Guds allmakt, allestedsnærvær og rettferdighet

Guds kraft

1 Hvis det nåværende mennesket, med all sin vitenskap, ikke er i stand til å underlegge naturens elementer sin vilje - hvordan kan han da påtvinge de åndelige kreftene sin makt?

2 Akkurat som himmellegemene i kosmos følger sin uforanderlige orden uten at menneskets vilje kan få dem til å endre kurs eller skjebne, slik kan heller ikke den orden som eksisterer i det åndelige, endres av noen.

3 Jeg skapte dagen og natten, det vil si at jeg er lyset og ingen andre enn jeg kan holde det tilbake. Det samme gjelder det åndelige. (329, 31 - 33)

4 Hvis du tror på meg, kan du stole på at min kraft er uendelig mye større enn menneskenes synd, og at mennesket og dets liv derfor må

forandre seg så snart synden viker for sannhetens og rettferdighetens lys.

5 Kan du forestille deg livet i denne verden når mennesker gjør Guds vilje? (88, 59 - 60)

6. For Meg kan ikke et menneskes omvendelse, dets fornyelse og frelse være umulig. Jeg ville da ikke være allmektig, og mennesket ville være sterkere enn meg. Anser du min kraft som underordnet den kraften som ondskapen har i mennesket? Anser du mørket i mennesket som overlegen det guddommelige lyset? Aldri! si ditt hjerte til Meg.

7 husk: min oppgave, etter å ha gitt dere tilværelse, er å lede dere til fullkommenhet og forene dere alle i en åndelig familie; og ikke glem at min vilje blir oppnådd over alle ting.

8 Jeg, den guddommelige såmannen, plasserer umerkelig mitt kjærlighetsfrø i enhver ånd. Jeg alene vet når dette frøet vil spire i hele menneskeheten, og jeg alene er i stand til å vente med uendelig tålmodighet på fruktene av mine gjerninger. (272, 17 - 19)

9. Jeg ønsker ikke å ydmyke deg ved min storhet eller skryte av den, men jeg viser deg den likevel, så langt det er min vilje, slik at du kan føle den høyeste glede over å ha en Gud med all makt, visdom og fullkommenhet til far.

10 Gled deg ved tanken på at du aldri vil oppleve slutten på min makt, og at jo høyere utviklingen av din ånd er, jo bedre vil du gjenkjenne meg. Hvem kunne ikke være enig i å vite at han aldri vil nå sin Herres storhet? Var du ikke enig på jorden for å være yngre i år sammenlignet med din jordiske far? Ga du ham ikke villig erfaring og autoritet? Var du ikke glad for å se at du hadde en sterkere mann enn deg til far - stolt, modig og full av dyder? (73, 41 - 42)

11 Hva betyr menneskenes makt sammenlignet med min makt? Hva kan motstanden fra materialistiske folk gjøre mot åndeliggjøringens uendelige kraft? Ingenting!

12. Jeg har tillatt mennesket å gå til grensen for sitt ønske om makt og til toppen av sin arroganse, slik at han selv kan oppdage at den frie viljens gave som han ble utstyrt med av Faderen, er en sannhet.

13 Men da, når han har nådd grensen, vil han åpne øynene for lyset og kjærligheten og vil bøye seg i møte med mitt nærvær, erobret av den eneste absolutte kraften og den eneste

universelle visdommen, som er din Guds.
(192, 53)

Guds nærvær i alle skapte ting

14. Jeg har ikke noe bestemt eller begrenset sted hvor Jeg bor i det uendelige, for Mitt nærvær er i alt som eksisterer, både i det guddommelige og i det åndelige eller i det materielle. Du kan ikke si om Meg i hvilken retning Mitt rike ligger; og hvis du løfter blikket mot høydene og det er rettet mot himmelen, gjør det bare som noe symbolsk. For planeten din roterer uopphørlig og tilbyr deg nye deler av himmelen og nye høyder med hver bevegelse.

15 Med alt dette vil jeg fortelle deg at det ikke er noen avstand mellom deg og meg, og at det eneste som skiller deg fra meg er dine ulovlige gjerninger som du setter mellom min fullkomne lov og din ånd.

16 Jo større din renhet, jo mer opphøyet dine gjerninger og jo mer konstant din tro, jo nærmere, jo mer intim, jo mer tilgjengelig for din bønn vil du føle meg.

17 På samme måte også: Jo mer dere fjerner dere fra det gode, fra det rettferdige, fra det tillatte, og gir dere selv til materialismen i et mørkt og egoistisk liv, jo mer vil dere måtte føle Meg stadig fjernere fra dere. Jo mer ditt hjerte beveger seg bort fra oppfyllelsen av Min lov, jo mer ufølsomt vil det bli for Mitt guddommelige nærvær.

18 Forstå hvorfor jeg på dette tidspunktet manifesterer mitt ord i denne formen og forbereder deg for dialogen fra ånd til ånd.

19. Siden dere trodde at Jeg var uendelig fjern, forstod dere ikke hvordan dere skulle komme til Meg. Jeg oppsøkte deg for å få deg til å føle mitt guddommelige nærvær og for å bevisse for deg at det ikke er mellomrom eller avstander som skiller Faderen og hans barn.
(37, 27 -32)

20. Hvis du tror at Jeg har forlatt Min trone for å gjøre Meg kjent for deg, tar du feil, for den tronen som du innbiller deg eksisterer ikke. Troner er for de forfengelige og arrogante.

21 Siden Min Ånd er uendelig og allmektig, bor Han ikke på ett bestemt sted: Han er overalt, på alle steder, i det åndelige og i det materielle. Hvor skal da den tronen være som dere tilskriver Meg?

22. Slutt å gi meg en materiell fysisk form på en trone som de på jorden, frigjør meg fra den

menneskelige formen du alltid gir meg, slutt å drømme om en himmel som ditt menneskelige sinn ikke kan forstå. Når du frigjør deg fra alt dette, vil det være som om du brøt lenkene som bandt deg, som om en høy mur kollapset foran blikket ditt, som om en tett tåke løftet seg og tillot deg å se en horisont uten grenser og et uendelig, strålende firmament, men tilgjengelig for din ånd.

23 Noen sier: Gud er i himmelen, andre sier: Gud er i det hinsidige: Gud bor i det hinsidige. Men de vet ikke hva de sier, og de forstår heller ikke hva de tror. Det er sant at jeg "bor" i himmelen; men ikke på det bestemte stedet du har forestilt deg: Jeg bor i himmelen av lys, kraft, kjærlighet, visdom, rettferdighet, velsignelse, fullkommenhet. (130, 30, 35 - 36)

24 Min universelle tilstedeværelse fyller alt, ikke på noe sted eller habitat i universet er det et tomrom, alt er gjennomsyret av meg. (309, 3)

25. Jeg har fortalt deg at jeg er så nær deg at jeg kjenner selv de hemmeligste av dine tanker, at jeg er overalt hvor du er fordi jeg er allestedsnærværende. Jeg er lyset som lyser opp sinnet ditt gjennom inspirasjoner eller lysende ideer.

26. Jeg er i dere, for jeg er Ånden som besjeler dere, samvittigheten som dømmer dere. Jeg er i dine sanser og i din kropp, for jeg er i hele skaperverket.

27 Føl meg mer og mer i deg og i alt som omgir deg, slik at når øyeblikket kommer til å forlate denne verden, går du helt inn i det åndelige livet, og det er ingen forstyrrelse i din ånd av inntrykkene som sanseverdenen kan etterlate seg; og du nærmer deg meg et skritt til, som er kilden til uendelig renhet som du vil drikke evig fra. (180, 50 -52)

28. Vet du hva som er opprinnelsen til det lyset som er inneholdt i ordene som tales av leppene til stemmebærerne? Det har sin opprinnelse i godhet, i guddommelig kjærlighet, i det universelle lyset som kommer fra Gud. Det er en stråle eller gnist av det lysende All-Vesenet som gir deg liv; det er en del av den uendelige kraften som beveger alt og under hvilken alt vibrerer, rører og uopphørlig lager sine sirkler. Det er det du kaller guddommelig utstråling, det er den guddommelige åndens lys som opplyser og animerer åndelige vesener.

29 Denne utstrålingen har innflytelse på ånden så vel som på kroppen, på verdener så vel som på mennesker, planter og alle skapte vesener. Den er åndelig for ånden, den er materiell for materien, den er intelligens for sinnet, den er kjærlighet i hjertene. Det er kunnskap, det er talent og det er selvbevissthet, det er instinkt, det er intuisjon og det er over sansene til alle vesener i henhold til deres orden, deres natur, deres art og deres grad av utvikling. Men opprinnelsen er én: Gud; og dens essens én: kjærlighet. Hva kan da være umulig med at Jeg opplyser sinnet til disse skapningene for å sende deg et budskap om åndelig lys?

30. Plantene mottar livsstrålingen som min Ånd sender dem slik at de bærer frukt. Stjernene mottar styrken som min Ånd sender dem for å kunne rotere i sine baner. Jorden, som er det nåværende levende vitnesbyrd, tilgjengelig for alle dine sanser, mottar uopphørlig livets stråling som får så mange underverk til å komme frem fra dens bryst. Hvorfor skulle det da være umulig at mennesket, i hvis vesen skinner som en juvel Åndens nærvær, der hans likhet med meg er etablert, skal motta direkte fra Min Ånd til sin ånd den guddommelige utstråling som er det åndelige frøet som skal bære frukt i ham? (329, 42 - 44)

31 Ikke et eneste av dine sukk vil gå uhørt i himmelen, hver bønn vil finne sitt ekko i meg, ingen av dine trengsler eller livskriser vil gå ubemerket av min faderlige kjærlighet. Jeg vet alt, jeg hører alt, jeg ser alt, og jeg er til stede i alt.

32. Fordi menneskene tror at Jeg har trukket meg bort fra dem på grunn av deres synder, ender de opp med å føle seg langt fra Meg. O menneskelig uvitenhet som har lagt så mye bitterhet på deres lepper! Vit at hvis jeg skulle fjerne meg fra noen av mine skapninger, ville den skapningen øyeblikkelig opphøre å eksistere. Men dette har ikke skjedd, og det vil heller ikke skje, for da jeg ga dere Ånden, ga jeg dere alle evig liv. (108, 44 - 45)

Skjebnens slag

33 Forbann ikke prøvelsene som rammer deg og hele menneskeheten, ikke si at de er straff, vrede eller hevn fra Gud, for da blasfemerer du. Jeg sier dere at det er nettopp disse

prøvelsene som bringer menneskeheten stadig nærmere frelsens havn.

34 Kall dem rettferdighet, forsoning eller leksjoner, og det vil være sant og riktig. Sinne og hevn er menneskelige lidenskaper som tilhører vesener som fremdeles er langt fra sjelefred, harmoni og fullkommenhet. Det er ikke bare at du skal gi min kjærlighet til deg, som bestemmer alle mine gjerninger, det vulgære navnet "straff" eller det uverdige navnet "hev".

35. Tenk på at du frivillig har gått nedover tornete stier eller inn i mørke avgrunner, og at du ikke har lyttet til mitt kjærlige kall, og heller ikke lyttet til din samvittighets stemme, og derfor ble det nødvendig for smerte å komme deg til hjelp, for å vekke deg, for å stoppe deg, for å bringe deg til fornuft og få deg til å vende tilbake til den sanne veien. (181, 6 - 8)

36. Jeg straffer dere ikke, men Jeg er rettferdighet, og som sådan lar Jeg alle føle det som bryter Mine bud. For den Evige har gjort kjent for deg Hans lov, som ingen kan endre.

37. Se hvordan mennesket klager i en alvorlig prøvelse, når han faller i en umåtelig dyp avgrunn, når han ser sin kone gråte over tapet av sine kjære, barna som er fratatt sin næring, og hjemmene synker ned i elendighet og dysterhet. Han er forferdet over sin ulykke, han fortviler; men i stedet for å be og omvende seg fra sine synder, gjør han opprør mot meg og sier: "Hvordan er det mulig at Gud tukter meg på denne måten?", når den guddommelige Ånd i sannhet også feller tårer på grunn av sine barns smerte, og hans tårer er blod av kjærlighet, tilgivelse og liv.

38 Sannelig sier Jeg dere: På grunn av den utviklingen som menneskeheten har oppnådd, avhenger ikke forbedringen av dens situasjon på dette tidspunktet bare av min barmhjertighet. Hun er et offer for seg selv, men ikke for min straff. For min lov og mitt lys skinner i hver samvittighet.

39. Min rettferdighet kommer til å rykke opp enhver Unkraut med roten, og selv naturkreftene åpenbarer seg som eksekutører av denne rettferdighet. Da virker det som om alt forenes for å utrydde mennesket, selv om det skal tjene hans renselse. Men noen blir villedet av dette og sier: "Hvis vi må tåle så stor smerte - hvorfor kommer vi i det hele tatt

til denne verden?" uten å tenke på at smerten og synden ikke kommer fra meg.

40 Mennesket er ansvarlig for å forbli uvitende om hva som er rettferdighet og hva som er soning. Derfor kommer først hans opprør og deretter hans blasfemi. Bare den som har undersøkt min lære og overholder min lov, er ikke lenger i stand til å anklage sin far. (242, 19 - 21)

☞ *Fra et annet lignende ord fra Kristus er det klart at dette "ugresset" ikke betyr mennesker, men deres onde og onde drifter og tilbøyeligheter.*

Guds rettferdighet

41. Du er som busker som noen ganger har grener som er så ufruktbare og syke at de trenger smertefull beskjæring for å fjerne de syke delene slik at du kan komme deg.

42 Når min kjærlighets rettferdighet fjerner fra menneskets tre de syke grenene som skader dets hjerte, reiser den det opp.

43 Når en manns lem skal skjæres av, sukker han, skjelver og blir feig, selv om han vet at det gjøres for å fjerne det som er sykt, det som er dødt og truer det som fortsatt kan leve.

44 Selv rosene, når de beskjæres, utgyter sitt livsblod som tårer av smerte; men etterpå dekker de seg med de vakreste blomster.

45 Min kjærlighet, på en uendelig høyere måte, beskjærer det onde i hjertet til mine barn, noen ganger ofrer jeg meg selv.

46. Da menneskene korsfestet Meg, dekket Jeg Mine bødler med Min godhet og Min tilgivelse og ga dem liv. Med Mine ord og i Min stillhet fylte Jeg dem med lys, Jeg forsvarte og frelste dem. Slik begrenser Jeg det onde, Jeg avverger det med Min kjærlighet, og Jeg forsvarer og redder den onde. Disse tilgivelsene var, er fortsatt og vil være evige kilder til frelse. (248, 5)

47. Jeg kan ikke felle en dom over dere som er tyngre enn vekten av deres overtredelser. Derfor sier jeg dere at dere ikke har noe å frykte fra meg annet enn fra dere selv.

48. Jeg alene kjenner Alvoret, storheten og betydningen av dine overtredelser.

Mennesker blir stadig imponert over ytre fremtoninger, for de er ikke i stand til å trenge inn i hjertet til sin neste. Jeg, derimot, ser inn i hjertene og kan fortelle deg at mennesker har kommet til meg anklaget for alvorlige

overtredelser og som var fulle av anger for å ha krenket meg, men jeg har funnet dem rene. Derimot har andre kommet og fortalt meg at de aldri har gjort noe ondt mot noen, men jeg visste at de løy. For selv om deres hender ikke har besudlet seg med sin nestes blod, har blodet fra deres ofre, hvis liv de hadde befalt å ta, strømmet ned over deres ånder. Det er de som kaster steinen og skjuler sin hånd. Når jeg har uttalt ordene "feig", "falsk" eller "forræder" i min forkynnelser, har hele deres vesen skjelve, og ofte har de fjernet seg fra min lære fordi de følte et blikk på dem som rettet det. (159, 42 - 43)

49. Hvis det ikke var Faderens største kjærlighet i guddommelig rettferdighet, hvis hans rettferdighet ikke hadde denne opprinnelsen, ville denne menneskeheten ikke lenger eksistere, dens synd og dens uopphørlige overtredelser ville ha uttømt guddommelig tålmodighet; men dette har ikke skjedd. Menneskeheten fortsetter å leve, åndene inkarnerer fortsatt, og ved hver sving, i hvert menneskelig arbeid, er min rettferdighet, som er kjærlighet og uendelig barmhjertighet, åpenbar. (258, 3)

50. Forstå Mitt Ord, slik at du ikke, som mange, kan ta feil av Min Guddommelige Rettferdighet, når Jeg kraftig straffer dem som bare begår en liten overtredelse, og på den annen side synes å tilgi dem som har begått en alvorlig forseelse.

51 Mesteren sier til dere: Hvis jeg straffer med makt en som har begått det som bare ser ut til å være en liten overtredelse, er det fordi jeg kjenner åndenes svakhet, og hvis de avviker fra veien til å oppfylle loven, kan det være det første skrittet som fører dem til fortapelse. Men når jeg bebreider andre for en alvorlig overtredelse, er det fordi jeg vet at en stor overtredelse er årsak til en like stor omvendelse for ånden.

52 Ikke døm, ikke fordøm, ikke engang ønske i dine tanker at min rettferdighet skal falle på dem som forårsaker blodsutgytelse blant nasjonene. Bare tenk at de, som deg, også er mine barn, mine skapninger, og de må sone for sine store forbrytelser med store forsoninger. Sannelig sier jeg dere, nettopp de som dere peker på som de som nådeløst har ødelagt freden og kastet dere ut i kaos, vil bli de store fredsstifterne i tiden som kommer, menneskehetens store velgjørere.

53 Blodet fra millioner av ofre roper fra jorden etter min guddommelige rettferdighet, men hinsides menneskelig jurisdiksjon vil det være min som når hvert sinn, hvert hjerte.

54 Menneskers rettspraksis tilgir ikke, forløser ikke, elsker ikke. Min elsker, tilgir, forløser, gjenoppliver, løfter og opplyser; og det er nettopp de som har forårsaket så mye smerte for menneskeheten som jeg vil forløse og redde ved å få dem til å gå gjennom deres store forsoning, som vil være smeltedigelen der de vil bli renset og fullstendig våkne for samvittighetens stemme, for å kunne se til den dypeste bunnen av deres gjerninger. Jeg vil få dem til å reise den samme veien som de fikk sine ofre, deres folk, til å reise. Men til slutt vil de oppnå den åndelige renhet for å kunne vende tilbake til jorden, for å gjenoppbygge alt som ble ødelagt, for å gjenopprette alt som ble ødelagt. (309, 16 -18)

55 Vit at det ikke er når døden kommer til deg at din Far dømmer deg, men at denne dommen begynner så snart du blir klar over dine gjerninger og du føler samvittighetens kall.

56 Min dom er alltid over deg. Til enhver tid, enten det er i det menneskelige liv eller i ditt åndelige liv, er du underlagt min dom; men her i verden, i kroppens skall, blir ånden ufølsom og døv for samvittighetens kall.

57 Jeg dømmer deg for å hjelpe deg med å åpne øynene dine for lyset, for å frigjøre deg fra synd og befri deg fra smerte.

58. I Min dom teller Jeg aldri de fornærmelser du kan ha gjort mot Meg, for i Min dom vises aldri harme, hevn, ikke engang straff.

59. Når smerte kommer inn i hjertet ditt og treffer deg på det mest følsomme stedet, er det for å påpeke en feil du begår, for å få deg til å forstå min lære og for å gi deg en ny og klok leksjon. På bunnen av hver av disse prøvelsene er min kjærlighet alltid til stede.

60. Ved noen anledninger har Jeg tillatt deg å forstå årsaken til en rettssak, ved andre kan du ikke finne meningen med den advarselen om Min rettferdighet, og det er fordi det i Faderens verk og i din ånds liv er dype mysterier som det menneskelige sinn ikke er i stand til å løse. (23, 13 - 17)

61 Langt borte er den tid da det ble sagt til deg: "Med den alen du måler med, skal du bli målt". Hvor ofte har ikke den loven blitt brukt

til å hevne seg her på jorden og til å skyve til side enhver følelse av nestekjærlighet!

62. Nå forteller jeg dere at jeg har tatt tak i denne rettferdighetens celle, og jeg vil måle dere med den i henhold til hvordan dere har målt, selv om jeg må legge til som en forklaring at i hver eneste av mine dommer vil Faderen være til stede som elsker deg veldig mye og Frelseren som er kommet for din frelse.

63. Det er mennesket som feller sin dom med sine gjerninger, til tider forferdelige dommer, og det er din Herre som gir deg hjelp slik at du kan finne den måten du kan bære din soning på.

64. Sannelig sier jeg dere: Hvis dere vil unngå en altfor smertefull soning, så omvend dere i tide og gi livet deres en ny retning gjennom en oppriktig fornyelse med kjærlighetens og barmhjertighetens gjerninger for deres brødre.

65. Forstå at jeg er den frelsende porten - porten som aldri vil bli stengt for alle som søker meg med sann tro. (23, 19 - 23)

66. Nå ser du at guddommelig rettferdighet består av kjærlighet, ikke straff som din. Hva ville det bli av deg hvis jeg skulle bruke dine egne lover for å dømme deg - foran meg, for hvem ingen ytre utseende eller falske argumenter er gyldige?

67. Hvis Jeg skulle dømme dere etter deres ondskap og anvende deres forferdelig strenge lover, hva ville det da bli av dere? Da ville dere med rette be Meg om å vise barmhjertighet.

68. Men du trenger ikke å frykte, for min kjærlighet visner aldri og forandrer seg ikke og forgår ikke. Du, derimot, vil sikkert forgå, du vil dø og bli født på nytt, du vil gå og deretter komme igjen, og slik vil du gå din pilegrimsreise til den dagen kommer når du anerkjenner din far og underkaster deg hans guddommelige lov. (17, 53)

Kapittel 22 - Guds kjærlighet, omsorg og nåde

Den himmelske fars kjærlighet

1 Vær ikke overrasket over at min kjærlighet følger deg overalt til tross for dine synder. Dere er alle mine barn. I denne verden har dere hatt et bilde av guddommelig kjærlighet i deres foreldres kjærlighet. Du kan vende

ryggen til dem, du kan ikke anerkjenne deres autoritet, du kan ikke adlyde deres ordre, du kan ikke lytte til deres råd; du kan forårsake et sår i deres hjerter med dine onde handlinger, du kan gi grunn til at øynene deres tørker ut av så mye gråt, at hvite hår dukker opp på tinningene og at ansiktene deres blir preget av spor av lidelse; men aldri vil de slutte å elske deg, og de vil bare ha velsignelser og tilgivelse for deg.

2. Men hvis disse foreldrene du har hatt på jorden, som ikke er fullkomne, har gitt deg så store bevis på en ren og sublim kjærlighet, hvorfor er du overrasket over at Han som skapte disse hjertene og ga dem den oppgaven å være foreldre, elsker deg med fullkommen kjærlighet? - Kjærlighet er den høyeste sannhet. For sannhetens skyld ble jeg menneske, og for sannhetens skyld døde jeg som menneske. (52, 27)

3 Min kjærlighet skal ikke forbløffe deg, men heller ikke tvile på den når du opplever at du i verden ofte tømmer et veldig bittert beger.

4. Mennesket kan synke dypt, bli fylt av mørke eller nøle med å vende tilbake til Meg. Men for alle vil tiden komme når de vil føle meg i sitt eget vesen, ikke lenger vil føle meg fjern, og de vil heller ikke være i stand til å betrakte meg som en fremmed eller fornekte min eksistens, min kjærlighet og min rettferdighet. (52, 30)

5 Jeg vil ikke se deg som anklaget for meg, jeg vil alltid betrakte deg som mine barn som min faderlige kjærlighet alltid er klar til å hjelpe. Jeg skapte dere til ære for Min Ånd og for at dere skal være lykkelige i Meg. (127, 41)

6. Lær å elske Meg, innse hvordan Min kjærlighet følger deg overalt til tross for dine overtredelser og synder, uten at du kan unngå eller unngå dens innflytelse. Innse at jo mer alvorlige dine overtredelser er, jo større er Min barmhjertighet mot deg.

7 Menneskenes ondskap ønsker å avverge min kjærlighet, men den er ingen match for den, fordi kjærligheten er den universelle kraften, den guddommelige kraften, som skaper alt og beveger alt.

8 beviset på alt jeg sier til deg er det jeg ga deg da jeg gjorde meg kjent blant dere i denne tiden da menneskeheten var forlatt i syndens avgrunn. Min kjærlighet kan ikke føle avsky for menneskelig synd, men den kan føle medfølelse.

9 Kjenn meg, kom til meg for å vaske dine flekker i min barmhjertighets krystallkilde.

Spør, spør, og det vil bli gitt deg. (297, 59 - 62)

10 For øyeblikk tror folk at de er så uverdige for meg at de ikke forstår at jeg kan elske dem så mye. Og når de har avfunnet seg med å leve langt fra sin Far, bygger de et liv i henhold til sine egne ideer, skaper sine egne lover og grunnlegger sine religiøse samfunn. Derfor er deres overraskelse stor når de ser meg komme. Da spør de: "Elsker vår Far oss virkelig så mye at Han søker en slik måte å kommunisere seg til oss på?"

11. Mennesker, jeg kan bare si dere at jeg ikke vil la det som er mitt gå til grunne, og dere er mine. Jeg elsket deg allerede før du var, og jeg vil elske deg evig. (112, 14 - 15)

Guds omsorg og hjelp

12 Disipler, jeg har gitt dere all den lære som ånden trenger i sin utvikling.

13 Salige er de som kjenner sannheten, for de vil raskt finne "veien". Andre avviser alltid den guddommelige læren fordi deres gjerninger virker bedre enn mine.

14 Jeg elsker dere alle. Jeg er hyrden som kaller sauene sine, som forener dem og teller dem og vil ha flere hver dag - som gir dem næring og kjærtegner dem, bryr seg om dem og gleder seg når han ser at det er mange, selv om han noen ganger gråter når han ser at ikke alle er lydige.

15 Dette er deres hjerter: mange av dere kommer til meg, men få er de som virkelig følger meg. (266,23 - 26)

16 Ta opp korset ditt og følg meg i ydmykhet. Stol på at mens du trøster noen, bringer fred til et hjerte eller lys til en ånd, vil jeg ta vare på alt relatert til ditt materielle liv, og jeg vil ikke forsømme noe.

17 tro at når jeg snakker til din ånd, ser jeg også inn i hjertet ditt for å oppdage dets bekymringer, dets behov og dets ønsker. (89, 6 - 7)

18. Det er ingen raser eller stammer, uansett hvor usofistikerte de kan virke for deg - selv de du ikke kjenner fordi de bor i utilgjengelige skoger - som ikke har opplevd manifestasjoner av min kjærlighet. De har hørt himmelske stemmer i farens øyeblikk, som beskytter, vokter og gir dem råd.

19 Du har aldri levd forlatt. Siden begynnelsen, da du kom til liv, har du vært under skjoldet av min kjærlighet.

20 Dere menneskelige foreldre som elsker barna deres ømt: ville dere være i stand til å overlate dem til deres skjebne når de knapt er født inn i dette livet, når de trenger deres omsorg, deres hengivenhet, deres kjærlighet som mest?

21 Jeg har sett deg bekymret for barna dine, selv når de hadde nådd voksen alder; selv for dem som overtrer, som har såret deg, bryr du deg med den største kjærligheten.

22 Men hvis du svarer på dine barns behov på denne måten, hvordan vil kjærligheten til din himmelske Far som elsket deg allerede før du eksisterte?

23. Jeg har alltid kommet deg til hjelp; og i denne tiden, når jeg møter deg med større åndelig utvikling, har jeg lært deg hvordan du skal kjempe for å oppheve de usunne kreftene og måten å øke de gode vibrasjonene på. (345, 39 - 42)

24 Du går nå inn i en ny fase av livet ditt; veien er banet. Ta opp ditt kors og følg meg. Jeg forteller deg ikke at det ikke er noen prøvelser på denne veien; men hver gang du krysser en vanskelig strekning eller tømmer en kopp med lidelse, vil du høre en stemme som oppmuntrer deg og gir deg råd, min kjærlighet vil være med deg, hjelpe deg og løfte deg opp, og du vil føle den milde kjærtegn av min helbredende balsam. (280, 34)

25. Når jeg ser at dere lar dere beseire av smerte, og at dere i stedet for å lære av den lærdommen som enhver prøvelse inneholder, nøyer dere med å gråte, forbanne eller bare vente på døden som slutten på lidelsene, nærmer jeg meg dere for å henvende meg kjærlig til hjertet deres, for å gi det trøst og håp og styrke det slik at det overvinnes seg selv, sin svakhet og sin mangel på tro, og kan seire over prøvelsene; for i denne triumfen er fred, lys og åndelig lykke, som er sann lykke. (181, 10)

26 Hvis du anser at jeg er selv i de minste vesener i naturen, hvordan skulle jeg da fornekte deg og skille meg fra deg bare fordi du har ufullkommenheter i deg, siden det er da du trenger meg mest?

27 Jeg er livet og er i alt, derfor kan ingenting dø. Tenk dypt slik at du ikke forblir bundet til

uttrykksmåten. Still sansene dine og oppdag meg i kjernen av Ordet. (158, 43 - 44)

28 Gå inn i dere selv, og der vil dere finne helligdommen, paktens ark. Dere vil oppdage en kilde, en kilde av nåde og velsignelser.

29 Det er ingen hjelpeløs ånd, ingen er arveløs. I lys av min guddommelige barmhjertighet er det ikke en i hele universet som kan kalle seg fattig, kastet ut av sin far; ingen som kan kalle seg forvist fra Herrens land.

30 De som føler seg arveløse, gjør det fordi de ikke har oppdaget nådens gaver i seg selv, eller fordi de nettopp har gått seg vill i synd, fordi de er forblindet, eller fordi de føler seg uverdige.

31 Dere bør alltid oppdage disse nådegavene i dere selv; da vil dere oppleve at dere aldri vil mangle mitt nærvær, at det alltid vil være "brød", "helbredende balsam", "våpen", "nøkler" og alt dere trenger i dere selv, fordi dere er arvinger til mitt rike og min herlighet. (345, 87)

32 Mellom Faderen og barna er det et bånd som aldri kan brytes, og dette båndet er årsaken til diskursen mellom den guddommelige ånd og dere alle. (262, 35)

33 Menneskeheten trenger min kjærlighet, mitt ord, for å nå bunnen av sine hjerter. Mesteren kjemper utrettelig for at deres ånder skal bli mer opplyst hver dag, slik at de, frigjort fra uvitenhet, kan stige til høyere regioner.

34. Portene til mitt rike er åpne, og Faderens 'Ord' kommer til dere med uendelig kjærlighet for å vise dere veien igjen.

35. Jeg er kommet igjen til menneskeheten, men de har ikke følt meg fordi jeg viste meg åndelig og deres materialisme er stor. Siden din ånd sprang ut av min guddommelige ånd - hvorfor har ikke menneskene følt meg?...: Fordi de har bundet sin ånd til materialisme, til de lavere lidenskapene.

36 Men her er Guds lam som kommer til deg som lys for å opplyse deg og bringe deg sannheten. (340, 13 - 15)

Den høyestes ydmykhet

37. Forstå at mitt ord ikke fyller ditt sinn med forfengelige filosofier, det er essensen av livet. Jeg er ikke en rik mann som tilbyr deg verdslig rikdom. Jeg er den eneste Gud som lover deg det sanne livets rike. Jeg er den ydmyke Gud

som nærmer seg sine barn uten prangende for å oppdra dem på forsoningens vei med sitt kjærtegn og sitt mirakuløse ord. (85, 55)

38 Vær mine tjenere, og dere vil aldri bli ydmyket av meg.

39. Se, jeg er ikke kommet som en konge, og jeg bærer ikke septer eller krone. Jeg er blant dere som et eksempel på ydmykhet, og mer enn det, som deres tjener.

40. Be Meg, og Jeg vil gi deg; befal Meg, og Jeg vil adlyde, for å gi deg ytterligere bevis på Min kjærlighet og Min ydmykhet. Jeg ber bare om at du anerkjenner meg og gjør min vilje; og hvis du støter på hindringer i oppfyllelsen av dine plikter, be og overvinn i mitt navn, og dine fortjenester vil bli større. (111, 46)

41 Faderen taler til dere - han som ikke har noen å bøye seg for i bønn. Men sannelig sier jeg dere: Hvis det var noen som var større enn meg, ville jeg bøye meg for ham, for ydmykhet bor i min ånd.

42. Tenk på hvordan dere, selv om dere er Mine små barn, får Meg til å komme ned for å tale til dere, lytte til dere og trøste dere, i stedet for at dere kjemper for å stige opp til Meg. (125, 19)

43. Opplev i deres hjerter gleden ved å føle dere elsket av deres Far, som aldri ydmyket dere ved sin storhet, men åpenbarte den i sin fullkomne ydmykhet for å gjøre dere store og bringe dere til å nyte det sanne livet i sitt rike, som verken har begynnelse eller slutt. (101, 63)

Guds barmhjertighet og medfølende lidelse

44. Hvis du tror at Jesus, fordi han var Guds Sønn, ikke følte smerte, tar du feil. Hvis du tror at jeg er fri for smerte fordi jeg kommer i dag i Ånden, tar du også feil. Hvis du tror at fordi jeg vet at dere alle vil være med meg til slutt, lider jeg ikke i dag, har du heller ikke rett i det. Sannelig sier jeg deg, det er ikke noe annet vesen som er mer følsomt enn den guddommelige Ånd.

45 Jeg spør deg: Hvem ga følsomhet til alle vesener? Hva godt kan du gjøre som ikke gir meg glede? Og hva ondt kan du gjøre som ikke er som et sår for Min følsomhet? Se, dette er grunnen til at jeg forteller deg at menneskeheten har korsfestet meg på nytt. Når vil jeg bli tatt ned fra korset mitt og frigjort fra tornekrone? (69,34)

46. Når noen reiser seg som Mine fiender, ser Jeg ikke på dem som sådan, men bare som trengende. De som tror de er lærde og fornektet Min eksistens, ser Jeg på med medlidenhet. De som prøver å ødelegge meg i menneskenes hjerter, betrakter jeg som uvitende, siden de tror at de har makt og våpen til å ødelegge Ham som er livets opphavsmann. (73, 33)

47. Jeg viser meg for dere som en kjærlig Far, som en ydmyk Mester, aldri likegyldig overfor deres lidelser og alltid overbærende og barmhjertig overfor deres ufullkommenheter, for dere vil alltid være barn i Mine øyne.

48. Jeg må dømme deg når jeg ser hvordan barna, skapt med så mye kjærlighet og bestemt for evig liv, hardnakket søker døden på jorden uten å bry seg om det åndelige livet, og heller ikke ønsker å kjenne de fullkommenheter som denne tilværelsen holder for dem. (125, 59 - 60)

49. Siden jeg er deres Far, må jeg nødvendigvis sympatisere med det barna føler. Bare på denne måten vil dere forstå at mens hver og en av dere lider og føler sin egen smerte, lider den guddommelige Ånd smerten til alle sine barn.

50. Som bevis på denne sannheten kom Jeg til verden for å bli menneske og bære et kors som representerte all verdens smerte og synd. Men hvis jeg som menneske bar byrden av dine ufullkommenheter på mine skuldre og følte all din smerte, kunne jeg da vise meg som Gud ufølsom for mine barns trengsler? (219, 11 - 12)

Tilgivelse; Guds nåde og barmhjertighet

51. Jeg er den eneste som kjenner alles skjebne, den eneste som kjenner veien du har gått og veien du fortsatt må gå. Det er jeg som forstår dine lidelser og dine gleder. Jeg vet hvor mye du har vandret for å finne sannhet og rettferdighet. Det er min barmhjertighet som mottar det forpinte ropet fra den som innvendig ber meg om tilgivelse for sine overtredelser.

52. Og som Far oppfyller jeg enhver inderlig bønn, samler deres tårer, helbreder deres skrøpeligheter, får dere til å føle at dere er tilgitt og frikjent for deres flekker, slik at dere kan skape deres liv på nytt.

53. Jeg er også den eneste som kan tilgi dere for de krenkelser som dere som er Mine barn har gjort mot Meg. (245, 39 - 41)

54 I denne tiden opplyser mitt ord deg på nytt. Jeg vil øse ut min nåde i overflod slik at dere kan være rene og utrustet. Men hvis du faller i synd igjen, innse, folk, at det ikke er jeg som fjerner deg fra mitt bryst, men det er du som fjerner deg selv fra meg, selv om dette ikke er min vilje. Men Min tilgivelse og Min kjærlighet er som åpne porter for å motta alle som ønsker å vende tilbake til Meg angrende. (283, 69)

55. I den kjærlighet som jeg tilgir deg og korrigerer deg med, åpenbarer jeg meg selv. Da du levde etter din vilje og stadig krenket Faderen, kuttet jeg ikke tråden til den syndige eksistensen, jeg nektet deg ikke luft eller brød; Jeg forlot deg ikke i smerte, og jeg ignorerte heller ikke klagen din. Og naturen fortsatte å omgi deg med sin fruktbarhet, sitt lys og sine velsignelser. Slik gjør jeg meg kjent for menneskene og åpenbarer meg for dem. Ingen på jorden kan elske deg med denne kjærligheten, og ingen kan tilgi deg slik jeg gjør.

56. Din ånd er et frø som jeg pleier og perfektionerer fra evighet til det bærer de vakreste blomster og de mest fullkomne frukter. Hvordan kunne jeg la deg dø eller overlate deg til stormenes vold? Hvordan kunne jeg forlate deg på din vei, når jeg er den eneste som kjenner skjebnen til alle skapninger? (242, 31 - 33)

57. Du som går vill: Jeg er rede til å ta imot deg og gi deg Min styrke og Mitt lys når du kaller på Meg. Det spiller ingen rolle om du bærer på din sjel og ånd merket av store syndere. Jeg vil få deg til å velsigne dem som har krenket deg og velsigne Gud for å ha trodd at miraklet var mulig i deg. Da vil du begynne å føle Kristi kjærlighet i hjertet ditt.

58 Noen som hører disse ordene, vil tenke: Hvordan er det mulig at store syndere kan motta denne nåden like godt som de rettferdige som har den på grunn av sine fortjenester?

59. O folk, folk som ikke ser lenger enn øynene deres! Jeg har alltid gitt dere mine fordeler av nåde, selv før dere fortjente dem.

60. Jeg svarer på en ren tanke så vel som på den triste klagen fra den som nærmer seg meg besudlet når en gnist av ydmykhet eller

erkjennelse, uansett hvor liten, unnslipper ham på grunn av hans mangel på kjærlighet til sine medmennesker.

61. Jeg er forsvareren av de svake som feller tårer i sin store udugelighet og uvitenhet. Jeg er det guddommelige håp som kaller og trøster dem som gråter; Jeg er den snille Jesus som forsiktig kjærtegner dem som stønner i sin smerte og soning.

62 Jeg er din Frelser, din Forløser; Jeg er sannheten som er forståelig for mennesket. (248, 18 - 21)

Kapittel 23 - Inspirasjoner og åpenbaringer fra Gud

Guddommelige inspirasjoner

1 Disipler: Når mitt ord kommer til dere og dere ikke forstår det, tviler dere på det. Men jeg sier dere: Hvis du plages av usikkerhet, trekk deg tilbake til ensomheten på markene, og der, midt i naturen, der du bare har det åpne feltet, fjellene og himmelhvelvingen som vitner, spør Mesteren din en gang til. Fordyp dere i hans ord, og raskt vil hans kjærlige svar nå dere. Da vil du føle deg båret, inspirert, fylt av en ukjent åndelig lykke.

2 På denne måten vil du ikke lenger være mennesker med liten tro, fordi du vet at hvert Guds ord inneholder sannhet, men at for å få tilgang til det, må man gå inn i det med hengivenhet og et rent sinn, fordi det er en helligdom.

3 Når du er forberedt og ønsker å vite noe, vil ditt ønske om lys tiltrekke det guddommelige lyset. Hvor ofte har jeg ikke sagt til deg: Gå til fjellets ensomhet og fortell meg dine bekymringer, dine lidelser og dine behov.

4 Jesus lærte dere disse leksjonene i den andre æra med sitt eksempel. Husk mitt eksempel da jeg trakk meg tilbake i ørkenen for å be før jeg begynte min forkynnertjeneste. Husk at i de siste dagene av min eksistens blant mennesker, selv før jeg gikk til synagogen for å be, gikk jeg til ensomheten i olivenlunden for å snakke med Faderen.

5 Naturen er et tempel for Skaperen der alt stiger opp til ham for å tilbe ham. Der kan du motta din Fars utstråling direkte og uforfalsket. Der, langt fra menneskelig egoisme og materialisme, vil du føle kloke

inspirasjoner trenge inn i hjertet ditt og bevege deg til å gjøre godt på din vei. (169, 28 - 31)

6 dere må være våkne, disipler, for jeg vil ikke bare tale til dere gjennom dette talerøret, jeg vil også gjøre meg kjent for ånden deres i de øyeblikkene når kroppen deres sover. Jeg vil lære dere å overgi dere forberedt på å sove og å løsrive ånden din fra det jordiske, slik at den kan stige til lysets regioner der den vil motta profetien som den vil lyse sin vei og deretter formidle budskapet til sinnet. (100, 30)

7 Jeg har aldri vært langt borte fra deg, slik du noen ganger har trodd, og jeg har heller aldri vært likegyldig til dine lidelser, og jeg har heller ikke vært døv for dine rop. Dette er hva som har skjedd: Du har ikke forsøkt å foredle dine høyere sanser og har forventet å oppfatte meg med kjødets sanser. Likevel sier jeg deg at tiden da jeg ga dette til menn var veldig langt tilbake.

8 Hvis du hadde gjort en liten innsats for å utvikle noen av dine åndelige fakulteter, for eksempel indre heving gjennom åndelig kontemplasjon, bønn, spådom, profetisk drøm eller åndelig visjon - Jeg forsikrer deg om at du gjennom hver av disse ville få kontakt med meg og derfor motta svar på dine spørsmål og guddommelig inspirasjon i tankene dine.

9. Jeg er alltid klar til å snakke med deg, jeg venter alltid på din opphøyelse og åndelige beredskap for å glede deg og gjøre deg lykkelig ved å gjøre meg kjent for din ånd. For dette er det bare nødvendig å gjøre dere klare med den største oppriktighet for å oppnå denne nåden. (324, 52 - 54)

10 Spør dine lærere, og hvis de er ærlige, vil de fortelle deg at de har bedt Gud om inspirasjon. Jeg ville gi dem flere inspirasjoner hvis de ba meg om dem med mer kjærlighet til sine medmennesker og med mindre forfengelighet for seg selv.

11 Sannelig sier Jeg dere: Alt du har samlet av sann kunnskap kommer fra meg. Alt det menneskene har av rene og høye ting vil jeg bruke til deres fordel i denne tiden, for jeg har gitt dere det til dette formålet. (17, 59 - 60)

12. Nå er det en tid da min Ånd uopphørlig taler til menneskenes samvittighet, ånd, sinn og hjerte. Min stemme når mennesker ved hjelp av tanker og prøvelser, der mange våkner av seg selv til sannheten, siden de som

veileder eller instruerer dem sover og ønsker at verden aldri skal våkne. (306, 63)

13 I den 'tredje æra' realiserte Jeg med klarheten i Mine manifestasjoner det som var umulig for mennesker: Å kommunisere Meg selv gjennom den menneskelige forståelsesevnen.

14 Forstå meg, disipler, for i den ånd-til-ånd-dialogen som venter dere, vil dere føle mitt nærvær for alltid. Hvis dere vet hvordan dere skal forberede dere, vil dere ikke lenger si til Meg: "Herre, hvorfor kommer Du ikke? Hvorfor ser du ikke min smerte?" Du vil ikke lenger snakke til meg slik. Sannelig, disipler, jeg sier dere, den som snakker til meg på denne måten, vil gi et håndgripelig bevis på sin uvitenhet og uforberedelse.

15. Jeg vil ikke se mine disipler skilt fra meg, jeg vil at du skal si til meg i din ånd: "Mester, du er blant oss, vår ånd føler deg, din visdom er kilden til min inspirasjon." Dette er den sanne bekjennelsen jeg ønsker å høre fra deg. (316, 54)

Tilpasningen av guddommelige åpenbaringer til menneskelig forståelse

16. Dine språk er for begrensede til å åpenbare det guddommelige; derfor måtte jeg til enhver tid snakke til deg i lignelser, i lignelser; men nå ser du at selv når jeg snakket til deg på denne måten, forstod du meg lite fordi du manglet den nødvendige viljen til å forstå mine åpenbaringer. (14, 50)

17 I hver tidsalder har du ventet på meg, og likevel, når jeg har vært med deg, har du ikke gjenkjent meg på grunn av din mangel på forberedelse og åndelighet. Jeg sier til dere: Uansett hvilken form mitt nærvær tar, vil det alltid inneholde sannhet og guddommelig livssessens.

18. Jeg har fortalt deg at jeg har brukt forskjellige former for å gjøre meg kjent for verden. Men disse var ikke en maske for å skjule min ånd for deg, men de tjente til å menneskeliggjøre meg, for å begrense meg og dermed gjøre meg hørbar og håndgripelig for mennesker.

19 Nå sier jeg deg at før du dømmer, bør du først høre denne stemmen til øyeblikket for din overbevisning eller opplysning kommer, når det blir lys i ånden. (97, 11 - 12)

20. Så lenge menneskene forblir i sin blindhet og i sin uvitenhet, vil de være årsaken til at

Gud, som er over alle Fader, menneskeliggjør, begrenser og forminsker seg selv overfor sine barn for å bli forstått. Når vil du tillate meg å vise meg for deg med den herlighet som du skal se meg i?

21. Du må være stor for å kunne forestille deg min storhet, og av denne grunn kommer jeg igjen og igjen for å gi deg åndelig storhet, slik at du kan oppleve den uendelige gleden av å kjenne din Far, å føle Hans kjærlighet, å høre den guddommelige konserten runge over deg. (99, 26 - 27)

22 Den ytre delen av denne åpenbaringen av Faderen på Sinai-fjellet var steinen, som tjente som et middel til å innprente den guddommelige loven.

23 Den ytre manifestasjonen av Gud til menneskeheten gjennom Jesus var kroppen, Kristi menneskelige form.

24 I den nåværende tid har den ytre delen av min manifestasjon vært stemmebæreren, og det er grunnen til at denne formen for åpenbaring, i likhet med tidligere tider, må ta slutt.

25. Forstå at dere er barn av det åndelige folk som ikke skal nære seg med former, men med essens. Hvis du forstår mitt ord riktig, vil du aldri igjen falle i avgudsdyrkelse, og du vil heller ikke klamre deg til de ytre tilbedelseshandlingene, til ritualene, til det forbigående, for du vil alltid ønske det essensielle, det evige. (224, 69 - 71)

Ulike typer av Guds åpenbaringer

26. Menneskeheten vil gjerne ha besøk av en ny Messias for å redde den fra avgrunnen, eller i det minste å høre Guds stemme som stemmen til en mann som høres i luften. Men jeg sier deg, det ville være nok å observere litt eller å samle ånden din i meditasjon for å gi den følsomhet, og du vil allerede høre hvordan alt snakker til deg. Hvis det virker umulig for deg at steinene snakker, sier jeg deg at ikke bare steinene, men alt som omgir deg, snakker til deg om din Skaper, slik at du kan våkne fra dine drømmer om storhet, arroganse og materialisme. (61, 49)

27 De opplyste i tidligere tider så alltid et skinn av lys, de hørte alltid mitt ord. Profetene, de inspirerte, forløperne, grunnleggerne av doktriner av høy åndelighet vitnet om at de hørte stemmer som syntes å komme fra skyene, fjellene, vinden eller et

sted de ikke kunne lokalisere; at de hørte Guds stemme som om den kom fra ildtunger og mystiske ekko. Mange hørte, så og følte ved hjelp av sine sanser, andre ved hjelp av sine åndelige egenskaper; det samme skjer på denne tiden.

28. Sannelig sier Jeg dere: De som mottok Mine budskap med sine fysiske sanser, tolket den guddommelige inspirasjonen åndelig, og de gjorde det i henhold til sin fysiske og åndelige utrustning, i henhold til den tiden de var i verden, akkurat som det skjer nå med de menneskelige instrumentene dere kaller "stemmebærere" eller "gavebærere". Men jeg må fortelle deg at i tidligere tider, som i nåtiden, har de lagt til renheten i de guddommelige åpenbaringene sine egne ideer eller de som hersket i deres miljø, og bevisst eller uvitende har endret renheten og den ubegrensede essensen av sannhet, som i sannhet er kjærlighet i sine høyeste åpenbaringer.

29 De åndelige vibrasjonene og inspirasjonene var i dem, og både de "første" og de "siste" har vitnet og vil vitne om denne inspirasjonen som nådde deres ånd, nesten alltid uten å vite hvordan, på samme måte som det skjer med mange i dag og som det vil skje med enda flere i morgen.

30 Ordene, tolkningene og måten å handle på skyldes menneskene og tiden de lever i, men fremfor alt er det den høyeste sannhet. (16, 11 - 14)

31. Fra tid til annen er det nødvendig for min Ånd å åpenbare seg på en eller annen måte som er tilgjengelig og forståelig for din forståelse. Dette behovet for å snakke til deg skyldes din ulydighet mot min lov, ditt avvik fra den sanne veien.

32 Mennesket er det mest opprørske vesenet i skaperverket på grunn av sin frie vilje. Frem til i dag har han ikke ønsket å underkaste seg samvittighetens direktiver.

33 Mitt ord vil holde noen tilbake, gi veiledning til andre, styrke alle i sannheten og redde dere fra avgrunnene.

34. Ikke ta anstøt av den måten jeg åpenbarer meg på nå, som er så forskjellig fra den i den andre æra. Vit at jeg aldri har brukt den samme formen to ganger, for det ville bety å forlate deg med en og samme lære, og jeg kommer alltid for å lære deg nye leksjoner og

for å hjelpe deg med å ta nye skritt. (283, 39 - 42)

35 Mitt ord kommuniserer på mange måter: gjennom samvittigheten, gjennom prøvelser som snakker om meg, gjennom naturkreftene eller gjennom mine åndelige barn. Mitt ord er universelt. Alle som forbereder seg vil høre stemmen min. (264, 48 u.)

Behovet for guddommelige åpenbaringer

36 Min guddommelige instruksjon er ikke bare for ånden - nei, den må også nå menneskets hjerte slik at både den åndelige og den fysiske delen av vesenet blir harmonisk.

37. Det guddommelige Ordet er ment å opplyse sinnet og gjøre menneskets hjerte følsomt, og livsenssens i dette Ordet er ment å nære og oppløfte ånden.

38 For at menneskets liv skal være fullstendig, trenger det absolutt åndelig brød, like mye som det arbeider og sliter for materiell næring.

39 "Mennesket lever ikke av brød alene", sa Jeg til dere i "Den andre æra", Mitt ord er fortsatt gyldig, for aldri vil menneskene kunne klare seg uten åndelig næring uten å bli rammet på jorden av sykdom, smerte, mørke, ulykker, elendighet og død.

40 Materialistene vil kanskje innvende at mennesker allerede lever av det jorden og naturen gir dem alene, uten å måtte streve etter noe åndelig som gir dem næring, som styrker dem på deres reise gjennom livet. Men jeg må si deg at dette ikke er et perfekt og oppfylt liv, men en tilværelse som mangler det essensielle, som er åndelighet. (326, 58 - 62)

41. Til alle tider har jeg åpenbart meg for mennesket på en enkel måte slik at det kunne forstå meg, alltid har jeg gjort det innenfor rekkevidden av ditt sinn og hjerte. Jeg har kommet ned til deg for å gi deg et eksempel på ydmykhet da jeg nedlot meg til ditt elendige liv for å heve deg til et bedre liv. (226, 54)

42. Her oppfylles det ordet jeg ga dere da Jesus i den 'andre æra' takket sin Far for at han skjulte sin visdom for de lærde og utdannede, men ga og åpenbarte den for de ydmyke.

43. Ja, Mitt folk, for de som dere kaller lærde, oppblåser seg selv og ønsker å holde vanlige folk nede, og lærer dem bare det de anser

som smuler av det brød de har mottatt fra Meg.

44 De fattige, derimot, de "små menneskene", som absolutt kjenner de vanskelighetene som livet bringer med seg, og også de manglene som er forbundet med det - når de først kan kalle noe sitt eget, føler de at det er for mye for dem, og derfor deler de det med de andre. 45. Jeg legger nå til: Hvis den grådige mannen blir en sjenerøs mann og den arrogante en ydmyk, vil de øyeblikkelig ta del i alt jeg har i vente for den som vet å leve dydig. For min kjærlighet er ikke delvis, den er altomfattende, den er for alle mine barn. (250, 17)

De guddommelige åpenbaringers ubegrensethet

46 Denne undervisningen, som skal belyse den tredje tidsalder, er ikke min siste. Det åndelige har ingen ende. Min lov skinner som en guddommelig sol i alle samvittigheter. Stillstand og forfall er bare særegent for mennesker, og de er alltid et resultat av laster, svakheter eller lidenskapens løssluppenhet.

47. Når menneskeheten bygger sitt liv på åndelig grunnlag og bærer i seg det evighetsideal som min lære inspirerer dere til, vil den ha funnet veien til fremgang og fullkommenhet, og aldri mer vil den vike fra veien til sin oppadgående utvikling. (112, 18) 48. Hvis du tror at jeg først nå har åpenbart deg noe av det åndelige liv, er du i stor feil; for jeg sier deg igjen: Den guddommelige instruksjonen begynte da det første mennesket ble født, og jeg overdriver ikke når jeg sier deg at min instruksjon begynte med skapelsen av åndene, selv før verden var. (289, 18)

49 Da folk fremdeles trodde at bare det de kunne oppdage med øynene eksisterte, og de selv ikke kjente formen på den verden de bebodde, forestilte de seg en Gud som var begrenset til det øynene deres visste.

50 Men etter hvert som deres sinn gradvis løste det ene mysteriet etter det andre, utvidet universet seg mer og mer for deres øyne, og Guds storhet og allmakt økte mer og mer for menneskets undrende intelligens.

51. Derfor måtte jeg gi deg instruksjoner på dette tidspunktet som er i harmoni med din utvikling.

52. Men jeg spør deg: Er det materiell kunnskap min åpenbaring inneholder? Nei, kunnskapen jeg lærer deg handler om en eksistens hinsides den naturen du ser og har utforsket så lenge. Min åpenbaring viser veien som fører ånden opp til et livsnivå hvorfra den kan oppdage, vite og forstå alt.

53. Virker det umulig eller i det minste merkelig for deg at Gud gir seg til kjenne for mennesker åndelig - at den åndelige verden gir seg til kjenne og manifesterer seg i ditt liv - at ukjente verdener og sfærer kommuniserer seg til deg? Vil du at din kunnskap skal stoppe og at Faderen aldri skal åpenbare for deg mer enn det han allerede har åpenbart for deg?

54 Vær ikke vanemessig og sett ikke grenser for din ånds kunnskap!

55 I dag kan dere fornekte, bekjempe og forfølge åndens lære, men jeg vet at i morgen vil dere bøye dere for sannheten.

56 Hver guddommelig åpenbaring har blitt bekjempet og avvist ved sin fremtreden; men til slutt har lyset seiret.

57 Når det gjaldt vitenskapens oppdagelser, var menneskeheten like vantro; men til slutt måtte den bøye seg for virkeligheten. (275, 64 - 70)

58 Når Den Hellige Ånds tempel stiger fra menneskehetens hjerte til uendeligheten, vil nye åpenbaringer dukke opp i deres midte, som vil være desto større jo mer de åndelige vesener utvikler seg oppover. (242, 62)

59. Hvordan kan dere anta at Jeg, mens Jeg kom ned til dere, kunne forsømme andre nasjoner, når dere alle er Mine barn? Tror du at noen er fjern eller utenfor meg, selv om min ånd er universell og omfatter alle skapte ting?

60. Alt lever og nærer seg selv fra meg. Det er derfor min universelle stråle har steget ned over hele kloden, og ånden har mottatt min innflytelse i denne og andre verdener, for jeg er kommet for å redde alle mine barn. (176, 21)

61 Min manifestasjon gjennom stemmebærerne er ment av meg å være bare midlertidig, en kort forberedelsesfase for å tjene som en norm, lov og grunnlag for dette folket til å bevitne og spre denne sannheten og å forkynne nærværet av den "tredje æra" for verden.

62. Akkurat som min manifestasjon var bestemt av menneskesinnet til å være like

flyktig som et lynglimt, slik var det også bestemt at bare noen grupper av mennesker ville bli kalt til å være til stede ved denne åpenbaringen og motta dette budskapet.

63 Dialogen fra ånd til ånd, derimot, vil nå hele menneskeheten, uten tidsbegrensning, fordi denne formen for å søke meg, motta meg, be meg, høre meg og føle meg er gyldig i all evighet. (284,41 - 43)

Manifestasjonen av Guds nærvær i mennesket

64. Jeg ønsker å gjøre dere til Mine disipler slik at dere kan lære å føle Meg som barn som er av Min Ånd. Hvorfor skulle dere ikke føle Mitt nærvær i dere, siden dere er laget av Min egen essens, en del av Meg?

65. Du føler meg ikke fordi du ikke er klar over det, fordi du mangler åndelighet og utrustning, og uansett hvor mange tegn og følelsesmessige inntrykk du mottar, tilskriver du dem til materielle årsaker. Det er derfor jeg forteller deg at selv om jeg er med deg, oppfatter du ikke mitt nærvær.

66. Nå sier Jeg til deg: Er det ikke naturlig at du føler Meg i ditt vesen, siden du er en del av Meg? I lys av dette, er det ikke riktig at din ånd til slutt skal smelte sammen med Min? Jeg åpenbarer for deg den sanne storheten som skal være i hvert menneske; for du har gått på villspor, og du har blitt åndelig mindre i ønsket om å være stor på jorden! (331, 25 - 26)

67 Jeg vil ikke lenger at du skal si til meg: Herre, hvorfor er du langt borte fra meg, hvorfor hører du meg ikke, hvorfor føler jeg meg alene på livets vei?

68. Elskede folk: Jeg viker aldri fra Mine barn, det er dere som viker fra Meg fordi dere har manglet tro og selv har avvist Meg og lukket dørene til deres hjerter for Meg. (336, 60)

69. Jeg vil ikke at dere skal føle Meg langt borte, for Jeg har fortalt dere at i kraft av deres åndeliggjøring vil dere alle føle Meg, oppfatte Meg direkte. Din ånd vil høre Min stemme og åndelig vil du se Mitt nærvær. Således vil jeg se din ånd forenet med Min for alltid, for dette er Min vilje. (342, 57)

VI. Guds verk

Kapittel 24 - Den åndelige og den materielle skapelsen

Skapelsen av åndelige vesener

1 Før det var verdener, før all skapelse og materie kom til liv, eksisterte min guddommelige ånd allerede. Men som All-enhet følte jeg en enorm tomhet i meg, for jeg var som en konge uten undersåtter, som en mester uten disipler. Av denne grunn la jeg planen om å skape vesener som ligner på meg, som jeg ville vie hele mitt liv til, som jeg ville elske så dypt og intimt at jeg - når tiden kom - ikke ville nøle med å ofre mitt blod til dem på korset.

2 ikke ta anstøt når jeg forteller deg at jeg elsket deg allerede før du eksisterte. Ja, elskede barn! (345, 20 - 21)

3 Den guddommelige Ånd var full av kjærlighet, selv om Han alene eksisterte. Ingenting hadde blitt skapt ennå, ingenting eksisterte rundt det guddommelige vesenet, og likevel elsket Han og følte seg som en far.

4 Hvem elsket Han? Hvem følte Han at Han var Fader til? Det var alle vesener og alle skapninger som ville komme ut fra Ham og hvis kraft hvilte skjult i Hans Ånd. I den Ånden var alle vitenskaper, alle naturkrefter, alle vesener, alle skapelsens grunnlag. Han var evigheten og tiden. I Ham var fortiden, nåtiden og fremtiden, selv før verdener og vesener kom til liv.

5 Den guddommelige inspirasjonen ble virkelighet under den guddommelige kjærlighetens uendelige kraft, og livet begynte. (150, 76 - 79)

6. For at Gud kunne kalle seg selv far, lot han ånder komme ut av sitt skjød - skapninger som lignet ham i hans guddommelige egenskaper. Dette var din opprinnelse, så du steg til åndelig liv. (345, 22)

7. Grunnen til din skapelse var kjærlighet, den guddommelige lengselen etter å dele Min makt med noen; og grunnen til at Jeg ga deg viljens frihet var også kjærlighet. Jeg ønsket å føle meg elsket av mine barn - ikke betinget av loven, men av en spontan følelse som fritt skulle bryte ut fra din ånd. (31, 53)

8 Hver ånd stammer fra en ren tanke fra Guddommen; derfor er åndene et fullkomment verk av Skaperen. (236, 16)

De store åndenes arbeid i skaperverket

9 Elias er den store ånden som er ved Guds høyre hånd, som i sin ydmykhet kaller seg Guds tjener; gjennom hans formidling så vel som andre store ånder beveger jeg det åndelige universet og utfører store og høye råd. Ja, mine disipler, jeg har skarer av store ånder til min tjeneste som styrer skapelsen. (345, 9)

Guds forsynende tanker

10. Hør, disipler: Før dere kom inn i livet, eksisterte jeg allerede, og i min ånd var deres skjult. Men jeg ønsket ikke å gjøre dere til arvinger til mitt rike uten å ha oppnådd fortjenester, og jeg ville heller ikke at dere skulle eie det som eksisterte uten å vite hvem som hadde skapt dere; heller ikke ville jeg at dere skulle forlate meg uten retning, uten formål og uten idealer.

11. Det er derfor Jeg ga dere samvittighet for å tjene dere som en veileder. Jeg ga deg fri vilje slik at dine gjerninger skulle ha sann verdi for meg. Jeg ga deg ånd slik at den alltid skulle lengte etter å stige til det lysende og rene. Jeg ga deg kroppen slik at du ved hjelp av hjertet skulle ha en følelse for det gode og for det vakre, og slik at det ville tjene deg som en prøvestein, som en konstant test og også som et verktøy for å leve i den materielle verden. (35, 48 - 49 o.)

Skapelsen av materielle verdener for åndelige vesener

12 Da rommet først ble opplyst av åndenes nærvær, følte disse - som fremdeles vaklet og snublet som små barn, og verken hadde utvikling eller styrke til å oppholde seg på steder med høy åndelighet - behovet for et fotfeste, en støtte for å føle seg sterke; og så ble materie og en materiell verden gitt dem, og i deres nye tilstand fikk de erfaring og kunnskap. (35, 50)

13. Universet ble fylt av vesener, og i dem alle manifesterte Faderens kjærlighet, kraft og visdom seg. Som en uuttømmelig kilde til liv var Herrens livmor fra det øyeblikket da han befalte at atomene skulle forene seg for å danne vesener og kroppar og gi dem form.

14 Det åndelige livet eksisterte først, de åndelige vesenene eksisterte først, og først etterpå den materielle naturen.

15. Siden det ble bestemt at mange åndelige skapninger måtte ta legemlig form for å leve i

materielle verdener, ble alt ordnet på forhånd slik at Herrens barn skulle finne alt klart for dem.

16. Han overøste med velsignelser den veien hans barn måtte vandre, oversvømmet universet med liv og fylte med skjønnhet menneskets vei, som han plasserte en guddommelig gnist i: samvittigheten og ånden, og skapte ham dermed av kjærlighet, intelligens, kraft, vilje og bevissthet. Men alt som eksisterer, pakket han inn i sin kraft og viste det sin skjebne. (150, 80 - 84)

17 Da Faderen skapte verden og ga den skjebnen til å være et sted for forsoning, visste han allerede at hans barn ville bli offer for svakheter og overtredelser på deres vei, at et hjem ville være nødvendig for å ta det første skrittet mot fornyelse og fullkommenhet. (250, 37)

Skapelsen av mennesket

18 Hør: Gud, det høyeste vesen, skapte deg "i sitt bilde og lignelse" - ikke når det gjelder den materielle formen du har, men de evnene som din ånd er utstyrt med, lik Faderens.

19 Hvor behagelig det var for deres forfengelighet å betrakte dere selv i Skaperens bilde. Dere tror dere er de høyest utviklede skapningene Gud har skapt. Men dere tar alvorlig feil hvis dere tror at universet ble skapt bare for dere. Med hvilken uvitenhet kaller dere dere selv skapelsens krone!

20 Forstå at ikke engang jorden er skapt bare for mennesker. På den endeløse stigen av guddommelig skapelse er det et uendelig antall åndelige vesener som utvikler seg i oppfyllelse av guddommelig lov.

21. De hensikter som omfatter alt, og som dere som mennesker, selv om dere ville, ikke kan forstå, er store og fullkomne som alle Faderens hensikter. Men sannelig sier jeg dere: Dere er verken de største eller de minste av Herrens skapninger.

22 Du ble skapt, og i det øyeblikket tok din ånd liv fra den Allmektige, som hadde så mange kvaliteter i seg som var nødvendige for at du skulle oppfylle en vanskelig oppgave i evigheten. (17, 24 - 28)

23. I menneskets ånd, som er Mitt mesterverk, har Jeg plassert Mitt guddommelige lys. Jeg har pleiet ham med uendelig kjærlighet, slik en gartner pleier en bortskjemt plante i hagen sin. Jeg har plassert deg i dette boområdet der

du ikke mangler noe for livet, slik at du kan kjenne meg og kjenne deg selv. Jeg har gitt din ånd autoritet til å føle livet i det hinsidige, og din sjel sanser slik at du kan forfriske og perfeksjonere dere selv. Jeg har gitt deg denne verden slik at du kan begynne å ta dine første skritt på den, og på denne veien for fremgang og perfeksjon kan du oppleve fullkommenheten i min lov, slik at du i løpet av livet ditt kan kjenne og elske meg mer og mer og nå meg gjennom dine fortjenester.

24. Jeg har gitt dere gaven av fri vilje og utstyrt dere med samvittighet. Førstnevnte slik at du kan utvikle deg fritt innenfor rammen av mine lover, og sistnevnte slik at du kan vite hvordan du kan skille godt fra ondt, slik at det kan fortelle deg, som en perfekt dommer, når du oppfyller eller bryter min lov.

25 Samvittighet er lys fra min guddommelige ånd som aldri forlater deg i noe øyeblikk.

26 Jeg er veien, sannheten og livet, jeg er fred og lykke, det evige løftet om at du skal være med meg, og også oppfyllelsen av alle mine ord. (22, 7 - 10)

Minnet om paradiset

27 De første menneskene - de som var menneskehetens forfedre - beholdt for en tid inntrykket som deres ånd tok med seg fra den "åndelige dalen" - et inntrykk av skjønnhet, av fred og lykke som vedvarte i dem så lenge kjødets lidenskaper og også kampen for å overleve ikke dukket opp i deres liv.

28. Men jeg må si deg at disse menneskenes ånd, selv om den kom fra en verden av lys, ikke kom fra de høyeste hjem - de som du bare kan nå gjennom fortjeneste.

29 Ikke desto mindre var tilstanden av uskyld, fred, velvære og helse som disse åndene bevarte i sine første skritt, uforglemmelig som en tid med lys, som de ga videre til sine barn og de til sine etterkommere.

30 Menneskets materialiserte sinn, som misforsto den sanne betydningen av dette vitnesbyrdet, trodde til slutt at paradiset som de første menneskene hadde levd i, hadde vært et jordisk paradys, uten å innse at det var en åndelig tilstand for disse skapningene. (287, 12 - 13)

Menneskets natur

31. Ånd og kropp er av forskjellig natur, ditt vesen består av dem, og over begge er

samvittigheten. Den første er en datter av lys, den andre kommer fra jorden, er materie. Begge er forent i ett vesen og kjemper mot hverandre, ledet av samvittigheten, der du har Guds nærvær. Denne kampen har vært konstant til nå; men til slutt vil ånd og kropp i harmoni oppfylle oppgaven som min lov tildeler hver av dem.

32 Du kan også forestille deg ånden som om den var en plante, og kroppen som jorden. Ånden, plantet i materien, vokser, retter seg opp og nærer seg av prøvelsene og lærdommene den mottar i løpet av sitt menneskelige liv. (21, 40 - 41)

Skaperens enhet med skaperverket

33. Guds Ånd er som et uendelig stort tre der grenene er verdenene og bladene er vesenene. Siden det er en og samme saft som strømmer gjennom stammen til alle grenene og fra dem til bladene, tror du ikke at det er noe evig og hellig som binder dere alle sammen og forener dere med Skaperen? (21,38)

34. Min Ånd, som er altomfattende, eksisterer i alt som er skapt av Meg, det være seg i den åndelige eller i den materielle naturen. Mitt verk er til stede i alt og vitner om Min fullkommenhet på alle livets nivåer.

35 Mitt guddommelige verk omfatter alt - fra de største og mest fullkomne vesener som bor ved min høyre hånd til den knapt merkbare minste skapning, planten eller mineralet, atomet eller cellen som gir form til alle skapninger.

36. Med dette peker jeg nok en gang på fullkommenheten av alt som er skapt av Meg - fra de materielle vesener til åndene som allerede har nådd fullkommenhet. Dette er Mitt verk. (302, 39)

37. Den som avviker fra den åndelige loven, som er den høyeste loven, faller inn under de underordnede eller materielle lovene, som menneskene også vet lite om. Men den som adlyder den høyeste loven og forblir i harmoni med den, er hevet over alle ordener som du kaller de naturlige, og føler og forstår mer enn den som bare har den kunnskapen han har funnet i vitenskapen eller i religionene.

38. Dette er grunnen til at Jesus forbløffet deg med de gjerningene du kaller mirakler, men anerkjenn læren han ga deg av kjærlighet. Forstå at det ikke er noe overnaturlig eller

motstridende i det guddommelige som vibrerer i hele skapelsen. (24, 42 - 43)

Kapittel 25 - Natur

Naturens lover

Jeg har lært dere å se på Gud som den Alt-Ene, som mirakelet uten grenser for deres åndelige fantasi, som Kraften som forårsaker bevegelse og handling i hele universet - som Livet som manifesterer seg både i den enkleste plante og i de verdener som går sin gang i millioner i verdensrommet, uten at noen av dem er ulydige mot Loven som styrer dem.

2 Den loven er jeg, din Gud, loven om uopphørlig evolusjon som forbløffer mennesket og åpner for ham enorme forskningsfelt som gjør det mulig for ham å trenge stadig mer inn i naturens hemmeligheter. (359, 74 - 75)

3. Forstå at Loven er den veien som er banet av den Høyeste Skaperens kjærlighet for å veilede hver av Hans skapninger. Reflekter over livet som omgir deg, som består av grunnleggende stoffer og organismer i et uendelig antall, og du vil til slutt oppdage at hver kropp og hvert vesen beveger seg langs en vei eller bane som ser ut til å være styrt av en fremmed og mystisk kraft. Denne kraften er loven som Gud har forordnet for hver av sine skapninger.

4 Hvis du undersøker disse viktige prosessene, vil du til slutt innse at alt faktisk lever, beveger seg og vokser under en overordnet kommando. (15, 4)

Guds nærvær i naturen

5 Søk meg i alle verkene som er utført av meg, og du vil være i stand til å finne meg overalt. Prøv å høre meg, og du vil høre meg i den mektige stemmen som kommer fra alle skapte ting, for jeg har ingen vanskeligheter med å uttrykke meg selv gjennom skapelsens vesener.

6 Jeg manifesterer meg både i en stjerne, i en storm som raser, og i det søte lyset fra et daggry. Jeg lar Min stemme høres i den melodiose sangen til en fugl, slik Jeg også uttrykker den gjennom duften av blomster. Og hvert eneste av mine uttrykk, hvert aspekt, hvert verk taler til deg om kjærlighet, om å

oppfylle lovene om rettferdighet, om visdom, om evighet i det åndelige. (170, 64)

Naturen er Guds skaperverk og en lignelse på det åndelige.

7. Mange har gjort naturen til sin gud og guddommeliggjort den som den skapende kilde til alt som eksisterer. Men sannelig sier jeg dere, denne naturen som alle vesener har sprunget ut av - de materielle kreftene og naturrikene som omgir dere - hun er ikke Skaperen; hun ble planlagt og skapt på forhånd av den guddommelige Skaperen. Hun er verken årsaken eller grunnen til livet. Jeg alene, din Herre, er begynnelsen og slutten, Alfa og Omega. (26, 26)

8 Alt som omgir og omslutter deg i dette livet er en refleksjon av det evige liv, er en dyp lære som forklares gjennom materielle former og gjenstander slik at den kan forstås.

9. Dere har ennå ikke trengt til bunn i denne vidunderlige lære, og mennesket har igjen tatt feil fordi det har oppfattet det liv det lever på jorden som om det var evigheten. Han har vært tilfreds med å håndtere manifestasjonene og har forkastet alt det den inneholder av guddommelig åpenbaring - det som er essensen og sannheten i den, som er til stede i hele skapelsen. (184, 31 - 32)

10 Jeg vil ikke holde tilbake fra deg noe Jeg har lagt i naturen for din bevaring, helse, næring, for mine barns velvære og glede.

11. Tvert imot sier jeg til dere, akkurat som jeg tilbyr dere åndens brød og inviterer dere til å puste inn guddommelige essenser og forfriske dere med åndelige dufter, på samme måte bør dere verken se bort fra eller avvike fra det naturen skjenker dere; for på denne måten vil dere oppnå harmoni, helse, energi og dermed den rette oppfyllelsen av livets lover. (210, 22)

12 Det sanseløse vesenet styres av instinktet, som er dets indre stemme, dets mester, dets veiviser. Det er som et lys som kommer fra dets mor, naturen, og lyser opp veien det må gå i livet - også en vei med farer og risikoer.

13 Ta som eksempel harmonien som hver art lever med, aktiviteten til dem som er flittige. Ta til deg eksemplene på trofasthet eller takknemlighet. De er eksempler som inneholder guddommelig visdom, siden de kommer fra mine skapninger, på samme måte født av meg, slik at de kan omgi deg og følge

deg i din verden, slik at de kan ta del i det jeg har plassert på jorden. (320,34+37)

Guds barns makt over naturen

14 Naturkreftene vil adlyde deg hvis du oppfyller min lov og ber meg om å gjøre det til fordel for dine medmennesker. (18, 47)

15. Har Jeg ikke lært dere at selv de frigjorte naturkreftene kan høre deres bønn og roe seg ned? Hvis de adlyder min stemme, hvorfor skulle de ikke adlyde Herrens barns stemme når de har forberedt seg? (39, 10)

16 Jeg har gitt ånden makt over materien slik at den kan komme seirende ut av prøvelsene og nå det endelige målet for veien. Men kampen vil være stor; for siden mennesket skapte på jorden det eneste riket han tror på, ødela han harmonien som skulle eksistere mellom ham og alt som omgir ham. Fra sin stolte trone ønsker han å underkaste alt under sin vitenskaps makt og påtvinge elementene og naturkreftene sin vilje. Men han har ikke lyktes med dette; for lenge siden brøt han vennskapsbåndene med de åndelige lovene.

17. Da jeg fortalte dette folket her at naturkreftene kan adlyde ham, var det noen som ikke trodde på dette, og jeg sier dere at de har grunn til å tvile; for naturen vil aldri adlyde dem som ignorerer, besudler eller håner henne. På den annen side vil den som vet å leve i harmoni med åndens og materiens lover - det vil si den som lever i harmoni med alt som omgir ham - være i harmoni med sin Skaper i løpet av livet og vil skaffe seg en rett til å få naturens elementer til å tjene og adlyde ham slik det skyldes ethvert barn som er lydig mot sin far, Skaperen av alle ting. (105, 39)

18 Jeg verken lyver eller overdriver når jeg sier at naturens riker kan høre din røst og adlyde og respektere deg.

19 Israels historie ble skrevet som et vitnesbyrd om min sannhet, og i den kan du oppdage hvordan Guds folk ble anerkjent og respektert igjen og igjen av naturens krefter og elementer. Hvorfor skulle ikke dette være sant for deg?

20 Tror du at min kraft eller min kjærlighet til menneskeheten har forandret seg i tidens løp? Nei, dere skarer som hører dette ordet, min Ånds lys omgir dere, min makt og min kjærlighet er evig og uforanderlig. (353, 64)

Mennesket og naturen

21. Men dere må være på vakt, o jordens folk, for hvis dere fortsetter å bruke mine guddommelige inspirasjoner til å utfordre naturkreftene - hvis dere fortsetter å bruke den lille kunnskapen dere har til det onde, vil dere motta det sørgelige og alvorlige svaret når dere minst venter det. Du utfordrer luft, ild, jord, vann og alle kreftene, og du vet allerede hva høsten din vil bli hvis du ikke korrigerer handlingene dine i tide for å stoppe naturkreftene som er sluppet løs av din irrasjonalitet.

22. Jeg gjør dere oppmerksom på at dere er i ferd med å fylle opp det mål som min rettferdighet tillater deres frie vilje; dere utfordrer naturen for mye. Og siden dere er de små som har det bra, kommer dette ordet for å advare dere om faren dere er i. (17, 60 u.)

23 Jeg fortalte deg at ikke noe blad fra treet beveger seg uten min vilje, og nå forteller jeg deg at intet element adlyder noen annen vilje enn min.

24. Jeg sier deg også at naturen kan være for menneskene hva de vil: en mor som er overdådig i velsignelser, kjærtegn og næring, eller en tørr ørken der sult og tørst hersker; en mester av kloke og uendelige åpenbaringer om liv, godhet, kjærlighet og evighet, eller en ubønnhørlig dommer i møte med menneskenes urenheter, ulydighet og avvik.

25 Min fars røst sa til de første menneskene og velsignet dem: "Vær fruktbare og bli mange og fyll jorden, legg den under dere, og hersk over fiskene i havet, over fuglene under himmelen og over alle skapninger som rører seg på jorden."

26. Ja, menneskehet, jeg skapte mennesket slik at det skulle være herre og ha makt i luften, i vannet, i hele landet og i skapelsens naturlige riker. Men jeg sa: "Herre"; for menneskeheten - som tror at de styrer jorden med sin vitenskap - er slaver. Selv om de tror de har mestret naturens elementer, blir de ofre for sin umodenhet, sin overmot og uvitenhet.

27 Menneskelig makt og vitenskap har erobret jorden, havene og luften; men deres makt og vold er ikke i harmoni med naturens makt og vold, som - som et uttrykk for guddommelig kjærlighet - er liv, visdom, harmoni og fullkommenhet. I menneskers verk, i deres

vitenskap og deres makt, manifesteres bare arroganse, egoisme, forfengelighet og ondskap. (40, 26 - 30)

28 Erkjenner du den forstyrrede balansen mellom naturkreftene og den mest dyptgripende endringen de har gjennomgått? Er du klar over hvorfor du er rammet av deres frigjorte krefter? Grunnen er at dere har brutt den harmonien som eksisterer mellom åndelig og materielt liv, og dermed skapt det kaoset dere nå synker ned i. Men så snart menneskeheten er lydlig mot lovene som styrer livet, vil alt være fred, overflod og lykke igjen. (108, 56)

29 Hvordan skulle dine gjerninger på jorden være fullkomne når jeg ser deg i fiendskap med naturens elementer, som er de du lever av?

30. Min lære ønsker ikke å hindre deg i å bruke elementene og naturkreftene, men den befaler og lærer deg å bruke dem til gode formål.

31 Naturkreftene i dine hender kan gå fra å være venner og brødre til å bli dommere som straffer deg hardt.

32 Det var for lengst på tide at menneskene høstet fruktene av erfaringen, slik at de ikke lenger utfordret naturkreftene. For med all sin vitenskap vil de ikke være i stand til å stoppe dem. (210, 43 - 46)

33 Vitenskapens tre vil bli rystet i møte med virvelvindens raseri og slippe sin frukt på menneskeheten. Men hvem har løsnet båndene til disse elementære kreftene om ikke mennesket?

34 Det er sant at de tidligere menneskene også lærte å kjenne smerte, slik at de våknet opp til virkeligheten, til samvittighetens lys, og de underordnet seg en lov. Men den utviklede, bevisste og utdannede mannen i denne tiden - hvordan våger han å vanhellige livets tre! (288, 28)

35. Til dem som tror at Jeg straffer menneskene ved å slippe naturkreftene løs på dem, sier Jeg at de er i stor villfarelse hvis de tror det. For naturen utvikler seg og endrer seg, og i dens endringer eller overganger oppstår omveltninger som forårsaker lidelse hvis du ikke oppfyller min lov; likevel tilskriver du dem guddommelige straffer.

36. Sannelig, min rettferdighet virker i dem; men hvis du - med den guddommelige gnisten favoriserte vesener som opplyser din ånd -

levde i harmoni med naturen som omgir deg, ville din ånd ha løftet deg over endringene, over naturkreftenes vold, og du ville ikke lide. (280, 16)

37 Hva er naturen annet enn en stor skapning? Ja, disipler, en skapning som også utvikler, renser, utfolder og perfeksjonerer seg for å kunne beskytte morgendagens mennesker i sitt skjød.

38. Hvor ofte er du misfornøyd med deres naturlige overgangsfenomener til oppnåelsen av denne fullkommenheten og anser dem som straff fra Gud, uten å innse at du også, sammen med naturen og skapelsen, renser deg selv, utvikler deg og beveger deg mot fullkommenhet. (283, 57 - 58)

Kapittel 26 - Andre verdener

Kristi universelle lys

1 En gang sa jeg til dere: "Jeg er verdens lys" fordi jeg talte som et menneske, og fordi menneskene ikke visste noe utover sin lille verden. Nå sier jeg det til dere i ånden: Jeg er det universelle lyset som lyser opp livet i alle verdener, himler og hjem, som opplyser alle vesener og skapninger og gir dem liv. (308, 4)

2 Jeg er den evige Såmannen. Selv før jeg kom til jorden og ble kalt Jesus av mennesker, var jeg allerede Såmannen, jeg var allerede kjent av dem som var hinsides materialisering, feil eller uvitenhet - de som bebodde åndelige regioner og hjem som du ennå ikke kjenner, og heller ikke kan forestille deg.

3 av dem som kjente meg før jeg kom til jorden, sendte jeg dere mange for å vitne om meg i verden, for å kunngjøre Kristi komme, kjærligheten og Faderens ord. Av disse var noen profeter, andre var forløpere, og atter andre var apostler.

4 Denne verden er ikke den eneste hvor Mine fotspor har satt sine spor. Overalt hvor en Forløser har vært nødvendig, har Jeg vært til stede.

5 men jeg må fortelle deg at på andre verdener har mitt kors og mitt beger blitt fjernet av fornyelsen og kjærligheten til dine brødre og søstre, mens her, på denne verden, etter mange århundrer, er jeg fortsatt kronet med torner, martyr på korset av dine ufullkommenheter, og drikker fortsatt koppen med galle og eddik.

6 Siden mitt kjærlighetsverk innebærer frelse for hele menneskeheten, venter jeg på deg med uendelig tålmodighet, og jeg har gitt hvert menneske ikke en, men mange muligheter for hans oppstigning, og har ventet i mange aldre på oppvåkning av alle de som har sunket ned i dyp sløvhet. (211, 26 - 29)

7. På stigen til fullkommenhet er det mange trinn; i den "åndelige dal" og i de endeløse verdensrom er det mange verdener. Men sannelig sier jeg deg, jeg har alltid gjort meg kjent for alle, og i henhold til det åndelige nivået i verden de er på, har min åpenbaring vært blant dem. (219, 34 u.)

8 Mens menneskelige skapninger diskuterer Min guddommelighet, Min eksistens og Min lære, finnes det verdener hvor Jeg er elsket i fullkommenhet.

9 Samtidig som noen har oppnådd den største åndelige renhet, opplever planeten deres en tid med stor moralsk og åndelig fordervelse. (217, 65 - 66)

Den åndelige forbindelsen mellom verdenene

10 Mitt guddommelige lys skinner overalt; uansett hvor du søker meg, vil du finne mitt nærvær.

11 Jeg er Faderen som arbeider slik at harmoni begynner å herske blant alle Hans barn - både de som bor på jorden og de som bor i andre verdener.

12 Åndelig harmoni blant alle vesener vil åpenbare stor kunnskap for dem, vil bringe dem dialogen fra ånd til ånd, som vil forkorte avstander, bringe det fraværende nær og eliminere fronter og grenser. (286, 1 - 3)

13. Mennesket vil ta store skritt mot åndeliggjøring; dets ånd vil være i stand til å overskride menneskelige begrensninger og nå høyere livsverdener for å forbinde seg med sine brødre og motta lyset de har å tilby ham.

14. Han vil også være i stand til å stige ned til livsplanene der vesener på et lavere utviklingsnivå, tilbakestående vesener, oppholder seg for å hjelpe dem til å forlate sin dårlige tilværelse og flytte dem til et bedre livsplan.

15. Stigen som ånden stiger opp på til sin fullkommenhet er veldig lang; på den vil du møte vesener på uendelig mange forskjellige utviklingstrinn, og du vil tilby dem noe av det du eier, og de vil også i sin tur gi deg noe av sin åndelige rikdom.

16 Da vil dere oppdage at dette ikke er den eneste verden som kjemper for å forbedre seg. Dere vil oppdage at på alle planeter utvikler ånden seg, at den rører seg og vokser i oppfyllelse av sin skjebne, og jeg vil at dere skal utruste dere til å inngå en pakt med alle deres brødre, til å utveksle med dem i det hellige ønske om å kjenne, elske og hjelpe hverandre.

17 Gjør det i mitt navn og i ubetinget lydighet, ved hjelp av dine tanker. Hvis du begynner denne øvelsen, vil du gradvis forstå deres forespørsler, deres lære og deres fordeler.

18 Jeg lengter etter at du skal være i harmoni med dine brødre på denne planeten og utenfor denne planeten som er ditt hjem for tiden. Knytt vennskapsbånd, be om hjelp når du trenger det, og skynd deg også å hjelpe dem som ber deg om det du eier. (320, 44 - 46)

Bli kjent med andre verdener og levemåter

19. Du har ofte spurt meg hva som er bortenfor denne verden, og om de stjernene som går i bane i verdensrommet er verdener som din.

20 Mitt svar på din nysgjerrighet har ikke helt løftet mysteriets slør, for jeg ser at du ennå ikke har den nødvendige utviklingen for å forstå, og heller ikke den åndeligheten som er absolutt nødvendig for å harmonisere med andre verdener.

21. Dere har ennå ikke erkjent og forstått lærdommen som planeten dere lever på, og allerede ønsker dere å søke etter andre verdener. Dere har ikke vært i stand til å bli brødre blant dere selv, innbyggerne i den samme verden, og dere ønsker å oppdage eksistensen av vesener i andre verdener.

22. For nå, la det være nok for dere å huske at jeg sa til dere i den andre æra: "I Faderens hus er det mange boliger", og at jeg nå, som en bekreftelse på disse ordene, forteller dere at dere ikke er de eneste innbyggerne i Universet, og at deres planet ikke er den eneste bebodde.

23 Det vil bli gitt til morgendagens generasjoner å se åpne portene som bringer dem nærmere andre verdener, og de vil med rette beundre Faderen.

24 Godhet og kjærlighet, som nestekjærlighet og fred blomstrer fra, vil være nøklene som åpner dørene til mysteriet, hvorved

menneskene vil ta et skritt mot universell harmoni.

25 I dag er du fortsatt isolert, begrenset, handikappet, fordi din egeninteresse har fått deg til å leve bare for "verden" uten å streve etter frihet og opphøyelse av ånden.

26. Hva ville det bli av dere, forfengelige mennesker - vesener gjort små av deres materialisme - hvis dere fikk lov til å dra til andre verdener før dere hadde frigjort dere fra deres menneskelige feil? Hva ville dere så av frø? Uenighet, umåtelig ærgjerrighet, forfengelighet.

27. Sannelig sier jeg dere: For å oppnå den kunnskap som ethvert menneske lengter etter og den åpenbaring som frigjør sinnet fra de spørsmål som plager det og vekker dets nysgjerrighet, må mennesket rense seg sterkt og våke og be.

28 Det vil ikke være vitenskapen alene som avslører mine hemmeligheter for ham; det er nødvendig at dette ønsket om kunnskap er inspirert av åndelig kjærlighet.

29. Når menneskers liv gjenspeiler åndelighet - jeg sier dere, vil de ikke engang trenge å anstrenge seg for å utforske hinsides sin verden, for samtidig vil de bli besøkt av dem som bebor høyere hjem. (292, 3 - 11)

Stjernenes skjebne

30 I din fars hus er det mange "boliger" som er de uendelige trinnene på stigen som fører til fullkommenhet; derfra stiger den "åndelige verden" ned for å gjøre seg kjent blant dere.

31 Du har spurt Meg mange ganger, fra ånd til ånd, årsaken til eksistensen av det enorme antallet stjerner og av de planetene som skinner over din verden, og sagt til Meg: "Mester, er disse verdenene tomme?"

32 Men jeg sier dere: Tiden er ennå ikke kommet da jeg fullt ut vil åpenbare det for deg. Når mennesket oppnår åndelighet, først da vil store åpenbaringer bli gitt ham, og han vil være i stand til å samtale med de elskede vesener av min guddommelighet fra ånd til ånd, og da vil utvekslingen av ideer finne sted mellom alle brødre.

33. Men du skal vite allerede i dag: alle verdener er bebodd av mine skapninger, ingenting er tomt, alle er velsignede riker og hager, ivaretatt av Maria, legemliggjørelsen av guddommelig ømhet.

34. Den Hellige Ånd vil igjen overføre gjennom din munn høy lære som er ukjent for deg og menneskeheten. Når, kjære mennesker? Når du er åndeliggjort og dedikert til oppdraget ditt. (312, 10 - 12)

35. Se, mitt folk, se på himmelen, se nøye på dem, og du vil oppleve at i hver stjerne er det et løfte, en verden som venter på deg; de verdener av liv som er lovet Guds barn, og som dere alle vil bebo. For dere vil alle bli kjent med mitt rike, som ikke bare ble skapt for visse vesener: det ble skapt som det universelle hjemmet der alle Herrens barn vil forene seg. (12,24)

Kapittel 27 - Livet etter døden

Den nødvendige kunnskapen om det åndelige livet

1. Hvor uvitende om åndelig lære Jeg finner folk i dag. Årsaken til dette er at de har blitt presentert for Min Lov og Min Lære bare som en moralsk lære som er nyttig for dem, og ikke som veien som fører deres ånder til det perfekte hjem.

2. De forskjellige kirkesamfunnene har sådd en falsk frykt for åndelig kunnskap i folks hjerter, noe som har fått dem til å unngå Mine åpenbaringer og synke mer og mer ned i uvitenhetens mørke, med den begrunnelse at det åndelige liv er et ugjennomtrengelig mysterium.

3 De som hevder dette, lyver. Alle åpenbaringene Gud ga mennesket fra menneskehetens begynnelse talte til ham om åndelig liv. Riktignok hadde jeg ikke gitt deg all min lære fordi du ennå ikke var i stand til å vite alt, men bare når tiden ville ha kommet. Men det som har blitt åpenbart av Faderen til nå er tilstrekkelig for deg å ha en fullstendig kunnskap om det åndelige livet. (25, 38 - 40)

4 Det åndelige livet som noen lengter etter, blir fryktet, fornektes og til og med hånet av andre; men det venter uunngåelig på dere alle. Det er livmoren som ønsker alle velkommen - armen som strekker seg ut mot deg - åndens fedreland: et uutgrunnet mysterium selv for de lærde. Men mine hemmeligheter kan penetreres når nøkkelen du bruker for å åpne denne porten er kjærlighetens. (80, 40)

"Himmel" og "Helvete"

5. Menneskene har forestilt seg helvete som et sted for evig pine, der de tror at alle de som har brutt mine bud, skal havne. Og på samme måte som de skapte dette helvete for de alvorlige forbrytelsene, har de forestilt seg et annet sted for de mindre alvorlige forbrytelsene, og likeledes et annet for dem som verken har gjort godt eller ondt.

6 Den som sier at man i det hinsidige verken gleder seg eller lider, snakker ikke sant; ingen er uten lidelse eller uten glede. Lidelser og gleder vil alltid være blandet så lenge ånden ikke når den høyeste fred.

7 Hør, mine barn: Helvete er inkarnert og ikke lenger inkarnert, i innbyggerne i denne verden og i den åndelige dalen. Helvete er symbolet på de alvorlige lidelsene, den forferdelige angeren, fortvilelsen, smerten og bitterheten til dem som har syndet alvorlig. Men de vil frigjøre seg fra disse konsekvensene gjennom utviklingen av deres ånder mot kjærlighet.

8 Himmelen, derimot, som symboliserer sann lykke og sann fred, er for dem som har vendt seg bort fra verdens lidenskaper for å leve i fellesskap med Gud.

9 Rådfør deg med din samvittighet, og du vil vite om du lever i helvete, om du soner for dine overtredelser, eller om du er gjennomsyret av himmelens fred.

10 Det folk kaller himmel eller helvete er ikke spesifikke steder, det er essensen av dine gjerninger som din ånd høster når den når den "åndelige dalen". Hver og en opplever sitt helvete, bor i sin forsoningsverden eller nyter den lykken som høyde og harmoni med den guddommelige ånden gir. (11,51 - 56)

11. Akkurat som mennesket kan skape for seg selv på jorden en verden av åndelig fred som ligner freden i mitt rike, kan det også, gjennom sin korrupsjon, føre en tilværelse som er som et helvete av laster, ondskap og anger.

12 Også i det hinsidige kan ånden møte verdener av mørke, fordervelse, hat og hevn, alt etter åndens tilbøyelighet, dens villfarelser og lidenskaper. Men sannelig sier jeg dere, både himmel og helvete, som menneskene bare forestiller seg ved hjelp av jordiske former og bilder, er ikke annet enn forskjellige stadier av åndens utvikling: den ene i kraft av sin dyd og utvikling på toppen av

fullkommenhet, den andre i avgrunnen av dens mørke, dens laster og dens villfarelse.

13. For den rettfærdige ånd er det likegyldig hvor han befinner seg, for overalt vil han ha Skaperens fred og himmel i seg. Den urene og forvirrede ånden, derimot, kan være i den beste av verdener, og den vil uopphørlig føle helvete av sin anger, som vil brenne i den til den har rensset den.

14 tror du at jeg, din Far, har skapt steder spesielt for å straffe deg og dermed hevne meg evig for dine fornærmelser?

15 Hvor begrensede er ikke menneskene som underviser i disse teoriene!

16 Hvordan er det mulig at du tror at evig mørke og evig smerte er den enden som venter noen ånd? Selv om de har syndet, vil de fortsatt være Guds barn for alltid. Hvis de trenger instruksjon - her er Mesteren. Hvis de trenger kjærlighet - her er Faderen. Hvis de lengter etter tilgivelse - her er den perfekte Dommeren.

17 Den som aldri søker meg og retter sine feil, vil ikke komme til meg. Men det er ingen som motstår Min rettferdighet eller Mine prøvelser. Bare rensset kan du komme til meg. (52, 31 - 37)

18 Blant så mange boliger som Faderens hus har, er det ikke en verden av mørke, i dem alle er hans lys; men hvis åndelige vesener går inn i dem med bind for øynene på grunn av deres uvitenhet, hvordan kan de se den herligheten?

19 Hvis du spør en blind mann her i verden hva han ser, vil han svare deg: bare mørke. Ikke fordi solens lys ikke er der, men fordi han ikke kan se det. (82, 12 - 13)

20 Jeg har sagt til deg i denne tiden: Ikke verdsett ideen som eksisterer blant mennesker om helvete, for i denne verden er det ikke noe større helvete enn det livet du har skapt med dine kriger og fiendskap, og i det hinsidige er det ingen annen ild enn åndens samvittighetspine når samvittigheten bringer sine overtredelser foran den. (182,45)

21. Så lenge de som i sin religiøse fanatisme bare forventer helvetes straff i det hinsidige, holder fast ved denne oppfatningen, vil de skape sitt eget helvete, fordi åndens forvirring er lik menneskesinnets, selv om den er mye sterkere.

22 Dere spør nå: "Mester, er det frelse for dem?" Jeg sier dere, det er frelse for alle, men

fred og lys vil bare komme til disse åndene når villfarelsens mørke er oppløst.

23. Har du noen gang følt medlidenhet med en person hvis forvirrede sinn får ham til å se ting som ikke eksisterer? Hvor mye større ville ikke din smerte være hvis du i det hinsidige så de villfarne vesener som ser sitt innbilte helvete! (227,71)

24. Skjelv ikke over disse åpenbaringene; tvert imot, gled dere over tanken på at dette ordet vil tilintetgjøre den forestillingen dere hadde om evig straff og alle tidligere tiders tolkninger av den evige ild.

25. "Ilden" er symbolet på smerte, på selvanklager og på omvendelse som vil pine ånden og rense den slik gull renses i smeltedigelen. I denne smerten er min vilje, og i min vilje er min kjærlighet til deg.

26 Hvis det var sant at det er ilden som utrydder menneskelige synder, måtte alle kroppene til dem som har syndet, kastes i ilden her i jordelivet, i livet, fordi de døde ikke lenger ville føle det. For kroppene stiger aldri opp i det åndelige rommet - tvert imot, når de har fullført sin oppgave, synker de ned i jordens indre, der de smelter sammen med naturen de tok livet fra.

27. Men hvis du tror at det du kaller "evig ild" ikke er for kroppen, men for ånden, er dette en annen alvorlig feil, fordi det ikke er noen materielle elementer i det åndelige riket, og heller ikke ild har noen effekt på ånden. Det som er født av materie er materie, det som er født av ånd er ånd.

28 Mitt ord kommer ikke ned for å angripe noen tro. Hvis noen tror dette, tar han veldig feil. Mitt ord vil forklare innholdet i alt som ikke har blitt tolket riktig, og som derfor har produsert feil som har blitt gitt videre blant menneskeheten fra generasjon til generasjon.

29. Hvilken verdi ville min lov og min lære ha hvis de ikke var i stand til å frelse de åndelige vesener fra villfarelse og synd? Og hva ville ha vært poenget med min tilstedeværelse som menneske i verden hvis det var mange som måtte gå til grunne for alltid, i en forsoning uten ende? (352, 44 - 48)

30 Noen føler seg beveget til å gjøre gode gjerninger fordi de frykter at døden vil overraske dem, og at de da ikke vil ha noen fortjenester å tilby sin Herre. Andre tar avstand fra det onde, men bare av frykt for å

dø i synd og måtte utholde en evig pine i helvete etter dette livet.

31 Hvor deformert og ufullkommen er ikke denne Gud i den form som så mange forestiller seg ham! Hvor urettferdig, uhyrlig og grusom! Hvis du forener alle synder og forbrytelser begått av mennesker, kan dette ikke sammenlignes med vederstyggeligheten som ville være helvetes straff for all evighet, som - ifølge dem - Gud fordømmer barna som synder. Har jeg ikke forklart deg at Guds høyeste egenskap er kjærlighet? Tror du ikke da at evig pine ville være den absolutte negasjonen av den guddommelige egenskapen til evig kjærlighet? (164, 33 - 34)

32. Du tror at himmelen er en region i evigheten, og at du kan komme inn i den gjennom en oppriktig omvendelse av dine overtredelser i timen for din fysiske død, fordi du stoler på at du i det øyeblikket vil finne tilgivelse og bli ledet av meg inn i himmelriket. Det er det du tror.

33. På den annen side sier jeg dere at himmelen ikke er et bestemt sted, heller ikke en region eller et hjem. Åndens himmel er dens høye følelsesverden og dens fullkommenhet, dens tilstand av renhet. Så hvem er det opp til å la deg komme inn i himmelriket - på meg, som alltid har kalt deg, eller på deg som alltid har vært døv?

34 Ikke lenger begrense det uendelige, det guddommelige. Er du ikke klar over at hvis himmelen var det du tror den er - et bestemt hjem, en region eller et sted - ville den ikke lenger være uendelig? Det er på tide at du oppfatter det åndelige på en høyere måte, selv om fantasien din ikke kan fatte hele virkeligheten. Men den bør i det minste nærme seg den. (146, 68 - 69)

Musikken fra himmelen

35. Du har hørt at englene i himmelen evig hører den guddommelige konserten. Når du tenker på dette symbolet, pass deg for å tro at du i himmelen også hører musikk som ligner den du er vant til å høre på jorden. Den som tror det, har gitt etter for en fullstendig feil av materialisme. På den annen side, den som - når han hører snakk om himmelens musikk og om englenes lykke når de hører den - tenker på harmonien med Gud i denne guddommelige konserten, vil være i sannheten.

36. Men hvordan har det seg at noen ikke forstår det på denne måten, selv om hver og en av dere har en lyd av den universelle konserten i deres ånd? Hvordan har det seg at noen som hører dette ordet ikke forstår det, ikke føler det eller feiltolker det?

37. O elskede barn, som er svake i deres forståelse, søk lyset i bønn. Spør meg i dine meditasjoner, for uansett hvor store dine spørsmål måtte være, vil jeg vite hvordan jeg skal svare deg fra evigheten. Jeg på sin side vil stille dere spørsmål slik at sannhetens lys kan skinne mellom Mesteren og disiplene.

38. Himmelsk musikk er Guds nærvær i deg, og midt i den konserten, når du har oppnådd sann opphøyelse, som er åndelig skjønnhet, vil din lyd runge. Dette er himmelens musikk og englenes sang. Når du opplever og føler det på denne måten, vil sannheten stråle i ditt vesen, og du vil føle at Gud er i deg. Livet vil tilby deg en evig og guddommelig konsert, og i hver av lydene vil du oppdage en åpenbaring.

39. Du har ennå ikke hørt de vakre lydene i deres fullkomne harmoni - noen ganger søte lyder, andre ganger kraftige. Hvis du tilfeldigvis oppfatter dem, vil de fremstå for deg som utydelige toner som du ikke kan forene; du har ikke blitt fullt klar over skjønnheten de inneholder. Du må legge bak deg sansene, lidenskapene og skyggene av materialisme for å høre Guds konsert i din ånd. (199, 53 - 56)

I min fars hus er det mange "leiligheter".

40. Mitt verk vokser mer og mer inntil alle åndelige vesener til slutt forenes i oppfyllelsen av min lov, og dette jordiske hjem blir en verden av fullkommenhet. De som bebor den på den tiden vil føle min kjærlighet i alle skapte ting og forberede seg på å leve i en bedre verden. Denne jorden vil bare være midlertidig for din ånd, den vil dra til andre regioner, andre plan i det hinsidige, i ønsket om fullkommenhet.

41. Husk at jeg sa til dere: "I min Fars hus er det mange boliger". Og i denne tiden med større utvikling, når du forstår min lære bedre, vil jeg fortelle deg: "I Faderens hus er det et uendelig antall boliger". Ikke tro da at når du forlater denne verden, har du allerede nådd den største åndelige høyden. Nei, disipler. Når ditt opphold på denne planeten avsluttes, vil jeg lede deg til nye hjem, og så vil jeg lede deg

for alltid på den uendelige stigen til din perfeksjon. Stol på meg, elsk meg og du vil bli frelst. (317, 30)

42. Det er umulig for deg å allerede ha en idé i denne verden om hva eller hvordan mitt rike, himmel og herlighet er. Jeg vil at du skal være fornøyd med å vite at det er en tilstand av fullkommenhet av ånden som den opplever, føler og forstår åndens vidunderlige liv, som du for øyeblikket verken kan forstå eller forestille deg.

43. Jeg sier dere at ikke engang åndene som lever på høyere plan enn det dere befinner dere på, kjenner virkeligheten av dette livet. Vet du hva det vil si å leve "i Faderens favn"? Først når du lever der, kan du vite det. Bare en vag forutelse, en svak anelse av dette mysteriet berører ditt hjerte som et insentiv på din utviklingsvei. (76,28-29)

VII Utviklingsveien til fullkommenhet

Kapittel 28 - Døende, død og hinsidig oppvåkning

Åndens udødelighet

1 Dette er tiden da mennesker våkner opp til åndens skjønnhet, når de blir interessert i det evige og spør seg selv: "Hvordan vil livet som venter oss etter døden være?"

2 Hvem har ikke undret seg, om enn vantro, om det ikke er noe i ham som overlever legemlig materie? Sannelig sier jeg dere, det er ingen som ikke mistenker det mysteriet og som ikke har tenkt et øyeblikk på det ufattelige.

3 Noen stiller spørsmål om det åndelige livets mysterium, som virker fjernt, men som i virkeligheten er rett foran øynene dine; andre er forundret over det, og atter andre fornekte det. Noen snakker fordi de tror de vet alt, andre forblir stille og venter; men hvor få er de som virkelig vet noe om det hinsidige. (107, 1)

4 I den tredje æra har jeg kommet ut av glemselens grav der menneskeheten har forvist meg, for å vekke dem til nytt liv; for jeg er livet. Ingen kan dø. Selv den som frarøver

seg selv eksistensen med sin egen hånd, vil høre samvittigheten bebreide ham for sin mangel på tro. (52, 63)

5. Min undervisning er ikke bare for å gi deg styrke og selvtillit under din livsreise på jorden; den er for å lære deg hvordan du skal forlate denne verden, krysse terskelen til det hinsidige og gå inn i det evige hjem.

6 Alle kirkesamfunn styrker ånden i dens vandring gjennom denne verden; men hvor lite de avslører for den og forbereder den på den store reisen inn i det hinsidige. Dette er grunnen til at mange betrakter døden som en slutt, uten å vite at man fra da av ser den uendelige horisonten til det sanne livet. (261,52 - 53)

7 "Døden" er bare et symbol, "døden" eksisterer bare for dem som ennå ikke er i stand til å erkjenne sannheten. For dem fortsetter "døden" å være et skrekkebilde, bak hvilket ligger det uforståelige eller ingenting. Til deg sier jeg: Åpne øynene og forstå at du heller ikke vil dø. Du vil skille deg fra kroppen, men dette betyr ikke at du vil dø. Du, som din mester, har evig liv. (213, 5)

Forberedelse til å forlate denne verden

8. Du må forstå at du - utstyrt med ånd - er Faderens mest elskede verk i skapelsen, fordi han la inn i deg åndelig essens, åndelige egenskaper og udødelighet.

9 For ånden er det ingen død - en død slik du oppfatter den, det vil si opphør av eksistens. Kroppens død kan ikke være døden eller slutten for ånden. Akkurat da åpner den øynene for et høyere liv, mens det kroppslige skallet lukker det samme i forhold til verden for alltid. Det er bare et overgangsøyeblikk på veien som fører til fullkommenhet.

10. Hvis du ennå ikke har forstått det på denne måten, er det fordi du fortsatt elsker denne verden veldig mye og føler deg nært knyttet til den. Det plager deg å forlate dette hjemmet fordi du anser deg selv som eierne av det du eier i det; og noen har også en vag anelse om min guddommelige rettferdighet og frykter å komme inn i den åndelige verden.

11 Menneskeheten har elsket denne verden alt for mye - alt for mye fordi dens kjærlighet var misforstått. Hvor mange har ikke gått til grunne av den grunn! Hvor mye har ikke åndene materialisert seg av samme grunn!

12 Først når du har følt dødens fotspor nær, når du har vært alvorlig syk, når du har lidd, først da har du husket at du bare er ett skritt fra det hinsidige, fra den rettferdigheten som du bare frykter i slike kritiske øyeblikk; og så gir du løfter til Faderen og sverger å elske ham på jorden, å tjene ham og å adlyde ham. (146, 46 - 49)

13. Folk har elsket dette livet så mye at når timen nærmer seg for å forlate det, gjør de opprør mot Min vilje og vil ikke høre kallet Jeg gir dem. De avviser freden i mitt rike og ber Faderen om en annen periode på jorden for å fortsette å eie sine timelige goder.

14 Bli følsom slik at du kan sanse det åndelige livet og ikke være tilfreds med begynnelsen av din utvikling - for det er dette livet - fordi det finnes høyere skaperverk over det.

15. Ikke prøv å avvise døden når den nærmer seg deg i henhold til min vilje, og be heller ikke om at vitenskapsmannen skal utføre miraklet for deg ved å motstå mine råd og forlenge din eksistens, for dere vil begge bittert angre på denne feilen. Forbered dere selv i dette livet, og dere vil ikke ha noen grunn til å frykte inngangen til det hinsidige. (52, 55 - 57)

16 Elsk det som tilhører verden så lenge du lever i den, opp til et visst punkt, slik at du kan vite hvordan du kan oppfylle dens lover; men nær alltid det høye målet om å bo i livets høye åndelige verdener, slik at din ånd ikke kan bli forstyrret når den skiller seg fra sitt kroppslige skall, og heller ikke bli fristet av det den elsket på denne planeten, for da vil den forbli bundet og lenket til en verden som den ikke lenger tilhører og som den ikke lenger kan nyte på noen måte. (284, 5)

17 Vær barmhjertige med dere selv! Ingen vet når øyeblikket vil komme når hans ånd skiller seg fra materien. Ingen vet om hans øyne fortsatt vil åpne seg for lyset dagen etter. Dere tilhører alle den eneste Eieren av alt som er skapt, og dere vet ikke når dere vil bli kalt bort.

18 Tenk på at ikke engang hårene på hodet ditt tilhører deg, heller ikke støvet du trækker på; at du selv ikke tilhører deg, at du ikke har behov for forgiengelige eiendeler, siden selv ditt rike ikke er av denne verden.

19 Åndeliggjør dere selv, og dere vil eie alt med rettferdighet og med mål så lenge dere trenger det. Så, når øyeblikket for å gi avkall på dette livet er kommet, vil du reise deg fylt

av lys for å ta i besittelse det som er ditt i den andre verden. (5, 95 - 97)

Overgangen til den andre verden

20. Ved hver time kaller min stemme deg til den gode veien der freden er; men din døde hørsel har bare ett øyeblikk av følsomhet for den stemmen, og det øyeblikket er det siste i livet ditt, når smerten kunngjør deg nærhet til fysisk død. Da vil du gjerne begynne livet på nytt for å gjøre opp for feil, for å roe din ånd i møte med samvittighetens dom og for å tilby noe som er verdt og fortjenstfullt for Herren. (64, 60)

21. Hvis du streber etter åndens udødelighet, frykt ikke dødens komme, som gjør slutt på menneskelivet. Forvent det forberedt, det er under min kommando, og derfor kommer det alltid til rett tid og med rette, selv om folk ofte tror det motsatte.

22 Det vanskelige er ikke at personen dør, men at når han forlater kroppen, mangler ånden hans lys og ikke kan se sannheten. Jeg ønsker ikke synderens død, men hans omvendelse. Men hvis døden en gang blir nødvendig - det være seg for å frigjøre en ånd eller for å stoppe et menneskes fall i ruin - så kutter min guddommelige rettferdighet livstråden til den menneskelige eksistensen. (102, 49 - 50)

23 Vit at i boken om din skjebne er registrert dagen og timen når portene til det hinsidige vil åpne for å innrømme din ånd. Derfra vil du se alt ditt arbeid på jorden, hele din fortid. Du vil da ikke høre stemmer av bebreidelse eller klage mot deg, eller se dem som kaller deg forfatterne av deres ondskap! (53, 49)

24 Fordi du fortsatt ser en lang vei å gå, må du ikke stoppe og tenke at du aldri vil nå målet. Gå fremover, for selv over et tapt øyeblikk vil din ånd gråte senere. Hvem fortalte deg at målet er i denne verden? Hvem lærte deg at døden er slutten, og at du i det øyeblikket kan nå mitt rike?

25 Døden er som en kort søvn, hvoretter ånden vil våkne med fornyet styrke under kjærtegn av mitt lys, som til en ny dag som begynner for den.

26 Døden er nøkkelen som åpner for deg portene til fengselet du var i mens du var bundet til legemlig materie, og den er også nøkkelen som åpner for deg portene til evigheten.

27 Denne planeten, forvandlet til en forsonings dal av menneskelige ufullkommenheter, var fangenskap og eksil for ånden.

28 Sannelig sier jeg dere: Livet på jorden er enda et trinn på livets stige. Hvorfor griper dere det ikke slik at dere kan bruke alle dets lærdommer? Grunnen til at mange må vende tilbake til det gang på gang, er fordi de ikke forstod det og ikke hadde nytte av sitt forrige liv. (167, 22 - 26)

29. Du må vite at ånden får en grundig forberedelse før sin inkarnasjon på jorden, siden den er i ferd med å bli utsatt for en lang og noen ganger alvorlig prøve. Men takket være denne forberedelsen blir han ikke forstyrret når han kommer inn i dette livet. Han lukker øynene for fortiden for å åpne dem for en ny eksistens, og slik tilpasser han seg fra første øyeblikk til den verden han har kommet til.

30 Hvor annerledes er ikke måten din ånd tilpasser seg på før terskelen til det åndelige livet så snart den har forlatt kroppen og verden. Siden den ikke har fått reell forberedelse til å vende tilbake til sitt hjem, er den forvirret, følelsene til den materielle kroppen dominerer den fortsatt, og den vet ikke hva den skal gjøre, og heller ikke hvor den skal vende seg.

31 Dette er fordi han ikke lærte at man i siste øyeblikk må lukke øynene selv for denne verden; for bare på denne måten vil han være i stand til å åpne dem igjen i den åndelige verden han hadde forlatt, der hele hans fortid venter på ham for å bli forent med sin nye erfaring, og alle hans tidligere fortjenester blir lagt til den nye.

32 Et tykt slør omslutter sinnet hans når han gjenvinner lyset; en gjenstridig innflytelse av alt han forlot hindrer ham i å føle samvittighetens vibrasjon; men når skyggene hans oppløses for å forene seg med den sanne kjernen i hans vesen - hvor mye fortvilet, hvor mye smerte!

33. Er det noen som, etter å ha hørt eller lest dette budskapet, avviser det som en unyttig eller falsk lære? Jeg sier deg at bare den som er på et stadium av ekstrem materialisme eller blind ulærbarhet, kan avvise dette lyset uten at hans ånd blir dypt rørt av det. (257,20 - 22)

"Dødens søvn

34 Åndelig hvile, slik din jordiske natur forstår og oppfatter den, eksisterer ikke. Den hvile som ånden forventer er aktivitet, er multiplikasjon i å gjøre godt, er utnyttelsen av hvert øyeblikk. Da hviler ånden, blir kvitt selvbekreftelse og lidelse, hviler ved å gjøre godt, hviler ved å elske sin Skaper og sine brødre og søstre.

35 Sannelig sier jeg deg, hvis jeg skulle la din ånd være inaktiv for å hvile slik du forestiller deg hvile på jorden, ville fortvilelsens og fryktens mørke ta den i besittelse; for åndens liv og lys, så vel som dens største lykke, er arbeid, kamp, uopphørlig aktivitet.

36. Ånden som vender tilbake fra jorden til den "åndelige dalen", med seg i seg kjødets tretthet og søker det hinsidige som et hvilested for å hvile, glemme, slette sporene etter livets kamp - denne vil føle seg som det mest ulykkelige vesen og verken finne fred eller lykke; inntil han da våkner fra sin sløvhets, innser sin feil og stiger til det åndelige livet, som er som jeg nettopp har fortalt deg - kjærlighet, aktivitet, uopphørlig kamp på veien som fører til fullkommenhet. (317, 12 - 14)

Gjenforeningen i det hinsidige

37. Jeg vil at dere skal være troende, at dere skal tro på det åndelige liv. Hvis du har sett dine brødre dra til den andre verden, ikke tro at de er langt fra deg, og tro heller ikke at du har mistet dem for alltid. Hvis du ønsker å gjenforenes med dem, arbeid, tjen fortjeneste, og når du kommer til den andre verden, vil du finne dem der for å lære deg å leve i den åndelige dalen. (9,20)

38 Hvem har ikke følt uro i møte med livet i det hinsidige? Hvem blant dem som har mistet en kjær i denne verden har ikke følt en lengsel etter å se dem igjen, eller i det minste å vite hvor de er? Alt dette vil du oppleve, du vil se dem igjen.

39. Men skaff deg fortjeneste nå, slik at når du forlater denne jorden og spør i den åndelige dalen hvor er de du håper å finne, vil du ikke bli fortalt at du ikke kan se dem fordi de er på et høyere nivå. Ikke glem at jeg fortalte deg for lenge siden at det er mange herskaps hus i Faderens hus. (61, 31)

Åndens dom gjennom ens egen samvittighet

40. Når ånden til en eller annen stor synder løsriver seg fra dette materielle livet for å gå

inn i den åndelige dalen, blir han forbauset over å finne at helvete, slik han forestilte seg det, ikke eksisterer; og at ilden som han ble fortalt om i tidligere tider, ikke er noe annet enn den åndelige effekten av hans gjerninger, når han står overfor den ubønnhørlige dommeren som er hans samvittighet.

41. Denne dommen bortenfor, dette lyset som gryr midt i mørket som omgir synderen, brenner sterkere enn den heteste ild du kan forestille deg. Men det er ikke en tortur forberedt på forhånd som en straff for den som har krenket meg. Nei, denne pinen springer ut av erkjennelsen av overtreddelsene som er begått, sorgen over å ha skadet den som ga ham eksistens, for å ha gjort dårlig bruk av tiden og alle godene han mottok fra sin Herre.

42. Tror du at Jeg skal straffe den som skader Meg ved sine synder, selv om Jeg vet at synden skader mer den som begår den? Ser du ikke at det er synderen selv som gjør ondt mot seg selv, og at jeg ikke vil øke ulykken han har forårsaket seg selv med sin straff? Jeg tillater ham bare å se seg selv, å høre samvittighetens ubønnhørlige stemme, å spørre seg selv og svare seg selv, å gjenvinne det åndelige minnet han hadde mistet gjennom materien, og å huske sin opprinnelse, sin skjebne og sine løfter; og der, i denne dommen, må han oppleve effekten av "ilden" som utrydder hans ondskap, som smelter ham på nytt som gull i smeltedigelen, for å fjerne det som er skadelig, det som er unyttig, og alt som ikke er åndelig.

43. Når en ånd stopper opp for å høre sin samvittighets røst og dom - sannelig sier Jeg dere, i den timen er han i Mitt nærvær.

44. Dette øyeblikket av hvile, av å bli stille og klar, kommer ikke til alle ånder samtidig. Noen går raskt inn i denne granskningen av seg selv, og dermed sparer de seg selv for mye lidelse. For så snart de våkner opp til virkeligheten og innser sine feil, forbereder de seg og fortsetter å sone for sine onde gjerninger til det siste.

45 Andre som er forblindet - enten av laster, av nag eller fordi de har levd et liv i synd - bruker lang tid på å komme ut av sin blindhet.

46. Atter andre, misfornøyd fordi de tror at de ble revet bort fra jorden for tidlig, da alt fremdeles smilte til dem, forbanner og blasfemerer, og forsinker dermed muligheten for å frigjøre seg fra deres distraksjon; og som

disse er det et stort antall tilfeller som bare er kjent for min visdom. (36, 47 - 51)

47. Dere vil måtte svare for alt, og avhengig av arten av deres onde gjerninger, vil dere motta de mest ettertrykkelige dommer gjennom dere selv. For jeg dømmer dere ikke, det er feil. Det er din egen ånd i sin tilstand av klarhet som er din forferdelige anklager og forferdelige dommer. Jeg, derimot, forsvarer deg mot forvirringene, frikjenner deg og forløser deg, for jeg er kjærligheten som renser og tilgir. (32, 65)

48. Husk at du veldig snart vil være i det åndelige og at du må høste det du har sådd på denne jorden. Skrittet fra dette livet til det andre fortsetter å være en alvorlig og alvorlig dom for ånden. Ingen unnslipper denne dommen, selv om han anser seg selv som den mest verdige av mine tjenere.

49. Det er Min Vilje at fra det øyeblikket du går inn i det uendelige Hjemmet, opplever du ikke lenger jordens bekymringer, og du begynner å føle lykken og lykken ved å ha klatret enda et trinn. (99, 49 - 50)

50 Den siste dommen, slik menneskeheten har tolket den, er en feil. Min dom gjelder ikke en time eller en dag. Den har vært over dere i lang tid.

51. Men sannelig sier jeg dere: De døde legemene var bestemt og fulgte sin skjebne til å smelte sammen med det naturriket som svarer til dem; for det som er av jorden, skal vende tilbake til jorden, akkurat som det åndelige skal streve mot sitt hjem, som er mitt skjød.

52. Men jeg sier deg også dette, at i din dom vil du være dine egne dommere; for din samvittighet, din selverkjennelse og intuisjon vil fortelle deg opp til hvilket punkt du er prisverdig og i hvilket åndelig hjem du må bo. Dere vil tydelig se hvilken vei dere må følge, for når dere mottar min guddommelighets lys, vil dere gjenkjenne deres gjerninger og bedømme deres fortjenester.

53 Det er mange forvirrede og forstyrrede vesener i "Den åndelige dalen". Bring dem mitt budskap og mitt lys når du en gang kommer inn i den.

54 Selv nå kan du utøve denne form for barmhjertighet gjennom bønner der du kan få kontakt med dem. Stemmen din vil runge der de bor og vekke dem fra deres dype søvn. De vil gråte og rense seg med sine angrende

tårer. I det øyeblikket vil de ha mottatt en lysstråle, for da vil de forstå sine tidligere forfengeligheter, sine feil, sine synder.

55 Hvor stor er ikke åndens smerte når samvittigheten vekker den! Hvor ydmyk han da ydmyker seg for den høyeste dommers blick! Hvor ydmykt fra den innerste delen av hans vesen springer bønnene om tilgivelse, løftene, velsignelsene i mitt navn!

56. Nå innser ånden at den ikke kan nærme seg Faderens fullkommenhet, og derfor vender den blikket mot jorden, hvor den ikke visste hvordan den skulle bruke tiden og prøvelsene som ga mulighet til å komme nærmere målet, og ber om et annet legeme for å sone for overtredelser og oppfylle uoppfylte oppgaver.

57 Hvem var det da som sørget for rettferdighet? Var det ikke ånden selv som holdt dom over seg selv?

58. Min Ånd er et speil som dere må se på dere selv i, og det vil fortelle dere hvilken grad av renhet dere har. (240, 41 - 46)

59. Når din ånd kaster sitt menneskelige skall og trekker seg inn i sitt eget innerste vesen i det åndelige livs helligdom for å undersøke sin fortid og sin høst, vil mange av sine gjerninger, som her i verden hadde virket fullkomne og verdige til å bli brakt frem for Herren og verdige til belønning, i øyeblikkene av denne introspeksjon synes å være dårlige. Ånden vil forstå at betydningen av mange gjerninger som virket gode for ham i verden bare var uttrykk for forfengelighet, av falsk kjærlighet, av nestekjærlighet som ikke kom fra hjertet.

60. Hvem tror du har gitt ånden en fullkommen dommers opplysning til å dømme seg selv? Samvittigheten, som i den rettferdighetens time vil ha inntrykk på deg av å skinne frem i en klarhet som aldri før er sett, og det vil være den som vil fortelle hver enkelt hva som var det gode, det rettferdige, det rette, det sanne, som han gjorde på jorden, og hva som var det onde, det gale og det urene, som han sådde på sin vei.

61. Den helligdommen som jeg nettopp har talt til dere om, er samvittighetens helligdom - det tempelet som ingen kan vanhellige, det tempelet hvor Gud bor og hvorfra hans røst lyder og lyset skinner.

62. I verden har du aldri vært villig til å gå inn i denne indre helligdommen fordi din menneskelige personlighet alltid er opptatt av

måter og midler for å unngå den kloke stemmen som taler i hvert menneske.

63 Jeg sier dere: Når din ånd kaster av seg sitt dekke, vil den til slutt stoppe opp foran terskelen til denne helligdommen og samle seg for å gå inn i den og knele foran Åndens alter, for å høre seg selv, for å granske sine gjerninger i det lyset som er samvittigheten, for å høre Guds stemme som taler i seg selv som Far, som Herre og som Dommer.

64. Ingen dødelig kan forestille seg det øyeblikket i all sin høytidelighet som dere alle må gjennomleve for å erkjenne hva dere har av godt i dere for å bevare det, og også hva dere må avvise fra dere selv fordi dere ikke lenger må holde det i deres sinn.

65 Så, når ånden føler at den blir konfrontert med sin samvittighet, og dette bringer seg selv i tankene med sannhetens klarhet, føler dette vesenet seg for svakt til å lytte til seg selv, ønsker det at det aldri hadde eksistert; for på et øyeblikk passerer hele livet forbi bevisstheten - det som det forlot, som det eide og som var dets eget, og som det nå endelig må gjøre rede for.

66. Disipler, mennesker, forbered dere på det øyeblikket allerede i dette livet, så dere ikke gjør dette tempelet til en domstol når deres ånd står foran terskelen til samvittighetens tempel; for den åndelige smerten vil da være så stor at det ikke vil være noen fysisk smerte å sammenligne med den.

67. Jeg vil at du skal tenke over alt jeg har fortalt deg i denne instruksjonen, slik at du forstår hvordan din dom finner sted i den åndelige verden. På denne måten vil du eliminere fra din fantasi det bildet der du forestiller deg en domstol ledet av Gud i form av en gammel mann som lar de gode barna passere på sin høyre side for å nyte himmelen og som plasserer de ugudelige på sin venstre side for å dømme dem til evig straff.

68. Nå er tiden inne for at lyset skal nå det høyeste området av din ånd og ditt sinn, slik at sannheten kan skinne i hvert menneske og han kan forberede seg til å gå verdig inn i det åndelige liv. (334, 5m. - 11, 14 - 15)

Den gjenvunne åndelige bevisstheten

69. Det er ingenting i min skapelse som, som den legemlige død, er i stand til å vise hver ånd det høydepunkt i dens utvikling som den har nådd i løpet av livet, og ingenting som er

så nyttig som mitt Ord for å stige opp til fullkommenhet. Dette er grunnen til at min lov og min lære alltid og ubarmhertig søker å trenge inn i hjertene, og hvorfor smerte og lidelse råder mennesker til å forlate de stiene som, i stedet for å heve ånden, fører den til avgrunnen.

70. Hvor lykkelig din ånd vil føle seg i det hinsidige når dens samvittighet forteller den at den sådde kjærlighetens frø på jorden! Hele fortiden vil dukke opp for øynene dine, og hvert syn av hva dine gjerninger var, vil gi deg uendelig glede.

71. Mine lovers bud, som din hukommelse ikke alltid har vært i stand til å bevare, vil også passere din ånd full av klarhet og lys. Skaff deg fortjenester som gjør at du kan trenge inn i det ukjente med øynene åpne for sannheten.

72. Det er mange mysterier som mennesket forgjeves har forsøkt å løse; verken menneskelig intuisjon eller vitenskap har lyktes i å besvare de mange spørsmålene som menneskene har stilt seg selv, og dette er fordi det finnes innsikter som bare er ment for ånden når den har kommet inn i den "åndelige dalen". Disse overraskelsene som venter ham, disse miraklene, disse åpenbaringene vil være en del av hans belønning. Men sannelig, jeg sier deg, hvis en ånd kommer inn i den åndelige verden med bind for øynene, vil han ikke se noe, men vil fortsette å se bare mysterier rundt seg - der alt skal være klarhet.

73. Denne himmelske lære som jeg bringer deg i dag, åpenbarer mange skjønnheter for deg og forbereder deg slik at når du en dag kommer for den Eviges rettferdighet i ånden, vil du være i stand til å motstå den vidunderlige virkeligheten som vil omgi deg fra det øyeblikket. (85, 42 + 63 - 66)

74. Ta imot mitt lys slik at det kan opplyse din livsvei og frigjøre deg fra bevissthetens tåke i dødens time. Da vil du vite hvem du er, hvem du har vært, og hvem du vil være i det øyeblikket du krysser terskelen til det hinsidige. (100, 60)

75. Mens deres legemer senkes ned i jorden, i hvis favn de blandes med den for å gjøre den fruktbar - for selv etter døden vil de fortsette å være styrke og liv - vil deres samvittighet, som er over deres vesen, ikke forbli i jorden, men den vil bevege seg med ånden for å vise seg for den som en bok hvis dype og vise lære studeres av ånden.

76. Der vil dine åndelige øyne åpne seg for sannheten, og på et øyeblikk vil du vite hvordan du skal tolke det du ikke har vært i stand til å forstå i løpet av et helt liv. Der vil du forstå hva det vil si å være Guds barn og din nestes bror. Der vil du forstå verdien av alt du har eid, du vil føle anger og anger for feilene du har gjort, tiden du har mistet, og de vakreste beslutningene om retting og reparasjon vil bli født i deg. (62, 5)

77. Streb allerede nå alle mot det samme målet, å forene og harmonisere deres åndelige liv. La ingen tro at han vandrer på en bedre vei enn sin bror, og heller ikke tro at han er på et høyere nivå enn de andre. Jeg sier dere, i dødens time vil det være min stemme som forteller dere sannheten om deres utviklingsnivå.

78. Der, i det korte øyeblikket av opplysning foran samvittigheten, mottar mange sin belønning; men mange ser også sin storhet forsvinne.

79. Ønsker dere å frelse dere selv? Så kom til meg på brorskapets vei. Det er den eneste, det finnes ingen annen, det er den som er skrevet i Mitt høyeste bud som forteller dere: "Elsk hverandre" (299:40-42).

Kapittel 29 - Renselse og oppstigning av åndelige vesener i etterlivet

Anger, anger og selvanklager

1. Jeg vil ikke at din ånd skal bli uren, og heller ikke at du skal dø i forhold til det sanne livet. Derfor oppsøker jeg deg med min rettferdighet når jeg finner deg overgitt til skadelige gleder og fornøyer. Din ånd må komme ren til mitt bryst, slik den sprang ut av det.

2. Alle de som forlater sine kropper i jorden og løsriver seg fra denne verden i en tilstand av distraksjon, våkner - når de ser mitt nærvær åpenbart i evighetens lys som lyser opp ånden - fra sin dype søvn i bitre tårer og i fortvilelse av selvanklager. Så lenge smerten i barnet fortsetter for å frigjøre seg fra sine lidelser, lider også Faderen. (228, 7 - 8)

3. Anger og angst fra mangel på kunnskap - lidelse for mangel på åndeliggjøring for å nyte det livet, disse og mer er inneholdt i forsoningen av åndene som når terskelen til det åndelige livet uren eller uforberedt.

4 innse at jeg ikke kan ta menneskers synd, ufullkommenhet eller fordervelse som en liten påført Faderen, siden jeg vet at mennesker påfører seg selv ondt. (36, 56)

5 Hvor full av lys ville ikke ditt liv være og hvor stor og banebrytende ville ikke din vitenskap være hvis du elsket din neste og gjorde din Fars vilje - hvis du ofret noe av din frie vilje og arbeidet i samsvar med det din samvittighet befalte deg. Din vitenskap ville da, ved å overskride grensene for det materielle, berøre det overnaturlige; for hittil har den ikke engang nærmet seg disse grensene.

6 Hvilken forferdelse vitenskapsmannens ånd føler når han forlater denne verden og endelig står ansikt til ansikt med guddommelig sannhet! Der senker han ansiktet i skam og ber om tilgivelse for sin arroganse. Han trodde han visste og kunne gjøre alt, benektet at noe eksisterte utenfor hans kunnskap eller forståelse. Men nå som han står foran Livets bok, foran Skaperens uendelige verk, må han erkjenne sin elendighet og pakke seg inn i ydmykhet foran ham som er absolutt visdom. (283, 48 - 49)

7. Frykt ikke at når dere kommer til den åndelige verden, må dere tenke på hva dere har syndet på jorden. Hvis dere lar dere bli vasket rene for smerte og anger bryter frem fra hjertet deres, hvis dere kjemper for å gjøre opp for deres overtredelser, vil dere komme inn i mitt nærvær verdige og rene, og ingen, ikke engang deres samvittighet, vil våge å nevne deres tidligere ufullkommenheter.

8 I det fullkomne hjem er det en plass for hver ånd som venter på sin eiers ankomst i tiden eller i evigheten. På stigen av kjærlighet, barmhjertighet, tro og fortjeneste vil du komme inn i mitt rike en etter en. (81, 60 - 61)

Balanserende rettferdighet

9. Bare noen få disipler har jeg hatt i denne verden, og i enda mindre antall de som har vært som et bilde av den guddommelige Mester. I den åndelige dalen har jeg imidlertid mange disipler, for det er der man gjør størst fremgang i å forstå min lære. Det er der mine barn, de som hungrer og tørster etter kjærlighet, mottar fra sin Mester det menneskeheten nektet dem. Det er der, gjennom deres dyd, skinner de som på grunn av sin ydmykhet forble ubemerket på jorden,

og hvor de som skinte i denne verden med falskt lys gråter trist og angrende.

10. Det er i det hinsidige hvor jeg mottar deg slik du ikke håpet på jorden da du, i tårer, men velsignet meg, sonet din skyld. Det spiller ingen rolle at du hadde et øyeblikk av voldelig opprør under livets reise. Jeg vil ta hensyn til at du hadde dager med stor smerte, og i dem viste du overgivelse og velsignet mitt navn. Du har også, innenfor grensene for din litenhet, opplevd noen Golgataer, selv om de var forårsaket av din ulydighet.

11. Se, gjennom noen få øyeblikk av trofasthet og kjærlighet til Gud oppnår du tider med liv og nåde i det hinsidige. Slik returnerer min evige kjærlighet menneskets kortsiktige kjærlighet. (22,27 - 29)

12 Hver god gjerning finner sin belønning, som ikke mottas på jorden, men i det hinsidige. Men hvor mange vil gjerne nyte denne velsignelsen her på jorden uten å vite at den som ikke gjør noe for sitt åndelige liv, vil være uten fortjeneste når han kommer inn i det, og hans anger vil da være stor. (1,21)

13 De som ønsker verdens ære og ros, kan få dem her, men de vil være kortvarige og til ingen nytte for dem den dagen de går inn i den åndelige verden. Den som er ute etter penger, kan få sin belønning her, for det var det han strebet etter. Men når timen kommer når han må forlate alt her for å tilpasse seg i det hinsidige, vil han ikke ha den minste rett til å kreve noen belønning for sin ånd, selv om han tror han har gjort mye til fordel for veldedighet.

14. Derimot den som alltid har avvist smiger og tjenester, som har elsket sine medmennesker rent og uselvvisk og avvist enhver materiell belønning, som har vært opptatt med å så det gode og som har hatt glede av å gjøre kjærlighetens gjerninger - denne vil ikke tenke på belønning, for han vil ikke leve for sin egen tilfredsstillelse, men for sin nestes. Hvor stor vil ikke hans fred og salighet være når han er i sin Herres favn! (253, 14)

15. Jeg gir deg ren og fullkommen instruksjon på dette tidspunktet, og derfor sier jeg deg at ved slutten av dagens arbeid vil du bare bli kreditert for det du gjorde i livet med sann kjærlighet, for dette vil bevise at du kjente sannheten. (281, 17)

16 Ikke tro - fordi du i øyeblikket du gjør et godt arbeid du ikke kjenner verdien av det - at du aldri vil vite det gode du har gjort. Jeg sier dere at ingen av deres gjerninger vil forbli uten belønning.

17 Når du er i det åndelige riket, vil du innse hvor ofte et lite arbeid, tilsynelatende av liten betydning, var begynnelsen på en kjede av gode gjerninger - en kjede som andre gjorde lengre og lengre, men som for alltid vil fylle den som begynte den med tilfredshet. (292, 23 - 24)

18. Jeg inspirerer deg til å tilegne deg fortjenester, men du bør ikke beveges av det egoistiske ønsket om din egen frelse, men du bør gjøre dine gjerninger med tanke på dine medmennesker, med tanke på de kommende generasjonene, hvis jubel vil være veldig stor når de finner den veien som er banet av de 'første'. Da vil din lykke være grenseløs, fordi gleden og freden til dine brødre og søstre også vil nå din ånd.

19 Hvor annerledes er det med dem som bare søker sin egen frelse og salighet; for når de kommer til det stedet de oppnådde ved sine gjerninger, kan de ikke ha et øyeblikks fred eller glede når de tenker på dem de forlot og som bærer den tunge byrden av deres lidelser.

20 Sannelig sier jeg dere, de sanne disiplene av denne læren vil være rettferdige og rene i sine gjerninger, som deres ånd, som er mitt eget lys. (290,76 - 77)

21 Hvis du er ydmyk, vil din åndelige rikdom øke i det livet som venter deg. Da vil du ha freden som vil gi deg den vakreste følelsen av din eksistens. Og i din ånd vil lengselen etter å tjene Faderen bli født ved å være en trofast vokter av alt som er skapt av meg og en trøst for de lidende og fred for de fredløse. (260, 29)

Oppstigningen av åndelige vesener til Guds rike

22. Dette er den "tredje tid" der din ånd kan begynne å drømme om svært høye nivåer av liv og svært store realiseringer allerede på jorden. For den som forlater denne verden og allerede tar med seg i sin ånd kunnskapen om hva han vil finne og utfoldelsen av sine åndelige gaver, vil krysse mange verdener uten å bo i dem før han kommer til den som han har rett til å bo på i kraft av sine fortjenester.

23 Han vil være fullt klar over sin åndelige tilstand, vil forstå å utføre sin oppgave uansett hvor han er. Han vil forstå kjærlighetens, harmoniens og rettferdighetens språk og vil være i stand til å kommunisere med det åndelige språkets klarhet, som er tanken. Det vil ikke være noen klipper, distraksjon eller tårer for ham, og han vil oppleve mer og mer den umåtelige gleden ved å nærme seg hjemmene som er hans fordi de er hans som en evig arv. (294, 55)

24. På himmelens guddommelige stige er det et uendelig antall vesener hvis åndelige fullkommenhet tillater dem å ta forskjellige trinn i henhold til graden av utvikling de har oppnådd. Din ånd ble skapt med egnede egenskaper for å utvikle seg på denne stigen av fullkommenhet og for å nå målet som er satt i Skaperens høye råd.

25. Dere kjenner ikke disse åndenenes skjebne, men jeg sier dere at den er fullkommen som alt som er skapt av meg.

26. Dere forstår fremdeles ikke gavene Faderen har gitt dere. Men ikke bekymre deg, for senere vil du bli klar over dem og oppleve hvordan de blir fullstendig åpenbart.

27. Det uendelige antall åndelige vesener som, i likhet med deg, bebor forskjellige livsplaner, er forent seg imellom av en høyere kraft, som er kjærlighetens. De ble skapt for kamp, for deres utvikling, ikke for stagnasjon. De som har oppfylt mine bud har blitt store i guddommelig kjærlighet.

28. Jeg minner deg imidlertid om at selv når din ånd har oppnådd storhet, kraft og visdom, vil den ikke bli allmektig, siden dens egenskaper ikke er uendelige slik de er i Gud. Likevel vil de være tilstrekkelige til å bringe deg til toppen av din fullkommenhet på den rette veien som din skapers kjærlighet har markert for deg fra første stund. (32,34 - 37)

29. Din ånd må gå gjennom syv stadier av åndelig utvikling for å nå fullkommenhet. I dag, mens du fremdeles lever på jorden, vet du ikke på hvilket trinn på himmelens stige du befinner deg.

30 Selv om jeg vet svaret på dette spørsmålet om din ånd, har jeg ikke lov til å fortelle deg på dette tidspunktet. (133, 59 - 60)

31 Hvert trinn, hvert trinn, hvert nivå i livet gir ånden et større lys og en mer fullkommen salighet. Men den høyeste fred, åndens

fullkomne lykke er hinsides alle midlertidige oppholdssteder.

32 Hvor mange ganger vil du tenke å føle på forhånd den fullkomne lykken i Guds favn, uten å være klar over at den lykken neppe er en forsmak på den kommende verden, hvor du må gå etter dette livet? (296, 49 - 50)

33. Hvor mange drømmer om å dø i forventning om at dette øyeblikket vil bringe dem til meg, slik at de deretter vil tilbe meg evig i himmelen, uten å vite at veien er uendelig lenger enn de trodde. For å klatre enda et trinn høyere på himmelstigen som vil føre deg til meg, må man ha levd det menneskelige livet på riktig måte. Uvitenhet er skyld i det faktum at mange misforstår betydningen av min lære. (164,30)

34 Gjennom mennesket er ødeleggelsens krefter sluppet løs. Krig har sådd sine frø i alle hjerter. Hvor mye smerte har ikke menneskeheten opplevd! Hvor mye forlatthet, elendighet, foreldreløshet og sorg har den ikke etterlatt seg på sin vei! Tror du at åndene til dem som har falt i kamp har gått til grunne, eller at den delen av livet, evigheten, som bor i mennesket, ikke lenger eksisterer?

35 Nei, folkens: Ånden overlever krig og død. Denne delen av min egen ånd har reist seg fra smertens felt og søker en ny horisont på min vei for å fortsette å leve, utvikle seg og utvikle seg. (262, 26 - 27)

36. Jeg har gitt dere jorden for at dere alle skal eie den likt, slik at dere kan leve i fred og bruke den som et midlertidig hjem der dere kan utvikle deres evner og forberede deres ånd til å stige opp til sitt nye hjem.

37 Jeg har sagt til dere: "I Herrens hus er det mange boliger." Du vil lære dem å kjenne i forhold til din opphøyelse. Hver og en vil bringe deg nærmere meg i økende grad, og de vil bli nådd av deg i henhold til dine gjerninger, for alt er underlagt en guddommelig orden og rettferdighet.

38 Ingen vil være i stand til å forhindre din overgang fra ett livsnivå til et annet, og på slutten av hver av dem vil det være glede og fest i din ånd og også i min.

39. Slik forbereder jeg deg slik at du kan vite at veien du må reise er lang, og at du ikke vil være fornøyd med dine første gjerninger og tro at de allerede vil åpne døren til disse hjemmene for deg.

40. Men jeg sier dere også dette, at det er vakkert og gledelig for en ånd å komme til slutten av et utviklingsstadium og stoppe opp for å se tilbake på veien som er tilbakelagt med sine store kamper, sine dager med bitterhet og sine timer med fred etter å ha overvunnet utallige hindringer.

41. Til slutt, triumfen, belønningen og rettferdigheten som skinner rundt deg, og din Fars Ånd - til stede, herlig, velsigner Sønnen og lar ham hvile i sitt bryst til han er forberedt på sitt neste livsstadium. Slik går han fra den ene til den andre til han til slutt når den høyeste oppfyllelse, for å bo hos meg evig. (315, 34 - 36)

42. Ådens gnist som gjør mennesket lik sin Skaper, vil nærme seg mer og mer den uendelige flammen som den sprang ut fra, og denne gnisten vil være et lysende vesen - bevisst, strålende av kjærlighet, full av kunnskap og kraft. Dette vesenet nyter tilstanden av fullkommenhet der ikke den minste smerte eller nød eksisterer, der fullkommen og sann lykke hersker.

43. Hvis dette ikke var målet for din ånd - sannelig sier Jeg deg, ville Jeg ikke ha gjort Min lære kjent for deg gjennom så mange læresetninger, for da ville loven fra "den første æra" ha vært tilstrekkelig for deg til å leve i fred på jorden.

44. Men hvis du tenker på at jeg levde blant menneskene og lovet dem en uendelig bedre verden utover dette livet, og hvis du dessuten husker at jeg lovet å komme igjen i en annen tid for å fortsette å tale til deg og forklare alt du ikke hadde forstått, vil du komme til den konklusjonen at menneskets åndelige skjebne er høyere, mye høyere, enn noe du kan forvente, og at den lovede saligheten er uendelig større enn det du kan gjette eller forestille deg. (277,48-49)

Kapittel 30 - Utviklingen av ånden via reinkarnasjoner

Loven om utvikling

1 Jeg sier deg, mennesket må vite at hans ånd har kommet til jorden mange ganger, og han har fremdeles ikke vært i stand til å stige opp på min lovs vei for å nå toppen av fjellet. (77,55)

2 Siden mennesket har vært vitne til utfoldelsen av vitenskapen og oppdagelsen av det han ikke ville ha trodd før, hvorfor motstår han åndens naturlige utvikling? Hvorfor stivner han til det som bringer ham til stillstand og får ham til å sove? Fordi han krympet fra utsiktene til evig liv! (118, 77)

3 Forstå at selv om skapelsen ser ut til å være fullført, utvikler alt seg, forvandler og fullkommengjør seg selv. Kan din ånd unnslippe denne guddommelige loven? Nei, mine barn. Ingen kan si det siste ordet om det åndelige, om vitenskapen eller om livet, for de er mine gjerninger som ikke har noen ende. (79, 34)

4. Hvor mange mennesker tror ikke at de besitter åndelig storhet på grunn av den kunnskap de har oppnådd, og likevel er de for Meg ikke mer enn noen barn som har stoppet opp på utviklingens vei. For de må tenke på at det ikke bare er utfoldelsen av deres intellekt som de kan oppnå den oppadgående utviklingen av deres ånd, men det må skje gjennom utviklingen av hele deres vesen, og det er mange evner i mennesket som må utvikles for å nå fullkommenhet.

5 Dette er grunnen til at Jeg - som en av Mine lover om kjærlighet og rettferdighet - innstiftet reinkarnasjonen av ånden for å gi den en lengre vei som gir den alle nødvendige muligheter til å nå sin fullkommenhet.

6. Hver jordisk eksistens er en kort leksjon, for ellers ville et menneskes muligheter til å oppnå oppfyllelsen av min lov være for få. Men det er uunngåelig at du anerkjenner målet for dette livet, slik at du kan absorbere dets mening og oppnå dets harmoni, som er grunnlaget for menneskelig fullkommenhet. Slik at du kan utvikle deg til et høyere eksistensplan til du når det åndelige livet der jeg har så mange leksjoner i vente for deg som jeg ennå ikke har lært deg og så mange åpenbaringer som jeg ennå ikke har gitt deg. (156, 28 - 29)

7 Når alt hele tiden vokser, endres, perfektioneres og utvikles, hvorfor skulle ånden din stå stille i århundrer?

8. Siden du har oppdaget og lært mange ting gjennom vitenskapen, er du ikke uvitende om den uopphørlige utviklingen som eksisterer i alle skapningens vesener. Derfor vil jeg at du skal forstå at du ikke må forlate din ånd i den retardasjon og stagnasjon som du har ført den

i lang tid, og at du må streve for å oppnå harmoni med alt som omgir deg, slik at en dag kan komme for menn når naturen, i stedet for å skjule sine hemmeligheter, vil avsløre dem, og i stedet for at naturkreftene er fiendtlige mot deg, vil de bli tjenere, samarbeidspartnere, brødre. (305, 6, 8)

"Kjøttets oppstandelse" - riktig forstått.

9 Nå skal verden kjenne sannheten om "kjødets oppstandelse", som er åndens reinkarnasjon.

10 Reinkarnasjon betyr: å vende tilbake til den materielle verden for å bli født på nytt som et menneske; åndens oppstandelse i en menneskelig kropp for å fortsette sitt oppdrag. Dette er sannheten om "kjødets oppstandelse" som dine forfedre har snakket om, og gitt tolkninger så vridt som de er absurde.

11 Reinkarnasjon er en gave som Gud har gitt din ånd slik at den aldri begrenser seg til materiens elendighet, til dens flyktige eksistens på jorden, til dens naturlige mangler, men ånden - siden den kommer fra en høyere natur - kan bruke så mange legemer av materie som den trenger for å utføre sine store oppgaver i verden.

12 Gjennom denne gaven beviser Ånden sin umåtelige overlegenhet over "kjødet", over døden og over alle jordiske ting, og overvinne døden, det ene legemet etter det andre og overlever alle, uansett hvor mange som er betrodd ham. Han er erobreren av tid, av motsetninger og fristelser. (290, 53 - 56)

13. Hvordan kan du tro at på dommens dag vil de døde legemer stå opp og forene seg med deres ånder for å gå inn i Guds rike? Hvordan kan du tolke på denne måten det du ble lært på andre tider?

14 Kjøttet er av denne verden, og i den forblir det, mens ånden reiser seg fri og vender tilbake til det livet den kom fra. "Det som er født av kjødet, er kjød, og det som er født av min ånd, er ånd." "Kjødets oppstandelse" er legemliggjørelsen av Ånden, og hvis noen tror at dette er en menneskelig teori, og andre av dere tror at det er en ny åpenbaring - sannelig sier jeg dere, jeg har begynt siden menneskehetens begynnelse å gjøre denne åpenbaringen kjent for verden! Du kan finne bevis på dette i Skriftens tekst, som er et vitnesbyrd om mine gjerninger.

☞ Dette uttrykket, kjent fra den gamle kristne trosbekjennelsen, ble formulert på kirkemøtet i Nikea, dvs. på et tidspunkt da reinkarnasjonslæren, som delvis hadde vært anerkjent inntil da, ble fordømt som falsk lære av keiser Justinian (!). Dermed ble åndens gjenfødelse i "kjødet" til "kjødets oppstandelse".

15. Men i denne tiden har denne åpenbaringen kommet til din ånd mens den befant seg på et høyere utviklingstrinn, og snart vil den med rette bli akseptert som en av Skaperens mest rettferdige og kjærlige lover. Avvis ideen du hadde om "Dommens dag"; for det er ikke en av dine dager, fordi det er en periode, og "verdens ende" er ikke planeten du bor på, men slutten på det egoistiske livet du har skapt på den. (76, 41 - 43)

16 Mysteriet om "kjødets oppstandelse" ble oppklart av åpenbaringen om åndens reinkarnasjon. I dag vet du at meningen med denne loven om kjærlighet og rettferdighet er at ånden perfeksjonerer seg selv, at den aldri går tapt fordi den alltid vil finne en åpen dør som en mulighet for sin frelse som Faderen tilbyr den.

17 Min dom over enhver ånd på grunn av denne loven er fullkommen og ubønnhørlig.

18 Jeg alene vet hvordan jeg skal dømme deg, fordi enhver skjebne er uforståelig for mennesker. Derfor blir ingen avslørt eller forrådt for de andre.

19 Etter at åndene hadde gått seg vill i sine synder, etter så mange kamper og omskiftelser og etter lange vandringer, vil de komme til meg full av visdom på grunn av sine erfaringer, rensset av smerte, oppløftet av sine fortjenester, trette av den lange pilegrimsreisen, men likevel enkle og glade som barn. (1, 61 -64)

De forskjellige utviklingsnivåene for åndelige vesener

20 For lenge siden kom din ånd ut fra meg; likevel har ikke alle kommet frem på samme måte på den åndelige utviklingsveien.

21 Alle skjebner er forskjellige, selv om de bringer deg til det samme målet. For noen er disse prøvelsene forbeholdt, for andre disse. En skapning går en vei, en annen følger en annen. Dere kom ikke alle til verden i samme øyeblikk, og dere vil heller ikke alle vende tilbake i samme øyeblikk. Noen går foran,

andre bak, men målet venter på dere alle. Ingen vet hvem som er nær ham eller hvem som vandrer langt fra ham, fordi du fremdeles er for umoden til å ha denne kunnskapen; du er menneskelig, og din forfengelighet vil være din undergang. (10, 77 - 78)

22 Til alle tider, selv i fjerne tidsaldre i menneskehetens historie, har dere hatt eksempler på mennesker med høy ånd. Hvordan kan du forklare at det selv i de tidligste tider fantes mennesker med utviklet sinn hvis de ikke hadde gått gjennom suksessive reinkarnasjoner som hjalp dem til å utvikle seg oppover?

23 Årsaken til dette er at ånden ikke blir til samtidig med kroppen, og heller ikke menneskeslektens begynnelse sammenfaller med åndens. Sannelig sier jeg dere: Det finnes ikke en eneste ånd som er kommet til verden uten å ha eksistert i det hinsidige. Hvem av dere kan måle eller kjenne tiden han levde i andre sfærer før han kom til å leve på denne jorden? (156, 31- 32)

Kunnskap om tidligere jordeliv og eget utviklingsnivå.

24 Så lenge ånden er nært forbundet med sjelen, er den ikke klar over, og kan heller ikke vite, hvilke fortjenester den har tilegnet seg i tidligere liv. Men nå lærer den at dens liv er evigheten, en uavbrutt utvikling i ønsket om å nå toppen. Men i dag vet du ennå ikke hvilken høyde du har nådd. (190, 57)

25 Sinnet ditt mottar ikke inntrykkene eller hukommelsesbildene fra din ånds fortid fordi kroppen er som et tett slør som ikke tillater det å trenge inn i åndens liv. Hvilken hjerne kunne motta bildene og inntrykkene som ånden har mottatt i løpet av sin fortid? Hvilken intelligens kunne forstå sammenhengende med menneskelige ideer det som er uforståelig for den?

26. På grunn av alt dette har jeg ennå ikke tillatt deg å vite hvem du er åndelig, og heller ikke hvordan din fortid var. (274, 54 - 55)

27. Alle mine gjerninger er nedskrevet av meg i en bok som heter 'Livet'. Antallet sider er utallige, dens uendelige visdom vil ikke kunne oppnås av noen andre enn Gud, som er dens forfatter. Men i den, på hver av sidene, er det et kort sammendrag der Faderen har presentert hvert av sine verk på en forståelig

måte, for å gjøre det forståelig for enhver forståelsesevne.

28. Også du skriver hele tiden ditt livs bok, der alle dine gjerninger og alle dine skritt på hele utviklingsveien vil forbli nedskrevet. Denne boken vil bli skrevet i din samvittighet og vil være det lys av kunnskap og erfaring som du skal lyse opp veien for dine yngre brødre og søstre i morgen.

29 Du kan ennå ikke vise boken din til noen, for ikke engang du kjenner innholdet. Men snart vil det bli lys i ditt vesen, og du vil kunne vise dine medmennesker de sidene som forteller om din utfoldelse, din forsoning og dine erfaringer. Du vil da være en åpen bok for mennesker.

30 Salige er de som gjør sin misjon til sin egen. De vil føle at de klatrer opp stigen som Jakob så i en drøm, som er den åndelige veien som fører vesener inn i Skaperens nærvær. (253, 6 - 8)

Kjærlighet som en nødvendighet for åndelig utvikling

31 På samme måte som kroppen din trenger luft, sol, vann og brød for å leve, trenger også ånden et levende miljø, lys og næring som svarer til dens natur. Hvis den blir fratatt friheten til å sveve i ønsket om næring, blir den svak, den visner og blir sløv; som om et barn ble tvunget til alltid å forbli i sin vugge og være innestengt i sitt kammer. Dets lemmer ville bli lamme, det ville bli blekt, dets sanser ville sløves og dets evner ville atrofi.

32 Innse at ånden også kan være lam! Jeg kunne til og med fortelle deg at verden er full av åndelig lamme, blinde, døve og syke! Ånden som lever fengslet og uten frihet til å utvikle seg, er et vesen som ikke vokser - verken i visdom eller styrke eller dyd. (258, 62 - 63)

33. Sannelig sier jeg dere: Det som kan løfte dere opp, er kjærlighet, for visdom, følelse og opphøyelse er iboende i den. Kjærlighet er et sammendrag av alle guddommeligheits kvaliteter, og Gud har tent denne flammen i enhver åndelig skapning.

34. Hvor mange leksjoner har jeg ikke gitt deg for å lære å elske! Hvor mange muligheter, liv og reinkarnasjoner har guddommelig barmhjertighet tildelt deg! Leksjonen ble gjentatt så ofte som det var nødvendig til den ble lært. Når den er oppfylt, er det ikke

nødvendig å gjenta den, for den kan heller ikke glemmes.

35. Hvis du skulle lære mine leksjoner raskt, ville du ikke lenger trenge å lide eller gråte over feil. Et vesen som bruker leksjonene det mottok på jorden, kan vende tilbake til verden, men det vil alltid gjøre det med større modenhet og under bedre levekår. Mellom ett liv og det neste vil det alltid ha en hvileperiode, nødvendig for å reflektere og hvile før det begynner på den nye dagens arbeid. (263, 43 - 45)

Ulike årsaker til reinkarnasjoner

36. Sannelig sier Jeg dere, i ingen epoke av menneskelivet har mennesket manglet kunnskap om Min Lov; for av den guddommelige gnist som er hans samvittighet, har han aldri manglet en lysstråle i sin ånd, en inspirasjon i sitt sinn eller en anelse i sitt hjerte.

37. Likevel har din ånd vendt tilbake til det hinsidige med en mørk bandasje foran øynene, og jeg sier til deg: Den som ikke gjør bruk av leksjonen som livet i denne verden inneholder, i denne dalen av prøvelser, må vende tilbake til den for å fullføre sin reparasjon, og fremfor alt for å lære. (184, 39)

38. I andre verdener nyter åndene på samme måte viljens frihet og synder og kommer på avveie, eller de holder ut i godhet og oppnår på denne måten å utvikle seg oppover, slik dere gjør på jorden. Men når den fastsatte tid kommer, kommer de som er bestemt til å leve i denne verden, ned til den for å oppfylle en edel oppgave, og andre for å oppfylle sin plikt til soning.

39. Men avhengig av hvordan de ønsker å se denne jorden, vil den fremstå for noen som et paradisi og for andre som et helvete. Derfor, når disse forstår sin Fars barmhjertighet, vil de bare se et vidunderlig liv sådd med velsignelser og livsleksjoner for ånden - en vei som vil bringe dem nærmere det lovede land.

40 Noen forlater denne verden med et ønske om å vende tilbake, andre gjør det med frykt for å måtte vende tilbake. Årsaken til dette er at din menneskelige natur ennå ikke har vært i stand til å forstå den harmonien du skal leve i med Herren. (156, 33 -34)

41. Ingen gjør opprør mot ideen om å måtte vende tilbake til denne planeten i en annen kropp, og har heller ikke den oppfatning at

reinkarnasjon er en straff for ånden. Alle åndelige vesener som er bestemt til å leve på jorden, har måttet gå gjennom reinkarnasjonsloven for å kunne oppnå sin høyere utvikling og utføre den oppgaven jeg har betrodd dem.

42 Ikke bare de mindre utviklede åndelige vesener må inkarnere igjen, men også de høyt utviklede åndelige vesener kommer tilbake igjen og igjen til de har fullført sitt arbeid.

43 Elias er den største av profetene som kom til jorden; men til tross for de store gjerningene han gjorde og de store bevisene han ga, måtte han vende tilbake til denne verden i en annen tid, i et annet legeme og med et annet navn.

44. Denne kjærlighetens og rettferdighetens lov var lenge ukjent for menneskene, for hvis de hadde kjent den tidligere, ville de ha vært i forvirring. Likevel ga Faderen deg noen åpenbaringer og noen tegn som var lyset som gikk foran denne tiden for å belyse alle mysterier. (122, 25 - 28)

Veien til perfeksjon

45 Langt er den vei som du vil nå lysets fylde på. Intet vesen har en lengre vei enn ånden, som Faderen, den guddommelige skulptøren, som former og glatter din ånd, gir den den perfekte formen. (292, 26)

46 Sannelig, jeg sier dere: For at dere skal oppnå fullkommen renhet, må ånden deres fortsatt rense seg i stor grad, i denne verden og i det åndelige.

47. Så ofte som det er nødvendig for deg, må du vende tilbake til denne planeten, og jo oftere du lar mulighetene din Far gir deg glippe, jo mer vil du forsinke din endelige inngang til det sanne livet og forlenge ditt opphold i tårenes dal.

48 Hver ånd må vise fremgangen og fruktene av sin utvikling i hver jordisk eksistens ved å ta et fast skritt fremover hver gang.

49 Vær klar over at det eneste gode som gagnar ens eget beste, er det som gjøres av sann kjærlighet og barmhjertighet mot andre, uselvisk. (159, 29 - 32)

50 I mennesket er det to krefter som alltid er i krig: vår menneskelige natur, som er forgjengelig, og vår åndelige natur, som er evig.

51. Dette evige vesenet vet godt at det må gå svært lang tid før det kan nå sin åndelige

fullkommenhet. Det mistenker at det vil ha mange menneskeliv og at det må gjennomgå mange prøvelser i dem før det oppnår sann lykke. Ånden mistenker at etter tårene, smerten og etter å ha gått gjennom fysisk død mange ganger, vil den nå det toppen som den alltid har søkt i sin lengsel etter fullkommenhet.

52 Kroppen [sjelen], derimot, den skrøpelige og lille tingen, gråter, gjør opprør og nekter noen ganger å adlyde åndens kall, og først når sistnevnte har utviklet seg, er sterk og erfaren i kampen med "kjødet" og alt som omgir det, lykkes det å dominere kroppen og uttrykke seg gjennom den.

53 Åndens pilegrimsreise er lang, dens vei er lang, dens eksistensformer er mange og varierte, og dens prøvelser er av en annen art hvert øyeblikk. Men mens den passerer disse, stiger den, den renser seg, den fullkommengjør seg.

54 Når han går gjennom livet, etterlater han et spor av lys bak seg; derfor bryr den oppreiste ånden seg ofte ikke om kroppens klynking, fordi han vet at det vil passere, og han må ikke la hendelser som virker små stoppe ham på reisen.

55 For et øyeblikk vender han oppmerksomheten mot svakhetene i sitt "kjød", men han vet at han ikke må elske for mye noe som bare lever i kort tid og snart forsvinner i jordens indre. (18, 24, 27 - 28)

Livets universelle skole

56. Siden menneskehetens begynnelse har det vært reinkarnasjon av ånden som en lov om kjærlighet og rettferdighet og som en av måtene Faderen har vist sin uendelige barmhjertighet på. Reinkarnasjon er ikke bare et spørsmål om denne tiden, men om alle tider, og du bør heller ikke tro at jeg først nå har åpenbart dette mysteriet for deg. Allerede i de tidligste tider eksisterte det i mennesket den intuitive kunnskapen om åndens reinkarnasjon.

57. Men mennesker som forfulgte materialistiske vitenskaper og verdens skatter, lot seg dominere av kjødets lidenskaper, som forherdet de fibre i menneskets hjerte som man oppfatter det åndelige med, slik at menneskene ble døde og blinde for alt som tilhører ånden. (105, 52)

58. Før din skapelse var du i meg; etterpå, som åndelige skapninger, var du på stedet der alt vibrerer i perfekt harmoni, hvor er essensen av livet og kilden til det sanne lyset som jeg nærer deg fra.

59. Smerte ble ikke skapt av Faderen. I de tider jeg taler til dere, hadde dere ingen grunn til å sukke, dere hadde ingenting å klage over, dere følte himmelen i dere selv, for i deres fullkomne liv var dere symbolet på denne eksistensen.

60. Men da du forlot det hjemmet, ga jeg din ånd et plagg, og du sank dypere og dypere. Så utviklet ånden din trinn for trinn til den nådde det eksistensplanet der du er nå og hvor Faderens lys skinner. (115, 4 - 5)

61. Målet for enhver ånd, etter dens renselse og fullkommenhet, er å smelte sammen med guddommelighet. For dette oversvømmer jeg din vei med lys og gir styrke til din ånd slik at du stiger opp trinn for trinn. Avhengig av utviklingsnivået du har oppnådd når du forlater denne verden, vil være det åndelige hjemmet du bor i det hinsidige. For universet ble skapt som en skole for fullkommenhet for ånden. (195, 38)

- *Mer detaljerte forklaringer finnes i kap. 23, 69, & kap. 58, 46!*

62. Hvis jeg hadde gitt deg alt i dette livet, ville du ikke lenger ha noe ønske om å klatre enda et nivå høyere. Men det du ikke har oppnådd i en eksistens, streber du etter i en annen, og det du ikke oppnår i den ene, lover deg en annen, høyere, og slik fortsetter det trinn for trinn i all evighet på åndens endeløse utviklingsvei.

63. Når du hører Mitt ord, virker det umulig for deg at din ånd skal være i stand til å nå så stor fullkommenhet; men Jeg sier deg at du bare tviler på åndens høye skjebne fordi du bare ser på det du ser med dine materielle øyne: elendighet, uvitenhet, ondskap. Men dette er bare fordi ånden er syk i noen, lammet i andre; andre er blinde og noen er åndelig døde. I møte med slik åndelig elendighet må du tvile på skjebnen som evigheten har i vente for deg.

64. Og slik lever dere i denne tiden av kjærlighet til verden og til materialismen. Men allerede har lyset fra min sannhet kommet til deg og har fordrevet nattens mørke i en tid som allerede har gått og har kunngjort med sin daggry at det kommer en tid der ånden vil

motta opplysning gjennom min lære. (116, 17 - 18)

65. Mange av dere vil ikke få en ny mulighet til å vende tilbake til jorden for å gjøre opp for deres overtredelser. Dere vil ikke lenger ha det redskapet som dere har i dag, og som er kroppen som dere støtter dere på. Du må forstå at det å komme til verden er et privilegium for ånden, men aldri en straff. Derfor må du gjøre bruk av denne nåden.

66. Etter dette livet vil dere dra til andre verdener for å motta nye leksjoner, og der vil dere finne nye muligheter til å stige ytterligere opp og fullkommengjøre dere selv. Når du har gjort dine plikter som mennesker, vil du forlate denne verden med tilfredshet fordi du har gjort din plikt, og det vil være fred i din ånd. (221, 54 - 55)

67. Min stemme kaller for tiden store folkemengder fordi slutten på deres pilegrimsreise på jorden nærmer seg for mange åndelige vesener.

68. Den nedstemtheten, den avskyen, den tristheten de bærer i sine hjerter, er et bevis på at de allerede lengter etter et høyere hjem, en bedre verden.

69. Men det er nødvendig at de lever den siste etappen de tar i verden i lydighet mot sin samvittighets direktiver, slik at sporet av deres siste skritt på jorden kan bli velsignet for generasjonene som kommer etter dem for å oppfylle sine forskjellige oppgaver i verden. (276, 4)

70. Denne verden er ikke evig, og trenger heller ikke å være det. Når dette hjemmet ikke lenger oppfyller formålet med eksistensen det har nå, vil det forsvinne.

71. Når ånden din ikke lenger trenger leksjonene som dette livet gir her, fordi andre, høyere, venter på den i en annen verden, vil den på grunn av lyset som er oppnådd i denne jordiske kampen, si: "Med hvilken klarhet forstår jeg nå at alle opp- og nedturene i dette livet bare var erfaringer og leksjoner som jeg trengte for å forstå bedre. Hvor lang den livsreisen virket for meg så lenge lidelsene tynget meg. Nå, derimot, når det hele er over, hvor kort og flyktig det virker i møte med evigheten. (230, 47 u.)

72. Gled dere, mennesker, tenk at dere er fugler som flyr i denne verden full av tårer, elendighet og lidelse! Gled dere, for det er

ikke deres hjem for evig, bedre verdener venter dere!

73. Så når du forlater denne jorden, gjør det uten anger, da vil smertens sukk, arbeidet og tårene forbli her. Du vil ta farvel med denne verden og sveve til dem som venter på deg i himmelens høyder. Derfra vil du se jorden som et punkt i rommet som du vil huske med kjærlighet. (230, 51)

Den overbevisende kraften i reinkarnasjonsdoktrinen

74 Spiritualismens lys åpenbarer nå for verden sannheten, rettferdigheten, fornuften og kjærligheten som ligger i reinkarnasjonens åndelige evne. Likevel vil verden til å begynne med hardnakket bekjempe denne åpenbaringen og gi den utseendet til en merkelig og falsk doktrine for å skape mistillit hos mennesker i god tro.

75 Nytteløst og nytteløst vil være de anstrengelser som kirkesamfunnene gjør for å holde sine troende i de oppkjørte sporene av gammel tro og utdaterte trossystemer. For ingen vil være i stand til å stanse det guddommelige lyset som trenger til bunns i den menneskelige tanke og vekker ånden til en tid med åpenbaringer, guddommelige inspirasjoner, opplysning av tvil og mysterier, åndelig frigjøring.

76 Ingen vil heller være i stand til å demme opp for tidevannet som vil forme menneskeheten når den bryter ut i ønske om sin frihet til å tenke, ånde og tro. (290, 57 - 59)

Reinkarnasjonsveier for en ånd

77. Jeg kaller alle jordiske pilegrimer til å høre min stemme, som inviterer dem til å stige opp og eie evig liv.

78. På denne dag da det "guddommelige ord" gir seg til kjenne - bruk dets ord og la dere bli opplyst av det; for i kunnskapen er lyset og deres frelse.

79. Hvis min lov lærer dere moral, rettskaffenhet og orden i alle handlinger i deres liv, hvorfor søker dere da motsatte veier og påfører dere selv smerte? Men når dere drar til det hinsidige og forlater kroppen deres på jorden, gråter dere fordi dere har elsket dette skallet for mye.

80. Når du føler at kroppen ikke lenger tilhører deg og at du må gå videre på utviklingens vei til du kommer til Meg, sier Jeg til deg: "Mitt

barn, hva har du å vise Meg? Har du levd på jorden i oppfyllelse av Mine bud?"

81. Men du, skamfull og fortvilet fordi du ikke har noen kjærlighetsgave til Ham som elsker deg så høyt og har gitt deg så mye, har smidd lenker som tynger ned din ånd, og den synes lysløs, gråtende og klagende over seg selv fordi den har mistet nåden. Han hører bare Faderens stemme som kaller ham. Men siden han ikke har utviklet seg og ikke føler seg verdig til å komme til ham, stopper han og venter.

82 Tiden går, og ånden hører igjen stemmen, og helt fylt av sin sorg spør han hvem som snakker til ham, og denne stemmen sier til ham: "Våkne! Vet du ikke hvor du er kommet fra og hvor du skal hen?" Så løfter han blikket og ser et enormt lys som han føler seg ynkelig for. Han innser at før han ble sendt til jorden eksisterte han allerede, var allerede elsket av Faderen som stemmen kom fra, og som nå, når han ser ham i den beklagelige tilstanden, lider på grunn av ham. Han erkjenner at han har blitt sendt til forskjellige hjem for å gå gjennom kampens vei og for å få sin belønning gjennom sine fortjenester.

83 Og barnet spør: "Hvis jeg, før jeg ble sendt til jorden, var din høyt elskede skapning - hvorfor forble jeg ikke standhaftig i dyd og måtte falle, lide og slite for å komme tilbake til deg?"

84. Stemmen svarer ham: 'Alle åndelige vesener er blitt plassert under loven om utvikling, og på denne veien beskytter min Faderånd dem for alltid, og Han er fornøyd med barnas gode gjerninger. Imidlertid har jeg sendt deg til jorden slik at du kan gjøre den til en slagmark for åndelig fullkommenhet og ikke et sted for krig og smerte.

85. Jeg har sagt til dere at dere skal formere dere og ikke være ufruktbare. Men når dere vender tilbake til den "åndelige dalen", bringer dere ingen avling, dere klager bare og kommer uten den nåde jeg har gitt dere. Derfor sender jeg dere nok en gang og sier til dere: "Rens dere selv, søk det dere har mistet, og arbeid med deres åndelige oppstigning."

86. Ånden vender tilbake til jorden, søker en liten og skjør menneskekropp å hvile i og begynner den nye livsreisen. Han finner det lille barnets kropp som er tildelt ham og bruker den til å sone for sine overtredelser mot min lov. Med kunnskap om Saken

kommer ånden til jorden, den vet at den er Faderens pust og kjenner oppdraget den bringer fra Ham.

87 I de første årene er han uskyldig og bevarer sin renhet, han forblir i kontakt med det åndelige livet. Etterpå begynner han å kjenne synd, ser på nært hold menneskenes stolthet, arroganse og opprør mot Faderens rettferdige lover, og det naturlig uregjerlige "kjødet" begynner å bli farget av ondskap. Når det faller i fristelse, glemmer det oppdraget det tok med seg til jorden og begynner å gjøre gjerninger i strid med loven. Ånd og kropp [sjel] smaker den forbudte frukten, og når de har falt til ødeleggelse, overrasker den siste timen dem.

88 Igjen befinner ånden seg i det åndelige habitatet, trett og nedbøyd av byrden av sin skyld. Så husker han stemmen som en gang snakket til ham og fremdeles kaller på ham, og etter å ha felt mange tårer og følt seg forlatt uten å vite hvem han er, husker han at han har vært på det stedet før.

89 Faderen, som skapte ham med så mye kjærlighet, viser seg på hans vei og sier til ham: "Hvem er du, hvor kommer du fra og hvor skal du?"

90. Sønnen gjenkjenner i den stemmen ordet fra Ham som ga ham vesen, intelligens og evne - Faderen som alltid tilgir ham, renser ham, tar ham bort fra mørket og fører ham til lyset. Han skjeller, for han vet at han står foran Dommeren, og sier: "Far, min ulydighet og min gjeld til deg er veldig stor, og jeg kan ikke forvente å leve i ditt rike, for jeg har ingen fortjeneste. I dag, etter å ha vendt tilbake til den "åndelige dalen", ser jeg at jeg bare har akkumulert skyld som jeg må sone for".

91 Men den kjærlige Faderen viser ham veien igjen, han vender tilbake til kjødet og tilhører menneskeheten igjen.

92 Men nå gjør den allerede erfarne ånden det fysiske skillet [sjelen] føyelig med større styrke for å hevde seg og adlyde de guddommelige budene. Kampen begynner; han kjemper mot syndene som bringer mennesket ned og ønsker å gjøre bruk av muligheten som er gitt ham for sin forløsning. Mennesket kjemper fra begynnelse til slutt, og når de hvite hårene skinner ved tinningene og hans tidligere motstandsdyktige og sterke kropp begynner å bøye seg under årenes vekt og mister sin styrke, føles ånden sterk, mer

moden og erfaren. Hvor stor og frastøtende synd ser ut for ham! Han vender seg bort fra den og når målet. Nå venter han bare på øyeblikket når Faderen kaller ham, for han har kommet til den konklusjonen at den guddommelige loven er rettferdig og Guds vilje er perfekt, at denne Faderen lever for å gi liv og frelse til sine barn.

93 Da den siste dagen kom, kjente han døden i sitt kjød og følte ingen smerte. Han døde stille og ærbødig. Han så seg selv i tankene sine, og som om han hadde et speil foran seg, så han seg selv vakker og strålende av lys. Så snakket stemmen til ham og sa: "Sønn, hvor skal du?" Og han, som visste hvem han var, gikk mot Faderen og lot Faderens lys strømme inn i sitt vesen og talte slik: "O Skaper, o altomfattende kjærlighet, jeg kommer til deg for å hvile og gi deg oppfyllelse".

94 Kontoen ble gjort opp, og ånden var sunn, ren og uten syndens lenker og så foran seg den høye belønningen som ventet ham.

95 Etterpå følte han at han smeltet sammen med lyset fra denne Faderen, at hans velsignelse økte, og han så et sted med fred, et hellig land, følte en dyp stillhet og "hvilte i Abrahams bryst". (33, 14 - 16)

Kapittel 31 - Frelse, forløsning og evig frelse

Korreksjon av falske ideer om frelse

1 Mange mennesker trodde at alle tårene i denne verden var forårsaket av synden til de første innbyggerne på jorden. I sin manglende evne til å tolke lignelsen endte de opp med å si at Kristus kom for å vaske bort alle flekker med sitt blod. Hvis denne påstanden hadde vært riktig - hvorfor fortsetter folk å synde og lide selv om dette offeret allerede er gjort?

2 Jesus kom til jorden for å vise mennesker veien til fullkommenhet - en vei han lærte med sitt liv, med sine gjerninger og sine ord. (150, 43 - 44)

3 Dere vil alle nå målet gjennom å fullføre deres oppgave. Jeg har gitt dere min lære, som er uuttømmelig, slik at dere kan klatre opp på evolusjonens stige. Det er ikke mitt blod som redder deg, men mitt lys i din ånd vil redde deg. (8, 39)

4 Et nytt kors vil bli gitt til meg i den tredje æra. Denne vil ikke være synlig for dødelige

øyne, men fra dens høyde vil jeg sende mitt kjærlighetsbudskap til menneskeheten, og mitt blod, som er den åndelige essensen av mitt ord, vil bli forvandlet til lys for ånden.

5 De som dømte meg på den tiden, bringer i dag lys til menneskenes hjerter med sin ånd som angrer for å gjøre opp for sine feil.

6 For at min lære skal seire over menneskenes ondskap, må den først piskes og hånes som Kristus ved Mariasøylen. Fra hvert sår må mitt lys strømme for å belyse mørket i denne verden uten kjærlighet. Det er nødvendig at mitt usynlige blod faller på menneskeheten for å vise den igjen veien til dens forløsning. (49, 17 - 19)

7 Jeg sier dere igjen at i meg vil hele menneskeheten bli frelst. Det blodet som ble utgytt på Golgata er liv for enhver ånd. Men det er ikke blodet i seg selv, siden det falt i jordens støv, men den guddommelige kjærligheten symbolisert i det. Når jeg taler til dere om mitt Blod, vet dere nå hva det er og hva dets betydning er.

8 Mange mennesker har utgytt sitt blod i tjeneste for sin Herre og av kjærlighet til sine medmennesker, men dette har ikke vært uttrykk for guddommelig kjærlighet, bare åndelig, menneskelig kjærlighet.

9 Jesu blod legemliggjør imidlertid guddommelig kjærlighet, for det er ingen lyte i ham i det hele tatt. Det var aldri noen synd i Mesteren, og han ga deg sitt blod til siste dråpe for å få deg til å forstå at Gud er alt for sine skapninger, at han gir seg selv til dem fullstendig, uten forbehold, fordi han elsker dem uendelig.

10 Hvis jordens støv absorberte den væsken som var livet i Mesterens kropp, var det slik at du skulle forstå at min lære måtte gjøre menneskenes liv fruktbart med hans kjærlighet, visdom og rettferdighet gjennom guddommelig vanning.

11 Verden - vantro og skeptisk til Mesterens ord og eksempler - kjemper mot min lære og sier at selv om Jesus har utgytt sitt blod for å frelse mennesker fra synd, er ikke verden blitt frelst; at den synder mer hver dag, selv om den er mer utviklet.

12. Hvor er kraften i dette forløsningsblod, spør menneskene seg selv, mens de som burde vise de virkelige grunnleggende ideene i min lære, ikke vet hvordan de skal tilfredsstille

spørsmålene til dem som hungrer etter lys og tørster etter kunnskap om sannheten.

13 Jeg sier dere at i denne tiden har spørsmålene til dem som ikke vet, mer dybde og større innhold enn svarene og forklaringene til dem som hevder å kjenne sannheten.

14. Men Jeg er kommet igjen for å tale til dere, og her er Mitt ord til dem som tror at dette blodet virkelig førte til frelse for syndere for guddommelig rettferdighet - alle de som var fortapt og dømt til alvorlig pine.

15 Jeg sier dere: Hvis Faderen, som vet alle ting, hadde trodd at menneskene ikke gradvis ville bruke og forstå all den læren som Jesus ga dem i sine ord og gjerninger - sannelig, han ville aldri ha sendt ham; for Skaperen gjorde aldri noe unyttig - ingenting som ikke var bestemt til å bære frukt. Men hvis han sendte ham for å bli født, vokse, lide og dø blant mennesker, var det fordi han visste at det strålende og fruktbare livet til Mesteren gjennom sine gjerninger ville spore en uutslettelig vei, en uforgjengelig sti; slik at alle hans barn ville finne veien som ville føre dem til sann kjærlighet, og ved å følge hans lære, til hjemmet der deres Skaper venter på dem.

16. Han visste også at dette blodet, som vitner om renhet, om uendelig kjærlighet, og som ble utgytt til siste dråpe, ville lære menneskene å fullføre, med tro på sin Skaper, den oppgaven som ville løfte dem opp til det lovede land, hvor de kunne tilby meg oppfyllelsen av sin oppgave og deretter si: "Herre, alt er fullført."

17 Nå kan jeg fortelle deg at den timen da mitt blod ble utgytt på korset, ikke var den som markerte timen for menneskets forløsning. Mitt blod forble til stede her, i verden, levende, friskt, og merket med det blodige sporet av min lidenskap veien til din forsoning, som vil tillate deg å oppnå det hjemmet din Far har lovet deg.

18 Jeg har sagt til dere: "Jeg er livets kilde, kom og rens dere fra deres flekker, så dere kan gå frie og hele til deres Far og Skaper."

19 Min kilde er kjærlighet, uuttømmelig og grenseløs. Det er det blodet mitt, som ble utgytt på den tiden, ønsker å fortelle deg. Det forseglede mitt ord, det bekreftet min lære. (158,23 - 33)

20 I dag, mange århundrer borte fra den hendelsen, sier jeg deg at selv om jeg utgytte

mitt blod for hele menneskeheten, var det bare de som fulgte den måten Jesus lærte deg, som var i stand til å oppnå frelse for deres ånd; mens alle de som forble i uvitenhet, i deres fanatisme, i deres feil eller i synd ennå ikke er frelst.

21. Jeg sier dere, selv om jeg ble menneske tusen ganger og døde tusen ganger på korset, så lenge menneskene ikke reiser seg for å følge meg, vil de ikke oppnå sin ånds frelse. Det er ikke Mitt kors som skal frelse deg, men ditt. Jeg bar mitt på mine skuldre og døde av det som et menneske, og fra det øyeblikket var jeg i Faderens favn. Du skal følge meg i saktmodighet og kjærlighet og bære ditt kors på dine skuldre med sann ydmykhet til du har nådd det endelige målet for ditt oppdrag, og da skal du også være hos din Far. (168, 16 - 17)

22. Det er ingen som ikke ønsker å finne lykke, og jo mer varig den er, jo bedre - for jeg lærer deg en vei som fører til den høyeste og evige lykke. Likevel viser jeg deg bare veien, og så lar jeg deg velge den som passer deg best.

23 Jeg spør deg: "Hvis du lengter etter lykke, hvorfor sår du den ikke og høster den deretter? Hvor få er ikke de som har følt seg drevet til å være der for folket! (169, 37 - 38)

24 Feil er den oppfatning du har av hva livet på jorden betyr, av hva ånden er, og av hva ånde verden er.

25 Flertallet av de troende tror at hvis de lever med en viss rettferdighet, eller hvis de i livets siste øyeblikk angrer de overtredelsene de har begått, er himmelen sikker for deres ånd.

26. Men denne falske ideen, som er veldig behagelig for mennesket, er grunnen til at han ikke holder ut med å oppfylle loven gjennom hele livet, og slik får hans ånd, når den forlater denne verden og går inn i den åndelige verden, å finne at den er kommet til et sted der den ikke ser de underverkene den hadde forestilt seg, og heller ikke føler den høyeste lykke som den trodde den hadde rett til.

27. Vet du hva som skjer med de vesener som var sikre på å komme til himmelen og i stedet bare fant forvirring? Siden de ikke lenger var hjemme på jorden fordi de manglet støtte fra sitt legemlige skall, og heller ikke kunne stige til de høyder der det åndelige lysets sfærer finnes, skapte de for seg selv - uten å være klar over det - en verden som verken er menneskelig eller dypt åndelig.

28 Da begynner åndene å spørre seg selv: Er dette himmelen? Er dette hjemmet som Gud har bestemt for åndene etter at de har vandret på jorden så lenge?

29 Nei - sier andre - dette kan ikke være "Herrens skjød" der bare lys, kjærlighet og renhet kan eksistere.

30 Gradvis, gjennom refleksjon og smerte, kommer ånden til å forstå. Han forstår guddommelig rettferdighet, og opplyst av samvittighetens lys dømmer han sine tidligere gjerninger og oppdager at de var dårlige og ufullkomne, at de ikke var verdige det han hadde trodd.

31 Etterpå, på grunn av denne introspeksjonen, oppstår ydmykhet og ønsket om å vende tilbake til de måtene han hadde bak seg, for å slette flekkene, gjøre opp for feilene og gjøre virkelig fortjenstfulle ting foran sin far.

32 Det er nødvendig å opplyse menneskeheten om disse mysteriene, slik at de kan forstå at livet i materien er en mulighet for mennesket til å skaffe seg fortjeneste for sin ånd; fortjeneste som vil heve ham til han fortjener å leve i en sfære av høyere åndeliggjøring, der han må handle fortjenstfullt på nytt for ikke å bli etterlatt og for å fortsette å stige fra nivå til nivå; for "i Faderens hus er det mange boliger".

33. Du vil tilegne deg disse fortjenester gjennom kjærlighet, slik Faderens evige lov har lært deg. Og slik vil din ånd utvikle seg trinn for trinn på stigen til fullkommenhet, og lære den smale veien som fører til himmelriket - den sanne himmelen, som er åndens fullkommenhet. (184, 40 - 45)

34. Sannelig, jeg sier dere, hvis jeg hadde kommet som et menneske i den tiden, ville øynene deres ha sett mine sår fortsatt friske og blødende, fordi menneskenes synd ikke hadde opphørt; de ønsket heller ikke å forløse seg selv til minne om det blodet som ble utgytt av meg på Golgata, og som var et bevis på min kjærlighet til menneskeheten. Men jeg er kommet i ånd for å skåne deg for skammen over å tenke på arbeidet til dem som dømte og fordømte meg på jorden.

35. Alt er tilgitt; men i hver ånd finnes det noe av det jeg utgjøt for alle på korset. Tro ikke at den livskraften og det blodet ble oppløst eller gikk tapt. De legemliggjorde det åndelige livet som jeg utgjøt over alle mennesker fra det

øyeblikket. Gjennom det blodet, som forseglet mitt ord og bekreftet alt jeg talte og gjorde på jorden, vil mennesker utvikle seg oppover i ønsket om fornyelse av deres ånd.

36 Mitt ord, mine gjerninger og mitt blod var ikke og vil ikke være forgjeves. Hvis det til tider ser ut til at mitt navn og mitt ord nesten har blitt glemt, vil du snart se dem dukke opp på nytt, fulle av livsblod, liv og renhet, som et frø som, selv om det stadig blir bekjempet, aldri går til grunne. (321,64 - 66)

37. Jesu blod, forvandlet til frelsens lys, kom inn i alle åndelige vesener som frelse og fortsetter å gjøre det. Evig gir min Ånd frelse og lys, uopphørlig lar jeg strålene fra mitt lys trenge inn der det er mørkt, uopphørlig strømmer min guddommelige ånd ut - ikke som menneskelig blod, men som forløsende kraft, som åndelig liv på alle mine barn. (319, 36)

Himmelen" må vinnes

38 Mennesker, revet med av sine lidenskapers vold, har sunket så dypt i sine synder at de har gitt opp alt håp om frelse. Men det er ingen som ikke kan bli helbredet. For ånden - når den har overbevist seg selv om at de menneskelige stormene ikke vil opphøre så lenge den ikke lytter til samvittighetens stemme - vil reise seg og oppfylle min lov til den når målet for sin skjebne, som ikke er på jorden, men i evigheten.

39. De som tror at tilværelsen er meningsløs, og tenker på det meningsløse i kamp og smerte, vet ikke at livet er mesteren som former og smerten er meiselen som perfeksjonerer. Ikke tro at jeg skapte smerte for å gi deg den i et beger - ikke tro at jeg fikk deg til å falle. Mennesket ble ulydig av seg selv, og derfor må det også reise seg opp igjen ved egen kraft. Du skal heller ikke tro at bare smerte vil perfeksjonere deg; nei, du vil også nå meg gjennom kjærlig aktivitet, for jeg er kjærlighet. (31, 54 - 55)

40. Be mer med ånden enn med kroppen, for for å oppnå frelse er ikke et øyeblikk med bønn eller en dag med kjærlighet nok, men et liv med utholdenhet, tålmodighet, sjenerøse gjerninger og å følge mine bud er nødvendig. For dette har jeg gitt deg store evner så vel som empati.

41 Mitt verk er som en frelsens ark som inviterer alle til å gå inn. Den som adlyder

mine bud, skal ikke gå fortapt. Hvis du lar deg lede av mitt ord, vil du bli frelst. (123, 30 - 31)
42 en husk at bare det som er fullkomment når meg. Derfor vil din ånd bare komme inn i Mitt rike når den har oppnådd fullkommenhet. Du kom ut fra Meg uten erfaring, men du vil måtte vende tilbake til Meg prydet med dine fortjenester og dyder. (63, 22)

43. Sannelig sier jeg dere: De rettfærdiges ånder som bor nær Gud, har fortjent retten til å innta det stedet ved sine egne gjerninger - ikke fordi jeg har gitt dem det. Jeg viste dem bare veien og viste dem en stor belønning ved enden av den.

44 Salige er de som sier til meg: "Herre, du er veien, lyset som lyser den opp, og styrken for den som vandrer. Du er stemmen som gir retningen og gjenoppliver oss på livets reise; og Du er også belønningen for den som når målet." - Ja, mine barn, jeg er livet og oppstandelsen fra de døde. (63, 74 - 75)

45 I dag spør ikke Faderen: Hvem er i stand til og villig til å frelse menneskeheten med sitt blod? Jesus vil heller ikke svare: "Herre, jeg er Lammet som er rede til å bane vei for menneskehetens forsoning med sitt blod og sin kjærlighet".

46. Jeg vil heller ikke sende Mitt "Ord" for å bli menneske i denne tidsalder. Den tidsalderen har passert for dere, og har etterlatt sin lære og opphøyelse i deres ånd. Nå har jeg innviet en ny epoke med åndelig fremgang der dere skal være de som tjener fortjeneste. (80, 8 - 9)

47. Jeg vil se dere alle lykkelige, bo i fred og i lyset, slik at dere litt etter litt kan eie alt - ikke bare gjennom min kjærlighet, men også gjennom dine fortjenester; for da vil din tilfredshet og lykke være fullstendig. (245,34)

48. Jeg kom for å vise deg skjønnheten i et liv som er høyere enn det menneskelige, for å inspirere deg til høye gjerninger, for å lære deg ordet som vekker kjærlighet, for å love deg den enestående lykken som venter den ånden som var i stand til å bestige offerets, troens og kjærlighetens fjell.

49. Du skal gjenkjenne alt dette i min lære, slik at du endelig kan forstå at det er dine gode gjerninger som vil bringe din ånd nærmere sann salighet. (287, 48 - 49)

50. Hvis du, for å reise fra et kontinent på jorden til et annet, må passere gjennom mange høye og lave fjell, hav, folk, byer og

land før du når målet for din reise, husk at for å nå det forjettede land, må du også reise i lang tid, slik at du på den lange reisen kan få erfaring, kunnskap, utvikling og utvikling av ånden. Dette vil være frukten av livets tre som du endelig vil nyte etter at du har kjempet og grått mye for å nå det. (287, 16)

51. Dere er barn av Lysets Fader; men hvis dere på grunn av deres svakhet har falt i mørket i et liv med slit, feil og tårer, vil disse lidelsene gå over fordi dere vil reise dere på mitt kall når jeg kaller dere og sier til dere: "Her er jeg, opplyser din verden og inviterer deg til å bestige fjellet på toppen der du vil finne all fred, lykke og rikdom som du forgjeves prøvde å samle på jorden". (308, 5)

52 Hver verden, hvert eksistensplan ble skapt for at de åndelige vesener kunne utvikle seg på det og ta et skritt mot sin Skaper og dermed, ved å avansere stadig lenger på fullkommenhetens vei, ha muligheten til å nå målet for sin reise, toppen av åndelig fullkommenhet, som nettopp er å bo i Guds rike, plettfri, ren og velformet.

53 For hvem virker det umulig å endelig bo "i Guds favn"? Ah, dere elendige menn med intellekt, som ikke virkelig vet hvordan de skal tenke! Har du allerede glemt at du ble til fra min livmor, det vil si at du allerede eksisterte i den før? Det er ikke noe rart med det faktum at alt som kom fra livets kilde vender tilbake til det i sin egen tid.

54. Hver ånd, da den kom ut av meg til livet, var jomfruelig ren, men etterpå flekket mange seg selv på veien. Likevel, siden alt var forutsett av meg på en klok, kjærlig og rettferdig måte, satte jeg straks i gang med å skaffe alle nødvendige midler for deres frelse og fornyelse på veien som mine barn måtte passere.

55. Selv om denne åndelige jomfruelighet har blitt vanhelliget av mange vesener, vil dagen komme da de vil rense seg for alle sine overtredelser og derved gjenvinne sin opprinnelige renhet. Renselsen vil være veldig fortjenstfull i mine øyne, for ånden vil ha vunnet den gjennom store og kontinuerlige prøvelser av sin tro, kjærlighet, trofasthet og tålmodighet.

56. Dere vil alle vende tilbake gjennom arbeid, kamp og smerte til lysets rike, hvor dere ikke lenger trenger å inkarnere i en menneskelig kropp eller å leve i en verden av materie; for

da vil deres åndelige handlingsevne allerede gjøre dere i stand til å sende og gjøre deres innflytelse og deres lys følbart fra et eksistensplan til et annet. (313, 21 - 24)

Den mektigste kraften for innløsning

57. Se, her er veien, gå på den, og dere skal bli frelst. Sannelig sier Jeg dere, det er ikke nødvendig å ha hørt Meg i denne tiden for å oppnå frelse. Enhver som i livet utøver Min guddommelige kjærlighetslov og forvandler den skaperinspirerte kjærligheten til nestekjærlighet, blir frelst. Han bærer vitnesbyrd om meg i sitt liv og i sine gjerninger. (63, 49)

58 Hvis solen stråler livslys på hele naturen og på alle vesener, og hvis stjernene også stråler lys på jorden, - hvorfor skulle ikke den guddommelige Ånd stråle lys på menneskets ånd?

59. Nå sier Jeg til dere: Mennesker, gå inn i dere selv, la rettferdighetens lys, som har sin opprinnelse i kjærlighet, spre seg over hele verden. La min sannhet overbevise deg om at uten ekte kjærlighet vil du ikke oppnå din frelse. (89, 34 - 35)

60. Mitt lys er for alle mine barn; ikke bare for dere som bebor denne verden, men for alle åndelige vesener som lever på forskjellige eksistensplaner. De vil alle bli frigjort og gjenoppstå til evig liv hvis de oppfyller mitt guddommelige bud med sine kjærlighetsverk for sine brødre og søstre, som krever at dere elsker hverandre. (65, 22)

61. Kjære mennesker, dette er den "tredje dagen" når jeg gir nytt liv til mitt ord blant de "døde". Dette er den "tredje tid" når jeg viser meg for verden på en åndelig måte for å si til den: "Her er den samme Kristus som du så dø på korset, og Han taler til deg nå, for Han lever og vil leve og vil alltid være."

62. Derimot ser jeg at mennesker har et dødt hjerte i kroppen når det gjelder tro, kjærlighet og lys, selv om de hevder å forkynne sannheten i sine religiøse samfunn. De tror at de har sikret sin frelse når de ber i sine kirker og deltar i sine ritualer. Men jeg sier dere, verden må lære at Åndens frelse bare oppnås gjennom utførelsen av kjærlighetens og barmhjertighetens gjerninger.

63 Forsamlingsstedene er bare en skole. Kirkene bør ikke begrense seg til å forklare loven, men de bør sørge for at verden forstår

at livet er en måte man må anvende det man har lært fra den guddommelige loven ved å praktisere min lære om kjærlighet. (152, 50 - 52)

64 Kristus ble menneske for å åpenbare guddommelig kjærlighet for verden. Men mennesker har harde hjerter og bedrevitende sinn, de glemmer snart en lære de har mottatt og feiltolker den. Jeg visste at folk litt etter litt ville forveksle rettferdighet og kjærlighet med hevn og straff. Derfor kunngjorde jeg for dere en tid da jeg ville vende åndelig tilbake til verden for å forklare menneskene den læren de ikke hadde forstått.

65. Den lovede tid er den dere lever i, og Jeg har gitt dere Min undervisning for at Min rettferdighet og guddommelige visdom skal åpenbares som en fullkommen lære om deres Guds sublime kjærlighet. Tror du at jeg har kommet fordi jeg frykter at menneskene til slutt vil ødelegge sin Herres gjerninger eller til og med livet selv? Nei, jeg kommer bare av kjærlighet til mine barn, som jeg ønsker å se fulle av lys og fred.

66. Er det ikke rett og riktig at dere også kommer til Meg bare av kjærlighet? Men ikke av kjærlighet til dere selv, men i kjærlighet til Faderen og til deres medmennesker. Tror du at den som unngår synd bare av frykt for helvetes pinsler er inspirert av guddommelig kjærlighet, eller den som gjør gode gjerninger bare tenker på belønningen han kan få ved å gjøre det, nemlig en plass i evigheten? Den som tenker slik, kjenner ikke meg, og kommer heller ikke til meg av kjærlighet. Han handler bare av kjærlighet til seg selv. (164, 35 - 37)

67 Hele min lov er sammenfattet i to bud: kjærlighet til Gud og kjærlighet til din neste. Dette er veien. (243, 4)

Frelse og forløsning for enhver ånd

68. Nå kommer Jeg ikke for å vekke opp de fysiske døde, slik Jeg gjorde med Lasarus i den "andre æra". I dag kommer mitt lys for å vekke ånden som tilhører meg. Og denne vil reise seg til evig liv gjennom sannheten i mitt ord; for din ånd er den Lasarus du for øyeblikket bærer i ditt vesen, som jeg vil reise opp fra de døde og helbrede. (17, 52)

69. Åndelig liv styres også av lover, og hvis du avviker fra dem, vil du veldig snart føle de smertefulle konsekvensene av denne ulydigheten.

70. Innse hvor stort mitt ønske er om å frelse deg. I dag, som da, vil Jeg ta opp korset for å reise deg til sant liv.

71. Hvis Mitt Blod utgytt på Golgata rystet menneskenes hjerte og omvendte dem til Min Lære, vil det være Mitt Guddommelige Lys i denne tid som vil ryste ånden og sjelen for å bringe dere tilbake til den sanne vei.

72. Jeg vil at de som er døde for nådens liv, skal leve evig. Jeg vil ikke at din ånd skal bo i mørket. (69, 9 - 10)

73. Innse hvor mange av dine medmennesker som midt i sin avgudsdyrkende virksomhet venter på Messias' komme. Tenk på hvor mange i sin uvitenhet tror at jeg bare vil komme for å utføre min dom over de onde, redde de gode og ødelegge verden, uten å vite at jeg er blant mennesker som far, som mester, som bror eller venn, full av kjærlighet og ydmykhet, og strekker ut min hjelpende hånd for å redde, velsigne og tilgi alle. (170, 23)

74. Ingen ble født ved en tilfeldighet, og uansett hvor ubetydelig, udugelig og elendig en person kan anse seg selv for å være, ble han likevel skapt av det høyeste vesens nåde, som elsker ham like mye som de vesener han anser for å være høyere, og han har en skjebne som vil føre ham, som alle, til Guds favn.

75 Ser du de menneskene som vandrer gatelangs som utstøtte, slepende med seg last og elendighet, uten å vite hvem de er og hvor de skal? Kjenner du til menneskene som fortsatt lever i skogene, overfalt av rovdyr? Ingen er glemt av min faderlige kjærlighet, de har alle en oppgave å oppfylle, de har alle kimen til utvikling og er på veien der fortjeneste, innsats og kamp vil bringe ånden til meg trinn for trinn.

76. Hvor er det noen som ikke, om så bare for et øyeblikk, har lengtet etter min fred og ønsket å bli befridd fra jordelivet? Hver ånd har hjemlengsel etter den verden den bebodde før, etter hjemmet der den ble født. Den verden venter på alle mine barn og inviterer dem til å nyte evig liv, som noen lengter etter, mens andre bare forventer at døden da skal opphøre å være fordi de har en forvirret ånd og lever uten håp og uten tro. Hva kan få disse vesenene til å kjempe for sin fornyelse? Hva kan vekke lengselen etter

evigheten i dem? De forventer bare ikke-eksistens, stillhet og slutten.

77. Men "verdens lys" har vendt tilbake, "veien og sannheten", for å vekke deg til live gjennom sin tilgivelse, for å kjærtegne ditt trette ansikt, for å trøste ditt hjerte og få ham som ikke trodde seg verdig til å eksistere, til å høre min stemme som sier til ham: Jeg elsker deg, kom til meg! (80, 54 - 57)

78. Mennesket kan falle og stupe inn i mørket og derfor føle seg fjernt fra Meg; det kan tro at når det dør, er alt over for det. For Meg dør imidlertid ingen, ingen går tapt.

79. Hvor mange er det ikke som man trodde var fordervede vesener i verden, og som nå er fulle av lys! Hvor mange, som har etterlatt som et spor av sine synder, deres laster og forbrytelser, har allerede oppnådd sin renselse! (287, 9 - 10)

80. Sannelig, mange besudler sin ånd; men fordøm dem ikke, for de vet ikke hva de gjør. Jeg vil redde dem også, uavhengig av det faktum at de for øyeblikket har glemt meg, eller har erstattet meg med de falske gudene de skapte i verden. Jeg vil også føre dem inn i mitt rike, selv om de nå - fordi de følger de falske profetene - har glemt den snille Kristus som la sitt liv for dem for å lære dem sin kjærlighetslære.

81. For Faderen er ingen "ond", ingen kan være det, siden deres opprinnelse er i Meg. Forvillet, blind, voldelig, opprørsk - dette er hvor mange av mine barn har blitt på grunn av den frie viljen de har blitt utstyrt med. Men i dem alle vil det være lys, og min barmhjertighet vil lede dem på vei til deres frelse. (54, 45 - 46)

82. Dere er alle min sæd, og Mesteren høster den inn. Hvis ugressfrøet kommer blant det gode frøet, tar jeg det også kjærlig i mine hender for å forvandle det til gyllen hvete.

83. Jeg ser i hjertene frø av ugress, av moras, av kriminalitet, av hat, og likevel høster jeg og elsker deg. Jeg kjærteegner og renser dette frøet til det skinner som hvete i solen.

84. Tror du at kraften i min kjærlighet ikke er i stand til å forløse deg? Jeg vil så deg, etter å ha rensset deg, i min hage der du vil bære nye blomster og nye frukter. Min guddommelige oppgave er å gjøre deg verdig meg. (256, 19 - 21)

85. Hvordan kan en ånd være ugjenkallelig tapt for Meg når den bærer i seg en gnist av

Mitt lys som aldri slukner, og Jeg er med den på alle måter? Uansett hvor lenge hans opprørskhet kan vare eller hans forvirring vedvarer, vil disse mørke kreftene aldri motstå Min evighet. (255, 60)

86. For Meg er det like fortjenstfullt når et vesen som er besudlet med spor av alvorlige overtredelser, renser seg selv inspirert av et høyt ideal, som når et vesen som standhaftig har forblitt rent, kjemper til det siste for ikke å besudle seg selv fordi det elsket lyset fra begynnelsen.

87 Hvor langt fra sannheten går de som tror at de forvirrede åndene har en annen natur enn lysets ånder!

88. Faderen ville være urettferdig hvis dette var sant, akkurat som Han ikke lenger ville være den Allmektige hvis Han manglet visdom og kjærlighet til å frelse de urene, de ufullkomne, og Han ikke kunne forene dem med alle de rettferdige i ett og samme hjem. (295, 15 - 17)

89. Sannelig sier jeg dere, selv de vesener som dere kaller fristeren eller demoner, er bare forvirrede eller ufullkomne vesener som Faderen viselig bruker til å utføre sine høye råd og planer.

90. Men disse vesener, hvis ånder i dag er innhyllet i mørke, og hvorav mange har gjort dårlig bruk av de evner Jeg har gitt dem, vil - når tiden er inne for dem til å gjøre det - bli frelst av Meg.

91. For øyeblikket vil komme, O Israel, når alle Herrens skapninger vil prise Meg for evig. Jeg ville ikke lenger være Gud hvis jeg ikke kunne frelse en ånd med min kraft, min visdom og min kjærlighet. (302, 31)

92 Når i all verden har foreldre elsket bare de gode barna og avskydd de onde? Hvor ofte har jeg ikke sett dem være mest kjærlige og omsorgsfulle mot dem som sårer og får dem til å lide mest! Hvordan skulle det være mulig for deg å gjøre større gjerninger av kjærlighet og tilgivelse enn mine? Når har man noen gang sett at Mesteren må lære av disiplene?

93. Vit da at Jeg ikke anser noen uverdigg for Meg, og at veien til frelse derfor evig inviterer deg til å trække den, akkurat som portene til Mitt rike, som er lys, fred og godt, for alltid er åpne i påvente av at de som har vært langt borte fra Loven og Sannheten, skal komme. (356, 18 - 19)

Den strålende fremtiden for Guds barn

94. Jeg vil ikke tillate et eneste av Mine barn å gå seg vill eller gå seg vill. Jeg vil forvandle de parasittiske plantene til frukt bærende planter, for alle skapninger ble kalt til eksistens for å nå et mål om fullkommenhet.

95. Jeg vil at du skal nyte Mitt arbeid sammen med Meg. Allerede før har Jeg gjort dere delaktige i Mine egenskaper fordi dere er en del av Meg. Siden alt tilhører Meg, gjør Jeg dere også til eiere av Mitt verk. (9, 17 - 18)

96. Tvil ikke på Mitt ord. I den første æra oppfylte jeg mitt løfte om å frigjøre Israel fra trelldommen i Egypt, som betydde avgudsdyrkelse og mørke, for å lede dere til Kanaan, landet med frihet og tilbedelse av den levende Gud. Der ble mitt komme som menneske kunngjort for deg, og profetien ble oppfylt ord for ord i Kristus.

97. Jeg, den Mesteren som bodde i Jesus og elsket dere i Ham, lovet verden at Jeg i en annen tid skulle tale til den og åpenbare Meg selv i ånd. Og her er oppfyllelsen av Mitt løfte.

98. I dag kunngjør Jeg for deg at Jeg har reservert for din ånd vidunderlige regioner, boliger, åndelige hjem, hvor du kan finne sann frihet til å elske, til å gjøre godt og til å spre Mitt lys. Kan du tvile på dette etter at jeg har oppfylt mine tidligere løfter til deg? (138, 10 - 11)

99. Mitt guddommelige ønske er å frelse deg og føre deg inn i en verden av lys, skjønnhet og kjærlighet der du vil vibrere med glede på grunn av åndens opphøyelse, følelsenes høyhet, idealet om fullkommenhet. Men gjenkjenner du ikke min faderlige kjærlighet i dette guddommelige ønsket? Utvilsomt må den som ikke forstår det, være blind. (181, 13)

100 Husk at alle skjønnhetene i denne verden er bestemt til å forsvinne for å gi plass til andre en dag. Men din ånd vil fortsette å leve evig og se Faderen i all sin herlighet - Faderen fra hvis skjød du kom. Alt som er skapt må vende tilbake til det stedet det kom fra. (147, 9)

101. Jeg er det evige lys, den evige fred og den evige velsignelse, og siden dere er Mine barn, er det Min vilje og Min plikt å gjøre dere delaktige i Min herlighet; og for dette lærer Jeg dere loven som den vei som fører ånden inn i dette rikets høyder. (263,36)

102. Vær alltid klar over at ånden som oppnår høye grader av godhet, visdom, renhet og

kjærlighet er hevet over tid, smerte og avstander. Den er ikke begrenset til å bo på ett sted, den kan være overalt og kan finne den høyeste glede i å eksistere, føle, kjenne, elske og bli elsket overalt. Dette er åndens himmel. (146,70-71)

VIII Mennesket

Kapittel 32 - Inkarnasjon, menneskets natur og oppgave

Inkarnasjonen på jorden

1. Du gråter når en av dine drar inn i den "åndelige dalen", i stedet for å føle deg full av fred fordi du forstår at han tar et nytt skritt mot sin Herre. På den annen side feirer du en fest når et nytt vesen kommer inn i hjemmet ditt, uten å tenke i den timen at det åndelige vesenet har kommet inn i kjødet for å oppfylle en forsoning i denne tårenes dal; da bør du gråte for det. (52, 58)

2 Du avler barn av ditt kjød, men det er jeg som fordeler åndene blant familiene, stammene, nasjonene og verdenene, og i denne rettferdighet som er utilgjengelig for mennesker, åpenbares min kjærlighet. (67,26)

3 Du lever i nåtiden og vet ikke hva jeg har bestemt for din fremtid. Jeg forbereder store legioner av ånder som vil bo på jorden og bringe med seg et vanskelig oppdrag; og du må vite at mange av dere vil være foreldrene til de skapningene der mine budbringere vil bli inkarnert. Din plikt er å forberede deg innvendig slik at du kan vite hvordan du kan motta og veilede dem. (128, 8)

4. Jeg ønsker å tale til dere om mange åndelige emner, men dere kan ennå ikke forstå dem. Hvis jeg skulle åpenbare for deg hva slags boliger du allerede har steget ned til på jorden, ville du ikke være i stand til å forstå hvordan du har levd på slike steder.

5 I dag kan du benekte at du kjenner den "åndelige dalen" fordi din ånd, så lenge den er inkarnert, er utilgjengelig for sin fortid, slik at den ikke blir forfengelig eller deprimert eller fortvilet i møte med sin nye eksistens, der den må begynne på nytt som i et nytt liv.

6 Selv om du ville, kunne du ikke huske det. Jeg tillater deg bare å beholde en anelse eller intuisjon av det jeg åpenbarer for deg her, slik

at du kan holde ut i livets kamp og villig utholde prøvelsene.

7. Dere kan tvile på alt jeg forteller dere, men i sannhet, den åndelige verden var virkelig deres hjem så lenge dere var ånder. Dere var innbyggere i det hjemmet der dere ikke kjente noen lidelse, der dere følte Faderens herlighet i deres vesen, for det var ingen feil i ham.

8 Men du hadde ingen fortjeneste, og derfor var det nødvendig for deg å forlate den himmelen og komme ned til verden, slik at din ånd ved sin innsats ville gjenvinne det riket.

9 Men du sank mer og mer moralsk til du følte deg veldig fjern fra det guddommelige og åndelige, din opprinnelse. (114, 35 - 36)

10 Når ånden kommer til jorden, er den besjelet av de beste intensjoner om å innvie sin eksistens til Faderen, å behage ham i alt, å være nyttig for sin neste.

11 Men så snart han ser seg selv fengslet i kroppen, fristet på tusen måter og satt på prøve på sin vei gjennom livet, blir han svak, han gir etter for "kjødets" impulser, han gir etter for fristelser, blir egoistisk og elsker til slutt seg selv over alt annet, og bare for øyeblikk lytter han til samvittigheten der skjebnen og løftene er skrevet.

12 Mitt ord hjelper deg til å huske din åndelige pakt og til å overvinne fristelser og hindringer.

13 Ingen kan si at han aldri har avveket fra den veien jeg har staket ut for ham. Men jeg tilgir deg slik at du kan lære å tilgi dine medmennesker. (245, 47 - 48)

14 Stor åndelig opplæring er nødvendig for at mennesket skal kunne leve i harmoni med sin samvittighets stemme. For selv om alt er gjennomsyret av guddommelig kjærlighet, klokt skapt til menneskets beste og lykke, betyr materien som omgir oss i verden en prøve for ånden fra det øyeblikket vi bebor en verden som vi ikke tilhører og forener oss med en kropp som er forskjellig fra vår egen.

15 I dette kan du se grunnen til at ånden glemmer sin fortid. Fra det øyeblikket den inkarnerer og smelter sammen med en bevisstløs skapning som nettopp har blitt født, begynner den et liv som er nært forbundet med den kroppen.

16 Av ånden forblir bare to kvaliteter til stede: samvittigheten og intuisjonen; men personligheten, de fullførte gjerningene og fortiden forblir skjult for en tid. Dette er slik det er ment av Faderen.

17 Hva ville det bli av ånden som har kommet fra lyset fra et høyt hjem for å leve i denne verdens elendige forhold, hvis den skulle huske sin fortid? Og hvilken forfengelighet ville det være blant mennesker hvis storheten som eksisterte i deres ånd i et annet liv ble åpenbart for dem? (257, 18 - 19)

Riktig evaluering av kroppen og dens veiledning av ånden

18 Jeg ber deg ikke bare om å rense din ånd, men også å styrke kroppen din, slik at de nye generasjonene som kommer ut av deg, vil være sunne og deres ånder vil være i stand til å oppfylle sitt vanskelige oppdrag. (51, 59)

19 Ta vare på kroppens helse, dens bevaring og vitalitet. Min lære råder deg til å ha kjærlig omsorg for din ånd og for din kropp, for begge utfyller hverandre og trenger hverandre i den vanskelige åndelige oppgaven som er betrodd dem. (92,75)

20 Ikke gi kroppen din mer betydning enn den virkelig har, og la den heller ikke ta den plassen som bare tilhører din ånd.

21 Forstå at kroppsskallet bare er verktøyet du trenger for at ånden skal manifestere seg på jorden. (62, 22 - 23)

22 Se hvordan denne læren er gunstig for din ånd; for mens kroppens materie nærmer seg litt mer til jordens bryst for hver dag som går, nærmer ånden seg derimot mer og mer til evigheten.

23 Kroppen er støtten som ånden hviler på så lenge den bor på jorden. Hvorfor la den bli en lenke som lenker eller et fangeshull som fengsler? Hvorfor la den være roret i ditt liv? Er det riktig for en blind mann å lede ham hvis øyne ser? (126, 15 - 16)

24 Denne læren er enkel, som alt som er rent og guddommelig, og derfor lett å forstå. Men noen ganger vil det virke vanskelig for deg å praktisere den. Åndens anstrengelser krever anstrengelse, forsakelse eller offer fra din kropps side, og hvis du mangler utdanning eller åndelig disiplin, må du lide.

25 Siden tidenes morgen har det vært en kamp mellom ånden og "kjødets" [sjelen] i forsøket på å forstå hva som er rett, tillatt og godt for å leve et liv som er i samsvar med loven gitt av Gud.

26 I denne vanskelige kampen virker det for deg som om en fremmed og ondsinnet makt stadig frister deg til å vende ryggen til kampen

og inviterer deg til å gjøre bruk av din frie vilje og fortsette på materialismens vei.

27 Jeg sier deg at det ikke finnes noen større fristelse enn kroppens svakhet: følsom for alt som omgir den; svak nok til å gi etter; lett å bringe ned og forføre. Men den som har lært å mestre kroppens drifter, lidenskaper og svakheter, har erobret fristelsen han bærer i seg selv. (271, 49 - 50)

28 Jorden er en slagmark, det er mye å lære. Hvis det ikke var slik, ville noen få års liv på denne planeten være nok for deg, og du ville ikke bli sendt ut igjen og igjen for å bli født på nytt. Det finnes ingen mørkere og dystre grav for ånden enn dens egen kropp når den klamrer seg til jord og materialisme.

29 Mitt ord reiser deg fra denne graven og gir deg etterpå vinger til å sveve til fredens og det åndelige lysets regioner. (213, 24 - 25)

Betydningen/oppgaven til sjel, ånd og samvittighet i mennesket

30 Kroppen kunne eksistere uten ånd, utelukkende ved hjelp av besjelet kroppslig liv; men det ville da ikke være et menneske. Det ville ha sjel og være uten ånd, men det kunne da ikke lede seg selv, og det ville heller ikke være det høyeste vesen, kjenne loven gjennom samvittigheten, skille godt fra ondt og motta enhver guddommelig åpenbaring. (59, 56)

31 Samvittigheten skal opplyse ånden, og ånden skal lede kroppen (over sjelen). (71, 9)

32. Mens noen i verden løper etter falsk storhet, sier andre at mennesket er en ubetydelig skapning for Gud, og det er til og med de som sammenligner seg med jordens orm. Visstnok kan din materielle kropp virke liten for deg midt i min skapelse, men for meg er den ikke, på grunn av visdommen og styrken som jeg skapte den med.

33. Men hvordan kan du bedømme ditt vesens storhet etter kroppens mål? Føler du ikke åndens nærvær i den? Den er større enn kroppen din, dens eksistens er evig, dens reise uendelig, du er ikke i stand til å se slutten på dens utvikling, så lite som dens opprinnelse. Jeg vil ikke se deg liten, jeg skapte deg for å nå storhet. Vet du når jeg anser mennesket som lite? Når han har degenerert i synd, for da har han mistet sin adel og sin verdighet.

34. I lang tid nå har du ikke lenger holdt deg til meg, du vet ikke lenger hva du er i

virkeligheten, fordi du har tillatt mange kvaliteter, evner og gaver som din Skaper plasserte i deg å ligge inaktiv i ditt vesen. Dere sover med hensyn til ånden og samvittigheten, og det er nettopp i deres åndelige kvaliteter at menneskets sanne storhet ligger. Du lever som vesener som er av denne verden, fordi de blir til og dør i den. (85, 56 - 57)

35. Med Mitt kjærlighetsord viser Jeg deg hvilken verdi din ånd har for Meg. Det er ingenting i den materielle skapelsen som er større enn din ånd - verken den kongelige stjernen med sitt lys, eller jorden med alle sine underverk, eller noe annet skapt er større enn den ånden jeg har gitt deg, for den er en guddommelig partikkel, er en flamme som har kommet ut fra den guddommelige ånd.

36 Bortsett fra Gud er det bare ånder som har åndelig intelligens, bevissthet, vilje og viljesfrihet.

37 Over instinktet og tilbøyelighetene til "kjødet" [sjelen] stiger et lys, som er din ånd, og over dette lyset en guide, en lærebok og en dommer, som er samvittigheten. (86, 68)

38 Menneskeheten, i sin materialisme, sier til meg: "Eksisterer Åndens rike i det hele tatt?" Men Jeg svarer dere: O vantro, dere er den "tredje tidsalders" Thomas. Følelser av medlidenhet og barmhjertighet, ømhet, vennlighet og sjenerøsitet er ikke kroppens egenskaper, like lite som nådens gaver som dere bærer skjult i dere. Alle disse følelsene som er innprentet i ditt hjerte og sinn, alle disse evnene tilhører ånden, og du må ikke fornekte det. "Kjødet" er bare et begrenset redskap, men det er ikke ånden: den er stor fordi den er et atom av Gud.

39 Søk din ånds sete i kjernen av ditt vesen og den store visdom i kjærlighetens herlighet. (147, 21 - 22)

40 Sannelig sier jeg dere, fra menneskehetens tidligste dager har mennesket hatt den intuitive viten om at det bærer i seg et åndelig vesen - et vesen som, selv om det er usynlig, åpenbarer seg i de forskjellige gjerningene i dets liv.

41. Din Herre har fra tid til annen åpenbart for deg åndens eksistens, dens natur og dens skjulte vesen. For selv om du bærer den i deg, er sløret som din materialisering innhyller deg i, så tykt at du ikke er i stand til å skjelne det edleste og reneste i ditt vesen.

42 Mennesket har våget å fornekte mange sannheter. Likevel - troen på åndens eksistens har ikke vært noe av det han har kjempet mest mot, fordi mennesket har følt og til slutt forstått at å fornekte ånden ville være det samme som å fornekte seg selv.

43. Da menneskekroppen degenererte på grunn av sine lidenskaper, sine laster og sine sanselige nytelser, ble den en lenke, et mørkt bind for øynene, et fengsel og et hinder for åndens utfoldelse. Likevel har mennesket aldri manglet en gnist av indre lys til å komme til hjelp i prøvelsens timer.

44 Sannelig sier jeg dere, det høyeste og reneste uttrykk for ånden er samvittigheten, det indre lys som gjør mennesket til det første, det høyeste, det største og edleste blant alle skapningene som omgir det. (170, 56 - 60)

45 Jeg sier til alle mennesker at den høyeste og vakreste tittelen som mennesket har, er å være "Guds barn", selv om det er nødvendig å gjøre seg fortjent til den.

46. Hensikten med loven og læren er å åpenbare for dere kunnskapen om Min sannhet, slik at dere kan bli verdige barn av den guddommelige Fader som er den høyeste fullkommenhet. (267, 53)

47. Du vet at du ble skapt i Mitt bilde og likhet, men når du sier det, tenker du på din menneskelige form. Jeg sier deg, mitt bilde er ikke der, men i din ånd, som, for å bli som meg, må perfeksjonere seg selv ved å praktisere dydene.

48. Jeg er Veien, Sannheten og Livet, Jeg er Rettferdigheten og Godheten, og alt dette kommer fra Guddommelig Kjærlighet. Forstår du nå hvordan du må være for å være "i mitt bilde og likhet"? (31,51 - 52)

49. Du har en refleksjon av det guddommelige i deg, jeg er i sannhet i deg. Intelligensen, viljen, evnene, sansene og dydene du besitter, vitner om den høyere naturen du tilhører og er et levende vitnesbyrd om Faderen som du kommer fra.

50. Til tider, gjennom ulydighet og synd, besudler og besudler dere bildet dere bærer av Meg i deres vesen. Da ligner du ikke på meg, for det er ikke nok å ha en menneskelig kropp og en ånd for å være et bilde av Skaperen. Den sanne likheten med meg er i ditt lys og i din kjærlighet til alle dine naboer. (225, 23 - 24)

51. Jeg skapte deg "i mitt bilde og likhet", og siden jeg er både tre og én, eksisterer denne treenigheten også i deg.

52. Ditt materielle legeme representerer Skapelsen i kraft av sin fullkomne utforming og harmoni. Din inkarnerte ånd er et bilde av "Ordet" som ble menneske for å etterlate et spor av kjærlighet i menneskenes verden; og din samvittighet er en strålende gnist fra Den hellige ånds guddommelige lys. (220, 11 - 12)

53 Hvilken fortjeneste ville din ånd ha hvis den arbeidet i en kropp uten vilje og uten egne tilbøyeligheter? Åndens kamp med sitt kroppslige skall [sjel] er makt mot makt. Der finner den prøvesteinen der den må bevise sin overlegenhet og sin ånds storhet. Det er testen der ånden ofte bukker under for et øyeblikk for fristelsene som verden bringer den inn i gjennom "kjødet". Så stor er kraften som disse (fristelsene) utøver på ånden at du til slutt hadde inntrykk av at en overnaturlig og ondartet kraft dro deg til ruin og ødela deg i lidenskapene.

54 Hvor stort er ikke åndens ansvar overfor Gud! Kjødet har ikke påtatt seg dette ansvaret. Se hvordan det hviler for alltid i jorden når døden kommer. Når vil du skaffe deg fortjeneste slik at din ånd kan bli verdig til å bo i mer fullkomne hjem enn dette du bor i?

55. Verden tilbyr dere kroner som bare vitner om forfengelighet, stolthet og falsk storhet. For ånden som vet å overskride disse forfengeligheter, er en annen krone reservert i det hinsidige, den av min visdom. (53, 9 - 11)

56 Livet skal manifesteres mer i ånden enn i kroppen. Hvor mange har ikke levd i denne verden; men hvor få har ikke levd åndelig og uttrykt den nåden som finnes i hvert menneske, i den guddommelige gnisten som Skaperen plasserte i mennesket.

57 Hvis folk var i stand til å bevare klarsyn i sinnet, kunne de se sin fortid, sin nåtid og sin fremtid gjennom det.

58 Ånden er som min bok med guddommelig visdom. Hvor mye den inneholder! Om og om igjen har den noe å åpenbare for deg - noen ganger åpenbaringer så dype at de er uforståelige for deg.

59. Den gnisten av lys som er til stede i ethvert menneske, er det båndet som forbinder mennesket med det åndelige, er det som bringer det i kontakt med det hinsidige og med sin Far. (201, 37 - 40)

60 Å, om bare din materielle natur kunne absorbere det din ånd mottar gjennom synets gave! For din ånd slutter aldri å se, selv om kroppen, på grunn av sin materielle natur, ikke oppfatter noe av det. Når vil du være i stand til å forstå din ånd? (266, 11)

61. Så lenge dere, som ikke elsker livet fordi dere kaller det grusomt, ikke anerkjenner samvittighetens betydning i mennesket, og heller ikke lar dere lede av den, vil dere ikke finne noe av sann verdi.

62 Det er samvittigheten som løfter ånden til et høyere liv over materien [sjelen] og dens lidenskaper. Åndeliggjøring vil få deg til å føle Guds store kjærlighet hvis du lykkes i å omsette den i handling. Da vil du forstå meningen med livet, du vil se dets skjønnhet og oppdage dets visdom. Da vil du vite hvorfor jeg har kalt det liv.

63. Hvem vil våge å avvise denne læren og si at den ikke er sann, etter å ha lært den å kjenne og forstå?

64 Når du forstår at din sanne verdi er basert i din samvittighet, vil du leve i harmoni med alt som er skapt av din Far.

65. Da vil samvittigheten forskjønne det fattige menneskelivet; men før det må mennesket vende seg bort fra alle lidenskaper som skiller ham fra Gud for å følge rettferdighetens og visdommens vei. Da vil det sanne livet begynne for deg, det livet som du i dag ser på med likegyldighet fordi du ikke vet hva du forakter og ikke har noen anelse om dets fullkommenhet. (11, 44 - 48)

Guds tempel i mennesket

66. Menneskehetens oppfatning av Meg er barnslig fordi den ikke har vært i stand til å fatte de åpenbaringer Jeg uopphørlig har gitt den. For den som vet hvordan han skal forberede seg, er jeg synlig og berørbar og til stede overalt; men for den som ikke har noen følsomhet fordi materialismen har forherdet ham, er det vanskelig å forstå at jeg eksisterer, og han føler at jeg er umåtelig fjern, at det er umulig for meg å bli følt eller sett på noen måte.

67. Mennesket må vite at det bærer Meg i seg, at det i sin ånd og i lyset av sin samvittighet besitter det guddommeliges rene nærvær. (83, 50 - 51)

68. Lidelsen som tynger menneskene i denne tiden fører dem skritt for skritt, uten at de er

klar over det, til portene til den indre helligdommen, der de, ute av stand til å gå videre, vil spørre: "Herre, hvor er du?" Og fra innsiden av tempelet vil Mesterens nådige stemme bli hørt og fortelle dem: "Jeg er her hvor jeg alltid har bodd - i din samvittighet." (104, 50)

69. Du ble født i meg. Du har mottatt åndelig og materielt liv fra Faderen. Og i overført betydning kan jeg fortelle deg at samtidig som du ble født i meg, ble jeg født i deg.

70 Jeg er født i din samvittighet, vokser i din utvikling og åpenbarer meg fullt ut i dine kjærlighetsverk, slik at du kan si med glede: "Herren er med meg". (138, 68 - 69)

71. I dag er dere fremdeles barnas elever og kan ikke alltid forstå Min undervisning riktig; men for tiden, snakk til Gud med ditt hjerte, med dine tanker, og Han vil svare deg fra den innerste delen av ditt vesen. Hans budskap, som vil tale i din samvittighet, vil være en klar, vis og kjærlig stemme som du vil oppdage litt etter litt, og som du senere vil bli vant til. (205, 47)

72. Jeg vil etablere Den Hellige Ånds Kirke i Mine disiplers hjerter i denne tredje tidsalder. Der vil Skaperens Gud bo, den sterke Gud, den Gud som ble menneske i den andre tidsalder, den uendelige visdoms Gud. Han bor i dere, men hvis dere vil føle Ham og høre lyden av Hans Ord, må dere forberede dere innvendig.

73 Den som gjør godt, føler mitt nærvær i sitt indre, det samme gjør den som er ydmyk eller ser en bror i enhver neste.

74. I din ånd finnes Den hellige ånds tempel. Dette riket er uforgjengelig, det finnes ingen stormer eller orkaner som kan rive det ned. Det er usynlig og urørlig for det menneskelige blikk, dets søyler skal være ønsket om å vokse i godhet. Dens kuppel er nåden som Faderen skjenker sine barn, dens port er den guddommelige mors kjærlighet; for alle som banker på min dør vil berøre den himmelske mors hjerte.

75 Disipler, her er sannheten som bor i Den Hellige Ånds kirke, slik at dere ikke kan være blant dem som går vill på grunn av falske tolkninger. Kirkene av stein var bare et symbol, og av dem skal ikke en stein bli igjen på en annen.

76. Jeg vil at troens flamme alltid skal brenne på ditt indre alter, og at du skal forstå at du med dine gjerninger legger grunnlaget som

den store helligdommen en dag skal hvile på. Jeg tester alle mennesker med deres forskjellige ideer og arbeider på dem, for alle vil jeg gjøre delaktige i oppføringen av mitt tempel. (148,44-48)

Kapittel 33 - Mann og kvinne, foreldre og barn, ekteskap og familie

Forholdet mellom mann og kvinne

1 Selv før du ville komme til jorden, kjente jeg allerede din livsvei og dine tilbøyeligheter; og for å hjelpe deg på din livsreise, plasserte jeg på din vei et hjerte som ville belyse stien gjennom sin kjærlighet til deg. Dette hjertet var både en manns og en kvinnes hjerte. Med det ønsket jeg å gi deg en hjelp slik at du ville bli en stab av tro, moralsk styrke og barmhjertighet for dem som trenger det. (256, 55)

2. Jeg ville at du skulle dele i lykken ved å være far, og derfor gjorde jeg deg til foreldre til mennesker, slik at du skulle gi form til slike vesener som ligner deg og som de åndelige vesenene jeg sender til deg ville inkarnere. Siden det er moderlig kjærlighet i det guddommelige og evige, ønsket jeg at det skulle være et vesen i menneskelivet som ville legemliggjøre det, og det vesenet er kvinnen. 3 I begynnelsen ble mennesket delt i to deler, og dermed ble de to kjønnene skapt, det ene - mannen, det andre - kvinnen; i ham styrke, intelligens, verdighet; i henne ømhet, ynde, skjønnhet. Den ene - frøet, den andre - den fruktbare jorden. Se her to vesener som bare kan føle seg komplette, perfekte og lykkelige når de er forent. I sin harmoni vil de danne ett "kjøtt", en vilje og ett ideal.

4 Når denne foreningen er inspirert av Ånden og av kjærlighet, kalles den ekteskap. (38, 29 - 31)

5 Sannelig sier jeg dere: Jeg ser at i denne tiden har mann og kvinne gått bort fra sine veier.

6 Jeg oppdager menn som ikke oppfyller sine forpliktelser; kvinner som unngår moderskap og andre som trenger inn i sfærer som er ment for mannen, selv om du i eldgamle tider ble fortalt at mannen er kvinnens hode.

7 Kvinnen skal ikke føle seg nedverdighet på grunn av dette, for nå sier jeg dere at kvinnen er mannens hjerte.

8 ee, dette er grunnen til at jeg har innstiftet og helliget ekteskapet. For i foreningen av disse to vesener, som er åndelig like, men fysisk forskjellige, er det den perfekte tilstand. (66, 68 - 69)

9 Hvor få er det ikke som søker å leve i fredens, lysets og harmoniens paradis ved å oppfylle de guddommelige lovene med kjærlighet.

10 Veldig lang er den veien som menneskene har reist, men likevel foretrekker de å spise de forbudte fruktene, som bare akkumulerer lidelse og skuffelse i deres liv. Forbudte frukter er de som er gode fordi Gud skapte dem, men som kan bli skadelige for mennesket hvis det ikke har forberedt seg ordentlig eller bruker dem i overkant.

11 Mannen og kvinnen tar livets frukt uten forberedelse og anerkjenner ikke sitt ansvar overfor Skaperen når de avler nye vesener til å bli mennesker på jorden. (34, 12 - 14)

12 Noen spør meg: "Herre, er menneskelig kjærlighet utillatelig og avskyelig i dine øyne, og godkjenner du bare åndelig kjærlighet?"

13 Nei, mennesker. Det er sant at de høyeste og reneste kjærlighetsfølelsene tilhører ånden, men jeg plasserte også et hjerte i menneskekroppen slik at den kunne elske, og jeg ga den følelser slik at den gjennom dem kunne elske alt som omgir den.

14. Kjærlighet, hvis røtter bare er i det fysiske, er særegen for sanseløse vesener fordi de mangler en samvittighet som opplyser deres vei. Videre forteller jeg deg at gode frukter alltid kommer frem fra gode fagforeninger, og lysvesener vil inkarnere i dem. (127,7 - 8, 10)

15. Jeg ber dere ikke om å gjøre overmenneskelige ofre. Jeg har ikke bedt mannen om å slutte å være mann for å følge meg, og heller ikke har jeg bedt kvinnen om å slutte å være det for å oppfylle en åndelig oppgave. Jeg skilte ikke mannen fra hans ledsager, og heller ikke fjernet jeg henne fra mannen sin slik at hun kunne tjene meg; heller ikke ba jeg foreldrene om å forlate barna sine eller gi opp arbeidet sitt for å følge meg.

16 Til den ene og den andre fikk jeg dem til å forstå, da jeg gjorde dem til "arbeidere i denne vingården", at for å være mine tjenere må de ikke slutte å være mennesker, og at de derfor må forstå å gi Gud det som er Guds og til verden det som tilkommer den. (133, 55 - 56)

Menneskets natur og oppgave

17 Til dere menn har jeg gitt en arv, en eiendom, en kone som er betrodd dere til å elske og ta vare på. Og likevel har din ledsager kommet klagende og gråtende til meg på grunn av din mangel på forståelse.

18 Jeg har fortalt deg at du er sterk, at du ble skapt "i mitt bilde og likhet". Men jeg ba deg ikke om å ydmyke kvinnen og gjøre henne til din slave.

19 Jeg har gjort deg sterk til å representere meg i ditt hjem: sterk i dyd, i talent, og har gitt deg som et supplement i ditt jordiske liv som ledsager kvinnen, slik at du i gjensidig kjærlighet kan finne styrke til å møte prøvelser og skiftende formuer. (6, 61)

20 Husk, menn, at det ofte har vært dere som har brakt dydige kvinner ned i deres garn ved å søke i dem de følsomme og svake sidene. Men de speilene som var klare og som nå er uklare, skal dere igjen få til å reflektere deres ånds renhet og skjønnhet.

21 Hvorfor forakter du i dag dem du pleide å forføre til et fordervet liv? Hvorfor klager du over kvinners degenerasjon? Forstå at hvis du hadde ledet dem på min lov, som er hjertets og åndens lov, respekt og nestekjærlighet, og elsket dem med den kjærligheten som løfter og ikke med den lidenskapen som nedbryter, ville du ikke ha noen grunn til å gråte og klage, og de ville ikke ha falt.

22 Mannen søker og forventer dyder og skjønnhet fra kvinnen. Men hvorfor krever du det du ikke fortjener?

23 Jeg ser at du fremdeles tror du har store fortjenester, selv om du har få. Gjenoppbygg med dine gjerninger, ord og tanker det du har ødelagt, og gi ærbarhet, moral og dyd den verdien de har.

24. Hvis dere strever på denne måten, mennesker, vil dere hjelpe Jesus i hans frelsesverk, og deres hjerte vil bli fylt av glede når dere ser hjemmene hedret av gode hustruer og ærbare mødre. Din glede vil være stor når du ser dyden komme tilbake til dem som hadde mistet den.

25 Frelsen er for alle. Hvorfor skulle ikke selv den største synder bli frelst? Dette er grunnen til at jeg sier til dere menn: arbeid sammen med meg for å redde dem dere har ført til ruin ved å innpode nytt håp i dem med lyset fra min lære. La mine kjærlige tanker nå deres

sinn og hjerter. Bring mine budskap til dem også i fengslene og sykehusene, til og med til hengemyrens steder. For der vil de gråte av anger og smerte fordi de ikke var sterke nok da verden med sine fristelser dro dem til undergang.

26 Hver kvinne var en gang et barn, hver kvinne var en gang jomfru, derfor kunne du nå hennes hjerte med empati.

27. Jeg vil gjøre bruk av de menn som ikke har beiset disse dydene og overlate denne oppgaven til dem. Husk at jeg har sagt til deg: "Av dine gjerninger skal du bli kjent." La Ånden tale gjennom jordisk manifestasjon.

28. Men til dem som ikke var villige til å respektere kjærlighetsimpulsene jeg la i dette vesenet, sier jeg: Hvorfor sier du at du elsker når det ikke er kjærlighet du føler? Hvorfor gir du andre grunn til å falle, og ingenting stopper deg? Tenk: Hva ville hjertet ditt føle hvis det du gjør mot de avløvede blomstene ble gjort mot moren din, søsteren din eller din elskede og derfor respekterte kone? Har du noen gang tenkt på sårene du har påført foreldrene til dem som oppdro dem med så mye kjærlighet? 29 Spør ditt hjerte i en skikkelig undersøkelse i samvittighetens lys om du kan høste det du ikke har sådd.

30 Hva forbereder du for ditt fremtidige liv hvis du fortsetter å skade naboene dine? Hvor mange vil bli dine ofre? Hva blir ditt endelikt? Sannelig sier jeg dere: Dere har gjort mange til ofre i deres lidenskapers virvelvind; noen tilhører nåtiden og andre fortiden.

31 Jeg vil at hjertet og munnen, som var et fristed for utroskap og løgn, skal bli et fristed for sannhet og kysk kjærlighet.

32 Lys opp dine naboers vei gjennom Ordet og ditt eksempel, slik at du kan være frelser for falne kvinner. Å, om bare hver og en av dere kunne redde minst én!

33 Ikke snakk vondt om den kvinnen, for det sårende ordet som sårer en, vil såre alle som hører det - for fra det øyeblikket vil også de bli onde dommere.

34. Respekter andres handlemåter og hemmeligheter, for det er ikke opp til deg å dømme dem. Jeg foretrekker menn som har falt i synd og som jeg vil gjenopprette enn hyklere som viser renhet og likevel synder. Jeg foretrekker en stor synder, men en som er oppriktig, fremfor falsk dyd. Hvis dere vil

pynte dere, la det være oppriktighetens festlige klær.

35. Hvis du finner en dydig kvinne med høye følelser og føler deg uverdig til å komme til henne, selv om du elsker henne, og hvis du deretter ydmyker og forakter henne og, etter å ha lidd og erkjent din overtredelse, vender deg til henne for å få trøst, vil du banke forgjeves på hennes dør.

36 Hvis alle kvinner som har spilt en rolle i hver manns liv hadde mottatt ordet og følelsen av kjærlighet, respekt og forståelse fra ham, ville ikke din verden være på syndens høyde der den er. (235,18 - 32)

Kvinnen, hustruen og moren

37. Kvinner, det er dere som med deres bønn opprettholder den lille freden som finnes på jorden - de som, som trofaste voktere av hjemmet, sørger for at det ikke mangler kjærlighetens varme. På denne måten forener dere dere med Maria, deres mor, for å bryte menneskelig stolthet. (130, 53)

38. Kvinner, dere som våter denne verdens vei med deres tårer og markerer deres vandring gjennom dette livet med blod: Hvil med meg slik at du kan få ny styrke og fortsette å være kjærlighetens ly, hjemmets ild, det sterke fundamentet til huset jeg har betrodd deg på jorden. Slik at du kan fortsette å være lerken hvis vinger dekker din ektefelle og barn. Jeg velsigner deg.

39 Jeg opphøyer mannen og kvinnens plass ved mannens høyre hånd. Jeg helliggjør ekteskapet og velsigner familien.

40. På denne tiden kommer jeg med kjærlighetens sverd for å sette alle ting i orden, siden de tidligere ble fortrent av mennesker. (217, 29 - 31)

41 Sannelig sier jeg dere: Menneskelig fornyelse må begynne med kvinnen, slik at hennes frukter, som vil være morgendagens menn, vil være fri for de skavanker som har ført dere til degenerasjon.

42 Etter dette vil det være opp til mannen å gjøre sin del i dette gjenopprettelsesarbeidet, for den som har ødelagt en kvinne, må reise henne opp igjen.

43 I dag har jeg inspirert deg til å redde kvinnen som har snublet på sin vei; og når du deretter presenterer for meg den du har reddet, vil jeg gi henne en blomst, velsignelser og veldig stor fred slik at hun ikke faller igjen.

44. Hvis du oppfyller denne oppgaven på denne måten, vil de vesener som har blitt såret av verden, føle Jesu kjærlighet komme inn i deres hjerter.

45 Jeg vil høre det når de sier til meg i sin bønn: "Min Far, se ikke på min synd, se bare på min smerte. Døm ikke min utakknemlighet, se bare på min sorg." I det øyeblikket vil Min trøst senke seg over det plagede hjertet, og det vil rense seg selv med tårer. Hvis du bare visste at bønnen til synderen føltes sterkere enn den stolte som tror seg rettferdig og ren. (235, 16 - 17, 43 - 45)

46. Av den kjærlighet som jeg har gitt dere liv med, viser menneskene bare få tegn eller kjennetegn. Av alle menneskelige følelser er det som mest ligner guddommelig kjærlighet morskjærlighet, for i den er uselviskhet, selvfornektelse og ønsket om å gjøre barnet lykkelig, selv om det koster ofre. (242, 39)

47 Til dere ufruktbare kvinner sier Mesteren: Dere har sterkt ønsket og bedt om at livmoren deres skulle bli en kilde til liv, og har håpet at en kveld eller en morgen skulle bankingen av et ømt hjerte høres i dere. Men dagene og nettene har gått, og bare hulk har unnsuppet brystet ditt, fordi ingen barn har banket på dørene dine.

48. Hvor mange av dere som hører meg, og som har blitt fratatt alt håp av vitenskapen, må bli fruktbare slik at dere kan tro på min kraft, og mange anerkjenner meg gjennom dette miraklet. Se og vær tålmodige. Ikke glem mine ord! (38, 42 - 43)

Utdanning av barn og unge

49. Familiefedre, unngå feil og dårlige eksempler. Jeg krever ikke fullkommenhet fra deg, bare kjærlighet og omsorg for barna dine. Forbered dere åndelig og fysisk, for i det hinsidige venter store legioner av åndelige vesener på øyeblikket for å bli mennesker blant dere.

50 Jeg vil ha en ny menneskehet som vil øke og formere seg ikke bare i antall, men også i dyd, slik at folk vil se den lovede byen nær og deres barn vil nå å bo i det nye Jerusalem.

51 Jeg vil at jorden skal fylles med mennesker av god vilje som er kjærlighetens frukter.

52 Ødelegg denne tidens Sodoma og Gomorra, ikke la ditt hjerte bli vant til deres synder, og vær ikke som deres innbyggere. (38, 44 -47)

53. Vis dine barn veien med nidkjærhet, lær dem å oppfylle Åndens og materiens lover; og hvis de bryter dem, irettesett dem, for du, som foreldre, representerer meg på jorden. Husk da Jesus, som, full av hellig vrede, lærte kjøpmennene i Jerusalem en leksjon for all tid, og forsvarte Guds sak, de uforanderlige lovene. (41, 57)

54. I dag er dere ikke lenger små barn, og dere kan forstå betydningen av min lære. Dere vet også at deres ånd ikke ble til samtidig med den kroppen dere har, og at den ene ikke har samme opprinnelse som den andre. De barna du holder i armene dine bærer uskyld i sine hjerter, men i sine sinn har de en fortid som noen ganger er lengre og mer uhyggelig enn deres egne foreldres. Hvor stort ansvar har ikke de som skal gi næring til disse hjertene, slik at deres ånder kan utvikle seg videre.

55 Ikke se på barna dine med mindre kjærlighet på grunn av dette. Husk at du ikke vet hvem de er, og heller ikke hva de har gjort. Snarere, øk din hengivenhet og kjærlighet til dem og takk din far for å ha plassert sin barmhjertighet i deg for å gjøre deg til guider og rådgivere for dine åndelige brødre og søstre som du er midlertidige foreldre for når det gjelder deres kropp og blod. (56, 31 - 32)

56. Jeg sier til familiefedrene at akkurat som de er bekymret for sine barns materielle fremtid, bør de også være bekymret for deres åndelige fremtid, på grunn av det oppdraget de har brakt inn i verden i denne forbindelse. (81, 64)

57 Vit at når ånden inkarnerer, bringer den med seg alle sine fakulteter, at dens skjebne allerede er skrevet ned, og at den derfor ikke trenger å motta noe i verden først. Han bringer et budskap eller en forsoningsoppgave. Noen ganger høster han et (godt) frø, og andre ganger betaler han en gjeld. Men alltid i dette livet mottar han en leksjon av kjærlighet gitt til ham av sin far.

58. Du som leder dine barn gjennom dette livet, sørg for at når den barnlige uskyldens tid er over, følger de Min lovs vei. Vekk deres følelser, avslør for dem deres evner og inspirer dem alltid til godhet, og sannelig sier jeg deg, hvem du bringer til meg på denne måten vil bli overfylt av lyset som stråler fra den guddommelige ilden som er min kjærlighet. (99, 64 - 65)

59. Åndelig sett har dere allerede kommet langt, og nå er dere forbløffet over den intuisjon og den utfoldelse som de nye generasjonene åpenbarer fra sin tidligste barndom. For de er ånder som har opplevd mye og nå kommer igjen for å fremme menneskeheten - noen på åndens veier, og andre på verdens veier, i henhold til deres evner og deres misjon. Men med dem vil alle mennesker finne indre fred. Disse vesener som jeg snakker til deg, vil være dine barn. (220, 14)

60. Tror du at et barn, i møte med det dårlige eksemplet til en jordisk far som er ond eller ond, begår en feil hvis han ikke følger hans livsstil? Eller tror du at barnet er forpliktet til å følge foreldrenes trinn?

61 Sannelig sier jeg dere: Samvittighet og fornuft skal lede dere på rett vei. (271, 33 - 34)

62 Velsignet uskyld er smittet av verdens fordervelse, ungdommene følger dens vei i betagende kurs, og jomfruene har også mistet beskjedenhet, kyskheter og kyskheter. Alle disse dydene har forsvunnet fra deres hjerter. De har næret de verdslige lidenskapene og ønsker bare gledene som fører dem til ruin.

63. Jeg taler til dere i all klarhet, slik at dere kan sette i gang og ta et fast skritt i utviklingen av deres ånd. (344, 48)

64 Inspirer ungdommen til kjærlighet til sin neste, gi dem store og edle idealer, for det vil være ungdommen som i morgen vil kjempe for å oppnå en tilværelse der rettferdighet, kjærlighet og åndens hellige frihet skinner. Forbered dere, for det store slaget som profetiene taler om, er ennå ikke kommet. (139, 12)

Et ord til barna og jomfruene

65. Dere barn har alle en guddommelig Far i meg, og hvis jeg har gitt dere menneskelige foreldre i det materielle liv, var det for at de skulle gi liv til deres legeme og representere deres himmelske Far sammen med dere. Jeg har sagt til dere: "Dere skal elske Gud mer enn alle skapte ting," og jeg har lagt til: "Du skal ære din far og mor". Så ikke forsøm dine plikter. Hvis du ikke takknemlig har anerkjent kjærligheten til foreldrene dine, og du fremdeles har dem i verden, velsign dem og anerkjenn deres fortjeneste. (9, 19)

66. På denne dagen taler jeg spesielt til jentene som i morgen må lyse opp livet i et

nytt hjem med sitt nærvær, som skal vite at ektefellens og morens hjerte er lys som lyser opp helligdommen slik Ånden lyser opp det indre tempelet.

67 Forbered dere allerede nå slik at deres nye liv ikke overrasker dere; forbered allerede nå den veien som deres barn skal vandre på - de åndelige vesener som venter på timen for å nærme seg deres bryst, for å ta form og menneskelig liv, for å oppfylle en oppgave.

68 Vær mine medarbeidere i mine planer om gjenopprettelse, i mitt arbeid for fornyelse og rettferdighet.

69 Vend deg bort fra de mange fristelsene som omgir dine skritt i denne tiden. Be for de syndige byene hvor så mange kvinner går til grunne, hvor så mange helligdommer blir vanhelliget, og hvor så mange lamper slukkes.

70. Ved ditt eksempel, spre frøet av liv, sannhet og lys som vil stoppe konsekvensene av mangelen på åndelighet i menneskeheten.

71 Jomfruer av dette folket: våkn opp og gjør dere klare til kamp! Ikke bli blendet av hjertets lidenskaper, ikke bli blendet av det uvirkelige. Utvikle dine gaver av intuisjon, inspirasjon, følsomhet og ømhet. Bli sterke i sannheten, og du vil ha dine beste våpen klare til å møte kampen i dette livet.

72. For å gi kjærligheten videre med blodet ditt, for å hjelpe barna dine med livets essens, som er kjærligheten som jeg snakker så mye om til deg, må du først oppleve den, la den gjennomsyre deg og føle den dypt. Dette er hva min undervisning ønsker å oppnå i dine hjerter. (307, 31 - 36)

Ekteskap og familie

73. Ekteskapsloven kom ned som et lys som talte gjennom erkefedrenes ånd for at de skulle erkjenne at foreningen av mann og kvinne betyr en pakt med Skaperen. Frukten av denne foreningen er barnet der foreldrenes blod flyter sammen som et bevis på at det som er forent for Gud, ikke kan oppløses på jorden.

74. Den lykke som far og mor føler når de har født et barn, er lik den som Skaperen opplevde da Han ble far ved å gi liv til sine høyt elskede barn. Senere, da jeg ga dere lover gjennom Moses for at dere skulle forstå å velge den rette ektefelle og ikke begjære din nestes hustru, var det fordi menneskene i

kraft av sin frie vilje hadde forvillet seg inn på utroskapens og lidenskapens veier.

75. Etter at denne tiden var gått, kom jeg til verden i Jesus og opphøyet ekteskapet og med det menneskelig moral og dyd gjennom min nådige instruksjon, som alltid er kjærlighetens lov. Jeg talte i lignelser for å gjøre mitt ord uforglemmelig og gjorde ekteskapet til en hellig institusjon.

76 Nå som jeg er blant dere på ny, spør jeg dere, menn og kvinner: Hva har dere gjort av ekteskapet? Hvor få kan svare tilfredsstillende! Min hellige institusjon er blitt vanhelliget, fra denne livets kilde springer død og smerte. På det rene hvite av dette lovarket er flekker og merker av mann og kvinne.

Frukten som skulle være søt, er bitter, og begeret som menn drikker, er fullt av galle.

77. Dere avviker fra mine lover, og når dere snubler, spør dere dere selv med frykt:

Hvorfor er det så mye smerte? Fordi kjødets begjær alltid har overhørt samvittighetens stemme. Nå spør jeg dere: Hvorfor har du ingen fred, selv om jeg har gitt deg alt som er nødvendig for å være lykkelig?

78. Jeg sprer en blå kappe på himmelhvelvingen slik at du kan bygge dine "reir av kjærlighet" under den, slik at du der, langt fra verdens fristelser og forviklinger, kan leve med fuglenes enkelhet; for i enkelhet og i oppriktig bønn kan man føle freden i mitt rike og åpenbaringen av mange mysterier.

79. Alle som forener seg i ekteskap foran Min Guddom - selv om hans forening ikke er bekreftet av noen prest - inngår en pakt med Meg, en kontrakt som forblir nedtegnet i Guds bok, der alle skjebner er nedskrevet.

80 Hvem kan slette disse to sammenflettede navnene derfra? Hvem kan løse i verden det som har blitt forent i min lov?

81. Hvis Jeg skulle skille dere, ville Jeg ødelegge Mitt eget verk. Hvis dere har bedt Meg om å bli forent på jorden og Jeg har gitt dere det, hvorfor holder dere ikke løftene deres etterpå og fornekte edene deres? Er ikke dette en hån mot Min lov og Mitt navn? (38, 32 - 37, 39 - 41)

82. Jeg har talt til hjertet til kvinnen, moren og hustruen, som ikke var i stand til å bevare renheten i sitt hjerte, og heller ikke til å gi varmen av ømhet og forståelse til sin ledsager og sine barn.

83 Hvordan kan menn og kvinner øke sin åndelighet hvis de ikke først har korrigert de alvorlige feilene som finnes i deres menneskelige liv?

84 Mitt arbeid krever at hans disipler vet hvordan de skal vitne om det gjennom oppriktighet og sannferdighet i handlingene i sine liv.

85. Jeg spør både den ene og den andre: Har du barn? Så ha barmhjertighet med dem. Hvis dere kunne se deres ånder bare et øyeblikk, ville dere føle dere uverdige til å kalle dere deres foreldre. Ikke gi dem dårlige eksempler, pass deg for å rope i nærvær av barn.

86 Jeg vet at det for tiden, som aldri før, er problemer i ekteskap - problemer som de berørte menneskene bare finner én løsning på: separasjon, skilsmisse.

87. Hvis mennesket hadde den nødvendige kunnskap om åndelig kunnskap, ville det ikke begå slike alvorlige feil, for det ville i bønn og åndeliggjøring finne inspirasjon til å løse de vanskeligste forviklinger og bestå de vanskeligste prøvelser.

88. Mitt lys når alle hjerter, selv de sorgfulle og nedslåtte, for å gi dem nytt livsmot. (312, 36 - 42)

89. I den andre æra gikk jeg inn i hjemmene til mange par som var blitt gift i henhold til Moseloven, og vet du hvordan jeg fant mange av dem? De kranget og ødela frøene til fred, kjærlighet og tillit. Jeg så fiendskap og uenighet i deres hjerter, ved deres bord og i deres leir.

90 Jeg gikk også inn i hjemmet til mange som - uten at deres ekteskap var bekreftet av loven - elsket og levde som lerker gjør i redet sitt, kjærtegnet og beskyttet sin lille elskling.

91. Hvor mange er det ikke som bor under samme tak og likevel ikke elsker hverandre, og siden de ikke elsker hverandre, er de ikke forent, men åndelig adskilt! Likevel lar de ikke sine splittelser bli kjent av frykt for guddommelig straff eller menneskelige lover eller samfunnets dom, og dette er ikke ekteskap; med slike mennesker er det verken fellesskap eller sannferdighet.

92 Likevel viser de frem sin falske samhørighet, besøker familier og kirker, går turer, og verden fordømmer dem ikke fordi de vet hvordan de skal skjule sin mangel på kjærlighet. På den annen side, hvor mange som elsker hverandre, må gjemme seg, skjule

sin virkelige enhet og tåle mangel på forståelse og urettferdighet.

93. Mennesket har ikke utviklet seg høyt nok til å gjennomskue og dømme sin nestes liv riktig. De menneskene som holder de åndelige og verdslige lovene i sine hender, anvender ikke sann rettferdighet for å straffe slike tilfeller.

94. Men de tider med forståelse og dømmekraft som jeg kunngjør for deg, der menneskeheten vil bli perfektionert, vil komme, og da vil du se, som i patriarkenes tider før Moses, at foreningen av elskere gjøres slik jeg har gjort denne dagen med mine barn: på en åndelig måte. Slik skal du også gjøre i de kommende tider: i nærvær av foreldrene til dem som vil forene seg, av venner og slektninger, i den største åndelighet, brorskap og glede. (357, 25 - 27)

Kapittel 34 - Fri vilje og samvittighet

Betydningen av samvittighet og fri vilje

1 Hør, disipler: Mennesket har som åndelige gaver viljens og samvittighetens frihet; alle kommer til verden utstyrt med dyder og kan gjøre bruk av dem. I deres ånd er samvittighetens lys; men samtidig som kroppen utvikler seg, utvikler lidenskapene, de onde tilbøyelighetene, seg med den, og disse er i krig med dydene.

2. Gud lar dette skje fordi uten kamp er det ingen fortjeneste, og dette er derfor nødvendig for at du skal stige opp på den åndelige veien. Hva ville være fortjenesten til Guds barn hvis de ikke kjempet? Hva ville du gjøre hvis du levde fylt av lykke, slik du lengter etter i verden? Kan du, omgitt av komfort og rikdom, forvente åndelig fremgang? Du ville stå stille, for der det ikke er noen kamp, er det ingen fortjeneste.

3 men ikke misforstå, for når jeg snakker om kamp, mener jeg den du utvikler for å overvinne dine svakheter og lidenskaper. Disse kampene er de eneste jeg tillater menn å mestre sin egoisme og sine materielle ønsker, slik at ånden, opplyst av samvittigheten, kan ta sin sanne plass.

4 Jeg godkjenner denne indre kampen, men ikke den som mennesker fører i sitt ønske om selvforherligelse, forblindet av ærgjerrighet og ondskap. (9, 42 - 44)

5 Ånden kjemper for å oppnå sin oppstigning og fremgang, mens "kjødet" [sjelen] igjen og igjen bukker under for verdens stimuli. Men ånd og kropp [sjel] kunne harmonisere med hverandre hvis begge bare ville gjøre bruk av det de er tillatt, og det er dette min lære viser deg.

6 Hvordan kan du praktisere loven min til enhver tid? Ved å lytte til samvittighetens stemme, som er dommer over dine handlinger. Jeg befaler deg ikke noe som du ikke kan oppfylle. Jeg ønsker å overbevise deg om at veien til lykke ikke er en fantasi, men at den eksisterer, og jeg avslører her hvordan du kan reise den.

7. Du er fri til å velge veien, men det er min plikt som Far å vise deg den sanne, den korteste - den som alltid er opplyst av lyset fra det guddommelige fyrtårnet, som er min kjærlighet til deg. For dere er disipler som tørster etter å høre stadig nye ord som bekrefter deres kunnskap og gir liv til deres tro. (148,53 - 55)

8 Jeg har plassert samvittigheten i ditt vesen slik at den kan være veiledningen på alle dine veier, siden samvittigheten er i stand til å skille hva som er godt fra hva som er ondt og hva som er rett fra hva som er galt. Med dette lyset vil du ikke bli lurt, og du kan heller ikke kalles uvitende. Hvordan kan spiritisten lure sin neste eller forsøke å lure seg selv hvis han kjenner sannheten? (10, 32)

9. Mennesket på jorden er en fyrste som min kjærlighet og min rettferdighet ga denne tittelen, og oppdraget han fikk fra begynnelsen var å herske over jorden.

10 Over den guddommelige gaven av hans frie vilje plasserte jeg et skinnende fyrtårn for å lyse opp hans vei i livet: samvittigheten.

11 Frihet til å handle og samvittighetens lys til å skjelne godt fra ondt er to av de største gavene som min Fars kjærlighet testamenterte til din ånd. De er i mennesket allerede før det blir født, og til og med etter at det er død. Samvittigheten veileder ham og skiller seg ikke fra ham i fortvilelse, heller ikke i tap av fornuft eller i dødens smerte, fordi den er dypt forent med Ånden. (92, 32 - 34)

12 Ånden nyter viljens frihet, ved hjelp av hvilken den skal tilegne seg fortjeneste for å oppnå frelse.

13 Hvem veileder, orienterer eller gir råd til ånden på dens frie utviklingsvei for å skille det

som er tillatt fra det som ikke er tillatt og derfor ikke komme på avveie? samvittigheten.

14 Samvittigheten er den guddommelige gnisten, er et høyere lys og en kraft som hjelper mennesket til ikke å synde. Hvilken fortjeneste ville det være i mennesket hvis samvittigheten hadde materiell makt til å tvinge ham til å forbli i det gode?

15 Jeg vil at du skal vite at fortjenesten er å lytte til denne stemmen, å være overbevist om at den aldri lyver eller tar feil i det den gir råd om, og å følge dens instruksjoner trofast.

16 Som dere sikkert kan forstå, krever det trening og konsentrasjon om seg selv for å kunne høre denne stemmen tydelig. Hvem av dere praktiserer for tiden denne lydigheten?

Svar selv.

17 Samvittigheten har alltid manifestert seg i mennesket, men mennesket har ikke nådd den nødvendige utvikling til å la hele sitt liv styres av dette lyset. Det trenger lover, instruksjoner, regler, religioner og råd.

18. Når mennesker kommer til å kommunisere med sin ånd, og i stedet for å søke det åndelige i det ytre, søker det i det indre, vil de være i stand til å høre den milde, overbevisende, kloke og rettferdige stemmen som alltid har vært levende i dem uten at de lytter til den, og de vil forstå at i samvittigheten er Guds nærvær, at det er den sanne formidleren som mennesket skal kommunisere med sin Far og Skaper gjennom. (287, 26 - 30)

19. Dere har alle mitt lys i dere, hver ånd har denne nåden; men mens dette lyset i noen ble sterkere og sterkere, vokste, trengte utover for å gjøre seg kjent, forblir det i andre bare i en hemmelig, skjult, ubevisst tilstand. Men sannelig, jeg sier dere, uansett hvor åndelig tilbakestående en person måtte være, vil han alltid være i stand til å skille mellom godt og ondt, og det er grunnen til at dere alle er ansvarlige overfor meg for deres gjerninger.

20 Jeg må si deg at ditt ansvar vil øke etter hvert som din kunnskap øker, for du vil da bli mer og mer følsom for samvittighetens direktiver. (310, 69 - 70)

21. Jeg vil at du skal vite at blant alle skapninger i denne verden er du det mest privilegerte vesen som har blitt utstyrt med ånd og samvittighet. Jeg har gitt deg viljens frihet slik at du av egen fri vilje tar den rette veien som fører til meg. Det er ikke en

blomstrende vei jeg tilbyr deg, men en av bønn, omvendelse og kamp, og på denne veien skal din samvittighet lede deg. (58, 42)
22 Hva ville det bli av ånden hvis den ble fratatt sin frie vilje? For det første ville den ikke være ånd, og derfor ville den ikke være en skapning verdig den Høyeste. Det ville være noe som de maskinene du lager, noe uten eget liv, uten intelligens, uten vilje, uten aspirasjon. (20, 37)

23 Jeg ga mennesket viljens frihet. Men hvis han skulle gå så langt i sin villfarelse at han bebreider meg for det, vil jeg fortelle ham at jeg også ga ham viljestyrke og forståelse. Samtidig åpenbarte jeg ham min lov, som er veien for ikke å snuble eller gå vill, og tente samvittighetens lys i ham, som er det indre fyret som lyser opp åndens vei og fører ham til evig liv.

24 Hvorfor eksisterer synden, ondskapen råder og kriger bryter ut? Fordi mennesket ikke lytter til samvittighetens stemme og gjør dårlig bruk av sin frie vilje. (46, 63 - 64)

25. Verden hører Meg ikke, for stemmen til disse legemene, som Jeg gjør Meg kjent gjennom, har bare en liten rekkevidde. Derfor er det samvittighetens stemme, som er min visdom, som taler til mennesker og overrasker mange som, under trolldom av deres egoisme, ellers er døve for samtalene fra den stemmen, og bare tar hensyn til smiger og jordisk prestisje og beruser seg med sin sosiale posisjon og deres makt. (164, 18)

Misbruk av den frie viljen

26. I dag finner jeg menneskeheten åndelig svekket som følge av det misbruket den har gjort av den frie viljens gave. Jeg utformet en vei av rettferdighet, kjærlighet, barmhjertighet og godhet. Mennesket har skapt en annen av tilsynelatende lys som har ført ham til undergang.

27 Når jeg kommer tilbake, vil mitt ord vise deg den veien du ikke ønsket å gå, og det ville være urettferdig og urimelig for noen å si at denne læren forvirrer eller gjør deg apatisk. (126, 5 - 6)

28 Se mennesker som ødelegger og hater hverandre, som tilraner seg makt fra hverandre uten å vike tilbake for forbrytelser, svik eller forræderi. Det er mennesker som dør i milliontall som ofre for sine medmennesker, og andre som går til grunne

på grunn av laster. Finnes det lys i dem? Taler ånden som bor i dem? Det som er der er mørke og smerte, resultatet av misbruk av den frie viljens gave og av å ikke lytte til den indre stemmen; og fordi menn ikke rettet oppmerksomheten mot lyset fra den gnisten fra Gud som dere alle bærer i deres vesen, som er den guddommelige lysstrålen som dere kaller samvittighet. (79, 31)

29 Viljens frihet er det høyeste uttrykket, er den mest fullkomne frihetsgaven som er gitt mennesket på livets vei, slik at hans utholdenhet i det gode, oppnådd gjennom samvittighetens råd og gjennom kampen for å passere prøvelsene, vil få ham til å nå Faderens favn. Men viljens frihet har blitt erstattet av løssluppenhet, samvittigheten blir overhørt; man lytter bare til verdens krav, og åndelighet har blitt erstattet av materialisme.
30. I møte med så mye forvirring og så mange avvik, vil Min lære virke absurd for menneskene i denne tiden. Men jeg sier deg at det er den rette læren for at folk kan frigjøre seg fra den sløvheten de har falt i. (157, 15 - 16)

31. Mitt ord er veien, er den guddommelige loven som fører deg til fullkommenhet, det er lyset som løfter ånden, som imidlertid ble overskyet da "kjødet" [sjelen] hevdet seg med sin uforsonlighet og ikke lyttet til åndens indre kall.

32 før da ånden, som ga etter under impulsen fra "kjødet" og lot seg dominere av innflytelsen fra verden som omgir den, og byttet sin posisjon som leder mot den som et forsvarsløst vesen, drevet frem og tilbake av menneskelige lidenskaper og svakheter som de gølge bladene når de blåses retningsløst av vinden.

33. Mennesket, som elsker frihet mest, er redd for å underkaste seg den guddommelige vilje av frykt for at dens ånd til slutt vil underkue ham og frata ham mange menneskelige tilfredsstillelser som han vet er skadelige for ham; og derfor forlater han veien som fører ham til det sanne liv. (97, 36)

34. Den tiden da mennesker brukte viljens frihet til å bruke den til fornøyelser, lave lidenskaper, fiendskap og hevn, går nå mot slutten. Min rettferdighet blokkerer syndens veier og åpner i stedet veien for forsoning og fornyelse, slik at mennesker kan finne fredens

vei som de forgjeves har søkt på andre måter. (91, 80)

35. Jeg ga deg gaven av fri vilje og respekterte den velsignede friheten som ble gitt til mine barn. Men jeg plasserte også samvittighetens guddommelige lys i ditt vesen, slik at du, ledet av det, ville lede dine fakulteter på de rette stiene. Men jeg sier dere: I kampen mellom ånden og kroppen [sjelen] har ånden lidd et nederlag, et smertefullt fall som gradvis har fjernet den mer og mer fra sannhetens kilde, som er meg.

36 Hans nederlag er ikke endelig, det er midlertidig; for han vil reise seg fra dypet av sin avgrunn når han ikke lenger kan bære sin sult, sin tørst, sin nakenhet og sitt mørke. Smerten vil være hans frelse, og når han hører sin samvittighets stemme, vil han reise seg sterk og strålende, glødende og inspirert, og bruke sine evner på nytt. Imidlertid ikke lenger med den friheten til å bruke dem til godt eller ondt, men ved å vie dem utelukkende til oppfyllelsen av de guddommelige lovene, som er den beste tjenesten du kan tilby Min Ånd. (257, 65 - 66)

Den nødvendige etterlevelse av samvittighetens impulser

37 Hvor langt fra virkeligheten er ikke millioner av vesener i dag som bare lever for sin materielle tilstedeværelse! Hvordan kan de få øynene opp for virkeligheten? Bare ved å lytte til samvittighetens stemme - den stemmen som trenger samling, refleksjon og bønn for å bli hørt. (169, 16)

38. Hver gang du vil vite om den veien du følger, er den som fører deg oppover, bør du konsultere din samvittighet, og hvis det er fred i den, og nestekjærlighet og velvilje mot dine medmennesker er hjemme i ditt hjerte, vil du være sikker på at ditt lys fortsatt skinner, og ditt ord trøster og helbreder.

39 Men hvis du skulle oppdage at grådighet, ond vilje, materialisme og kjødelighet har slått rot i hjertet ditt, kan du være sikker på at lyset ditt er blitt mørke, bedrag. Vil du at - når Faderen kaller deg bort - i stedet for gylden hvet, viser du en skitten høst? (73,45)

40. Disipler: Hvis dere ikke vil begå feil eller begå feil, så undersøk deres handlinger i lys av deres samvittighet, og hvis det er noe som forkludrer den, så undersøk dere selv grundig,

og dere vil oppdage flekken slik at dere kan rette den.

41 Det er et speil i dere der dere kan se på dere selv og se om dere er rene eller ikke.

42. Spiritualisten skal gjenkjennes på sine gjerninger, som, for å være rene, må være diktert av samvittigheten. Den som handler på denne måten, vil føle at han har rett til å kalle seg min disippel.

43 Hvem kan lure meg? Ingen. Jeg dømmer deg ikke etter hva du gjør, men etter intensjonen du gjør det med. Jeg er i din samvittighet og bortenfor den. Hvordan kan du tro at jeg ikke kan kjenne dine gjerninger og deres motiv? (180, 11 - 13)

Kampen mellom fri vilje og samvittighet

44. Da de første menneskene bebodde jorden, la Skaperen sin kjærlighet i dem og ga dem en ånd, tente sitt lys i deres samvittighet og ga dem samtidig viljens frihet.

45 Men mens noen anstrengte seg for å forbli standhaftige i det gode og kjempet mot alle fristelser med den hensikt å forbli rene, verdige Herren og i samsvar med sin samvittighet, smidde andre en kjede av synder fra synd til synd og fra en overtredelse til den neste, ledd for ledd, ledet bare av sansenes stemme, styrt av deres lidenskaper; og sådde feil og fristelse blant sine medmennesker.

46. Men i tillegg til disse forvirrede åndelige vesener har mine profeter også kommet som englebudbringere av min guddommelighet for å vekke menneskeheten, for å advare den om farene og for å kunngjøre at jeg kommer til den. (250, 38 - 39)

47. "Kjødet" [sjelen] var for gjenstridig og gjenstridig til å følge direktivene fra det indre lyset som du kaller samvittighet, og det fant det mye lettere å følge impulsene som fristet det til løssluppenhet av sine instinkter og lidenskaper.

48 I lang tid har menneskeheten gått livets vei på denne jorden i en vanskelig kamp mellom samvittigheten, som aldri har vært stille, og "kjødet", som ønsker å gjøre sin kult og lov ut av materialismen, uten at verken materie [sjel] eller ånd har triumferet, fordi kampen fortsetter.

49. Du spør Meg hvem som vil seire? Og jeg sier deg at det ikke vil vare lenge før samvittighetens absolutte seier, som vil bli utført ved hjelp av Ånden i "kjødet".

50 Skjønner du ikke at etter så mye kamp og så lang kamp må kroppen, som er menneskelig og forgjengelig, gi etter for samvittigheten som er mitt evige lys?

51. Forstå at etter en så lang kamp vil mennesket endelig oppnå den følsomhet og ettergivenhet som det aldri før har hatt overfor den stemmen og det åndelige livet som vibrerer og lever i dets vesen.

52. Dere beveger dere alle mot dette punktet uten å være klar over det. Men når du ser godhetens og rettferdighetens seier på jorden, vil du forstå årsaken til kampen, kampene og prøvelsene. (317, 21 - 26)

53. Se hvordan mennesket står foran og over alt som omgir det; at det er det eneste vesen som er utstyrt med fri vilje og samvittighet. Fra denne viljens frihet har alle menneskets villfarelser, fall og synder sitt opphav. Men de er forbigående overtredelser overfor Skaperens rettferdighet og evighet. For heretter vil samvittigheten seire over kroppens svakheter og åndens forførelse. Slik kommer lysets seier, som er kunnskap over mørket, som er uvitenhet. Det vil være seieren til det gode, som er kjærlighet, rettferdighet og harmoni, over det onde, som er egoisme, løssluppenhet, urettferdighet. (295, 49)

54. Ingenting er umulig for Meg, Min vilje har skjedd og vil alltid gjøre det, selv om det av og til virker som om det er menneskets vilje som styrer og ikke Min.

55. Veien til menneskets frie vilje, hans herredømme på jorden, seirene til hans arroganse, den begrensningen han noen ganger pålegger ved bruk av makt, er så flyktig i forhold til evigheten at de faktisk til en viss grad kan endre de guddommelige planene; men i morgen, eller i løpet av deres fullbyrdelse, vil min ånds vilje bli åpenbart mer og mer over alle vesener, slik at det gode kan stå og eliminere det urene. (280, 9 - 10)

56. Tiden vil komme da denne verdens grenser vil bli opphevet gjennom kjærlighet, og da verdenene vil komme nærmere hverandre gjennom åndeliggjøring.

57 Inntil da vil kampen mellom samvittighet og fri vilje fortsette, som mennesket vil bruke og bruke til å gjøre av sitt liv hva det vil.

58. Kampen mellom disse to kreftene vil nå sitt klimaks, og seieren vil være på Åndens side som, i et absolutt kjærlighetsoffer til sin

Far, vil si til ham: "Herre, jeg gir avkall på min frie vilje, fullfør i meg alene din vilje".

59. Jeg vil velsigne den som slik kommer foran meg og omslutte ham i mitt lys, men jeg vil la ham vite at jeg aldri vil ta fra ham den velsignede friheten han ble skjenket. For den som gjør sin Fars vilje, som er trofast og lydig, er verdig sin Herres tillit. (213, 61 - 64)

Skjerping av samvittigheten gjennom det nye Guds ord

60. Min undervisning, full av lys og kjærlighet, styrker ånden slik at den kan utøve sin makt over "kjødet" [sjelen] og gjøre den så følsom at samvittighetens tilskyndelser blir stadig mer merkbare for den.

61 Åndelighet er målet som mennesket bør strebe etter, ettersom det gjennom den vil bli i stand til å bli helt ett med sin samvittighet og endelig kunne skille godt fra ondt.

62. For på grunn av menneskets mangel på åndelig opphøyelse kunne den dype og vise, urokkelige og rettferdige indre stemmen ikke bli tilstrekkelig hørt og tolket, og derfor har mennesket ikke oppnådd ubegrenset kunnskap som virkelig tillater det å skille godt fra ondt.

63 Men ikke bare dette, men han bør finne i seg selv den nødvendige styrke til å følge enhver god impuls og til å adlyde enhver lysfylt inspirasjon, og samtidig avvise enhver fristelse, enhver uærlig eller dårlig tanke eller følelse. (329, 56 - 57)

64. Hvor lett vil det ikke være for mennesker å forstå hverandre når de blir stille i seg selv og hører stemmen til sin høyere fornuft, stemmen til den dommeren som de ikke vil høre fordi de vet at han befaler dem å gjøre det stikk motsatte av det de gjør.

65. Dessuten kan jeg fortelle deg at hvis du ikke har vært villig til å lytte til din samvittighets diktat, har du ikke vært lydig og villig til å praktisere min lære. Du anerkjenner den i teorien, men anvender den ikke i praksis. Du tilskriver den guddommelig essens - sier at Kristus var veldig stor og at hans lære er perfekt. Men ingen ønsker å være stor som Mesteren, ingen ønsker å komme til ham ved virkelig å ta ham som et eksempel. Men du skal vite at jeg kom ikke bare for at du skulle vite at jeg er stor, men også for at dere alle skulle være det. (287, 35 - 36)

66. Jeg vil samle alle folk og alle nasjoner rundt mitt nye budskap, jeg vil kalle dem som hyrden kaller sine sauer, og jeg vil gi dem fred i en stall der de vil finne tilflukt fra hardt vær og stormer.

67. Du vil ennå se hvor mange, selv om de ikke synes å ha det minste spor av tro eller åndelighet, har bevart det åndelige livs udødelige prinsipper i sin reneste ånd; vil ennå innse hvor mange av dem som ser ut til å ikke ha noen ærbødighet for Gud i det hele tatt, har i den innerste delen av sitt vesen et uforgjengelig alter i seg.

68. Foran dette indre alter må menneskene knele åndelig for å gråte over sine overtredelser, sine onde gjerninger og sine krenkelser, i oppriktig anger for sin ulydighet. Der, foran samvittighetens alter, vil menneskelig arroganse kollapse slik at mennesker ikke lenger vil betrakte seg selv som overlegne på grunn av sine raser. Så kommer forsakelsene, erstatningene og til slutt freden som den lovlige frukten av kjærlighet og ydmykhet, av tro og velvilje. (321,9 - 11)

Kapittel 35 - Tankenes, følelsenes og viljens kraft

Sende og motta tanker og virkningene av dem

1 Det finnes krefter som ikke er synlige for det menneskelige øyet og ikke kan oppfattes av menneskelig vitenskap, men som hele tiden øver innflytelse på livene deres.

2 Det er gode, og det er onde; noen gir deg helse, og noen gjør deg syk; det er lyse og mørke.

3 Hvor kommer disse kreftene fra? Fra ånden, disippel, fra sinnet og fra følelsene.

4 Hver inkarnert eller disembodied ånd sender ut vibrasjoner når den tenker; hver følelse utøver en innflytelse. Du kan være sikker på at verden er full av disse vibrasjonene.

5 Nå kan du lett forstå at der man tenker og lever i godhet, må det være sunne krefter og påvirkninger, og at der man lever utenfor de lover og regler som kjennetegner godhet, rettferdighet og kjærlighet, må det være usunne krefter.

6 Begge fyller rommet og kjemper mot hverandre; de har innflytelse på menneskers

følelsesliv, og hvis de er i stand til å skille, aksepterer de de gode inspirasjonene og avviser de dårlige påvirkningene. Men hvis de er svake og utrente i å gjøre godt, kan de ikke motstå disse vibrasjonene og står i fare for å bli slaver av det onde og bukke under for dets herredømme. (40, 58 - 63)

7 Alt åndelig i universet er en kilde til lys, synlig eller usynlig for deg, og dette lyset er styrke, er kraft, er inspirasjon. Lys strømmer også fra ideer, ord og verk, i henhold til renheten og majesteten de besitter. Jo høyere ideen eller arbeidet er, jo mer delikat og subtil er dens vibrasjon og inspirasjonen som kommer fra den, selv om det er vanskeligere for materialismens slaver å oppfatte det. Likevel er den åndelige effekten av høye tanker og verk stor. (16, 16)

8. Hvis en idé eller tanke om lys springer ut fra ditt sinn, vil den nå sitt mål for å oppfylle sin velgjørende hensikt. Hvis det i stedet for gode tanker kommer urene utstrålinger fra ditt sinn, vil de bare forårsake skade hvor enn du sender dem. Jeg sier deg, tanker er også gjerninger, og som sådan forblir de skrevet i boken som eksisterer i din samvittighet.

9 Enten dine gjerninger er gode eller onde, vil du få tilbake mange ganger det du ønsket for dine medmennesker. Det ville være bedre for dere å gjøre ondt mot dere selv enn å ønske det mot en av deres naboer.

10 Dette er grunnen til at jeg sa til dere i "Den andre æra": "Det dere sår, skal dere høste"; for det er nødvendig at dere anerkjenner deres erfaringer i dette livet og husker at deres høst vil gi dere det samme frøet som dere sådde, men i mangfoldighet.

11 O menneskehet, du har ikke ønsket å vurdere, føle eller leve din mesters lære! (24, 15 - 18)

12 Dette er grunnen til at jeg fortalte dere at dere ikke kjente tankens kraft. I dag forteller jeg deg at tanken er stemme og hørsel, at den er våpen og skjold. Den både skaper og ødelegger. Tanken forkorter avstanden mellom dem som er langt fra hverandre og finner dem som den hadde mistet sporet av.

13 Kjenn dine våpen før kampen begynner. De som vet hvordan de skal forberede seg, vil være sterke og uovervinnelige. Det vil ikke være nødvendig for deg å bruke drapsvåpen. Ditt sverd skal være ren og høy tanke, og ditt

skjold tro og nestekjærlighet. Selv i stillhet skal din røst lyde som et budskap om fred. (76, 34)
14 Pass på at du ikke besudler sinnet ditt med urene tanker. Det er kreativt, og hvis du gir ly til en dårlig idé, vil det føre til at du blir trukket ned til lavere nivåer, og sinnet ditt vil bli innhyllet i mørke. (146, 60)

15 De forente tankene til en stor gruppe mennesker vil være i stand til å undertrykke de dårlige innflytelsene og skyve idolene ned fra pidestallene. (160, 60)

16. I dag kan jeg forsikre dere om at i fremtiden vil kommunikasjon gjennom tanken nå en stor utfoldelse; og gjennom dette kommunikasjonsmiddelet vil mange barrierer forsvinne som i dag fremdeles skiller folk og verdener. Når du lærer å kommunisere mentalt med din far, når du oppnår åndens fellesskap med ånd, hvilke vanskeligheter kan det være å kommunisere med dine brødre og søstre, synlige eller usynlige, tilstede eller fraværende, nær eller fjern? (165, 15)

17. Dine tanker når alltid frem til Meg, uansett hvor ufullkomne de måtte være, og Jeg hører dine bønner selv om de mangler den troen du alltid bør ha på dem. Grunnen til dette er at Min Ånd fanger opp vibrasjonene og følelsene til alle vesener.

18 Men mennesker som på grunn av sin egoisme holder avstand fra hverandre, langt fra åndelig liv som følge av den materialismen de har tillatt seg å bli viklet inn i nå for tiden, er ikke forberedt på å kunne kommunisere med hverandre ved hjelp av sine tanker.

19. Likevel sier jeg deg at det er nødvendig at du begynner å trene din ånd. For å oppnå dette, "snakk" til åndelige vesener, selv om du ikke får en tydelig merkbar respons fra dem.

20 I morgen, når alle har lært å gi, vil de motta flere og flere indikasjoner på en åndelig forståelse som mennesker aldri har drømt om. (238,51)

Kraften i følelser, ønsker eller frykt

21. I hvert øyeblikk kommer tanker eller åndelige vibrasjoner fra deg, men i de fleste tilfeller utstråler du egoisme, hat, vold, forfengelighet og lave lidenskaper. Du sårer og føler når du blir såret: men du elsker ikke, og derfor føler du ikke når du blir elsket, og med dine sykelige tanker metter du i økende grad miljøet du lever i med smerte og fyller din eksistens med ubehag. Men jeg sier til deg:

Mett alt med fred, med harmoni, med kjærlighet, så blir du lykkelig. (16, 33)

22 Tenk aldri vondt om dem som misliker deg, og vær ikke bitter mot dem som ikke forstår deg, siden du selv mentalt formidler til dine naboer den innerste følelsen du har overfor dem. (105, 37)

23 Ser du de menneskene som ønsker å bli mektige gjennom vold? Veldig snart vil du se dem dømt for deres feil.

24 Jeg vil bevise for dem at man bare kan være virkelig stor og mektig gjennom godhet, som er kjærlighetens utstråling. (211, 22 - 23)

25 du mangler troen til å løfte ansiktet og smile med håp og møte fremtiden uten frykt, uten mistenksomhet, for i fremtiden er jeg.

26. Hvor ofte er du ikke syk bare fordi du tenker dette; for ved hver sving tror du at undergangen forfølger deg og at smerte ligger på lur. Da tiltrekker du mørke krefter gjennom din tenkning, som du overskygger ditt materielle liv og din åndelige oppstigningsvei.

27 Men jeg er her med deg for å gjenopplive troen på livet, i sannhet, i det evige, i fullkommen fred, og også for å lære deg å sette på lyset. (205, 28 - 29)

Mangelen på selvovervinnelse

28 Mennesket har vært dobbelt skyldig: ikke bare fordi han ikke gjør noen som helst anstrengelser for å få bandasjen til å falle som hindrer ham i å kjenne den høyeste læren, men også fordi han ikke har frigjort seg fra materiens lenker, som i motsetning til åndelige gleder har forført ham til fysiske gleder. Dette er grunnen til at han har gjort seg selv til slave under lidenskapenes herredømme og lar sin ånd ligne en halt mann som ikke gjør noe for å bli frisk.

29. På alle områder ser jeg flertallet av mennesker ustabile, overalt møter jeg bare den svake personen. Og hva skyldes dette? Til det faktum at du ikke har mot og tilstrekkelig viljestyrke til å komme ut av skitten du sitter fast i, for å overvinne tregheten som smir lenkene som binder seg til materien, og dette er opprinnelsen til alle laster, av alle feil.

30. Men mennesket ønsker ikke å gjøre bruk av den makten det er utstyrt med, som er viljen; viljen som skal være den uinnskrenkede lovgiveren, som skal bli den øverste lederen og, støttet av fornuften, skal kjempe - makt mot makt, herredømme mot herredømme. På

den ene siden lidenskapene og begjærene, på den andre fornuften og viljen, inntil disse sistnevnte vinner kampen og du kan si at du er frigjort.

31 Da vil dere kunne bli de store profetene, de store opplyste, "overmenneskene". Da vil dere kunne leve sammen med de ville dyrene og leke med krypdyrene. For sannelig sier jeg dere: Det er de overtreddene som rammer dere som får dere til å frykte de små brødrene deres, og det er også grunnen til at de angriper dere.

32 Men hvis du tar deg tid til å observere mennesker, vil du oppdage at det finnes mennesker som er villere enn tigre og som har mer gift enn kobraen.

(203,3-6)

IX Lære om guddommelig visdom

Kapittel 36 - Tro, sannhet og kunnskap

Troen som overvinne alt

1 For å erobre svakhet, elendighet, elendighet og lidenskaper og for å fjerne tvil, er tro og gode gjerninger uunnværlige, som er dyder som mestrer det umulige; sammenlignet med dem blekner det vanskelige og uoppnåelige som skygger.

2 Jeg sa til menneskene som trodde på meg i den "andre æra": "Din tro har hjulpet deg." Jeg forklarte det på denne måten fordi tro er en helbredende kraft, en kraft som forvandler, og dens lys tilintetgjør mørket. (20, 63 - 64)

3 De som fremdeles er langt fra åndeliggjøring, vil gjerne se meg i form av Jesus for å si til meg: "Herre, jeg tror på deg, for jeg har sett deg". Til dem sier jeg: Salige er de som har trodd uten å se, for de har gitt bevis på at de, takket være deres åndeliggjøring, har følt meg i hjertet. (27, 75)

4 Jeg vil at dere skal vite hva tro er, så dere kan forstå at den som har den, eier en uforlignelig skatt.

5 Den som lever opplyst av dette indre lyset, vil aldri føle seg utstøtt, forlatt, svak eller fortapt - uansett hvor fattig verden måtte mene at han er. Hans tro på Faderen, på livet, på sin skjebne og også på seg selv, vil aldri la ham gå til grunne i livets kamp; og dessuten vil

han alltid være i stand til å utføre store og forbløffende gjerninger. (136, 4 - 5)

6 Troen er som et fyrtårn som lyser opp din vei gjennom livet til du ankommer evighetens trygge havn.

7 Troen må ikke være som de lunkne og redde åndene som tar et skritt frem i dag og et skritt tilbake i morgen, som ikke vil kjempe med sin egen smerte og tro på Åndens seier utelukkende på grunn av Faderens barmhjertighet.

8 Tro er det som ånden føler, som, når han vet at Gud er i ham, elsker sin Herre og gleder seg over å føle ham i seg og å elske sine medmennesker. Så stor er troen på Faderens rettferdighet at han ikke forventer at hans naboer skal elske ham, tilgi krenkelser og overtredelser, men tror at han i morgen vil bli fylt av lys fordi han oppnådde sin renselse gjennom sine fortjenester.

9 Den som har tro, har fred, har kjærlighet og har godhet i seg.

10 Han er rik på ånd og til og med på materielle ting; men i ekte rikdom, ikke i de som du tror. (263, 12 - 16)

11 Jeg gir deg nå beviset på at sann tro er til stede: når hjertet ikke fortviler i prøvelsens time; når fred fyller ånden i de mest kritiske øyeblikkene.

12. Den som har tro, er i harmoni med meg, for jeg er livet, helsen og frelsen. Den som søker denne havnen og dette fyrtårnet i sannhet, vil ikke gå forta.

13 Den som besitter denne dyden, gjør underverker som overgår all menneskelig vitenskap og vitner om ånden og det høyere liv. (237,69 - 71)

Å kjenne sannheten om Gud

14 Når hjertet har god tro og sinnet er fritt for fordommer og uklare ideer, setter man større pris på livet og ser sannheten med større klarhet. Hvis hjertet derimot rommer tvil eller forfengeligheit, og sinnet tar feil, virker alt uklart, og selv lyset fremstår som mørke.

15 Søk sannheten, den er livet, men søk den med kjærlighet, med ydmykhet, med utholdenhet og med tro. (88, 5 - 6)

16 Be, spør din far i din bønn, så vil du i din meditasjon motta en gnist av mitt uendelige lys. Ikke forvent å motta hele sannheten på et eneste øyeblikk. Det er ånder som har søkt etter sannhet i lang tid, som forsker og prøver

å trenge gjennom alle mysterier og likevel ikke har nådd det ønskede målet.

17 Kristus, den Salvende, viste dere veien med ordene: "Elsk hverandre". Kan du forestille deg implikasjonene av dette sublime budet? Hele menneskehetens liv ville bli forvandlet hvis dere levde etter denne læren. Bare kjærlighet vil være i stand til å åpenbare for deg sannhetene i de guddommelige mysteriene, fordi det er opprinnelsen til ditt liv og alt som er skapt.

18. Søk flittig etter sannheten, søk meningen med livet, elsk og bli sterk i godhet, og du vil erfare hvordan alt som var galt, urettferdig eller ufullkomment, vil falle bort fra ditt vesen skritt for skritt. Vær mer følsom dag for dag for lyset av guddommelig nåde, og da vil du være i stand til å be din Herre direkte om alt du vil vite og som din ånd trenger for å nå den høyeste sannheten. (136, 40 - 42)

19. Jeg er 'Ordet' som folk oppsøker fordi de ikke kunne nå meg. Det er min sannhet som jeg åpenbarer for dem, siden sannheten er det riket som dere alle skal gå inn i etter min vilje.

20 Hvordan vil du oppdage sannheten hvis jeg ikke først forteller deg at mange forsakelser er nødvendige for den?

21 For å finne sannheten er det noen ganger nødvendig å gi avkall på det man eier, til og med å gi avkall på seg selv.

22. Den selvtilfredse, den materialistiske, den likegyldige kan ikke se sannheten før han ødelegger murene han lever innenfor. Det er nødvendig for ham å heve seg over sine lidenskaper og svakheter for å se mitt lys fra ansiktet. (258, 44 - 47)

23 Salig er den som søker sannheten, for han er en som tørster etter kjærlighet, lys og godhet. Søk og du skal finne, søk sannheten og den skal komme til deg. Fortsett å tenke, fortsett å stille spørsmål ved den guddommelige visdomens bok, og den vil svare deg, for Faderen har aldri vært stille eller likegyldig overfor den som inderlig stiller spørsmål ved ham.

24. Hvor mange av dem som søker sannheten i bøker, blant de lærde og i de forskjellige vitenskaper, vil til slutt oppdage den i seg selv, siden jeg har plassert et frø av evig sannhet i den innerste delen av hvert menneske? (262, 36 - 37)

25 Jeg kan ikke bedra deg! Jeg er aldri i en falsk handling, Jeg gjemmer meg ikke i mørket.

Min sannhet er alltid naken. Men hvis mennesker ikke har vært i stand til å se min ånds nakenhet, er det fordi de ikke har ønsket det. Jeg skjuler ikke min sannhet for deg gjennom noe plagg. Min nakenhet er guddommelig og er ren, Min nakenhet er hellig, og jeg vil vise den til alle vesener i universet. Som et symbol på det kom jeg til verden naken som en mann, og naken forlot jeg deg.

26. Jeg vil at sannheten alltid skal herske blant Mine Egne, for Jeg er og vil alltid være i deres sannhet. Jeg vil at kjærlighet skal være blant dere, og Min kjærlighet vil alltid være i deres kjærlighet.

27. Det er bare en sannhet, en sann kjærlighet; og hvis denne sannheten og denne kjærligheten er i deg, vil din kjærlighet og din sannhet være min, og min sannhet og min kjærlighet vil være din. (327, 33 - 34)

28. Mitt lys er i hver ånd. Dere er nå i den tiden da min Ånd vil bli utøst over menneskene. Derfor sier jeg dere at snart vil dere alle føle mitt nærvær - de lærde så vel som de uvitende, de store så vel som de små, de mektige så vel som de fattige.

29 Både noen og andre vil skjelve for sannheten om den levende og sanne Gud. (263, 33 - 34)

Realiseringen av det åndelige og guddommelige

30. Det er umulig for et av Mine barn å glemme Meg, siden han i sin ånd bærer samvittigheten som er Min Ånds lys som han før eller senere må gjenkjenne Meg ved.

31 For noen er det lett å trenge inn i betydningen av mitt ord og finne lyset der; men for andre er mitt ord en gåte.

32. Jeg sier dere at ikke alle kan forstå åndeligheten i mitt budskap i denne tiden. De som ikke kan, må vente på nye tider slik at deres ånd kan åpne øynene for lyset fra mine åpenbaringer. (36, 4 - 6)

33. Når jeg forteller deg at min visdom vil være din, tror du at et enkelt jordisk liv kan være nok til å vite alt jeg har å åpenbare for deg? Hvis jeg forteller deg at du ikke kan tilegne deg menneskelig vitenskap uten å reise den lange utviklingsveien, kan du enda mindre tilegne deg kunnskap om det åndelige uten en fullstendig utvikling av din ånd.

34. Jeg setter ikke åndeliggjøring i motsetning til vitenskap, for denne feilen var menneskenes, aldri min. Tvert imot lærer jeg deg å harmonisere det åndelige med det materielle, det menneskelige med det guddommelige, det forgjengelige med det evige. Likevel forklarer jeg deg at for å vandre på livets stier, må man først kjenne den veien som samvittigheten din viser deg, hvis åndelige lov kommer fra den guddommelige ånd. (79, 38 - 39)

35. Dere har sunket så lavt og fjernet dere så mye fra det åndelige at dere anser alt det som - siden det tilhører ånden - er helt naturlig, som overnaturlig. Dermed kaller du det guddommelige overnaturlig, og på samme måte vurderer du alt som tilhører din ånd, og dette er en feil.

36 Årsaken til dette er at du ser og oppfatter bare det som er innenfor rekkevidden av dine sanser eller innenfor rekkevidden av din menneskelige intelligens, og du har ansett det som er utenfor sansene og sinnet for å være overnaturlig. (273, 1)

37. Både den som søker kunnskapens lys i naturen og den som søker Min visdom i åndelige åpenbaringer, må på egne føtter vandre den vei hvor han vil finne alle de sannheter han ikke kan oppdage på andre måter. Nettopp derfor har jeg sendt din ånd for å leve det ene livet etter det andre her på jorden, slik at den gjennom sin utvikling og erfaring kan oppdage alt som er i den og i det som omgir den.

38. Hvis du ønsker det, undersøk Mine ord grundig, men studer og observer livet fra deres synspunkt, slik at du kan fastslå sannheten i alt det Jeg har sagt til deg.

39. Det vil være anledninger der det virker som om det er en motsetning mellom det jeg forteller dere i dag og det som ble åpenbart for dere i tidligere tider, men det er det ikke. Det er menneskene som tar feil. Men nå vil alle nå frem til lyset. (105, 54 - 56)X

Forutsetninger for åndelig erkjennelse

40 Ydmykhet er åndens lys, og i kontrast er fraværet av det samme mørke i den. Forfengeligheit er frukten av uvitenhet. Den som er stor av kunnskap og preget av dyd, har sann beskjedenhet og åndelig ydmykhet. (101, 61)

41 La alle dårlige tanker vike fra deg og ikke deg edle tanker. Lykken ligger ikke i det man besitter materielt, men i det man erkjenner åndelig. Å vite er å eie og å handle deretter.

42 Den som besitter ekte kunnskap er av ydmyk ånd. Han er ikke stolt av jordisk visdom, som bare streber etter å vite alt (jordisk) og fornektet alt den ikke har forstått. Den som bærer lyset av inspirert kunnskap i seg, er i stand til å motta åpenbaringer til rett tid, akkurat som han også vet hvordan han kan forvente dem. Mange har kalt seg lærde, men solen, som skinner i fullt lys dag etter dag, har vært et mysterium for dem.

43. Mange har trodd at de vet alt, men sannelig sier jeg dere, mauren som umerkelig krysser deres vei, inneholder også for dem et uutgrunnet mysterium.

44 Mennesker vil være i stand til å utforske mange underverk i naturen, men så lenge de ikke gjør det på den guddommelige kjærlighetens vei, vil de ikke oppnå den sanne visdom som finnes i åndens udødelige liv. (139, 67 - 70)

Den nødvendige utvidelsen av menneskets bevissthet

45 Jeg ga mennesket tankefrihet fra begynnelsen. Men han har alltid vært en slave - noen ganger på grunn av fanatisme, og i andre tilfeller som en slave av de falske verdensbildene til "Farao" og "Keiseren".

Dette er grunnen til at han på dette tidspunktet er blindet i møte med friheten som sinnet nå oppnår og lysstyrken som presenterer seg for øynene hans. For sinnet hans er ennå ikke vant til denne friheten.

46. Mennesket hadde redusert kraften i sin forståelse av det åndelige, og derfor falt det inn i fanatisme, gikk på villfarne veier og var som en skygge av andres vilje.

47 Han hadde mistet sin frihet, var ikke herre over seg selv og sine tanker.

48 Men nå er lysets tidsalder kommet, tiden da du må bryte lenkene og spre vingene dine for å stige fritt inn i det uendelige i ønsket om sannhet. (239, 4 - 7)

49 Dette århundret du lever i viser to aspekter: det ene er sinnets utvikling, og det andre er åndelig stagnasjon.

50 Faktisk skinner det guddommelige lyset ned på intellektets fakulteter, og fra dem springer min store inspirasjon, hvis frukter

forbløffer menneskeheten; for intellektet krever nå frihet og utvidelse av kunnskap. Mennesket fordyper seg i studiet av naturen, han undersøker, oppdager, gleder seg, undrer seg, men er aldri ubesluttet.

51. Men hver gang tanken oppstår i ham for å avklare forholdet til det åndelige, med sannheten som ligger utenfor saken han kjenner, er han redd, han er redd for å gå videre inn i det ukjente, inn i det han anser forbudt, inn i det som (etter hans mening) bare tilhører høye vesener som er verdige til å undersøke Guds mysterier.

52 Der har han vist seg svak og tåpelig, ute av stand til å overvinne fordommene som holder ham nede. Der har han vist seg å være en slave av forskrudde tolkninger.

53. Utviklingen av menneskets intelligens vil aldri være fullstendig før den også utvikler seg på det åndelige plan. Innse hvor tilbakestående deres ånd er fordi dere bare har viet dere til kunnskapen om det jordiske liv.

54 Mennesket er en slave av andres vilje, et offer for forbannelser, fordømmelser og trusler. Men hva er oppnådd med dette? At han gir opp alle sine ønsker om å forstå og oppnå den høyeste kunnskapen som mennesket antas å ha; at han forhindrer seg selv fra å kunne klargjøre det han absurd nok alltid har betraktet som en hemmelighet: det åndelige livet.

55. Tror du at åndens liv for alltid vil være et mysterium for menneskene på jorden? Hvis du tror det, er du i stor feil. Sannelig sier jeg dere, så lenge dere ikke kjenner deres opprinnelse og ikke vet noe om det som har med ånden å gjøre, vil dere, til tross for alle vitenskapens fremskritt, bare være skapninger som lever i en elendig verden blant planter og dyr. Dere vil fortsette å bekjempe hverandre i deres kriger, og smerten vil fortsette å styre deres liv.

56. Hvis du ikke oppdager hva du bærer i ditt vesen, og heller ikke oppdager i din neste den åndelige bror som bor i alle, kan du virkelig elske deg selv? Nei, menneskebarn, selv om dere sier at dere kjenner meg og følger meg. Hvis du tar min lære overfladisk, vil din tro, din kunnskap og din kjærlighet være falsk. (271, 39 - 45)

57. I meg vil mennesker finne mot til å frigjøre seg fra uvitenhetens åk.

58. Hvordan kan du forvente at fred på jorden og kriger skal opphøre, at mennesker skal fornyes og synden reduseres, hvis de ikke har åndelig kunnskap, som er livets forutsetning, opprinnelse og grunnlag?

59. Sannelig, Jeg sier dere, så lenge Min sannhet ikke blir forstått eller fulgt, vil deres eksistens på jorden være som en bygning bygget på kvikksand. (273, 24 - 26)

60. Jeg forteller mennesket at det er ukjent for seg selv, fordi det ikke har trengt inn i sitt indre, fordi det ikke kjenner sin hemmelighet, fordi det ikke kjenner sin egentlige natur. Men jeg vil lære ham i denne tiden innholdet i 'boken' som hadde vært lukket for ham så lenge, der alle hemmelighetene er oppbevart, som jeg allerede lovet å opplyse deg i 'andre gang' med lyset fra min ånd.

61 Nå vil dere virkelig kjenne dere selv og trenge inn i det indre av deres ånd. Da vil dere kunne si at dere begynner å vite hvem dere er.

62 Mennesket vil lære å kjenne sin opprinnelse, sin skjebne, sin oppgave, sine evner og alt det uendelige og evige livet som lever og vever rundt det. Det vil ikke lenger være i stand til å skade sin neste, vil ikke lenger være i stand til å sette sine medmenneskers eksistens i fare, og vil heller ikke våge å vanhellige noe av alt som omgir det, fordi det vil ha innsett at alt er hellig. 63 Han vil gjenkjenne hva hans ånd inneholder og skjuler, og da vil han ha en klar idé og en dyp tro på at - siden ånden er vidunderlig - må hjemmet som hans far har gitt ham i evigheten også være vidunderlig. (287, 4 - 6)

Kapittel 37 - Den riktige forståelsen av bibelske tekster

Tolkningen av bibelske ord og løfter

1 Mennesker har viet seg til studiet av Det gamle testamente og brydd sine hjerner med å undersøke og tolke profetiene og løftene. De blant dem har kommet nærmest sannheten som har funnet den åndelige betydningen av min lære. For de som hardnakket klamrer seg til den jordiske - materielle tolkningen og ikke forstår eller ikke vil finne den åndelige betydningen av mine åpenbaringer, vil måtte lide forvirringer og skuffelser som det jødiske folket led da Messias kom, som de hadde forestilt seg på en annen måte og forventet

annerledes enn virkeligheten viste ham å være. (13, 50)

2. Den falske ideen mennesket hadde om min rettferdighet i de første tider vil til slutt forsvinne for å gi plass til den sanne kunnskapen om den. Guddommelig rettferdighet vil til slutt bli forstått som lyset som springer ut fra den fullkomne kjærligheten som finnes i din Far.

3 At Gud, som menneskene trodde var hevngjerrig, grusom, hevngjerrig og utilgivende, vil bli følt fra dypet av sitt hjerte som en far som gir sin tilgivelse for sine barns lovbrudd, som en far som kjærlig overbeviser synderen, som en dommer som i stedet for å fordømme ham som har alvorlig feil, gir ham en ny mulighet til frelse.

4 Hvor mange ufullkommenheter mennesker tilskrev meg i sin uvitenhet fordi de trodde at jeg var i stand til å føle sinne, selv om sinne bare er en menneskelig svakhet! Når profetene talte til deg om "Herrens hellige vrede", ber jeg deg nå om å tolke dette uttrykket som guddommelig rettferdighet.

5 Folket i den "første æra" ville ikke ha forstått en annen uttrykksform, og de løsslupne eller libertinerne ville heller ikke ha tatt profetenes formaninger alvorlig hvis de ikke hadde talt til dem i denne formen. Det var nødvendig at inspirasjonen til mine budbringere skulle uttrykkes i ord som ville imponere hjernen og hjertet til de menneskene med bare liten åndelig utvikling. (104, 11 - 14)

6 Skriftene fra "den første æra" overleverte Israels folks historie og bevarte navnet på dets barn, dets suksesser og dets nederlag, dets trosgjerninger og dets svakheter, dets herligheter og dets fall, slik at denne boken skulle tale til hver ny generasjon om utviklingen av dette folket i dets tilbedelse av Gud. Denne boken overleverte både navnene på patriarkene som elsket dyd og rettferdighet, forbildene for troens styrke, og navnene på profetene, seerne av de kommende ting, gjennom hvis munn Herren alltid talte når han så sitt folk på randen av fare. Den overleverte også navnene på de korrupte, forræderne, de ulydige, for hver hendelse, hvert eksempel er en leksjon og noen ganger et symbol.

7 da jeg bodde blant mennesker i Jesus, gjorde jeg bruk av essensen av disse skriftene, av betydningen av disse verkene, bare når det

var nødvendig, for å formidle min lære; Jeg roste aldri det materielle og det uvesentlige. Husker du ikke at jeg nevnte den rettferdige Abel, at jeg roste Jobs tålmodighet og husket Salomos visdom og herlighet? Husket jeg ikke Abraham ved mange anledninger og snakket om profetene, og sa jeg ikke med henvisning til Moses at jeg ikke var kommet for å avskaffe loven han hadde mottatt, men for å oppfylle den? (102, 31 - 32)

8. Du må til enhver tid studere de guddommelige åpenbaringene jeg har gitt deg, du må forstå det billedlige språket som blir talt til deg, du må sensibilisere dine åndelige sanser på denne måten slik at du gjenkjenner hva som er Guds ord og hva som er menneskers ord, slik at du oppdager betydningen av min lære.

9. Bare fra et åndelig synspunkt vil du være i stand til å finne den riktige og sannferdige tolkningen av Mitt Ord - både det som Jeg sendte til deg gjennom profetene og det som Jeg testamenterte til deg gjennom Jesus, eller dette Ordet som Jeg gir deg gjennom formidling av talerørene i den 'tredje æra'.

10 Når denne menneskeheten har funnet den sanne betydningen av loven, læren, profetiene og åpenbaringene, vil den ha oppdaget det vakreste og dypeste i forhold til sin eksistens.

11 Da vil folk komme til å kjenne sann rettferdighet, og deres hjerter vil skimte den sanne himmelen; da vil du også vite hva forsoning, renselse og restitusjon er. (322, 39 - 42)

12. Tidligere tiders skrifter kunne åpenbare for deg det Jeg gjentar for deg i dag; men mennesket har våget å forfalske Mine sannheter for å spre dem forfalsket. Og så har du nå en åndelig syk, trett og ensom menneskehet.

13 Dette er grunnen til at Min vekkerrop høres gjennom stemmebæreren, fordi Jeg ikke vil at dere skal være i forvirring. (221, 14 - 15)

14. Hvis skriftene til disiplene mine, som testamenterte mitt ord til deg i den 'andre æra', kommer i dine hender ødelagt, vil jeg få deg til å gjenkjenne hvilke som er Jesu sanne ord. Din ånd vil gjenkjenne som falske de som ikke er i harmoni med den guddommelige konserten av min kjærlighet. (24, 19)

15 Mennesket har aldri vært uten mine åpenbaringer, som er Åndens lys; men han har fryktet for å fatte dem. Nå spør jeg dere: Hva

kan du vite om sannheten og om det evige, hvis du hardnakket unngår det åndelige?

16. Tenk på den materialistiske tolkningen du har gitt mine åpenbaringer av den første og andre tid, selv om de bare taler om det guddommelige og det åndelige. Se hvordan du forveksler den materielle naturen med den åndelige, med hvilken mangel på respekt du forvandler det dype til det overfladiske og det høye til det lave. Men hvorfor har du gjort dette? Fordi i ditt ønske om å gjøre noe i Guds arbeid, leter du etter måten å tilpasse min lære til ditt jordiske liv, til dine menneskelige bekvemmeligheter, som er mest kjære for deg. (281, 18 - 19)

17. På denne tiden vil jeg få den læren jeg ga deg i den andre æra, som mange ikke har forstått og andre har glemt, til å bli forstått av alle, og dessuten bli fulgt på grunn av min nye lære. (92, 12)

18 Min Hellige Ånds lys stiger ned over deg, men hvorfor representerer du meg i form av en due? Disse bildene og symbolene må ikke lenger tilbedes av mine nye disipler.

19 Forstå min lære, folk: I den "andre æra" manifesterte min Hellige Ånd seg ved Jesu dåp i form av en due, fordi denne fuglen i sin flukt ligner Åndens blåsing, dens hvithet taler om renhet, og i sitt milde og milde blikk er en refleksjon av uskyld.

20 Hvordan kunne man gjøre det guddommelige forståelig for disse utdannede menneskene hvis man ikke brukte figurene til de vesenene som var kjent for dem i verden?

21. Kristus, som snakker til deg i dette øyeblikket, ble representert av et lam, og til og med Johannes så meg slik i sin profetiske visjon. Alt dette skyldes det faktum at hvis du ser etter meg i hvert av mine verk, vil du alltid finne et bilde av livets forfatter i hele skapelsen. (8,1 - 3)

22 En gang sa jeg til dere at det er lettere for en kamel å gå gjennom et nåløy enn for en rik gjerrigknark å komme inn i himmelriket. I dag sier jeg deg at disse hjertene må frigjøre seg fra egoisme og praktisere aktiv nestekjærlighet overfor sine medmennesker, slik at deres ånd kan passere gjennom på frelsens smale vei. Det er ikke nødvendig å frigjøre seg fra eiendeler og rikdom, men bare fra egoisme. (62, 65)

23 Jeg er i ferd med å gjenoppbygge det tempelet som jeg henviste til da jeg sa til

disiplene mine som beundret Salomos tempel: "Sannelig, jeg sier dere: Ikke én stein skal bli igjen av det, men jeg skal bygge det opp igjen på tre dager."

24. Jeg mente å si at enhver ytre kult, uansett hvor storslått den kan synes for menneskene, vil forsvinne fra menneskenes hjerter, og jeg vil reise det sanne, åndelige tempelet for min guddommelighet i dets sted. Nå er den "tredje tiden", det vil si den tredje dagen da jeg vil fullføre gjenoppbyggingen av mitt tempel. (79, 4)

25 Gud har ingen form, for hvis han hadde det, ville han være et begrenset vesen, slik mennesker er, og da ville han ikke være Gud.

26 Hans "trone" er fullkommenhet, rettferdighet, kjærlighet, visdom, skaperkraft, evighet.

27 "Himmelen" er den høyeste lyksalighet som en ånd når på sin vei mot fullkommenhet når den stiger så høyt i visdom og kjærlighet at den oppnår en grad av renhet som ingen synd og ingen smerte kan nå.

28. Når mine profeter talte om det åndelige liv, gjorde de det noen ganger ved hjelp av menneskelige manifestasjoner og gjenstander som dere kjenner.

29. Profetene så troner som konger på jorden - bøker, vesener med menneskelig form, palasser med gobeliner, lysestaker, Lammet og mange andre skikkelser. Men i dag må du forstå at alt dette bare var en allegori, et symbol, en guddommelig betydning, en åpenbaring som måtte uttrykkes for deg i en billedlig form fordi du ikke var i stand til å forstå en annen, høyere.

30. Nå er det tid for deg å tolke riktig betydningen av alle mine lignelser og læresetninger som jeg har åpenbart for deg ved hjelp av allegorier, slik at betydningen trenger inn i din ånd og den allegoriske formen forsvinner.

31. Når du kommer til denne kunnskapen, vil din tro være sann, fordi du da vil ha grunnlagt den på sannhet. (326, 37 - 42)

32 Hvis alle som ble kalt ville skynde seg til Herrens bord, der maten som nærer ånden blir servert, ville den være full; men ikke alle som ble invitert er kommet.

33. Det er menneskets særegenhet å ikke sette pris på Guds goder, og derfor har du sett mange av dine medmennesker avvise deg når du kom med kallet til dem.

34. Men Jeg sier dere at disse få som setter seg ned ved Mitt bord og som iherdig lytter for å lære av Meg, vil være de som gjør kjent for folkemengdene storheten i Mitt Ord, betydningen av denne læren som kaller menneskene til å gjenoppbygge en verden som har kommet til sin ende og gir plass for en mer strålende og høyere. (285, 33 - 35)

Åpenbaringen av Jesus gjennom apostelen Johannes

35. Alt er skrevet i Boken med de syv segl, som er i Gud, og hvis eksistens ble åpenbart for menneskeheten gjennom apostelen og profeten Johannes.

36. Innholdet i denne boken ble åpenbart for dere bare av det guddommelige Lammet, for verken på jorden eller i himmelen fantes det en rettferdig ånd som kunne forklare dere de dype mysteriene om Guds kjærlighet, liv og rettferdighet. Men det guddommelige Lammet, som er Kristus, løste seglene som lukket Livets bok, for å åpenbare innholdet for sine barn. (62, 30)

37. Hvis Johannes' profetier har blitt betraktet av noen som et ugjennomtrengelig mysterium og av andre i en feilaktig tolkning, skyldes det at menneskeheten ennå ikke har oppnådd den nødvendige åndeliggjøringen for å forstå det som presenteres der; og jeg kan også fortelle deg at det ikke har blitt forstått selv av profeten som det ble gitt til.

38 Johannes hørte og så, og da han hørte at han ble befalt å skrive det ned, adlød han straks; men han forsto at det budskapet var for folket som skulle komme etter ham i lang tid. (27, 80 - 81)

39. Når vil menneskene vende sin oppmerksomhet mot det min elskede disippel etterlot seg skriftlig? Merkelig er måten hans åpenbaring er skrevet ned på, mystisk hans mening, dyp til det umåtelige hans ord. Hvem kan forstå dem?

40 De som begynner å interessere seg for Johannes' åpenbaring, fordyper seg i den, tolker, observerer og studerer. Noen kommer litt nærmere sannheten, andre tror de har oppdaget betydningen av Åpenbaringen og forkynner den for hele verden; atter andre er forvirret, eller for trette til å undersøke videre, og til slutt benekter de enhver guddommelig betydning av dette budskapet.

41 Disipler av den "tredje æra", nå sier jeg til dere at hvis dere virkelig har et ønske om å komme inn i denne helligdommen og å kjenne den virkelige betydningen av disse åpenbaringene, må dere gjøre dere kjent med bønnen fra ånd til ånd - den samme som Johannes praktiserte i sitt eksil.

42. Du må først forstå at guddommelig åpenbaring, selv om den er representert av jordiske figurer og bilder, handler helt og holdent om menneskets ånd, om dets utvikling, dets kamp, dets fristelser og fall, dets vanhelligelser og ulydighet. Det handler om min rettferdighet, min visdom, mitt rike, mine demonstrasjoner av kjærlighet og min kommunikasjon med menneskene, deres oppvåkning, deres fornyelse og til slutt deres åndeliggjøring.

43 Jeg åpenbarte for deg der menneskehetens åndelige livsreise, delt inn i tidsperioder, slik at du bedre kan forstå åndens utvikling.

44. Så, disipler - siden Åpenbaringen angår deres åndelige liv, er det passende at dere studerer og betrakter den fra et åndelig synspunkt; for hvis dere bare tolker den ut fra jordiske hendelser, vil dere, som mange andre, falle i forvirring.

45. Det er sant at mange jordiske hendelser har en referanse til oppfyllelsen av denne åpenbaringen og vil også ha dette i fremtiden. Men vit at hendelsene og tegnene deri også er figurer, bilder og eksempler for å hjelpe deg med å forstå min sannhet og oppfylle din skjebne til å stige opp til meg i åndens renhet, som min disippel Johannes etterlot deg et lysende eksempel på, som gikk foran menneskeheten i årtusener i ånd til åndsfellesskap med sin Herre. (309, 47-51)

Kapittel 38 - Åpenbarings tre tider og de syv segl-epokene

Den utviklingsmessige avhengigheten av Guds åpenbaringer

1 I alle de tre periodene som jeg har delt menneskehetens utvikling inn i, viste jeg dere med mitt lys den samme rette og smale veien for åndens oppstigning, den ene veien for kjærlighet, sannhet og rettferdighet.

2 Jeg har ledet deg fra instruksjon til instruksjon, fra åpenbaring til åpenbaring, til den tiden kom da jeg forteller deg at du

allerede kan koble deg til meg fra ånd til ånd. Kunne menneskeheten ha koblet seg på denne måten i "Første gang"? - Nei, den ble tvunget til å nøye seg med materiell tilbedelse, med ritualer og seremonier, med tradisjonelle fester og symboler, slik at den kunne føle seg nær det guddommelige og det åndelige. Ut av denne manglende evnen til å nærme seg det åndelige, til å heve seg til det guddommelige, til å erkjenne det dypere og til å klargjøre mysteriene, oppsto de forskjellige religionene, hver i henhold til graden av åndelig tilbakeliggenskap eller åndelig fremgang hos folket, noen mer tilbøyelige til sannheten enn andre, noen mer åndeliggjort enn andre, men alle strever mot det samme målet. Det er den veien som åndene vandrer i løpet av århundrene og tidsaldrene - den veien som de forskjellige religionene peker mot. Noen har bare gjort fremskritt med den største langsomhet, andre har stått stille, og atter andre har gått seg vill og besudlet seg selv. (12, 92 - 93)

3 I dag kommer jeg i Ånden, og sannelig sier jeg dere: Noen tror at jeg i de første tider var nærmere dere enn i dag. De tar feil, for hver gang jeg har kommet, har jeg kommet nærmere og nærmere deg.

4 Husk at i den første æra bosatte jeg meg på et fjell, og derfra sendte jeg ned til dere min lov hugget i stein. I den andre æra forlot jeg fjellet og steg ned i dalene deres og ble menneske for å leve blant dere. Og i den nåværende tid, for å være enda nærmere deg, har jeg gjort ditt hjerte til min bolig for å gjøre meg kjent der og tale til menneskene fra det. (3, 31)

5 Du forstår nå at Jeg har delt Min guddommelige åpenbaring inn i tre store tidsperioder.

6 Det var i menneskehetens åndelige barndom at Faderen ga den Loven og lovet den en Messias som skulle åpne porten til en ny tidsalder.

7 Messias var Kristus, som kom til folket da de var i sin åndelige ungdom. Han lærte folk en høyere måte å oppfylle loven på som de hadde mottatt fra Faderen tidligere og ikke visste hvordan de skulle oppfylle. Guds "Ord" talte gjennom Jesu lepper, og det er derfor jeg forteller deg at verden fortsatte å høre Faderens stemme og befaling gjennom den fullkomne Mesterens kjærlighetslære.

8 Jesus, på sin side, tilbød seg å sende folket "sannhetens ånd" slik at dette ville få dem til å forstå alt det de ikke hadde forstått om hans lære.

9. Nå da, kjære mennesker, dette enkle, ydmyke ordet som dere hører i denne tiden, er sannhetens Ånds stemme, er Guds åndelige lys som strømmer inn i deres vesen slik at dere kan åpne øynene for den nye æra. Dette lyset som får deg til gradvis å forstå klart alle åpenbaringene fra din Mester, er lyset fra din Far, Den Hellige Ånd, som overrasker menneskeheten på et høyere stadium av åndelig utvikling, det vil si når den nærmer seg voksen alder, for å forstå Guds åpenbaringer.

10 I alt som dette lyset åpenbarer for deg, vil du motta Faderens instruksjon; for "Ordet" er i meg, og Den Hellige Ånd er min egen visdom. (132, 10 - 15)

11 I tidligere tider talte jeg ikke slik til dere. I den første æra opplyste loven menneskesjelen; i den andre æra opplyste Kristus menneskehjertet gjennom kjærlighetens lys. I dag opplyser Den Hellige Ånds lys din ånd for å heve den over alt som er menneskelig.

12 Fra en og samme Gud har du mottatt disse tre budskapene, og det har gått en tidsalder mellom dem alle - den tiden som er nødvendig for åndens utvikling for å kunne motta det nye budskapet eller den nye læren.

13 Nå kan dere forstå hvorfor jeg har kalt dere "disipler av Den Hellige Ånd". (229, 50 - 52)

14. Hvis jeg hadde fortalt dere alt i de første åpenbaringene, ville det ikke ha vært nødvendig for Mesteren, Messias, å lære dere nye læresetninger, og heller ikke for Den Hellige Ånd å komme på denne tiden for å vise dere det åndelige livs herligheter.

15. Derfor ber Jeg dere om ikke å klamre dere til det som ble åpenbart for dere i tidligere tider, som om det var det siste ord i Min lære.

16 Jeg kom til menneskene på nytt, og i lang tid gjorde jeg meg kjent gjennom deres forståelse, og fremdeles kan jeg si dere at mitt siste ord ennå ikke er sagt.

17 I min visdomsbok, søk alltid det siste ordet, den nye siden som avslører for deg betydningen, innholdet i det som ble gitt før, slik at du kan være mine disipler i sannhet. (149, 44 - 45)

Guds tre testamenter

18 Moses, Jesus og Elia - dette er veien som Herren har staket ut for mennesket for å hjelpe det til å stige opp til fredens, lysets og fullkommenhetens rike.

19 Kjenn i ditt liv nærværet av Herrens sendebud. Ingen av dem er døde; de lever alle for å lyse veien for mennesker som har gått seg vill og for å hjelpe dem til å reise seg fra deres fall og styrke dem slik at de i prøvelsene av deres skyld kan vie seg til det med kjærlighet.

20. Kjenn det verk som Moses fullførte på jorden ved Jehovas inspirasjon. Studer i dybden Jesu lære som det "guddommelige ord" talte gjennom, og søk den åndelige betydningen av min nye åpenbaring hvis tidsalder er representert av Elias. (29,20 - 22)

21 Hvis min fødsel som menneske i den "andre æra" var et mirakel, og min åndelige oppstandelse etter min fysiske død et annet mirakel - sannelig sier jeg dere - så er min manifestasjon i denne tiden ved hjelp av et menneskelig sinn et åndelig mirakel.

22 Mine profetier vil bli oppfylt i denne tiden inntil den siste. Jeg etterlater deg mine tre testamenter som utgjør ett.

23 De som pleide å kjenne Faderen som kjærlighet, offer og tilgivelse, skal komme til å kjenne ham perfekt i denne tiden, slik at de kan elske og tilbe ham i stedet for å frykte hans rettferdighet.

24. Hvis dere holdt dere til loven i den 'første æra', var det av frykt for at guddommelig rettferdighet skulle tukte dere; derfor sendte Jeg dere Mitt 'Ord' slik at dere skulle vite at Gud er kjærlighet.

25 I dag kommer mitt lys til dere for at dere ikke skal gå vill og nå veiens ende i trofasthet mot min lov. (4,43 - 47)

26. Min nye lære er en bekreftelse på den jeg ga dere i den andre tidsalder, men den er enda mer vidtrekkende. Husk at da talte jeg til menneskets hjerte, men nå taler jeg til ånden.

27. Jeg fornekte ikke noen av Mine ord som Jeg ga dere i fortiden - tvert imot, Jeg gir dem deres rette oppfyllelse og rette tolkning. På samme måte sa jeg da til fariseerne som trodde at Jesus ønsket å ødelegge loven: "Tro ikke at jeg er kommet for å oppløse loven eller profetene - tvert imot, jeg er kommet for å oppfylle dem". Hvordan kunne jeg fornekte den loven og profetiene, siden de er grunnlaget for templet som måtte bygges i

menneskenes hjerter i tre tidsaldre, og kunngjøringen om mitt komme til verden? (99, 24 - 25)

28. I dag sier jeg dere igjen: 'Jeg er veien, sannheten og livet', og hvis dere søker meningen med mitt ord i denne tiden, vil dere i det finne den evige kjærlighetens lov, selve den veien jeg staket ut for dere på jorden.

29 På den tiden trodde mange at Kristus gikk glipp av veien og forvrengte loven. Derfor kjempet de og forfulgte ham. Men sannheten, som solens lys, seirer alltid over mørket. Nå vil mitt ord bli bekjempet på nytt, for noen mener å finne motsetninger, tvetydigheter og feil i dets betydning. Men dets lys vil igjen skinne inn i mørket i denne tiden, og menneskeheten vil erkjenne at veien og loven som jeg har åpenbart for deg, er den samme som i den tiden og alltid vil være. (56, 69 - 70)

30. Denne læren er veien til evig liv; enhver som oppdager en oppløftende kraft og fullkommenhet i denne læren, vil vite å forene den med den jeg lærte dere da jeg var på jorden, fordi essensen er den samme.

31. De som ikke vet hvordan de skal finne sannheten i min lære, vil til og med være i stand til å forsikre at denne læren ikke fører til det samme målet som Jesu lære; åndene som er blindet av dårlige tolkninger eller forvirret av religiøs fanatisme, vil ikke være i stand til å forstå sannheten i disse åpenbaringene med en gang. De må gå gjennom en vei med prøvelser for å bli fri fra det jordiske sinnet som hindrer dem i å forstå og oppfylle mitt bud som lærer dere å elske hverandre. (83, 42 - 43)

32 Forgjeves vil mange mennesker si at denne læren er ny, eller at den ikke har noen sammenheng med de guddommelige åpenbaringene som er gitt dere i tidligere tider. Jeg forsikrer dere om at alt det jeg har fortalt dere i denne tiden ved hjelp av det menneskelige intellekt, har sine røtter og sitt grunnlag i det som allerede er blitt profetisk forkynt for dere i den første og den andre tiden.

33. Men forvirringen jeg taler til dere om, vil komme fordi de som tolket disse åpenbaringene, tvang sine tolkninger på menneskene, og disse var delvis riktige og delvis feilaktige. Det vil også skje fordi det åndelige lyset i min lære ble holdt tilbake fra menneskene og noen ganger gitt i en

forvrengt form. Derfor, i dag, siden tiden er kommet da mitt lys vil frigjøre deg fra mørket i din uvitenhet, har mange mennesker benektet at dette kan være sannhetens lys, siden det ifølge dem ikke samsvarer med det jeg lærte deg før.

34. Jeg forsikrer dere om at ingen av Mine ord vil gå tapt, og at menneskene i denne tid vil få vite hva Jeg faktisk sa til dere i tidligere tider. Så, når verden blir kjent med spiritisme, vil den si: "Alt dette har Jesus allerede sagt!"

35. Faktisk har jeg allerede fortalt deg alt, selv om jeg av mange av de åpenbarte sannhetene bare fortalte deg det grunnleggende om dem. Jeg overlot dem til deg slik at du gradvis skulle lære å forstå dem, for på den tiden var menneskeheten ennå ikke i stand til å forstå alt det jeg nå viser deg i sin helhet. (155, 24 - 27)

Den tredje gangen

36. Dette er den "tredje æra" hvor Jeg har lært dere leksen som er å forene menneskeheten åndelig. For det er min vilje at språkene, rasene, de forskjellige ideologiene ikke lenger skal være et hinder for deres forening. Den åndelige essensen som jeg skapte en ånd fra, er den samme som alle har, og stoffene som komponerer blodet som strømmer gjennom menneskets årer, er de samme i alle. Derfor er alle like og verdige for meg, og for alle har jeg kommet på nytt. (95, 9)

37 Forandringene som menneskelivet vil gjennomgå, vil være så store at det vil virke som om en verden går under og en annen blir født.

38. Akkurat som menneskets liv til alle tider har vært inndelt i epoker eller tidsaldre, og hver av disse har utmerket seg ved noe - enten ved sine oppdagelser, ved de guddommelige åpenbaringer den har mottatt, ved sin utfoldelse i sansen for det skjønne, det mennesket kaller "kunst", eller ved sin vitenskap - så den tiden som nå begynner, den tidsalderen som allerede gryr som et nytt daggry, vil bli preget av utfoldelsen av de åndelige gavene - den siden av deres vesen som dere burde ha dyrket for å spare dere selv for så mange onder, men som dere alltid har utsatt til senere.

39 Tror du ikke at menneskelivet kan bli fullstendig forvandlet når det utvikler åndelighet, utfolder Åndens gaver og

iverksetter den loven som samvittigheten dikterer i denne verden?

40 Snart vil alle nasjoner forstå at Gud har talt til dem i alle tidsaldre, at de guddommelige åpenbaringene har vært den stigen som Herren har senket ned til menneskene for at de skulle stige opp til ham.

41 Denne nye tiden vil noen kalle lysets tid, andre Den Hellige Ånds tidsalder og atter andre sannhetens tid. Men jeg sier dere at det vil være tiden for åndelig oppløftelse, for åndelig gjenopprettelse, for gjenvinning.

42. Dette er den tiden som jeg lenge har ønsket å leve i menneskets hjerte, og som kontinuerlig har blitt bekjempet og ødelagt av seg selv - en tid hvis lys er sett av alle og under hvis lys alle Herrens barn forener seg: ikke til et religiøst samfunn av mennesker som tar imot noen og avviser andre, som basunerer sin egen sannhet og nekter den for andre, som bruker uverdige våpen for å påtvinge seg selv, eller som gir mørke i stedet for lys. (135,53-54, 57-59)

43 Dette er den "tredje tid" der menneskets ånd må frigjøre seg fra materialismens lenker. Dette vil innebære en kamp mellom verdensanskuelser, som vil bli hardere enn menneskehetens historie noensinne har sett.

44. Korrupsjon, egoisme, stolthet, laster, løgner og alt som har overskygget deres liv, vil falle som knuste avguder for føttene til dem som har tilbudt dem, for å gi plass for ydmykhet. (295,64 - 65)

De syv epokene i frelseshistorien

45 Det første av disse åndelige utviklingsstadiene i verden er representert av Abel, Faderens første tjener, som ofret sitt brennoffer til Gud. Han er symbolet på offer. Motvilje reiste seg mot ham.

46 Det andre stadiet representerer Noah. Han er symbolet på tro. Han bygde arken ved guddommelig inspirasjon og ledet menneskene inn i den for å redde dem. Folkemengden reiste seg mot ham med sin tvil, hån og hedenskap. Men Noah etterlot seg troens frø.

47 Den tredje perioden symboliseres av Jakob. Han legemliggjør styrke, han er Israel, den sterke. Han så åndelig himmelstigen som dere alle skal stige opp på for å "sitte ved Skaperens høyre hånd". Mot ham reiste

Herrens engel seg for å prøve hans styrke og utholdenhet.

48 Den fjerde symboliseres av Moses, han legemliggjør loven. Han viser tavlene som den er skrevet på for folket til alle tider. Det var han som med sin enorme tro frigjorde folket for å lede dem på frelsens vei til det lovede land. Han er symbolet på loven.

49. Den femte perioden representeres av Jesus, det "guddommelige ord", det ulastelige Lammet, som har talt til deg til alle tider og vil fortsette å tale til deg. Han er kjærligheten for hvilken han ble menneske for å leve i den menneskelige verden. Han led smerten av det samme, viste menneskeheten veien til offer, kjærlighet og barmhjertighet som de skal oppnå forløsning fra alle sine synder. Han kom som en Mester for å lære hvordan man kan leve i kjærlighet til tross for at han kom fra en ydmyk begynnelse, for å gå til selvpoppofrelse og for å dø kjærlig, tilgivende og velsignende. Han legemliggjør det femte stadiet, og hans symbol er kjærlighet.

50 Den sjette perioden er representert av Elias. Han er symbolet på Den Hellige Ånd. Han kommer på sin "ildvogn" og bringer lyset til alle nasjoner og alle verdener som er ukjente for dere, men kjent for meg, fordi jeg er alle verdener og alle skapningers far. Dette er det stadiet du for øyeblikket lever i - Elias. Det er hans lys som opplyser deg. Han er representanten for de læresetningene som var skjult og blir åpenbart for mennesker på dette tidspunktet.

51 Den syvende perioden legemliggjøres av Faderen selv. Det er det endelige målet, kulminasjonen av utviklingen. I den er nådens tid, det syvende segl.

52 Hermed er mysteriet om de syv segl løst. Dette er grunnen til at jeg forteller deg at den nåværende epoken inneholder det sjette seglet. For fem av dem har allerede passert, det sjette er nå løst, og det syvende forblir fortsatt lukket, dets innhold er ennå ikke kommet, det er ennå ikke tid for dette stadiet å komme til deg. Når det kommer, vil nåde, perfektion og fred herske. Men for å nå det - hvor mange tårer vil mennesket fortsatt måtte felle for å rense sin ånd! (161,54 - 61)

53. Boken med de syv segl er historien om ditt liv, om din utvikling på jorden, med alle dens kamper, lidenskaper, konfrontasjoner og til slutt godhetens og rettferdighetens,

kjærlighetens og åndeliggjøringens seier over materialismens lidenskaper.

54 Tro i sannhet at alt er rettet mot et åndelig og evig formål, slik at du kan gi hver leksjon den rette plassen den fortjener.

55. Så lenge lyset fra det sjette segl opplyser deg, vil det være en tid med strid, forsakelse og renselse; men når denne tiden er over, vil du ha nådd en ny periode der det syvende segl vil gi deg nye åpenbaringer. Hvor tilfreds og lykkelig ånden til ham som har blitt funnet ren og forberedt, vil motta den nye tiden. Så lenge det sjette segl opplyser deg, vil kropp og sinn bli rensset. (13, 53 - 55)

56. Boken som var forseglet i himmelen, er blitt åpnet i det sjette kapitlet. Det er boken med de syv segl, som inneholder visdom og dømmekraft og ble åpnet på grunn av min kjærlighet til deg, for å åpenbare dens dype lære for deg.

57 Mennesket har levd på jorden i fem tidsperioder, oppmuntret av åndens guddommelige pust. Likevel forsto han ikke den åndelige meningen med livet, hensikten med sin eksistens, sin skjebne og kjernen i sitt vesen. Alt var et ugjennomtrengelig mysterium for hans sinn så vel som for hans ånd, en forseglet bok hvis innhold han ikke var i stand til å tolke.

58 Vagt hadde han en anelse om det åndelige liv, men uten egentlig å kjenne utviklingsstigen som bringer vesener nærmere Gud. Han kjente ikke sin meget høye misjon på jorden og de dyder og gaver som tilhører hans ånd for å erobre i kampene, for å heve seg over menneskelige vanskeligheter og for å fullkommengjøre seg åndelig for å bo i det evige lys.

59. Det var nødvendig at den guddommelige "boken" skulle åpnes og at menneskene skulle betrakte dens innhold for å kunne redde seg selv fra uvitenhetens mørke, som er opphavet til alt det onde som finnes i verden. Hvem kan åpne denne boken? Teologen, vitenskapsmannen eller filosofen? Nei, ingen, ikke engang de rettferdige åndene kunne avsløre innholdet for deg, for det boken vaktet var Guds visdom.

60. Bare Kristus, "Ordet", Han alene, den guddommelige kjærlighet kunne gjøre det; men selv da var det nødvendig å vente til menneskene ville være i stand til å motta det guddommelige budskapet uten å bli blendet

av glansen fra Mitt åndelige nærvær. Dermed måtte menneskeheten passere gjennom fem stadier av prøvelser, lærdom, erfaring og utvikling for å nå den rette utviklingen som ville tillate den å kjenne hemmelighetene som Guds visdomsbok holdt for menneskeheten.

61 Guds lov, hans guddommelige ord gitt gjennom Kristus, og alle budskapene fra profeter, budbringere og utsendinger var det frøet som opprettholdt menneskehetens tro på et guddommelig løfte som alltid kunngjorde lys, frelse og rettferdighet for alle mennesker.

62. Nå er den ventede tid kommet for den store åpenbaring, gjennom hvilken dere skal forstå alt det jeg har åpenbart for dere gjennom tidene og lære hvem deres Far er, hvem dere selv er, og hva som er grunnen til deres eksistens.

63. Nå er tiden kommet da dere, på grunn av den åndelige utvikling dere har oppnådd, de prøvelser dere har gjennomlevd og den erfaring dere har fått, kan motta fra min Ånd til dere visdommens lys som er oppbevart i mine skattkammer og venter på å bli utrustet. Og siden menneskeheten har oppnådd den nødvendige graden av evolusjon for å motta mitt budskap, har jeg sendt den første strålen av mitt lys, som er denne, som har fått de utdannede og enkle til å snakke i henrykkelse og tjene som stemmebærere for min forbønn.

64. Denne lysstrålen har bare vært forberedende, den er som morgengryets lys når det kunngjør den nye dagen. Senere vil mitt lys nå deg i sin helhet, belyse din eksistens og fjerne selv den siste skyggen av uvitenhet, synd og elendighet.

65. Denne tiden, hvis daggry du beundrer i det uendelige, er den sjette epoke som gryr i menneskehetens åndelige liv - lysets epoke, åpenbarings epoke, oppfyllelsen av gamle profetier og glemte løfter. Det er det sjette segl som, når det frigjøres, vil øse ut sitt innhold av visdom i din ånd i et budskap fullt av rettferdighet, opplysning og åpenbaring. (269, 10 - 18)

66. Disipler, jeg vil at deres hjerters dyder skal være de klær som dekker deres ånds nakenhet. Slik taler den trøstende Ånd til dere, som ble lovet i den andre æra.

67. Faderen kjente allerede til smerten og prøvelsene som ville ramme menneskeheten

og graden av fordervelse som menneskene ville nå. Trøstens komme betyr for deg frigjøringen av det sjette segl, det vil si begynnelsen på et nytt stadium i menneskehetens utvikling. Fra da av er en guddommelig dom i kraft for alle mennesker; hvert liv, hvert arbeid, hvert skritt vil bli strengt bedømt. Det er slutten på en tidsalder, ikke slutten på livet.

68. Det er avslutningen på syndens tider, og det er nødvendig at hele innholdet i dette sjette segl i Guds bok blir utøst over de åndelige vesener og vekker dem fra deres sløvhets, slik at mennesket kan reise seg opp og oppleve sin ånds harmoni med hele skapelsen, og han kan forberede seg til den tid da det syvende segl gjennom Lammet vil bli løst, som vil bringe de siste hugg av smertens kalk, men også sannhetens, kjærlighetens og den guddommelige rettferdighetens triumf. (107, 17 - 19)

69. Jeg vil at menneskeheten skal forberede seg i denne tiden, slik at når det siste seglet blir løst, vil folk bli klar over det og skynde seg å høre og forstå innholdet i de nye åpenbaringene. Jeg vil at nasjonene og folkene skal bli sterke til å motstå lidelsene i disse dager.

70. Jeg vil kalle velsignet dem som vet å overleve besøkelsene i disse tider, og jeg vil gi dem en belønning for deres utholdenhet og tro på min makt, og etterlate dem som stamfedre til en ny menneskehet. (111, 10 - 11)

71. Når det syvende segl er lukket sammen med de seks andre, vil også den boken forbli lukket som har vært Guds dom over menneskenes gjerninger, fra den første til den siste. Da vil Herren åpne en ny, uskrevet bok for å registrere i den de døde oppstandelse, de undertryktes befrielse, synderes gjenfødelse og det godes seier over det onde. (107, 20)

Kapittel 39 - Det jordiske og det åndelige Israel

Israels historiske oppdrag, dets fiasko

1 Sannelig sier jeg dere, hvis menneskene hadde holdt fast ved den loven som samvittigheten i dem minnet dem om, ville det ikke ha vært nødvendig å sende dere ledere eller profeter; det ville heller ikke ha

vært nødvendig for Herren deres å komme ned til dere, og at jeg måtte hugge loven min i en stein selv i "første gang", og at jeg måtte bli menneske og dø som menneske på et kors i "andre gang".

2 Da jeg reiste opp et folk og overøste dem med nådegaver, var det ikke for at de skulle opphøye seg selv og ydmyke andre, men for at de skulle være et eksempel på underkastelse for den sanne Gud og et forbilde for brorskap blant mennesker.

3 Jeg valgte dette folket til å være et redskap for min vilje på jorden og en budbringer av mine åpenbaringer, slik at de ville invitere alle til å leve i min lov, og slik at hele menneskeheten til slutt ville danne ett Herrens folk.

4 Dette folket har lidd mye - selv om det var det utvalgte - fordi det trodde at arven bare var for seg selv, at dets Gud ikke også kunne være Gud for hedningene, fordi det betraktet de andre folkene som fremmede og ikke lot dem få del i det Faderen hadde betrodd dem. Jeg skilte det bare fra de andre folkene for en tid, slik at det ikke skulle bli smittet av korrupsjon og materialisme.

5 men da det ble egoistisk og trodde det var stort og sterkt, viste jeg det at dets makt og storhet var villedende, og jeg tillot andre nasjoner å invadere det og føre det inn i trelldom. Konger, faraoer og keisere var dens herrer, selv om jeg hadde tilbudt meg å være deres herre.

6 Faderen i sin uendelige kjærlighet åpenbarte seg selv på nytt for sitt folk for å gi dem frihet og for å minne dem om deres misjon; og i denne tiden kommer jeg for å gi dem min kjærlighetslære; men bare mitt blikk kan oppdage blant menneskeheten Israels barn som jeg kaller og samler for å motta Den hellige ånds lys

7 Jeg har åpenbart meg for din ånd, for tiden da jeg snakket til deg gjennom naturen og ved hjelp av materielle manifestasjoner, som du kalte mirakler, har for lengst gått. I dag kan du allerede føle meg i din ånd, så vel som i den innerste delen av hjertet ditt.

8 I denne tiden har ikke Palestina vært et vitne til min åpenbaring; for det er ikke et bestemt sted jeg søker, men din ånd. Jeg søker "Israels folk etter ånden", ikke etter blodet - folket som har det åndelige frøet de har mottatt

gjennom tidene ved min barmhjertighet. (63, 64 - 69)

Delingen av det jødiske folket i de jordiske og de åndelig innstilte

9 Det var nødvendig at Faderen, etter sin avgang (i Jesus), rykket ut av hendene på sitt folk det landet som allerede var betrodd hans forfedre.

10 Det ble rykket fra noen som en soning og fra andre som en belønning; for det landet Kanaan, det vakre Palestina fra tidligere tider, ble forberedt av meg bare som et bilde av det sanne løfteslandet for ånden. Da disse eiendelene ble tatt fra folket, ble den materialistisk innstilte jøden hjemløs på jorden; men den andre delen - de trofaste, som alltid har følt mitt nærvær, forble viet til min vilje, uten smerte over å ha mistet arven fra tidligere tider, fordi de visste at de hadde blitt betrodd en ny nåde fra Faderen: arven fra hans ord, det guddommelige ord, hans offer, hans blod.

11 I nåtiden, når mitt folk Israel allerede lever i den tredje tidsalder, ser jeg dem fortsatt delt i to grupper: Den ene materialisert, gjort rik av jordens goder som sin egenmektige godtgjørelse, som får selv verdens grunnvoller til å skjelve av sin kraft, fordi den har satt sin styrke, sitt talent, nådegavene som Faderen utøste over sin ånd, til tjeneste for seg selv, for sin ambisjon, for sin storhet.

12. Se hvordan dette folket, selv innenfor rammene av sin materialisme, har vist styrke i sine vitenskaper, i sin vilje, i sin intelligens. Det bærer i dypet av sitt hjerte harme på grunn av tidligere hungersnød, slaveri, ydmykelser; men i dag reiser det seg sterkt og stolt for å ydmyke andre folk, for å skremme dem med sin makt, for å dominere dem. I dag er det selv den mette og ser med tilfredshet på millioner av sultne og på de store folkemassene av slaver, slaver av deres gull, deres makt, deres vitenskap og deres ønske om prestisje.

13. Men Jeg ser også den andre delen av Mitt folk, den av de standhaftige og trofaste - de som alltid har vært i stand til å føle Mitt nærvær, de som alltid har anerkjent Min ankomst blant mennesker, de som har trodd på Mine åpenbaringer og som har vært lydige mot Meg til tross for alt og har oppfylt Mine befalinger.

14. Den andre delen er ikke bare dere som har vært vitner til min manifestasjon gjennom menneskets intellekt i denne tiden; for en del av Israels åndelige folk er spredt over hele verden, og på det stedet hvor hver enkelt er, mottar han min omsorgsfulle kjærlighet, han føler mitt nærvær, han spiser på mitt brød og venter på meg, uten å vite hvor jeg ville komme, eller på hvilken måte, men han venter på meg.

15 men de som vet veldig godt hvordan jeg kom, hvordan jeg gjorde meg kjent, de som er forberedt på tidene som kommer, er du som er en del av de 144 000 som er valgt av meg fra de tolv stammene i dette folket - hundre og førtifire tusen som vil være foran det tallrike folket i Israel som 144 000 kapteiner som vil lede dem inn i det store slaget i åndskampen i den tredje æra.

16 Tror dere at mitt folk alltid vil være splittet? Sannelig sier jeg dere: Nei! For deg er instruksjonen, lyset og prøvelsene kommet; for dem er min rettferdighet og likeledes besøk kommet. Jeg leder dem nå med store skritt til oppvåkning av deres ånd, og selv om de sikkert vil fornekte i det første øyeblikket mitt tredje komme til verden, slik de fornektet det andre, sier jeg til deg: Ikke langt unna nå er tiden for deres omvendelse. De lever i sine gamle tradisjoner, men jeg ser gjennom det jødiske folks sinn og hjerte og lar deg vite at de klamrer seg til sine tradisjoner mer av bekvemmelighet og frykt for åndelige åpenbaringer enn av egen overbevisning. De viker unna manifestasjonene av det hinsidige; men det jeg vil foreslå for dem er: å gi avkall på alt som er unødvendig, å praktisere barmhjertighet, kjærlighet og ydmykhet.

17 Dere vil måtte møte dem, og dere vil begge ta opp våpnene deres: den ene til ordet, til tanken, til bønner og til bevisene; den andre til deres talent, deres makt, deres tradisjon. Men jeg vil være til stede i denne konfrontasjonen, og jeg vil få min rettferdighet til å seire, jeg vil få åndeligheten til å seire, ånden til å heve seg over kjødet, bøye seg og ydmyke det, og så vil forsoningen av Israels stammer komme, foreningen av Herrens folk.

18 Når det folket er utrustet, sannelig sier jeg dere, vil det oppfylle sitt oppdrag til det fullfører det store oppdraget som Gud har gitt sitt utvalgte folk fra begynnelsen av tiden, som

er å være den førstefødte og forvalter av Herrens åpenbaringer, slik at han som den eldste av brødrene kan lede resten, dele sin nåde med dem og føre alle til Faderens høyre hånd. (332, 17 - 21)

Israels åndelige folk

19. Når Jeg snakker om Mitt 'folk Israel', 'Herrens folk', mener Jeg de som brakte en åndelig misjon med seg til jorden - de som gjorde Min Lov kjent, som kunngjorde Meg, som var trofaste mot Meg; de som forkynte eksistensen av den levende Gud, som forplantet kjærlighetens frø, og som var i stand til å gjenkjenne Faderens nærvær og Ord i Sønnen. Dette er de som utgjør Guds folk, dette er Israel, det sterke, det trofaste, det kloke Israel. Dette er min legion av soldater som er trofaste mot loven, mot sannheten.

20 De som forfulgte mine profeter, som rev hjertet til mine budbringere - de som vendte ryggen til den sanne Gud for å bøye seg for avguder - de som fornektet meg, spottet meg og krevde mitt blod og liv, tilhørte ikke det utvalgte folket, selv om de kalte seg israelitter på grunn av rasen; de tilhørte ikke profetenes folk, til de opplyste, til de trofaste soldatene. For "Israel" er et åndelig navn som ble brukt ulovlig for å dominere en rase.

21 Du skal også vite at enhver som ønsker å tilhøre mitt folk, kan oppnå det med sin kjærlighet, barmhjertighet, nidkjærhet og lovlighet.

22. Mitt folk har ingen spesielle land eller byer i verden, mitt folk er ikke en rase, men de er representert i alle raser, blant alle mennesker. Denne mengden av mennesker her som hører mitt ord og mottar de nye åpenbaringene, er bare en del av mitt folk. En annen del er spredt over hele jorden, og en annen, den største delen, lever i den åndelige verden.

23 Dette er mitt folk som kjenner meg og elsker meg, som adlyder meg og følger meg. (159, 55 - 59)

24 I dag sier jeg til dere: Hvor er mitt folk? Hvor er de som er kloke i prøvelser, modige i kamper og standhaftige i vanskeligheter? De er spredt over hele verden. Men jeg vil få dem til å dra ut med min røst og forene dem åndelig slik at de kan gå foran alle folkeslag. Men jeg sier deg at det i dag vil bli dannet av

menn av alle raser som vil forstå hva pakten jeg forventer av alle mennesker består av.

25 Dette folket skal være modig og stridslystent, men det skal ikke ha broderdrapsvåpen eller stridsvogner, og det skal ikke synge ødeleggelsessanger. Dets banner skal være fred, dets sverd sannhet og dets skjold kjærlighet.

26 Ingen vil være i stand til å oppdage hvor dette folket er: det er overalt. Dets fiender vil prøve å ødelegge det, men vil ikke være i stand til å gjøre det, for ingen steder vil de finne det fysisk samlet, fordi dets enhet, dets orden og dets harmoni vil være åndelig. (157, 48 - 50)

27 I denne tiden virker det sanne Israels ånd overalt. Det er åndene som føler mitt nærvær, som venter på mitt komme, som stoler på min rettferdighet.

28. Når disse ordene når andre steder, vil mange håne dem; men jeg sier dere, det ville være bedre for dem å ikke gjøre dem til gjenstand for deres hån, for timen vil komme når de vil våkne opp fra sin dype søvn og innse at de også er barn av Guds folk.

29. Disse skarer av mennesker her som hører Meg i dag, kan falle i villfarelse hvis de ikke studerer Mitt Ord og hvis de ikke frigjør seg fra sin jordisk-materielle tenkemåte. De kan lide samme skjebne som det israelittiske folket i de første tider, som hørte Herrens stemme, mottok loven og hadde profeter, og derfor trodde de til slutt at de var det eneste folket som var elsket av Gud - en alvorlig feil som de store lidelsene, ydmykelsen, eksilet og fangenskapet skulle frigjøre dem fra.

30. Dere må vite at Min kjærlighet ikke kan splitte dere etter rase eller trosbekjennelse, og at når Jeg snakker om 'Mitt folk' er det bare fordi Jeg siden de tidligste tider har forberedt ånder som Jeg sender til jorden for å opplyse menneskehetens vei med sitt lys.

31. De har vært de evige vandrere som har levd i forskjellige nasjoner og gått gjennom mange prøvelser. I løpet av denne tiden har de funnet ut at menneskelige lover er urettferdige, at menneskelige uttrykk for følelser ikke er sanne, og at det er fredløshet i menneskenes ånder. (103, 10 - 14)

32 Guds folk vil igjen vise seg blant menneskeheten - ikke et folk personifisert i en rase, men et stort antall, en legion av mine

disipler, der ikke blod, rase eller språk er avgjørende, men Ånden.

33 Dette folket vil ikke begrense seg til å lære min lære gjennom skrifter. For at ordene skal få liv, må de leves. Dette folket vil ikke bare være formidlere av skrifter og bøker, men også av eksempler og gjerninger.

34. I dag frigjør jeg deg fra alt som er unødvendig, fra det som er urent og feilaktig, for å introdusere deg for et enkelt og rent liv, som din ånd kan sveve over, som den vitner om gjennom sine gjerninger.

35. Når tiden kommer, vil Jeg presentere Mitt folk for menneskeheten, og verken Mesteren vil skamme seg over sine disipler, eller disiplene vil fornekte sin Mester. Den tiden vil sammenfalle med verdenssynets krig, hvorfra, som et pust av fred, som en lysstråle, vil spiritualisme stige opp. (292, 28 - 31)

36. Mitt folk vokser, de formerer seg, ikke bare på jorden, men også i den åndelige verden. Blant disse åndelige vertene er de som var knyttet til deg med blod, enten de var dine foreldre, søsken eller barn.

37. Ikke bli overrasket når Jeg forteller deg at Mitt folk er så mange at jorden ikke ville ha nok plass til dem, og at de vil bli mye større. Når jeg har forent dem og ikke ett av mine barn mangler, vil uendeligheten bli gitt dem som et hjem, den sfæren av lys og nåde som ikke har noen ende.

38. Her på jorden forbereder Jeg deg bare, Jeg gir deg de nødvendige instruksjonene gjennom Min undervisning slik at du kan vite hvordan du kan komme nærmere det livet. Denne menneskeheten er bare en del av Guds folk. Det er nødvendig for alle å kjenne disse opplysningen slik at de kan rette sine liv mot idealet om fullkommenhet.

39. Dette guddommelige budskapet, som er mitt ord talt gjennom den menneskelige stemmebærerens lepper, skal nå alle mennesker etter min vilje. Mitt ord er klokken som kaller verden, dets essens vil vekke og vekke folkene til å reflektere over spiritualisering, om åndens skjebne etter dette livet. (100, 35 - 37)

De 144000 utvalgte og merkede

40. For å spre mitt arbeid i denne tredje tidsalder har jeg valgt 144 000 ånder blant de store folkemengdene og merket dem med et kyss av guddommelig lys, ikke et Judas-kyss,

og heller ikke med seglet til en allianse som setter din ånd i fare. Mitt merke er tegnet som Den Hellige Ånd plasserer i sine utvalgte slik at de kan oppfylle et stort oppdrag i denne "tredje æra".

41. De som bærer dette tegnet er ikke fri for fare - tvert imot, de er mer fristet og mer testet enn de andre. Husk hver av de tolv som ble valgt av meg i den "andre æra", og du vil bekrefte det jeg forteller deg akkurat nå. Blant dem var det øyeblikk av tvil, svakhet, forvirring, og det var til og med en som forrødte meg ved å overlevere meg til mine bødler med et kyss.

42. Hvor skulle ikke de utvalgte i denne tid måtte våke og be for ikke å bukke under for fristelsen! Men sannelig sier jeg dere: Det skal likevel være forrædere blant de hundre og førtifire tusen.

43 Tegnet betyr overgivelse, oppdrag og ansvarlighet overfor Gud. Det er ikke en garanti mot fristelse eller sykdom; for hvis det var det, hvilken fortjeneste ville mine utvalgte ha? Hvilken innsats ville din ånd gjøre for å forbli tro mot mitt ord?

44. Jeg taler til dere på denne måten fordi det er mange hjerter blant dette folket her som ønsker å tilhøre de utvalgte. Men jeg har sett at mer enn ønsket om å tjene menneskeheten ved hjelp av gavene jeg gir med tegnet, er det ønsket om å føle seg trygg som er avgjørende, eller det er forfengelighet som får dem til å be meg om å kalle dem. Jeg vil sette disse mine barnedisipler på prøve, og de vil da overbevise seg selv om at mitt ord ikke er ubegrunnet.

45 Merket er det usynlige tegnet gjennom hvilket den som bærer det med kjærlighet, respekt, iver og ydmykhet, kan oppfylle sin oppgave. Da vil han være i stand til å se at merket er en guddommelig nåde som får ham til å heve seg over smerte, som opplyser ham i de store prøvelsene, som åpenbarer for ham dype erkjennelser og åpner for ham, hvor han vil, en vei som ånden utvikler seg langs.

46. Tegnet er som et kjedeledd som forbinder den som har det med den åndelige verden, det er middelet for tanken og ordet fra den åndelige verden til å manifestere seg i din verden, og derfor sier jeg deg at en merket er en budbringer fra meg, at han er min budbringer og mitt instrument.

47 Stor er oppgaven så vel som ansvaret til den merkede overfor mitt arbeid. Men han er

ikke alene på sin vei, ved hans side er alltid skytsengelen som beskytter ham, veileder ham, inspirerer og oppmuntrer ham.

48 Hvor sterk var han som visste å klamre seg til sitt kors med kjærlighet, og hvor hard og bitter var veien for den utvalgte som ikke fant seg klar til å bære det guddommelige tegnet på den utvalgte i "tredje tid".

49. Jeg ber alle som hører meg om å lære å våke og be, å bære sitt kors med kjærlighet og å handle rettferdig og lydig, slik at dette livet, som for din ånd betyr dens mest lysfylte reinkarnasjon, ikke blir ufruktbart og den senere må gråte over tapt tid og ubrukte evner.

50. Reflekter over denne læren, enten dere er merket eller ikke, for dere har alle en skjebne å oppfylle i mitt arbeid. (306, 3 - 4 & 7 - 12)

51 Veldig tallrike er "Israels stammer etter ånden." Fra hver av dem vil jeg velge tolv tusen og merke dem på pannen. Men "Israels folk" er ikke begrenset til 144 000. Det utvalgte folket er umåtelig stort.

52 Mesteren lærte deg i den "andre æra" at mange er blant de kalte og få blant de utvalgte; men hele "Israels folk" vil bli kalt, og jeg vil merke 144000 blant dem. I dem alle vil jeg plassere fred, åndelighet og begynnelsen på dialogen fra ånd til ånd. (312, 7 - 8)

53. Jeg er den universelle Far, min kjærlighet kommer ned til alle hjerter. Jeg har kommet til alle jordens folk. Men hvis jeg har valgt denne meksikanske nasjonen for at mitt ord og mine åpenbaringer skal bli utøst over den i all sin fylde, var det fordi jeg fant den ydmyk, fordi jeg oppdaget dyder i innbyggerne og inkarnerte i dem de åndelige vesenene til "Israels folk".

54 Men ikke alle tilhører denne nasjonaliteten, ikke alle er inkarnert. Spredt over hele verden er fremdeles de åndelige vesener som tilhører de utvalgte. De har blitt merket, jeg har åpnet øynene deres, jeg har gjort hjertene deres følsomme, og fra ånd til ånd snakker de med meg. (341, 25)

55. Blant menneskeheten lever en del av de 144000 som er merket av Meg. Disse Mine tjenere er spredt over hele verden og utfører sin oppgave med å be for fred og arbeide for menneskehetens brorskap. De kjenner ikke hverandre; men de oppfyller sin skjebne - å opplyse sine medmenneskers vei - noen

intuitivt, andre opplyst av denne åpenbaringen.

56. Disse som er preget av min kjærlighet er delvis enkle mennesker, men det er også de som er respektert i verden. De kan bare gjenkjennes av åndeligheten i deres liv, av deres gjerninger, av deres måte å tenke og forstå guddommelige åpenbaringer på. De er ikke avgudsdyrkende, skinnhellige eller useriøse. De ser ikke ut til å praktisere noen religion, og likevel er det en indre tilbedelse mellom deres ånd og deres Herre.

57 De som er merket med Den hellige ånds lys, er som livbåter, de er vakter, de er rådgivere og bolverk. Jeg har gitt dem lys i deres ånd, med fred, med styrke, med helbredende balsam, med nøkler som i hemmelighet åpner de mest motvillige dørene, med "våpen" for å overvinne hindringer som er uoverstigelige for andre. Det er ikke nødvendig for dem å presentere verdslige titler for at deres evner skal bli anerkjent. De kjenner ingen vitenskaper, og likevel er de "leger"; de kjenner ikke lovene, og likevel er de rådgivere; de er fattige på jordiske goder, og likevel kan de gjøre mye godt på sin reise gjennom livet.

58. Blant disse skarer her som er kommet for å motta mitt ord, er mange bare kommet for å få bekreftet sitt oppdrag. For det har ikke vært på jorden at de åndelige gavene ble skjenket dem eller at oppdraget ble gitt dem. Sannelig sier jeg dere: Det lyset som hver ånd har, er det som den har tilegnet seg i løpet av sin lange utviklingsreise. (111,18 - 21)

59. Menneskeheten vil bli troende, Mitt Arbeid vil spre seg over hele kloden. Jeg vil begynne med de 144 000 merkede som vil kjempe lydig, med kjærlighet og hengivenhet, i en tid med tvister om tro og verdenssyn. Midt i denne kampen vil de være som en lenke som tilbyr verden, ikke en lenke av trelldom, men av en åndelig pakt preget av frihet og brorskap. Disse soldatene vil ikke være alene, min ånde verden vil følge og beskytte dem. De vil utføre mirakler på vei og dermed vitne om min sannhet. (137,9)

Kapittel 40 - Det godes og det ondes krefter

Opprinnelsen til godt og ondt

1 Da Faderen skapte deg, plasserte han deg på det første trinnet på stigen til himmelen, slik at du skulle få mulighet til virkelig å kjenne og forstå din Skaper mens du gikk denne veien. Men hvor få begynte den oppadgående utviklingsveien da de forlot det første trinnet! De fleste sluttet seg sammen i sin ulydighet og opprørskhet, gjorde dårlig bruk av frihetens gave og lyttet ikke til samvittighetens stemme; de lot seg dominere av materien og skapte dermed ved sine utstrålinger en makt - det onde - og gravde en avgrunn som deres innflytelse måtte dra sine brødre og søstre inn i, som begynte en blodig kamp mellom deres svakheter og korrupsjoner og deres ønske om opphøyelse og renhet. (35, 38)

2 Arvesynden kommer ikke fra foreningen av mann og kvinne. Jeg, Skaperen, beordret denne foreningen da jeg sa til begge: "Voks og former dere". Dette var den første loven. Synden lå i misbruket som menneskene gjorde av den frie viljens gave. (99, 62)

3 "Kjødet" [sjelen] frykter kampen med ånden og søker en måte å friste den gjennom verdens gleder for å forhindre dens befrielse eller i det minste forsinke den. Se hvordan mennesket har sin egen frister i seg! Det er derfor jeg sa at når han erobrer seg selv, har han vunnet kampen. (97, 37)

4 I denne tiden, når til og med luften, jorden og vannet er forgiftet av menneskers onde gjerninger, hvor få er det ikke som ikke er smittet av ondskap eller av mørke! (144, 44)

5 Menneskehetens klagesang når meg; angsten til barn, ungdom, menn og kvinner i moden alder og eldre stiger opp. Det er ropet som krever rettferdighet, er en bønn om fred, om barmhjertighet som kommer fra Ånden. For kjærlighetens frø i denne verden er ødelagt, og vet du hvor kjærligheten er nå? I den innerste delen av menneskets hjerte, så dypt inne at mennesket ikke er i stand til å oppdage den, fordi hat, maktbegjær, vitenskap og forfengeligheit har knust frøet, og det er verken åndelighet eller barmhjertighet. Lidelsens beger blir fullere og fullere, og verden drikker det til gjæren. (218, 12)

6 Fra alter til alter, fra ritual til ritual og fra sekt til sekt beveger mennesker seg i begjær etter livets brød uten å finne det, og av skuffelse blir de blasfemikere, tar veier uten mål og lever uten Gud og uten lov.

7 men husk, folk, at blant dem er de store åndelige vesener, at blant dem oppdager jeg profetene og disiplene til Den Hellige Ånd! (217, 49)

8 I kirkesamfunnene anerkjenner folk ondskapens makt og har personifisert den i en menneskelig form. De anerkjenner det som et mektig rike og har gitt det forskjellige navn. Folk er redde når de tror at han er nær, uten å forstå at fristelsen er forankret i lidenskapene, i svakhetene, som både det gode og det onde rører i mennesket.

9 Det onde hersker i verden på denne tiden og har skapt en kraft, en makt som manifesterer seg i alt. Og i det åndelige er det legioner av ufullkomne, forvirrede åndelige vesener som er tilbøyelige til ondskap og hevn, hvis makt forener seg med menneskelig ondskap for å danne ondskapens rike.

10 Denne makten motsatte seg Jesus i den "andre æra" og viste ham sitt rike. Mitt allfølsomme "kjød" ble fristet, men min åndelige styrke erobret fristelsen; for jeg måtte være erobreren av verden, av "kjødet", av fristelse og død, fordi jeg var Mesteren som kom ned til menneskene for å gi et eksempel på styrke. (182, 42 - 43)

11 Ved freden du føler i din ånd kan du kjenne Mitt nærvær. Ingen andre enn Jeg kan gi deg sann fred. Et åndelig vesen fra mørket kan ikke gi deg det. Jeg forteller deg dette fordi mange hjerter frykter fellene til et forførende vesen som mennesker har gitt liv og form i henhold til deres fantasi.

12 Hvor feil folk ikke har tolket eksistensen av mørkets fyrste! Hvor mange har ikke tross alt trodd mer på hans makt enn på min, og hvor langt fra sannheten har ikke menneskene vært i dette!

13 Det onde eksisterer, alle laster og synder har kommet fra det, det vil si at de som gjør ondt alltid har eksistert, både på jorden og i andre hjem eller verdener. Men hvorfor personifiserer du alt eksisterende ondt i et enkelt vesen, og hvorfor kontrasterer du det med guddommen? Jeg spør deg: Hva er et urent vesen foran min absolutte og uendelige makt, og hva er din synd foran min fullkommenhet?

14 Synden oppsto ikke i verden. Da åndene kom ut fra Gud, forble noen i det gode, mens andre, som forvillet seg fra denne veien, skapte en annen, den onde.

15. Ordene og lignelsene som ble gitt dere i tidligere tider i allegorier som en åpenbaring, er blitt feilaktig tolket av menneskeheten. Den intuitive kunnskapen som menneskene hadde om det overnaturlige ble påvirket av deres fantasi, og slik dannet de seg gradvis rundt onde vitenskaper, kulturer, overtroiske forestillinger og myter som vedvarer til dine dager.

16. Djevler kan ikke komme ut av Gud; du har utviklet dem med ditt sinn. Den ideen du har om det vesenet, som du stadig motarbeider meg med, er feil.

17. Jeg har lært dere å våke og be slik at dere kan frigjøre dere fra fristelser og dårlig innflytelse, som kan komme fra mennesker så vel som fra åndelige vesener.

18. Jeg har bedt deg om å plassere ånden over "kjødet" [sjelen] fordi sistnevnte er en svak skapning som stadig står i fare for å falle hvis du ikke våker over den. Hjertet, sinnet og sansene er åpne dører som verdens lidenskaper tukter ånden gjennom.

19 Hvis du har forestilt deg at mørkets vesener er som monstre, ser jeg dem bare som ufullkomne skapninger som jeg strekker min hånd til for å redde dem, for de er også mine barn. (114, 54 - 62)

20 Hver gang du gjør noe godt, sier du: "Jeg er edel, jeg er sjenerøs, jeg er veldedig; derfor gjør jeg dette". Jeg sier til dere: Hvis du skulle gjøre disse gjerningene i din Herres navn, ville du være ydmyk fordi godhet kommer fra Gud, og jeg har gitt den til din ånd.

21 Den som derfor tilskriver sine gode gjerninger til sitt menneskelige hjerte, forneker sin Ånd og Ham som har gitt dem disse dyder.

22 På den annen side, når du gjør noe ondt, vasker du hendene som Pilatus, og du skylder den gjerningen på Faderen og sier: "Det var Guds vilje, det var skrevet; Gud ville det, det er skjebnen".

23. Dere sier at ingenting skjer uten Guds vilje til å frikjenne dere for deres feil. Men sannelig, jeg sier dere, dere tar feil, for deres feil, deres elendighet, skjer uten Guds vilje.

24 Innse at den Allmektige aldri tvinger deg med makt, med sin makt. Dette er hva du gjør med dine svakere brødre og søstre.

25 Sannelig sier jeg dere: Ondskap, uærlighet, mangel på harmoni er deres; kjærlighet, tålmodighet, sjelefred kommer fra Gud.

26 Når du elsker, er det Skaperen av din ånd som inspirerer deg. Når du hater, er det deg selv, det er din svakhet som driver deg og ødelegger deg. Hver gang noe ondt skjer i livet ditt, kan du være sikker på at det er ditt verk.

27 Men så spør dere dere selv: Hvorfor tillater Gud dette? Lider Han ikke gjennom våre synder? Gråter han ikke når han ser oss gråte? Hva ville det koste ham å spare oss for disse fallene?

28. Jeg sier dere: Så lenge dere ikke elsker, vil Gud være noe for dere som dere ikke kan fatte, fordi deres Skapers storsinn overgår deres fatteevne.

29 Bli sterk, stor, vis, lær å elske. Hvis du elsker, vil du ikke lenger ha det barnslige ønsket om å prøve å forstå Gud, for da vil du se ham og føle ham, og dette vil være nok for deg. (248, 29 - 32)

Stolthet og ydmykhet

30 Gjør ydmykhet til en av dine beste allierte for å oppnå åndelig oppstigning. For portene til himmelriket, som er åndens rike, er fullstendig stengt for den arrogante. Han har aldri gått gjennom dem, og vil heller aldri lykkes. Men hvis han blir ydmyk, vil jeg være den første til å prise ham, og det vil være min barmhjertighet som åpner døren til evigheten for ham. (89, 45)

31. Nå følger en annen av Mine læresetninger, disipler: Sannelig sier Jeg dere, når dere føler dere sterke, store eller overlegne, fjerner dere dere fra Meg fordi deres stolthet kveler følelsen av ydmykhet. Men når du føler deg liten, når du innser at du er som atomer midt i min skapelse, da nærmer du deg meg; for på grunn av din ydmykhet beundrer du meg, du elsker meg og føler meg nær deg. Da tenker du på alt som er stort og uutgrunnet som Gud har i seg selv, og som du vil vite og oppleve. Det virker for deg som om du hører ekkoet av guddommelig hvisking i din ånd. (248, 22)

32 Disipler: Når mennesket har en sann kunnskap om de gjerningene han har gjort, lar han seg ikke blende av forfengelighet. Han vet at hvis denne uverdige følelsen skulle trenge inn i hans vesen, ville hans intelligens svekkes og han ville ikke lenger være i stand til å komme videre på utviklingens vei, han ville stoppe opp og synke ned i sløvhets.

33 Forfengelighet har ruinert mange mennesker, ødelagt mange blomstrende nasjoner og brakt deres kulturer til fall.

34 Så lenge folkene hadde handlekraft, effektivitet og fremskritt som idealer, opplevde de overflod, prakt og velstand. Men da arroganse fikk dem til å føle seg overlegne, da deres ideal om oppadgående utvikling ble erstattet av en umettelig ambisjon om å ha alt for seg selv, steg for steg, uten å innse det og uten å ville det, begynte de å ødelegge alt de hadde bygget opp og styrtet til slutt i avgrunnen.

35. Menneskehetens historie er full av slike erfaringer. Derfor sier jeg til deg at det er riktig for et "folk" å oppstå i verden med store idealer, som, selv om de alltid er bevisste på sine gode gjerninger, ikke forestiller seg noe om dem. På denne måten vil dens kurs ikke bli stoppet, og den prakt den har oppnådd så langt vil bli overgått i morgen og mangedoblet igjen senere.

36. Når Jeg taler til dere på denne måten, prøver Jeg ikke bare å inspirere dere med materielle mål: Jeg vil at mine ord skal tolkes riktig slik at du kan vite hvordan du kan anvende dem på det åndelige så vel som på det materielle.

37. Forfengelighet kan ikke bare ramme mennesket i dets materielle liv, og som bevis på det jeg forteller dere, kan dere se på de store kirkesamfunnenes fall og fiaskoer, som er gnaget i sine grunnvoller av forfengelighet, arroganse og falsk prakt. Hver gang de har trodd at de var på høyden av sin makt, har noen kommet og rystet dem ut av deres drømmer, vist dem deres feil, deres avvik, deres avvik fra loven og sannheten.

38 Bare gjennom den virkelige kunnskapen og oppfyllelsen av min lov i møte med samvittigheten vil denne menneskeheten kunne stige til et høyt liv; for samvittigheten, som er mitt lys, er fullkommen, er klar, er rettferdig, blir aldri forfengelig eller går skjeve veier. (295, 18 - 24)

Den gode, personen med god vilje

39 Lær meg å kjenne, dere alle, slik at ingen fornekte meg - kjenn meg slik at deres oppfatning av Gud er basert på sannhet, og dere vet at der godheten viser seg, der er jeg. 40 Godhet lar seg ikke blande med hva som helst. Godhet er sannhet, er kjærlighet, er

barmhjertighet, er forståelse. Godhet er klart gjenkjennelig og umiskjennelig. Gjenkjenn den slik at du ikke tar feil.

41 Hver person kan gå en annen vei; men når de alle møtes på ett punkt, som er det gode, vil de til slutt gjenkjenne og forene seg.

42 Ikke slik når de vedvarende bedrar seg selv ved å gi det onde utseendet til det gode og maskere det onde som godt, slik det skjer med folket i denne tiden. (329, 45 - 47)

43. I nesten 2000 år har dere gjentatt den setningen som gjeterne i Betlehem hørte: "Fred på jorden til mennesker av god vilje"; men når har dere omsatt god vilje i praksis for å skaffe dere rett til fred? Sannelig sier jeg dere, dere har snarere gjort det motsatte.

44. Du har mistet retten til å gjenta denne setningen; derfor kommer Jeg i dag med nye ord og læresetninger, slik at de ikke er setninger og fraser som skal innprentes i ditt sinn, men betydningen av Min lære som skal trenge inn i ditt hjerte og din ånd.

45. Hvis du vil gjenta Mine ord slik Jeg gir dem til deg, så gjør det, men vit at så lenge du ikke føler dem, vil de ikke ha noen virkning. Snakk dem med intim følelse og ydmykhet, føl dem resonere i hjertet ditt, så vil jeg svare deg på en slik måte at jeg vil få hele ditt vesen til å skjelve. (24, 33 - 34)

46. Jeg sier dere igjen: Fred til mennesker av god vilje som elsker sannheten, for de gjør noe for å underkaste seg den guddommelige vilje. Og de som plasserer seg under min beskyttelse, må uunngåelig føle mitt nærvær - både i deres ånd og i deres menneskelige liv, i deres kamper, i deres behov, i deres prøvelser.

47. Mennesker av god vilje er barn som adlyder sin Fars lov. De vandrer på den rette veien, og når de lider sterkt, løfter de sin ånd til meg i ønske om tilgivelse og fred.

48 De vet at smerten ofte er nødvendig, og derfor bærer de den med tålmodighet. Først når den blir uutholdelig, ber de om at byrden av deres kors blir lettet. "Herre" sier de til Meg, "Jeg vet at min ånd trenger renselse, lidelse, for å utvikle seg oppover. Du vet bedre enn meg hva jeg trenger. Du kan ikke gi meg noe jeg ikke trenger. La derfor din vilje skje for meg."

49 Salige er de som tenker og ber slik, for de søker sin Mesters eksempel å anvende på prøvelsene i deres liv. (258, 52 - 53)

Ondskap, menneske avhengig av ondskap

50 I denne tiden er det ondes innflytelse større enn det godes. Derfor er den kraften som råder i menneskeheten ondskapens kraft, og fra den oppstår egoisme, løgn, utukt, hovmod, skadefryd, ødeleggelse og alle de lavere lidenskapene. Fra denne forstyrrede moralske balansen springer sykdommene som plager mennesket.

51 Mennesker har ingen våpen til å kjempe mot disse kreftene. De har blitt beseiret og ført som fanger ned i avgrunnen til et liv uten åndelig lys, uten sunn glede, uten streben etter det gode.

52 Akkurat nå, når mennesket tror det står på toppen av kunnskapen, vet det ikke at det befinner seg i avgrunnen.

53. Jeg, som kjenner din begynnelse og din fremtid i evigheten, ga menneskene fra de tidligste tider våpen som de kunne kjempe mot ondskapens krefter med. Men de foraktet dem og foretrakk det ondes kamp mot det onde, der ingen seirer fordi alle vil bli beseiret.

54 Det står skrevet at det onde ikke skal seire, noe som betyr at ved tidens ende skal det gode seire.

55. Hvis dere spør meg hvilke våpen jeg har utstyrt menneskene med for å kjempe mot ondskapens krefter eller innflytelser, sier jeg dere at det er bønn, utholdenhet i loven, tro på mitt ord og kjærlighet til hverandre. (40, 65 - 70)

56 Ondskapen har vokst blant menneskene, mitt folk. Godhet, dyd, kjærlighet har vært svake i møte med ondskapens invasjon, sykdommer, plager, pest og ulykker. Alt som er frøet til korrupsjon har infisert hjertet til det gode, har fått noen til å snuble, har desimert antallet troende, fordi det onde har utøvd stor makt over menneskeheten.

57. Jeg har tillatt slike ting å skje av hensyn til den frie vilje som er gitt dere. For bak all korrupsjon, alt mørke og menneskers villfarelse, er det et guddommelig lys, samvittigheten, som ikke og aldri vil forgå. Det er en opprinnelig enhet, som er ånden som holder ubesudlet kysset som Faderen ga den, og som er det guddommelige seglet som jeg har sendt alle mine barn ut på kampens vei. Ved dette attributtet vil ingen av disse åndene gå tapt. (345, 11 -12)

Kampen mellom det gode og det onde

58. Du har også vært forbløffet over den volden som menn og kvinner har avslørt i sin ondskap gjennom alle epoker av din menneskelige eksistens. Din historieskrivnings bok har samlet navnene deres. I minneboken om din eksistens, i boken der Gud skriver ned og registrerer alle dine gjerninger, alle dine gjerninger, er navnene deres også inkludert, og du har undret deg over at en ånd, et menneskelig hjerte, kan inneholde så mye styrke for ondskap, kan opprettholde så mye mot for ikke å skjelve over sine egne gjerninger; at det kan stille sin samvittighets stemme for ikke å høre Guds kall til regnskap, som han krever gjennom det fra alle sine barn. Og hvor ofte har ikke disse åndenes liv på denne planeten vært lang og varig.

59. Disse menneskene, som motsatte seg Min kjærlighet og Min rettferdighet på grunn av fri vilje, brukte og benyttet Jeg Meg av deres ulydighet for å gjøre dem til Mine tjenere. Da de trodde at de handlet fritt, var alle deres tanker, ord og gjerninger et instrument for Min rettferdighet - både i forhold til seg selv og andre.

60 Men når vil dette herredømmet ta slutt? - Faderen sier til dere: Ondskapens herredømme har aldri dominert menneskeheten, for selv i tider med størst korrupsjon var det trofaste menn mot meg, lydige mot min instruksjon og apostler for min lov. Men kampen har alltid eksistert fra begynnelsen.

61 Hvilken av disse to kreftene har så langt vært overlegen i kamp? Ondskapens! Derfor måtte jeg gjøre meg fysisk hørbar blant dere for å stå ved dere, for å gjenopplive deres håp og tro på meg, for å gi varme til deres hjerter og for å fortelle dere: dere er ikke alene på veien, jeg har aldri løyet for dere. Du må aldri endre prinsippene jeg har plassert i deg. Dette er godhetens og kjærlighetens vei. (345, 48 - 49)

62. Se hvordan mitt lys bryter tåkene i din verden. Jeg kjemper mot mennesker, men bare for å utrydde alt ondt som bor i deres hjerter. Jeg vil legge lyset og kraften i min kjærlighet i dem som trofast følger meg, og de vil da si: "La oss søke dragen som ligger på lur for oss - dyret som får oss til å synde og fornærme Herren". De vil søke den i havet, i ørkenen, på fjellene og i skogene, i det

usynlige, og vil ikke finne den, fordi den lever i menneskets hjerte. Bare dette har født det, og der har det vokst til det har dominert jorden.

63. Når blinket fra mitt sverd av lys sårer ethvert menneskes hjerte, vil volden som kommer fra det onde, bli svakere og svakere inntil den forsvinner. Da vil du si: "Herre, med din barmhjertighets guddommelige kraft har jeg beseiret dragen som jeg trodde lå på lur fra det usynlige, uten å tenke på at jeg bar den i mitt eget hjerte."

64 Når visdommen lyser i alle mennesker - hvem vil da fortsatt våge å forvrengte det gode til det onde? Hvem vil da fortsatt oppgi det evige for det forgjengelige? Sannelig sier jeg dere: ingen; for dere vil alle være sterke i guddommelig visdom. Synd er bare et resultat av uvitenhet og svakhet. (160, 51 - 54)

Fristelser og forførelser

65 Menneskeheten dyrker mange "trær"; menneskers sult og elendighet får dem til å søke skygge og frukt fra dem som gir dem frelse, rettferdighet eller fred. Disse trærne er lærdommer fra mennesker som ofte er inspirert av hat, egoisme, maktbegjær og stormannsgalskap. Fruktene deres er død, blod, ødeleggelse og vanhelligelse av det helligste i menneskets liv, som er trosfrihet, tanke, tale - med et ord, røveri av hans åndsfrihet. Det er de mørke kreftene som reiser seg for å kjempe mot lyset. (113, 52 - 53)

66. Jeg har sagt deg, elskede Israel, at tiden vil komme da dårlige talerør vil oppstå for å gi adgang til en falsk Jesus, og i sin materielle streben vil de bedra og si at Mesteren taler gjennom dem. Det vil oppstå falske "ledere" og falske "profeter", falske "soldater" som vil prøve å lede deg bort fra lysets og sannhetens vei med sitt ord og materielle streben. (346, 38)

67. Be, innse at nå er tiden kommet da min rettferdighet og mitt lys har vekket opp alle mørke krefter. Dette er en vanskelig og farlig tid, for selv vesener som bor i mørket vil utgi seg for å være lysets vesener blant dere for å forføre dere, for å forvirre dere. Jeg gir dere mitt lys slik at dere ikke kommer bort fra veien og ikke lar dere forføre av dem som misbruker mitt navn.

68. Bedragerne er ikke bare usynlige vesener, du finner dem også inkarnert i mennesker som

snakker til deg om læresetninger som utgir seg for å være lys, men som motsier min lære. Du bør ikke lytte til dem. (132, 7 - 8)

69. Mitt Rike er sterkt og mektig, og hvis Jeg har tillatt en annen makt å reise seg foran Min styrke og Min makt - ondskapens - er det for å bevise Min; slik at du i møte med bedrag, mørke, kan oppleve og se styrken i Mitt lys og Min sannhet. Det er slik at du kan erkjenne at det rike av mørke skygger, av avvik og fristelser, selv om det har stor makt, er mitt instrument, og i virkeligheten bruker jeg det.

70. Når Jeg tester deg, er det ikke for å stoppe deg på din utviklingsvei, for Jeg venter på din ankomst til Mitt rike. Men jeg vil at du skal komme til meg seirende etter kampene, sterk etter kampen, full av lys av åndelig erfaring etter den lange pilegrimsreisen, full av fortjenester i ånden, slik at du ydmykt kan løfte ansiktet ditt og se Faderen i det øyeblikket han nærmer seg for å gi deg sitt guddommelige kyss - et kyss som inneholder all lykke og fullkommenhet for din ånd. (327, 8 - 9)

Moralske forbrytelser

71. Menn, menn, alle dere som er i strid med hverandre! Jeg har funnet at dere forneakter deres ondskap og skryter av det dere tror er storhet, mens dere skjuler skammens flekker. Men jeg sier dere at den som tror seg selv prisverdig i sin tilsynelatende storhet, er en åndelig fattig mann. Og til dem som på grunn av mangel på dyd spotter andres feil og dømmer andres overtredelser, må jeg si at de er hyklere og er veldig langt fra rettferdighet og sannhet.

72 Ikke bare myrder de som tar livet av kroppen, men også de som river hjertet i stykker gjennom baktalelse. De som dreper hjertets følelser, troen, idealet, er mordere av ånden. Og hvor mange av dem lever fritt, uten fengsel og uten lenker.

73. Vær ikke overrasket over at jeg taler til dere på denne måten, for jeg ser blant dere ødelagte hjem fordi dere, uten å ta hensyn til deres plikter, har inngått nye forpliktelser utenfor dem uten å bry dere om smerten og forlattheten til deres kjære. Se deg rundt deg, hvor mange ødelagte hjem det er, hvor mange kvinner i vice og hvor mange barn uten far. Hvordan kan ømhet og kjærlighet eksistere i disse hjertene? Tror du ikke at han som har

drept lykken til disse menneskene og ødelagt det som var hellig, er en kriminell?

74. Dere har blitt så vant til ondskap at dere til og med kaller menneskene som oppfinner disse nye dødsvåpnene for store fordi de kan ødelegge millioner av liv på et øyeblikk. Og dere kaller dem til og med lærde. Hvor er fornuften din i det? Man kan bare være stor av Ånden, og lærte bare den som vandrer på sannhetens vei. (235,36 - 39)

Maktesløshet og ondskapens forgjengelighet

75. Stor, veldig stor, er menneskelig fordervelse i dine øyne, forferdelig fremstår for deg kraften og kraften til det onde som mennesker utøver; og likevel sier jeg deg at det er svakt sammenlignet med kraften i min rettferdighet, sammenlignet med min guddommelighet som er Herre over skjebnen, livet, døden og hele skapelsen. (54, 70)

76. Bare et allmektig vesen som Meg kan kjempe med Meg. Men tror du at hvis en guddom oppsto fra Meg, ville den være mot Meg? Eller tror du at den kan oppstå fra ingenting? Ingenting kan oppstå fra ingenting.

77 Jeg er alt og blir aldri født. Jeg er begynnelsen og slutten, Alfa og Omega av alt som er skapt.

78. Kan du forestille deg at et av de vesener som er skapt av meg kan nå opp til Gud? Alle skapninger har grenser, og for å være Gud er det nødvendig å ikke ha noen grenser. De som har dyrket disse drømmene om makt og storhet, har falt inn i mørket av sin egen arroganse. (73, 34 - 35)

79 Sannelig sier jeg dere: Det finnes ingen makt som kan stå imot min kjærlighet. Fiendene viser seg å være små, de motsatte kreftene er svake, våpnene som har prøvd å kjempe mot sannhet og rettferdighet har alltid vært skjøre.

80. Kampen som føres av ondskapens krefter mot guddommelig rettferdighet har virket for deg som en endeløs konflikt. Og likevel, i møte med evigheten, vil det være som et øyeblikk, og overtredelsene begått i løpet av din ånds ufullkommenhet vil være som en liten flekk som din dyd og min kjærlige rettferdighet vil slette for alltid. (179, 12 - 13)

Tilgivelsens kraft

81. Jeg spør dere alle, som betrakter dette folket her som deres representanter: Når vil

dere reise dere i dere selv, elske hverandre og tilgi hverandre deres krenkelser? Når vil det endelig bli fred på planeten deres?

82. Tilgivelse, som springer ut av kjærlighet, lærer min lære alene, og den har en mektig kraft til å forandre det onde til det gode, til å omvende og forvandle synderen til en dydig person.

83 Lær å tilgi, og du vil få begynnelsen på fred i din verden. Hvis det var nødvendig å tilgi tusen ganger, bør du gjøre det tusen ganger. Er du ikke klar over at forsoning i rett tid vil redde deg fra å drikke en kopp lidelse? (238, 12 -14)

84. Så lenge du er menneske, husk Meg på det korset, hvordan Jeg tilgav, velsignet og helbredet Mine bødler, slik at du gjennom din vanskelige livsreise på samme måte kan velsigne dem som gjør deg urett og gjøre alt mulig godt mot dem som har gjort ondt mot deg. Den som handler på denne måten er min disippel, og sannelig sier jeg til ham at hans smerte alltid vil være kort, for jeg vil få ham til å føle min styrke i prøvelsens øyeblikk. (263, 56)

85 Tilgi hverandre, og ved å gjøre det vil dere finne lindring for dere selv og for den som har gjort dere urett. Bær ikke byrden av hat eller harme i din ånd; vær rene i hjertet, og du vil ha oppdaget fredens hemmelighet og vil leve som apostler for min sannhet. (243,63)

Kapittel 41 - Forbindelsen mellom denne verden og det hinsidige

Inspirasjon og hjelp fra den åndelige verden

1 Dere beveger dere alle på stigen til åndelig fullkommenhet; noen har nådd den utviklingen dere ikke kan fatte for øyeblikket, andre kommer etter dere.

2 De store åndene, store av deres kamp, av deres kjærlighet, av deres innsats, søker harmoni med sine små brødre og søstre, med de fjerne, de uaktsomme; deres oppgaver er edle og høye, deres kjærlighet til min guddommelighet og til deg er også veldig stor.

3. Disse åndelige vesener vet at de ble skapt for aktivitet, for høyere utvikling; de vet at for Guds barn er det ingen inaktivitet. I skapelsen er alt liv, bevegelse, balanse, harmoni; og derfor arbeider disse utallige vesener, anstrenger seg og gleder seg i sin kamp, vel

vitende om at de på denne måten forherliger sin Herre og tjener sin nestes fremgang og fullkommenhet.

4 I dag, da du er utenfor den veien som er merket for deg av min lov, vet du ikke hvilken innflytelse disse dine brødre og søstre utøver på deg; men hvis du har følsomhet til å oppfatte de utstrålingene, inspirasjonene og budskapene de sender deg, vil du ha en anelse om de utallige yrker og edle gjerninger som de vier sin eksistens til.

5. Du må vite at disse åndelige vesener, i sin kjærlighet og respekt for Skaperens lover, aldri tar det som ikke er deres, eller berører det som er forbudt, eller går inn der de vet at de ikke må, for ikke å bringe disharmoni til de grunnleggende komponentene i skapelsen.

6 Hvor annerledes gjør ikke menneskene på jorden det, som i sin streben etter å være store og mektige i verden, uten den minste respekt for min lære, søker naturens destruktive krefter med vitenskapens nøkkel, åpner portene for ukjente krefter og på denne måten ødelegger harmonien i naturen som omgir dem!

7 Når vil mennesket vite hvordan det skal gjøre seg mottakelig for å lytte til den åndelige verdens kloke råd og på denne måten la seg lede av dens inspirasjoner?

8 Sannelig, jeg sier deg, dette ville være nok til å bringe deg trygt til toppen av fjellet som kommer til deg; der vil du se foran deg en rett og lysende vei som er reist av åndene som nå bare er der for å gjøre deg godt og hjelpe deg i din motgang, og bringe deg trinn for trinn nærmere enden av veien der din far venter på dere alle.

9. Siden jeg har talt til deg om disse veseners godhet og åndelige høyde, må jeg fortelle deg at de, som deg, også hadde fra begynnelsen av den frie vilje, det vil si sann og hellig handlingsfrihet, som er et bevis på Skaperens kjærlighet til sine barn. (20,28 - 36)

10. Dere vandrer ikke alene, for Min oppmuntring og Mitt lys er med hver og en av dere. Men i tilfelle dette skulle virke lite for deg, har jeg plassert et åndelig vesen av lys ved siden av hver menneskelig skapning for å våke over dine skritt, for å få deg til å føle noen fare, for å tjene deg som en følgesvenn i din ensomhet og som en stab på livets reise. De er de vesenene du kaller skytsengler eller beskyttere.

11. Vis aldri utakknemlighet overfor dem, og vær ikke døv for deres oppfordringer, for dine krefter vil ikke være nok til å bestå alle livets prøver. Du trenger dem som er mer avanserte enn deg, og som vet noe om din fremtid fordi jeg har åpenbart den for dem.

12 Kampen til disse vesenene er veldig vanskelig så lenge du ikke oppnår åndeliggjøring, fordi du bidrar veldig lite fra din side for å støtte dem i deres vanskelige oppdrag.

13. Når din åndelighet tillater deg å føle og oppfatte nærværet av de av dine brødre og søstre som arbeider usynlig, uten noen visning, til fordel for din velferd og fremgang, da vil du angre på å ha tvunget dem til å lide så mye for dine synders skyld. Men når denne innsikten oppstår i deg, er det bare fordi den allerede har blitt lys i ditt sinn. Da vil medfølelse, takknemlighet og forståelse for dem våkne.

14 Hvilken stor lykke det vil være i dine beskyttere når de ser at deres innsats støttes av deg og at deres inspirasjon er i harmoni med din opphøyelse!

15 Du har så mange brødre og søstre og så mange venner i "Den åndelige dal" som du ikke kjenner.

16 I morgen, når kunnskapen om åndelig liv har spredt seg over hele kloden, vil menneskeheten innse betydningen av disse vesenene ved din side, og folk vil velsigne mitt forsyn. (334, 70 - 76)

17 Sannelig sier jeg dere, hvis deres tro var fast, ville dere ikke ha lyst til å føle det åndeliges nærvær med kjødets sanser, for da ville det være ånden som med sin subtile følsomhet ville oppfatte den verden som uopphørlig pulserer rundt dere.

18 Ja, menneskehet, hvis du føler deg fjernt fra den åndelige verden, kan disse vesenene ikke føle seg fjernt fra mennesker, siden det ikke er noen avstander, ingen grenser, ingen hindringer for dem. De lever i det åndelige, og derfor kan de ikke være fjernt fra menneskenes liv, hvis høyeste skjebne er åndens oppadgående utvikling og perfeksjon. (317, 48 - 49)

19. Den eneste avstanden som eksisterer mellom deg og Gud, eller mellom deg og et åndelig vesen, er ikke en materiell avstand, men en åndelig avstand, forårsaket av din

mangel på forberedelse, renhet eller vilje til å motta inspirasjon og åndelig innflytelse.

20. Legg aldri den avstanden mellom deg og din Mester eller mellom deg og den åndelige verden, da vil du alltid nyte fordelene som min kjærlighet strømmet ut over dem som vet å søke den. Du vil alltid føle at den åndelige verden er nær hjertet til dem som forbereder seg på å føle den.

21 Hvor stor er ikke den avstand som menneskeheten i vår tid legger mellom seg selv og det åndelige liv! Den er så stor at menneskene i dag føler at Gud er uendelig langt borte fra dem og anser himmelriket for å være fjernt og uopnåelig. (321, 76 - 78)

22 Jeg sier dere at det ikke finnes et menneskesinn som ikke lever under innflytelse av åndeverdenen.

23 Mange vil benekte dette, men ingen vil være i stand til å bevise at det er umulig for menneskesinnet å motta tanker og vibrasjoner ikke bare fra åndelige vesener og fra sine egne medmennesker, men også fra mine.

24 Dette er en åpenbaring for hele menneskeheten - en åpenbaring som, når den spres, vil finne åpne hjerter som mottar den med stor glede; på samme måte vil den også møte gjenstridige motstandere og stridende.

25 Men hva vil de være i stand til å gjøre for å hindre det åndelige rikets lys i å skinne i menneskenes liv? Hvilke midler vil de vantro kunne bruke for å eliminere denne vibrasjonen? Hvem er den som tror seg å være utenfor den universelle innflytelsen som er Guds skapende og vitaliserende kraft?

26. Jeg taler til din samvittighet, til din ånd og til din fornuft, men jeg sier deg igjen at du mottar budskap, ideer og inspirasjoner fra andre eksistensplaner, og at akkurat som du ikke vet hvor din ånd kom fra for å inkarnere i denne kroppen din, vet du heller ikke hvem som usynlig og uhåndgripelig manifesterer seg for den. (282, 33- 37)

Forvirrede og illsinte ånder

27 Denne gangen er forskjellig fra den første og den andre. I dag lever dere i et kaos av frigjorte elementer, synlige og usynlige. Ve den som ikke våker, for han vil bli beseiret, og den som er utrustet, må kjempe!

28 Tusenvis av usynlige øyne holder øye med deg; noen for å legge seg i bakhold og felle

deg på din vei, andre for å beskytte deg. (138, 26 - 27)

29. De store legionene av forvirrede åndelige vesener fører krig mot mennesker og utnytter deres uvitenhet, sløvhet og mangel på åndelig visjon; og mennesker har ikke utstyrt sine kjærlighetsvåpen for å beskytte seg mot deres angrep, og derfor fremstår de som forsvarsløse vesener i denne kampen.

30 Det var nødvendig at min åndelige undervisning kom til dere for å lære dere hvordan dere kan utruste dere til å seire i denne kampen.

31. Fra den usynlige verden som vever og lever i din egen verden, kommer påvirkninger som rammer mennesker - enten i deres sinn, i deres følelser eller i deres vilje - og gjør dem til hengivne tjenere, slaver, redskaper, ofre.

Åndelige manifestasjoner dukker opp overalt, og likevel ønsker verdslige mennesker fortsatt ikke å oppfatte det som omgir deres ånd.

32 Det er nødvendig å begynne kampen, å ødelegge mørket, slik at når lyset gryr i menneskene, kan alle reise seg forent i et sant fellesskap og gjennom bønn seire i kampen de tar opp mot de kreftene som har dominert dem så lenge.

33 Mennesker og nasjoner har bukket under for disse påvirkningene uten at menneskeheten har lagt merke til det. Sjeldne og ukjente sykdommer produsert av dem har forferdet mennesker og forvirret forskere.

34. Hvor mye uenighet, hvor mye forvirring og smerte mennesket har påført seg selv.

Fraværet av bønn, moral og åndelighet har tiltrukket urene og forstyrrede vesener. Men hva kan man forvente av dem som er tilbaketrukket uten lys og uten forberedelse?

35 Det er de som du har bedratt og undertrykt, som du har forstyrrer og ydmyket. De kan bare sende deg forvirring og mørke, de kan bare hevne seg, og de bebreider deg bare. (152,22 - 28)

36 Legioner av mørkets vesener faller ned over menneskeheten som uværsskyer, forårsaker omveltninger, forvirrer sinnene og formørker hjertene. Og selv om denne menneskeheten har våpen til å forsvare seg mot disse forræderske angrepene, vet noen ikke hvordan de skal bruke dem, og andre mistenker ikke engang at de har dem. (240, 53)

37. Menneskeheten i dag, så stor i antall som den er i dine øyne, er veldig liten sammenlignet med den verden av åndelige vesener som omgir den. Med hvilken makt invaderer disse legionene menneskenes veier; men de oppfatter ikke, føler eller hører den verden som omgir dem. (339, 29)

38. En mann som er avhengig av et syndig liv, er i stand til å dra etter seg en hel legion av mørkets vesener som vil få ham til å etterlate et spor av usunne påvirkninger på sin vei. (87, 7)

39 Hvis du herfra kunne se den "åndelige dalen" der de materialiserte vesenene er hjemme - de som ikke har arbeidet noe for den åndelige reisen etter dette livet - ville du bli knust. Men ikke et øyeblikk ville du si: "Hvor forferdelig er ikke Guds rettferdighet!" Nei, i stedet ville du utbryte: "Hvor utakknemlige, hvor urettferdige og grusomme vi er med oss selv! Hvor likegyldige mot vår ånd, og hvor kalde vi har vært som Jesu disipler!"

40. Derfor har Faderen tillatt disse vesener å manifestere seg til tider i deres liv og å gi dere det smertefulle, fryktelige budskapet om deres dystre og fredløse liv. De er innbyggere i en verden som ikke har det strålende lyset fra de åndelige hjem, og heller ikke skjønnheten på jorden som de tidligere bebodde. (213, 52 - 53)

41. Legionene av åndelige vesener som vandrer formålsløst rundt i verden og banker på menneskenes hjertedører på forskjellige måter, er ofte stemmer som vil fortelle dere at dere må våkne, åpne øynene for virkeligheten, angre på deres feil og fornye dere selv, slik at dere senere, når dere forlater kroppen i jordens favn, ikke trenger å gråte over deres ensomhet, deres uvitenhet og deres materialisme slik de gjorde. Erkjenn i dette hvordan lys springer ut selv fra mørket, for ikke noe blad fra treet beveger seg uten min vilje; på samme måte vil de åndelige manifestasjonene som øker dag for dag til slutt oversvømme menneskene på en slik måte at de til slutt vil erobre menneskehetens skepsis. (87, 65)

42. Be for dem som forlater deg og drar til det hinsidige, for ikke alle lykkes i å finne veien, ikke alle er i stand til å reise seg åndelig, og ikke alle oppnår fred på kort tid.

43 Noen lever i det åndelige under vrangforestillingen om materielt liv; noen lider av voldsom anger; andre er følelsesløse, begravet under jorden sammen med kroppene sine, og atter andre kan ikke skille seg fra sine kjære, fra dem som ble igjen i verden, fordi klage, egoisme og menneskelig uvitenhet holder dem tilbake, binder dem til materien og fratar dem fred, lys og fremgang.

44 La de åndene gå videre som fremdeles er i denne verden uten at den ennå er deres; la dem gi opp de godene de eide og elsket i dette livet, slik at de kan heve sine ånder til uendeligheten der den sanne arven venter dem. (106, 35 - 37)

45. Det vil være veldig hyggelig for din ånd å bli mottatt av dem når du ankommer den "åndelige dalen" og motta tegn på takknemlighet for den barmhjertighet du viste dem. Din glede vil være stor når du ser dem gjennomsyret av lys.

46. Men hvor sørgelig det ville være når du møter den legionen av vesener som er formørket av forvirring, og å vite at de forventet en kjærlighetsgjerning fra din side, og du ikke ga dem det. (287, 58)

47. Sannelig sier jeg dere: Hvis Jeg behandler dere mennesker med så mye kjærlighet og barmhjertighet, vender Jeg meg også med den samme omsorgsfulle kjærligheten mot dem som soner for sine tidligere overtredelser i det hinsidige. Jeg sender mitt lys til disse vesener for å frigjøre dem fra deres distraksjon, som er som mørke, og fra deres selvanklager, som er "ilden", for deretter å sende dem blant mennesker; slik at de som tidligere sådde smerte i hjertene, nå, utstyrt med kunnskapens lys, kan bli velgjørere og beskyttere av sine egne brødre og søstre. (169, 6)

Åndenes kamp om folket

48 Hinsides ditt menneskelige liv finnes en verden av ånder, dine brødre og søstre, vesener usynlige for mennesker, som kjemper seg imellom for å erobre deg.

49. Denne kampen har sin grunn i forskjellen i utvikling som noen og andre befinner seg i. Mens lysets vesener, båret av idealet om kjærlighet, harmoni, fred og perfektion, drysser menneskehetens vei med lys, alltid inspirerer den med det gode og avslører alt som er til det beste for menneskeheten,

vesener som fremdeles klamrer seg til jordens materialisme, som ikke har vært i stand til å løsrive seg fra sin egoisme og sin kjærlighet til verden, eller som på ubestemt tid nærer menneskelige avhengigheter og tilbøyeligheter, sår menneskers vei med forvirring ved å formørke intellektet, ved å blinde hjertene, ved å slavebinde viljen for å gjøre bruk av mennesker og gjøre dem til instrumenter for sine planer, eller for å bruke dem som om de var deres egne kropp.

50. Mens lysets åndelige verden søker å vinne menneskenes ånd for å åpne for den en åpning mot evigheten; mens disse velsignede skarer arbeider uopphørlig, øker i kjærlighet, blir sykepleiere ved smertens seng, rådgivere ved siden av mennesket som bærer byrden av et stort ansvar; bli rådgivere for de unge, beskyttere av barn, ledsagere for dem som glemmer og lever alene, legioner av vesener uten lys av åndelig visdom og uten den oppløftende følelsen av kjærlighet arbeider også uopphørlig blant mennesker. Men deres mål er ikke å lette din vei til det åndelige riket - nei; hensikten med disse vesener er helt motsatt, deres bestrebelse er å dominere verden, å fortsette å være herrer over den, å forevige seg selv på jorden, å dominere mennesker og gjøre dem til slaver og instrumenter for deres vilje - med et ord: ikke la dem ta bort det de alltid betraktet som deres: verden.

51. Så, disipler, det foregår en voldsom kamp mellom det ene og det andre vesenet - en kamp som dine fysiske øyne ikke ser, men hvis refleksjoner kjennes dag etter dag i din verden.

52 For at denne menneskeheten skal kunne forsvare seg og frigjøre seg fra de dårlige innflytelsene, trenger den kunnskap om sannheten som omgir den, den trenger å lære å be med ånden, og den trenger også å vite hvilke evner dens vesen er utstyrt med for å kunne bruke dem som våpen i denne store kampen mellom det gode og det onde, mellom lyset og mørket, mellom åndeliggjøring og materialisme.

53 Det er nettopp den åndelige verden av lys som arbeider og kjemper og forbereder alt slik at verden en dag vil begi seg ut på veien til åndeliggjøring.

54. Tenk på alt dette, og dere vil være i stand til å forestille dere hvor hard denne kampen er

for deres åndelige brødre og søstre som strever for menneskenes frelse - en kamp som er et beger for dem som dere stadig gir dem utakknemlighetens galle å drikke, siden dere begrenser dere til å motta fra dem alt det gode de skjenker dere, men uten noen gang å stille dere ved deres side for å hjelpe dem i deres kamp.

55 Få er de som vet hvordan de skal slutte seg til dem, få er de som er mottakelige for deres inspirasjoner og følger deres indikasjoner.

Men hvor sterkt de går gjennom livet, hvor beskyttet de føler seg, hvilke gleder og inspirasjoner som inspirerer deres ånd!

56 De fleste mennesker er splittet mellom de to påvirkningene, uten å velge en av dem, uten å forplikte seg fullstendig til materialisme, men også uten å gjøre en innsats for å frigjøre seg fra den og åndeliggjøre livet sitt, det vil si å heve det gjennom godhet, kunnskap og åndelig kraft. Disse er fortsatt fullstendig i krig med seg selv.

57 De som fullstendig har overgitt seg til materialismen, uten engang å bry seg om samvittighetens stemme, og som ser bort fra alt som angår deres ånd, kjemper ikke lenger, de har blitt erobret i kamp. De tror de har vunnet, tror de er frie, og innser ikke at de er fanger og at det vil være nødvendig for lysets legioner å komme ned til mørket for å befri dem.

58. Jeg sender dette lysets budskap til alle jordens folk for at menneskene skal våkne, for at de skal bli klar over hvem som er fienden de må bekjempe inntil de har beseiret ham, og hvilke våpen de bærer uten å vite det. (321, 53 - 63)

Forbindelsen med Guds ånde verden

59. Disipler, våkn opp og erkjenn den tid dere lever i! Jeg sier dere: På samme måte som ingen er i stand til å stanse min rettferdighet, kan ingen lukke portene til det hinsidige som min barmhjertighet har åpnet for dere. Ingen vil være i stand til å forhindre at budskap om lys, håp og visdom når menneskeheten fra disse verdenene. (60, 82)

60. Jeg har tillatt dere å komme i kontakt med vesener fra det hinsidige for en kort tid, noe Jeg ikke godkjente i den 'andre æra' fordi dere ikke var forberedt på det da - verken de eller dere. Denne døren har blitt åpnet av meg i denne tiden, og med den gjør jeg

kunngjøringene fra mine profeter og noen av mine løfter til virkelighet.

61. I året 1866 åpnet denne usynlige døren seg for deg, og også overføringsorganet for dem som var utvalgt til det, for å gjøre kjent det budskapet som Lysets Ånder ville bringe til menneskene.

62 Før det året ga ånder seg til kjenne i nasjonene og folkene på jorden, som var de forventede tegnene på mitt komme. (146, 15)

63. Hvis dagens mennesker ikke var så harde og ufølsomme, ville de utvilsomt motta budskap fra den åndelige verden hele tiden, og av og til ville de finne seg omgitt av mengder av vesener som uopphørlig arbeider for å vekke menneskene, og de ville oppdage at de aldri er alene.

64 Noen kaller denne verdenen "usynlig", andre "utenomjordisk". Men hvorfor gjør de det? Rett og slett fordi de mangler troen til å "se" det åndelige, og fordi deres menneskelige elendighet får dem til å føle seg fjerne og fremmede for en verden de burde føle i sine hjerter. (294, 32 - 33)

65. Du er forbløffet over at et åndelig vesen manifesterer eller kommuniserer med deg uten å tenke at du også uttrykker deg selv og til og med manifesterer deg selv i andre verdener, i andre sfærer.

66. Ditt "kjød" [sjel] er ikke klar over at din ånd forener seg med meg i øyeblikk av bønn, det er ikke i stand til å oppfatte tilnærmingen til din Herre ved hjelp av denne gaven - ikke bare til min ånd, men også til dine åndelige brødre og søstre som du husker i øyeblikk av bønn.

67. Du er heller ikke klar over at i dine hviletimer, når kroppen sover, løsriver ånden, i henhold til dens utviklingsnivå og åndeliggjøring, seg fra kroppen og dukker opp på fjerne steder, til og med i åndelige verdener som ditt sinn ikke engang kan forestille seg.

68. Ingen er overrasket over disse åpenbaringene. Forstå at dere for tiden nærmer dere tidenes fullbyrdelse. (148, 75 - 78)

69. Jeg vil at rene tanker skal være språket der du kommuniserer med dine brødre og søstre som bor i det åndelige, at du forstår hverandre på denne måten, og virkelig, dine fortjenester og dine gode gjerninger vil være til nytte for dem; akkurat som innflytelsen fra de av mine barn, deres inspirasjon og deres

beskyttelse vil være en kraftig hjelp for deg på din livsvei, slik at du kan komme til meg sammen.

70 Åndeliggjør dere selv, og dere vil oppleve i deres liv det velgjørende nærværet av disse vesener: kjærtegn fra moren som forlot sitt barn på jorden, varmen og rådene fra faren som også måtte gå bort. (245, 7 - 8)

71. Dette verket vil bli kritisert og avvist av mange når de får vite at åndelige vesener har gitt seg til kjenne i det. Men vær ikke bekymret, for det vil bare være de uvitende som vil bekjempe denne delen av min lære.

72. Hvor ofte har ikke apostlene, profetene og Herrens budbringere talt til verden under innflytelse av åndelige lysvesener uten at menneskeheten ble klar over det, og hvor ofte har ikke hver og en av dere handlet og talt under åndelige veseners vilje uten at dere ble klar over det! Og nettopp dette, som alltid har skjedd, har jeg nå bekreftet for deg. (163, 24 - 25)

73. Hvis bare nysgjerrighet skulle lede deg til å streve etter forening med det hinsidige, vil du ikke finne sannheten; hvis ønsket om storhet eller forfengelighet skulle lede deg til den, vil du ikke motta en sann manifestasjon. Hvis fristelsen skulle forføre hjertet ditt med falske mål eller egoistiske interesser, vil du heller ikke motta fellesskap med lyset fra min Hellige Ånd. Bare din ærbødighet, din rene bønn, din kjærlighet, din barmhjertighet, din åndelige opphøyelse vil føre til at din ånd sprer sine vinger, krysser mellomrommene og når de åndelige hjemmene, så langt det er min vilje.

74. Dette er den nåde og trøst som Den Hellige Ånd har tiltenkt dere for at dere skal skue ett og samme hjem og overbevise dere selv om at det ikke finnes noen død og ingen fremmedgjøring, at ikke en eneste av mine skapninger dør med hensyn til det evige liv. For i denne 'tredje tid' vil du også kunne omfavne i åndelig omfavnelser de vesener som har forlatt dette jordiske livet og som du har kjent, som du har elsket og mistet i denne verden, men ikke i evigheten.

75. Mange av dere har fått kontakt med disse vesener ved hjelp av mine "arbeidere". Men i sannhet sier jeg til deg, dette er ikke den perfekte måten å ta kontakt på, og tiden nærmer seg når de inkarnerte og kroppslige åndelige vesener vil være i stand til å kommunisere med hverandre fra ånd til ånd,

uten fortsatt å bruke noen materielle eller menneskelige midler, nemlig gjennom inspirasjon, gjennom åndelig subtilitet, åpenbaring eller intuisjon. Øynene til din ånd vil være i stand til å oppfatte tilstedeværelsen av det hinsidige, da vil hjertet ditt føle livsuttrykkene til vesenene som bor i den "åndelige dalen", og da vil jubelen i din ånd og din kunnskap og kjærlighet til Faderen være stor.

76. Da vil dere vite hva deres ånds liv er, hvem den er og hvem den var, ved å kjenne dere selv uten å se dere selv i så trange grenser som de som svarer til deres legemer. For Faderen sier til dere: Selv om deres legemlige materie virkelig er liten - hvor lik er ikke deres ånd min guddommelige ånd! (244,21-24)

Kapittel 42 - Skyld og soning, prøvelser og lidelser

Behovet for omvendelse og forsoning

1 Hvis jeg ofte lar deg drikke den samme koppen du ga dine brødre, er det fordi noen bare på denne måten vil forstå det onde de forårsaket; og ved å gå gjennom den samme prøvelsen de fikk andre til å gå gjennom, vil de lære å kjenne smerten de fikk dem til å føle. Dette vil opplyse deres ånd og vil resultere i forståelse, omvendelse og følgelig oppfyllelsen av min lov.

2 Men hvis du vil unngå å gå gjennom lidelse eller drikke bitterhetens beger, kan du gjøre det ved å betale tilbake gjelden din gjennom anger, gjennom gode gjerninger, gjennom alt det samvittigheten din ber deg om å gjøre. På denne måten vil du betale en kjærlighetsgjeld, du vil gi tilbake en ære, et liv eller fred, helse, glede eller brød som du har frarøvet dine medmennesker.

3 Se hvor forskjellig virkeligheten av min rettferdighet er fra den ideen du hadde om din Far!

4 ikke glem: hvis jeg har fortalt deg at ingen av dere vil gå tapt, har jeg absolutt fortalt deg at enhver gjeld må betales og enhver overtredelse slettes fra livets bok. Det er opp til deg å velge veien for å nå meg. Du har fortsatt viljens frihet.

5 Hvis du foretrekker den gamle gjengjeldelsesloven, slik folk fra de stolte

nasjonene fortsatt gjør, kan du se resultatene deres!

6. Hvis dere vil at den alen som dere måler deres medmennesker med, også skal måle dere, trenger dere ikke engang å vente til dere kommer inn i det andre livet for å motta min rettferdighet; for her (på jorden), når dere minst venter det, vil dere befinne dere i den samme kritiske situasjonen som dere har plassert deres medmennesker i.

7 men hvis du vil at en høyere lov skal komme deg til hjelp, ikke bare for å frigjøre deg fra den smerten du frykter mest, men også for å gi deg edle tanker og gode følelser, be, kall på meg, og gå deretter din kamp for å bli bedre og bedre, for å være sterk i prøvelser - med et ord, for å betale med kjærlighet den gjelden du skylder din far og din neste. (16, 53 - 59)

8 Ofte blir jeg spurt av noen: "Mester, hvis du tilgir våre overtredelser, hvorfor lar du oss sone dem med smerte?" Til dette sier jeg til dere: Jeg tilgir deg, men det er nødvendig å gjøre opp for disse overtredelsene slik at du kan gjenopprette renhet i din ånd. (64, 14)

9 Jeg har sagt dere at selv den siste flekken vil bli slettet fra menneskets hjerte, men jeg sier dere også at hver enkelt må vaske bort sin egen flekk. Husk at jeg sa til deg: "Med den alen du måler med, skal du bli målt", og "det du sår, må du høste". (150,47)

10. Av de materielle ofringene menneskeheten gir meg, aksepterer jeg bare den gode intensjonen hvis den er god i sannhet; for en gave uttrykker ikke alltid en sjenerøs og edel intensjon. Hvor ofte tilbyr folk meg sitt offer for å dekke over sine onde gjerninger eller for å kreve noe fra meg til gjengjeld. Det er derfor jeg forteller deg at åndens fred ikke kan kjøpes, at dine mørke flekker ikke vil bli vasket bort av materiell rikdom, selv om du kunne tilby meg den største skatten.

11 Omvendelse, sorg for å ha krenket meg, fornyelse, korreksjon, reparasjon for overtredelsene som er begått, alt dette med den ydmykheten jeg har lært deg - ja, da tilbyr menn meg de sanne ofrene av hjerte, sinn og tanke, uendelig mer behagelig for din far enn røkelsen, blomstene og lysene. (36, 27 - 28)

Forsoningsloven

12. Du har hatt den ene muligheten etter den andre, og i dette kan du gjenkjenne Min

uendelige kjærlighet til deg; for Jeg har gitt deg gaver og gitt ditt vesen muligheten til å gjøre opp for deg, til å rense og fullkommengjøre din ånd, i stedet for å straffe deg eller fordømme deg evig, slik du pleide å tro.

13 Hvem, som kjenner disse læresetningene og tror at de er sanne, ville våge å vende ryggen til sin oppgave på jorden, vel vitende om at han ved å gjøre det ville forårsake en enda hardere soning for sin ånd?

14 For selv om det er sant at min rettferdighet gir deg nye muligheter til å fjerne flekker og gjøre opp for feil, er det også sant at med hver mulighet øker antallet prøvelser, og at arbeidet og lidelsene blir mer intense hver gang, akkurat som feilene som ble begått ble mer alvorlige.

15. Din plikt - man bør ikke snakke om straff - vil være å gjenopprette, fornye, gjøre opp for deg og betale til siste gjeld. Ingen - verken din himmelske Far eller dine brødre og søstre på jorden eller i den "åndelige dalen" - vil gjøre det bare du må gjøre, selv om jeg forteller deg at jeg alltid vil svare på kallet ditt. Når du føler deg ensom og forlatt, vil du føle mitt nærvær, og den åndelige verden vil alltid komme for å støtte deg i byrden av ditt kors. (289, 45 -47)

16 Bare min kjærlighet og min rettferdighet kan i dag beskytte dem som hungrer og tørster etter den. Jeg alene, i min fullkomne rettferdighet, er i stand til å ta imot den som tar sitt eget liv.

17 Hvis disse visste at åndens forlatelse er mer forferdelig enn ensomheten i denne verden, ville de tålmodig og modig holde ut til den siste dagen av deres eksistens på jorden. (165, 73 - 74)

18. Jeg ødelegger ikke noen av mine barn, uansett hvor mye de krenker meg; Jeg beholder dem og gir dem muligheten til å gjøre opp for deres overtredelse og vende tilbake til den veien de hadde forlatt. Men selv om jeg har tilgitt dem, blir de konfrontert med frukten av deres gjerninger, og det er disse som dømmer dem og viser dem den rette veien. (96, 55)

Årsaken til prøvelser og lidelse

19 Kjenn dere selv! Jeg har sett på menneskenes eksistens til alle tider og vet hva som har vært årsaken til all deres smerte og ulykke.

20. Siden de tidligste tider har jeg sett mennesker ta hverandres liv av misunnelse, av materialisme, av sult etter makt; de har alltid forsømt sin ånd og trodd at de bare var materie, og da timen kom for å forlate den menneskelige formen på jorden, var alt som var igjen det de skapte i sitt materielle liv, uten å høste noen lykke for ånden; for de søkte den ikke, tenkte ikke på den, brydde seg ikke om åndens dyder eller kunnskap. De var fornøyd med å leve uten å søke veien som fører dem til Gud. (11, 42 - 43)

21. I dag, til tross for fremgangen i deres sivilisasjon, har dere fjernet dere mer og mer fra den materielle naturen, så vel som fra det åndelige, fra det rene, fra det som er av Gud. Derfor faller dere i større og større svakhet, i større og større lidelse, til tross for deres ønske om å bli sterkere og lykkeligere for hver dag dere tilbringer på jorden. Men du vil nå ta et skritt fremover i oppfyllelsen av min lov, o jordens innbyggere! (16, 35)

22. Prøvene du møter på din livsvei er ikke tilfeldige, Jeg har sendt dem til deg slik at du kan tilegne deg fortjeneste. Ikke noe blad på treet beveger seg uten min vilje, og jeg er i både de store og små skaperverkene.

23. Våk og be, så dere kan komme til å forstå hvilken frukt dere skal høste av hver prøvelse, slik at deres soning kan bli kortere. Ta opp ditt kors med kjærlighet, og jeg vil få deg til å bære din soning med tålmodighet. (25, 6)

24. Hvis menneskene blant latter, fornøyer seg og forfengeligheit glemmer Meg og til og med fornektet Meg, hvorfor fortviler og skjelver de da når de høster tårenes høst som plager deres ånd og deres legeme? Så spotter de og sier at det ikke finnes noen Gud.

25. Mennesket er modig nok til å synde, fast bestemt på å avvike fra min lovs vei; men jeg forsikrer deg om at han er overmåte feig når det gjelder å sone og betale sin gjeld. Likevel styrker jeg deg i din feighet, beskytter deg i dine svakheter, trekker deg ut av din sløvheter, tørker tårene dine og gir deg nye muligheter slik at du kan gjenvinne det tapte lyset og finne den glemte veien til min lov.

26. Jeg kommer for å gi deg, som i den andre æra, livets brød og vin, både for ånden og for kroppen, slik at du kan leve i harmoni med alt som er skapt av din Far.

27. På mine veier blomstrer dydene, men på dine er det torner, avgrunner og bitterhet.

28. Den som sier at Herrens veier er fulle av torner, vet ikke hva han sier, for jeg har ikke skapt smerte for noen av mine barn; men de som har forvillet seg fra lysets og fredens vei, må lide konsekvensene av sin skyld når de vender tilbake til ham.

29. Hvorfor har du drukket lidelsens beger? hvorfor har du glemt Herrens bud, så vel som oppdraget jeg betrodde deg? Fordi du har erstattet min lov med din, og her har du resultatene av din forfengelige visdom: bitter lidelse, krig, fanatisme, skuffelser og løgner som kveler deg og fyller deg med fortvilelse. Og det mest smertefulle for det materialiserte mennesket, for ham som underlegger alt sine beregninger og denne verdens materielle lover, er dette, at han etter dette livet fortsatt vil bære med seg byrden av sine avvik og tilbøyeligheter. Da vil din ånds lidelse være veldig stor.

30. Rist av deg syndens byrde her, oppfyll Min lov og kom snart. Be om tilgivelse for alt du har såret og overlatt resten til meg, for kort vil være din tid til å elske, hvis du virkelig bestemmer deg for å gjøre det. (17, 37 - 43)

31. Kom til meg, alle dere som bærer en skjult sorg i hjertet. Du bærer i hemmelighet en smerte i deg som et svik har forårsaket deg, og din bitterhet er veldig stor fordi det var et veldig elsket vesen som såret deg dypt.

32. Vær stille i dere selv, slik at bønnen kan opplyse dere, og dere kan vite om dere ikke på et tidspunkt var årsaken til at dere ble forrådt. Da vil bønnen styrke dere i tanken om at dere må tilgi dem som svikter dere i deres kjærlighet, deres tro, deres tillit.

33. Sannelig sier jeg deg, i det øyeblikket du tilgir den som har krenket deg, vil du føle min fred fullt ut; for i det øyeblikket vil din ånd ha forenet seg med min, og jeg vil spre min kappe for å tilgi deg og pakke dere begge inn i min kjærlighet. (312, 49 - 51)

34. I sannhet sier Mesteren dere: Jeg har beredt et rike av fred og fullkommenhet for enhver ånd. Men dette riket jeg har beredt, står i motsetning til et annet rike: verden. Mens mitt rike vinnes gjennom ydmykhet, kjærlighet og dyd, krever erobringen av det andre riket arroganse, ambisjoner, stolthet, grådighet, egoisme og ondskap.

35. Til alle tider har verden motstått Mitt rike, til alle tider har de som følger Meg blitt

trakassert og fristet på sin vei, enten av synlige påvirkninger eller usynlige krefter.

36. Dette er ikke den eneste gangen du har gått over torner for å nå Meg, det er ikke første gang din ånd har snublet i et forsøk på å nå Mitt Nærvær. Til alle tider har du kjempet kampen i den innerste delen av ditt vesen.

37. Min Ånds inspirasjon opplyser ditt indre vesen og har tent en kamp med de mørke kreftene, med de falske lysene, de falske dydene, med materien, med alt som er overflødig, med all denne verdens falske herlighet. (327, 3)

38 Jeg velsigner smerten du har utholdt for min skyld, for alt du lider for min skyld vil gjøre deg evig verdig. (338,61)

Tro, overgivelse og ydmykhet i rettssakene

39 Menneskelivet er for ånden den smeltedigel der den renser seg selv, og den ambolt der den blir smidd. Det er viktig at mennesket har et ideal i sin ånd, tro på sin Skaper og kjærlighet til sin skjebne, for å kunne bære sitt kors med tålmodighet til toppen av sitt Golgata.

40 Uten tro på evig liv faller mennesket i fortvilelse ved alle alvorlige prøvelser, uten høye idealer synker han ned i materialisme, og uten styrke til å tåle skuffelse går han til grunne i mismot eller last. (99, 38 - 39)

41 Jeg sier dere at dere skal elske deres kors, for hvis dere gjør opprør mot det mens dere bærer det på skuldrene, vil smerten rive et dypt sår i deres hjerter. Jeg elsker virkelig mitt kors, o folk; men vet dere hva jeg kaller mitt kors? Mitt kors består av deg, o folk, som jeg elsker så høyt. (144, 20)

42. Tro, underkastelse og ydmykhet overfor det jeg har bestemt, vil gjøre prøvelsens vei kortere, for da vil du ikke gå lidelsens vei mer enn én gang. Men hvis opprør, misnøye eller til og med blasfemi oppstår i prøvelsene, vil besøket vare lenger, for du må da reise den veien igjen til leksjonen er lært. (139, 49)

43. Jeg sier dere: De prøvelser som mennesket har skapt for seg selv i denne tid, er meget vanskelige, for de er nødvendige for dets frelse.

44 På hvert menneskes elskede vil guddommelig rettferdighet bli utført for å avkreve regnskap for hver menneskelig skapning.

45 Hvor viktig det er at mennesket oppnår kunnskap om hva åndelig soning betyr, slik at det, i erkjennelsen av at ånden har en fortid som bare Gud kjenner, kan ta imot sitt lidelsesbeger med kjærlighet, tålmodighet, respekt og til og med glede, vel vitende om at det ved å gjøre det vasker bort tidligere og nåværende flekker, betaler gjeld og oppnår fortjeneste for loven.

46. Det vil ikke være noen åndelig oppløftelse i smerte så lenge man ikke lider med kjærlighet, med respekt for Min rettferdighet og overgivelse til det alle har oppnådd for seg selv. Men bare denne høyden midt i prøvelser vil kunne gi folk kunnskap om hva loven om åndelig reparasjon er. (352,36 - 37, 42 - 43)

Betydningen av lidelse og smerte

47. Hvis du tilskriver livets prøvelser til tilfeldigheter, vil du neppe være i stand til å være sterk. Men hvis du har en idé om hva soning er, hva rettferdighet og oppreisning er, vil du finne opphøyelse og overgivelse i din tro for å seire i prøvelsene.

48. Det er Min vilje å prøve din ånd på forskjellige måter, for Jeg danner, former og fullender den. Til dette bruker jeg alle ting og alle mennesker; som instrumenter bruker jeg både en rettferdig mann og en ond mann. En gang bruker jeg lyset, en annen gang gjør jeg mørket til min tjener. Derfor sier jeg til deg: Når du befinner deg i en kritisk situasjon, husk meg, din Mester, som vil forklare deg i all kjærlighet årsaken til den prøvelsen.

49. Det finnes beger som alle må drikke, noen før og andre senere, slik at alle kan komme til å forstå og elske Meg. Elendighet, sykdom, baktalelse, vanære er svært bitre beger som ikke bare når synderens lepper. Husk at i de "andre tider" tømte den Allherlige det bitreste begeret du kan forestille deg. Lydigheten, ydmykheten og kjærligheten som lidelseskoppen drikkes med, vil gjøre korset lettere og rettssaken går raskere. (54, 4 - 6)

50 Alt som omgir deg er rettet mot å rense deg, men ikke alle har oppfattet det slik. Ikke la smerten du drikker av lidelsens beger være ufruktbar. Fra smerte kan du få lys, som er visdom, mildhet, styrke og følsomhet. (81,59)

51 Vit, disipler, at smerte fjerner den dårlige frukten fra hjertet ditt, gir deg erfaring og får feilene dine til å bli korrigert.

52 På denne måten tester din far deg slik at tankene dine kan bli lyse. Men hvis du ikke forstår og lider fruktløst fordi du ikke oppdager betydningen av mine kloke leksjoner, er smerten din meningsløs, og du vurderer ikke leksjonen. (258,57 - 58)

53 Folk roper ut: Hvis det finnes en barmhjertig og kjærlig Gud - hvorfor må de gode lide for de ugudeliges hånd, de rettferdige for synderes hånd?

54. Sannelig sier jeg dere, mine barn, ingen kommer til denne verden for sin egen frelse alene. Han er ikke et enslig individ, men er en del av en helhet.

55 I en menneskekropp, lider ikke et sunt og perfekt organ når de andre organene er syke?

56. Dette er en materiell sammenligning slik at dere kan forstå forholdet som eksisterer mellom hvert menneske og de andre. De gode må lide på grunn av de onde, men de gode er ikke helt uskyldige hvis de ikke arbeider for sine brødres og søstres åndelige fremgang. Men som individ har hver og en sitt eget ansvar, og som en del av min ånd og lik ham, har han vilje og intelligens til å bidra til alles fremgang. (358, 18 - 19)

57. Tolk Min lære riktig, ikke tro at Min Ånd gleder seg når Han ser dine lidelser på jorden, eller at Jeg ønsker å frata deg alt som er behagelig for deg for å glede Meg i det. Jeg kommer for å få deg til å anerkjenne og overholde mine lover fordi de er verdige din respekt og omtanke, og fordi deres overholdelse vil gi deg evig lykke og fred. (25, 80)

58. Jeg må fortelle deg at så lenge du bor på jorden, kan du forsøke å gjøre din eksistens på den så behagelig som mulig. Det er ikke nødvendig å gråte, lide og "blø" uopphørlig for å fortjene fred i det hinsidige.

59. Hvis dere kunne forvandle denne jorden fra en tåredal til en verden av lykke, der dere ville elske hverandre, der dere ville streve for å gjøre godt og leve innenfor Min Lov, sannelig sier Jeg dere, dette livet ville være enda mer fortjenstfullt og opphøyet i Mine øyne enn en tilværelse full av lidelser, ulykker og tårer, uansett hvor stor vilje dere måtte ha til å utholde dem. (219,15 - 16)

60 Gled deg over at ingen smerte varer evig; dine lidelser er timelige og går snart over.

61 Tiden for soning og renselse er flyktig for den som ser på prøvelsene med åndelighet;

for den som derimot er fullstendig absorbert i materialisme, vil det som i virkeligheten snart er over, vare lenge.

62 Som ditt hjertes slag går forbi, slik går menneskets liv forbi i uendeligheten.

63 Det er ingen grunn til frykt, for når et sukk unnslipper noen, når en tåre blir felt, eller når et ord blir sagt, så går menneskets lidelser bort.

64 I Guds uendelige ømhet må alle dine smerter og sorger oppløses i intet. (12, 5-9)

Kapittel 43 - Sykdom, helbredelse og fornyelse

Sykdommens opprinnelse og betydning

1. Når mennesket, ved å utelate bønn og gode gjerninger, avviker fra godhetens vei, mister han sin moralske styrke, sin åndelighet, og blir utsatt for fristelser, og i sin svakhet tillater han synd, og disse gjør hjertet sykt.

2 Men jeg har kommet som en lege til den syke mannens leir og har gitt ham all min kjærlighet og omsorg. Mitt lys har vært som friskt vann på de feberoppvarmede leppene, og da han kjente Min balsam på pannen, sa han til Meg: "Herre, bare Din barmhjertighet kan redde meg. Jeg er veldig syk i sjelen, og døden vil snart komme til meg".

3 Men jeg sa til ham: "Du vil ikke dø, for jeg, som er livet, er kommet, og alt du har mistet, vil bli gitt deg tilbake". (220, 39)

4 Hvilke fortjenester kan en syk person tilegne seg som ikke er i stand til noen anstrengelse? Hans fortjenester kan være mangfoldige og store hvis han vet å væpne seg med tålmodighet og overgivelse, hvis han er ydmyk overfor den guddommelige vilje og er i stand til å velsigne meg til tross for sin smerte. For hans eksempel vil opplyse mange hjerter som bor i mørket, som fortviler og overgir seg til laster eller tenker på døden når en prøvelse rammer dem.

5 Hvis disse menneskene møter et eksempel på tro, ydmykhet og håp på sin vei, som springer ut av et hjerte som også lider mye fordi det bærer et veldig tungt kors, vil de føle at deres hjerte har blitt berørt av en lysstråle.

6 Det er faktisk slik det er: Siden de ikke var i stand til å høre stemmen til sin egen samvittighet, måtte de motta samvittighetens

åndelige lys som en annen person overførte til dem gjennom sitt eksempel og sin tro.

7 Gi ikke etter, erklær dere aldri mislykket, bøy dere ikke for byrden av deres lidelser. Ha alltid troens brennende lampe foran øynene. Denne troen og din kjærlighet vil redde deg. (132, 38 - 39)

Helbredelse av egen kraft

8 dere ber meg om å helbrede dere, men sannelig sier jeg dere, ingen kan være en bedre lege enn dere selv.

9 Hva hjelper det at jeg helbreder deg og fjerner din smerte hvis du ikke legger bort dine feil, synder, laster og ufullkommenheter? Det er ikke smerte som er årsaken til dine sykdommer, men dine synder. Se, dette er opprinnelsen til smerte! Så bekjemp synden, skille dere fra den, og du vil ha det bra. Men å gjøre dette er din oppgave. Jeg lærer deg bare og hjelper deg.

10. Hvis du oppdager årsaken til din lidelse gjennom din samvittighet og gjør alt du kan for å bekjempe den, vil du fullt ut føle den guddommelige kraften som vil hjelpe deg til å seire i kampen og vinne din åndelige frihet.

11 Hvor stor vil ikke tilfredsstillelsen være når dere føler at dere ved egen fortjeneste har lykkes i å frigjøre dere fra smerte og har oppnådd fred. Da vil dere si: "Min Far, ditt ord var min helbredelse. Din undervisning var min frelse." (8, 54 - 57)

12 Den sanne helbredende balsam, mennesker - den som helbreder alle sykdommer - springer ut av kjærlighet.

13 Kjærlighet med ånden, kjærlighet med hjertet og med sinnet, da vil du ha tilstrekkelig kraft ikke bare til å helbrede kroppens sykdommer eller til å trøste i de små menneskelige behovene, men til å rydde opp i de åndelige mysteriene, åndens store frykt, dens forstyrrelser og anger.

14 Den balsam løsner de store prøvelsene, tenner lyset, lindrer angsten, smelter lenkene som innsnevrer.

15 Mannen forlatt av vitenskapen vil vende tilbake til helse og liv ved kontakt med 'denne balsam; ånden som har blitt løsrevet vil vende tilbake ved kjærlighetsordet til broren som kaller ham (296, 60 - 63)

16 Avskaff smerte! Livet skapt av meg er ikke fylt av smerte. Lidelse springer ut av Guds barns ulydighet og overtredelser. Smerte er

karakteristisk for det livet som mennesker har skapt i sin løssluppenhet.

17 Løft blikket og oppdag skjønnheten i mine gjerninger. Forbered dere innvendig slik at dere kan høre den guddommelige konserten, ikke ekskluder dere selv fra denne festen. Hvis dere stenger dere ute, hvordan kan dere da få del i denne lykken? Du ville leve trist, plaget og syk.

18. Jeg vil at du skal være harmoniske toner i den universelle konserten, å forstå at du har dukket opp fra livets kilde, å føle at i hver ånd er mitt lys. Når vil du nå full modenhet der du kan si til meg: "Far, underkast min ånd til din Ånd, så vel som min vilje og mitt liv."

19 Innse at du ikke vil være i stand til å si dette så lenge dine sanser er syke og din ånd er egoistisk atskilt fra den rette vei.

20 Du lever under pine av sykdommer eller frykten for å få dem. Men hva betyr en fysisk sykdom sammenlignet med en overtredelse av ånden? Ingenting, hvis ånden er i stand til å reise seg; for i min barmhjertighet vil du alltid finne hjelp.

21 Akkurat som blodet strømmer gjennom årene dine og animerer hele kroppen, slik gjennomsyrrer Guds kraft din ånd som en strøm av liv. Det er ingen grunn til å være syk hvis du oppfyller loven. Livet er helse, glede, lykke, harmoni. Hvis du er syk, kan du ikke være et oppbevaringssted for guddommelige goder.

22 Dere mennesker med syke sinn, hjerter eller kropper, sier Mesteren til dere: Be din ånd, som er den Allmektiges barn, om å vende tilbake til den rette veien, helbrede dine lidelser og hjelpe deg i dine svakheter. (134, 57 - 59)

Fornyelsen av mennesket

23 Forfengeligheit - en svakhet som allerede var tydelig hos det første mennesket - vil bli bekjempet gjennom åndeliggjøring. Det er kampen som alltid har eksistert mellom ånden og "kjødet" [sjelen]. For mens ånden, i sitt ønske om Faderens vesen, er tilbøyelig til det evige og høye, søker "kjødet" bare det som tilfredsstiller og smigrer det, selv om det er til skade for ånden.

24 Denne kampen, som viser seg i ethvert menneske, er en kraft som oppstår i mennesket selv som et resultat av den

innflytelsen verden utøver på det. For det jordiske krever alt som svarer til dets natur. 25 Hvis ånden er i stand til å kontrollere denne kraften og lede den i riktig retning, vil han ha harmonisert begge naturene i sitt eget vesen og vil oppnå fremgang og oppstigning. Hvis han derimot lar seg dominere av "kjødets" kraft, vil han finne seg forført til det dårlige, han vil være en båt uten ror midt i en storm. (230, 64)

26. Dere - vantro og tvilere - kan ikke tro på en verden av rettferdighet, og dere kan heller ikke forestille dere et liv i kjærlighet og dyd på deres jord. Med ett ord, dere tror dere ikke er i stand til noe godt, og dere har heller ikke tro på dere selv.

27. Men jeg tror på deg, jeg kjenner frøet som er i hvert av mine barn, for jeg skapte dem, for jeg ga dem liv gjennom min kjærlighet.

28. Jeg setter i sannhet mitt håp til mennesket, jeg tror på dets frelse, på dets verdighet og på dets fremgang. For da jeg skapte ham, bestemte jeg ham til å være herre over jorden, der han skulle gjøre et sted for kjærlighet og fred, og jeg bestemte også at hans ånd skulle vokse seg sterk i livets kamp, slik at han ved fortjeneste kunne oppnå å leve i lyset av fullkommenhetens rike, som er hans evige arv. (326,44-46)

Kapittel 44 - Livet i guddommelig forstand

Den nødvendige balansen

1 Alles skjebne er bestemt av vår åndelige oppgave og vår menneskelige oppgave. Begge bør være i harmoni med hverandre og strebe mot et enkelt mål. Sannelig sier jeg dere: Jeg vil ikke bare vurdere deres åndelige gjerninger, men også deres materielle gjerninger. For i dem vil jeg oppdage fortjenester som vil hjelpe din ånd til å nå meg. (171, 23)

2 Inntil nå har menneskets arroganse fått ham til å se bort fra den åndelige delen, og mangelen på denne kunnskapen har hindret ham i å være fullkommen.

3 Så lenge mennesket ikke lærer å holde sine fysiske og åndelige krefter i harmoni, vil det ikke være i stand til å finne den balansen som bør eksistere i livet. (291, 26 - 27)

4 Disipler: Selv om dere lever i verden, kan dere leve et åndelig liv. For dere må ikke tro at

åndeliggjøring består i å vende dere bort fra det som er i samsvar med kroppen, men i å bringe menneskelige lover i harmoni med guddommelige lover.

5 Salig er den som studerer mine lover og vet å forene dem med menneskelige lover til ett, for han vil være sunn, sterk, sjenerøs og lykkelig. (290, 26 - 27)

Gode og forgjengelige gleder

6 Jeg ber deg ikke om å vende deg bort fra dine jordiske plikter eller fra hjertets og sansenes sunne gleder. Jeg ber deg bare om å gi avkall på det som forgifter din ånd og gjør din kropp syk.

7 Den som lever innenfor loven, oppfyller det hans samvittighet dikterer. Den som forkaster de tillatte gleder for å kaste seg ut i de forbudte gleder, undrer seg, selv i de største øyeblikk av glede, hvorfor han ikke er lykkelig eller i fred. For fra nytelse til nytelse synker han dypere og dypere til han går til grunne i avgrunnen uten å finne sann tilfredsstillelse for sitt hjerte og sin ånd.

8 Noen må bukke under og tømme begeret som de søkte glede i uten å finne det, til siste dråpe, slik at de kan høre stemmen til ham som inviterer dem for alltid til det evige livets bankett. (33, 44 - 46)

9 Vitenskapsmannen skjærer en frukt fra vitenskapens tre med en ærbødig hånd, uten først å lytte til sin samvittighets stemme, der min lov taler til ham, for å fortelle ham at alle fruktene på visdommens tre er gode, og at den som plukker dem derfor kan gjøre det utelukkende til fordel for sin neste.

10. Eksempelene jeg har gitt viser deg hvorfor menneskeheten verken kjenner kjærlighet eller fred i det indre paradiset som mennesket burde ha i sitt hjerte for alltid på grunn av sin lydighet mot Loven.

11 For å hjelpe deg med å finne det samme, lærer jeg syndere, de ulydige, de utakknemlige og de arrogante, for å få deg til å forstå at du er utstyrt med ånd, at du har samvittighet, at du fullt ut kan dømme og vurdere hva som er godt og hva som er ondt, og for å vise deg veien som vil føre deg til paradiset med fred, visdom, uendelig kjærlighet, udødelighet, herlighet og evighet. (34, 15 - 17)

12 Mennesket tolker ikke alltid min lære riktig. Jeg har aldri lært dere å se bort fra eller avstå fra å nyte den gode frukten som mine lover

godkjenner og tillater. Jeg har bare lært at du ikke skal streve etter, langt mindre kjærlighet, det unødvendige, det overflødige; at du ikke skal gjøre bruk av det forgjengelige, det ulovlige, som av frukt som er gunstig for ånden og kroppen. Men alt som er lovlig for ånden eller hjertet og er til dets beste, har jeg anbefalt deg, fordi det er innenfor mine lover. (332, 4)

13 Mye tid måtte gå før menneskeheten oppnådde åndelig modenhet. Dere har alltid bukket under for de to ytterpunktene: det ene har vært materialisme, der dere søker større verdslige gleder, og dette er faktisk skadelig fordi det hindrer ånden i å oppfylle sin oppgave. Men du må også unngå den andre ytterligheten: mortifikasjonen av "kjødet", den totale fornektelsen av alt som tilhører dette livet; for jeg sendte deg til denne jorden for å leve som mennesker, som mennesker, og jeg har vist deg den rette veien slik at du kan leve på en slik måte at du "gir keiseren det som er keiserens, og til Gud det som er Guds".

14. Jeg har skapt denne verden for deg, med all dens skjønnhet og all dens fullkommenhet. Jeg har gitt deg menneskekroppen for å utvikle alle evnene jeg har gitt deg for å nå fullkommenhet.

15 Faderen vil ikke at dere skal nekte dere selv alt det gode som denne verden tilbyr dere. Men du skal ikke sette kroppen over ånden, for kroppen er forgjengelig, men ånden tilhører evigheten. (358,7 - 9)

Velsignet og ikke-velsignet rikdom

16. Hvis det er min vilje å gjøre dere til eiere av jordiske goder, gir jeg dere dem slik at dere deler dem med deres trengende brødre og søstre, med dem som ikke har rikdom eller støtte, med de svake og syke. Imidlertid kan mange av dem som ikke har noe på jorden, dele sine åndelige goder med deg. (96, 27)

17 Jeg vil at alt skal være ditt, men at du gjør bevisst bruk av det du trenger; at du vet å være åndelig rik og eie mye i det materielle, hvis du gjør god bruk av det og gir både dets sanne verdi og rang.

18. Hvordan kan ånden til en umåtelig rik mann skade seg selv hvis det han eier er til fordel for hans neste? Og hvordan kan en mektig mann bli skadet når hans ånd vet å trekke seg tilbake av og til for å be om han er i

felleskap med meg gjennom sin bønn? (294, 38)

19. Si ikke til meg: "Herre, jeg har sett fattigdom blant dem som følger deg. Men blant dem som ikke engang husker deg eller taler ditt navn, ser jeg overflod, gleder og herligheter."

20 Mitt folk skal ikke ta disse tilfellene som et bevis på at den som følger meg nødvendigvis må være fattig i verden. Men jeg sier dere at den freden som de som lytter her og vier en del av livet sitt til å gjøre godt, ikke kjenner de som dere misunner så mye, og de kunne heller ikke oppnå den med all sin rikdom.

21 Noen vet å eie verdens goder og åndens goder på samme tid. Andre får ikke verdens goder fordi de glemmer åndens goder, og atter andre er bare interessert i verdens goder fordi de tror at guddommelige lover er en fiende av jordisk rikdom.

22 Varer er og forblir varer, men ikke alle vet hvordan de skal brukes riktig. Du skal også vite at ikke alt av det mange eier, har Jeg gitt dem. Noen har det de har mottatt fra Meg som kompensasjon, akkurat som det er andre som har stjålet alt de eier.

23 Det beste beviset mennesker kan få på at de oppfyller sine plikter i livet, er sjelefred, ikke klirrende mynter. (197, 24 - 27)

24. Når Jeg sier til dere: "Be, og dere skal få", så ber dere Meg om jordiske ting. Men sannelig, hvor lite dere ber Meg om! Be Meg fremfor alt om alt som er til det beste for din ånd. Samle ikke skatter på jorden, for det er tyver her! Samle skatter i Faderens rike, for der vil rikdommen din være trygg, og den vil tjene din ånds lykke og fred.

25 Jordens skatter er rikdommen, makten og den falske storhetens titler. Åndens skatter er de gode gjerninger. (181, 68 - 69)

26 Den hovmodige tror han er stor uten å være det, og fattig er den som nøyer seg med dette livets unødvendige rikdommer uten å oppdage hjertets og åndens sanne verdier. Hvor fattige er ikke hans ønsker, hans begjær, hans idealer! Hvor lite han er fornøyd med!

27 Men den som vet å leve, er den som har lært å gi Gud det som er Guds, og verden det som er verdens. Den som vet å forfriske seg i naturens favn uten å bli en slave av materien, vet hvordan han skal leve, og selv om han ikke ser ut til å eie noe, er han herre over dette

livets goder og er på vei til å eie skattene i Guds rike. (217, 19 - 20)

Loven om å gi

28. Hvis folk hadde tro på Mitt Ord og bar Meg i sine hjerter, ville de alltid ha presentert den setningen av Meg som Jeg en gang sa til folkemengdene som lyttet til Meg: "Sannelig sier Jeg dere, selv om dere bare gir et glass vann, vil det ikke være uten belønning."

29 Men folk tenker: Hvis de gir noe og ikke får noe tilbake, bevarer de det de har ved å beholde det for seg selv.

30. Nå sier Jeg deg at i Min rettferdighet er det en perfekt balanse slik at du aldri frykter for å gi bort noe av det du eier. Ser du de menneskene som samler og samler skatter og ikke lar noen få del i sine eiendeler? Disse menneskene har en død ånd i seg.

31 De, derimot, som til siste åndedrag i sin eksistens har viet seg til oppgaven med å gi sin neste alt de eier, helt til de så seg selv alene, forlatt og fattig i sin siste time - disse har alltid blitt ledet av troens lys som har vist dem i det fjerne nærheten til det "lovede land" der min kjærlighet venter på dem for å gi dem kompensasjon for alle deres gjerninger. (128, 46 - 49)

32 Kom hit så jeg kan oppdra deg til sant liv og minne deg om at du ble skapt for å gi. Men så lenge du ikke vet hva du bærer i deg, vil det være umulig for deg å gi til den som trenger det.

33 Se hvordan alt som omgir deg oppfyller oppdraget om å gi. Elementene, stjernene, vesenene, plantene, blomstene og fuglene - alt, fra det største til det ikke lenger merkbare, har evnen og skjebnen til å gi. Hvorfor gjør du et unntak, selv om du er den som er mest utstyrt med den guddommelige nåde til å elske?

34 Hvor mye mer må du vokse i visdom, i kjærlighet, i dyd og i dyktighet, slik at du kan være lys på dine yngre brødres og søstres vei! For en høy og vakker skjebne din Far har satt for deg! (262, 50 - 52)

Oppfyllelse av plikter og oppgaver

35 I den "tredje tid" vil min åndelige lære gi ånden frihet til å spre sine vinger og stige opp til Faderen for å tilby ham sann tilbedelse.

36. Men mennesket, som menneske, har også en tjeneste for Gud å tilby Skaperen, og denne

hyllesten består i å oppfylle sine plikter på jorden ved å adlyde menneskelige lover, vise moral og god dømmekraft i sine handlinger og oppfylle pliktene som far, barn, bror, venn, herre og tjener.

37 Den som lever på denne måten, vil ære meg på jorden og vil gjøre det mulig for sin ånd å sveve for å herliggjøre meg. (229, 59 - 61)

38. Den som unngår byrden av sin oppgave, den som forlater den rette veien eller ser bort fra forpliktelsene hans ånd har gjort til Meg for å påta seg forpliktelser i henhold til sin smak eller vilje i stedet, vil ikke være i stand til å ha sann fred i sitt hjerte, for hans ånd vil aldri bli fornøyd og rolig. Det er de som alltid søker gleder for å glemme sin pine og rastløshet ved å lure seg selv med falske gleder og flyktige tilfredsstillelser.

39. Jeg lar dem gå sin vei fordi Jeg vet at selv om de i dag distanserer seg, glemmer Meg og til og med fornektet Meg, vil de snart forstå ubetydeligheten av rikdom, titler, gleder og ære i verden når virkeligheten vekker dem opp fra deres drøm om storhet på jorden, når mennesket må møte åndelig sannhet, evighet, guddommelig rettferdighet, som ingen kan unnslipe.

40 Ingen er uvitende om dette, for dere har alle en ånd som gjennom intuisjonens gave åpenbarer for dere virkeligheten i deres liv - veien som er lagt ut for dere og alt dere skal realisere på den. Men dere ønsker desperat å frigjøre dere fra ethvert åndelig løfte for å føle dere frie og som herrer over deres liv. (318, 13 - 15)

41. Før din ånd ble sendt til denne planeten, ble den vist "markene", den ble fortalt at dens oppdrag var å så fred, at dens budskap var åndelig, og din ånd så frem til det og lovet å være trofast og lydig mot sitt oppdrag.

42 Hvorfor er du redd for å så nå? Hvorfor føler du deg nå uverdigg eller ute av stand til å utføre det arbeidet som din ånd var så glad i da den ble tildelt den? Fordi du har tillatt lidenskapene å hindre din vei og dermed nekte Ånden passasje, og søker å rettferdiggjøre sin ubeslutsomhet med barnslige grunner.

43 Kom ikke tomhendt til den "dalen" du kom fra. Det ville ikke være bra for deg. Jeg vet at din lidelse da vil bli veldig stor. (269, 32 - 34)

44 Hver og en er tildelt et antall åndelige vesener å veilede eller ta vare på, og denne oppgaven slutter ikke med den kroppslige døden. Ånden fortsetter å så, dyrke og høste, både i ånde verdenen og på jorden.

45 De større åndene leder de mindre, og disse igjen leder andre med enda mindre utvikling, mens det er Herren som leder dem alle til sin hindring.

46. Når jeg nå har sagt at de større åndene leder de mindre, mener jeg ikke å si at disse åndene har vært store fra begynnelsen av, og at de sistnevnte alltid må være små sammenlignet med sine brødre og søstre. De som nå er store, er det fordi de har utviklet seg og utviklet seg oppover i oppfyllelsen av den edle oppgaven med å elske, tjene og hjelpe dem som ennå ikke har nådd denne graden av åndelig utvikling, som fremdeles er svake - de som har mistet veien og de som lider.

47 De som er små i dag, vil være store i morgen på grunn av sin utholdenhet på utviklings vei. (131, 19 - 21)

Kapittel 45 - Forutbestemmelse, mening og oppfyllelse i livet

Guds forsyn og bestemmelse i menneskets skjebne

1 Nå er tiden for lys, når mennesket, i tillegg til å tro, vil forstå, resonnerer og føle min sannhet.

2 Hensikten med min undervisning er å overbevise alle om at ingen kom til denne verden uten en gyldig grunn, at denne grunnen er guddommelig kjærlighet, og at alle menneskers skjebne er å oppfylle et kjærlighetsoppdrag.

3 Til alle tider, helt fra begynnelsen, har mennesker spurt seg selv: Hvem er jeg? Hvem skylder jeg livet? Hvorfor eksisterer jeg? Hvorfor er jeg kommet hit, og hvor er jeg på vei?

4 For en del av deres usikkerhet og mangel på kunnskap har de mottatt svaret i Mine forklaringer og gjennom deres refleksjoner over det Jeg har åpenbart for dere over tid.

5 Men noen tror de allerede vet alt; men jeg sier dere, de er fanget i en stor feil fordi det som er oppbevart i Guds visdomsbok, umulig kan oppdages av mennesker før det blir

åpenbart for dem; og det er mye i denne guddommelige visdomsboken, innholdet er uendelig. (261, 4 - 6)

6 Skjebnen har den barmhjertighet som Gud har lagt i den. Menneskets skjebne er full av guddommelig godhet.

7 Du finner ofte ikke denne godheten fordi du ikke vet hvordan du skal lete etter den.

8 Hvis dere, innenfor den skjebne som er avmerket for enhver ånd av meg, baner en hard og bitter vei for dere selv, søker jeg å myke den, men aldri å øke dens bitterhet.

9 Mennesker trenger hverandre i verden, ingen er for mye og ingen er for lite. Alle liv er nødvendige for hverandre for å fullføre og harmonisere sin eksistens.

10 De fattige trenger de rike, og de rike trenger de fattige. De onde trenger de gode, og de gode trenger de onde. De uvitende har behov for de kunnskapsrike, og de kunnskapsrike for de uvitende. De små trenger de eldre, og de trenger igjen barna.

11 Hver og en av dere er plassert av Guds visdom i denne verden på sin plass og nær den han skal være sammen med. Hver person er tildelt den sirkelen han skal leve i, og der det er inkarnerte og ulegemlige åndelige vesener som han skal leve sammen med.

12 Slik vil du gradvis, hver på sin måte, møte alle som har til oppgave å lære deg kjærligheten som løfter deg opp; fra andre vil du lide smerte som rensar deg. Noen vil gi deg lidelse fordi du trenger det, mens andre vil gi deg sin kjærlighet for å kompensere for din bitterhet; men alle har et budskap til deg, en lære som du må forstå og gjøre bruk av.

13 Ikke glem at enhver inkarnert eller disembodyed ånd som krysser din livsvei i noen form vil hjelpe deg i din skjebne.

14 Hvor mange lysets ånder jeg har sendt til verden for deg, og du har ikke stoppet for å velsigne min kjærlighet til deg!

15. Mange ånder jeg sendte til deg, tok du ikke hensyn til uten å innse at de var en del av din skjebne, men fordi du ikke forsto hvordan du skulle ta imot dem, forble du tomhendt og måtte senere felle tårer av anger.

16. Menneskehet, din skjebne er å være i harmoni med alle skapte ting. Denne harmonien som jeg taler til deg om, er den største av alle lover, for i den finner du fullkomment fellesskap med Gud og hans gjerninger. (11, 10 -16; 22 - 25)

17. Den som fornektet sin skjebne, avviser det ærefulle navnet 'barn av min guddommelighet'. Hvis han ikke tror på min eksistens, kan han ikke ha tro på min kjærlighet.

18 Hvis dette livet for noen har vært ekstremt bittert og sorgfullt, skal du vite at denne eksistensen ikke er den eneste, at den bare er lang i utseende, og at det i hver skapnings skjebne er et mysterium som bare jeg kan trenge inn i. (54, 8 - 9)

19 Et menneskes eksistens på jorden er bare et øyeblikk i evigheten, et livspust som besjeler mennesket for en tid og straks forlater det igjen, for senere å vende tilbake og gi pust til et nytt legeme. (12,4)

20 Alle er forutbestemt til å motta det som kommer til dem i løpet av deres livsreise. Mens noen aksepterer og bruker det til rett tid, kaster andre bort det, og noen har ikke engang visst hvordan de skal forberede seg på å motta det. Men da de vendte tilbake til den åndelige verden, ble de klar over alt som var bestemt for dem, og som de verken visste hvordan de skulle oppnå eller hvordan de skulle tjene. (57, 31)

21 Ingen ble født ved en tilfeldighet, ingen ble skapt ved en tilfeldighet. Forstå Meg, og du vil innse at ingen er fri på sin livsvei, at det er en lov som styrer og styrer alle skjebner. (110, 29)

22. Mennesket tror at det handler i samsvar med sin vilje, det tror at det er fritt for enhver høyere innflytelse på seg, og til slutt anser det seg selv som uavhengig og formgiveren av sin egen skjebne, uten å mistenke at timen vil komme når alle vil forstå at det var min vilje som ble utført på dem. (79, 40)

23 Arbeid ut en god belønning for dere selv ved å dyrke en god frukt for deres medmennesker. Forbered dere på tidene som kommer, for før min bortgang vil det fortsatt være strid blant dere, fordi fristelsen vil nærme seg dere alle. Dere må være årvåkne. Be og omsett mine instruksjoner i praksis. Sannelig sier jeg dere, disse korte periodene som dere vier til å praktisere det gode, vil få sine velgjørende virkninger i mange generasjoner etter dere. Ingen har vært i stand til eller vil noensinne være i stand til å bestemme sin egen skjebne; dette er min alene. Stol på min vilje, og du vil reise livets vei til slutten uten store vanskeligheter.

24. Ta det rett når Jeg forteller deg at ikke et blad på treet beveger seg uten Min vilje; da vil du vite når det er Jeg som tester deg og når du tømmer ditt beger av lidelse - for å anklage Meg etterpå. Da vil dere bli dommere og gjøre meg til den anklagede.

25 Erkjenn dine feil og rett dem opp. Lær å tilgi dine medmenneskers feil, og hvis du ikke kan rette dem, så bred i det minste et slør av overbærenhet over dem. (64, 43 - 44)

26. Vær ikke fatalister som forsterker overbevisningen om at din skjebne er akkurat det Gud har lagt på din livsvei, og hvis du lider, er det fordi det var skrevet, og hvis du gleder deg: grunnen er at det også var skrevet. Jeg har overbevist deg om at du vil høste det du har sådd.

27. Men hør godt etter nå: Ved noen anledninger vil du motta innhøstingen umiddelbart, og ved andre anledninger må du gå inn i en ny tilværelse for å høste og høste din sæd. Tenk godt på det jeg nettopp har fortalt deg, og du vil fjerne mange dårlige dommer om min rettferdighet og mange tvetydigheter. (195, 53)

Livets skole

28 Mennesker er som barn som ikke tenker på konsekvensene av sine handlinger, og derfor forstår de ikke at en snublestein de møter på veien bare er en hindring som Mesteren satte opp for å stoppe deres meningsløse kurs eller for å skåne dem fra å ta en dårlig beslutning.

29 Jeg vil at dere nå skal oppføre dere som voksne mennesker, vurdere deres gjerninger og handlinger og veie deres ord. Dette er måten å bringe visdom og rettferdighet inn i livene deres. Dessuten bør dere reflektere over det faktum at livet er en enorm og konstant test for ånden.

30 På min måte går ingen til grunne, og selv om det hender at en person kollapse under vekten av korset, reiser en høyere makt ham opp igjen og oppmuntrer ham. Denne kraften kommer fra troen. (167, 55 - 57)

31. Fra forståelsen som mennesker får fra disse læresetningene og fra lydighet mot lovene som styrer universet, avhenger deres lykke, som noen tror ikke eksisterer på jorden og andre tror at jeg alene har den i overflod, men som veldig godt manifesterer seg i din ånds fred.

32 Nå vet du, o elskede mennesker, at din lykke er i deg selv, slik at du kan lære menneskene at i bunnen av deres vesen, der det etter deres mening bare er bitterhet, hat og harme, anger og tårer, er det et lys som ingenting kan slukke, som er åndens. (178, 6 - 7)

33 Din åndelige fortid er ikke kjent for ditt "kjød" [sjel]. Jeg lar den være innprentet i din ånd slik at den kan være som en åpen bok og bli åpenbart for deg gjennom samvittighet og intuisjon. Dette er min rettferdighet som, i stedet for å fordømme deg, gir deg muligheten til å gjøre opp for overtredelsen eller å rette opp en feil.

34 Hvis fortiden ble slettet fra deres sinn, ville dere måtte gå gjennom fortidens prøvelser på nytt; men hvis dere hører stemmen fra deres erfaring og lar det lyset opplyse dere, vil dere se veien klarere og horisonten lysere. (84, 46)

Menneskelivets betydning og verdi

35 Vit at menneskets naturlige tilstand er godhet, sjelefred og harmoni med alt som omgir det. Den som forblir konstant i utøvelsen av disse dydene gjennom hele livet, vandrer på den sanne veien som vil føre ham til kunnskap om Gud.

36. Men hvis du avviker fra denne veien og glemmer loven som skal lede dine handlinger, må du i tårer gjøre opp for de øyeblikkene du har levd langt fra den åndelige opphøyelsens vei, som er den naturlige tilstanden som mennesket alltid bør forbli i. (20, 20)

37. Mange mennesker har blitt så vant til den verden av synder og lidelser som dere lever i, at de tror at dette livet er det mest naturlige, at jorden er skjebnebestemt til å være en jammerdal og at den aldri vil kunne huse fred, fordragelighet og åndelig fremgang.

38. De som tror det, er fanget i uvitenhetens søvn. De som tror at denne verden var bestemt av meg til å være en dal av tårer og forsoning, tar feil. Eden Jeg tilbød menneskeheten kan og skal vende tilbake, for alt jeg har skapt er liv og kjærlighet.

39 Derfor tar de som hevder at verden ble ordinert av Gud som et sted for menneskelig smerte, feil. I stedet burde de si at de selv dømte den til et domsoppdrag, mens den faktisk ble skapt til glede og forfriskning for åndelige vesener som var blitt mennesker.

40 Ingen var forutbestemt til å synde, selv om alt var forutsett for å redde mennesket fra dets fall.

41. Mennesket ønsket ikke å utvikle seg oppover gjennom kjærlighet, og han ønsket heller ikke å bli vis ved å oppfylle min lov; og han glemte at min rettferdighet, som han alltid prøvde å unngå, beskytter ham, fordi min rettferdighet springer ut av fullkommen kjærlighet. (169, 10 - 13)

42. Hvis du fatter Mitt Ord, vil du forstå at Faderens hensikt da Han sendte deg inn i verden for å vandre på dens stier fulle av farer og fristelser, ikke var at du skulle gå deg vill på dem. For de ble designet på forhånd slik at du ville motta leksjonene som er nødvendige for åndens utvikling, for å gi deg den erfaringen du manglet, og til slutt, for å få deg til å vende tilbake til meg full av lys.

43. Da din ånd kom ut fra Meg, var det som en gnist som vindene måtte forvandle til en flamme, slik at når du vendte tilbake til Meg, ville ditt lys bli ett med Guddommens.

44. Jeg taler til dere fra toppen av det nye fjell. Der venter jeg på deg, og sannelig sier jeg deg: På dagen for din ankomst vil det bli en fest i dette riket.

45. Du kommer dit på smertens vei og renser dermed dine overtredelser - en vei som Jeg ikke har tegnet på forhånd, men som mennesket har skapt. Du lot meg også gå denne veien. Men siden da har offerets og smertens vei blitt herliggjort av mitt blod. (180, 64 - 65)

46 Mennesket vil til slutt forstå at hans rike heller ikke er av denne verden, at hans kropp eller menneskelige skall bare er det instrument gjennom hvis sanser hans ånd oppfatter denne verden av prøvelser og oppreisning. Han vil til slutt lære at dette livet bare er en stor leksjon, illustrert med fantastiske figurer og bilder, slik at disiplene, det vil si alle mennesker, bedre kan forstå de leksjonene som livet gir dem, gjennom hvilke de, hvis de er i stand til å vurdere dem riktig, vil oppnå utvikling av sin ånd og forstå betydningen av kampen som gjør dem sterke; - smerten som sliper, arbeidet som foredler, kunnskapen som opplyser og kjærligheten som opphøyer.

47. Hvis denne tilværelsen var den eneste - sannelig sier jeg dere, ville jeg ha fjernet smerten fra den for lenge siden, for det ville

være urettferdig om dere hadde kommet til denne verden bare for å drikke et beger med lidelse. Men de som lider og gråter i dag, gjør det fordi de pleide å nyte utsvevelser. Men denne smerten vil rense dem og gjøre dem verdige til å stige opp og nyte i renere form i Herrens hjem. (194, 34 - 35)

48 Den prøvelsen som menneskets liv inneholder, er så hard at det er nødvendig å forsøke den med alle de åndelige og fysiske gleder som gjør korsets byrde mer elskelig og lettere for ham.

49. Jeg velsigner alle dem som i hjemmets varme finner de beste gledene i sin tilværelse og som streber etter å gjøre foreldrenes kjærlighet til barna, barnas kjærlighet til foreldrene og brødrenes og søstrenes kjærlighet til hverandre til en tjeneste for Gud. For den enheten, den harmonien og den freden er som den harmonien som eksisterer mellom den universelle Faderen og hans åndelige familie.

50 I disse hjemmene skinner åndens lys, mitt rikes fred bor, og når lidelsene kommer, er de lettere å bære, og prøvelsens øyeblikk er mindre bitre.

51 Enda mer fortjenstfulle er de som søker tilfredsstillelse i å gi den til andre og som gleder seg over sine naboers sunne glede. Disse er gledens apostler, og de oppfyller et stort oppdrag.

52. Sannelig, jeg sier dere, hvis dere visste hvordan dere skulle søke øyeblikk av tilfredshet og glede, og hvordan dere skulle beholde timer med indre fred, ville dere ha dem alle dagene av deres liv på jorden. Men for dette må du først heve din ånd, dine følelser og måten du tenker på livet på.

53. Dette budskapet Jeg sender deg gjennom Mitt Ord er fylt med lys som vil opplyse din vei og gi ditt vesen den oppadgående utviklingen som vil lære deg å leve i fred og sunt nyte alt det Jeg har velsignet din eksistens med.

54. Denne menneskeheten vil fortsatt måtte kjempe hardt for å bekjempe smertens skygger og for å overvinne sin tendens til falske gleder og bedragerske tilfredsstillelser. Den vil måtte kjempe mot sin religiøse fanatisme som hindrer den i å erkjenne sannheten; den vil måtte kjempe mot fatalismen som får den til å tro at alt er på vei mot en endelig undergang som ingen kan redde seg selv fra, og den vil måtte kjempe

mot sin materialisme som får den til å søke bare forbigående nytelser - sanselige nytelser som kaster ånden ned i en avgrunn av laster, smerte, fortvilelse og mørke.

55. Jeg gir deg mitt lys slik at du kan forlate skyggene og, på denne planeten som du har forvandlet til en tåredal, endelig oppdage åndens og hjertets sanne gleder, ved siden av hvilke alle andre gleder er små og ubetydelige. (303, 28-33)

X Materialisme og spiritualisme

Kapittel 46 - Den misforståtte materialistiske mannen

Menneskets treghet, uvitenhet og arroganse

1 Det endelige formålet med skapelsen av denne verden er mennesket, for hans glede har jeg lagt til de andre vesenene og naturkreftene slik at han kan bruke dem til sin bevaring og forfriskning.

2 Hvis han hadde elsket og kjent meg fra de tidligste tider, siden hans åndelige barndom, ville han i dag tilhøre en verden av store ånder der det verken ville være uvitenhet eller forskjeller, der dere alle ville være like i kunnskap og i forfining av følelsene deres.

3 Men hvor langsomt mennesket utvikler seg! Hvor mange tidsperioder har ikke gått siden han levde på jorden, og fremdeles har han ikke lyktes i å forstå sin åndelige oppgave og sin sanne skjebne. Han har ikke vært i stand til å oppdage sin ånd i seg selv, som ikke dør fordi den har evig liv; han har ikke forstått hvordan han skal leve i harmoni med den, og han har heller ikke anerkjent dens rettigheter, og dette, fratatt sin frihet, har ikke utviklet sine gaver og har blitt stående. (15, 24)

4 Mennesket, som vender seg bort fra oppfyllelsen av min lov, har skapt forskjellige ideer, teorier, religioner og doktriner som vil splitte og forvirre menneskeheten og binde ånden til materien og hindre den i å stige fritt. Men lyset fra min Hellige Ånd opplyser alle mennesker og viser dem veien til det sanne liv, der det bare er en guide, som er samvittigheten. (46, 44)

5 En materialist elsker bare menneskelivet. Men siden han innser at alt i ham er

forgjengelig, er han innstilt på å leve det intenst.

6 Når planene eller ønskene hans ikke går i oppfyllelse, eller han på en eller annen måte rammes av smerte, fortviler han og baktaler; han utfordrer skjebnen og klandrer den for ikke å gi ham de godene han mener han har krav på.

7 De er svake åndelige vesener i ubøyelige kropp, de er moralsk umodne vesener som blir testet på mange måter for å få dem til å forstå den falske aktelsen de holder gjerninger av liten verdi i deres materialisering.

8 Hvor mye de materialiserte ønsker å endre sin skjebne! Hvordan de lengter etter at alt skal gå etter deres ideer og deres vilje. (258, 48 - 50)

9. Nå kan du forstå at når jeg alltid har åpenbart meg for mennesker i visdom, var det for å frigjøre de åndelige vesener som er fengslet av begrensede sinn.

10 Det er fortsatt mennesker med begrenset sinn uten inspirasjon i denne tiden. Selv om folk allerede burde ha et klart sinn som har blitt åpnet opp av deres utvikling, tenker og lever mange fortsatt som i primitive epoker.

11 Andre har gjort store fremskritt innen vitenskapen og innkapsler seg selv i sin forfengelig og egoisme og tror de har nådd kunnskapens høydepunkt. Men de har stoppet på veien til sin åndelige fremgang. (180, 32 - 33)

12 Hvis mennesket skulle leve bevisst med hensyn til det høyere livet som eksisterer og vibrerer over ham, og hvis han visste hvordan han skulle konsultere sin ånd - hvor mange ulemper ville han spare seg selv, hvor mange avgrunner ville han redde seg selv fra. Men hele livet ber han om råd fra dem som ikke har noen løsning på hans tvil og usikkerhet: vitenskapsmennene som har trengt inn i den materielle naturen, men som ikke kjenner åndelig liv fordi ånden i dem har falt i sløvhet.

13 Menneskets ånd må våkne for å finne seg selv, for å oppdage alle de evner som er betrodd ham for å støtte ham i hans kamp.

14 I dag er mennesket som et lite magert blad falt fra livets tre og et leketøy for vindene, utsatt for tusen omskiftelser, svakt i møte med naturkreftene, skrøpelig og elendig i møte med døden, mens han burde være herre over jorden som en fyrste sendt av meg for å fullkommengjøre seg i verden. (278, 4 - 6)

15 Dommens tid er kommet da Jeg vil spørre noen: Hvorfor har dere fornektet Meg? Og de andre: Hvorfor har dere fornektet Meg?

Hvorfor har dere forfulgt Meg? Har han rett til å benekte eksistensen av Mitt rike som ikke har vært i stand til å trenge inn i seg selv? Hvis du ikke kjenner Min sannhet, hvis du ikke vet hvordan du finner den, betyr det ikke at den ikke eksisterer. Hvis du tror at bare det du kan forstå eksisterer, sier jeg deg at det er mye du ennå ikke vet, og din arroganse er veldig stor. 16 Sannelig sier jeg dere: Den som fornektet Gud og hans rike, har fornektet seg selv. Den som ønsker å hente styrke fra seg selv, tror seg uavhengig og verdsetter den arrogante følelsen av at han kan være stor uten å trenge Gud, vil ikke komme veldig langt i verden med dette, vil snart komme på villspor, og hans lidelser vil være veldig smertefulle.

17 Hvor er de virkelig kloke?

18 Kunnskap betyr å føle mitt nærvær. Kunnskap er å bli ledet av mitt lys og å gjøre min vilje. Kunnskap er å forstå loven, kunnskap er å elske. (282, 19 - 22)

19 I dag er din åndelige uvitenhet så stor at når du tenker på dem som har reist til den andre verden, sier du: "Stakkars mann, han døde og måtte forlate alt og er borte for alltid."

20 Hvis du bare visste med hvilken medlidenhet disse vesenene ser på deg fra den åndelige verden når de hører deg snakke slik. Medlidenhet er hva de føler for deg i møte med din uvitenhet! For hvis du kunne se dem, selv for et øyeblikk, ville du bli målløs og overveldet av sannheten! (272, 46 - 47)

21. Du har lagt mer vekt på materielle verdier enn de har, av det åndelige vil du derimot ikke vite noe, og din kjærlighet til verden er blitt så stor at du til og med forsøker så mye som mulig å fornekte alt som har med det åndelige å gjøre, fordi du tror at denne kunnskapen er i strid med din fremgang på jorden.

22. Jeg sier dere at kunnskapen om det åndelige ikke påvirker menneskenes fremgang, verken når det gjelder moral eller vitenskap. Tvert imot, dette lyset åpenbarer for menneskene en uendelig rikdom av kunnskap som for tiden er ukjent for hans vitenskap.

23. Så lenge mennesket nekter å bestige åndeliggjøringens stige, vil det ikke være i stand til å nærme seg den sanne herlighet som

vil gi ham her i sin Fars favn den høyeste lykke å være et Guds barn - et verdig barn av min Ånd, på grunn av hans kjærlighet, hans opphøyelse og hans kunnskap. (331, 27 - 29)

Manglende vilje til forsakelse, innsats og ansvarlighet

24. Hvis menneskeheten ikke klamret seg så hardnakket til sin uvitenhet, ville dens eksistens på jorden være annerledes. Men mennesker motsetter seg mine bud, forbanner sin skjebne, og i stedet for å samarbeide med meg i mitt arbeid, søker de en måte å omgå mine lover for å påtvinge sin vilje.

25 Jeg sier også til dere: Hvis folk ville følge nøye med på alle sine handlinger, ville de legge merke til hvordan de gjør opprør mot meg hver eneste gang.

26 når jeg øser mine velsignelser rikelig over menneskene, blir de egoistiske; når jeg lar dem nyte livets gleder, blir de utsvevende; når jeg tester deres styrke for å gjøre deres ånd sterk, gjør de opprør; når jeg lar lidelsens beger nå deres lepper for å rense dem, forbanner de livet og føler at deres tro svinner hen; når jeg legger byrden av en stor familie på deres skuldre, føler de at deres tro svinner hen når jeg lar lidelsens beger nå deres lepper for å rense dem, forbanner de livet og føler at deres tro svinner bort; når jeg legger en stor families byrde på deres skuldre, fortviler de, og når jeg tar en av deres slektninger fra jorden, anklager de meg for å være urettferdig.

27 Aldri er du enig, aldri hører jeg deg velsigne mitt navn i dine prøvelser, og heller ikke opplever jeg at du prøver å samarbeide i mitt skaperverk. (117, 55 - 57)

28. Jeg har lagt storhet i mennesket, men ikke den storheten det streber etter på jorden. Storheten jeg snakker om er oppofrelse, kjærlighet, ydmykhet, barmhjertighet. Mennesket flykter stadig fra disse dyder, og vender seg dermed bort fra sin sanne storhet og den verdighet som Faderen har skjenket ham som sitt barn.

29 Du flykter fra ydmykhet fordi du tror det betyr fattigdom. Du flykter fra prøvelser fordi elendighet skremmer deg uten å innse at de frigjør din ånd. Du flykter også fra det åndelige fordi du tror det er bortkastet tid å fordype seg i denne kunnskapen, uten å innse at du

forakter et høyere lys enn noen menneskelig vitenskap.

30. Dette er grunnen til at Jeg har fortalt deg at det er mange som, til tross for at de bekjenner å elske Meg, ikke elsker Meg, og selv om de hevder å tro på Meg, har de ingen tro. De har gått så langt som å fortelle meg at de er klare til å følge meg, men de vil følge meg uten kors. Likevel har jeg fortalt dem at enhver som ønsker å følge meg, bør ta opp sitt kors og følge meg. Alle som omfavner sitt kors med kjærlighet, vil nå toppen av fjellet der han vil puste ut sitt siste åndedrag på denne jorden for å gjenoppstå til evig liv. (80, 37 - 39)

31 I stedet for å eliminere elendigheten som omgir dem overalt, er folk i dag ute etter å dra størst mulig fordel av den for seg selv.

32 Hvorfor har ikke menneskene utviklet seg oppover i ønsket om et ideal som ville gi dem renere følelser og ambisjoner som er mer verdig ånden? Fordi de ikke har ønsket å se utover det som er synlig for deres dødelige øyne, det vil si utover deres behov, deres jordiske gleder og deres materialistiske vitenskap.

33 De har brukt og utnyttet den tiden de fikk i verden til å ha så mange rikdommer og gleder som mulig - i den tro at når kroppen tar slutt, er alt over for dem.

34. I stedet for å utvikle seg oppover og betrakte seg selv som et Guds barn, synker mennesket i sin uvitende arroganse ned til et lavere nivå, og når samvittigheten taler til ham om Guddommen og det åndelige livet, tar frykten for Guds rettferdighet overhånd, og han foretrekker å bringe denne indre stemmen til taushet og ikke "kaste bort" en tanke på disse advarslene.

35 Han har ikke tenkt på sin egen eksistens, og heller ikke på sin åndelige og fysiske tilstand. Hvordan kan det være annerledes enn at han er støv og elendighet så lenge han lever og tenker på denne måten? (207, 18)

36. Min lære, som er forklaringen av Loven til alle tider, kommer til dere som en vei til lyset, som en trygg gjennombrytning for ånden. Ikke desto mindre har menneskene, ved å bruke den frie viljen som er gitt dem og ønske å følge en vei for sine liv, alltid valgt den enkle veien til materialisering. Ved å gjøre det har noen fullstendig ignorert samvittighetens kall, som alltid retter seg mot det åndelige; og andre har skapt kulter og ritualer for å tro at

de går med faste skritt på den åndelige veien, mens de i sannhet er like egoistiske som de som har forvist mitt navn og mitt ord fra deres liv. (213, 51)

37 Veien er brolagt og døren er åpen for alle som vil komme til meg.

38. Veien er smal, dette har vært kjent for deg i lang tid. Det er ikke ukjent for noen at min lov og min lære er mest ren og ubøyelig, slik at ingen kan tenke på å endre dem i henhold til hans bekvemmelighet eller hans vilje.

39. Den brede veien og den vidåpne porten er alt annet enn det som fører din ånd inn i lyset, freden og udødeligheten. Den brede vei er den som fører til løssluppenhet, ulydighet, stolthet og materialisme - en vei som følges av de fleste mennesker i et forsøk på å unnslippe sitt åndelige ansvar og samvittighetens indre dom.

40 Denne veien kan ikke være uendelig fordi den verken er sann eller fullkommen. Derfor, siden denne veien, som alt menneskelig, er begrenset, vil mennesket en dag nå sin ende, der det vil stanse opp for å bøye seg i forferdelse over avgrunnen som er enden på veien. Da vil kaos bryte ut i hjertene til dem som for lengst har forlatt den sanne veien.

41. Hos noen vil det være omvendelse, hvorved de vil finne tilstrekkelig lys til å frelse seg selv, hos andre vil det være forferdelse over en slutt de vil betrakte som urettferdig og ulogisk, og atter andre vil spotte og gjøre opprør mot Gud. Men sannelig sier jeg dere, dette vil være begynnelsen på tilbakekomsten til lyset. (333, 64 - 68)

Menneskets åndelige elendighet

42. Jeg har ikke tatt feil i det Jeg har skapt; mennesket har imidlertid gått glipp av veien som er lagt ut og livet; men snart vil han vende tilbake til Meg som den fortapte sønn som sløste bort all sin arv.

43 Med sin vitenskap har han skapt en ny verden, et falskt imperium. Han har laget lover, han har reist en trone for seg selv og utstyrt seg med septer og krone. Men hvor flyktig og villedende er ikke hans herlighet: et svakt pust av min rettferdighet er nok, og hans grunnvoller skjelver og hele hans rike smuldrer opp. Men fredens, rettferdighetens og kjærlighetens rike, som det ikke har vært i stand til å vinne, er langt fra menneskets hjerte.

44 De gleder og tilfredsstillelser som menneskets arbeid gir dem, er bare innbilte. Hjertene deres gnages av smerten, rastløsheten og skuffelsen som skjuler seg bak smilets maske.

45 Dette er hva som har blitt gjort av menneskelivet, og når det gjelder åndens liv og lovene som styrer det, har disse blitt pervertert fordi det har blitt glemt at det også er krefter og elementer som animerer ånden og som mennesket må forbli i kontakt med for å motstå prøvelser og fristelser og for å overvinne alle hindringer og motgang på sin vei mot oppstigning til fullkommenhet.

46. Lyset som når enhver ånd fra uendeligheten, kommer ikke fra Kongestjernen; kraften som ånden mottar fra det hinsidige, er ikke utstrømninger fra jorden; kilden til kjærlighet, sannhet og helse som slukker åndens tørst etter kunnskap, er ikke vannet i deres hav eller deres kilder; atmosfæren som omgir deg er ikke bare materiell, det er utstrømning, pust og inspirasjon som mottar den menneskelige ånd direkte fra Skaperen av alle ting, fra ham som skapte livet og styrer det med sine fullkomne og uforanderlige lover.

47. Hvis mennesket la litt god vilje i å vende tilbake til sannhetens vei, ville det øyeblikkelig føle fredens kjærtegn som en oppmuntring. Men når ånden materialiserer seg under materiens innflytelse, bukker den under for dens klør, og i stedet for å være dette livets herre, styrmannen som styrer skipet, blir den slave av menneskelige svakheter og tilbøyeligheter og lider skipbrudd i stormene.

48. Jeg har allerede fortalt dere at ånden kommer før kroppen, akkurat som kroppen kommer før klærne. Kroppen du besitter er bare en midlertidig kledning av ånden. (80, 49 - 53)

49 Å, om bare alle mennesker ville skue denne tidsalders stigende lys - hvor mye håp ville det ikke være i deres hjerter! Men de sover. De vet ikke engang hvordan de skal ta imot det lyset som den kongelige stjernen daglig sender dem - det lyset som er som et bilde av det lyset som stråler fra Skaperen.

50. Den kjærtegnen deg og vekker deg til eksistensens daglige kamp, uten at mennesker som er ufølsomme for skapelsens skjønnhet, stopper opp et øyeblikk for å takke Meg. Herligheten kan passere dem uten at de legger

merke til det, for de våkner alltid fulle av bekymringer og glemmer å be for å søke åndelig styrke i meg.

51 De søker heller ikke styrke for kroppen i naturens kilder.

De løper alle rundt i all hast og sliter uten å vite hvorfor, uten å ha et klart mål for øye. Det er nettopp i denne hjerteløse og meningsløse kampen for tilværelsen at de har materialisert sin ånd og gjort den egoistisk.

52. Så, når åndens lover, som er livets lys, blir glemt, ødelegger menneskene seg selv, de dreper seg selv og rykker bort sitt brød, uten å høre samvittighetens stemme, uten å ta hensyn, uten å tenke seg om.

53. Men hvis noen skulle spørre dem hvordan de bedømmer sitt nåværende liv, ville de umiddelbart svare at det aldri i tidligere tider har skinnet så mye lys i menneskelivet som nå, og at vitenskapen aldri har avslørt så mange hemmeligheter for dem. Men de ville måtte si dette med en maske av lykke foran ansiktet, for i hjertet ville de skjule all sin åndelige lidelse og elendighet. (104, 33 - 34)

54. Jeg sendte ånden for å inkarnere på jorden og bli et menneske slik at han skulle være fyrste og herre over alt som eksisterer på den, og ikke slik at han skulle være slave og offer, eller trengende slik jeg faktisk ser ham.

Mennesket er slave av sine behov, sine lidenskaper, sine laster og sin uvitenhet.

55. Han er offer for lidelse, feiltrinn og skjebnens slag som hans mangel på åndelig opphøyelse bringer ham mens han vandrer på jorden. Han er trengende fordi han, uvitende om arven han har rett til i livet, ikke vet hva han eier og oppfører seg som om han ikke hadde noe.

56. Denne menneskeheten må først våkne slik at den kan begynne å studere i det åndelige livs bok, og så snart, gjennom overføringen av denne verden av ideer fra generasjon til generasjon, vil det velsignede frøet dukke opp der mitt ord vil bli oppfylt.

57. Jeg har sagt dere at en dag vil denne menneskeheten nå åndeliggjørelse og vite hvordan den skal leve i harmoni med alle skapte ting, og ånd, sinn og hjerte vil gå i takt. (305, 9 - 11)

Feil jordisk atferd og konsekvensene av den

58. Når jeg ser mennesker som er viklet inn i kriger og dreper hverandre for å eie verdens

skatter, kan jeg ikke annet enn å sammenligne mennesker med små barn som slåss om ting som ikke har noen verdi. Det er fortsatt barn som slåss om litt makt eller litt gull. Hva betyr disse eiendelene ved siden av dydene som andre mennesker har i seg?

59. Den som splitter folk ved å så hat i deres hjerter, kan ikke sammenlignes med den som vier sitt liv til å så frøene til altomfattende brorskap. Den som forårsaker lidelse blant sine medmennesker, kan ikke sammenlignes med den som vier sitt liv til å lindre sine naboers lidelser.

60 Alle mennesker drømmer om en trone på jorden, selv om menneskeheten fra begynnelsen av har erfart hvor lite en trone er verdt i verden.

61. Jeg har lovet deg en plass i mitt rike, men det er svært få som har gjort krav på den, og det er fordi folk ikke vil forstå at den minste undersått av himmelrikets konge er større enn jordens mektigste monark.

62. Mennesker er fremdeles små barn, men det store besøket som kommer over dem vil få dem til å oppleve så mye på så kort tid at de snart vil gå fra denne barndommen til modenhet, og da - utstyrt med frukten av erfaring - vil de utbryte: "Jesus, vår far, hadde rett, la oss gå til ham". (111, 3 - 7)

63. Mennesker streber etter udødelighet i verden og prøver å oppnå den gjennom materielle gjerninger, fordi jordisk herlighet - selv om den er midlertidig - svir i øynene, og de glemmer åndens herlighet fordi de tviler på eksistensen av dette livet. Det er mangelen på tro og fraværet av åndeliggjøring som har lagt et slør av skepsis foran menneskenes øyne. (128, 45)

64 Menneskets utvikling, dets fremskritt, dets vitenskap og dets sivilisasjon har aldri hatt som mål å heve ånden, som er det høyeste og edleste som finnes i mennesket. Hans streben, hans ambisjoner, hans ønsker og bekymringer har alltid hatt sitt mål i denne verden. Her har han søkt kunnskap, her har han samlet skatter, her har han skaffet seg gleder, ære, belønninger, maktposisjoner og utmerkelser, her har han ønsket å finne sin ære.

65 Derfor sier jeg til dere: Mens naturen går skritt for skritt uten å stoppe i sin lov om uopphørlig utvikling mot forfining, mot fullkommenhet, har mennesket falt bak, har ikke kommet videre; og derav hans

skjebneslag på jorden, derav de prøvelser, hindringer og slag han møter på sin livsvei. (277, 42)

66. Jeg vil at dere skal ha ambisjoner, at dere skal streve, at dere skal drømme om å bli store, sterke og vise, men om åndens evige goder.

67 For for å oppnå disse godene er alle dyder nødvendige, som barmhjertighet, ydmykhet, tilgivelse, tålmodighet, sjenerøsitet, med ett ord, kjærlighet. Og alle dyder opphøyer, renser og fullkommengjør ånden.

68. I denne elendige verden, i dette midlertidige hjemmet, måtte mennesket - for å være stor, mektig, rik eller lærd - være egoistisk, falsk, hevngjerrig, grusom, likegyldig, umenneskelig og arrogant, og alt dette måtte bringe ham i ekstrem opposisjon til det som er sannhet, kjærlighet, fred, sann visdom og rettferdighet. (288,32)

69. Når mennesket oppdager seg selv åndelig, føler det Faderens nærvær i seg selv. Men hvis han verken vet hvem han er eller hvor han kommer fra, føler han meg fjern, fremmed, uoppnåelig, eller han forblir nummen.

70 Bare den oppvåkne ånd kan trenge inn i sannhetens rike. Mennesket vil ikke være i stand til å gjenkjenne den med sin vitenskap alene.

71. Jeg ser at mennesker streber etter kunnskap, berømmelse, styrke, rikdom og makt, og jeg tilbyr dem midlene til å oppnå alt dette - men i dets sanne, essensielle kvaliteter, i dets åndelige sannhet, ikke i det ytre og bedragerske i verden, ikke i det forbigående og villedende.

72. Når mennesket hengir seg til det materielle og lukker seg inne i det lille rommet i en verden som din, blir det fattig, det begrenser og undertrykker sin ånd, det er ikke noe igjen for ham bortsett fra det han eier eller det han vet. Da blir det nødvendig for ham å miste alt, slik at han kan åpne øynene for sannheten, og, etter å ha innsett sin feil, vende blikket mot den evige igjen. (139, 40 - 43)

Kapittel 47 - Materialisme og spiritualitet

Virkningen av den rådende materialismen

1 Sannelig sier jeg dere, mange vil flykte fra min lære av frykt for å bli åndeliggjort; likevel

vil det verken være fornuften eller ånden som taler i dem, men "kjødets" [sjelens] lave lidenskaper.

2 Når en ånd lever viet til sannheten, flykter den fra materialismen som en som fjerner seg fra et forurenset miljø. Den høysinnede ånden finner lykke i moral - der freden hersker, der kjærligheten bor. (99, 41 - 42)

3 Undersøk mitt ord til du er sikker på dets renhet og sannhet. Først da vil du være i stand til å gå din vei modig og stå fast mot inntrenging av materialistiske ideer som truer ånden. For materialisme er død, er mørke, er åk og gift for ånden. Bytt aldri din ånds lys eller frihet mot jordisk brød eller mot elendige materielle goder!

4 Sannelig sier jeg dere: Den som stoler på min lov og holder ut i tro til enden, vil aldri mangle livets materielle næring, og i øyeblikkene av hans forening med min ånd vil han alltid motta det evige livs brød gjennom min uendelige barmhjertighet. (34, 61 - 62)

5 Materialismen står i veien for åndens utvikling som en enorm hindring. Menneskeheten har stoppet opp foran denne muren.

6. Du befinner deg i en verden der mennesket har vært i stand til å utvikle sine intellektuelle evner i anvendelse på materierelatert vitenskap. Men hans vurdering av eksistensen av det åndelige er fortsatt begrenset, hans kunnskap om alt som ikke helt tilhører materien er forsinket. (271, 37 - 38)

7 De prøvelser deres verden gjennomgår er tegn på slutten av en tidsalder, er undergangen eller dødskrampene til en tidsalder av materialisme; for materialisme har vært i deres vitenskap, i deres mål og i deres lidenskaper. Materialisme har bestemt deres hengivenhet til Meg, og også alle deres gjerninger.

8. Kjærligheten til verden, grådigheten etter jordiske ting, kjødets begjær, nytelsen av alle lavere begjær, egoisme, egenkjærlighet og arroganse var kraften som du skapte et liv i henhold til din intelligens og din menneskelige vilje, hvis frukter jeg fikk deg til å høste slik at din erfaring ville bli fullkommen.

9. Men hvis denne tidsalder, som nå nærmer seg slutten, vil bli preget i menneskehetens historie av sin materialisme - sannelig sier jeg dere, den nye tidsalder vil bli preget av sin åndelighet. For i den vil samvittigheten og

åndens vilje reise opp på jorden en verden av vesener som er høyhjertede gjennom kjærlighet - et liv der du vil føle Faderens ånd vibrere i barnas ånd, for da vil alle gaver og evner som i dag lever skjult i ditt vesen, ha uendeligheten som sitt aktivitetsfelt. (305, 41 - 42)

Essensen av spiritualisme

10 Spiritualisme er ikke en blanding av religioner. Det er den reneste og mest fullkomne doktrine i sin enkelhet, det er Guds lys som kommer ned til den menneskelige ånd i denne "tredje æra". (273, 50)

11. Spiritualisme har jeg kalt den åpenbaring som taler til deg om åndens liv, som lærer deg å kommunisere direkte med din Far, og som løfter deg over det materielle liv.

12 Sannelig sier jeg dere: Spiritisme er ikke noe nytt, og det tilhører heller ikke bare denne tiden, men det har vært en åpenbaring som har blitt åpenbart mer og mer i samsvar med menneskehetens åndelige utvikling.

13 Siden læren jeg gir deg er spiritualisme, som lærer deg fullkommen kjærlighet til Gud og til din neste og inviterer deg til veien som fører til fullkommenhet, var spiritualisme også det Guds lov lærte deg i den "første æra", og Kristi ord i den andre æra. (289, 20 - 22)

14 Spiritualisme er ikke en religion; det er den samme læren som jeg spredte i Jesu person for å veilede alle mennesker til alle tider i verden. Det er Min lære om kjærlighet, rettferdighet, forståelse og tilgivelse.

15. I denne "tredje tid" har jeg bare talt til deg med større klarhet på grunn av din åndelige, fysiske og intellektuelle utvikling. (359, 60 - 61)

16 Spiritualismen kommer for å ødelegge skikker og tradisjoner som er innført av mennesker og som har stoppet ånden. Spiritualisme er uavbrutt utvikling og opphøyelse av ånden, som renser og perfeksjonerer seg selv ved hjelp av sine fakulteter og kvaliteter til den når sin Skaper. Spiritualisme viser hvordan ånden mottar, føler og uttrykker sin Herre. Spiritualisme frigjør ånden og bringer den til utvikling.

17 Det åndelige er universell kraft og universelt lys, som er i alt og tilhører alle. Min lære bør ikke virke fremmed for noen.

18 Åndens kvaliteter er uforanderlige fordi de er dyder av min guddommelighet, evige

krefter. Forstå imidlertid at avhengig av hvordan du har levd, vil renheten du kan vise være større eller mindre. (214, 57 - 59)

Hvem kan med rette kalle seg spiritist?

19 De som har oppnådd en viss åndelighet på grunn av deres utholdenhet, deres utvikling og deres kjærlighet til Faderens lære, vil være spiritualister, selv om deres lepper ikke sier det.

20 Den som har tro og viser sjenerøsitet i sine handlinger, vil gjenspeile hva hans ånd har. (236, 27 - 28)

21 Spiritualisten vet at den Allmektige er i alt, at verden, universet og uendeligheten er gjennomsyret av min essens og mitt nærvær.

22 Den som således gjenkjenner og oppfatter meg, er et levende tempel for Gud og vil ikke lenger materialisere Åndens åpenbaringer gjennom symboler eller bilder. (213, 31 - 32)

23 Spiritualisme er åpenbaringen som avslører og lærer deg alt du har og bærer i deg. Det får deg til å innse at du er et verk av Gud, at du ikke bare er materie, at det er noe over ditt "kjød" som hever deg over nivået av naturen som omgir deg og over dine lidenskapers skitt.

24. Når mennesket oppnår åndelighet, vil enhver forskrift og enhver lære utgjøre en del av hans ånds lys. Selv om hans minne ikke beholder en setning eller et eneste ord av min lære, vil han bære essensen i seg fordi han har forstått den, fordi han føler den og følger den. (240, 17 - 18)

25 Den gode spiritualisten vil være den som, til tross for all sin fattigdom på materielle goder, føler seg herre, rik og lykkelig, fordi han vet at hans far elsker ham, at han har brødre og søstre å elske, og at verdens skatter er sekundære i forhold til åndens rikdom.

26 En god spiritualist vil også være en som, som eier av materielle goder, vet å bruke dem til gode formål og bruker dem som midler gitt ham av Gud for å oppfylle et viktig oppdrag på jorden.

27. Det er ikke nødvendig å være fattig, foraktet eller elendig for å bli regnet blant dem som følger meg, akkurat som det ikke er nødvendig å være blant dem som lider for å bli elsket av meg. I sannhet sier jeg deg at i henhold til min vilje skal du alltid være sterk, sunn og eiere av alt jeg har skapt for deg.

28 Når vil du vite hvordan du skal være eiere av din arv, å sette pris på enhver nåde og å gi alt sin rette plass i livet? (87,28 - 30)

Spiritualisme i religioner og kirkesamfunn

29 I dag gjennomlever mennesker en epoke med forvirring fordi de ikke har forstått at hele deres liv og alle deres anstrengelser bør føre dem til å utfolde sin ånd, hvis mål bør være deres ånds fellesskap med Skaperens.

30 Den kulten som de fleste mennesker bekjenner seg til i dag, er materialisme.

31 Så lenge doktriner og religioner insisterer på sine forskjeller, vil verden fortsette å nære sitt hat og vil ikke være i stand til å ta det avgjørende skrittet mot den sanne tilbedelse av Gud.

32. Men når vil folk forstå og forene seg og dermed ta det første skrittet mot å elske hverandre, hvis det fortsatt er mennesker som tror de har nøkkelen eller hemmeligheten til åndelige veseners frelse og nøklene til evig liv, og ikke anerkjenner alle dem som går på andre veier fordi de etter deres mening ikke er verdige til å komme til Gud?

33 Gjør dere derfor oppmerksom på spiritualismens sanne mål, hvis lære er hevet over alle kirkesamfunn, alle menneskelige ideologier og alle sekter. (297, 38 -41)

34 Spiritualisme er ikke en ny doktrine som søker å oppnå utviklingen av tidligere tiders troslære - nei, det er den samme åpenbaringen som i den første og den "andre æra". Det er grunnlaget for alle religioner som jeg ønsker å minne menneskeheten om i disse tider med atskilthet, slik at de ikke glemmer sin opprinnelse.

35 Menneskets gjerninger, hans skikker og måten han imponerer sansene på for å smigre seg selv og være stolt av dem i sine forskjellige religioner, er i strid med det mitt verk ønsker å sette foran verden. (363, 9)

36. I denne tid gir jeg dere nye læresetninger å tenke over - læresetninger om kjærlighet som vil forløse og oppløfte dere, sannheter som, selv om de er bitre, skal være lys på deres vei.

37 Spiritualisme i denne tiden, akkurat som kristendommen i fortiden, vil bli bekjempet og forfulgt med sinne, med grusomhet og raseri; men midt i kampen vil det åndelige dukke opp, utføre mirakler og erobre hjerter.

38. Materialisme, egoisme, arroganse og kjærlighet til verden vil være de kreftene som

reiser seg mot denne åpenbaringen, som ikke er ny eller forskjellig fra den jeg brakte dere i tidligere tider. Den lære som jeg nå har åpenbart for deg, og som du gir navnet spiritualisme, er essensen av loven og læren som ble åpenbart for deg i den første og "andre æra".

39. Når menneskeheten forstår sannheten i denne læren, dens rettferdighet og den uendelige kunnskapen den åpenbarer, vil de fordrive enhver frykt, enhver fordom fra sine hjerter og gjøre den til rettesnor for sine liv. (24, 48 - 51)

40 Sannelig sier jeg dere, i alle deler av verden finnes det spredte spiritualister - modne mennesker som vil skape fred for menneskeheten.

41. Men jeg sier dere at foreningen mellom spiritualistene i hele jordkretsen ikke vil skje gjennom organiseringen av en ny kirke, for deres styrke vil ikke være materiell. Deres enhet vil være mental, ideell og når det gjelder deres arbeid, og på denne måten vil deres styrke være uovervinnelig, siden de vil ha hentet den fra den evige kilden som er i min ånd.

42. Til dem alle inspirerer Jeg Min sannhet og oppsøker dem også slik at alle urenheter kan unnslippe fra deres hjerter og sinn, siden disse ikke må blandes med Mitt lys.

43 De har alle en plikt til å sørge for at spiritistisk lære blir forklart og tydelig gjennom deres åndelige fakulteter og ikke blir forurenset av menneskelige filosofier. (299, 30 - 32)

44 Sannelig sier jeg dere: Spiritualismens historie vil bli skrevet i menneskehetens historie med lysende bokstaver.

45 Gjorde ikke Israel seg selv udødelig ved å frigjøre seg fra det egyptiske åket? Gjorde ikke de kristne seg udødelige gjennom kjærlighet på sin triumftog? På samme måte vil spiritualistene gjøre seg udødelige i sin kamp for åndens frihet. (8,64-65)

Kapittel 48 - Åndelige gaver og spiritualisering

Menneskets åndelige evner

1 Hver gang denne tvilende, vantro og materialistiske menneskeheten møter en guddommelig åpenbaring eller det den kaller

et mirakel, søker den umiddelbart etter grunner eller bevis for å vise at det ikke finnes noe overnaturlig verk, og at det heller ikke har skjedd et slikt mirakel.

2. Når en mann dukker opp som viser en åndelig evne som er uvanlig, opplever han latterliggjøring, tvil eller likegyldighet for å dempe stemmen hans. Og når naturen, som instrument for min guddommelighet, retter sin rettferdighets røst og sine alarmrop til menneskene, tilskriver de alt til tilfeldighetene. Men aldri har menneskeheten vært så ufølsom, døv og blind for alt som er guddommelig, åndelig og evig som i disse tider.

3 Millioner av mennesker kaller seg kristne, men flertallet av dem kjenner ikke Kristi lære. De hevder å elske alle gjerningene jeg gjorde som menneske, men i sin måte å tro, tenke og se på ting på, viser de at de ikke kjenner essensen i min lære.

4 Jeg lærte deg åndens liv, åpenbarte for deg fakultetene som er i den; for dette kom jeg til verden.

5 Jeg helbredet de syke uten medisin, snakket med åndene, frigjorde de besatte fra fremmede og overnaturlige påvirkninger, snakket med naturen, forandret meg selv som et menneske til et åndelig vesen og som et åndelig vesen tilbake til et menneske, og hvert av disse verkene hadde alltid som mål å vise deg veien til åndens utvikling. (114, 1 - 4)

6 Du har sanne skatter i deg, evner og talenter som du ikke engang mistenker, og som et resultat av din uvitenhet feller du tårer som trengende mennesker. Hva vet dere om bønnens kraft og tankens kraft? Hva vet du om den dype betydningen av dialogen mellom ånd og ånd? Ingenting, du materialistiske og jordisk tenkende menneskehet! (292,14)

7 Jeg forventer åndeliggjøring fra verden. Med meg har navnene som hver kirke eller sekt skiller seg ut med, ingen betydning overhodet, heller ikke den mer eller mindre store prakten av dens ritualer og ytre former for tilbedelse. Dette når bare de menneskelige sansene, men ikke min ånd.

8 Jeg forventer åndelighet fra mennesker, for det betyr heving av livet, ideal om perfeksjon, kjærlighet til det gode, vende seg til sannheten, utøve kjærlighetens aktivitet, harmoni med seg selv, som er harmoni med andre og derfor med Gud. (326, 21 - 22)

9 Åndeliggjøring betyr ikke fromhet, og forutsetter heller ikke utøvelse av noen form for ritual, og er heller ikke en ytre form for tilbedelse. Åndeliggjøring betyr utvikling av alle menneskets evner - både de som hører til menneskets menneskelige side og de som ligger hinsides de kroppslige sansene og er åndens krefter, egenskaper, evner og sanser. 10 Åndeliggjøring er riktig og god bruk av alle de gavene som mennesket besitter. Åndeliggjøring er harmoni med alt som omgir deg. (326, 63 - 66)

11 I sin tid lærte jeg deg den største dyd, som er barmhjertighet; Jeg inspirerte hjertet ditt og gjorde følelsene dine følsomme. Nå åpenbarer jeg deg gavene som din ånd er utstyrt med, slik at du kan utvikle dem og bruke dem til å gjøre godt blant dine naboer. 12. Kunnskap om det åndelige liv vil tillate deg å gjøre gjerninger som ligner dem din Mester gjorde. Husk at jeg har fortalt deg at når du utvikler dine evner, vil du gjøre virkelige mirakler. (85, 20 -21)

13. Dere har alle åndens gaver som begynner å utfolde seg i denne "tredje tidsalder" gjennom den utvikling som de åndelige vesener har oppnådd. Intuisjon, det åndelige ansiktet, åpenbaring, profeti, inspirasjon viser seg tydelig blant mennesker, og dette er kunngjøringen om en ny tid, det er lyset fra boken med de syv segl som ble åpnet på dette tidspunktet i sitt sjette kapittel.

14. Men du som vet hva disse manifestasjonene er for og forstår tiden du lever i - rett dine åndelige gaver til kjærlighetens vei. Vær alltid forberedt på å tilby din kjærlige hjelp, og du vil være i samsvar med min lov og vil tjene som et eksempel for dine medmennesker. Da vil dere være mine disipler og vil bli anerkjent som sådan. (95,18)

15. Når menneskene elsker og vet å tilgi hverandre, når ydmykhet finnes i deres hjerter og de har oppnådd at ånden råder over kroppen [sjelen], vil verken "kjødet" [sjelen], verden eller lidenskapene danne det tette sløret som hindrer deg i å se veien bak eller foran deg. Tvert imot, "kjødet" åndeliggjort ved å følge min lære vil være som en tjener som er lydig mot samvittighetens diktat, i motsetning til hva det er i dag: en hindring, en snare, et bind for øynene for ånden. (122, 32)

16 Intuisjon, som er åndelig syn, forutanelse og profeti, opplyser sinnet og får hjertet til å slå raskere for budskapene og stemmene det mottar fra uendeligheten. (136, 46)

17. Gjennom intuisjonens gave som jeg har gitt alle mennesker, kan du oppdage mange ting som er skjult i hjertenes mysterium - mange tragedier som ikke bare påvirker dine medmenneskers jordiske liv, men også deres sjeler.

18 Hvordan kan du trenge inn i disse hjertenes intimitet uten å såre dem og uten å vanhellige deres hemmeligheter? Hvordan oppdage de skjulte lidelsene som overskygger dine medmenneskers liv? Jeg har allerede fortalt deg: intuisjon, den evnen som er en del av synets åndelige gave og som bør få sin fulle utvikling i deg gjennom bønn, viser deg veien til å lindre smerten til hver av dine medmennesker. (312, 73 -74)

19 Hvor mange mysterier eksisterer fortsatt for mennesket. Han er omgitt av usynlige og uåndgripelige vesener som allerede burde være synlige og håndgripelige for ham.

20 Et liv fullt av skjønnheter og åpenbaringer pulserer over menneskenes eksistens, men disse i sin blindhet er ennå ikke i stand til å se det. (164, 56 - 57)

21. Et menneske utrustet av min lære vil være i stand til å utføre overmenneskelige gjerninger. Et lys vil strømme fra hans ånd og hans kropp, en kraft og en styrke som vil tillate ham å oppnå det intelligens alene ikke er i stand til å oppnå. (252, 4 - 5)

22. Dette er tiden da det guddommelige lyset vil skinne fullt ut i mine tilhengere som vil åpenbare Åndens gaver og bevise at de verken trenger jordiske goder eller verdslige vitenskaper for å gjøre godt og utføre mirakler. De vil helbrede i mitt navn, gjenopprette de håpløst syke, gjøre vannet til balsam og reise de døde fra sengen. Dine bønner vil ha makt til å roe stormene, berolige naturkreftene og bekjempe pest og onde innflytelser.

23 De besatte vil bli frigjort fra sine besettelser, deres forfølgere og undertrykkere gjennom mine nye disiplers ord, bønn og autoritet. (160, 28 - 29)

24 Åndeliggjøring betyr foredling av følelsene, renhet i livet, tro, nestekjærlighet, hjelp til din neste, ydmykhet overfor Gud og dyp respekt for de gavene du har mottatt. Hvis du kan

oppnå noen av disse dydene, begynner du å trenge inn i kjærlighetens og fullkommenhetens hjem med ditt åndelige blikk. På samme måte, når du oppnår åndeliggjøring, kan du allerede på jorden si at du bor i det åndelige hjemmet, selv om det bare er i øyeblikkene av bønner din. Samtidig vil du motta lyset som vil åpenbare for deg hendelser som ligger i fremtiden, for for den svevende ånden er det som kommer ikke lenger et mysterium.

25 Ja, disipler, bare i menneskelivet vet ikke mennesket hva som vil skje i fremtiden, hva som vil komme i morgen. Han kjenner ikke sin skjebne, vet ikke hvilken vei han må gå og hva hans ende vil bli.

26. Mennesket kunne ikke bære kunnskapen om alle prøvelsene det må utholde i sin eksistens. Derfor, i Min barmhjertige kjærlighet til ham, har Jeg plassert dette sløret av mysterium mellom hans nåtid og hans fremtid og dermed forhindret hans sinn fra å bli forvirret hvis han skulle vite alt han fortsatt må oppleve og lide gjennom.

27 Ånden, derimot, et vesen utstyrt med kraft og skapt for evigheten, har i seg evnen til å kjenne fremtiden, gaven til å kjenne sin skjebne og styrken til å forstå og akseptere alle prøvelsene som venter den. Han vet at ved enden av veien, når den er tilbakelagt i lydlighet mot Loven, vil han ankomme Løftets Land, Åndens Paradis, som er den tilstand av opphøyelse, renhet og fullkommenhet som han endelig vil ha oppnådd.

28. Du kan ikke nå din Mesters nivå av åndelighet for å vite hva din skjebne har i vente for deg, hva fremtiden har i vente for deg; men på grunn av din indre opphøyelse vil jeg la deg fornemme nærheten av en eller annen hendelse.

29. Denne forutanelsen, denne åndelige visjonen om fremtiden, denne kunnskapen om din skjebne, vil du bare oppnå i den grad ditt vesen, som består av kropp [sjel] og ånd, gradvis utvikler seg høyere på åndeliggjøringens vei, som er tro, oppriktighet, kjærlighet til livet, kjærlighet og hjelpsomhet mot din neste, ydmykhet og kjærlighet til din Herre. (160, 6- 9,13 - 14)

30 Vær på vakt slik at du ikke kjemper mot dem som, i likhet med deg, drar ut for å utføre oppdrag som er betrodd dem av min guddommelighet - slik at du kan gjenkjenne de

sanne profetene og de falske, bekrefte gjerningene til noen og ødelegge andres gjerninger.

31 For dette er tiden da alle makter har reist seg til kamp. Se hvordan det gode kjemper mot det onde, lyset mot mørket, kunnskap mot uvitenhet, fred mot krig. (256, 66)

Forutsetninger og kjennetegn ved ekte åndelighet

32 Vit at det bor en Judas i hvert menneske. Ja, disipler, for i ditt tilfelle er kroppen [sjelen] åndens Judas; det er kroppen som motstår åndelighetens lys som skinner, som ligger på lur for at ånden skal kaste den inn i materialisme, i basale lidenskaper.

33. Men fordi kroppen din bringer deg til kanten av avgrunnen, bør du ikke fordømme den. Nei, fordi du trenger det for din fremgang, og du bør overvinne det gjennom din åndeliggjøring, akkurat som jeg overvant Judas gjennom min kjærlighet. (150, 67 - 68)

34. Før du begynner å undervise i mine livsprinsipper og utlegge deres innhold, må du begynne å følge den læren jeg har åpenbart for deg ved å elske din neste, leve et liv vendt mot det åndelige og så din vei med kjærlig aktivitet og lys. Hvis du ikke gjør dette, sier jeg deg allerede nå at du ikke har forstått spiritualisme. Det avslører din sanne natur for deg, gjennom den kan du danne deg en klar ide om din far og gjenkjenne deg selv.

35. Det er sant at for å oppnå åndelighet trenger du en viss forsakelse, anstrengelse og oppofrelse. Men når lengselen etter en høyere eksistens har våknet i deg, når kjærligheten begynner å skinne i ditt vesen, eller når ønsket om det åndelige har satt inn, vil det være en glede for deg, i stedet for offer eller forsakelse, å bli kvitt alt du har i deg som er unyttig, skadelig eller dårlig. (269, 46 - 47)

36 Vær alltid klar over at dere alle er like for meg, at dere alle har samme opprinnelse og alle har samme mål, selv om hver skjebne utad viser seg forskjellig.

37. Glem aldri at dere alle må nå meg, noe som betyr at dere alle - om enn på forskjellige måter - må gjøre de nødvendige fortjenester for å nå den største åndelige høyden. Anse derfor aldri noen som mindreverdig.

38 Forfengelighet må aldri slå rot i spiritualisten. På den annen side bør sann beskjedenhets alltid være hans følgesvenn, da

vil hans gjerninger, i stedet for å blende med falskt lys, finne gunst i hjertene til hans medmennesker. (322, 32 - 34)

39 Spiritualismens gode såmenn vil aldri skille seg ut ved noe ytre eller materielt. Verken kostymer, insignier eller noen spesiell måte å snakke på vil eksistere blant dem. Alt ved deres oppførsel vil vitne om enkelhet og ydmykhet. Likevel, hvis de skiller seg ut ved noe, vil det være deres nestekjærlighet og deres åndelighet.

40 De sanne forkynnerne av spiritualisme vil ikke bli kjent for sin veltalenhet, men for visdom og enkelhet i deres ord, og fremfor alt for sannheten i deres gjerninger og godheten i deres liv. (194, 24 - 25)

41 Åndeliggjøring er klarhet, er enkelhet, er overgivelse til kjærlighet og er kamp for å nå åndens fullkommenhet. (159, 64)

Den gunstige effekten av åndelighet

42 Gjennom åndeliggjøring oppnår man en grad av opphøyelse som gjør det mulig for mennesket å motta ideer hinsides det sinnet kan fatte og å ha makt over det materielle.

43. Tenk et øyeblikk: Hvis åndens åndelige opphøyelse blir omsatt i praksis i studiet av den materielle skapelsen som naturen presenterer for deg, eller i et hvilket som helst annet menneskelig mål, kan du forestille deg de fruktene du kunne høste hvis dine oppdagelser ikke bare skulle tilskrives forskning med intellektet, men hvis du også skulle delta i den åndelige åpenbaringen som Han som skapte alt ville gi deg. (126,26 - 27)

44. Når mennesker oppnår åndelighet, vil de være skapninger som er overlegne alt som omgir dem. For hittil har de bare vært svake vesener som har vært prisgitt naturkrefter, krefter og påvirkninger som ikke er ment å være overlegne mennesker fordi de ikke står over dem. (280, 29)

45. Sannelig sier jeg dere: Åndelighet vil også gå i arv, og derfor bør dere bestrebe dere på å gi deres barn et rent hjerte og mottakelighet for det åndelige. De vil takke deg fordi du har vist deg barmhjertig ved å gi dem en kropp fri for lidenskaper, med et klart sinn, et følsomt hjerte og en ånd som er våken for samvittighetens kall. (289, 65)

46 Det eneste mitt arbeid tar sikte på, er åndeliggjøringen av alle mennesker, for i åndeliggjøringen vil de bli ett og forstå

hverandre. I åndeliggjøringen vil de se navnene, de ytre formene til sine religioner forsvinne, som har vært årsaken til deres åndelige atskilthet, siden hver har tolket sin Gud på en annen måte.

47 Så snart de alle nærmer seg åndeliggjøring på sine forskjellige veier, vil de innse at det eneste de manglet var å frigjøre seg fra sin materialisme for å kunne tolke åndelig det de alltid hadde oppfattet i materiell forstand.

48 Åndeliggjøring er alt jeg ber om av mennesker i denne tiden, da vil de se sine høyeste idealer oppfylt og sine mest alvorlige konflikter løst innenfor rammene av det som er tillatt. (321, 22-23, 29)

XI Menneskeheten

Kapittel 49 - Religion og rettsvitenskap

Ingen religion eller trosretning er den eneste sanne.

1 Jeg kommer ikke for å vekke religiøs fanatisme blant mennesker; min lære er veldig langt fra å lære falske ting; Jeg ønsker forbedring, tro, nestekjærlighet, åndeliggjøring. Fanatisme er en mørk bandasje foran øynene, er usunn lidenskap, er mørke. Se slik at dette dårlige frøet ikke kommer inn i hjertet ditt. Husk at fanatisme noen ganger ser ut som kjærlighet.

2 forstå at dette mørket har rammet menneskeheten i denne tiden. innse at selv om de hedenske nasjonene har forsvunnet fra jorden og det meste av menneskeheten bekjenner seg til å tilbe den sanne Gud, verken kjenner menneskene meg eller elsker meg; for deres kriger, deres hat og deres mangel på harmoni er bevis på at de ennå ikke lar meg leve i sine hjerter.

3 Over dette mørket av religiøs "fanatisme" og avgudsdyrkelse nærmer det seg store virvelstørmener som vil rense menneskehetens åndelige kult. Når dette arbeidet er fullført, vil fredens regnbue skinne i det uendelige. (83, 60 - 62)

4. Jeg har tillatt religioner å eksistere på jorden som er veier for ånden som fører til Gud. Enhver religion som lærer godhet og kjærlighet og priser barmhjertighet, er god fordi den inneholder lys og sannhet. Når

mennesker visner i dem og gjør det som opprinnelig var godt til dårlig, går veien tapt under materialisme og synd.

5 Derfor viser jeg deg i denne tiden på nytt Min sannhet, som er veien, essensen av livet og loven, slik at du kan søke denne loven, som er fyrtårnet og ledestjernen, hinsides former og ritualer, hinsides alt menneskelig. Den som søker meg på denne måten, vil være en spiritualist. (197, 10 - 11)

6 ingen vil gå fortapt; noen vil ankomme tidligere på den veien jeg har vist dere, og andre vil ankomme senere på de stiene de følger.

7 I alle religioner kan mennesket akseptere den læren som det trenger for å bli godt. Men hvis han ikke oppnår dette, klandrer han religionen han bekjenner seg til og forblir den han alltid har vært.

8 Alle religioner er veier; noen er mer fullkomne enn andre, men alle sikter mot det gode og streber etter å komme til Faderen. Hvis noe ikke tilfredsstiller deg i religionene du kjenner, ikke mist troen på meg. Gå på nestekjærlighetens vei, og du vil finne frelse, for min vei er opplyst av kjærlighetens kraft. (114, 43)

9. Religionene er små sideveier som leder de åndelige vesener til den sanne veien som de kan stige opp på trinn for trinn til de kommer til Meg. Så lenge menneskene på jorden bekjenner seg til forskjellige religioner, er de splittet. Men når de er på kjærlighetens og sannhetens vei, vil de bli forent, de vil bli ett med det eneste lyset; for det er bare en sannhet. (243, 5)

10 Religionenes forening vil komme når menneskenes ånd hever seg over materialisme, tradisjoner, fordommer og fanatisme. Da vil menneskene ha forenet seg åndelig i én tilbedelse: godhetens tilbedelse av kjærlighet til Gud og nesten. Når dette skjer, vil menneskeheten gå inn i en periode med fullkommenhet. (187, 43)

11 Menneskers åndelige splittelse skyldes at noen gjorde bruk av én gren (av de guddommelige åpenbarings tre) og andre av en annen gren. Det er bare ett tre, men grenene er mange. Men folk ønsket ikke å ta min lære på denne måten, og tvistene skiller dem og utdyper deres forskjeller. Alle mener å ha sannheten, alle føler å ha rett. Men jeg sier til dere: Så lenge dere bare smaker frukten fra

en gren og avviser de andre, vil dere ikke komme til erkjennelsen av at alle frukter kommer fra det guddommelige treet, hvis helhet bare representerer den fullstendige sannheten.

12 Når jeg taler til dere om disse sannhetene, må dere ikke tro at Mesteren mener de ytre formene for tilbedelse i de forskjellige religionene, men det grunnleggende prinsippet som hver av dem er basert på.

13 En sterk stormvind gjør seg nå gjeldende. Vindkastene rister treet og får de forskjellige fruktene til å falle ned, og de vil bli smakt på av dem som ikke har kjent dem før.

14 Deretter vil de si: "Hvor villedet og blinde vi har vært da vi - drevet av vår fanatisme - avviste alle fruktene som våre brødre tilbød oss, bare fordi de var ukjente for oss!"

15 En del av mitt lys er i alle grupper av mennesker, i alle samfunn. La derfor ingen skryte av å besitte hele sannheten. Forstå derfor at hvis du ønsker å trenge lenger inn i kjernen av det evige, hvis du ønsker å nå lenger enn dit du har kommet så langt, så må du først forene kunnskapen til den ene med den andre og på denne måten med alle de andre. Da vil et klart og veldig sterkt lys skinne ut fra denne harmonien, som du hittil har søkt i verden uten å finne den.

16 "Elsk hverandre", dette er min maksime, mitt høyeste bud for mennesker, uavhengig av tro eller religion.

17 Kom hverandre nær ved å oppfylle dette øverste budet, og dere vil finne meg til stede i hver av dere. (129, 36 - 41)

Religionenes fiendtlighet mot utvikling

18 Mennesket var mer opptatt av sitt menneskelige liv enn av sitt åndelige liv, selv om det ofte var klar over at det menneskelige er forgjengelig og det åndelige evig. Dette er grunnen til at selv om han har gjort fremskritt i sin sivilisasjon og sin vitenskap, har han stått stille åndelig og sunket inn i søvn i sine religioner.

19 Se på den ene religionen etter den andre, og du vil se at ingen av dem viser tegn til utvikling, utfoldelse eller fullkommenhet. Hver av dem blir proklamert å være den høyeste sannhet; men siden de som bekjenner seg til den tror de finner og anerkjenner alt i den, gjør de ingen anstrengelser for å komme et skritt videre.

20. De guddommelige åpenbaringer, Guds lov, min lære og mine proklamasjoner har fra begynnelsen fått dere til å forstå at mennesket er et vesen underlagt evolusjon. Hvorfor bekrefter og verifiserer da ingen av deres trossamfunn denne sannheten?

21 Jeg sier dere: Bare den læren som vekker ånden, som tenner lys i den, som fostrer den og åpenbarer for den hva den har i seg, som reiser den opp hver gang den snubler og får den til å gå videre uten å stoppe - bare den læren er inspirert av sannheten. Men er det ikke nettopp dette min lære har åpenbart for dere til alle tider?

22. Ikke desto mindre har dere vært åndelig stagnerende i lang tid fordi dere var mer opptatt av det som angår deres liv på jorden enn av det som angår deres ånd. Men for ikke å forlate det åndelige helt, har dere formet religionene deres på en slik måte at de ikke i det minste forstyrrer fullføringen av deres arbeid og plikter på jorden.

23 Så når du følger den religiøse tradisjonen, tror du at du gjør rettferdighet mot Gud, du søker å berolige din samvittighet, og du tror at du sikrer deg inngangen til himmelriket.

24 For en uvitenhet, menneskehet! Når vil du endelig våkne opp til virkeligheten? Innser du ikke at når du følger dine religiøse skikker, gir du meg ingenting, og din ånd blir også tom?

25. Hvis dere forlater kirkene deres og sier: "Nå har jeg oppfylt min plikt overfor Gud", har dere falt i en stor feil fordi dere tror at dere har gitt Meg noe, selv om dere burde vite at dere ikke kan gi Meg noe, men dere kan motta mye fra Meg og gi mye til dere selv.

26 Du tror at oppfyllelsen av loven er begrenset til å gå til disse stedene, og dette er en annen stor feil. For disse stedene skal være skolen der eleven skal lære for senere. Når han står igjen i hverdagen, bør han praktisk anvende det han har lært, som er den sanne oppfyllelsen av loven. (265, 22 - 27)

Forholdet mellom religion og vitenskap

27. Fra tidenes begynnelse har lovens budbringere og Åndens lære hatt vitenskapsmannen som sin motstander. Store kamper har brutt ut mellom de to, og tiden er inne for meg til å fortelle dere noe om disse stridighetene.

28. Jeg skapte denne verden for å tjene som et midlertidig hjem for inkarnerte åndelige

vesener. Men før de befolkte den, utstyrte jeg dem med åndens, sinnets og viljens evner.

29. Jeg kjente på forhånd mine skapningers skjebne og utvikling. Jeg plasserte i jorden, dens indre, dens overflate og dens atmosfære alle nødvendige elementer for bevaring, næring, utvikling og også forfriskning av mennesket. Men for at mennesket skulle oppdage naturens hemmeligheter som livets kilde, lot jeg dets intelligens våkne.

30 Slik ble begynnelsen på den vitenskapen som dere alle er i stand til, åpenbart for mennesket, selv om det alltid har vært mennesker med større talent som hadde som oppgave å fravriste naturen hemmeligheten bak dens krefter og elementer til nytte og glede for menneskeheten.

31. Jeg sendte også store ånder til jorden for at de skulle åpenbare for deg det overnaturlige livet - det som er over denne naturen, hinsides vitenskapen. Gjennom disse åpenbaringene ble eksistensen av et universelt, sterkt, kreativt, allmektig og allestedsnærværende vesen som har i vente for mennesket et liv etter sin død, åndens evige liv.

32 Men siden den ene brakte åndelige misjoner og den andre vitenskapelige misjoner, har den ene og den andre, religioner og vitenskap, til alle tider stått opp mot hverandre som fiender i kamp.

33. I dag forteller jeg dere at materie og ånd ikke er motstridende krefter; harmoni skal herske mellom de to. Lys er mine åndelige åpenbaringer, og lys er også vitenskapens åpenbaringer og oppdagelser. Men hvis du har hørt fra meg at jeg ofte har innvendinger mot vitenskapsmenns arbeid, er det fordi mange av dem har misbrukt energien, de tidligere ukjente elementene og naturkreftene til skadelige formål med ødeleggelse, fiendtligheter, hat og hevn, jordisk dominans og umåtelig streben etter makt.

34. Jeg kan fortelle deg at med dem som har utført sitt oppdrag med kjærlighet og gode intensjoner - med dem som respektfullt og ydmykt har gått inn i mine hemmelige skatter, har det gitt meg glede å avsløre store hemmeligheter for dem til beste for min datter, menneskeheten.

35 Vitenskapen har siden verdens begynnelse ledet menneskeheten til å følge den materielle utviklingens vei, og på den måten har

mennesket hver gang funnet vitenskapens frukter - noen søte og noen bitre.

36. Nå er tiden inne for deg å forstå at alt lys tilhører min Ånd, at alt som er liv kommer fra min Guddom, fordi jeg er det hemmelige skattkammeret, den opprinnelige kilden og opprinnelsen til all skapelse.

37 Disse kampene mellom det åndelige og det vitenskapelige vil forsvinne fra menneskelivet i den grad det åndelige vil bli forent med vitenskapen i et enkelt lys som lyser opp menneskets vei inn i uendeligheten. (233, 25 - 34)

Hardheten og urettferdigheten i jordisk rettferdighet

38. Jeg kommer for å avskaffe deres feilaktige lover slik at bare de som er formet av mine bud og i harmoni med min visdom kan styre dere. Mine lover er formet av kjærlighet, og siden de kommer fra min guddommelighet, er de uforanderlige og evige, mens dine er forbigående og til tider grusomme og egoistiske.

39. Faderens lov er laget av kjærlighet, av godhet, den er som en balsam som gir trøst og oppdrar synderen slik at han kan bære reparasjonen av sine lovbrudd. Loven om Faderens kjærlighet gir alltid den sjenerøse muligheten til moralsk fornyelse til den som overtrer, mens dine lover tvert imot ydmyker og tukter den som har overtrådt, og ofte de uskyldige og svake.

40 I din rettspraksis er det hardhet, hevn og mangel på barmhjertighet. Kristi lov er av kjærlig overtalelse, uendelig rettferdighet og høyeste rettskaffenhet. Dere er selv deres dommere, jeg derimot er deres utrettelige forsvarer; men dere må vite at det er to måter å betale for deres urett på: en med kjærlighet og en med smerte.

41 Velg selv, dere har fortsatt den frie viljens gave. (17, 46 - 48)

42. Jeg er den guddommelige dommer som aldri feller en strengere dom enn overtredelsen er. Hvor mange av dem som anklager seg selv for meg, finner jeg rene. Hvor mange, derimot, utbasunerer sin renhet, og jeg finner dem korruperte og skyldige.

43 Hvor urettferdig er ikke menneskelig rettferdighet! Hvor mange ofre for dårlige dommere soner for andres forbrytelser! Hvor mange uskyldige mennesker har ikke sett

fengselsgitteret lukke seg foran øynene sine, mens den skyldige går fri og usynlig sleper på sin byrde av tyverier og forbrytelser. (135, 2 - 3)

44. Fordi den menneskelige rettferdighet er ufullkommen, er fengslene deres fulle av ofre, og henrettelsesstedene er besudlet med uskyldiges blod. Å, hvor mange forbrytere ser jeg ikke som nyter frihet og respekt i verden, og hvor mange korrupte har dere ikke reist monumenter for å hedre deres minne!

45 Hvis du kunne se disse vesener når de da lever i den åndelige verden og lyset stiger i deres ånder! I stedet for meningsløse og unyttige hyllester, ville du sende dem en bønn for å trøste dem i deres tunge anger. (159, 44 - 45)

Menneskets hardhjertede selvrettferdighet

46 La det være kjærlighet som leder dere, slik at dere kan bli sanne ambassadører for den guddommelige trøsteren. For dere, som ikke har falt i noen avgrunn, er alltid raske til å anklage, til å dømme. Du fordømmer din neste uten den minste medfølelse, og dette er ikke min lære.

47. Hvis dere, før dere dømmer, ville granske dere selv og deres feil - jeg forsikrer dere om at deres dom ville være mer medfølelse. Dere anser dem som er i fengslene som dårlige, og anser dem som er på sykehusene som uheldige. Du holder deg borte fra dem uten å innse at de er verdige til å komme inn i min kjærlighets rike. Du vil ikke tenke at de også har rett til å motta solstrålene, som ble skapt for å gi liv og varme til alle skapninger uten unntak.

48 De som er innelukket i forsoningssteder er ofte speil som folk ikke ønsker å se seg selv i fordi de vet at bildet som speilet avslører for dem i mange tilfeller vil være en anklage. (149, 51 - 53)

Jordisk rettferdighet som et nødvendig onde

49. Den rettferdighet som finnes på jorden viser likevel ikke rettferdige gjerninger. Jeg kan se mangel på barmhjertighet, mangel på forståelse og hjertets hardhet. Men alle vil fortsatt motta sin fullkomne dom.

50. Jeg har tillatt disse prøvelsene, og så lenge mennesket ikke oppfyller mine lover, så lenge det vender seg bort fra å følge deres bud, vil

det være noen på jorden som bøyer sitt hjerte, som bryter dem.

51. Hvis du oppfylte Loven, ville det ikke være behov for dommere i verden, det ville ikke være noen straff, du ville ikke trenge noen regjeringer. Hver ville bestemme sine egne handlinger, og alle ville bli styrt av Meg. Dere ville alle være inspirert av Mine lover, og deres handlinger ville alltid være veldedige, med sikte på åndeliggjøring og kjærlighet.

52. Men menneskeheten har falt i dype avgrunner: umoral, last, synd har tatt tak i folks hjerter, og dette er konsekvensene: du må drikke bitre kopper, du må lide ydmykelse i hendene på de menneskene som, selv om de er dine brødre, utøver makt på jorden.

53. Men vær ydmyke, bær dommene med tålmodighet, husk at jeg er den fullkomne dommer. (341,53)

Kapittel 50 - Utdanning og vitenskap

Forfengelighet og stolthet over kunnskap

1 Jeg spør menneskene i denne tiden, som anser seg selv som de mest avanserte i denne verdens historie: Har du, med alle dine talenter, funnet en måte å skape fred, oppnå makt og velstand uten å drepe, ødelegge eller gjøre dine naboer til slaver? Tror du at fremgangen din er sann og ekte når du moralsk ruller i gjørma og åndelig vandrer i mørket? Jeg bekjemper ikke vitenskapen, siden jeg selv ga den til mennesket; det jeg motsetter meg er formålet du noen ganger bruker den til. (37, 56)

2 Menneskehet, lysets datter, åpne øynene dine, innse at du allerede lever i åndens tidsalder!

3 Hvorfor har du glemt Meg og ønsket å måle din makt med Min? Jeg sier deg at Jeg vil legge Mitt septer i din hånd den dagen da en lærer med sin vitenskap vil skape et vesen som ligner deg og gi det ånd og gi det en samvittighet. Men din høst vil være annerledes i begynnelsen. (125, 16 - 17)

4. Hvorfor var det og er det mennesker som, etter å ha lært menneskelig vitenskap gjennom bruk av fakultetene som Skaperen har gitt dem, bruker det samme til å bekjempe og avvise guddommelig vitenskap? Fordi deres forfengelighet ikke tillater dem å komme inn i Herrens skattkammer med ydmykhet og

ærbødighet, og de søker sitt mål og trone i denne verden. (154, 27)

5 I dag føler mennesket seg stor, han opphøyer sin personlighet og skammer seg over å si "Gud". Han gir Ham andre navn for ikke å kompromittere sin innbilskehet, for ikke å falle fra sokkelen til sin sosiale posisjon. Derfor kaller de meg: Kosmisk intelligens, universets arkitekt. Men jeg har lært deg å si til meg "Vår Far", "Min Far", slik jeg lærte deg i den "andre æra". Hvorfor tror menn at de degraderer eller reduserer sin personlighet når de kaller meg "Far"? (147, 7)

6 Hvor lavt mennesket har sunket i sin materialisme, slik at det til slutt fornekter Den som skapte alt! Hvordan kunne menneskesinnet formørkes i en slik grad? Hvordan kunne deres vitenskap fornekte Meg og vanhellige livet og naturen slik den har gjort?

7 I hvert verk som vitenskapen din oppdager, er jeg til stede; i hvert verk blir min lov åpenbart og min stemme hørt. Hvordan kan det ha seg at disse menneskene ikke føler, ikke ser og heller ikke hører? Er det et tegn på fremskritt og sivilisasjon å fornekte min eksistens, min kjærlighet og min rettferdighet? Da er du ikke mer avansert enn primitive menn, som visste å oppdage i hver naturkraft og i hvert mirakel i naturen arbeidet til et guddommelig, høyere, klokt, rettferdig og mektig vesen, som de tilskrev alt det gode i alt som eksisterer og derfor tilba det. (175, 72 - 73)

8 Jeg gir mitt ord på nytt til menneskene, så de kan vite at de ikke er forlatt, at de kan våkne ved sin ånds røst og lære at store guddommelige under venter deres ånd etter dette livet.

9. Om dem har jeg talt til menneskene, og det samme erfarer den som vet å be for å komme i kontakt med det åndelige, og det samme erfarer den som ved hjelp av vitenskapen dykker ned i naturens hemmeligheter. På disse to veiene vil både intellektet og ånden oppdage mer og mer jo mer de søker.

10. Men når vil tiden komme da mennesket vil bli inspirert av kjærlighet til sine studier og sin forskning? Først når dette skjer, vil hans arbeid i verden være varig. Så lenge vitenskapens motiv er ønsket om makt, arroganse, materialisme eller hat, vil menneskene uopphørlig oppleve

irrettesettelsen fra de frigiorte naturkreftene som straffer deres ubesindighet.

11 Hvor mange har ikke blåst seg opp i ondskap, i hovmod, i sin forgjeves streben, hvor mange har ikke tatt på seg kroner, selv om de er elendige og åndelig nakne. Hvor stor er ikke kontrasten mellom det du anser som din sannhet og min sannhet! (277, 31 - 32 , 36)

Konsekvensene av materialistisk tenkning

12. Hvis menneskene følte ekte kjærlighet til sine medmennesker, ville de ikke behøve å lide under det kaoset de befinner seg i; alt i dem ville være harmoni og fred. Men de forstår ikke denne guddommelige kjærligheten, og de vil bare ha den vitenskapelige sannheten, den avledede sannheten - det som de kan bevise med sine menneskelige tankeprosesser: De vil ha sannheten som appellerer til hjernen, ikke den som når hjertet, og nå har de resultatet av sin materialisme: en egoistisk, falsk menneskehet fylt med lidelse. (14, 42)

13 Ikke forestill deg noe om fruktene av vitenskapen din, for nå som du har gjort så store fremskritt i den, lider menneskeheten mest, det er mest elendighet, bekymring, sykdom og broderkriger.

14 Mennesket har ennå ikke oppdaget den sanne vitenskapen - den som oppnås på kjærlighetens vei.

15. Se hvordan forfengeligheit har forblindet dere; alle nasjoner ønsker å ha de største lærde på jorden. Sannelig sier jeg dere, de lærde har ikke trengt dypt inn i Herrens mysterier. Jeg kan fortelle deg at den kunnskapen mennesket har om livet fremdeles er overfladisk. (22, 16 - 18)

16 Hva er det du ønsker deg mest i disse øyeblikkene på jorden? Fred, helse og sannhet. Sannelig sier jeg dere, disse gavene vil ikke bli gitt dere av deres vitenskap slik dere har anvendt den.

17 Lærde stiller spørsmål til naturen, og hun svarer på alle deres spørsmål; men bak disse spørsmålene ligger det ikke alltid gode hensikter, gode disposisjoner eller nestekjærlighet. Menneskene er umodne og uintelligente, som fravriker naturen hennes hemmeligheter og vanhelliger hennes innerste vesen - som ikke ærer henne ved å hente råstoffer fra hennes kilder for å gjøre hverandre godt som sanne brødre og søstre,

men for egoistiske og noen ganger skadelige formål.

18 Hele skapelsen taler til dem om meg, og deres røst er kjærlighetens røst; men hvor få visste å høre og forstå dette språket!

19 med tanke på at skapelsen er et tempel der jeg bor, er du ikke redd for at Jesus vil dukke opp der, ta svøpen og drive ut kjøpmennene og alle de som vanhelliger den? (26, 34 - 37)

20 Jeg åpenbarte for mennesket vitenskapens gave, som er lys. Men mennesket har skapt mørke med den og forårsaket smerte og ødeleggelse.

21. Menneskene tror de er på toppen av menneskelig fremgang. Til dette spør jeg dem: Har dere fred på jorden? Er det brorskap blant mennesker, moral og dyd i hjemmene?

Respekterer dere deres medmenneskers liv? Tar dere hensyn til de svake? - Sannelig sier jeg dere, hvis disse dydene var til stede i dere, ville dere eie menneskelivets høyeste verdier.

22. Forvirring hersker blant menneskene fordi dere har satt på en pidestall dem som har ført dere til undergang. Spør derfor ikke hvorfor jeg er kommet til mennesker, og avstå fra å dømme at jeg gjør meg kjent gjennom syndere og uvitende; for ikke alt du tror er ufullkommen er det. (59, 52 - 54)

23 Den lærde søker årsaken til alt som er og alt som skjer, og håper å bevise med sin vitenskap at det ikke finnes noe prinsipp eller sannhet utenfor naturen. Men jeg anser dem som umodne, svake og uvitende. (144, 92)

24 Vitenskapsmenn, fulle av forfengeligheit, anser guddommelige åpenbaringer som uverdige deres oppmerksomhet. De ønsker ikke å opphøye seg åndelig til Gud, og hvis de ikke forstår noe av det som omgir dem, fornekte de det for ikke å måtte innrømme sin manglende evne og uvitenhet. Mange av dem ønsker bare å tro på det de kan bevise.

25 Hvilken trøst kan disse menneskene bringe til hjertene til sine naboer hvis de ikke anerkjenner det opprinnelige kjærlighetsprinsippet som styrer skapelsen og dessuten ikke forstår den åndelige meningen med livet? (163, 17 - 18)

26 Hvor langt denne menneskeheten har fjernet seg fra mine instruksjoner! Alt i den er overfladisk, falskt, ytre, prangende. Derfor er dens åndelige kraft ugyldig, og for å kompensere for sin mangel på styrke og

utvikling i sin ånd, har den kastet seg i armene på vitenskapen og utviklet intelligens.

27 På denne måten har mennesket ved hjelp av vitenskapen kommet til å føle seg sterk, stor og mektig. Men jeg sier deg at den styrken og den storheten er ubetydelig ved siden av åndens kraft som du ikke har tillatt å vokse og manifestere seg. (275, 46 - 47)

28. I dag, dag etter dag, spiser du de bitre fruktene av vitenskapens tre, som har blitt så ufullkommen pleiet av mennesker fordi du ikke har søkt en harmonisk utvikling av alle dine gaver. Hvordan kunne du da lede dine oppdagelser og dine arbeider på gode måter, siden du bare har trent intelligensen, men forsømt sinnet og hjertet?

29 Det er mennesker blant dere som er som ville dyr, som gir sine lidenskaper fullstendig fritt spillerom, som føler hat mot sine naboer, som er blodtørstige og søker å gjøre broderfolkene til slaver.

30 Hvis noen skulle tro at min doktrine kunne forårsake menneskets moralske kollaps, sannelig sier jeg deg, han er i stor feil; og for å bevise dette for tvilerne, materialistene og de arrogante i denne tiden, vil jeg tillate dem å høste og spise frukten av sin vitenskap til de har nok av den, til bekjennelsen som sier til meg unnslipper deres sinn: "Far, tilgi oss, din kraft alene vil være i stand til å stoppe kreftene vi har sluppet løs i vår urimelighet." (282, 15 - 17)

31 Menneskevitenenskapen har nådd grensen for hva mennesket kan drive den til i sin materialisme. For vitenskap inspirert av det åndelige idealet om kjærlighet, godhet og fullkommenhet kan gå mye lenger enn du har tatt den.

32 Beviset på at din vitenskapelige fremgang ikke har hatt gjensidig kjærlighet som motiv, er nasjonenes moralske forfall, er den brodermorderiske krigen, er sulten og elendigheten som råder overalt, er uvitenheten om det åndelige. (315, 53 - 54)

33. Hva skal jeg si til dere om dagens lærde, om dem som utfordrer naturen og trosser dens krefter og elementer, og dermed får det gode til å fremstå som noe ondt? De vil oppleve stor lidelse fordi de har ødelagt og spist en umoden frukt fra vitenskapens tre - en frukt som de bare kunne ha modnet med kjærlighet. (263, 26)

34 Siden menneskeheten ikke er i harmoni med den universelle loven som styrer hele skaperverket, vil det oppstå en ukontrollerbar tilstand som kommer til uttrykk i naturkreftenes vold.

35 Mennesket har splittet atomene, dets utviklede hjerne bruker denne oppdagelsen til å få større krefter og bringe død.

36. Hvis mennesket hadde utviklet seg åndelig i samme grad som sin vitenskap og sitt intellekt, ville det bare ha brukt oppdagelsen av nye naturkrefter til menneskehetens beste. Men hans åndelige tilbakeliggenskap er stor; derfor har hans egoistiske sinn brukt sin kreative kraft til skade for menneskeheten og har brukt ødeleggende krefter og vendt seg bort fra Jesu prinsipper om kjærlighet og barmhjertighet. Derfor, når du ser flommen av ild komme ned fra himmelen, vil det ikke være fordi himmelen selv åpner seg eller fordi solens ild plager deg - nei, det er menneskets verk som sår død og ødeleggelse. (363,23 - 25)

37. Folkene gjør fremskritt, og deres vitenskapelige kunnskap øker. Men jeg spør deg: Hva er denne "visdommen" som menn, jo mer de trenger inn i den, jo mer fjerner de seg fra den åndelige sannheten som ligger i livets kilde og opprinnelse?

38 Det er menneskelig vitenskap, det er lærdom slik den oppfattes av en menneskehet som er syk av egoisme og materialisme.

39. Da er kunnskapen falsk og vitenskapen ond, for du har skapt en verden av smerte med den. I stedet for lys hersker mørket, for du driver nasjonene mer og mer inn i ødeleggelse.

40 Vitenskap er lys, lys er liv, er styrke, helse og fred. Er dette frukten av din vitenskap? Nei, menneskeheten! Derfor sier jeg til deg: så lenge du ikke lar Åndens lys trenge inn i ditt sinns mørke, vil dine gjerninger aldri kunne ha en høy og åndelig opprinnelse, de vil aldri kunne være mer enn menneskelige gjerninger. (358, 31 - 34)

41 Legene vil også bli tilkalt. Jeg vil spørre dem hva de har gjort med helsehemmeligheten jeg åpenbarte for dem og med den helbredende balsam jeg betrodde dem. Jeg vil spørre dem om de i sannhet har følt den fremmede smerten, om de har bøyd seg ned til den fattigste leiren for å helbrede den som lider med kjærlighet. Hva vil de svare meg som har oppnådd prakt, velstand og luksus med sine

medmenneskers smerte - en smerte de ikke alltid visste hvordan de skulle lindre? Alle vil måtte stille seg selv spørsmål i sine hjerter og svare Meg i lys av sin samvittighet. (63, 62)

42. Hvor mange åndelig døde må ikke vandre rundt i verden og vente på at den legemlige død skal føre dem inn i mitt nærvær for å høre Herrens røst som reiser dem opp til sant liv og kjærtegner dem. Hvilken lengsel etter fornyelse kunne de ha næret på jorden, siden de anser seg ugjenkallelig tapt for alltid, selv om de følte seg i stand til sann omvendelse og reparasjon for deres overtredelse?

43. Men bortsett fra dem som hadde blitt nektet frelse for sin ånd og som kom til meg uten håp, kom også de som hadde blitt dømt til døden av vitenskapsmenn med hensyn til kroppen, inn i mitt nærvær. Jeg, som eier livet, har revet dem ut av den kroppslige dødens klør. Men hva gjør de i verden som jeg har betrodd åndens helse så vel som kroppens helse? Kjenner de ikke den høye skjebne som Herren har betrodd dem å oppfylle? Må jeg, som har sendt dem med et budskap om helse og liv, uopphørlig motta deres ofre? (54, 13 - 14)

Inspirasjonen til ny vitenskapelig kunnskap fra Gud og ånde verdenen

44. Hvis forskerne som driver og forandrer din verden var inspirert av kjærlighet og godhet, ville de allerede ha oppdaget hvor mye jeg har i vente for vitenskapen i denne tiden når det gjelder kunnskap, og ikke bare denne veldig lille delen som de antar så mye på.

45 Salomo ble kalt vis fordi hans dommer, råd og utsagn var preget av visdom; hans berømmelse spredte seg utover rikets grenser og nådde andre land.

46. Men denne mannen, selv om han var en konge, knelte ydmykt for sin Herre og ba om visdom, styrke og beskyttelse, fordi han innså at han bare var Min tjener, og foran Meg la han ned sitt septer og sin krone. Hvis alle lærde, alle forskere ville handle på samme måte - hvor stor ville deres visdom være, hvor mange læresetninger som fremdeles er ukjente til nå, ville fremdeles bli åpenbart for dem fra min guddommelige visdomsbok! (1,57 - 59)

47. Spør dine lærde, og hvis de er ærlige, vil de fortelle deg at de har bedt Gud om inspirasjon. Men jeg ville gi dem flere

inspirasjoner hvis de ba meg om dem med mer kjærlighet til sine brødre og med mindre forfengeligheit for seg selv.

48. Sannelig sier Jeg dere: Alt du har samlet av sann kunnskap er fra meg; alt de har av det rene og høye vil jeg bruke til din fordel i denne tiden, for dette har jeg gitt deg det. (17, 59 - 60 o.)

49. Menneskets ånd har utviklet seg, derfor har hans vitenskap gjort fremskritt. Jeg har tillatt ham å vite og oppdage det han ikke visste før; men han må ikke bare vie seg til materielle gjerninger. Jeg har gitt ham det lyset slik at han kan utarbeide sin fred og lykke i det åndelige livet som venter ham. (15, 22)

50. Hvis dere har brukt noen av deres vitenskaper til å undersøke og bedømme Meg, virker det ikke mer fornuftig for dere å bruke dem til å undersøke dere selv inntil dere innser deres natur og eliminerer deres materialisme? Tror dere kanskje at Faderen deres ikke kan hjelpe dere med deres gode vitenskaper? Sannelig sier jeg dere, hvis dere var i stand til å føle essensen av guddommelig kjærlighet, ville kunnskap lett nå deres sinn uten at dere trenger å trette hjernen og utmatte dere selv ved å studere de kunnskapene som dere anser som dype og som i sannhet er innen rekkevidde. (14,44)

51 I de store menneskelige verkene er det innflytelse og arbeid fra høye åndelige vesener som kontinuerlig påvirker menneskers tenkeevne og inspirerer eller åpenbarer det ukjente for sine inkarnerte brødre.

52. Derfor sier jeg til de lærde og vitenskapsmenn til enhver tid: Dere kan ikke skryte av det dere forstår, heller ikke av det dere gjør, for ikke alt er deres verk. Hvor ofte tjener dere ikke de åndelige vesener som jeg taler til dere bare som redskaper! Har du ikke ofte blitt overrasket over implikasjonene av oppdagelsene dine? Har dere ikke i hemmelighet innrømmet for dere selv at dere var ute av stand til å forsøke det dere allerede har oppnådd? Der har dere svaret. Så hvorfor skryter dere av det? Vær klar over at arbeidet ditt styres av høyere vesener. Forsøk aldri å endre deres inspirasjoner, for de er alltid rettet mot det gode. (182, 21 - 22)

53 Siden menneskeheten har vært vitne til vitenskapens utvikling og har sett oppdagelser som den ikke ville ha trodd før, hvorfor motstår den å tro på åndens utvikling?

Hvorfor stivner den til noe som stopper den og gjør den inert?

54. Min lære og mine åpenbaringer i denne tid er i harmoni med din utvikling. La ikke vitenskapsmannen være innbilsk om sitt materielle arbeid og sin vitenskap, for i det har min åpenbaring og hjelpen fra de åndelige vesener som inspirerer deg fra det hinsidige alltid vært til stede.

55. Mennesket er en del av skaperverket, det har en oppgave å oppfylle, slik alle Skaperens skapninger har; men det har fått en åndelig natur, en egen intelligens og en egen vilje, slik at det ved egen anstrengelse kan oppnå åndens utvikling og fullkommenhet, som er det høyeste det eier. Ved hjelp av ånden kan mennesket fatte sin Skaper, forstå Hans velgjerninger og beundre Hans visdom.

56. Hvis dere, i stedet for å bli forfengelige over deres jordiske kunnskap, gjorde alt mitt verk til deres eget, ville det ikke være noen hemmeligheter for dere, dere ville gjenkjenne dere selv som brødre og søstre og elske hverandre slik jeg elsker dere: godhet, barmhjertighet og kjærlighet ville være i dere, og derfor enhet med Faderen. (23, 5 - 7)

Anerkjennelse av forskere som arbeider til beste for menneskeheten

57 Menneskevitenskapen er det jordisk-synlige uttrykk for de åndelige evner som mennesket har oppnådd i denne tid.

Menneskets arbeid i denne tiden er ikke bare et produkt av intellektet, men også av hans åndelige utvikling. (106, 6)

58. Materialvitenskapen har avslørt mange hemmeligheter for deg. Men forvent aldri at vitenskapen din skal avsløre alt du trenger å vite. Vitenskapen til datidens mennesker hadde også sine profeter, som folk gjorde narr av og trodde var gale. Men etterpå, da det de forkynnte viste seg å være sant, ble du overrasket. (97,19)

59. Jeg nekter ikke vitenskapsmennene Min anerkjennelse, siden Jeg har betrodd dem oppgaven de utfører. Men mange av dem har manglet bønn, nestekjærlighet og opphøyelse av ånden for å være sanne hjelpere for mennesker. (112, 25)

60 Dagens mennesker har utvidet sine imperier, de dominerer og krysser hele jorden. Det finnes ikke lenger ukjente kontinenter, land eller hav. De har laget veier til lands, til

vanns og i luften; men de nøyer seg ikke med det de har som arv på sin planet, de utforsker og utforsker himmelhvelvingen og ønsker enda større herredømmer.

61. Jeg velsigner ønsket om kunnskap i mine barn, og deres ambisjoner om å være kloke, store og sterke finner min uforbeholdne godkjennelse. Men det min rettferdighet ikke godkjenner er forfengeligheten som ofte deres ambisiøse mål er basert på, eller det egoistiske formålet de av og til forfølger. (175, 7 - 8)

62. Jeg har utstyrt mennesket med intelligens som gjør det i stand til å undersøke naturens sammensetning og dens manifestasjoner, og Jeg har tillatt det å betrakte en del av universet og å føle det åndelige livs manifestasjoner.

63. For min lære stopper ikke de åndelige vesener, og heller ikke hemmer den menneskets utvikling - tvert imot, den frigjør og opplyser det slik at det undersøker, overveier, forsker og strever. Men det mennesket anser som det høyeste av sin intellektuelle forskning er neppe begynnelsen! (304, 6)

Kapittel 51 - Herskere, maktmisbruk og kriger

Den forbigående vrangforestillingen om jordisk makt og storhet

1 Jeg er den som legger prøvelser i veien for deg for å stoppe din ånd når den avviker fra min lovs vei og ønsker å leve alene etter sin egen glede. Undersøk årsaken til prøvelsene, Jeg tillater deg å gjøre det, slik at du kan bekrefte at hver og en av dem er som en meisel som bearbeider hjertet ditt. Dette er en av grunnene til at smerte bringer deg nærmere meg.

2 Men mennesket har alltid søkt fornøyer, vært opptatt av makt og prakt, å opphøye seg selv til herre på jorden og være hersker over sine egne brødre.

3 Siden jeg har skapt dere alle med samme kjærlighet, hvorfor har det alltid vært noen som utgir seg for å være noe høyere? Hvorfor har det vært de som hersker over mennesker med pisker under ydmykelse? Hvorfor har det vært de som avviser de ydmyke og hvis hjerter forblir uberørte når de forårsaker smerte for

sin neste? Fordi disse er åndelige vesener som ennå ikke har anerkjent meg som Faderen som elsker alle sine skapninger, og heller ikke som den eneste Herren over alle levende vesener.

4 Derfor er det mennesker som tilraner seg makt og ser bort fra menneskets hellige rettigheter. De tjener meg som instrumenter for min rettferdighet, og selv om de tror de er store herrer og "konger", er de bare tjenere. Tilgi dem! (95, 7 - 8)

5 Se folket og herskerne på jorden. Hvor kort er ikke deres herlighet og deres regjeringstid! I dag løftes de opp av sine folk, og i morgen støter de dem ned fra sine troner.

6 Ingen søker sin trone i dette livet, for når han tenker å gå videre, vil han hindre dens kurs, og din skjebne er å gå videre uten å stoppe før du når portene til mitt rike. (124, 31)

7 Sannelig sier jeg dere: De mektige i dag vil komme til en slutt for å gjøre plass for dem som på grunn av kjærlighet og barmhjertighet mot sine naboer vil være store og sterke, mektige og kloke. (128,50)

8 De menneskene som for tiden bare nærer ambisiøs streben etter makt og jordisk ære, vet at deres mektigste motstander er åndelighet, derfor bekjemper de den. Og når de føler at kampen allerede nærmer seg - åndens kamp mot det onde - frykter de å miste sine eiendeler og motstår derfor lyset som kontinuerlig overrasker dem i form av inspirasjon. (321, 12)

9 Hvor trengende de som var store og mektige på jorden, kommer til min himmelske dør, fordi de glemte de åndelige skattene og veien til evig liv! Mens sannheten om mitt rike blir åpenbart for de ydmyke, er det skjult for de lærde og utdannede, fordi de ville gjøre med åndelig visdom det de har gjort med jordisk vitenskap: de ville søke i dette lyset troner for deres forfengelighet og våpen for deres kangel. (238, 68)

Den antatte bruken av makt over mennesker og nasjoner

10 Se på menneskene som leder nasjonene, skaper doktriner og påtvinger dem på folket. Alle forkynner overlegenheten til sin doktrine, men jeg spør deg: Hva har vært frukten av alt dette? Krigene med deres kjølvann av utarming, lidelse, ødeleggelse og død. Dette

har vært høsten som talsmennene for slike teorier har høstet her på jorden.

11. Legg merke til at jeg ikke har motsatt meg menneskehetens viljesfrihet, selv om jeg må si deg at uten å berøre denne friheten, taler samvittigheten uopphørlig til hjertet til den som avviker fra rettferdighet, nestekjærlighet og fornuft. (106,11)

12. Hvis Kristus kom tilbake til jorden som et menneske i denne tiden, ville han ikke lenger si på Golgata: "Far tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør", for nå mottar du Åndens lys i overflod, og de åndelige vesener har utviklet seg langt. Hvem vet ikke at jeg er livgiveren, slik at ingen kan frarøve det fra sine medmennesker? Hvis mennesket ikke kan gi eksistens, har han ikke rett til å ta det han ikke kan gi tilbake.

13. Folk, tror dere at dere oppfyller min lov bare fordi dere sier at dere har religion og observerer ytre tilbedelse? I loven ble du fortalt? "Du skal ikke drepe", men du bryter dette budet fordi du utgyter blodet til dine medmennesker i strømmen på din synds alter. (119, 27 - 28)

14 Jeg tilbyr verden fred, men stoltheten til nasjonene som er blitt store, med sin falske makt og sin falske prakt, avviser ethvert kall fra samvittigheten og lar seg bare rive med av sine ambisiøse mål og sine følelser av hat.

15. Mennesket heller ennå ikke til godhetens, rettferdighetens og fornuftens side; fremdeles reiser mennesker seg og fordømmer sine naboers sak; fremdeles tror de at de kan etablere rettferdighet. Tror du ikke at de i stedet for dommere burde kalle seg mordere og bøddler?

16 Maktens menn har glemt at det er en eier over alt liv; likevel tar de sine naboers liv som om det tilhørte dem. Folkemengdene roper etter brød, rettferdighet, hjem, klær.

Rettferdighet vil jeg opprette, ikke mennesker eller deres doktriner. (151, 70 - 72)

17 Velsignede mennesker: De menn som reiser seg fulle av selvhøytidelighet og gjør krav på makt i nasjonene, i jordens folk, er store åndelige vesener, utstyrt med makt og innehavere av store oppdrag.

18. Men de tjener ikke min guddommelighet. De har ikke satt sine store disposisjoner og evner i kjærlighetens og barmhjertighetens tjeneste. De har skapt sin verden, sin lov, sin

trone, sine vasaller, sine domener og alt det de kan rette blikket mot.

19 Men når de føler at deres trone skjelver under besøkene, når de føler at invasjonen av en mektig fiende er nært forestående, når de ser sine skatter og sitt navn i fare, drar de ut med all sin kraft, fylt av stormannsgalskap, med jordisk forfengeligheit, med hat og ond vilje, og kaster seg mot fienden uten hensyn til om deres verk, deres idé, bare etterlater seg et spor av smerte, ødeleggelse og ondskap. De har bare ødeleggelsen av fienden i tankene, etableringen av en enda større trone, for å ha størst mulig herredømme over nasjonene, over rikdommene, over det daglige brød og til og med over menneskenes liv. (219, 25)

20 Det ville være på tide at det på jorden ikke lenger fantes kongedømmer eller sterke folk som undertrykker de svake, og likevel eksisterer de som et bevis på at det i mennesket fortsatt råder de primitive tendensene til å rane de svake ved maktmisbruk og å erobre med makt. (271, 58)

21 Hvor langt menneskene ennå er fra å forstå den åndelige fred som skal herske i verden! De søker å fremtvinge den ved hjelp av vold og trusler, og med frukten av sin vitenskap, som de skryter av.

22. Jeg benekter på ingen måte folks fremgang eller er imot den, for den er også et bevis på deres åndelige utvikling. Men ikke desto mindre sier jeg deg at deres stolthet i bruk av makt og jordisk makt ikke er behagelig for meg. For i stedet for å gjøre menneskers kors lettere, vanhelliger de dermed de helligste prinsippene, de krenker livene som ikke tilhører dem, og sår smerte, tårer, sorg og blod i stedet for fred, helse og velvære.

Hvorfor avslører verkene deres akkurat det motsatte, selv om brønnen de henter sin kunnskap fra er min egen skapelse, som er uuttømmelig i kjærlighet, visdom, helse og liv?

23 Jeg vil ha likhet blant mine barn, slik jeg allerede forkynnte i den "andre æra". Men ikke bare materielt, slik folk forstår det. Jeg inspirerer deg med likhet av kjærlighet, som jeg får deg til å forstå at dere alle er brødre og søstre, Guds barn. (246, 61 - 63)

Refleksjoner om andre verdenskrig

24 Dette er tider med prøvelser, smerte og lidelse - tider der menneskeheten lider under

konsekvensene av så mye gjensidig hat og ond vilje.

25 Se slagmarkene der alt du hører er våpenbrøl og de såredes angstskrik, fjellene av lemlestede lik som tidligere var sterke kroppar av unge mennesker. Kan du forestille deg dem mens de omfavnet sin mor, kone eller sønn for siste gang? Hvem kan måle smerten ved disse avskjedene som ikke har drukket dette begeret selv?

26 Tusener på tusener av forpinte foreldre, koner og barn har sett sine kjære dra ut i krig, hat og hevn, tvunget av grådigheten og arrogansen til noen mennesker uten lys og uten kjærlighet til sin neste.

27 Disse legionene av unge og kraftige menn har ikke vært i stand til å vende tilbake til sine hjem fordi de har blitt etterlatt på markene; men se, jorden, Moder Jord, mer barmhjertig enn menn som styrer nasjonene og tror de er herrer over sine medmenneskers liv, har åpnet sitt livmor for å motta og kjærlig dekke dem. (9, 63 - 66)

28. Min Ånd våker over hvert eneste vesen, og jeg våker over selv den siste av dine tanker.

29 Sannelig sier Jeg dere, Jeg har oppdaget der, midt i hærer som kjemper for jordiske ideologier og krav på makt, fredselkende og velmenende mennesker som hadde blitt gjort til soldater med makt, i fredens øyeblikk. Sukk unnslipper deres hjerter når Mitt navn passerer deres lepper, og tårer sildrer nedover deres kinn ved minnet om deres kjære, foreldre, koner, barn eller brødre og søstre. Da svever deres ånd opp til meg, uten noe annet tempel enn helligdommen for sin tro, uten noe annet alter enn dets kjærlighet, og heller ikke med noe annet lys enn dets håp, og ønsker tilgivelse for ødeleggelsene de ufrivillig har forårsaket med sine våpen. De søker meg for å be meg med all sin styrke om at jeg kan tillate dem å vende tilbake til sitt hjem, eller at hvis de må falle under fiendens slag, kan jeg i det minste dekke med min barmhjertighetskappe de som de etterlater seg på jorden.

30. Alle de som søker min tilgivelse på denne måten, velsigner jeg, for de er ikke skyldige i å drepe; andre er morderne som, når timen for deres dom er kommet, må svare for meg for alt de har gjort mot menneskeliv.

31. Mange av dem som elsker fred, undrer seg over at jeg har tillatt dem å bli ført til og med

til slagmarkene og dødens steder. Til dette sier jeg til dere: Hvis deres menneskelige sinn ikke er i stand til å forstå årsaken som ligger til grunn for alt dette, vet likevel deres ånd at det oppfyller en forsoning. (22, 52 - 55)

32. Til dem som følger meg, legger jeg verdens fred på deres hjerter for å stå og be for den. nasjonene vil snart sende opp sine bønner for å be meg om fred, som jeg har tilbudt dem til alle tider.

33. Før lot jeg folk smake frukten av sine gjerninger, se elver av menneskeblod flyte og bilder av smerte, fjell av lik og byer forvandlet til ruiner. Jeg ville at menn med forsteinede hjerter skulle se ødeleggelsen av hjemmene, fortvilelsen blant de uskyldige, mødrene som, ved siden av seg selv av smerte, kysser de sønderrevne kroppene til barna sine, for å se på nært hold all fortvilelse, frykt og all klage fra mennesker, slik at de i sin arroganse ville føle ydmykelsen og samvittigheten deres ville fortelle dem at deres storhet, deres makt og deres visdom er løgn, at det eneste virkelige store kommer fra den guddommelige ånden.

34. Når disse menneskene åpner øynene for sannheten, vil de bli forferdet - ikke over grusomhetene deres øyne skuer, men over seg selv, og siden de ikke kan unnslipe blikket og stemmen til sin samvittighet, vil de føle samvittighetens mørke og ild i seg selv; for de vil måtte avlegge regnskap for hvert liv, for hver smerte og til og med for den siste dråpe blod som er utgytt på deres konto. (52, 40)

35 Skritt for skritt går nasjonene mot dalen (dødens dal) der de samles for å bli dømt.

36. Likevel våger de menn som fører krig, og hvis hender er besudlet med sine medmenneskers blod, å uttale Mitt navn. Er dette blomstene eller fruktene av den læren jeg har lært dere? Har du ikke lært av Jesus hvordan han tilga, hvordan han velsignet den som såret ham, og hvordan han selv i døden ga liv til sine bødler?

37. Folk har tvilt på Mitt Ord og forsømt troen; derfor har de satt all sin lit til vold. Så har jeg tillatt dem å se sin feil selv ved å høste frukten av sine gjerninger, for bare på denne måten vil de åpne øynene for å forstå sannheten. (119, 31 - 33)

Krigens forkastelighet og meningsløshet

38. Det er på tide at kjærlighet, tilgivelse og ydmykhet springer ut av menneskenes hjerter

som sanne våpen mot hat og arroganse. Så lenge hat møter hat og arroganse møter arroganse, vil nasjoner ødelegge hverandre, og det vil ikke bli fred i hjertene.

39 Folk ønsket ikke å forstå at de bare kan finne lykke og fremgang i fred, og løp etter sine idealer om makt og falsk storhet, utgytte sine medmenneskers blod, ødelegge liv og ødelegge folks tro. (39, 29 - 30)

40 Året 1945 tok med seg de siste skyggene av krigen. Sigden meide ned tusenvis av eksistenser og tusenvis av åndelige vesener vendte tilbake til det åndelige hjemmet. Vitenskapen forbløffet verden og fikk jorden til å skjelve med sine ødeleggelsesvåpen. Seierherrene gjorde seg til dommere og bødler over de beseirede. Smerte, elendighet og sult spredte seg og etterlot seg enker, foreldreløse og kulde. Pester reiser fra nasjon til nasjon, og til og med naturkreftene lar sin stemme av rettferdighet og indignasjon bli hørt over så mye ondskap. Et ruinfelt av ødeleggelse, død og fordervelse er det merket mennesket som kaller seg sivilisert, har etterlatt seg på klodens overflate. Dette er innhøstingen som denne menneskeheten tilbyr Meg. Men jeg spør deg: Er denne høsten verdig til å komme inn i mine kornkammer? Fortjener frukten av din ondskap å bli akseptert av din Far? Sannelig sier jeg deg, dette treet er alt annet enn det du kunne ha plantet hvis du hadde adlydt det guddommelige budet som forteller deg å elske hverandre. (145, 29)

41 Når vil du oppnå fred i sinnet når du ikke engang har oppnådd fred i hjertet? - Jeg sier dere, inntil det siste brodermorderiske våpen er ødelagt, vil det ikke være fred blant menneskene. Brodermorderiske våpen er alle de som menn tar hverandres liv med, ødelegger moral, fratar seg selv frihet, helse, sjelefred eller ødelegger troen. (119, 53)

42. Jeg vil bevise for menneskeheten at dens problemer ikke vil bli løst med makt, og så lenge den gjør bruk av destruktive og morderiske våpen, vil den ikke være i stand til å skape fred blant menneskene, uansett hvor fryktelige og formidable disse våpnene måtte virke. Tvert imot, som en konsekvens vil de bare vekke større hat og mer ønske om hevn. Bare samvittighet, fornuft og nestekjærighet vil kunne danne grunnlaget for fredens tidsalder. Men for at dette lyset skal skinne i

menneskene, må de først tømme lidelsens kalk til siste dråpe". (160, 65)

43 Hvis menneskets hjerte ikke hadde vært så forherdet, ville krigens smerte ha vært nok til å få ham til å reflektere over sine feil, og han ville ha vendt tilbake til lysets vei. Men selv om han fortsatt har det bitre minnet om disse nedslaktingene av mennesker, forbereder han seg på en ny krig.

44. Hvordan kan du anta at jeg, Faderen, guddommelig kjærighet, ville være i stand til å straffe deg gjennom kriger? Tror du virkelig at en som elsker deg med perfekt kjærighet og som ønsker at du elsker hverandre, kan gi deg kriminalitet, brodermord, drap, hevn og ødeleggelse? Forstår du ikke at alt dette skyldes materialismen som mennesker har samlet i sine hjerter? (174, 50 - 51)

45. Jeg skapte mennesket fritt fra begynnelsen, men hans frihet var alltid ledsaget av samvittighetens lys. Likevel har han ikke lyttet til sin indre dommers stemme og har forvillet seg fra lovens vei inntil han har skapt de morderiske, blodige og uhyrlige krigene der barnet har reist seg mot faren fordi han har vendt seg bort fra enhver følelse av menneskelighet, barmhjertighet, respekt og åndelighet.

46. Menneskene burde for lengst ha unngått ødeleggelse og krig for å spare seg selv for en smertelig soningsplikt. Vit at hvis de ikke lykkes i å rense seg i det gode før de kommer til meg, må jeg sende dem igjen til denne dalen av tårer og blod. For de som lever på en måte som er i strid med fullkommenhet, vil ikke kunne komme til meg. (188, 6 - 7)

47 Ikke alle mennesker er på samme forståelsesnivå. Mens noen oppdager mirakler overalt, ser andre alt som ufullkomment. Mens noen drømmer om fred som høydepunktet av verdens åndeliggjøring og moral, proklamerer andre at det er krigene som driver menneskehetens utvikling.

48 Til dette sier jeg dere: Kriger er ikke nødvendige for verdens utvikling. Hvis mennesker bruker dem for sine ambisiøse og egoistiske formål, er det på grunn av den materialiseringen som de som favoriserer dem befinner seg i. Blant disse tror noen bare på eksistens i denne verden, uten å kjenne eller fornekte det åndelige livet; men blant menn blir de tatt for lærde. Derfor er det nødvendig

at alle skal kjenne denne åpenbaringen. (227, 69-70)

Kapittel 52 - Urettferdighet og menneskehetens tilbakegang

De sterke undertrykker og utnytter de svake.

1 Hvis menneskene ville innse at jorden ble skapt for alle, og hvis de ville vite hvordan de skulle dele de materielle og åndelige skattene som deres eksistens er strødd med på en rettferdig måte med sine medmennesker - sannelig, jeg sier dere, allerede her på denne jorden ville dere begynne å føle freden i det åndelige riket. (12, 71)

2 Tror du ikke at inndelingen av menneskeheten i folkeslag og raser er noe primitivt? Reflekterer dere ikke over at hvis fremskrittene i deres sivilisasjon, som dere er så stolte av, var sanne, ville ikke loven om vold og ondskap lenger herske, men alle handlinger i deres liv ville bli styrt av samvittighetens lov? - Og dere, Volk, ikke ekskluder dere selv fra denne dommen, for selv blant dere oppdager jeg kamper og splittelser. (24, 73)

- *det meksikanske publikummet*

3 Tenk på Israels eksempel, slik det er nedtegnet i historien, da de måtte vandre lenge gjennom ørkenen. De kjempet for å unnsnippe fangenskapet og avgudsdyrkelsen i Egypt, men også for å nå et land med fred og frihet.

4 I dag er hele menneskeheten som folket i Faraos fangenskap. Trosbekjennelser, doktriner og lover tvinges på folk. De fleste nasjoner er slaver av andre som er sterkere. Hard kamp for å overleve og tvangsarbeid under sult og ydmykelse er det bitre brødet en stor del av menneskeheten spiser i dag.

5 Alt dette fører i økende grad til at en lengsel etter frigjøring, etter fred, etter et bedre liv oppstår i folks hjerter. (115, 41 - 43)

6. Denne verden, som burde være hjemmet til en familie som omfatter hele menneskeheten, er splid og anledning til meningsløs streben etter makt, forræderi og krig. Dette livet, som burde brukes til studier, til åndelig kontemplasjon og til innsats for å oppnå evig liv ved å bruke prøvelsene og leksjonene til fordel for ånden, blir misforstått av mennesket slik at han lar hjertet bli forgiftet

av harme, bitterhet, materialisme og misnøye. (116, 53)

7 Dere stakkars folk på jorden - noen slaver, andre undertrykt, og resten utnyttet av sine egne ledere og representanter!

8 Ditt hjerte elsker ikke lenger dem som styrer deg på jorden fordi din tillit er blitt skuffet. Du stoler ikke lenger på dine dommeres rettferdighet eller storsinn, du tror ikke lenger på løfter, på ord eller smilende ansikter. Du har sett hykleri ta tak i hjertene og etablere sitt rike av løgner, usannheter og bedrag på jorden.

9 Stakkars folk, dere som bærer på deres skuldre arbeidet som en uutholdelig byrde - det arbeidet som ikke lenger er den velsignede loven som ga mennesket alt som var nødvendig for dets livsopphold, men som har blitt til en desperat og fryktelig kamp for å overleve. Og hva får menneskene for å ofre sine krefter og sitt liv? Et ubetydelig stykke brød, et beger fullt av bitterhet.

10 Sannelig sier jeg dere, dette er ikke den næring jeg legger i jorden til glede og bevaring for dere, dette er uenighetens brød, forfengeligheit, umenneskelige følelser - kort sagt, beviset på mangel eller fravær av åndelig modenhet hos dem som styrer ditt menneskelige liv.

11 Jeg ser at dere snapper til dere hverandres brød, at de som strever etter makt ikke tåler at andre har noe, fordi de vil ha alt for seg selv; at de sterke griper de svakes brød, og de sistnevnte må nøye seg med å se de mektige spise og nyte.

12 Nå spør jeg deg: Hva er denne menneskehetens moralske fremgang? Hvor er utviklingen av deres edleste følelser?

13 Sannelig sier jeg dere: I den tiden da menneskene bodde i huler og dekket seg med skinn, snappet de også mat fra hverandres munn, de sterkeste tok også den største delen, de svakes slit var også til fordel for dem som underkuet dem med makt, menn, stammer og folk drepte også hverandre.

14 Hva er da forskjellen mellom dagens menneskehet og datidens menneskehet?

15. Ja, jeg vet allerede at du vil fortelle meg at du har oppnådd mange fremskritt - jeg vet at du vil vise meg til din sivilisasjon og din vitenskap. Men da vil jeg fortelle deg at alt dette bare er hykleriets maske som du skjuler dine sanne følelser og dine fortsatt primitive

instinkter bak, fordi du ikke har gjort den minste innsats for å utvikle din ånd, for å oppfylle min lov.

16 Jeg sier ikke at dere ikke skal drive vitenskapelig forskning - nei, tvert imot: søke, forske, vokse og øke i kunnskap og intelligens i det materielle liv, men vær barmhjertige mot hverandre, respekter dine naboers hellige rettigheter, forstå at det ikke finnes noen lov som gir mennesket rett til å disponere over sine medmenneskers liv - kort sagt, mennesker, gjør noe, for å anvende mitt høyeste bud om å "elske hverandre" på livene deres, slik at dere kan unnsnippe den moralske og åndelige stagnasjonen dere har falt i, og slik at når falskhetens slør som dekket ansiktet ditt faller bort, kan lyset ditt trenge inn, oppriktighet kan skinne og sannhet kan komme inn i livene dine. Da kan du med rette si at du har gjort fremskritt.

17 Bli åndelig sterk i å følge min lære, slik at dine ord i fremtiden alltid vil bli bekreftet av virkelige gjerninger av barmhjertighet, visdom og brorskap. (325, 10 - 20)

18 Jeg sender deg min fred; men sannelig sier jeg deg: Så lenge det er mennesker som har alt nødvendig og glemmer dem som dør av sult, vil det ikke være fred på jorden.

19 Fred er ikke basert på menneskelig ære eller rikdom. Den er basert på god vilje, på gjensidig kjærlighet - på å tjene og respektere hverandre. Å, om bare verden forstod disse instruksjonene! Fiendskap ville forsvinne og kjærligheten ville blomstre i menneskehjertet. (165, 71 - 72)

Menneskehetens fordervelse

20 Menneskeheten lider skipbrudd midt i en storm av synder og laster. Det er ikke bare mennesket, når det vokser opp, som besudler sin ånd ved å la sine lidenskaper utvikle seg; barnet opplever også at båten det seiler i kantrer.

21 Mitt ord fullt av åpenbaringer stiger midt i denne menneskeheten som et stort fyrtårn, viser den sanne ruten til de skipbrudne og gjenoppliver håpet hos dem som var nær ved å miste troen. (62, 44)

22 På samme tid som menneskeheten har mangedoblet seg, har også synden mangedoblet seg. Det er ingen mangel i verden på byer som Sodoma og Gomorra, hvis krenkelse gir gjenlyd over hele jorden og

forgifter hjertene. Det er ikke engang spor igjen av disse syndige byene, men innbyggerne var ikke hyklere, for de syndet ved høylys dag.

23 Men denne menneskeheten av i dag, som gjemmer seg i mørket for å hengi seg til sine lidenskaper og deretter foregir rettferdighet og renhet, vil få en strengere dom enn Sodoma.

24 Det er den usunne arven fra alle tidligere generasjoner hvis avhengighet, laster og sykdommer bærer sin frukt i denne tiden. Det er ondskapens tre som har vokst i menneskenes hjerter - et tre som er gjort fruktbart av synder, og hvis frukt fortsetter å friste kvinner og menn og bringe nye hjerter til fall fra dag til dag.

25 Under skyggen av dette treet ligger menn og kvinner uten styrke til å frigjøre seg fra dets innflytelse. Det er ødelagte dyder, besudlet menneskeverd og mange lemlested liv som ligger igjen.

26. Ikke bare voksne blir tiltrukket av verdens og kjødets gleder og løper etter dem; selv ungdommen og til og med barna, til dem alle har giften som har samlet seg over tid kommet; og de som har klart å unnsnippe ondskapens skadelige innflytelse - hva gjør de for dem som har kommet på avveie? De dømmer dem, fordømmer dem og er opprørt over deres handlinger. Få er de som ber for dem som har kommet bort fra veien, og enda færre er de som bruker en del av livet sitt på å bekjempe det onde.

27. Sannelig sier jeg dere: Mitt rike vil ikke bli opprettet blant menneskene så lenge ondskapens tre fortsatt har liv. Denne kraften må ødelegges; for dette er det nødvendig å ha kjærlighetens og rettferdighetens sverd - det eneste som synden ikke kan motstå. Forstå at ikke dommer eller straffer, men kjærlighet, tilgivelse og barmhjertighet, essensen i min lære, vil være lyset som lyser opp dine stier og instruksjonen som gir frelse til menneskeheten. (108, 10 - 14)

28. Din materialisme har forvandlet det Eden jeg betrodde mennesket til et helvete.

29 Feil er det liv som menneskene fører, feil er deres fornøyelser, deres makt og deres rikdom, feil er deres lærdom og deres vitenskap.

30 Rike og fattige, dere er alle opptatt av penger, hvis besittelse er villedende. Dere

bekymrer dere for smerte og sykdom og skjelver ved tanken på døden. Noen frykter for å miste det de har, og andre lengter etter å få det de aldri har hatt. Noen har alt i overflod, mens andre mangler alt. Men alle disse anstrengelsene, lidenskapene, behovene og ambisiøse målene gjelder bare det materielle livet, kroppens sult, de lavere lidenskapene, menneskelige begjær, som om mennesket faktisk ikke hadde noen ånd.

31 Verden og materien har midlertidig beseiret ånden, har gradvis ført den tilbake i trelldom og har til slutt frustrert dens misjon i menneskelivet. Hvorfor innser dere ikke gradvis selv at den sult, elendighet, smerte og angst som undertrykker deres liv, ikke er noe annet enn en trofast gjenspeiling av deres ånds elendighet og smerte? (272, 29 - 32)

32. Verden trenger mitt ord, folkene og nasjonene trenger min kjærlighetslære. Herskeren, vitenskapsmannen, dommeren, presten, læreren - de trenger alle lyset fra min sannhet, og nettopp derfor har jeg kommet i denne tiden for å opplyse mennesket i hans ånd, hans hjerte og hans sinn. (274, 14)

33. Likevel er din planet ikke et sted for kjærlighet, dyd eller fred. Jeg sender din verden rene ånder, og du returnerer dem urene til meg, fordi menneskenes liv er gjennomsyret av synd og fordervelse.

34. Jeg ser dydene som små, isolerte lys blant åndene, pisket av stormer av egoisme, hevn og hat. Dette er frukten som menneskeheten tilbyr meg. (318, 33 - 34)

En umoden menneskehets snudd på hodet-verden

35. Dere har herskere i hvis hjerter det ikke finnes rettferdighet og sjenerøsitet til å styre deres folk fordi de er ute etter det usle målet makt og rikdom - mennesker som hevder å være mine representanter og som ikke engang kjenner kjærlighet til sine naboer - leger som ikke kjenner kjernen i deres misjon, som er barmhjertighet - og dommere som forveksler rettferdighet med hevn og misbruker loven til skadelige formål.

36. Ingen som vandrer skjevt og vender blikket bort fra det lyset som han har i seg som sin samvittighets fyrtårn, har noen anelse om den dommen han forbereder for seg selv.

37 Det finnes også de som har tilranet seg oppgaver som ikke er deres, og som med sine

feil viser at de absolutt ikke har de nødvendige ferdighetene til å utføre oppgaven de har påtatt seg.

38 På samme måte kan du finne Guds tjenere som ikke er det, fordi de ikke ble sendt for dette formålet - mennesker som leder nasjoner og som ikke engang er i stand til å lede sine egne skritt - lærere som mangler undervisningsgaven og som i stedet for å spre lys forvirrer sinnet - leger i hvis hjerter ingen følelse av medfølelse har slått i møte med andres smerte og som ikke vet at den som virkelig har denne gaven, er en Kristi apostel.

39. Alle Mine grunnleggende prinsipper er blitt vanhelliget av mennesker, men nå er timen kommet da alle deres gjerninger vil bli dømt. Dette er Min dom, siden det er opp til Meg å utføre den. Derfor sier Jeg til dere: Se og oppfyll Mine bud om kjærlighet og tilgivelse. (105, 16 - 19)

40 Se på denne verden - stolt, trassig og innbilsk av alle menneskers gjerninger som de forbløffer dette århundrets generasjoner med. I sitt flertall tror de ikke på det åndelige, og de elsker det heller ikke. Derfor ber de ikke, og de adlyder heller ikke min lov. Likevel er de fornøyde og stolte over å kunne vise frem en verden full av undere som de har skapt ved hjelp av sin vitenskap.

41 Men denne forbløffende verden av mennesker, som de har bygget gjennom århundrer med vitenskap, kamper, kriger og tårer, vil de likevel ødelegge med sine egne hender og våpen. Tiden nærmer seg allerede da menneskeheten vil bli klar over det uholdbare og skrøpelige i sine verk, som har manglet kjærlighet, rettferdighet og et genuint ønske om fullkommenhet.

42. Snart vil du lære at uten Gud er du ingenting, at bare fra meg kan du motta styrken, livet og intelligensen til å skape en harmonisk eksistens mellom ånden og den fysiske delen av mennesket. (282, 9 - 11)

43 Folk snakker om tidligere tider, om antikken, om lange århundrer og endeløse tidsaldre, men jeg ser at du fremdeles er liten. Jeg ser at dere åndelig sett har modnet svært lite. I mine øyne er din verden fortsatt i sin barndom, selv om det ser ut til at du har nådd modenhet.

44. Nei, menneskehet, så lenge det ikke er Ånden som gir disse bevisene på modenhet, oppadgående utvikling, fullkommenhet og

fremgang på de forskjellige områdene i ditt liv, vil du uunngåelig presentere meg menneskelige gjerninger som bare er store i utseende, men som på grunn av mangel på kjærlighet er uten moralsk innhold og ikke varer. (325, 62 - 63)

45 Nå er en avgjørende tid for de åndelige vesener, i sannhet en tid for kamp. Alt er strid og kamp. Denne krigen finner sted i hvert eneste menneskes hjerte, i familienes favn, i alle institusjoner, i alle folkeslag, i alle raser.

46 Ikke bare på det jordiske plan, men også i den åndelige dal er det kamp. Det er det store slaget, som ble sett i symbolsk form av profetene i andre tider, og som også sees i visjonene til profetene eller seerne i denne tiden.

47 Likevel er denne kampen som utkjempes og som ryster alt, ikke forstått av menneskeheten, selv om den er en del av og vitne til nettopp denne kampen.

48 Menneskehetens kurs akselererer i disse dager - men hvor er den på vei? Hvor er mennesket på vei i et slikt hastverk? Finner han lykken på denne svimlende veien, når han den etterlengtede freden, det herlige livet som hvert hjerte egoistisk ønsker?

49. Jeg sier dere at det mennesket faktisk oppnår med sitt jag, er total utmattelse. Livets tretthet og utmattelse er det menneskets sinn og hjerte er på vei mot, og denne avgrunnen ble skapt av mennesket selv.

50 I denne avgrunnen vil han falle, og i denne totale utmattelsen, i dette kaoset av hat, av nytelser, av utilfredsstilte ønsker om makt, av synd og utroskap, av vanhelligelse av åndelige og menneskelige lover, vil hans ånd lide en tilsynelatende "død", hans hjerte en midlertidig "død".

51. Men jeg vil få mennesket til å reise seg fra denne 'døden' til livet. Jeg vil sørge for at han opplever sin oppstandelse og i det nye livet kjemper for gjenfødelse av alle idealer, for gjenoppliving av alle prinsipper og alle dyder, som er åndens kvaliteter og arvelige eiendom, som er deres opprinnelse. For fra meg kom ånden ut, fra meg tok den liv, fra min fullkommenhet drakk den, fra min nåde ble den mett. (360,6-8)

XII Dom og renselse av menneskeheten

Kapittel 53 - Tidspunktet for dommen er her

Høsting av fruktene av menneskelig frø

1 Kjære disipler, disse tider er dommens tid for menneskeheten. Fristen har gått ut for at dere skal begynne å betale gjelden deres. Dere høster nå innhøstingen av tidligere såing, resultatet eller konsekvensene av deres gjerninger.

2 Mennesket har en tid til å gjøre sitt arbeid og en annen til å svare for det han har gjort; sistnevnte er den tiden du lever i. Det er derfor dere alle lider og gråter. Akkurat som dere har en tid for å så og en annen for å høste, har Gud også en som han har gitt dere for å oppfylle sin lov og en annen for å gjøre sin rettferdighet kjent.

3 Du lever nå i den guddommelige dommens tid. Smerte får deg til å gråte, menneskeheten renser seg selv i sine egne tårer, for ingen blir spart for oppreisning.

4 Dette er tider med dom der du bør reflektere over din skjebne, slik at du gjennom kontemplasjon og åndeliggjøring kan høre samvittighetens stemme, som verken villeder eller bedrar, men leder deg på fredens vei. (11, 58 - 61)

5 Dette er dommens tid for menneskeheten. Menneske for menneske, folk for folk og nasjon for nasjon blir dømt av min guddommelighet. Likevel har ikke menneskene lagt merke til dette, og de vet heller ikke i hvilken tid de lever. Derfor har jeg kommet i Ånden og sendt ned min stråle på menneskesinnet, og gjennom dens formidling har jeg åpenbart for deg hvem som snakker til deg, hvilken tid det er der du lever, og hva din oppgave er. (51, 61)

6 Sannelig sier jeg dere: Dere lever allerede i "Herrens dag", dere er allerede under dens dom. De levende og de døde blir for tiden dømt, tidligere og nåværende gjerninger blir veid på disse vektene [av dommen]. Åpne øynene dine, slik at du kan være vitne til at guddommelig rettferdighet gjør seg gjeldende overalt. (76, 44)

7 Siden eldgamle tider har jeg talt til dere om dommen, og nå er tiden kunngjort, som profetene skildret som om det var en dag.

8 Din Guds ord er kongens ord og vil ikke bli tatt tilbake. Hva betyr det at tusenvis av år har gått over det samme? Faderens vilje er uforanderlig og må oppfylles.

9 Hvis menneskene, i tillegg til å tro på mitt ord, visste hvordan de skulle våke og be, ville de aldri bli overrasket. Men de er troløse, glemsomme, vantro, og når prøvelsen kommer, tilskriver de den straff, hevn eller Guds vrede. Til dette sier jeg dere at enhver prøve er kunngjort på forhånd, slik at dere kan være forberedt. Derfor må dere alltid være våkne.

10 Oversvømmelse, ødeleggelse av byer ved brann, fiendtlige invasjoner, plager, pest, hungersnød og andre lidelser ble forutsagt for alle jordens folk, slik at dere skulle forberede dere og ikke bli overrasket. Akkurat som i dag har et budskap om Guds kjærlighet alltid kommet ned for årvåkenhet og forberedelse, slik at folk kan våkne, forberede seg og bli sterke. (24, 74 - 77)

11 Jeg sier dere: Selv om det er sant at denne verden står overfor veldig store prøvelser, vil likevel smertens dager bli forkortet; for menneskers lidelse vil være så stor at det vil få mennesker til å våkne, løfte blikket til meg og lytte til samvittighetens stemme som vil kreve av dem oppfyllelsen av min lov.

12 Min rettferdighet vil utrydde alt ondt som finnes i denne verden. Før det vil jeg undersøke alt: religiøse samfunn, vitenskaper og sosiale institusjoner, og så vil den guddommelige rettferdighetens sigd passere over den, kutte av ugresset og forlate hveten. Hvert godt frø som jeg finner i menneskenes hjerter, vil jeg bevare slik at det kan fortsette å spire i menneskenes sinn. (119, 10 - 11)

Renselse av menneskeheten i dommen

13. Hvor mye lenger må menneskene utvikle seg slik at de forstår min kjærlighet og føler mitt nærvær gjennom samvittigheten? Når folk hører min stemme som gir dem råd og oppfyller min lov, vil det være et tegn på at materialismens tider er over for dem.

14 Foreløpig må de fortsatt rammes av naturkreftene i mange former inntil de blir overbevist om at det finnes høyere krefter

som menneskets materialisme er svært liten mot.

15 Jorden skal skjelve, vannet skal rense menneskene, og ilden skal rense dem.

16 Alle elementene og naturkreftene vil gjøre seg gjeldende på jorden der menneskene ikke vet hvordan de skal leve i harmoni med livet som omgir dem.

17 Derfor søker ikke naturen ødeleggelse av dem som besudler den; den søker bare harmoni mellom mennesket og alle skapninger.

18 Hvis deres dom er blitt mer og mer tydelig, er det fordi menneskenes overtredelser og deres mangel på samsvar med lovene også er blitt større. (40, 20 - 25)

19 Menneskets hånd har brakt dom over seg selv. En storm raser i hans hjerne, en storm raser i hans hjerte, og alt dette åpenbares også i naturen. Elementene hennes blir sluppet løs, årstidene blir uvennlige, plager oppstår og formerer seg, og dette fordi syndene dine øker og forårsaker sykdom, og fordi tåpelig og overmodig vitenskap ikke anerkjenner den orden som er ordinert av Skaperen.

20. Hvis jeg bare fortalte deg dette, ville du ikke tro det. Det er derfor det er nødvendig for deg å være i stand til å forstå resultatet av dine arbeider med hendene, slik at du kan bli skuffet over det. Akkurat nå har du nådd det øyeblikket i livet ditt der du opplever resultatet av alt du har sådd. (100, 6 - 7)

21 Livet på jorden har alltid vært ledsaget av prøvelser og soning for mennesket; men aldri hadde denne utviklingsveien vært så full av smerte som nå, aldri hadde begeret vært så fullt av bitterhet.

22 På dette tidspunktet venter ikke folk til voksen alder for å møte livets kamp. Hvor mange skapninger kjenner skuffelser, åket, slag, hindringer og feil fra barndommen. Jeg kan fortelle deg enda mer: i disse tider begynner menneskets smerte allerede før han blir født, det vil si allerede i mors liv.

23 Stor er soningsplikten til de vesener som kommer til jorden i denne tiden! Men du bør huske at all lidelse som finnes i verden er menneskets verk. Finnes det noen større fullkommenhet i min rettferdighet enn å la dem som sådde livets vei med torner, høste dem nå? (115, 35 - 37)

24. Dere kan ikke fatte Min universelle frelsesplan, men Jeg lar dere få vite en del av den slik at dere kan ta del i Mitt verk.

25 Jeg alene kjenner betydningen av den tiden verden lever i. Jeg er den eneste som kan forstå den. Intet menneske er i stand til å forstå denne tidens virkelighet.

26. Fra sine tidligste tider har menneskene uopphørlig besudlet seg selv inntil de hadde formørket sine følelser og sinn og skapt seg et sykt, rastløst og trist liv. Men nå har renselsens time kommet. (274, 11 - 12)

27. For alle ånder er høstens tid kommet, og derfor ser dere forvirring blant menneskene. Men sannelig sier jeg dere: I dette kaoset vil hver høste sin egen sæd.

28. Men hva vil skje med de av mine barn som stadig har krenket min lov? Sannelig, alle de som sover og ikke vil studere og følge mine instruksjoner, vil bli grepet av prøvelsene som en virvelvind som vil bringe dem ned. Men for alle de som har fulgt mine instruksjoner, vil det være som en jubel for deres pliktoppfyllelse, som en vakker belønning som Gud gir dem. (310, 7)

29 I denne tiden vil den som ikke er klar til å fornye seg, måtte kjenne den største bitterhet og vil bli tatt bort fra jorden, og dermed miste den dyrebare muligheten til å sone for sine overtredelser og forsone seg med loven, sannheten og livet.

30. På den annen side vil de som går fra dette materielle livet til det åndelige hjemmet med den fred og tilfredshet som oppfylt plikt gir, føle seg opplyst av mitt lys; men hvis de er blant dem som må reinkarnere igjen, vil jeg forberede dem før de vender tilbake til menneskelivet, slik at de kan stige til det rent, åndeliggjort og med større visdom. (91, 38 - 39)

Guds kjærlighet i dommen

31 Smerten har utøst hele sitt innhold over verden og gir seg til kjenne i tusen forskjellige former.

32 I hvilket forferdelig rush du lever, menneskehet! Hvor møysommelig du elter deigen til daglig brød! Derfor forbruker menn seg selv før tiden, kvinner eldes for tidlig, jenter visner i full blomst, og barn blir følelsesløse i en øm alder.

33. En tid med smerte, bitterhet og prøvelser er denne tiden dere nå lever i. Likevel vil jeg at

du skal finne fred, oppnå harmoni og fordrive smerte. For dette viser jeg meg i ånd og sender deg mitt ord som er en dugg av trøst, helbredelse og fred over din ånd.

34 Hør mitt ord, som er oppstandelsen og livet. I det vil du gjenvinne tro, helse og glede til å kjempe og leve. (132, 42 - 45)

35 I dag er en tid for den største oppreisning for ånden. Min dom er åpnet, og hver enkelts gjerninger er plassert på en vekt. Selv om denne dommen er vanskelig og sorgfull for åndene, er Faderen nær dem, som er mer en kjærlig Far enn en dommer. Kjærligheten til Maria, din advokat, omgir deg også. (153, 16)

36. Min rettferdighet er kommet, menneskehet, den vil ydmyke menneskets arroganse for å få ham til å innse hvor liten han er i sin ondskap og materialisme.

37. Ja, folk, jeg vil kaste mennesket ned i sin falske storhet, fordi jeg vil at han skal se mitt lys og reise seg, slik at han kan bli stor i sannhet. For jeg vil at du skal være full av lys, sjenerøsitet, godhet, kraft og visdom. (285, 15 - 16)

38. Menneskeheten feilbedømmer Meg og fornekte Mitt nærvær i denne tiden. Men jeg vil få dem til å se at jeg manifesterer min rettferdighet med kjærlighet og barmhjertighet, at jeg ikke kommer med svøpen for å forårsake dem smerte - at jeg bare vil oppdra dem til nådens liv og rense dem med det krystallklare vannet som er mitt ord, min sannhet.

39. Verden har ikke lært Min lære og har nærret sin avgudsdyrkelse og fanatisme. Derfor gjennomgår den nå den store smeltedigelen og drikker lidelsens beger: for dens materialisme har fjernet den fra meg. (334, 29 - 30)

40. Nå mottar menneskeheten, inndelt i folkeslag, raser, språk og farger, fra Min Guddommelige Ånd sin respektive del av dommen, prøvelsene som tilhører hver enkelt, kampen, smeltedigelen og forsoningen som Jeg har gitt hvert menneske og hver rase.

41. Men du vet at min dom er basert på kjærlighet, at prøvelsene Faderen sender til mennesker er prøvelser av kjærlighet - at alt fører til frelse, til det gode, selv om det ser ut til å være ulykke, undergang eller elendighet i disse besøkene.

42 Bak alt dette er livet, bevaring av ånden, forløsningen av det samme. Faderen venter

alltid på at den fortapte sønnen skal omfavne ham med den største kjærlighet. (328, 11)

Kapittel 54 - Kampen mellom livssyn, religioner og kirker

Åndelige kamper før Kristi fredsrike på jorden

1 Akkurat som Jeg kunngjorde Min tilbakekomst til dere i den "andre æra", kunngjør Jeg nå for dere "krigen" mellom trosbekjennelser, verdenssyn og religioner som et banebrytende forvarsel om etableringen av Mitt rike av åndeliggjøring blant mennesker.

2 Mitt ord, som et flammende sverd, vil ødelegge fanatismen som har omsluttet mennesker i århundrer, vil rive sløret av deres uvitenhet og vise den lyse, strålende veien som fører til meg. (209, 10 - 11)

3 For at freden i mitt rike skal bli etablert blant mennesker, må "krigen" mellom doktriner, religioner og ideologier først utkjempes - en konflikt der noen motsetter seg mitt navn og min sannhet mot andres falske avguder, og der en doktrine kjemper mot en annen.

4 Dette vil være den nye kampen, den åndelige kampen der de falske gudene vil bli slått ned fra sine pidestaller, falle, og hver løgn du trodde var sann, vil bli avslørt for alltid. Da vil du se sannheten skinne ut av det kaoset av forvirring og mørke. (121, 40)

5 Spiritualisme forårsaker en verdensomspennende kamp mellom verdensanskuelser, trosbekjennelser og religiøse kulturer. Men etter denne konflikten vil denne læren bringe velsignet fred til mennesker, som de så sårt trenger; og vil få solen til min guddommelige rettferdighet til å skinne over alle åndelige vesener. (141, 11)

6. Jeg forbereder dere og advarer dere med tanke på tiden for forvirring av verdensbilder, slik at dere kan frigjøre dere fra sinnets indre bryting og tankens tortur.

7 For alle menneskehetens verdensanskuelser, doktriner, teologier, filosofier og trosbekjennelser vil bli rystet og dermed symbolisere en storm, en sann åndens storm, på hvis opprørte bølger du skal seile etter min vilje og forbli på toppen til stormen og mørket er over.

8 Jeg gir deg ingen bedre oppskrift for å komme helskinnet gjennom denne prøvelsen

enn bønn og å følge Mitt Ord, hvorved din tro vil føles uopphørlig styrket.

9 Denne kampen mellom verdensanskuelser, dette sammenstøtet mellom trosbekjennelser og ideologier, denne kampen er helt nødvendig for at alle svakhetene og feilene som har samlet seg på bunnen av alle kulturer og institusjoner, skal komme opp til overflaten.

10 Først etter denne 'stormen' vil folk kunne begynne en moralsk og åndelig renselse; for de vil se sannheten komme frem i lyset, vil gjenkjenne den, føle den i seg selv, og vil ikke lenger være i stand til å livnære seg på innbilskehet og forstillelse.

11 Akkurat som hvert menneske frivillig og helt for seg selv gjør bruk av solens vitale virkning på kroppen sin, fordi han erkjenner at på dens lys, varme og innflytelse er materielt liv grunnlagt, slik vil de bruke sannhetens lys alt de trenger for å bevare, styrke og opplyse sin ånd.

12 Da vil en kraft som mennesket aldri har følt før, bli effektiv, fordi hans liv vil tilpasse seg mer og mer til de sanne livsprinsippene, til normene som er etablert av min lov. (323, 19 - 22)

Kampen om åndelig overherredømme på jorden

13 Det er kampen mellom verdensanskuelser og troslærdommer i denne tiden. Alle ønsker å ha rett. Men hvem har rett i denne kampen mellom egoisme og egeninteresse? Hvem er eieren av sannheten?

14. Hvis de som tror seg å være på den fullkomne vei og å eie sannheten, er stolte av det - sannelig, jeg sier dere, de kjenner ennå ikke veien, for på den må man være ydmyk, og det er nok at de ikke anerkjenner sannheten i andres tro for ikke lenger å være ydmyke. Men jeg sa deg allerede i den "andre æra": "Salige er de saktmodige og ydmyke av hjertet."

15 Mannen som fordømmer troen og overbevisningen til sine medmennesker, avviker fra frelsen, for i sin stolthet og utslett søker han å være som sin Gud. (199, 4 - 6)

16 Du spør meg hva jeg ønsker å oppnå når jeg åpenbarer meg åndelig for menneskeheten i denne tiden? Til dette svarer jeg deg: Det jeg søker er deres oppvåkning til lyset, deres åndeliggjøring og deres forening, siden dere til

alle tider har vært splittet. For mens noen har søkt åndens skatter, har andre viet seg til kjærligheten til verdens rikdommer - spiritualisme og materialisme i evig kamp; spiritualister og materialister som aldri kunne forstå hverandre.

17 Husk: Da Israel, i forventning om Messias, hadde ham for sine øyne, delte de seg i troende og fornektende av min sannhet.

Forklaringen er enkel: troende var de som ventet på meg med ånden, og fornektende var de som ventet på meg med "kjødets" sanser.

18 Disse to kreftene vil måtte konfrontere hverandre igjen inntil sannheten kommer ut av denne kampen. Kampen vil bli hard; for jo mer tiden går, jo mer elsker menneskene det jordiske, siden deres vitenskap og oppdagelser får dem til å føle at de lever i et eget rike, i en verden av deres egen skapelse. (175, 4 - 6)

19 I dag tror alle at de kjenner sannheten fullt og helt. Alle religioner hevder å besitte sannheten. Vitenskapsmenn erklærer at de har funnet sannheten. Jeg sier dere at ingen kjenner den absolutte sannheten, siden mennesket ikke engang har vært i stand til å fatte med sinnet den delen som er blitt åpenbart for ham.

20. Alle mennesker bærer i seg en del av sannheten og feil som de blander med sannhetens lys.

21 Kampen nærmer seg der alle disse kreftene kjemper mot hverandre, ettersom hver av dem ønsker å påtvinge sitt verdenssyn. Men til slutt vil det ikke være en menneskelig ideologi eller en vitenskapelig teori eller en religiøs trosbekjennelse som seirer, men den harmoniske foreningen av alle gode måter å se ting på, av alle opphøyde trosretninger, av alle former for tilbedelse som er hevet til den høyeste åndelighet, av alle vitenskaper som er dedikert til å tjene sann menneskelig fremgang.

22. Jeg vil tillate at folk snakker om sine ideer og presenterer dem, at andre offentlig demonstrerer sine kulturer og ritualer, at folk diskuterer og kjemper, at vitenskapsmenn sprer sine mest avanserte teorier, at alt som eksisterer skjult i enhver ånd bryter opp, kommer frem i lyset og gjør seg kjent. For sankerens dag er nær - den dagen da samvittigheten, som en ubarmhertig sigd, skjærer av ved roten alt som er galt i menneskehjertet. (322, 15 - 18)

Kampen mot doktrinen om ånden

23. Presteskapet i denne tiden kler seg kongelig for symbolsk å forrette ved Jesu offer, og selv om de påberoper seg Mitt navn og Min stedfortreder, oppdager Jeg at deres sinn er forvirret, deres hjerter opprørt av stormene av intriger og lidenskaper. Det er ingen som forkynner som en profet at jeg er blant folket i denne tiden. De vil oppleve store lidelser, for det er ingen åndelig forberedelse blant dem. Hvor er oppfyllelsen av dem som lovet foran Jesus å følge hans spor? Hvor er mine apostlers etterfølgere? Er det noen som Johannes, som var blant de første, eller Paulus, som var blant dem som fulgte?

24 Derfor henvender Mesteren seg til dere igjen for å gjenoppta sin undervisning. Jeg ser allerede de nye fariseerne og de skriftlærde styrte mot meg fulle av hat. Akkurat da vil jeg spørre: "Hvor er disiplene mine?" Men når de stolte, de falske, de rike som frykter å miste sin makt, de som er truet av min sannhet, håner meg igjen og forfølger meg, vil ville stormer bryte ut. Men det vil ikke være jeg som kollapse under vekten av korset, men de som krevde offeret til ham som ga dem liv. (149, 32 - 33)

25 Bølgen av materialisme vil stige og bli et opprørt hav, et hav av lidelse, fortvilelse og frykt for menneskelig urettferdighet.

26 Bare én båt vil seile over dette havet av lidenskaper, begjær og menneskehat, og den båten vil være min lovs båt. Lykkelige er de som er sterke når den tid kommer!

27 Men ve dem som sover! Ve de svake! Ve de folkeslag som har satt sin lit til "religiøs fanatisme", for de vil lett bli bytte for de rasende bølgene!

28 Forutser du ikke kampen, o menneskehet? Får ikke mitt ord deg til å forberede deg på å forsvare deg når timen kommer?

29. Mitt lys er i alle, men bare de ser det som ber, som utruker seg selv. Mitt lys snakker til deg gjennom forutelse, gjennom inspirasjon, gjennom intuisjon, gjennom drømmer og fingerpekere. Men du er døv for ethvert åndelig kall, du er likegyldig til ethvert guddommelig tegn.

30 Snart skal dere se mitt ord gå i oppfyllelse og vitne om at alt dette var sant.

31. Min lære og mitt navn vil være målet for alle angrep og forfølgelser, de vil være

grunnen til at sannhetens fiender forfølger dere. Men min lære vil også være lyssverdet til dem som reiser seg og forsvarer troen, og det vil være skjoldet som de uskyldige finner beskyttelse bak. Mitt navn vil være på alles lepper, velsignet av noen, forbannet av andre.

32 Alle menneskets evner vil bli sluppet løs: hans intelligens, hans følelser, hans lidenskaper; hans åndelige evner vil være våkne og klare til å kjempe.

33. For en forvirring det vil bli da! Hvor mange som trodde de trodde på meg, vil måtte overbevise seg selv om at det ikke var sann tro!

34 I mange hjem og hjerter vil kjærlighetens og håpets lampe bli slukket. Barna og ungdommen vil ikke ha noen annen Gud enn verden, og heller ingen annen lov enn jordens. (300, 35- 40)

35. Hva vil skje når folk innser at deres overdrevne kjærlighet til verden og deres tilbedelse av det jordiske har ført dem til en ulykkelig fiasko? De vil forsøke å finne den tapte veien igjen, å spore opp de prinsippene og lovene som man hadde vendt seg bort fra, og i dette arbeidet vil de skape doktriner for seg selv, de vil lage regler for seg selv, filosofier, verdenssyn og teorier vil dukke opp.

36 Alt dette vil være begynnelsen på en ny og stor kamp - nå ikke lenger foranlediget av uærlig streben etter jordisk makt. Ingen flere morderiske våpen vil ødelegge liv, ødelegge hjem eller utgyte menneskeblod. Kampen vil bli annerledes, for da vil de store religiøse samfunnene kjempe mot den nye læren og de nye religionene.

37 Hvem vil gå seirende ut av denne striden? Ingen religion vil gå seirende ut av denne striden, på samme måte som ingen nasjon vil gå seirende ut av den morderiske krigen dere lider under i dag.

38 Min rettferdighet vil seire over krigen for jordisk overherredømme, og senere, i den kampen for å etablere en eller annen doktrine eller religion, vil min sannhet seire.

39 Den eneste og høyeste sannhet vil skinne som lyset fra et lyn i en stormfull natt, og alle vil skue dette guddommelige lysglimt der de er.

40. Mitt budskap vil nå alle, og dere vil alle komme til Meg. Jeg har forberedt alt for tidene som kommer, og min vilje vil bli gjort for alle, fordi jeg er åndenes, verdens,

folkeslagenes og folkeslagenes Herre. (288, 33 - 36+45)

Å ignorere eller bekjempe åndelige gaver og åndelig helbredelse

41. Åndeverdenen vil komme enda nærmere menneskene for å vitne om sin eksistens og tilstedeværelse. Overalt vil det dukke opp tegn, bevis, åpenbaringer og budskap som vedvarende vitner om at en ny tidsalder har begynt.

42. Det vil bli strid, det vil bli uro blant folkene, fordi de religiøse representantene vil spre frykt blant dem som tror på disse budskapene, og vitenskapen vil erklære at disse fakta er usanne.

43 Deretter vil vanlige folk ta mot til seg og reise seg for å vitne om sannheten i bevisene de har mottatt. De vil reise seg som - forlatt av vitenskapen - gjenvant sin helse på en åndelig måte, og de vil vitne om mirakuløse helbredelser, om åpenbaringer av en uendelig kraft og en absolutt visdom.

44 Blant de enkle og ukjente vil menn og kvinner tre frem i det åpne, og deres ord, fulle av lys, vil overraske teologene, filosofene og de lærde. Men når kontroversen er på sitt største, og de fattige blir ydmyket og deres vitnesbyrd fornektet av de stolte, da vil øyeblikket komme da Elias vil kalle de lærde, herrerne og herskerne til ansvar og utsette dem for gransking.

45 Ve de falske og hyklerske i den timen, for da skal fullkommen rettferdighet ramme dem!

46 Det vil være dommens time. Men mange ånder vil reise seg fra den til sant liv, mange hjerter vil bli oppdratt til tro, og mange øyne vil bli åpnet for lyset. (350, 71 - 72)

Kapittel 55 - Renselse av jorden og menneskeheten i dommen

Advarselsstemme fra Gud og naturen før renselsesdommen

1 Jeg har fortalt dere at en veldig stor prøvelse kommer over hele menneskeheten - så stor at det ikke har vært noe lignende i hele deres historie gjennom århundrer og tidsaldre.

2 nå må du forstå at jeg taler til alle dine hjerter og sender deg meldinger og advarsler i mange former, slik at menn kan reflektere og

være våken for min lov, som de kloke jomfruerne i min lignelse.

3 Vil folkene og de forskjellige nasjonene i verden lytte til Meg? Vil dette folket lytte til meg som jeg gjør meg kjent i denne formen? Jeg alene vet; men min plikt som far er å sørge for, på mine barns vei, alle midler for deres frelse. (24, 80 - 81)

4 Sannelig sier jeg dere, hvis folk ikke renser seg i denne tiden fra de flekker de har forårsaket i sin ånd, vil naturkreftene komme som budbringere for å kunngjøre min dom og min herlighet og rense menneskeheten fra all urenheter.

5 Salige er de menn, kvinner og barn som - når de forstår at dommen er nær - priser mitt navn, fordi de føler at "Herrens dag" er kommet. For deres hjerte vil fortelle dem at slutten på den ondes herredømme nærmer seg. Jeg sier dere, disse vil bli frelst ved deres tro, håp og gode gjerninger. Men hvor mange av dem som lever i de dager vil spotte Gud! (64, 67 - 68)

6 De første menneskenes paradiser ble forvandlet til en dal av tårer, og nå er det bare en dal av blod. Derfor, i dag, siden jeg har kommet for å oppfylle løftet gitt til disiplene mine, vekker jeg menneskeheten fra sin åndelige søvn og gir den min kjærlighetslære for å redde den. Jeg søker de åndelige vesener som har skjebnen til å vitne om mine manifestasjoner og mitt ord med sine gjerninger i denne tiden.

7 Når disse som er merket av meg er forent rundt min lov, vil jorden og stjernene bli rystet og det vil være tegn på himmelen; for på den tiden vil Herrens røst bli hørt fra den ene enden av jorden til den andre, og hans guddommelige ånd, omgitt av de rettferdighets ånder, profetene og martyrene, vil dømme den åndelige og den materielle verden. Da vil Den Hellige Ånds tid nå sin fylde. (26, 43 - 44)

8 Mange nasjoner har falt i materialiseringens dype avgrunn, og andre er nær ved å falle; men smerten ved deres fall vil få dem til å våkne fra sin dype søvn.

9 Det er de nasjonene som etter en storhetstid opplevde et forfall og sank ned i smertens, lastens og elendighetens mørke. I dag er det ikke én nasjon, men hele menneskeheten som løper blindt mot død og kaos.

10 Nasjonenes hovmod skal rammes av min rettferdighet. Husk Ninive, Babylon, Hellas, Roma og Kartago. I dem vil du finne dype eksempler på guddommelig rettferdighet.

11 Hver gang mennesker har grepet maktens scepter og tillatt sine hjerter å bli fylt av ugudelighet, arroganse og meningsløse lidenskaper, og dratt sine folk bort i degenerasjon, har min rettferdighet nærmet seg for å frata dem deres makt.

12. Men samtidig har jeg tent en fakkel foran dem som lyser opp veien til deres ånds frelse. Hva ville det bli av mennesker hvis jeg overlot dem til sin egen styrke i øyeblikket av deres prøvelser? (105,45 - 47)

13 Fra avgrunn til avgrunn sank mennesket åndelig til et nivå der det fornektet og glemte Meg - til det ytterste av å fornekte seg selv ved ikke å gjenkjenne sin essens, sin ånd.

14. Bare Min barmhjertighet vil være i stand til å spare mennesker for smerten ved å måtte gjenta veien for å komme til Meg. Jeg alene i min kjærlighet er i stand til å gi midlene på mine barns vei slik at de oppdager den frelsende veien. (173, 21 - 22)

15. Den dagen da vannet (fra syndfloden) ikke lenger dekket jorden, lot jeg fredens regnbue skinne på himmelhvelvingen som et tegn på den pakt Gud har inngått med menneskene.

16. Nå sier jeg til deg: O menneskehet av den "tredje æra", du som er den samme, som har gått gjennom alle disse prøvelsene der du har renset deg selv: Du vil snart oppleve et nytt kaos.

17 Men jeg er kommet for å advare mitt utvalgte folk og menneskeheten for øvrig, som jeg har gjort meg forståelig for i denne tiden. Lytt godt, Mine barn: her er Arken, gå inn i den, Jeg inviterer dere.

18 For deg, o Israel, er arken overholdelsen av min lov. Alle som adlyder mine bud i de mest sorgfulle dagene, i den vanskeligste prøvelsetiden, vil være inne i arken, vil være sterke og vil føle beskyttelsen av min kjærlighet.

19. Og til hele menneskeheten sier Jeg igjen: Arken er Min kjærlighets lov. Alle som praktiserer kjærlighet og barmhjertighet mot sin neste og seg selv vil bli frelst. (302, 17 -19 o.)

20 Jeg har alltid gitt dere tid til å forberede dere og gitt dere midler til å redde dere selv. Før jeg sendte dere min dom for å stille dere

til ansvar ved slutten av en tidsalder eller en periode, manifesterte jeg min kjærlighet til dere ved å advare dere, vekke dere og formane dere til omvendelse, korrigerende og godhet.

21. Men da dommens time var kommet, stoppet jeg ikke opp for å spørre dere om dere allerede hadde omvendt dere, om dere allerede hadde forberedt dere, eller om dere fortsatt holdt fast ved ondskap og ulydighet.

22 Min dom kom til fastsatt tid, og den som visste å bygge sin ark i tide, ble frelst. Men den som spottet da dommens time ble kunngjort for ham, og som ikke gjorde noe for sin frelse, måtte gå fortapt. (323, 51)

Ondskapens makt og herredømme er brutt

23 Frem til nå har det ikke vært menneskelig kjærlighet som har seiret i verden. Det har, som det har vært fra menneskehetens begynnelse, vært volden som hersker og erobrer. Den som har elsket, har blitt offer for ondskap.

24 Ondskapen har utvidet sitt rike og blitt sterk på jorden. Men nettopp i denne tiden kommer jeg for å motsette meg disse kreftene med mine våpen, slik at kjærlighetens og rettferdighetens rike kan opprettes blant menneskene.

25 Før det vil jeg kjempe. For for å gi dere min ånds fred, er det nødvendig at jeg fører krig og fjerner alt ondt. (33, 32 - 33)

26. Mennesker vil komme til enden av sin egen vei og vende tilbake på den samme, og høste fruktene av alt det de sådde - den eneste fremgangsmåten som omvendelse stiger i hjertene. For de som ikke erkjenner sine overtredelser, kan ikke gjøre noe for å gjøre det godt igjen.

27 En ny verden er under forberedelse, de nye generasjonene vil snart komme; men først må de sultne ulvene fjernes, så de ikke tar sauene som bytte. (46, 65 - 66)

28 En spedalskhet av ikke-kroppslig art har spredd seg på jorden, og fortærer hjertene og ødelegger tro og dyd. Dekket med åndelige filler lever folk videre og tror at ingen kan avsløre denne elendigheten fordi folk ikke ser utover det som er materie.

29. Men samvittighetens time nærmer seg, det er det samme som om du sa: Herrens dag, eller hans dom, står for døren. Da vil skam oppstå i noen, og omvendelse i andre.

30 De som hører denne indre stemmen, brennende varm og ubarmhertig, vil i sitt indre føle ilden som fortærer, som ødelegger og rensar. Denne dommens ild kan ikke motstås av synd eller av noe som ikke er rent. Bare ånden kan motstå den fordi den er utstyrt med guddommelig kraft. Derfor, når han har gått gjennom samvittighetens ild, vil han oppstå på nytt, renses for sine feil. (82, 58 - 59)

31 All smerte forårsaket av mennesker vil bli oppsummert i ett eneste beger som vil bli drukket av dem som forårsaket den. Og de som aldri har tillatt seg selv å bli rystet i møte med smerte, vil da skjelve i sin ånd og i sin kropp. (141, 73)

32. Det er nødvendig at himmelen for en kort tid lukker seg for alle, og at den først åpner seg igjen når et eneste rop stiger opp fra jorden, fordi det erkjennes at alle veseners Far er én.

33 Sannelig sier jeg dere: Jeg vil underkaste denne brodermorderiske og egoistiske verden og rens den inntil jeg ser kjærlighet og lys stige opp fra den. Selv til dem som i dag fører sine folk til ruin, som for tiden sår og sprer alle laster, som har skapt sitt rike av misgjerninger, vil jeg gi ordre om å bekjempe forførelsene, fjerne korrupsjonen og rykke opp ondskapens tre med roten. (151, 14 + 69)

34 Mennesket, ved hjelp av sin frie vilje, har bøyet sin utviklingsvei til det har glemt hvem det kom fra; og det har nådd det punktet at dyd, kjærlighet, godhet, fred, brorskap virker fremmed for dets vesen, og det betrakter egoisme, last og synd som det mest naturlige og tillatte.

35 Det nye Sodoma er på hele jorden, og en ny renselse er nødvendig. Det gode frøet vil bli frelst, og fra det vil en ny menneskehet bli dannet. På fruktbare felt vannet med omvendelsens tårer vil mitt frø falle, som vil spire i hjertene til fremtidige generasjoner som vil tilby en høyere form for tilbedelse til sin Herre. (161, 21 - 22)

36. Jeg vil tillate menneskets hånd å bringe ødeleggelse, død og krig, men bare opp til en viss grense. Utover denne grensen vil urettferdigheten, korrupsjonen, villfarelsen og menneskenes streben etter makt ikke kunne gå.

37 Da vil min sigd komme, og den vil skjære av med visdom det min vilje bestemmer. For min

sigd er liv, kjærlighet og sann rettferdighet.
Men du, folk, se og be! (345,91)

38 Tidligere var jorden en tårenes dal, nå er den en blodets dal. Hva vil den være i morgen? En skog av rykende ruiner, som dommens ild har passert over, fortærer synd og kaster ned arrogansen til ubarmhjertige mennesker fordi de forsømte sin ånd.

39 På samme måte vil vitenskapens kjøpmenn bli kastet ut av visdommens tempel, fordi de praktiserte åger med lyset, fordi de vanhelliget sannheten. (315, 61 -62)

40 Full av arroganse reiser de store nasjonene seg, skryter av sin makt, truer verden med sine våpen, er stolte av sin intelligens og sin vitenskap, uten å være klar over skjørheten i den falske verden de har skapt; for en lett berøring av min rettferdighet vil være nok til at denne kunstige verden forsvinner.

41 Men det vil være menneskets hånd selv som ødelegger sitt eget verk; det vil være hans sinn som vil oppfinne måten å ødelegge det han skapte før.

42. Jeg vil sørge for at bare de menneskelige gjerninger som har brakt menneskeheten god frukt, vil bestå, slik at de kan fortsette å bli brukt til fordel for fremtidige generasjoner. Men alt som tjener et korrumpert eller egoistisk formål, vil bli tilintetgjort i min ubønnhørlige doms ild.

43 På ruinene av en verden skapt og ødelagt av en materialistisk menneskehet, vil en ny verden reise seg, hvis grunnlag vil være erfaring, og som vil ha som mål å utvikle seg åndelig oppover. (315, 55 - 56)

Apokalyptiske kriger, farsotter, pest og ødeleggelse

44. Dere lever i fryktens tider, der menneskene renser seg selv ved å tømme sitt lidelsesbeger til fulle. Men de som har studert profetiene visste allerede at tiden var nært forestående da kriger ville bryte ut overalt fordi nasjonene ikke forstod hverandre.

45 De ukjente sykdommene og plagene har ennå ikke dukket opp blant menneskene og forvirret vitenskapsmennene. Men når smerten når sitt høydepunkt blant menneskene, - før 1950, vil de fremdeles ha styrke til å rope: "Guds straff!" Men jeg straffer ikke, det er dere som straffer dere selv når dere avviker fra lovene som styrer deres ånd og kropp.

46 Hvem har sluppet løs og utfordret naturkreftene om ikke menneskets ufornuft? Hvem har trosset Mine lover?

vitenskapsmenns arroganse! Men sannelig sier Jeg dere, denne smerten vil tjene til å rykke opp med roten ugresset som har vokst opp i menneskets hjerte.

47 Markene vil bli dekket av lik, uskyldige mennesker vil også omkomme. Noen vil dø av brann, andre av sult og atter andre av krig. Jorden vil skjelve, naturkreftene vil settes i bevegelse, fjellene vil spy ut sin lava, og havene vil svulme opp.

48. Jeg vil tillate mennesker å presse sin fordervelse til den grensen som deres frie vilje tillater dem, slik at de, forferdet over sine egne gjerninger, kan føle sann omvendelse i sin ånd. (35, 22 - 26)

49 Vitenskapens tre vil bli rystet i orkanens rasen og slippe sin frukt på menneskeheten. Men hvem har løsnet lenkene til disse elementene om ikke mennesket?

50 Det er sant at de første menneskene også lærte smerten å kjenne for å våkne opp til virkeligheten, for å bli vekket til samvittighetens lys og for å rette seg etter en lov. Men det utviklede, bevisste og utdannede mennesket i denne tiden - hvordan våger han å vanhellige livets tre? (288,28)

51 Epidemier vil bryte ut i verden, og en stor del av menneskeheten vil omkomme. Det vil være ukjente og sjeldne sykdommer som vitenskapen vil stå maktesløs overfor.

52. Hele verden vil bli befridd fra ugresset. Min dom vil eliminere egoisme, hat, det umettelige ønsket om makt. Store naturfenomener vil dukke opp.

53 Nasjoner vil bli ødelagt og hele regioner vil forsvinne. Det vil være et rop om alarm til deres hjerter. (206, 22 - 24)

Natur- og jordkatastrofer

54. Menneskehet, hvis dere hadde brukt alt det dere har brukt til å føre blodige kriger på å gjøre humanitære gjerninger, ville deres tilværelse være full av Faderens velsignelser.

Men mennesket har brukt de rikdommene det har samlet til å så ødeleggelse, smerte og død.

55. Dette kan ikke være det sanne livet som de som er brødre og søstre og Guds barn bør leve. Denne måten å leve på er ikke i samsvar med den loven jeg skrev i din samvittighet.

56. For å gjøre deg oppmerksom på den feilen du lever i, vil vulkaner bryte ut, ild vil strømme ut av jorden for å ødelegge ugresset. Vindene vil bli sluppet løs, jorden vil riste, og vannflommene vil ødelegge hele land og nasjoner.

57 På denne måten vil naturens riker uttrykke sin misnøye med mennesket. De har brutt med ham fordi mennesket har ødelagt det ene båndet av vennskap og brorskap etter det andre som bandt ham til naturen som omgir ham. (164, 40 - 42)

58 Mange ulykker vil komme over menneskeheten; det vil bli omveltninger i naturen, elementene vil bryte sine bånd: Ild vil ødelegge hele regioner, vannet i elvene vil gå over sine bredder, havene vil gjennomgå forandringer.

59. Det vil være områder som vil forbli begravd under vann, og nye landområder vil dukke opp. Mange skapninger vil miste livet, og til og med de som er lavere enn mennesket vil gå til grunne. (11, 77)

60. Naturkreftene venter bare på timen for å storme over verden og rense og rense jorden. Jo mer syndig og arrogant en nasjon er, jo tyngre vil min dom komme over den.

61 Denne menneskehetens hjerte er hardt og døvt. Det vil være nødvendig at lidelsens beger kommer til det, slik at det kan høre samvittighetens røst, lovens røst og den guddommelige rettferdighetens røst. Alt vil være for frelsens skyld og Åndens evige liv. Det er ham jeg søker. (138, 78 - 79)

62. Den flommen som rensket jorden for menneskelige urenheter og ilden som falt over Sodoma, kjenner dere i dag som legender. Ikke desto mindre vil du også i denne tiden oppleve hvordan menneskeheten vil bli rystet når jorden skjelver under kraften fra luft, vann og ild. Men jeg sender dere på nytt en ark, som er min lov, slik at den som går inn i den, kan bli frelst.

63. Ikke alle som sier 'Far, Far' i besøkelsens time vil elske Meg, men de som alltid praktiserer Min kjærlighet mot sin neste. Disse vil bli frelst. (57, 61 - 62)

64 En ny syndflod vil bryte inn, som vil vaske jorden ren for menneskelig korrupsjon. Den vil styrte de falske guders altere, sten for sten ødelegge grunnmuren til hovmodets og ondskapens tårn og utslette enhver falsk lære og enhver pervers filosofi.

65 Men denne flommen vil ikke bare bestå av vann, slik den en gang gjorde; for menneskets hånd har sluppet løs alle elementene mot ham, både synlige og usynlige. Han uttaler sin egen dom, straffer og dømmer seg selv. (65, 31)

66. Naturens riker vil rope på rettferdighet, og når de rives opp, vil de få deler av jordens overflate til å forsvinne og bli til hav, og hav vil forsvinne og land vil dukke opp i stedet.

67 Vulkanene vil bryte ut for å forkynne dommens tid, og hele naturen vil settes i voldsom bevegelse og rystes.

68 Be om at dere må oppføre dere som gode disipler, for dette vil være en passende tid for den trinitarisk-marianske åndelige lære å spre seg i hjertene. (60, 40 - 41)

69. Tre fjerdedeler av jordens overflate vil forsvinne, og bare en del vil bli igjen som tilfluktssted for dem som overlever kaoset. Du vil være vitne til oppfyllelsen av mange profetier. (238, 24)

70. Ta ikke feil, for før det "sjette segl" kommer til ende, vil store begivenheter inntreffe: Stjernene vil gi meningsfulle tegn, jordens nasjoner vil stønne, og fra denne planeten vil tre deler forsvinne og bare én vil bli igjen, hvor Den Hellige Ånds sæd vil spire opp som nytt liv.

71 Menneskeheten vil da begynne en ny eksistens, forent i en enkelt lære, et enkelt språk og et enkelt bånd av fred og brorskap. (250, 53)

72. Jeg taler til deg om smerten som du fortjener, som du multipliserer mer og mer, og som, når timen er kommet, renner over.

73 Jeg ville aldri gi et slikt beger til mine barn; men i min rettferdighet kan jeg fortsatt tillate deg å høste frukten av din ondskap, din stolthet og din utslett, slik at du kan vende tilbake til meg i anger.

74. Menneskene har utfordret min makt og min rettferdighet da de med sin vitenskap vanhelliget naturens tempel der alt er harmoni, og deres dom vil nå være ubønnhørlig.

75 Naturkreftene vil bli sluppet løs, kosmos vil bli rystet og jorden vil skjelve. Da vil det være redsel i folket, og de vil ønske å flykte, men det vil ikke være noen flukt. De vil ønske å undertrykke de frigjorte kreftene, men vil ikke være i stand til det. For de vil føle seg skyldige, og når de angrer på sin overmot og dårskap

for sent, vil de søke døden for å unnsnippe straffen. (238, 15 - 17)

76 Hvis folk kjente sine åndelige gaver - hvor mange lidelser de ville lindre! Men de har foretrukket å forbli blinde eller inaktive, mens de lar tider med størst smerte komme over dem.

77. Min lære skal opplyse dere slik at dere kan spare dere selv for de store lidelsene som ble kunngjort for menneskeheten av tidligere tiders profeter.

78. Bare i forbedringen av deres liv kan dere finne den kraften eller evnen til å frigjøre dere fra virkningene av de frigjorte elementene. For ikke bare tro eller bønn er våpnene som gir deg seier over livets slag og motgang: den troen og bønnen må ledsages av et dydig, rent og godt liv. (280, 14 - 15+17)

79 Snart vil en tid med store begivenheter begynne for verden. Jorden vil skjelve, og solen vil sende brennende varme stråler ned over denne verden og brenne dens overflate. Kontinentene vil bli rammet av smerte fra den ene polen til den andre, hele kloden vil bli rensset, og det vil ikke være noen skapning som ikke føler nøden og soningen.

80 Men etter dette store kaoset vil nasjonene gjenvinne roen, og naturkreftene vil roe seg ned. Etter den "stormfulle natten" som denne verden lever i, vil fredens regnbue dukke opp, og alt vil vende tilbake til sine lover, orden og harmoni.

81 Nok en gang vil du se himmelen klar og åkrene fruktbare. Vannet vil igjen være klart og havet stille. Det vil være frukt på trærne og blomster på engene, og avlingene vil være rike. Mennesket, rensset og sunt, vil føle seg verdig igjen og se veien banet for sin oppstigning og vende tilbake til meg.

82. Alle vil bli rene og rensset fra bunnen av for å være verdige til å bevitne den kommende nye tidsalder. For jeg må etablere den nye menneskeheten på et fast fundament. (351, 66 - 69)

Kjærlighetens rettferdighet og Guds barmhjertighet

83 Timen nærmer seg da dommen vil bli fullt ut følt i verden. Hver gjerning, hvert ord og hver tanke vil bli bedømt. Fra de mektige på jorden som styrer nasjonene til de minste, de vil alle bli veid på min guddommelige vekt.

84. Men forveksle ikke rettferdighet med gjengjeldelse, heller ikke oppreisning med straff. For jeg tillater deg bare å høste fruktene av din sæd og spise dem, slik at du kan vite av deres smak og virkning om de er gode eller skadelige, om du har sådd godt eller dårlig.

85 Det uskyldige blodet som utgytes av menneskelig urett, sorgen og tårene til enker og foreldreløse, den fredløse som lider elendighet og sult - de roper alle på rettferdighet, og min fullkomne og kjærlige, men ubønnhørlige rettferdighet kommer ned over alle. (239,21 - 23)

86. Min rettferdighet vil komme over hver skapning og berøre hvert menneske, akkurat som Herrens engel kom over Egypt og fullbyrdet min dom, der bare de som hadde merket sin dør med lammets blod, ble frelst.

87. Sannelig sier jeg dere, i denne tiden vil alle bli frelst som våker og har tro på Frelserens ord og løfter; det guddommelige Lammet som ofret seg selv for å lære dere å be og med fullkommen kjærlighet oppfylle deres forsoningsoppgaver, fordi mitt blod vil beskytte dere som en kappe av kjærlighet.

Men den som ikke våker, den som ikke tror eller den som spotter, vil bli rammet slik at han kan våkne fra sin sløvhet. (76, 6 - 7)

88. Når ropet om hjelp stiger opp til Meg fra det innerste av menneskene og sier til Meg: 'Min Far, vår Frelser, kom til oss, vi går til grunne', da vil Jeg la dem føle Mitt nærvær, Jeg vil åpenbare Min uendelige barmhjertighet for dem og bevise det for dem enda en gang. (294, 40)

89 Det vanlige løpet av livet ditt vil plutselig bli pisket av sterke stormer. Men etterpå, i uendeligheten, vil lyset fra en stjerne skinne, hvis stråler vil gi fred, lys og ro som den inkarnerte ånden trenger for å reflektere over evigheten. (87, 52)

Virkningen av retten

90. Når det ser ut til at alt er over for mennesket, døden har seiret eller ondskapen triumferer, vil vesener stige opp fra mørket til lyset. Fra døden vil de reise seg til sant liv, og fra korrupsjonens avgrunn vil de reise seg for å adlyde Guds evige lov.

91. Ikke alle vil kjenne avgrunnen, for noen har vært forsiktige med å holde seg borte fra den krigen av lidenskaper, ambisjoner og hat,

og har bare levd på kanten av det nye Sodoma; og andre som har syndet mye, vil stoppe i tide, og ved sin rettidige omvendelse og fullstendige fornyelse vil de spare seg mange tårer og mye smerte. (174,53 - 54)
92 Av hele menneskehetens moralske og materielle struktur skal "ikke én stein bli igjen på den andre". For for at det "nye mennesket" skal komme til syne på denne jorden, er det uunngåelig at hver flekk viskes ut, hver synd fjernes, og bare det som inneholder god sæd blir igjen.

93 Utstrålingen av mitt nærvær og min rettferdighet vil bli oppfattet i hele verden, og i lys av det lyset vil avgudene falle, de vanlige tradisjonene vil bli glemt, og de ufruktbare ritualene vil bli forlatt. (292, 33 - 34)

94 Bare én dør vil forbli åpen for menneskets frelse: åndeliggjøringen. Den som vil frelse seg selv, må gi avkall på sin arroganse, sin falske storhet, sine lavere lidenskaper, sin egoisme.
95. Svært bittert vil det begeret være som menneskene må drikke i den store striden. Men jeg sier dere: Salige er de som drikker av dette begeret og deretter forlater jorden som rensede. For når de vender tilbake til denne verden i andre kropp, vil budskapet deres være gjennomsyret av lys, fred og visdom. (289, 60 - 61)

96 De "siste slagene" med sin bitterhet og de "siste virvelvindene" er ennå ikke kommet. Alle kreftene skal ennå kastes i opprør, og atomene skal virvle rundt i kaos, slik at det etter alt dette vil sette inn en sløvhhet, en utmattelse, en tristhet og en avsky som vil gi inntrykk av død.

97. Men dette vil være timen da det vibrerende ekkoet av en basun vil høres i de sensibiliserte samvittighetene, og kunngjøre for dere fra det hinsidige at livets og fredens rike nærmer seg blant mennesker av god vilje.

98. Ved den lyden vil "de døde reise seg" og felle tårer av anger, og Faderen vil ta imot dem som de "fortapte sønner", trette av den lange reisen og trette av den store kampen, og vil forsegle deres ånd med kjærlighetens kyss.

99 Fra den "dagen" vil mennesket avsky krig. Han vil fordrive hat og bitterhet fra sitt hjerte, forfølge synden og begynne et liv i oppreisning og gjenoppbygging. Mange vil føle seg inspirert av et lys de ikke har sett før, og vil sette seg fore å skape en verden i fred.

100 Det vil bare være begynnelsen på nådens tid, fredens tidsalder.

101 Steinalderen ligger allerede langt bak oss. Vitenskapens tidsalder vil også passere, og da vil åndens tidsalder blomstre blant menneskene.

102. Livets kilde vil åpenbare store hemmeligheter slik at menneskene kan bygge en verden som er sterk i vitenskapen om det gode, i rettferdighet og i kjærlighet. (235, 79 - 83)

XIII Transformasjon og fullendelse av verden og skapelsen

Kapittel 56 - Seier og anerkjennelse av Kristi åndelige verk

Spredningen av læren om ånden gjennom Guds budbringere

1 Min lov vil være frelsens ark i denne tiden. Sannelig sier jeg dere: Når syndflodens vann slippes løs av ondskap, smerte og elendighet, vil folk fra andre nasjoner komme i lange tog til dette landet, tiltrukket av dets åndelighet, dets gjestfrihet og dets fred; og når de har lært denne åpenbaringen å kjenne og tror på det jeg har talt som Den Hellige Ånd i mitt nye komme, vil jeg også kalle dem "israelitter etter Ånden".

2 Blant disse folkemengdene vil være Mine budbringere som Jeg vil sende tilbake til deres nasjoner for å bringe det guddommelige budskapet om Mitt Ord til deres brødre.

3 Men ikke alle vil komme til denne nasjonen for å kjenne den læren jeg brakte deg, for mange vil motta den åndelig. (10, 22)

4 Dere skal alle få fred som dere har fortjent, men jeg lover dere bedre tider.

5. Etter renselsen som må finne sted på jorden, vil mennesker sendt av meg dukke opp, dydige åndelige vesener med store oppdrag for å skape den lydige menneskelige familien.

6 Fire generasjoner etter din vil gå, inntil min lære sprer seg over jorden og høster vakker frukt. (310, 50)

Kampen for anerkjennelse av det nye ordet

7 I dag er det en liten folkemengde som omgir meg, men i morgen vil det være enorme folkemengder som samles rundt meg. Blant dem vil fariseerne, hyklerne, komme og søke feil i min lære for å vekke de store massers mening mot mitt verk. De vet ikke at før de oppsøker Mitt verk, vil de selv bli sett gjennom. (66,61)

8 På den tiden dømte tre dommere meg: Annas, Pilatus og Herodes, og folket fullbyrdet dommen over meg. Nå sier jeg deg at mange er mine dommere, og enda større er antallet av dem som vil påføre meg smerte i denne tiden.

9 Men jo mer menn avskyr min lov og min lære - når den er mest forfulgt og avvist, vil troens menns stemme runge, for det samme vil ikke skje som i "Second Era"; nå vil jeg ikke være alene. (94, 67)

10 Det vil være en kort periode når mitt ord gitt i denne tiden vil synes å ha forsvunnet fra jordens overflate.

11 Da vil folk begynne å finne opp åndelige læresetninger, undervise i nye lover og bud. De vil kalle seg mestere, apostler, profeter og Guds sendebud, og jeg vil la dem tale og så en stund. Jeg vil la dem plante frøet sitt slik at når de høster frukten, vil de vite hva de har sådd.

12 Tiden og naturkreftene vil gå over deres frø, og deres skritt vil være som en dom for hvert av disse menneskebarna.

13. Det er nødvendig for verden å kjenne bedraget slik at den kan kjenne sannheten. Da vil sannheten og livets essens som jeg overleverte til deg i denne tiden, gjenoppstå blant menneskene i all sin renhet og åndelighet. (106, 9 - 10)

Kraften i Den hellige ånds lære

14. En ny tidsalder har begynt for menneskeheten; det er lysets tidsalder hvis tilstedeværelse vil være et høydepunkt på alle menneskers åndelige vei, slik at de kan våkne, reflektere, kvitte seg med den tunge byrden av sine tradisjoner, fanatisme og feil, og deretter reise seg til et nytt liv.

15 Noen før og andre senere, litt etter litt vil alle religioner og sekter komme til det usynlige tempelet, Den hellige ånds tempel som er til stede i mitt verk, urokkelig som en søyle som stiger inn i uendeligheten, og venter på folk fra alle folkeslag og generasjoner.

16. Når alle har gått inn i det indre av min helligdom for å be og fordype seg, vil alle oppnå den samme kunnskap om min sannhet. Derfor, når denne kulminasjonen på veien er fullført, vil alle reise seg forent i den samme loven og tilbe sin far på samme måte. (12, 94 - 96)

17 Sammen med folket jeg reiser opp og som jeg rykker fra mørke og uvitenhet, vil jeg oppfylle profetiene som er gitt i tidligere tider, og i møte med mine bevis og mirakler vil verden skjelve, og teologene og tolkerne av profetiene vil brenne sine bøker og forberede seg innvendig for å studere denne åpenbaringen. Menn med titler, vitenskapsmenn, menn med scepter og krone vil stoppe opp for å høre min lære, og mange vil si: "Kristus Frelseren er kommet igjen!" (84, 60)

18 Sannelig sier jeg dere: Mitt Ord vil forvandle karakteren til deres nåværende verden og hele deres liv.

19 For dagens mennesker er verden og dens gleder meningen med livet. Men snart vil de verdsette ånden mer enn kroppen, og kroppen mer enn klærne, og i stedet for å løpe etter verdslig ære, vil de søke åndens udødelighet.

20 I begynnelsen vil det være fanatisme for det åndelige, streben etter det vil bli tatt til ytterligheter; men etterpå vil hjertene roe seg og åndeliggjøring vil blomstre full av sannhet og renhet. (82, 30 - 31)

21. Min lære vil forårsake store omveltninger i verden, det vil bli store endringer i skikker og ideer, og til og med i naturen vil det bli endringer. Alt dette vil indikere begynnelsen på en ny tidsalder for menneskeheten, og åndene jeg snart skal sende til jorden vil tale om alle disse profetiene. De vil forklare mitt ord og beskrive verkene for å hjelpe til med restaurering og oppadgående utvikling av denne verden. (152,71)

22 En "ny sang" vil springe ut av ånden til alle dem som ikke kunne se meg og likevel så meg til slutt fordi de søkte meg til tross for deres ufullkommenhet; og du vet at den som søker meg alltid finner meg.

23 Når det gjelder de som har fornektet meg, som har unngått meg, som har skjult mitt navn, som ikke vil erkjenne mitt nærvær, vil de prøvelsene bli gitt dem på deres vei, som vil

åpne øynene deres og få dem til å se sannheten også. (292, 35 - 36)

24 Som en rasende elv som river med seg alt, slik vil den flommen som de spiritualistiske menneskemassene vil danne, være - en flom som ingen vil være i stand til å stanse fordi dens kraft vil være uovervinnelig. Og alle som ønsker å stå i veien for dens kurs, vil bli feid bort av strømmen.

25 Hvem på jorden kan ha makt til å stoppe utviklingen av åndelige vesener eller utførelsen av Guds råd? Ingen. Det eneste vesen med absolutt makt og rettferdighet er din Far, og han har bestemt at enhver ånd skal utvikle seg til fullkommenhet.

26. Hvis mine guddommelige lover er blitt adlydt av mennesker for en kort tid, vil jeg sørge for at min stemme, som lyden av en høy klokke, vil bli hørt selv av dem som er døde for åndelig liv. (256, 40 - 42)

27. Da, når menneskeheten kjenner min lære og forstår dens betydning, vil den sette sin lit til den og styrke seg i troen på at den er den sikre veien, veiviseren for ethvert menneske som ønsker å leve i rettferdighet, i kjærlighet og i ærbødighet overfor sin neste.

28 Hvis denne læren slår rot i folks hjerter, vil den lyse opp familielivet ved å styrke foreldrene i dyd, ekteskapene i trofasthet, barna i lydighet, og lærerne vil den fylle med visdom. Den vil gjøre herskerne storsinnede, og den vil inspirere dommerne til å utøve sann rettferdighet. Vitenskapsmennene vil føle seg opplyst, og dette lyset vil åpenbare store hemmeligheter for dem til fordel for menneskeheten og dens åndelige utvikling. På denne måten vil en ny tidsalder med fred og fremgang begynne. (349, 35)

Kunnskapen om Kristi gjenkomst i hele verden

29. Når mennesket har sunket ned i avgrunnens dyp og, utmattet av kamp og lidelse, ikke engang lenger har krefter til å redde seg selv, vil det forbløffet oppleve hvordan det fra dypet av sin egen svakhet, fortvilelse og skuffelse springer frem en ukjent kraft som kommer fra ånden. Når sistnevnte innser at timen for hans befrielse er kommet, vil han spre vingene og heve seg over ruinene av en verden av forfengeligheit, egoisme og løgn og si: "Der er Jesus, den forsmådde. Han er i live. Forgjeves har vi forsøkt å drepe ham

hver eneste gang og hver dag. Han lever og kommer for å frelse oss og for å gi oss alle sin kjærlighet." (154, 54)

30 Sannelig sier jeg dere, hvis til og med konger en gang ble overrasket over den elendigheten jeg ble født i, vil de i denne tiden bli like overrasket når alle lærer den iøynefallende måten jeg valgte å bringe dere mitt ord på. (307, 52)

31. For tiden er menneskeheten i den forberedende fasen. Det er min rettferdighet som er på jobb i den, uten at folk allerede legger merke til det. For i sin stolthet, i sin hovmodige materialisme, tilskriver de alle hendelsene i deres liv, som er uunngåelige for dem, tilfeldigheter.

32. Men snart vil Mitt kall nå hjertene, og da vil de nærme seg Meg angrende og be Meg om å tilgi deres hovmod og deres feil.

33 Dette vil være korsets time for menneskets ånd, når han for en kort stund opplever en absolutt tomhet etter sine store skuffelser, når han innser falskheten i sin selvhøytidelighet, forfallet i sin makt, falskheten i sine ideologier.

34. Men denne tilstanden av forvirring vil ikke vare lenge, for da vil mine budbringere dukke opp og spre mitt nye budskap.

35 Enda en gang, som i tidligere tider da budbærerne av min lære dro ut fra Østen og brakte kunnskapen om mitt ord til Vesten, slik skal verden på denne tiden igjen se mine budbringere bringe lyset av dette budskapet til nasjonene og til hjemmene.

36. Vil det virke underlig for menneskene at lyset nå går fra vest til øst? Vil de derfor ikke gjenkjenne budskapet som mine budbringere bringer dem i mitt navn? (334, 42 - 45)

37. Det er hele raser som ikke anerkjenner Meg, det er folk som hardnakket distanserer seg fra Mine lover, som ikke ønsker å kjenne Min lære, som motsetter seg den fordi de anser den for å være ute av tiden.

38. De er de som ikke har forstått Meg, som insisterer på jordiske friheter. De er også de som ofte gjør godt for sin egen fordel og ikke av sjenerøsitet.

39. Men til hvert folk og hver rase er min rettferdighet og prøvelser tildelt, og disse kommer dag for dag for endelig å gjøre deres hjerter og ånder fruktbare, som om de var dyrkbare marker, og etter at de er blitt bearbeidet, for å plassere frøet i dem, det

evige frøet av min kjærlighet, min rettferdighet og mitt lys.

40. Disse folkeslagene vil tale om Meg med kjærlighet, disse rasene vil da sette sitt håp til Meg, og i ånden til alle folkeslagene i denne menneskeheten vil det lyde jubelsanger, lovprisningskor og kjærlighet til alle menneskers eneste Herre. (328,12)

Kapittel 57 - Omstilling og endring på alle områder

Ny og dypere innsikt

1 Tiden nærmer seg da de åndelige åpenbaringer vil åpenbare den lysende vei for menneskene slik at de kan kjenne de hemmeligheter som er skjult i skapelsens favn.

2. Min ånds lys vil åpenbare for deg veien til å tilegne deg sann vitenskap, som gjør det mulig for mennesket å bli anerkjent av skapningene som omgir ham og av skapelsens naturlige krefter og å oppnå lydighet, og dermed oppfylle min vilje om at mennesket skal underlegge seg jorden. Men dette vil bare skje når menneskets ånd, opplyst av samvittighet, har pålagt kroppens svakheter sin kraft og lys. (22, 19)

3 Dagen er allerede nær da menneskene vil forstå hvilken betydning ånden har, for mange som tror de tror, tror ikke, og andre som tror de ser, ser ikke. Men når de først forstår sannheten, vil de innse at det ville være barnslig, urettferdig og urimelig å fortsette å nære en enhet som tilhører et annet liv med verdens frukter.

4 Da vil de søke lyset i religionene, og i deres åndelige kvaler og deres pinefulle ønske om å finne sannheten, vil de fjerne falskheten i læren og utrydde alt overfladisk og ytre som de finner i de forskjellige kultene til de oppdager den guddommelige essensen. (103, 42)

5 Menneskeheten vil helt sikkert bli lei av å fortsette å så hat, vold og egoisme. Hvert frø av hat det sår, vil formere seg på en slik måte at kreftene ikke vil være tilstrekkelige til å høste av det.

6. Dette uforutsette resultatet, hinsides deres menneskelige makt, vil stoppe dem i deres fantastiske og gale kurs. Etterpå vil jeg utføre et mirakel i alle hjerter ved å la

nestekjærlighet blomstre der det bare var egoisme.

7 Folk vil igjen tilskrive meg all fullkommenhet, allvitenhet og høyeste rettferdighet. De vil huske at Jesus sa: "Intet blad på treet beveger seg uten Faderens vilje." For i dag, ifølge verden, beveger treet blad, de levende skapningene og stjernene seg ved en tilfeldighet. (71, 30)

8. Når min stemme gjør seg hørt på en åndelig måte i menneskeheten, vil folk føle noe vibrere som alltid har vært i dem, selv om det ikke kunne uttrykke seg i frihet. Det vil være ånden som - oppmuntret av sin Herres stemme - vil reise seg og svare på mitt kall.

9 Da vil en ny tidsalder begynne på jorden, for du vil ikke lenger se på livet nedenfra, men vil se på det, gjenkjenne det og nyte det fra høyden av din åndelige opphøyelse. (321, 38 - 39)

10 Først når sinnet ikke lenger oppfordrer ånden til å observere og fordype seg i vitenskap, men ånden løfter og leder sinnet, vil mennesket oppdage det som for øyeblikket virker uutgrunnet for ham, og som likevel er bestemt til å bli åpenbart for ham så snart han har åndeliggjort sin intelligens. (295, 37)

11 Jeg har fortalt dere at tiden vil komme da lyset vil vise seg på alle steder, i alle land, på alle kontinenter. Dette lyset vil skinne i henhold til menneskets åndelige trening. Men gjennom det samme vil en ny og mer nøyaktig oppfatning av skapelsen bli dannet, et nytt begrep om åndelighet. På denne måten vil et nytt stadium av åndelig utvikling begynne. (200, 41)

12 Når mennesker kommer til å tenke universelt i kjærlighet, vil hver og en streve for å fullkommengjøre seg selv, for å gjøre bedre rettferdighet mot andre og for å tjene dem. All frykt for straff vil være overflødig; mennesket vil adlyde lovene ikke av frykt, men av overbevisning. Først da vil menneskeheten ha utviklet seg åndelig og intelligent. (291, 25)

13. Når dette mitt frø har spiret i hjertene til menneskene som utgjør menneskeheten, vil det skje en absolutt forandring i menneskenes liv. Hvor stor forskjell vil de vise både i sitt menneskelige liv og i sin åndelige tilbedelse av Gud, hvis man gjør sammenligningen mellom måten å leve, tro, tilbe, "kjempe" og tenke på tidligere tiders mennesker og de som lever åndelighet.

14 Fra den tiden med fanatisme, avgudsdyrkelse, materialisering og absurde trosdogmer vil ikke én stein bli stående på den andre. Alle feilene som deres forfedre og dere selv har testamentert til de kommende generasjoner, vil bli fjernet. Alt som ikke har noen essens av godhet og sannhet i seg, vil ikke bestå. Men alt det gode som dere har arvet, vil de bevare.

15. Denne læren, som presenteres i en mer åndelig form enn i tidligere tider, vil måtte kjempe blant mennesker, nasjoner, kirker og sekter for å få aksept og fotfeste. Men så snart den korte tiden med forvirring er over, vil freden komme til folket, og de vil glede seg når de tar fra mitt ord den betydningen det alltid har hatt.

16 Ideene om min guddommelighet, om det åndelige livet og om formålet med din eksistens vil bli satt i de rette kanalene, fordi hvert menneske vil være en god tolk av alt som er blitt fortalt deg av din Mester, hans budbringere og profeter i lignelser og allegorier.

17 Denne uttrykksformen ble bare delvis forstått av folket. Det var den undervisningen som var ment for dem i samsvar med deres økende åndelige og intellektuelle forståelsesevne. Men siden de ønsket å vite alt på en gang, ble de viklet inn i flere og flere motsetninger og gale ideer, fordi de ga materielle tolkninger til det som bare kunne tolkes på en åndelig måte. (329, 22 - 26)

Opplysning gjennom mennesker sendt av Gud

18. Jeg har lovet dere å sende ånder av stort lys for å leve blant dere. Disse venter bare på tiden for å nærme seg jorden, for å inkarnere og oppfylle et stort gjenopprettelsesoppdrag.

19 Hvis disse åndene da lever i denne verden - hva har dere da å lære dem? Sannelig sier jeg dere: Ingenting! For de vil komme for å undervise, ikke for å lære.

20 Du vil bli overrasket over å høre dem snakke fra barndommen om dype ting, å se dem samtale med forskere og teologer, forbløffe voksne med sin erfaring og foreslå den rette veien for barn og unge.

21 Salig er det hjem som mottar en av disse ånder i sitt skjød. Hvor tung vil ikke forsoningens byrder være for dem som søker

å forhindre oppfyllelsen av oppdraget til mine budbringere! (238, 30 - 31)

22 Jeg sier deg igjen at du ikke vil mangle mennesker i verden som er utstyrt med stort lys, som vil belyse din vei og så ditt liv med kjærlighet.

23 Menneskeheten har alltid hatt nærvær av disse menneskene på jorden, men det kommer tider da store legioner av høye lysånder vil komme til verden, som vil fjerne den falske verden du har skapt for å reise opp en ny der fred pustes og sannheten regjerer.

24 De vil lide mye under menneskenes ondskap. Men dette er ikke noe nytt, siden ingen av Guds budbringere har unnsuppet forfølgelse, latterliggjøring og fiendtlighet. De må komme til verden og bo på den fordi deres tilstedeværelse på jorden er nødvendig.

25 De vil komme og henvende seg kjærlig til menneskenes hjerter. Deres ord, gjennomsyret av Faderens rettferdighet, vil ramme stoltheten og hovmodet til alle dem som har erstattet sin ånds ydmykhet med forfengelighetens prakt, hovmod, falsk makt og falsk ære.

26. Disse vil være de første til å reise seg og peke på mine sendebud med fingre som skjelver av sinne. Men dette vil tjene til å gjøre det mulig for mine tjenere å gi store vitnesbyrd om sannheten de har brakt til verden i hver prøvelse de blir utsatt for.

27. Dere vet ikke for øyeblikket på hvilke måter i menneskelivet de vil dukke opp. Men jeg sier dere at noen av dem vil dukke opp i de store religiøse samfunnene. Disse vil kjempe for forening og åndelig harmoni for alle mennesker.

28 Andre vil reise seg blant vitenskapsmennene og vise med frukten av sine inspirasjoner at vitenskapens sanne endelige formål er menneskets åndelige fullkommenhet, og ikke dets utarming og ødeleggelse.

29. På alle livets områder vil Mine tjenere komme frem i lyset, bære Min Lov i sine hjerter og bekrefte med ord og gjerninger alt det Jeg har talt til dere i denne tiden. (255, 43 - 47)

Forvandlingen av mennesket

30. Jeg forkynner dere profetisk en ny verden og en åndeliggjort menneskehet, men når

dette ordet blir kjent, vil det igjen ikke bli trodd.

31 Generasjon etter generasjon skal forgå, menneskenes hovmod skal slippe løs stormer og oversvømmelser, pest og farsotter, og menneskehetens jammer skal ryste verdensrommet.

32 Men etter alt dette vil de nye innbyggerne på jorden begynne et liv med selvransakelse og åndeliggjøring ved å bruke den umåtelige erfaringsskatten som tidligere generasjoner har etterlatt dem, og det guddommelige frøet vil begynne å spire.

33. I hver ånd finnes den guddommelige kimen, som har kommet ut fra meg, og akkurat som dine barn arver sine foreldres egenskaper eller karakter, slik vil de åndelige vesener til slutt manifestere det de har arvet fra sin himmelske Far: kjærlighet. (320, 9 - 11)
34 Etter den nye vannflommen vil regnbuen skinne som et symbol på fred og på den nye pakt som menneskeheten vil inngå åndelig med sin Herre....

35. Dere må forberede dere på en hard kamp, for dere vil alle måtte kjempe mot ondskapens drage, hvis våpen er ærgjerrighet, hat, jordisk makt, utsvevelser, forfengeligheit, egoisme, løgn, avgudsdyrkelse og fanatisme - alle onde krefter som er født av menneskehjertet, og som dere må kjempe mot med stort mot og tro inntil dere har overvunnet dem.

36. Når dine lidenskapers drage er blitt drept av dine lysvåpen, vil en ny verden fremstå for menneskenes øyne - en ny verden, selv om den er den samme; men den vil fremstå vakrere. For da vil menneskene bruke den til sin velferd og fremgang, og innpode et ideal om åndeliggjøring i alt de gjør.

37. Hjertene vil bli foredlet, menneskenes sinn vil bli opplyst, ånden vil kunne vitne om sin eksistens. Alt som er godt vil blomstre, alt som er oppløftende vil tjene som frø for menneskelige gjerninger. (352, 61 - 64)

38. Mennesket har sunket til avgrunnen, og inntil der har samvittigheten fulgt ham og ventet på den rette tiden for å bli hørt. Snart vil denne stemmen bli hørt i verden med en slik kraft som du ennå ikke kan forestille deg.

39. Men dette vil få menneskeheten til å reise seg fra sin avgrunn av stolthet, materialisme og synd, til å vaske seg i omvendelsens elver av tårer og begynne å utvikle seg oppover på åndeliggjøringens vei.

40 Jeg vil hjelpe alle mine barn, for jeg er oppstandelsen og livet som reiser de "døde" fra deres grav.

41. I det livet som jeg tilbyr menneskeheten i dag, vil menneskene gjøre min vilje og gi avkall på den frie viljen av kjærlighet, overbevist om at den som gjør Faderens vilje, verken er tjener eller slave, men et sant Guds barn. Da vil du kjenne sann lykke og fullkommen fred, som er frukten av kjærlighet og visdom. (79, 32).

42. Jeg sier dere, i denne "tredje æra" - selv om det virker umulig for dere - vil fornyelsen og frelsen av menneskeheten ikke være vanskelig, siden forløsningsarbeidet er guddommelig arbeid.

43. Det vil være Min kjærlighet som bringer mennesker tilbake til lysets og sannhetens vei. Min kjærlighet, som i hemmelighet trenger inn i hvert hjerte, kjærtegner hver ånd, manifesterer seg gjennom hver samvittighet, vil forvandle de harde steinene til følsomme hjerter, vil gjøre materialistiske mennesker til åndelige vesener og forherdede syndere til mennesker med godhet, fred og god vilje.

44. Jeg taler til deg på denne måten fordi ingen kjenner bedre enn Jeg utviklingen av din ånd, og Jeg vet at dagens menneske, til tross for sin store "materialisme", sin kjærlighet til verden og sine lidenskaper utviklet til den største synd, bare i utseende lever som en slave av "kjødet" og det materielle livet. Jeg vet: så snart han i sin ånd føler den kjærlige berøringen av min kjærlighet, vil han raskt komme til meg for å kvitte seg med sin byrde og følge meg på sannhetens vei, som han ubevisst lengter etter å reise. (305, 34 - 36)

45. Vær årvåken, og du vil være vitne til omvendelsen av dem som hadde fornektet Meg, akkurat som du vil være vitne til tilbakevendelsen av dem som hadde forvillet seg fra den sanne vei.

46 Vitenskapsmenn som har viet sitt liv til å søke etter ødeleggende elementer og krefter, vil, når de føler at dommen nærmer seg, vende tilbake til sannhetens vei for å vie sine siste dager til moralsk og materiell gjenoppbygging av verden.

47. Andre, som i sin arroganse har forsøkt å ta Min plass i de åndelige vesener, vil stige ned fra sine troner for å etterligne Meg i ydmykhet. Og også menn som en gang rørte opp nasjoner og slapp løs kriger, vil erkjenne

sine forbrytelser og fryktelig streve for menneskehetens fred. (108, 39)

48. Når mitt lys har gjennomtrenget alle hjerter, og menneskene som leder nasjonene, som instruerer dem, og alle de som har de viktigste oppgavene å oppfylle, lar seg lede og inspirere av det høyere lyset som er samvittigheten, da kan dere stole på hverandre, da kan dere stole på deres brødre, fordi mitt lys vil være i alle, og i mitt lys vil mitt nærvær og min kjærlighets rettferdighet seire. (358, 29)

49. Min lære vil bli hørt igjen av menneskeheten, men ikke fordi min Lov har vendt tilbake til menneskene, for den var alltid skrevet i deres sinn. Det vil være menneskene som vender tilbake til Lovens vei.

50 Denne verden vil være bildet av den fortapte sønnen i min lignelse. Som ham vil den finne Faderen som venter på den på sin plass, for å omfavne den med kjærlighet og sette den ned for å spise ved sitt bord.

51. Timen for denne menneskehetens tilbakevending til Meg er ennå ikke kommet, og den har heller ikke fått igjen en del av sin arv, som den vil sløse bort i fester og fornøyer til den er naken, sulten og syk, og deretter løfte sine øyne til sin Far.

52 Det er nødvendig å gi noen flere "øyeblikk" til dem som jager etter verdens goder, slik at deres skuffelse da kan bli fullstendig; slik at de endelig kan overbevise seg selv om at gull, makt, titler og kjødets gleder aldri vil gi dem åndens fred og velvære.

53 Tiden for selvransakelse i samvittighetens lys nærmer seg for hele menneskeheten. Der vil de lærde, teologene, vitenskapsmennene, herskerne, de rike og dommerne spørre seg selv hva som var den åndelige, moralske eller materielle frukten de høstet og som de kan gi menneskeheten å spise.

54. Etter den tid vil mange vende tilbake til meg fordi de vil innse at til tross for den prestisje de nøt på jorden, manglet de noe for å fylle tomheten som deres ånd hadde falt i, som bare kan næres av fruktene av åndelig liv. (173, 19-20 + 57- 58)

55. Fra dagens mennesker uten åndelighet og kjærlighet vil Jeg frembringe de generasjoner som så ofte er profetert av Mitt Ord. Men først vil jeg arbeide på disse folkene som i dag feilbedømmer, kriger mot og ødelegger hverandre.

56. Da, når fullbyrdelsen av min dom har passert over alle og ugresset har blitt rykket opp med røttene, vil en ny menneskehet begynne å dukke opp som ikke lenger bærer i sitt "blod" frøene til splid, hat eller misunnelse, fordi "blodet" til sine foreldre renses seg selv i smeltedigelen av smerte og anger.

57. Jeg vil ta imot dem og si til dem: "Be, be og det vil bli gitt deg", slik jeg sa til deg i den andre æra. Men i dag legger jeg til: vet hvordan du skal spørre. (333, 54)

Endringer og omveltninger på alle livsområder

58. Den materielle verden, planeten, er ikke nær sin oppløsning, men slutten på denne verden av feil og synder, av mørke og dårlig vitenskap, vil bli forårsaket av lyset fra Min lære, og på dens ruiner vil Jeg bygge en ny verden av fremgang og fred. (135, 5)

59 Stor vil den forvandlingen være som menneskeheten vil gjennomgå i løpet av kort tid. Sosiale organisasjoner, prinsipper, trosbekjennelser, doktriner, skikker, lover og alle ordener i menneskelivet vil bli rystet i sine grunnvoller. (73, 3)

60 Menn, nasjoner, raser og folk, de vil alle måtte svare på det guddommelige kallet når menneskets ånd, trett av sitt fangenskap på jorden, reiser seg, bryter materialismens lenker og roper jubel av åndelig frigjøring. (297, 66)

61. Tiden vil komme da det vil fremstå mennesker som virkelig elsker min lov, som vil være i stand til å forene den åndelige lov med verdens lov, det vil si: den evige makt med den timelige makt.

62 Det vil ikke bli gjort for å slavebinde åndene som i tidligere tider, men for å vise dem veien til lyset, som er åndens sanne frihet.

63. Da vil moralen vende tilbake til familiens bryst, det vil være virkelige steder for utdanning og åndelighet i dine skikker. Det vil være tiden da samvittigheten vil få sin stemme hørt og når mine barn vil kommunisere med min guddommelighet fra ånd til ånd, når rasene vil smelte sammen.

64. Alt dette vil bestemme forsvinningen av mange forskjeller og tvister; for - selv om din verden er så liten - har du ennå ikke forstått hvordan du skal leve sammen som en familie,

du har ikke vært i stand til å tilby meg en enhetlig form for tilbedelse.

65. Det gamle Babel dømte dere til denne atskillelsen av folkeslag og raser, men opprettelsen av mitt åndelige tempel i menneskenes hjerte vil frigjøre dere fra denne forsoningen og få dere til å elske hverandre i sannhet. (87,10)

66. Det vil komme en tid da menneskets ønske om å utvikle sin ånd høyere vil være så brennende at det vil bruke alle midler til rådighet for å forvandle denne tårenes dal til en verden der harmoni hersker, at det vil oppnå "det umulige", at det vil gå til oppofrelse og overmenneskelige anstrengelser for å forhindre kriger.

67 Det vil være disse menneskene som vil bringe denne verden opp, som vil fjerne lidelsens beger fra menneskelivet, som vil gjenoppbygge alt det tidligere generasjoner har ødelagt i sin blinde streben etter makt, i sin materialisering og uforsiktighet.

68. De vil være de som våker over sann tilbedelse for Meg - den tilbedelse uten fanatisme eller ytre og unyttige tilbedelseshandlinger. De vil prøve å få menneskeheten til å forstå at harmoni mellom menneskelige lover og åndelige lover og deres oppfyllelse er den beste tilbedelse som mennesker kan tilby Gud. (297, 68 - 69)

69 Tiden for riter, altere og kirkeklokker går nå mot slutten blant menneskene.

Avgudsdyrkelse og religiøs fanatisme vil gi sine siste livstegn. Det vil komme den tid med kamp og kaos som jeg stadig har kunngjort for dere.

70. Da, når freden har vendt tilbake til alle åndelige vesener etter stormen, vil menneskene ikke lenger bygge kongelige palasser til min ære, heller ikke vil folkemengdene bli kalt sammen av lyden av klokker, og heller ikke vil de menn som føler seg store utøve makt over folkemengdene. Tiden vil komme for ydmykhet, for brorskap, for åndelighet, som vil bringe likhet av åndelige gaver til menneskeheten. (302, 37)

71 I nåtiden er mannen med ljaen til stede med den oppgave å hugge ned hvert tre som ikke bærer god frukt. I denne store kampen vil bare rettferdighet og sannhet seire.

72 Mange kirker vil forsvinne, noen vil bli igjen. I noen vil sannheten skinne, i andre vil bare bedrag bli tilbudt. Men rettferdighetens

sigd vil fortsette å skjære til hvert frø som finnes på jorden er siktet. (200, 11)

73. Dette er fortsettelsen av min lære, men ikke tidenes ende slik mennesket tolker den. Verden vil fortsette å gå i bane i verdensrommet, åndelige vesener vil fortsette å komme til jorden og inkarnere for å oppfylle sin skjebne. Mennesker vil fortsette å befolke denne planeten i fremtiden, og bare livsstilen blant mennesker vil endre seg.

74. Forandringene som menneskelivet vil gjennomgå vil være store, så store at det vil virke som om en verden tar slutt og en annen begynner på nytt. (117, 14)

75 Det er dit dere alle er på vei, mot et liv i glede og fred, ikke mot avgrunnen og "døden" som deres hjerter tror dere er på vei mot.

76. Det er sant at dere må oppleve mange bitre ting før tiden for deres åndeliggjøring kommer. Men verken død, krig, pest eller sult vil stanse livets gang og denne menneskehetens åndelige utvikling. Jeg er sterkere enn døden, og derfor vil jeg gi deg tilbake til livet hvis du skulle omkomme, og vil la deg vende tilbake til jorden når det er nødvendig.

77 Jeg har fortsatt mange ting å åpenbare for deg, elskede menneskehet, min bok av guddommelig visdom har fortsatt mange overraskelser. (326, 54)

Kapittel 58 - Kristi fredsrrike og fullendelsen av skaperverket

Den avgjørende kraften i Kristi fredsrrike

1 akkurat som jeg kunngjorde dere disse tider med store lidelser, sier jeg dere også at når forvirringen er over, vil harmoni komme blant menneskene.

2 De arrogante, de som tror seg store, de som er uten nestekjærlighet og rettferdighet, vil bli holdt tilbake for en tid i det hinsidige, slik at godhet, fred og rettferdighet kan utvikle seg på jorden og åndelighet og god vitenskap kan vokse blant dem. (50, 39 - 40)

3 I menneskenes liv har det onde alltid undertrykt det gode. Men jeg sier dere igjen at det onde ikke vil seire, men at min lov om kjærlighet og rettferdighet vil styre menneskeheten. (113, 32)

4. De åndelige vesener som inkarnerer i menneskeheten i disse dager vil være så

forpliktet til godhet i sitt flertall at når mennesker dukker opp som er tilbøyelige til det onde, vil de måtte bøye seg, uansett hvor mektige de måtte være, for sannhetens lys som de vil sette foran dem - helt i motsetning til det som skjer for tiden. For siden de korrupte er i flertall, har de skapt ut av det onde en makt som kveler, smitter og omfavner det gode. (292, 55)

5 På den tiden, o disipler, vil det nye Jerusalem være i menneskenes hjerte. Dere vil nå høye grader av åndeliggjøring, og jeg vil ikke bare sende ånder med stor utvikling for å inkarnere blant dere slik at de kan bringe dere mine budskap. Jeg vil også sende dere ånder som trenger deres dyd, og som, når de lever blant dere, vil rense seg for sine synder.

6 i de tider vil det motsatte av i dag skje, der jeg sender deg rene ånder og du returnerer dem farget til meg. (318, 46)

Den nye mannen

7 Folk vil reise seg fra skitt, gjørme og synd til lov og dyd og vandre på kjærlighetens og nådens veier. Overalt vil min Ånd bli følt, hvert øye vil se meg, hvert øre vil høre meg, og hvert sinn vil forstå mine åpenbaringer og inspirasjoner.

8 Mennesker som man trodde var klønede og utdannede, vil plutselig bli opplyst og forvandlet til mine profeter. Fra deres lepper vil det komme ord som vil være som krystallklart vann på visne hjerter.

9 Dette vannet vil profetene hente fra visdommens og sannhetens kilde, som jeg er; i det vil menneskene finne helse, renhet og evig liv. (68,38 - 39)

10. Mitt rike er forbeholdt barn av god vilje som omfavner sitt kors av kjærlighet til sin Far og sin neste. Dette riket som jeg snakker til deg er ikke på et bestemt sted, det kan eksistere på jorden du bor så vel som på alle åndelige hjem; for mitt rike består av fred, lys, nåde, styrke, harmoni, og alt dette kan du oppnå - om enn i en begrenset form - allerede i dette livet. Du vil oppnå åndelig fylde bare hinsides denne verden som du for tiden bebor. (108,32)

11 Sannelig sier jeg dere: Selv om menneskene i dag er mer materie enn ånd, vil de i morgen være mer ånd enn materie.

12 Mennesker har forsøkt å materialisere sin ånd fullstendig, men de vil ikke oppnå den

totale materialiseringen. For sinnet er som en briljant, og en briljant slutter aldri å være slik, selv når den har falt i skitten. (230, 54)

13. Folk vil vie sin vitenskap, sin styrke, sitt talent og sitt hjerte til å tjene min guddommelige sak uten å forsømme sine plikter, sine oppgaver i verden. De vil vende seg til de sunne gledene som er sunne for deres ånd og deres kropp. De vil kjempe for sin fornyelse og sin frihet, vil ikke la seg bli smittet, vil ikke ta noe de ikke trenger. Da vil korrupsjon, skamløshet forsvinne fra jorden, da vil ånden ha oppnådd absolutt herredømme over deres kroppslige skall [sjel], og selv om den fremdeles bor i en kropp, vil den føre et åndelig liv i kjærlighet, brorskap og fred.

14 Dette vil være tiden da kriger vil forsvinne, da det vil være gjensidig respekt og hjelpsomhet, da du vil innse at du ikke lenger kan disponere over din nestes liv eller ditt eget. Dere vil da vite at dere ikke eier deres eget liv, heller ikke deres barn og ektefeller, heller ikke denne jorden, men at jeg er eier av hele skaperverket. Men siden dere er mine elskede barn, er dere også eiere av alt som er mitt.

15. Men selv om Jeg er Herre og Eier av alle skapte ting, er Jeg ikke i stand til å drepe Mine skapninger, til å skade noen, eller til å påføre dem smerte. Hvorfor har da de som ikke er eierne av livet beslaglagt det som ikke tilhører dem for å kvitte seg med det?

16 Når menneskene har forstått denne læren, vil de ha tatt et skritt oppover i sin åndelige utvikling, og denne verden vil være et hjem for avanserte åndelige vesener.

17. Du vet ikke om du vil bebo denne planeten igjen etter den tid. Jeg vil bestemme dem som vil oppleve disse nådens tider, som vil se dette jordiske riket som i en annen epoke var en dal av tårer, ødeleggelse og død.

18 De havene, fjellene og åkrene som var vitner til så mye smerte, vil da bli forvandlet til et sted med fred, til et bilde på verden utenfor.

19. Jeg har kunngjort deg at når kampene opphører, vil Mitt rike allerede være nær deg, og da vil din ånd blomstre i dyder. Min lære vil være til stede i alle åndelige vesener, og jeg vil gjøre meg kjent gjennom menn og kvinner. (231, 28 - 30)

20 Jeg har forberedt en tid da menneskeheten skal reise seg i lydighet. Dine barnebarn skal få se den herlighet jeg vil utgyte over denne jorden.

21. For min vilje må oppfylles på denne verden som jeg ga dere som et jordisk paradys, og tiden vil komme da de åndelige vesener vil komme til denne planeten som har nådd et høyt utviklingsnivå, som har kjempet. Mitt guddommelige lys vil overstråle jorden, og oppfyllelsen av min lov vil regjere over den. (363, 44)

Jorden som løftets land og avspeiling av himmelriket

22 Denne jorden, vanhelliget av synd, besudlet av forbrytelser og besudlet av grådighet og hat, må gjenvinne sin renhet. Menneskelivet, som har vært en uopphørlig kamp mellom godt og ondt, vil bli et hjem for Guds barn, et hjem for fred, brorskap, forståelse og edle ambisjoner. Men for å oppnå dette idealet, må menneskene gå gjennom prøvelser som vil riste dem ut av deres åndelige sløvhet. (169, 14)

23 Jeg vil ikke bygge en ny verden på synder, hat og laster; Jeg vil bygge på et solid fundament av fornyelse, erfaring og omvendelse; Jeg vil forvandle alt i deg. Selv fra mørket vil lyset bryte frem, og fra døden vil jeg skape liv.

24 Selv om mennesker har besudlet og vanhelliget jorden - i morgen vil de med sine gode gjerninger gjøre dette hjemmet verdig, som vil bli anerkjent som løftets land, som de vil komme til for å utføre edle oppgaver. Hvem kan da tvile på forvandlingen av verden? (82, 44 - 45)

25 Jeg bygger for tiden Den hellige ånds tempel. Men når det er bygget, vil det ikke være flere forsamlingshus, kirker og pilegrimssteder, eller de vil ha mistet sin eksistensberettigelse, sammen med sine religiøse symboler, sine ritualer og tradisjoner. Da vil dere føle min storhet og mitt nærvær, dere vil gjenkjenne universet som kirke og kjærligheten til deres neste som tilbedelse.

26 Fra Moder Naturs favn vil det springe ny kunnskap som vil gjøre din vitenskap til en vei til velvære, for den vil bli satt på rett vei av samvittigheten, som er Guds stemme.

27 Hjernen vil ikke lenger være verdens herre, men Åndens medarbeider som vil lede og opplyse den. (126, 35 - 36)

28. Da, når verden oppnår sin fornyede frigjøring og går inn i dette rettferdige og gode livet ledet av Elias' lys, vil du få en refleksjon her på jorden av det åndelige livet som venter deg hinsides dette livet, for så å nyte evig fred og lys fra din Far.

29. Men hvis du lurar på hvordan alle nasjonene vil forene seg til ett folk, som de stammene som dannet nasjonen Israel, sier jeg til deg: Ikke bekymre deg, for når nasjonene alle er ført ut i "ørkenen", vil visitasjonene smi dem sammen, og når dette skjer, vil en "ny manna" falle fra himmelen på alle trengende hjerter. (160, 39)

30 På samme måte som det lovede landet ble delt ut til Israels folk, vil hele jorden bli delt ut til menneskeheten. Dette vil skje når tiden er inne - etter renselsen. Siden det er min vilje at denne fordelingen skal finne sted, vil rettferdighet og likhet seire i den, slik at alle mennesker kan jobbe sammen i ett verk. (154, 49)

31 Forestill deg fremskrittet til en menneskehet hvis moral springer ut av åndeliggjøring; forestill deg en menneskehet uten grenser og nasjonale grenser, som broderlig deler alle livsmidlene som jorden skjenker sine barn.

32 Prøv å forestille deg hvordan menneskelig vitenskap ville være hvis den hadde kjærlighet til hverandre som sitt ideal, hvis mennesket fikk den kunnskapen det søker gjennom bønn.

33. Tenk på hvor behagelig det vil være for meg å motta tilbedelse av kjærlighet, tro, lydighet og ydmykhet fra mennesker gjennom deres liv, uten at de trenger å ta tilflukt i ritualer og ytre former for tilbedelse.

34. Bare dette vil være liv for menneskene, for i det vil de puste fred, de vil nyte frihet og bare livnære seg av det som inneholder sannhet. (315, 57 - 58)

35. Menneskenes synder vil bli utslettet, og alt vil fremstå som nytt. Et lys fullt av renhet og jomfruelighet vil belyse alle skapninger, en ny harmoni vil hilse menneskeheten, og så vil det stige opp fra menneskenes ånd en hymne av kjærlighet til deres Herre, som han så lenge har ventet på.

36. Moder Jord, vanhelliget fra de tidligste tider av sine barn, vil igjen pryde seg med sine

vakreste festdrakter, og menneskene vil ikke lenger kalle henne "Tårenes dal", og de vil heller ikke forvandle henne til en åker av blod og tårer.

37. Denne verden vil være som en liten helligdom midt i universet, hvorfra mennesker vil heve sin ånd til det uendelige i en forening full av ydmykhet og kjærlighet til sin himmelske Far.

38. Mine barn vil ha min lov innprentet i sine sinn og mitt ord i sine hjerter, og hvis menneskene i tidligere tider fant glede i det onde og fryd i synden, vil de da ikke ha noe annet ideal enn godhet, og de vil heller ikke kjenne noen større glede enn å vandre på mine veier.

39. Men tro ikke at mennesket derfor vil gi avkall på sin vitenskap eller sin sivilisasjon og trekke seg tilbake til ensomme daler og fjell for å leve et primitivt liv. Nei, han vil fortsatt nyte fruktene av vitenskapens tre som han har pleiet med så stor interesse, og når hans åndeliggjøring er større, vil hans vitenskap også gjøre det.

40. Men mot slutten av tiden, når mennesket har reist hele denne veien og plukket den siste frukten fra treet, vil det innse hvor små dets gjerninger er, som tidligere virket så store for det, og det vil forstå og føle det åndelige livet, og gjennom det vil det beundre Skaperens verk som aldri før. Gjennom inspirasjon vil han motta de store åpenbaringene, og hans liv vil være en tilbakevending til enkelhet, naturlighet, åndeliggjøring. Det vil ta litt tid før den dagen kommer, men alle mine barn vil se den. (111, 12-14)

Fullføringen av opprettelsen

41. Jeg forbereder dalen der jeg vil samle alle mine barn for den store universelle dommen. Jeg vil dømme med fullkommenhet, min kjærlighet og barmhjertighet vil omfavne menneskeheten, og på den dagen vil du finne forløsning og helbredelse fra alt ditt onde.

42. I dag, når dere gjør bot for deres overtredelser, la deres ånd bli rensset. På denne måten vil du være forberedt på å motta fra meg den arven jeg har gitt hver og en av dere. (237, 6)

43 Min kjærlighet vil fusjonere alle mennesker og alle verdener til én. For meg vil forskjellene mellom raser, språk og stammer forsvinne, til

og med forskjellene som finnes i åndelig utvikling. (60, 95)

44. Min Ånd har steget ned over alle åndelige vesener, og mine engler er overalt i universet og utfører mine ordrer om å bringe alt i orden og på rett spor. Så, når alle har oppfylt sitt oppdrag, vil uvitenhet ha forsvunnet, det onde vil ikke lenger eksistere, og bare det gode vil herske på denne planeten. (120, 47)

45. Alle verdenene som mine barn perfektionerer seg på, er som en uendelig hage. I dag er du fremdeles ømme skudd, men jeg lover deg at du ikke vil mangle det krystallklare vannet i min lære, og gjennom deres vanning vil du øke mer og mer i visdom og kjærlighet; til en dag i evigheten, når trærne bærer full moden frukt i overflod, kan den guddommelige gartneren forfriske seg i sitt arbeid ved å smake på fruktene av sin egen kjærlighet. (314, 34)

46. Jeg vil at ved slutten av kampen, når alle mine barn er forenet for evig i det åndelige hjem, skal de ta del i min uendelige lykke som Skaper, i anerkjennelse av det faktum at hver og en av dere deltok i det guddommelige arbeidet på en konstruktiv eller gjenopprettende måte.

47. Bare som åndelige vesener vil dere oppdage at ingenting av alt jeg har skapt siden begynnelsen har gått tapt, at alt gjenoppstår i meg, alt kommer til liv og fornyes.

48. Således, når så mange vesener har gått på avveie i lang tid; når mange, i stedet for livsverk, har gjort destruktive gjerninger, vil de oppdage at tiden de gikk på avveie bare var midlertidig, og at deres gjerninger, uansett hvor dårlige de måtte ha vært, vil finne oppreisning i Evig Liv, og de vil bli forvandlet til medarbeidere i mitt uopphørlig skapende arbeid.

49. Hva er noen få århundrer med synd og mørke, slik menneskeheten hadde på jorden, når du sammenligner dem med evigheten, med en tid med evolusjon og fred uten ende? Du har forlatt meg på grunn av din viljesfrihet, og på grunn av samvittigheten vil du vende tilbake til meg. (317, 17 - 20)

50 Denne verden er ikke evig, og trenger heller ikke å være det. Når dette hjemmet ikke lenger tjener det formålet det nå har som sin eksistensberettigelse, vil det forsvinne.

51. Når din ånd ikke lenger trenger leksjonene som dette livet gir, fordi den forventer andre,

høyere i en annen verden, vil den si, på grunnlag av lyset av kunnskap som er oppnådd i denne livskampen: Med hvilken klarhet forstår jeg nå at alle ulykkene i dette livet bare var erfaringer og leksjoner som jeg trengte for å forstå bedre. Hvor lang den "dagens arbeid" virket for meg da lidelsene tynget meg. Nå, derimot, når det hele er over - hvor kort og flyktig det virker for meg i møte med evigheten! (230, 47)

52 Jeg har mottatt hele skapelsens hyllest - fra de største stjernene til vesener som knapt er synlige for ditt blikk.

53 Alt er gjenstand for utvikling, alt går sin gang, alt utvikler seg, alt forandrer seg, utvikler seg høyere og perfektionerer seg.

54. Da, når det har nådd toppen av fullkommenhet, vil mitt åndelige smil være som et uendelig daggry i hele universet, hvorfra enhver lyte, elendighet, lidelse og ufullkommenhet vil ha forsvunnet. (254, 28)

Hymnen til lovprisning av den gjenopprettede harmonien i skapelsen

55 I min ånd er det en lovsang som ingen ennå har hørt; ingen kjenner den, verken i himmelen eller på jorden.

56 Den sangen vil høres over hele universet når smerten, elendigheten, mørket og synden er utslettet.

57 Disse guddommelige tonene vil ekko i alle åndelige vesener, og Faderen og barna vil forene seg i det koret av harmoni og lykke. (219, 13)

58. Jeg vil reise meg selv i dere som en seierherre - vil at dere skal se på deres Far som Hærskarenes Konge som overvinner det onde i dere, og dere selv som soldater fulle av åndelig ære, fulle av tilfredshet og fred i sinnet.

59. Da vil hymnen om Universell Harmoni høres ved den største av seire - den triumfen som vil komme, men hvor verken deres Far eller dere selv vil bli bedrøvet over å ha "beseiret" gjennom deres kjærlighet.

60 Våre "beseirede" vil ikke være åndelige vesener - det vil være ondskap, alle mørke, synder og ufullkommenheter.

61. Faderens triumf vil bestå i frelsen av alle tilbakestående ånder som var forankret i mørke og ondskap.

62. Du tar feil hvis du tror at noen vil gå fortapt. Jeg ville ikke lenger være Gud hvis en eneste ånd ikke fant frelse.

63. Alle de som dere kaller demoner, er også åndelige vesener som kom fra Gud, og hvis de fortsatt er på avveier i dag, vil også de finne forløsning.

64. Når vil det sanne lyset være i dem? Da, når du, sammen med lysets åndelige herskarer, bekjemper deres uvitenhet og deres synd med din bønn og dine gjerninger av kjærlighet og barmhjertighet.

65 av din Far og din fullkomne lykke vil være Herrens store dag. Den universelle banketten vil finne sted når dere alle vil spise ved hans bord på det evige livets brød. (327, 47 - 48)

66. Har Jeg ikke sagt dere at dere er arvingene til Min herlighet? Så alt som mangler er at dere tilegner dere fortjeneste slik at den kan bli deres og dere kan nyte den.

67. Alt jeg har skapt har ikke vært for meg, men for mine barn. Jeg vil bare ha din glede, din evige lykke. (18, 60 - 61)

68. All kraften som animerte vesenene og ga liv til organismene, vil vende tilbake til meg; alt lyset som opplyste verdenene, vil vende tilbake til meg, og all skjønnheten som ble utøst over skapelsens riker, vil være i Faderens ånd igjen; og en gang i meg igjen, vil det livet bli til åndelig essens, som vil bli utøst over alle åndelige vesener, over Herrens barn; for jeg vil aldri gjøre deg arveløs fra de gavene jeg har gitt deg.

69 Visdom, evig liv, harmoni, uendelig skjønnhet, godhet, alt dette og mer vil være i Herrens barn når de bor hos ham på fullkommenhetens sted. (18,54-56)

XIV Misjonsbefalingen

Kapittel 59 - Kommisjonen for å spre det nye Guds ord

Instruksjoner for produksjon av bokvolumer, utdragsutgaver og oversettelser

1 Dette er den annonserte tiden da jeg måtte tale til menneskeheten, og jeg vil at du, i oppfyllelse av mine forutsigelser, skal samle bind med bøker med dette ordet jeg har gitt

deg, senere lage utdrag og analyser av dem og bringe dem til dine medmennesker. (6, 52 o.)

2 Kompilere en bok fra mitt ord, ta betydningen fra den, slik at du får en reell ide om renheten i min undervisning. Du kan oppdage feil i ordet som overføres av stemmebæreren, men ikke i betydningen. Mine sendere har ikke alltid vært forberedt. Det er derfor jeg har bedt dere om ikke å lese det overfladisk, men å trenge inn i dets mening slik at dere kan oppdage dets fullkommenhet. Be og mediter slik at du kan forstå det. (174, 30)

4 Jeg har gitt dere dette ordet og latt dere høre det på deres språk, men jeg gir dere i oppdrag å oversette det senere til andre språk, slik at det blir kjent for alle.

5 På denne måten vil du begynne å bygge det sanne "Israels tårn" - det som åndelig forener alle folkeslag til ett, som forener alle mennesker i den guddommelige, uforanderlige og evige loven som du opplevde i verden fra Jesu munn da han sa til deg: "Elsk hverandre!" (34, 59 - 60)

6 Jeg vil at mitt ord, når bøker blir formet fra det som må spres over jorden, skal trykkes feilfritt, så rent som det kom fra meg.

7 Hvis du lar det komme inn i bøkene dine på denne måten, vil et lys strømme fra det som vil opplyse menneskeheten, og dets åndelige betydning vil bli følt og forstått av alle mennesker. (19, 47 - 48)

8. Jeg befaler deg Min lære slik at du kan gi den videre til dine medmennesker i samme form som Jeg gir den til deg. Men diskuter aldri på en voldelig måte når du underviser i den. Vokt deg for å dømme det du ikke vet, men forstå at et rent eksempel vil være nok til å konvertere mennesker til åndelighet. (174, 66)

9 Forbered dere slik at dere kan dele det glade budskap som vil bli mottatt med glede av mange.

10 Jeg sier til deg "av mange" og ikke "av alle, for noen kan fortelle deg at det som ble åpenbart for dem av Gud i den første tiden, og hva Kristus brakte til menneskene, er nok for dem.

11 Akkurat da, la leppene dine, beveget og inspirert av meg, fortelle vantro mennesker at det er nødvendig å kjenne den nye åpenbaringen for å kjenne all sannheten som

Gud har gitt menneskene i tidligere tider. (292, 67)

Retten til å kjenne Guds nye ord

12 Det er nødvendig at du legger ut for jordens forskjellige veier, o høyt elskede folk. For se, selv i den meksikanske nasjonen har mange ennå ikke anerkjent mitt arbeid.

13. Se hvordan de allerede reiser seg i verden som hevder å arbeide i mitt navn, selv om de er åndelig trengende.

14 Men du som har blitt rikelig velsignet av min guddommelighet, hva er din oppgave? Å gjøre min lære kjent. Dere må ikke skjule dere for verden, og heller ikke nekte den den hjelpen den trenger. (341, 16)

15 Her forbereder jeg deg i stillhet; etter dette vil dagen komme når du må legge ut for å bane veier for at mitt ord skal nå alle hjerter.

16. På den tiden vil verden bli rensset av lidelse, og mitt ord vil ikke lenger fremstå for den som et fremmed språk, men som noe som hjertet og ånden lett kan forstå og føle.

17 Jeg gir deg boken som taler om sannhet og kjærlighet, for at du skal bringe den til hele menneskeheten.

18. Det finnes ikke noe folk på jorden som jeg kan fortelle deg at du ikke trenger å gå til fordi de ikke trenger denne åpenbaringen. Hvilken nasjon kan hevde at den virkelig er kristen - ikke bare i navnet, men på grunn av sin kjærlighet, barmhjertighet og tilgivelse? Hvilken nasjon kan bevise sin åndelighet? I hvilken del av verden elsker de hverandre? Hvor følger folk faktisk Kristi lære? (124, 15 - 16)

19 Når dette budskapet er fullført, vil jeg ikke lenger tale gjennom disse senderne, men jeg vil manifestere meg subtilt i åndene.

20 Men mitt ord, innprentet i hjertene til dem som hørte det og skrevet ned i en ny bok, skal bringes til verdens folk og nasjoner som et frø av fred, som et lys av sann kunnskap, som et middel mot alt ondt som plager menneskers kropp og ånd.

21 Mitt ord vil ikke nå hjertene når mine budbringere ønsker det, men når det er min vilje. For det er jeg som våker over min sæd, som bereder dens jord og baner dens vei. Det vil være jeg som vil få det til å nå folkene, nasjonene og familiene på en klok måte, til rett tid.

22 Det vil komme når det allerede er forventet, når hjertene er i forventning fordi de husker mine løfter, når de har våknet fra sin dype drøm om selvtilitt, arroganse, materialisme og forfengelighet. (315, 28 - 29)

23 Jeg vil gi mitt folk midler til å bringe mitt budskap til alle folkeslag. Jeg vil sørge for at det finner mennesker av god vilje på sin vei som vil hjelpe det med å bære mine proklamasjoner til jordens ender. (323, 75)

24 Gjennom dere skal loven gjøres kjent på nytt for de nye generasjonene. Derfor har jeg sagt til dere at dere må være forberedt. For du er kommet for å berede veien for fremtiden, slik at de nye generasjonene i fremtiden ikke lenger skal være avgudsdyrkere, og heller ikke falske profeter skal oppstå blant dem for å forføre menneskeheten.

25 Du må åpenbare alt dette for verden, Israel. I denne tiden, når forskjellige verdensbilder har oppstått, vil sekt reise seg mot sekt, kirkesamfunn vil kjempe seg imellom og også avvise deg.

26 Men siden dere er barn av lys og fred, bør dere si til dem: "Sannheten er inneholdt i betydningen av det tredje testamentet, det er vitnesbyrdet om Herrens nærvær og komme i denne tiden."

27 Du skal peke på denne boken for menneskeheten og vitne om dens sannhet med din oppfyllelse av min lov. (348, 42 - 43)

Instruksjoner for formidling av åndslæren

28. Forstå, mennesker: I denne "tredje æra" har dere, som vitner som har opplevd denne guddommelige manifestasjonen, oppgaven med å spre dette budskapet svært trofast og sant. Dere er kalt og utvalgt til å bringe de gode nyhetene til menneskeheten, til å lære deres medmennesker den åndelige veien - den eneste som fører dere til fred, til sant lys og til altomfattende brorskap. (270, 10)

29. Ha tålmodighet og forståelse, for det er ikke deg menneskeheten skal anerkjenne, men mitt verk, min lære, og dette er evig. Din oppgave er å levere med dine ord og gjerninger det budskapet som åpenbarer for menneskeheten veien til å ta et skritt mot fullkommenhet. (84, 11)

30 Bygg på fast grunn, slik at det jeg har bygget i dere av åndelighet og fornyelse, ikke skal ødelegges av de vantro.

31. Men du skal ikke skjule denne sannheten av frykt for verden; du må vise den til verden i dagens klare lys. I denne tiden skal du ikke besøke katakombene for å be og for å kunne elske meg.

32 vær ikke sjenert når du snakker eller vitner om meg på noen måte, for da vil ikke mennesker erkjenne at jeg gjorde meg kjent for deg, de vil tvile på at de mange syke og trengende ble friske og fant lindring fra sine lidelser, de vil fornekte miraklene jeg utførte for å tenne din tro; Jeg vil ikke være i stand til å gjøre dem; Jeg vil ikke være i stand til å gjøre dem; Jeg vil ikke være i stand til å gjøre dem; Jeg vil ikke være i stand til å gjøre dem; Jeg vil ikke være i stand til å gjøre dem; Jeg vil ikke være i stand til å gjøre dem; Jeg vil ikke være i stand til å gjøre dem; de vil ikke være i stand til å gjøre dem.

33. Jeg vil etterlate dere boken med min lære, så dere kan si til verden: "Se, dette er hva Mesteren etterlot seg som arv." Og sannelig, hvor mange som hører lesningen av mitt ord, vil tro, og hvor mange syndere vil bli fornyet!

34 Ta alle disse lærdommene til hjertet, slik at prøvelsene i livet ditt ikke tar deg uforberedt. (246, 69 - 70)

35. Hvor mange læresetninger, hvor mange former for tilbedelse av Gud, og hvor mange nye ideer om det åndelige og om menneskelivet vil du finne. Hvis du vet hvordan du skal trenge gjennom dem og bedømme dem, vil hver vise deg en god og riktig del, og en annen, feilaktig del, langt fra sannheten, som er rettferdighet, kjærlighet og fullkommenhet.

36. Hvor du enn oppdager feil, uvitenhet eller ondskap, spre essensen av Min Lære, som, fordi den er Min, ikke må inneholde noen blanding med urenheter eller feil.

37 Min instruksjon er absolutt, er omfattende og perfekt. (268,58 - 60)

38. Jeg sier dere allerede nå at de som virkelig sår dette frøet med den hjertelighet som jeg har betrodd dere, vil gå sin vei i fred. Dører vil åpne seg for dem som hadde vært døde for deres banking; og selv om de kan bli bekjempet, vil de aldri bli beseiret i kamp fordi deres dyd vil få dem til å overvinne alle prøvelser.

39 Men de som ignorerer sin samvittighets stemme, som ikke adlyder mitt ord og

forråder meg, vil alltid være prisgitt sine fiender, vil leve fredelig og føle frykt for døden. (252, 24 - 25)

40. Folk, før krigene i verden tar slutt, skal min kjærlighetslov berøre alle åndelige vesener, selv om dere ennå ikke kan vite på hvilken måte.

41. Dette budskapet om åndelig lys vil også nå mennesker, men dette vil bare skje når du er sterk.

42. Ingen våger å si at dette arbeidet er sannheten med mindre han er overbevist om det, for da vil ingen tro deg. Men hvis din tro er absolutt og din overbevisning sann, vil ingen være i stand til å hindre deg i å bringe de gode nyhetene til alle hjerter. (287, 52-53)

Kapittel 60 - Å arbeide i Kristi Ånd

Nødvendige egenskaper, dyder og ferdigheter for de nye disiplene

1 Hvor vanskelig det virker for deg å finne en måte å utføre din oppgave på i denne tiden. Men jeg sier deg at det ikke er vanskelig fordi menneskeheten er forberedt på å motta mitt budskap.

2 Til alle tider har de svake fortvilet i møte med kamp, mens de sterke har vist at troen på min lov overvinner alt. Din skjebne, Israel, har vært å gjøre verden kjent med stadig nye budskap og åpenbaringer, og derfor tviler du noen ganger på om du vil finne tro.

3 men ikke bekymre deg, ta frøet jeg har betrodd deg og så det. Du vil allerede se hvor mange av åkrene du trodde var ufruktbare du vil finne fruktbare når de blir gjort fruktbare med sannheten i mitt ord.

4 Ikke unnlat å utføre oppdraget ditt fordi du føler deg uverdig. Sannelig sier jeg dere: Den som har et oppdrag og unnlater å utføre det, handler like ugudelig som den som med vitende og vilje vanhelliger loven.

5 Glem ikke at Faderen til slutt vil kreve regnskap av dere - både for det dere har gjort ondt og for det dere har unnlatt å gjøre. Vit at både den ene og den andre overtredelsen vil forårsake lidelse for din ånd.

6 spre min lære, snakk til folket om mitt ord, overbevis dem med dine kjærlighetsverk, inviter dem til å høre meg, og når de kommer med folkemengdene og troens lys tennes i

deres hjerter, vil jeg kalle dem barn av det nye Israels folk. (66, 14 - 17)

7 De som reiser seg fra gjørme, skitt og egoisme til et liv i tjeneste og aktiv nestekjærlighet for sine medmennesker, vil jeg vise som et eksempel på at min lære har lys og nåde til å fornye syndere. Dette eksempelet vil spre seg til alle hjerter.

8 Hvem ønsker ikke å være blant dem som vitner om meg? men sannelig sier jeg deg, hvis dine handlinger ikke virkelig kommer fra hjertet, vil de ikke bære frukt hos dine medmennesker, og du vil ofte høre dem kalle deg hyklere og falske forkynnere. Og jeg vil ikke at dette skal skje med dere.

9. Du må vite at i vår tid er det svært vanskelig å lure folk. Deres sinn er våkne, og selv om de er fortapt i materialismen i deres eksistens, er de følsomme for enhver åndelig manifestasjon. Men hvis du ikke kan lure dine medmennesker - kan du lure din Far?

10 La Mesterens kjærlighet ta bolig i ditt vesen, slik at du kan tilgi dine fiender slik han tilgir deg. Da vil ditt hjerte være som en livline blant mennesker. (65, 44 - 46)

11 Vær ikke redd for menneskene, for sannelig sier jeg dere: Jeg vil tale gjennom din munn, vitne om mitt ord gjennom deg, og ekkoet av det vil nå til jordens ender, til de store, til de små, til herskerne, til vitenskapsmennene og til teologene. (7, 37)

12 Jeg sier dere på nytt at dere ikke må vike tilbake for konfrontasjon. Så fortell dine medmennesker med den største selvfølgelighet at Herren er kommet til deg.

13 Fortell dem at han som døde på korset var Jesus - kroppen som Kristus gjemte seg i, det levende tempelet der "Guds ord" bodde; men at Kristus, den guddommelige kjærligheten, lever og kommer i Ånden til sine barn for å lære dem veien som vil føre dem inn i hans åndelige rike. (88, 62 - 63)

14. Frykt ikke for sekternes og trossamfunnenes dommer og hån. Det er de som, selv om de har profetiens bøker i hendene, ikke har tolket dem riktig og derfor ikke visste hvordan de skulle forvente meg. Du derimot, som ikke kjente profetiene som snakket om min gjenkomst som Den Hellige Ånd, ventet meg. Nå er den "tredje tiden" her, men menneskeheten har ikke forstått hvordan de skal tolke evangeliet (33:26).

15 Hvordan vil du være i stand til å få menneskeheten til å oppnå åndelighet i en epoke med så stor materialisering og forvirring i sinnet?

16 Vær klar over at arbeidet ditt er vanskelig, at du må være sterk og tålmodig i kampen for å oppnå det.

17. Dere må gjøre en stor innsats for å korrigere den feilaktige tolkningen av Min Lov og også den ufullkomne måten dere tilber Meg på.

18 Men du må huske på at du ikke kan endre ideer og former for tilbedelse på et øyeblikk, men at du for å gjøre det må væpne deg med tålmodighet og god vilje og sette et eksempel på kjærlighet med dine gjerninger. (226, 60)

19 Bare de rene av hjertet kan dra ut til landene og nasjonene for å spre mitt budskap, for de vil være de eneste som er verdige til å vitne om sannheten i dette arbeidet.

20. Når disse utsendingene drar til de landene som venter dem, må all religiøs fanatisme allerede være utslettet fra deres hjerter, det må ikke lenger være det minste ønske om smiger eller beundring, og deres hånd må heller ikke våge å besudle seg med verdens penger for det kjærlighetsarbeidet de utfører.

21 De skal ikke selge mirakler eller sette en pris på kjærlighet seg imellom. De skal være tjenere, ikke herrer.

22 Tiden vil komme når du vil forstå storheten i sann ydmykhet, og da vil du innse at han som visste å være en tjener, i virkeligheten var fri i sin oppgave å gjøre godt og spre barmhjertighet, og at tro, tillit og fred fulgte ham i hans liv. (278, 11 - 12)

23. Jeg sier dere at dere vil føle det når deres ånd er beredt til å undervise deres medmennesker i min lære. For dette vil være når dere har funnet dere selv. Dere vil da tydelig høre samvittighetens stemme. Så lenge dette ikke er tilfelle med deg, vil du ikke være i stand til å virkelig føle meg. (169,36)

24 Lytt oppmerksomt til dette ordet, slik at du etterpå kan tolke det og så det i hjertene til dine medmennesker. Ikke nøy dere med å forstå det, men tal om det, gå foran med et godt eksempel og undervis gjennom deres gjerninger. Vær følsomme, slik at du kan vite når det er riktig øyeblikk å tale, og når det er riktig tidspunkt for dine gjerninger å vitne om min lære.

25. Jeg gir dere ett språk for å spre mitt ord, og dette språket er åndelig kjærlighet som vil bli forstått av alle mennesker.

26. Det er et språk som behager menneskenes øre og hjerte, som skal bryte ned sten for sten det Babels tårn som de har bygd i sine hjerter. Da vil min dom ta slutt, fordi alle vil betrakte seg selv som brødre og søstre. (238, 27 - 28)

27. Først når dere har forvandlet dere selv innvendig, vil Jeg sende dere ut i verden for å spre Mitt budskap. For bare når åndelighet er ekte i disiplene, vil de vite hvordan de skal gi videre som de har mottatt fra meg. (336, 38)

28. Husk at Min undervisning ikke er begrenset til din fantasi og din fatteevne. Min guddommelige visdom har ingen grenser. Ingen kan hevde å ha kjent eller forstått noen av Mine åpenbaringer selv før Jeg åpenbarte dem for ham.

29. Mens vitenskapsmennene prøver å forklare alt med sin materielle kunnskap, åpenbarer jeg for de ydmyke det åndelige livet, det egentlige livet, som er årsaken, grunnen og forklaringen på alt som eksisterer.

30. Fra den kunnskapen du formidler, vil det komme den ideen folk danner seg om mitt verk. Mange, av mangel på forståelse, vil dømme min lære i henhold til din iøynefallende, akkurat som i den "andre æra" Jesus, Kristus, ble dømt i henhold til hans ydmyke utseende og enkle klær, og fordi de tolte som fulgte ham også var enkelt kledd. Men jeg sier deg i sannhet at de ikke var dekket med filler, og at de bare hadde forkastet jordiske forfengeligheter fordi de på grunn av min instruksjon hadde forstått hvori åndens sanne verdier består.

31. Jeg sier til dere, disipler, når mennesker begynner å studere mitt verk og de oppsøker dere og stiller spørsmål ved dere, ikke la dere friste til å tro at dere er overlegne på grunn av den kunnskapen dere har mottatt fra meg. Jo mer ydmyke dere er, jo mer edle og pålitelige vil de betrakte dere.

32 På denne måten vil lyset som oppløser fanatisme og frigjør ånden gradvis gå fra person til person. Og de som kalte seg kristne uten å være det, vil lære å kjenne og tolke Kristi sanne lære gjennom dette lyset. For det vil gi dem en oppløftende oppfatning av det åndelige livet som Jesus snakket om i sin lære. (226, 17 - 21)

33. Du kan ikke gå til folket med en falsk eller bare tilsynelatende rustning, for deres ånd er utviklet, og bandasjen som dekket øynene deres er for lengst falt.

34. Gi dem åndelighet, gi dem fred og skape en atmosfære av velvære og brorskap i dine omgivelser, og du vil se dem lytte til deg og akseptere dine ord, som vil være min inspirasjon og min kraft.

35. Når dere forkynner og lærer fred, vær selv fredelige; når dere taler om kjærlighet, føl den før dere uttrykker den i ord; når deres medmennesker på samme måte tilbyr dere sine frukter, avvis dem ikke. Undersøk alt dere lærer å kjenne, og hold dere til det som er tillatt og rett i deres lære.

36. Du vil også møte dem som, etter å ha blitt fanatiske i sin religionsutøvelse, har redusert sin forståelse gjennom materialiseringen av sine tilbedelseshandlinger. Du skal da tålmodig hjelpe dem til å utvide sin kunnskap, du skal vise dem hvilke horisonter deres ånd kan nå når de fordyper seg i min lære.

37. Du skal tale til dem om min Universelle Ånd, om åndens udødelighet, dens evige utvikling. Du skal lære dem sann bønn, åndens dialog, og frigjøre dem fra fordommer og feil. Dette er det arbeidet jeg befaler deg - et arbeid av kjærlighet og tålmodighet. (277, 6 - 7)

38. Helbred alle sykdommer, både legemlige og åndelige, for det er deres oppgave å trøste, styrke og helbrede deres neste. Men jeg spør dere: Hvordan kan dere gi helse til dem som trenger det, hvis dere selv er syke? Hvilken fred kan strømme fra din ånd når den forstyrres av bekymringer, lidelse, samvittighetskvaler og lave lidenskaper?

39. Bare det du har samlet i ditt hjerte, vil du være i stand til å tilby dine medmennesker. (298,1 - 2)

40. Jeg gir dere klare og enkle instruksjoner slik at dere kan lære å leve blant syndere uten å smitte dere selv; å ta dere frem blant torner uten å skade dere selv; å være vitne til grusomheter og skammeligheter uten å bli rasende; å leve i en verden full av elendighet uten å prøve å flykte fra den, men heller å ønske å forbli i dens midte for å gjøre alt mulig godt for dem som trenger det, og å spre godhetens frø på alle måter.

41. Siden det jordiske paradiset har blitt forvandlet til et helvete av menneskenes synd,

er det nødvendig for dem å vaske bort sine flekker og dermed gjenopprette sine liv til sin opprinnelige renhet. (307, 26 - 27)

42. Jeg vil ikke sende dem som er døde som budbringere til nådens liv, for de ville ikke ha noe å gi. Jeg vil ikke overlate dette oppdraget til dem som ikke har rensset sine hjerter fra egoisme.

43. Budbringeren av Mitt Ord må være en av Mine disipler hvis blotte nærvær får Min fred til å kjennes i hjertene. Han må ha evnen til å trøste sine medmennesker selv i de vanskeligste øyeblikkene i livet, og hans ord må alltid utstråle et lys som fordriver alt mørke i ånden eller sinnet. (323, 60 - 61)

Den riktige måten å oppføre seg på når du deler ordet på

44. Mine nye disipler vil ha mange måter og midler for å spre dette velsignede frøet; men glem aldri ydmykhet og enkelhet, for det er slik jeg har kommet til dere, og på samme måte skal dere nærme dere hjerter, hjem og folk. Hvis du kommer på denne måten, vil du bli anerkjent som budbringer av et åndelig budskap, og din kamp vil bære frukter av sann åndeliggjøring, fornyelse og brorskap. (82, 66)

45. Hvis dere vil vite hva dere skal gjøre blant menneskene, er det nok å tenke på hva Jeg har gjort blant dere fra den dagen dere først hørte Mitt ord.

46. Jeg tilga deg, jeg tok imot deg med uendelig barmhjertighet og kjærlighet, jeg ga deg hvile fra dagens arbeid. Jeg stoppet ikke for å dømme din sosiale stilling, din status eller din kaste. Jeg rensset spedalskheten fra din synd og helbredet dine svakheter.

47. Jeg var forståelsesfull, tilgivende og velvillig i bedømmelsen av deres mangler. Jeg førte dere tilbake til det sanne livet ved å gi dere en lære om kjærlighet som gjør dere i stand til å redde dere selv ved å redde deres neste.

48. I disse Mine gjerninger som Jeg har gjort på hver og en av dere, kan dere finne det beste eksempel å bruke blant de trengende, kropp og sjel, som vil komme til dere i hopetall.

49. Når Jeg taler til dette folket her, taler Jeg til menneskeheten. Din oppgave i morgen er å henvende deg til menneskenes hjerter og broderlig formidle mitt ord til dem som vil fullføre forløsningsarbeidet. (258, 21 - 24)

50 Du må være ydmyk. Du må ikke ha noe imot å bli fornærmet. Vær varsom.

Ydmykelser og lidelser vil bli påført deg. Men ditt ord, som vil være mitt budskap, vil de ikke være i stand til å forvise fra sine sinn. Derfor sier jeg til deg: Hvis noen forblir ufølsomme og døve for ditt kall, vil andre våkne opp fra sin lange søvn og sette seg ut for å gå videre og sette sine liv på veien til fornyelse og omvendelse.

51 Rust dere med mot, tro og styrke så dere kan møte kampen. Men jeg påpeker for dere: La dere ikke skremme når dere snakker med en av deres medmennesker fordi dere ser ham velkledd eller fordi han tiltales som fyrste, herre eller minister.

52. Ta Paulus og Peter som et eksempel, som hevet sin røst overfor dem som verden kalte herrer. De var store i ånden, og likevel skrøt de ikke for noen at de var herrer; snarere bekjente de at de var tjenere. Følg deres eksempel og vitne om min sannhet ved kjærligheten til dine gjerninger. (131, 60 - 62)

53. Jeg gjør dere også oppmerksom på at den ikke kan kalle seg min disippel som bruker mitt ord som et sverd for å såre sine medmennesker eller som et scepter for å ydmyke dem. Det kan heller ikke den som blir opphisset når han snakker om denne læren og mister roen, for han vil ikke så troens frø.

54 En utrustet disippel vil være den som, når han ser sin tro, den helligste av sine overbevisninger, angrepet, vet å forbli rolig, for han vil være som et fyrtårn midt i en storm. (92, 9 -10)

55. Når du søker å formane en synder til godhet, ikke gjør det ved å true ham med min dom, med naturkreftene eller med smerte hvis han ikke fornyer seg, for du ville gi ham motvilje mot min lære. Vis den sanne Gud, som er all kjærlighet, barmhjertighet og tilgivelse. (243, 36)

56. Føl deg ikke såret av dine medmenneskers hån, siden du er klar over at den som gjør dette ikke er i stand til å gjenkjenne sannheten på grunn av sin uvitenhet. Du vil finne kompensasjon for dette hos dem som kommer til deg for å undersøke deg og deretter blir overrasket over den indre freden som skinner gjennom hver av mine sanne disipler.

57. Du, derimot, bør aldri gjøre narr av dem som er avgudsdyrkere i sin religiøse fanatisme.

For selv om de søker meg i materielle former, tilber de meg i dem.

58. Du trenger ikke å påpeke deres feil overfor dine medmennesker for å få dem fjernet. Snarere vil du vekke deres sinne og øke deres fanatisme. Det vil være tilstrekkelig å praktisere min lære med den åndelighet den krever for å bringe dine medmenneskers feil frem i sannhetens lys.

59. Du må vise mye tålmodighet, stor barmhjertighet og sann kjærlighet hvis du vil at menneskeheten snart skal lære å gjenkjenne det åndelige innholdet i mitt ord og vise det sann ærbødighet, samt å gjenkjenne i enhver menneskelig skapning en åndelig og jordisk bror i Gud. (312, 20 - 22)

60. Jeg har bevist for deg at den mørke bandasjen kan fjernes fra øynene til den uvitende eller blinde uten å skade ham, uten å fornærme eller såre ham. Jeg vil at dere skal gjøre det samme. Jeg har bevist for dere i dere selv at kjærlighet, tilgivelse, tålmodighet og overbærenhet har mer makt enn hardhet, fordømmelser eller bruk av vold. (172, 63)

61 Nok en gang etterlater Jeg dere sporet slik at dere kan følge Meg. Når du drar ut på leting etter mennesker for å bringe de gode nyhetene, må du ikke trygle dem om å lytte til deg. Utfør oppgaven din med verdighet, og de som tror på deg, vil være de som jeg har valgt å gjøre til mine disipler. (10, 50)

Den rette måten å forkynne ordet på

62 Jeg har ikke gitt dere mitt ord til å forkynne på gater og torg. Jesus gjorde det, men han visste hvordan han skulle svare på alle spørsmål og teste dem som prøvde å teste ham.

63 Du er liten og svak, så du må ikke provosere dine medmenneskers sinne. Ikke prøv å trekke oppmerksomhet til dere selv - tenk at dere ikke har noe spesielt. Forsøk heller ikke å bevise for folk at alle tar feil og at bare du kjenner sannheten; for på denne måten vil du ikke oppnå noe godt med din sæd.

64. Hvis du ønsker å utvikle deg åndelig og moralsk, må du ikke dømme dine medmenneskers feil for ikke å falle i samme feil. Korriger dine ufullkommenheter, be ydmykt til din Mester slik at du kan bli inspirert av hans mildhet, og husk hans råd om aldri å gjøre dine gode gjerninger kjent, slik at

din venstre hånd aldri vil vite hva din høyre hånd har gjort.

65. Jeg sier dere også at det ikke er nødvendig å oppsøke mennesker for å tale til dem om Min lære, for Min barmhjertighet vil bringe til dere dem som trenger deres hjelp.

66. Men hvis det er øyeblikk når du, i oppfyllelse av min lov, skulle føle behov for å gjøre et veldedighetsverk og du ikke har noen i nød nær deg, vær ikke bekymret av den grunn og tvil ikke på mitt ord. Dette vil være selve timen når du skal be for dine fraværende brødre som vil motta min barmhjertighet hvis du virkelig har tro.

67. Strev ikke etter å vite mer enn dine brødre. Forstå at dere alle oppnår den kunnskap som er passende for deres utvikling. Hvis Jeg skulle gi dere Mitt lys uten at dere har gjort dere fortjent til det, ville dere tro dere selv store og bli fordervet i deres forfengeligheit, og deres visdom ville være falsk.

68. Jeg ønsker å se deg ydmyk. Men for å være det foran Meg, må du også vise det til din neste.

69. Disipler, kjærlighet og visdom er aldri atskilt, den ene er en del av den andre. Hvordan har det seg at noen prøver å skille disse to dydene? Begge er nøkkelen som åpner porten til helligdommen, som vil tillate deg å nå full kunnskap om min lære.

70. Jeg sa til dere: Vil dere ha mange venner? Bruk da vennlighet, hjertelighet, overbærenhet og barmhjertighet. For bare ved hjelp av disse dydene vil din ånd være i stand til å skinne på sin nestes vei, siden de alle er direkte uttrykk for kjærlighet. For ånden inneholder kjærlighet i sitt innerste vesen, siden den er guddommelig gnist og Gud er kjærlighet. (30, 29 - 36)

71. Jeg taler nå til dem som skal utføre sitt oppdrag som apostler og profeter i andre land, for at de ikke skal skryte av det oppdraget jeg har betrodd dem. Disse skal ikke skape oppstyr ved å bekjempe religiøse samfunn eller trosbekjennelser.

72. Andre vil være de som vekker indignasjon mot deg uten å innse at de vil hjelpe deg med å spre Min lære ved å vekke nysgjerrigheten til mange, som deretter vil bli til tro. (135, 28)

73. Når jeg forankrer mitt guddommelige budskap i dere, må det bli et broderlig budskap. Men for at det skal imponere og bevege denne menneskehetens

materialistiske hjerte, må det ha sannhetens stempel som Jeg har åpenbart for dere. Hvis du skjuler noe, hvis du holder tilbake noe, har du ikke gitt et sant vitnesbyrd om hva som har vært min åpenbaring i den tredje æra, slik at du ikke vil finne tro. (172, 62)

74. Hvor stor er ikke den moralske og åndelige tilbakegangen som Jeg finner menneskeheten i! Hvor stort er ikke ansvaret til dem som har mottatt nåden og lyset fra Mitt Ord i denne tiden!

75. Disipler, bli mestere, fordriv menneskefrykten fra deres hjerter, bannlys likegyldighet og sløvhhet, innse at dere virkelig er bærere av et himmelsk budskap. Det er dere som må gi forklaringen på alt som skjer i disse tider, som må streve for å vise prinsippene i min lære som menneskeheten har glemt.

76. Dere skal ikke gjenta Mitt ord til deres medmennesker slik Jeg sa til dere. Tren dere slik at dere kan vite hvordan dere skal forklare det. Søk ikke ord for å imponere med deres veltalenhet. Snakk på en enkel måte som best uttrykker Åndens sannhet. (189, 11 - 13)

77. Vær utrettelige, nye disipler, når dere taler om denne sannheten. Utrente lepper, dere som ikke taler mitt ord av frykt - åpne dere i det øyeblikket dere bestemmer dere. Et enkelt ord talt i mitt navn kan redde en synder, lukke kløfter, stoppe dem som har blitt uregjerlige i ondskap i deres spor. Kjenner du kraften i mitt ord? Kjenner du kraften i din autoritet?

78. Tal gjennom eksemplariske gjerninger og gjør rettferdighet mot den delen av Mitt arbeid som Jeg har betrodd deg. Resten vil Jeg gjøre. (269, 6)

79. Når dere ser andre av deres medmennesker undervise i Kristi navn og Ord, se ikke ned på dem. For det er skrevet at Min gjenkomst skulle finne sted når Ordet Jeg brakte dere i den andre tidsalder ville ha spredt seg over hele jorden.

80. Men jeg sier dere at det fremdeles finnes steder i verden som ennå ikke har mottatt dette budskapet. Hvordan kunne dagens dypt åndelige lære nå disse folkene uten at de først mottok det guddommelige kjærlighetsfrøet som Frelseren ga deg i sitt ord og blod? (288, 44)

81. Når du forstår og føler sannheten, vil du erfare hvor lett det er for ånden å følge sin Mesters trinn, selv i de vanskeligste prøvelser.

Gjør alt som er mulig for deg, for jeg vil ikke kreve mer av deg enn du kan gjøre. Da vil dere legge veien åpen for de nye generasjonene.

82. Jeg legger barna i ditt hjerte og befaler deg å lede dem på den rette vei. Samle dem sammen, snakk til dem om meg med kjærlighet og hengivenhet.

83 Oppsøk de utstøtte - de som lever fortapt blant elendighet og last. Jeg gir åndelig kraft til dine ord slik at de kan være veien til frelse når de passerer dine lepper.

84 Åpne det sanne livs bok for de uvitende, så deres ånd kan våkne og bli stor ved å trenge inn i Den Hellige Ånds åpenbaringer. Bli som din Mester, og du vil bli hørt. (64, 70)

85. Jeg vil at de som har funnet veien, skal lære den lett og gjøre den lett for sine medmennesker, at de ikke legger snublesteiner på den, slik mange har gjort, og dermed hindrer dem som søker Meg i å komme til Meg. (299, 34)

86. Til dere spiritualister overlater jeg oppgaven med å bryte ned den barrieren som menneskeheten har stablet opp mellom seg og Gud - en barriere av falsk tro, bare tilsynelatende tro på det evige, av materialiseringer og unødvendige tilbedelseshandlinger.

87 Til deg, folk, gir jeg oppgaven med å slå ned gullkalven fra sokkelen, som folk fremdeles tilber, selv om de anser seg langt fra avgudsdyrkelse og hedenskap. (285, 54 - 55)

88 Eliminer det falske inntrykket folk har av åndelige læresetninger, som om de var basert på uvitenhet, bedrag og svindel. Vis min lære i all sin renhet og sublimitet, slik at den kan oppløse uvitenhet, fanatisme og forherdelse som hindrer mennesker i å tenke på sitt åndelige jeg, som de har frarøvet all handlefrihet. (287, 42)

89. Dere som har mottatt disse åpenbaringene, er utvalgt til å forkynne for menneskeheten min nye manifestasjon gjennom den menneskelige forståelsesevne. Hvem skal gi dette vitnesbyrdet om ikke dere?

90. Hvis dere forventer at verdighetene eller prestene i de religiøse samfunnene skal bringe dette glade budskap til menneskeheten, tar dere feil. For sannelig sier jeg deg, selv om de så meg, ville de ikke åpne leppene for å si til menneskeheten: "Se, der er Kristus, gå til ham!" (92, 13)

91. Sov ikke i påvente av de tider som Jeg har talt til dere om, for så å stå opp og si til menneskene: "Det som dere nå har for øynene, er allerede forutsagt."

92. Nei, folk, det er viktig at dere kunngjør det på forhånd, at dere profeterer det, at dere baner vei for ankomsten av alt det jeg har forutsagt og lovet dere. Da vil dere ha oppfylt deres misjon som pionerer for åndeliggjøring på jorden.

93. Da, når mirakuløse ting begynner å vise seg i verden og Herrens Ånd taler til deg gjennom hendelser som aldri har vært sett, og når menneskets ånd begynner å åpenbare gaver og evner som aldri har vært forestilt, vil du se alle trosbekjennelser, teorier, normer, institusjoner og vitenskaper rystes, og da vil menneskeheten bekjenne at de som ydmykt forkynte en tilsynelatende merkelig lære, hadde rett, for deres ord ble bekreftet da de gikk i oppfyllelse.

94. Du vil da se at jordens folk er interessert i åndelig undervisning, at teologene sammenligner Kristi lære med de nye åpenbaringene, og du vil se at mange som alltid har vært likegyldige til det åndelige, tar en livlig interesse i studiet av åpenbaringene i denne og tidligere tider. (216, 16 - 17)

Oppdrag å trøste og helbrede dem som lider fysisk og åndelig

95. Jeg har betrodd store gaver til mine utvalgte. En av dem er å helbrede - den helbredende balsam, å være i stand til å oppfylle med denne gaven en av de vakreste oppgavene blant mennesker, siden planeten din er en dal av tårer der det alltid er smerte.

96. Med denne evnen har du et bredt felt foran deg for å gi trøst i henhold til Min vilje. Jeg har plassert denne balsam i ditt vesen, i de mest ømme strengene i ditt hjerte, og du har forfrisket deg selv med den, for dens underverk har nakken din bøyd seg, ditt hjerte har myknet gjennom menneskers smerte, og du har alltid gått på barmhjertighetens vei.

97 Fortsett å gi denne helbredende balsam, som ikke er i dine hender, fordi den overføres gjennom blick av medfølelse, av trøst, av forståelse, gitt videre gjennom gode tanker og forvandlet til helbredende råd, til ord av lys.

98. Helbredelsens gave har ingen grenser. Glem aldri at du er gjennomsyret av det; og hvis smerte skulle bytte på deg fordi du blir

utsatt for en prøve, hvis du ikke kan fjerne den med denne balsam, ikke glem min lære, glem din lidelse og tenk på andre som pinen er større for. Da vil dere se mirakler i dere selv og i deres medmennesker. (311,18 - 19)

99 Hvor rustet du må være for å se inn i hjerter og lære hva de rommer, hva de skjuler og hva de trenger!

100. Jeg har lært dere å nære ånder, å helbrede dem, å gi dem lys og å vise veien til deres oppadgående utvikling.

101. Den som hører dette ordet og beholder det i sitt hjerte, vil kunne bli åndens veileder, lege og rådgiver. I sitt ord vil han ha en gave av fred og trøst for sine medmennesker som trenger lys. (294, 3 - 4)

102. Jeg gir deg en dråpe helbredende balsam, så du kan utføre mirakuløse helbredelser blant mennesker når du blir forfulgt. For under de store epidemiene, når de merkelige sykdommene som er ukjente for vitenskapen bryter ut, skal mine disiplers autoritet manifesteres.

103. Jeg betror deg en nøkkel som du vil åpne den mest rustne lås, det vil si det mest gjenstridige hjerte, og til og med fengselsporter, for å sette uskyldige fri og redde skyldige.

104. Dere vil alltid leve i fred og tillit til Meg, for hvor dere enn går, vil dere bli beskyttet av Mine engler. De vil gjøre din oppdragsoppfyllelse til deres og følge deg til hjem, sykehus, fengsler, felt med splid og krig - hvor enn du måtte gå for å så mitt frø. (260,37 - 38)

105. Menn vil komme, og blant dem "Thomas", representert av vitenskap og materialisme, med våkne øyne for å undersøke; og dette ikke bare med øynene, men også med fingrene på hånden for å skanne, for å berøre, for bare på denne måten kan han tro på mitt nærvær og på de åndelige hendelsene; de som vil skje etter hverandre blant menneskeheten, og som menn må vitne om, slik at "Thomas fra den tredje æra", i sin tvil og sin materialisme, kan bli overvunnet av min kjærlighet. (319, 38)

106. Jeg vil instruere deg når du skal begynne å arbeide, for det vil være en tid med så store og klare tegn at du vil høre kallet fra ånde verdenen og kallet fra denne verden, som med sine hendelser vil indikere at timen for

din kamp er kommet. Jeg vil tale til dere fra ånd til ånd og veilede dere på veien.

107. Men jeg vil at dere, før dere kommer til mennesker som lærere, skal komme som leger, og så, når dere har lindret deres smerte, kan de drikke av kilden til mitt ords rene vann. Søk først såret, såret eller sykdommen og leg deres plager, og vend deg deretter til deres ånd.

108 Gå til dine medmennesker som Jesus gjorde i "den andre æra" og bring den helbredende balsam før mine ord. Men hva er balsamen, o disipler? Er det vannet fra kildene som er velsignet og omgjort til medisin for de syke? Nei, folk. Den balsam som jeg taler til dere om, er i hjertet deres. Jeg har plassert den der som en dyrebar essens, og bare kjærlighet kan åpne den slik at den strømmer ut ustoppelig.

109. Hvis du vil øse det ut over en syk person, vil det ikke være dine hender som helbreder, men Ånden som flyter over av kjærlighet, barmhjertighet og trøst. Uansett hvor du vender tankene dine, vil miraklet skje.

110. Du kan påvirke naturens vesener og elementer på mange måter for å bringe trøst til alle. Men jeg forteller deg også dette: Ikke vær redd for sykdom og vær tålmodig og barmhjertig med alle.

111. Når det gjelder de besatte og de som er forvirret i sitt menneskelige sinn, kan du også helbrede, fordi du besitter denne evnen og bør stille den til tjeneste for de vesener som er i fortvilelse og glemsel. Frigjør dem og åpenbar denne kraften for de troløse. Det er et av de store oppdragene til dette folket å bringe lys der det er mørke, å bryte enhver trelldom og enhver urettferdighet, og å bringe denne verden til å kjenne sin Herre og å se seg selv, sitt indre vesen, i full kunnskap om sannheten. (339, 39-41)

Tidspunktet for avreise for det globale oppdraget

112. Siden verden for tiden er så blind at den ikke kan gjenkjenne sannhetens lys, og heller ikke i sitt innerste vesen kan høre mitt kall, bør dere be og vinne åndelig terreng. For for øyeblikket vil du ikke bli hørt, fordi alle nasjoner er opptatt med å forberede, ødelegge og forsvare seg selv.

113 Folk må bli enda mer blinde når fortvilelsen, hatet, terroren og smerten når sine grenser.

114 Dette ville heller ikke være den rette timen for å overbringe mitt budskap, for dere ville være som ropere midt i en ørken; ingen ville gi dere akt på dere. (323, 27 - 29)

115. Først etter at jorden er blitt plaget fra pol til pol og alle nasjoner, alle sosiale institusjoner og alle hjem er blitt dømt til sine røtter, og etter at menneskeheten har vasket bort hver flekk, skal du gå ut utrustet i mitt navn for å bringe min lære til dine brødre. (42, 54)

116. Når tiden er inne, skal dere reise dere, elskede folk, og gjøre mitt hellige ord håndgripelig for deres medmennesker. Dere vil spre dere over hele verden som gode disipler, og dette nye evangeliet som jeg etterlater dere, vil spre seg. Dette lyset som kommer fra det sjette segl vil opplyse menneskeheten i denne tiden, og med det vil mysteriene bli avslørt.

117. Min lære vil slå rot i andre nasjoner, og alt det menneskene ikke har oppdaget, vil de få vite gjennom det lys som de syv segl gir. Men du skal tale om disse lærdommene som du har mottatt, og undervise menneskene i oppfyllelsen av mine bud. (49,43)

XV. Formaninger, advarsler og instruksjoner

Kapittel 61 - Herrens formaninger og advarsler

Bud og bestillinger

1 Israel, oppfyll ikke bare dine forpliktelser overfor verden. Oppfyll også loven; for du har påtatt deg en oppgave overfor Faderen, og dens oppfyllelse må være streng, sublim og åndelig.

2. Jeg underviser dere slik at dere kan vende dere bort fra materialisme og slutte å være fanatikere og avgudsdyrkere; slik at dere ikke kan tilbe menneskeskapte, materielle gjenstander, og heller ikke tilbe med dem. Jeg vil ikke ha røtter av avgudsdyrkelse, fanatisme og falske kulter i deres hjerter. Ikke gi meg

tilbud som ikke når meg; Jeg ber bare om din fornyelse og din oppfyllelse i åndeliggjøring.

3 Forny dere med hensyn til deres tidligere vaner, ikke se tilbake og ikke se på hva dere har gitt opp og hva dere ikke lenger bør gjøre. Forstå at du har tatt veien til din oppadgående utvikling og ikke må stoppe deg selv. Veien er smal, og du må kjenne den godt, for i morgen må du lede dine brødre på den, og jeg vil ikke at du skal gå på villspor.

4 Jeg er den tålmodige Far som venter på din omvendelse og velvilje for å overøse deg med min nåde og barmhjertighet. (23, 60 - 63)

5 Mitt ord råder deg alltid til godhet og dyd: at du ikke snakker dårlig om dine medmennesker og dermed utsetter dem for skam; at du ikke ser med forakt på dem som lider av sykdommer som du kaller smittsomme; at du ikke favoriserer kriger; at du ikke har noe skammelig yrke som ødelegger moralen og fremmer last; at du ikke forbanner noe skapt, tar bort noe fremmed uten eierens tillatelse, eller sprer overtro.

6 Du skal besøke de syke, tilgi dem som krenker deg, beskytte dyden og være gode eksempler; og du skal elske meg og dine medmennesker, siden hele loven er oppsummert i disse to budene.

7 Lær min lekse og lær den ved dine handlinger. Hvis du ikke lærer, hvordan vil du forkynne min lære? Og hvis dere ikke føler det dere har lært, hvordan vil dere lære som gode apostler? (6, 25 - 26)

8 Folk, hvis du vil avansere, må du overvinne tregheten som er i deg. Hvis dere vil være store, bruk mine prinsipper på deres gjerninger. Hvis dere vil kjenne dere selv, studer dere selv ved hjelp av mitt ord.

9. Forstå hvor mye du trenger Mitt Ord, som tilbyr kjærlighet, visdom, råd og hjelp. Men samtidig, føl dere ansvarlige for det jeg gir dere, for dere er ikke de eneste trengende i verden. Det er mange som hungrer og tørster etter disse læresetningene, og dere må huske å forberede dere på å gå til dem med budskapet om min kjærlighet. (285, 50 - 51)

10 Dette folket har et stort ansvar overfor menneskeheten. Det må sette et eksempel på sann åndelighet, det bør vise veien for indre religiøs praksis, det velbehagelige offeret, den hyllesten som er Gud verdig.

11 Åpne dine hjerter og hør samvittighetens stemme der, slik at du kan bedømme dine

handlinger og lære om du tolker min lære trofast eller om du også misforstår betydningen av min lære. (280, 73)

12 Min lære mister all sin mening hvis du ikke anvender den.

13 Dere vet veldig godt, kjære disipler, at formålet med min lov og min lære er å gjøre godt, og at den som bare bærer dem i tankene eller på leppene uten å anvende dem på sine gjerninger, handler i strid med sin plikt. (269,45)

14. Mennesker som i deres hjerter har lyset fra dette livets erfaring og i deres sinn det lyset som evolusjonen har etterlatt i løpet av forskjellige liv på jorden - hvorfor opptar dere deres sinn med det som er unyttig for dem, og hvorfor gråter dere ofte av grunner som ikke fortjener deres smerte? Søk sannheten i alt; den er på alle måter, er lys og klar som dagens lys. (121, 48 - 49)

15 Ikke glem og vær alltid klar over at på ditt rettferdige og dydige liv avhenger troen du inspirerer til dine medmennesker, det vil si at de vil undersøke og observere deg selv i ditt private liv for å søke i dine gjerninger bekreftelsen på læren du forkynner. (300, 57)

16 Si meg: Har jeg vendt deg bort når du har forbrutt deg? Har Jeg forlatt deg, forlatt deg, når en eller annen snubling har stoppet deg? Har Jeg vist Meg streng mot deg når du har falt, beseiret av smerte?

17 likevel ser jeg at de som jeg kaller mine disipler med så mye kjærlighet, forlater sine medmennesker i motgang, avviser den som avviker fra den rette veien i stedet for kjærlig å trekke ham nær og hjelpe ham til å reparere sine veier, og de blir noen ganger dommere når de blander seg inn i ting som ikke er deres å dømme.

18 Er dette i samsvar med Min lære? Nei, fortell meg din samvittighet, for jeg vil at dere skal dømme dere selv nøyaktig, slik at dere kan slippe bort de mange ujevnhetene som rammer følelsene deres, og dere kan begynne å bli mine disipler. (268, 46)

Tro, håp, kjærlighet, ydmykhet, selvtillit

19 Hvis du er ydmyk, vil du bli stor. Storhet ligger ikke i arroganse og forfengelighet, slik mange tror. "Vær milde og ydmyke av hjertet, har jeg alltid sagt til dere.

20 Kjenn meg som far og elsk meg, ikke søk en trone for ditt kroppsskall eller et navn som

skiller deg fra andre. Bare vær et menneske blant andre mennesker og ha god vilje i deg. (47, 54)

21 Jeg vil se i deg den troen som ble bekjent av de syke som kom til meg i den "andre æra"; den lamme, den blinde og den uhelbredelige kvinnen. Jeg vil føle meg elsket som far, ønsket som lege og hørt som mester. (6, 46)

22 Bli ikke svake i troen og heller ikke i håpet. Ha alltid i tankene at slutten på denne livsreisen vil komme. Glem ikke at din opprinnelse var i meg, og at det endelige målet også vil være i meg, og det målet er evigheten, for det er ingen død for ånden.

23 Ha evigheten som ideal for din streben og mist ikke motet i livets opp- og nedturer. Vet du om dette er din siste inkarnasjon på jorden? Hvem kan fortelle deg at i denne kroppen du har i dag, vil du betale all gjeld du har pådratt deg overfor min rettferdighet?

Derfor sier jeg til deg: Bruk tiden, men ikke ha hastverk. Hvis du aksepterer dine lidelser med tro og overgir deg og tømmer begeret med tålmodighet, sannelig sier jeg deg, dine fortjenester vil ikke være ufruktbare.

24 Se til at ånden alltid gjør fremskritt, slik at dere aldri, aldri slutter å fullkommengjøre dere selv. (95, 4 - 6)

25 Lev for Faderen ved å elske hans barn, som er dine brødre og søstre, og du vil oppnå udødelighet. Hvis dere faller inn i egoisme og stenger dere inne i egenkjærlighet, vil frøet dere etterlater dere og minnet deres neppe vare.

26 Vær mild og ydmyk av hjertet, og du vil alltid være full av min nåde. (256, 72 - 73)

27 Stor er deres skjebne! La dere imidlertid ikke dominere av dystre varsler, men la dere heller fylles av mot og håp ved tanken på at de bitterhetens dager som nærmer seg, er nødvendige for menneskenes oppvåkning og renselse, uten hvilken dere ikke kunne oppleve den seirende åndeliggjørelsens tid.

28. Lær å heve deg over motgang, ikke la nedstemthet ta over ditt hjerte og ta vare på helsen din. Oppmuntre ånden til dine brødre og søstre ved å snakke om meg og vise dem min lære, som tenner tro og håp.

29 Se hvor nedslått mange mennesker lever. De er vesener som har latt seg beseire i kampen for livet. Se hvor tidlig de er blitt gamle og grå, ansiktene deres visnet og uttrykkene deres melankolske. Men hvis de

som burde være sterke, er svake, vil ungdommen visne bort, og barna vil bare se dysterhet i omgivelsene sine.

30. Dere, mennesker, berøv ikke hjertet deres alle de sunne gledene som dere kan nyte, selv om de er flyktige. Spis deres beskjedne brød i fred, og sannelig sier jeg dere, da vil dere finne det mer velsmakende og innholdsrikt.

31. Ta fra mine ord at det jeg ønsker av dere er tillit, tro, optimisme, sjelefred og styrke, at det ikke skal være bitterhet i deres hjerter til tross for deres vanskeligheter og lidelser. Hvilken vennlighet eller oppmuntring ville du ha å gi til dem som trenger det hvis ditt hjerte var fylt av lidelse, bekymring eller misnøye?

32. Spesielt i dine prøvelser bør du gi det beste eksempel på oppløftelse, tro og ydmykhet.

33. Den som er i stand til å gi denne åndeliggjøringen til livet sitt, føler alltid fred, og selv når han sover, er søvnen hans rolig og avslappende, som ånden bruker til å løsrive seg fra kroppen i retning av det hinsidige, der den mottar de guddommelige kraftstrømmene som den nærer seg fra og som den lar kroppen delta i. (292, 45 - 51)

Bønn, studier, årvåkenhet, fornyelse og åndeliggjøring

34. Kjære disipler, jeg sier dere igjen: Våk og be, for kjødet er svakt og kan i sine svakheter føre ånden vill.

35. Ånden som vet å "våke", avviker aldri fra den veien som dens Herre har lagt ut for den, og er i stand til å bruke sin arv og gave inntil den har oppnådd sin utvikling.

36. Denne personen vil bestå sine prøvelser fordi han lever årvåkent og aldri lar seg dominere av kroppen [sjelen]. Den som våker og ber, vil alltid gå seirende ut av livets kriser og vandre fast på livets vei.

37. Hvor annerledes er ikke oppførselen til den som glemmer å be og 'våke'! Han gir frivillig avkall på å forsvare seg med de beste våpnene jeg har plassert i mennesket, som er tro, kjærlighet og kunnskapens lys. Det er han som ikke hører den indre stemmen som taler til ham gjennom intuisjon, samvittighet og drømmer. Men hans hjerte og sinn forstår ikke dette språket og tror ikke budskapet fra sin egen ånd. (278, 1 - 3)

38. Be for de forvirrede åndelige vesener, for dem som er jordbundne, for dem som fremdeles ikke er i stand til å løsrive seg fra

sine kropper i jorden, for dem som lider og gråter på grunn av den uforståelige sorgen som opprettholdes på jorden for deres skyld.

39. Tilgi også dem og døm ikke lenger dem som har sådd ondt i deres hjerter. Hvis dine øyne kunne se dem knele og be deg om tilgivelse, ville du ikke være så urettferdig mot dem.

Hjelp dem til å sveve inn i uendeligheten, løft dem opp ved ditt kjærlige minne, forstå at de ikke lenger tilhører denne verden. (107, 15)

40. Du må ikke være tilfreds med dine første gjerninger og tro at du har oppnådd tilstrekkelig fortjeneste for din ånds fullkommenhet. Men slik at du kan lære nye leksjoner hver dag og oppdage større åpenbaringer, må du alltid bruke litt tid på å studere mitt verk.

41. Den nysgjerrige disippelen vil alltid høre svaret på sine spørsmål og vil alltid høre mitt faderlige råd i prøvelsens øyeblikk.

42. Den avanserte disippelen vil være en kilde til kjærlighet for sine medmennesker, han vil virkelig føle seg utstyrt av sin far med en arv, og han vil gjenkjenne tiden for å dra ut for å utføre sin store åndelige misjon blant mennesker. (280, 40 - 42)

43. Jo mer dere perfeksjonerer dere, jo nærmere vil dere se målet. Dere vet ikke om dere bare er ett skritt fra frelsen, eller om dere fortsatt har en lang vei å gå. Jeg ber deg bare om å bli villig og lydig ledet av dette ordet, som er stemmen til min guddommelige ånd.

44. Vokt dere for å bryte loven, for gjentatte ganger å begå den samme feilen. Vær oppmerksom på korreksjon er - en forespørsel din far retter til deg, fordi jeg ikke vil se deg leve forgjeves på jorden og etterpå gråte over din ulydighet. (322, 60)

45. Frykt ikke for menneskers snakk eller deres dommer, frykt din Guds dom. Husk at jeg har fortalt dere at jeg er ubønnhørlig som dommer. Ønsk derfor alltid meg som far, som Gud, slik at du ikke kan mangle noe i din livsvandring. (344, 31)

46. Bli ikke overrasket, mitt folk. Vær alltid årvåkne og vær trofaste vektere. Frykt ikke for de ord deres egne brødre og søstre sier til dere for å overbevise dere om at dere er i villfarelse.

47. Stå fast, for store belønninger vil Jeg gi til 'soldatene' som er trofaste mot Min Sak - de av dere som konfronterer disse vanskelige

tider med forvirring av verdensbilder, trosbekjennelser og religioner.

48. Alle dine medmennesker skal du verdsette høyt på samme måte som du verdsetter mitt verk, og du skal påpeke den instruksjon jeg skal etterlate deg igjen. Hvis mennesker gjør narr av deg, la dem gjøre det, for lyset fra min Hellige Ånd vil nå dem, og da vil det være omvendelse i deres hjerter. (336, 18)

49 Stå ikke stille, o disipler! Som jeg alltid har sagt dere, la deres vandring forbli fast på godhetens og fremgangens vei, for det kommer tider da bare godhet vil hjelpe mennesket videre, da bare dyd og sannhet vil støtte ham på kampens og stridens vei.

50 Dagene nærmer seg når svik vil falle, når falskhet, hykleri, egoisme, alle dårlige frø vil komme til en slutt gjennom alvorlige besøk, fall og slag.

51 Derfor sier Mesteren til dere: Bli sterkere og sterkere i det gode! Vær overbevist om, mitt folk, at dere ikke kan motta ondt for det gode dere gjør. Hvis du høster en ond frukt eller en ond belønning for det gode du gjør på jorden, er denne onde frukten midlertidig, det er ikke den endelige frukten, sier jeg deg i sannhet. Du må holde ut til du høster. (332, 31)

Advarsler rettet til åpenbaringskirkene

52 Ve den som tolker mitt ord etter eget forgodtbefinnende, for han skal stå til ansvar for meg for dette.

53. På jorden har mange mennesker viet seg til å forfalske sannheten uten å innse hvilket ansvar de har som medarbeidere i Faderens kjærlighetsverk.

54. I denne dommens tid, som mange ikke kjenner fordi de ikke vet hvordan de skal tolke hendelsene de opplever, er dommen i enhver ånd og krever av den en redegjørelse for dens gjerninger innenfor og utenfor kjærlighetens lov under dens pilegrimsreise i denne verden.

55. Den som skulle endre betydningen av Mine åpenbaringer gitt ved inspirasjon i disse skriftene, vil være ansvarlig overfor Meg for sine handlinger.

56. Derfor må du fortsette ærlig, for disse læresetningene er min arv av kjærlighet til mine barn som, enten de er inkarnert eller i ånden, venter på mer detaljert undervisning. (20, 12 - 14)

57. Jeg vil ikke se en løgn i deg, Israel, for en dag skal det bli oppdaget, og da skal verden si: "Er dette Mesterens disipler? Hvis de er falske disipler, så var Mesteren også falsk, som bodde blant dem for å formidle løgner til dem." (344, 10)

58. Det er dere som er satt til å lindre folkets smerte, til å lære blasfemikerne å be, de som lenge har vært uten å oppløfte sin ånd i bønn. 59. Men for dette må dere daglig åndeliggjøre dere selv mer og frigjøre dere fra materialisering.

60. For Jeg vil ikke at dere skal være overspente spiritualister, nei. Fanatisme er avskyelig i mine øyne, og det er det jeg vil eliminere blant dere. Samvittigheten vil fortelle deg hvordan du skal leve i harmoni med alt. (344, 17 - 18)

61. Hør meg, folk, hør meg, disipler: Jeg gir dere nå lys og frigjør dere fra lenker, bånd og mørke. Men jeg tillater ikke at dere gjør dette verket til en annen religion, eller at dere fyller det med bilder og ritualer som vanlig - nei!

62. Vit nøyaktig hva friheten jeg gir deg består av, slik at du ikke erstatter den med en ny fanatisme.

63. Har du ennå ikke blitt klar over at ditt sinn og med det ånden hadde blitt stoppet i sin utfoldelse? Husker du ikke flommen av falsk frykt og fordommer arvet fra dine forfedre, som jeg har frigjort deg fra, slik at du kan se sannheten uforvrengt og motta lyset? (297, 20 - 21)

64 Jorden vil være våt og klar til å motta frøet til mine såmenn, og her er det passende at du tenker på ansvaret til disse såmennene. Ville det være riktig for dette folket, etter at menneskeheten vil være fri fra fanatisme og meningsløs tilbedelse, å komme sammen med en ny avgudsdyrkelse? Nei, elskede disipler og disipler. Det er derfor det er leksjoner og prøvelser på hvert trinn på veien. (292, 44)

Advarsel mot fortsettelsen av proklamasjonene etter 1950 og falske "Kristus-proklamasjoner".

65 Etter den dagen som er fastsatt av min guddommelighet, vil du ikke lenger høre mitt ord. Men det vil bli skrevet i din samvittighet, i ditt hjerte og i bøkene.

66. Den som da reiser seg som en stemmebærer og påkaller min stråle, vet ikke hvilken dom han feller over seg selv.

67. Jeg advarer dere slik at dere ikke gir øre til falske profeter, falske stemmebærere og falske 'kristuser'. Jeg vekker dere slik at dere unngår forvirring i tide og forhindrer at mørkets ånder trenger inn blant dere. Se, for du må gi meg en redegjørelse for disse læresetningene hvis du ikke er utstyrt. (229, 40 - 41)

68. Dette er allerede den siste tidsperioden der jeg vil være med deg i denne formen. Tro det, og tro også at jeg ikke vil komme tilbake til denne verden for å gjøre mitt ord materielt hørbart, enda mindre for å bli menneske.

69. Hold dere fast, for rykter vil nå dere fra folk som hevder at jeg er kommet tilbake, at Kristus er kommet til jorden. Du bør da forbli trofast og si med overbevisning: "Herren er åndelig med alle sine barn".

70. Men hvis dere sover og ikke åndeliggjør dere selv, vil dere fornekte at Jeg trakk tilbake Mitt Ord; og etter å ha blitt blasfemikere og ulydige, vil dere påkalle Min stråle over folkemengdene og si til dem: "La oss be Ham som ga oss Sitt Ord om å fortsette å tale til oss. La oss tilby Ham sanger og hymner slik at Han kan høre oss".

71. Men sannelig sier Jeg dere: Min stråle vil ikke vende tilbake til den menneskelige forståelsesevne, for Jeg vil ikke støtte deres dårskap.

72. Hva må du forvente? At ordene av tilsynelatende lys vil kaste deg inn i forvirring. Er det ikke det ditt hjerte ønsker? Så forbered dere på den prøvelsen, og på deres lydighet og ydmykhet vil min inspirasjons lys skinne ned.

73. Jeg kunngjør deg at hvis foreningen av disse kirkene til ett folk ikke finner sted før 1950, vil forvirring herske veldig snart, fordi det vil være de som hevder at Mesteren fortsetter å gjøre seg kjent, og da ve dette folket! Har du ennå ikke forutsett denne trusselen?

74. Fremdeles har ikke brorskapets og enhetens ånd våknet i dere, og dere forventer at det skal være begivenhetene som forener dere. Men hvis du forventer dette, vil du i stedet se pest, uorden, kriger og naturkreftenes dom bryte ut til det ikke lenger er noe sted med fred i verden - verken på jordens overflate eller i dens indre, verken på havet eller i himmelen. (146, 24 - 26)

75. Dere bør utruste dere selv, da vil dere alltid føle mitt åndelige nærvær på disse møtene

når dere er samlet - det være seg i disse samfunnssentrene, i hjemmene deres eller i friluft.

76. Men se opp, for det vil også dukke opp falske disipler som proklamerer at de snakker direkte med Faderen og overbringer falske instruksjoner og inspirasjoner.

77. Jeg har lært deg å skjelne sannhet fra bedrag, å kjenne treet på frukten. (260. 65 - 66)

78. Jeg har kunngjort for dere at tiden vil komme da dere vil se mange "spiritualismer" dukke opp, og at dere da må trenes til å oppdage hvilke som er basert på sannhet og hvilke som er basert på bedrag.

79. Dere vil se falske manifestasjoner oppstå, tilskrevet Meg; rykter om guddommelige budbringere som bringer budskap til verden; sekter kalt de syv segl, og mange forvirrede og tvetydige læresetninger.

80. Alt dette vil være resultatet av den store åndelige forvirring som menneskeheten har forberedt. Men ikke bekymre deg; på den annen side, sørg for at du lever årvåkent og bønn, da vil du ikke bukke under for den åndelige forvirringen, for i øyeblikkene med størst mørke vil mitt ord være lys som får deg til å se min krystallklare og evige sannhet. (252, 15 - 17)

Laster, hykleri, fordervelse...

81. Forfengelighet har slått rot i dem som, i den tro at de har oppnådd full kunnskap om sannheten, har trodd at de er lærde, sterke, ufeilbarlige, store og absolutte, uten å innse at de ofte har tatt feil.

82. Jeg vil ikke at det blant dette folket, som nettopp har begynt å bli formet i lyset av denne læren, skal dukke opp i morgen de som, forvirret av sin forfengelighet, utbasunerer at de er reinkarnasjonen av Kristus eller de nye Messiasene.

83. De som begår slike handlinger, vil være de som tror de har oppnådd forståelsen av all Min sannhet, men i virkeligheten vandrer langt fra den vei som er merket av Kristus, som er ydmykhetens vei.

84. Studer Jesu liv på jorden, og du vil finne en dyp og uforglemmelig lære om ydmykhet. (27, 3 - 6)

85. En av de mest alvorlige karakterfeilene er hykleri. Ikke snakk høyt om kjærlighet så lenge

du ikke er i stand til å elske Meg i dine medmennesker.

86. Hvor mange av dem som fordømte Judas-kysset, vil ikke innse at de ga sin bror et kyss av falskt brorskap og forrådte ham i ryggen! Hvor mange av dem som sier at de tjener de trengende, ser jeg bringe lys, sannhet, veldedighet i bytte mot penger!

87. Hvorfor, når noen skremte deg med sine spørsmål, handlet du som Peter i hans øyeblikk av svakhet, fornektet Meg og bekreftet at du ikke engang kjente Meg? Hvorfor frykter du menneskelig jurisdiksjon og ikke frykter Min?

88. Men sannelig sier jeg dere, mellom guddommelig rettferdighet og deres synder er forbønnen til Maria, deres himmelske mor, som alltid går i forbønn for dere. (75,34)

89 Ingen har rett til å dømme sine medmenneskers handlinger, for hvis den som er ren ikke gjør det - hvorfor skulle den som har flekker i hjertet få lov til å gjøre det?

90. Jeg forteller deg dette fordi du alltid er ivrig etter å undersøke din brors sæd, i håp om å finne feil i den, og deretter vise ham din sæd og ydmyke ham ved å fortelle ham at ditt arbeid er renere og mer fullkomment.

91. Den eneste Dommeren som vet å veie dine gjerninger, er din Far som bor i himmelen. Når han dukker opp med sine vekter, vil ikke den som forstår mer, ha større fortjeneste i hans øyne, men den som visste å være en bror for sine medmennesker og et barn av sin Herre. (131, 55 - 57)

92 Lær og handle, instruer og føl derved hva du gjør og sier, bekreft min lære ved dine gjerninger. Jeg vil ikke ha hyklere blant mine disipler. Tenk på hva som ville bli av menneskeheten og dere selv hvis dette arbeidet, grunnlagt med så mye kjærlighet og tålmodighet, skulle bli brakt ned av mangel på moral, dyd og sannferdighet i deres liv. (165, 25)

93. Ikke løp lenger etter verdens gleder eller lettsindigheter. Følg idealet om å gjøre livet ditt uklanderlig, for gjennom hele din eksistens vil jeg gi deg de tilfredsstillende som er stimuli for hjertet ditt. (111, 61)

94. Ve deg hvis onde tilbøyeligheter er sterkere enn de dyder du har i din ånd, og hvis min lære ikke bærer frukt! Hvis du ikke tenker over og utgrunner mitt ord og tenker at du oppfyller min vilje, vil mitt lys riste deg våken.

Men når du innser hele sannheten, vil du huske at jeg sendte deg til verden for å gjøre gode gjerninger. (55, 6)

95. Ve dem som i denne tiden, ved sin skammelighet og ulydighet, gir et dårlig eksempel til barna som jeg har sendt med et åndelig oppdrag (til jorden)! Vil du være som mobbene av mennesker som, ropende og hånende, førte Jesus til Golgata og sådde redsel i hjertene til barna som ikke kunne forklare hvorfor en mann ble martyrdød og drept som bare delte ut velsignelser.

96. Hver gang Jesus falt, gråt de uskyldige. Men sannelig sier Jeg dere, deres gråt var mer av ånden enn av kjødet. Hvor mange av dem fulgte meg senere og elsket meg uten at minnet om hva deres uskyldige øyne hadde vært vitne til ble slettet fra deres hjerter. (69, 50 - 51)

Falske bøter og falske forventninger

97 Vokt deg for misforståtte botsøvelser og ikke frata kroppen din det den trenger. Tvert imot, skån den for det som er skadelig for den, selv om det betyr et offer for den. Dette vil være boten som er gunstig for din ånd og derfor behagelig for Faderen. (55,40)

98. Dere ser allerede i Gud mindre en dommer enn den fullkomne og usvikelige kjærlighetens Far, og jeg sier dere at det er godt at dere ser i Gud deres Far.

99. Likevel må jeg fortelle dere, for å holde dere våkne, at også dere, som det gamle folket, kan falle i en ny feil, og denne feilen kan være at dere ikke gjør en innsats for å forbedre dere moralsk og åndelig, eller at dere ikke bekymrer dere for å synde kontinuerlig og alvorlig, i tillit til at Faderen er over all kjærlighet og vil tilgi dere.

100 Visstnok er Gud kjærlighet, og det finnes ingen krenkelse, uansett hvor alvorlig, som han ikke tilgir. Men du bør vite at fra denne guddommelige kjærligheten springer en rettferdighet som er ubønnhørlig.

101. Vær klar over alt dette, slik at det dere har tatt til dere som kunnskap om Min lære, kan svare til sannheten, og dere kan ødelegge alle feilaktige ideer som måtte være til stede i dere.

102. Glem ikke at selv om Faderens kjærlighet tilgir deg, forblir flekken - til tross for tilgivelsen - innprentet i din ånd, og du må vaske den bort ved fortjeneste og slik bli

verdig den kjærligheten som tilgav deg.
(293,43 - 44)

103. En stemme har vekket deg, en vennlig og trøstende stemme som kaller deg inn i lysets og livets rike, men som kan bli til rettferdighet hvis du velger å fortsette å fornedre din ånd og se bort fra loven.

104. Til de lydige og ydmyke sier Mitt Ord: Stå fast, for dere vil vinne mye fra Min nåde og vil utrette mye for deres brødre og søstre.

105 Til de uforstandige sier min røst: Hvis du ikke griper denne velsignede muligheten til å unnslippe syndens skitt eller uvitenhetens mørke som du lever i, vil du se tider og tidsaldre passere over din ånd uten å vite hva Herren brakte i sitt budskap, og heller ikke hva som var de åndelige gavene han åpenbarte for sitt folk.

106 Sannelig, det vil komme en passende tid for alle til å frelse seg selv og stige opp til høydene. Men ve den som utsetter den dagen! Ve den som går glipp av mulighetene til å oppnå sin ånds utvikling fordi han har viet seg til denne verdens ubetydeligheter! Han vet ikke hvor lenge tiden vil være der han må vente på en annen mulighet, og han kjenner heller ikke bitterheten i sin belønning.

107 I dette er det ikke den minste gjengjeldelse eller den mildeste straff fra Faderens side, men hans strenge og ubønnhørlige rettferdighet.

108. Vet dere i dag, siden jeg har funnet meg selv blant dere, om dere ikke har gått glipp av eller latt tidligere muligheter ligge ubenyttet, og vet dere hvor lenge deres ånd har ventet på å få denne nye muligheten til å oppfylle en misjon som ble betrodd den for lenge siden?

109. Hva vet ditt hjerte eller sinn om hans ånds fortid, om hans skjebne, hans gjeld, oppgaver og soning? Ingenting!

110. Derfor må du ikke avbryte åndens fullkommenhet eller friste den gjennom kjærlighet til verdens goder. Han må følge en annen vei, andre mål, andre idealer. (279, 16 - 19)

Advarsel til folkene og de mektige på jorden

111 Ve menneskene hvis barmhjertighet og aktiv nestekjærlighet ikke endelig bryter ut i deres hjerter! Ve menneskene hvis de ikke omsider oppnår full erkjennelse av sine onde gjerninger! Deres egen hånd slipper naturkreftenes raseri løs på dem og søker å

utøse smertens og bitterhetens beger over nasjonene. Selv når de høster resultatet av sitt arbeid, vil noen fremdeles si: "Det er Guds straff." (57, 82)

112 Ve de folkeslag som hardnakket holder fast ved sin avgudsdyrkelse, sin fanatisme og sin tradisjon! De vil ikke være i stand til å se mitt lys, og de vil heller ikke føle den uendelige lykken ved åndens oppvåkning.

113. Det er sant at min lære vil ryste verden. Men når kampen er over, vil sann fred føles på jorden - den som springer ut av min Ånd. Bare de tåpelige, de gjenstridige og de hardhjertede vil fortsette å lide. (272, 12 - 13)

114. Jeg gjør Meg gjeldende i menneskenes harde hjerter - de som har til hensikt å sette i gang kriger - slik at de innser at Min vilje er sterkere enn deres krigerske hensikter. Hvis disse menneskenes hjerte forblir hardt og ikke lar seg endre av Min vilje, vil Min rettferdighet bli følt over hele kloden. (340, 33)

115 Igjen, som på Noahs tid, vil folk håne profetiene, og først når de føler at flommene allerede begraver kroppene deres, vil de begynne å tro og omvende seg.

116. Min barmhjertighet ønsket alltid å stoppe dere i deres ubesindighet, men dere ønsket aldri å lytte til Meg. Sodoma og Gomorra ble også advart om å føle frykt og omvendelse og unngå deres ødeleggelse. Men de ville ikke lytte til Min stemme og gikk til grunne.

117 Jeg oppfordret også Jerusalem til å be og vende tilbake til den sanne tilbedelse av Gud. Men hans vantro og kjødelig innstilte hjerte avviste Min faderlige formaning og måtte overbevises om sannheten av begivenhetene. Hvor bitre disse dagene var for Jerusalem!

118. Erkjenner du nå sannheten om at du fremdeles er den samme? For du har ikke ønsket å forlate din åndelige barndom for å vokse og klatre oppover på visdommens vei som er i mitt ord.

119. Jeg sender dette budskapet til dere alle, som skal tjene folk og nasjoner som profeti, til oppvåkning, til årvåkenhet. Salige er dere hvis dere tror på innholdet.

120. Reflekter over deres betydning, men våk og be etterpå, for hvis du gjør det, vil et indre lys lede deg og en høyere makt vil beskytte deg til du er trygg. (325, 73-77)

Kapittel 62 - Ord for publikum som er til stede i Mexico

Ord til publikum til stede i Mexico

1 Disipler, gå inn i dere selv, hør og føl Meg som før. Husk hvordan dere bekjente at dette Ordet er deres liv og deres skjebnes lys. Glem ikke at jeg sier dere i dag: det dere trenger, vil bli gitt dere i rett tid.

2 Hell ny olje i lampene deres, så troens og kunnskapens flamme kan skinne igjen.

3 Ikke sov, våk og be, for Mesteren kan overraske deg når Han kommer inn i din bolig, slik Han pleide å gjøre i de dagene med åndelig entusiasme da du følte Mitt nærvær i hver eneste sving.

4 Du vil da se hvordan livet ditt vil bli opplyst på nytt av det lyset som sluttet å belyse deg uten at du var klar over det; og det vil gi deg tillit til en fremtid full av overflod og visdom. (4, 27 - 29)

5. Mange av dere kaller dere spiritualister fordi de tror på mitt nærvær under min manifestasjon gjennom det menneskelige sinn, og fordi de ofte er til stede for å høre mitt ord. Men jeg vil at dere skal være spiritualister gjennom å praktisere godhet, gjennom kunnskapen om livets essens, gjennom deres kjærlighet til deres neste, gjennom deres tjeneste for Gud ved hjelp av en sjenerøs, fruktbar og dydig eksistens. (269, 55)

6 Jeg har gitt noen en ydmyk opprinnelse i verden slik at de i sine liv kan ta Mesteren som et eksempel; andre har jeg gitt et rikt hjem slik at de på samme måte kan etterligne Jesus som, selv om han var konge, forlot sin "trone" og tjente de fattige, syke og syndere.

7 Fortjenesten til den som stiger ned fra sin sosiale posisjon for å tjene sine naboer, uansett hvem de måtte være, er like stor som den som stiger fra sitt elendige og ukjente liv til høyden av de rettferdige på kjærlighetens vei. (101, 55 - 56)

8 du spør meg hvorfor jeg er kommet til deg: fordi jeg ser at du har glemt veien tilbake til livmoren du kom fra, og jeg viser deg den på nytt.

9 Veien er Min lov, og ved å følge den vil ånden oppnå udødelighet. Jeg viser deg porten som er like smal som veien som Jeg viste deg på den tiden med Min instruksjon. (79, 2 - 3)

10. Dere som hører Meg, skal berede veien for dem som vil motta Meg åndelig. Det har ikke vært tilfeldigheter som førte dem inn i mitt nærvær som har mottatt min instruksjon, like lite som det vil være tilfeldigheter som utvikler Åndens gaver i dem som skal føle mitt nærvær uten behov for en menneskelig stemmebærer. (80, 4)

11 Jeg har bestemt deg til å spre godhet på jorden, som er sann åndelighet.

12 Føler du deg for inkompetent og ubetydelig? Anser dere dere for urene til å kunne legge en slik oppgave på deres ånd? Årsaken er at du ikke kjenner min visdom og min barmhjertighet, at du ikke observerer med uklare sanser undervisningseksemplene jeg gir deg ved hver sving gjennom naturen.

13 Ser du ikke hvordan solstrålene, som belyser alt, når selv den mest forurensede pynten, fordamper den, løfter den opp i atmosfæren, renser den og til slutt forvandler den til en sky som passerer over landene og gjør dem fruktbare? (150, 51 - 53)

14 Tøm din ånd her i mitt nærvær av alle urenheter og sett den fri. Frykt ikke, for du vil ikke avsløre noen hemmelighet for meg, jeg kjenner deg bedre enn du kjenner deg selv. Bekjenn deg til meg i ditt innerste vesen, jeg vil forstå deg bedre enn noen annen og tilgi deg dine overtredelser og din skyld, for jeg er den eneste som kan dømme deg.

15 Men når du er forsonet med din Far, og du hører i ditt vesen seierssalmen som din ånd synger, sett deg i fred ved mitt bord og spis og drikk åndens mat som er inneholdt i betydningen av mitt ord. (39,71)

16 Mange av dere kommer gråtende etter å ha forbannet smerten. Jeg tilgir deres feil i lys av det faktum at de kommer fra deres uvitenhet.

17. Berolig ditt hjerte og gjør ditt sinn mottakelig slik at du kan forstå hva jeg nå forteller deg, barn-disipler av livet: når du igjen føler at hjertet ditt blir gjennomboret av smerte, skille deg for en kort stund fra alt som omgir deg og forbli alene. Der, i intimiteten til soverommet ditt, snakk til din ånd, ta smerten din og utforsk den som om du tok en gjenstand i hånden for å undersøke den.

18 På denne måten utforsker du sorgen din, erkjenner hvor den kommer fra og hvorfor den har kommet. Lytt til din samvittighets stemme, og sannelig sier jeg deg, du vil hente

en skatt av lys og fred for ditt hjerte fra denne kontemplasjonen.

19 Lyset vil fortelle deg veien til å fjerne smerten, og fred vil gi deg styrke til å holde ut til rettssaken er over. (286, 26 - 28)

20. Dere må fortsette å bestrebe dere på å være åndelig og fysisk motstandsdyktige. For hvis det er sykdommer blant dere den dag i dag, er det fordi dere ikke har vært i stand til å heve dere over elendigheten og smerten i dette livet på grunn av mangel på åndelighet og tro.

21 Min lære lærer dere ikke bare å ha tro på Guds kraft, men at dere skal ha tro på dere selv. (246, 40 u. - 41 o.)

22 I dag sier dere: "Gud er i oss", men du sier det uten å føle det eller forstå det, fordi din materialisering hindrer deg i å føle mitt nærvær i ditt vesen. Men når åndeliggjøring er en del av livet ditt, vil du oppleve sannheten om mitt nærvær i hver person. Min stemme vil bli hørt i samvittigheten, den indre dommeren vil bli hørt og Faderens varme vil bli følt. (265, 57)

23 Denne instruksjonen går inn i hjertet ditt der beslutninger om forbedring og edle følelser har blitt født.

24 Hvis du har lidd mye og grått til du var klar til å åpne dørene til ditt hjerte for meg, sannelig sier jeg deg, den som har lidd mye, har samtidig sonet for sine overtredelser og skal bli tilgitt. (9, 37 - 38)

25 Du gråter, mitt folk, fordi du føler Mesterens kjærlighet i ditt angrende hjerte. Du hadde blitt fortalt at ingen som ville komme for Faderen med en alvorlig skyld i sin ånd, ville få tilgivelse, og at han måtte lide evig fordømmelse.

26. Men hvordan kunne du se Min guddommelige rettferdighet som så uhyrlig? Har du ikke lagt merke til hvordan jeg tydelig viste gjennom Jesus at mine mest ømme ord og mine mest kjærlige blikk var for dem som hadde syndet mest? Hvordan kunne jeg forkynne en lære i verden og gjøre det motsatte i evigheten? (27, 41)

27 I livets bitre og vanskelige stunder skal dere trøste dere med tanken på at min vise og fullkomne lov dømmer alt.

28 Jeg har vært i din smerte slik at du søker meg gjennom den. Jeg har rammet deg med fattigdom slik at du kan lære å spørre, være ydmyk og forstå andre.

29 Jeg har til og med holdt tilbake daglig brød fra deg for å vise deg at den som forblir tillitsfull, er som fuglene som ikke bekymrer seg for morgendagen; de ser daggryet stige som et symbol på mitt nærvær, og når de våkner, er det første de gjør å sende opp trillene sine som en takkebønn og bevis på deres tillit. (5, 55 - 57)

30. Noen ganger sier dere til Meg: "Herre, hvis jeg hadde alt, hvis jeg ikke manglet noe, ville jeg samarbeide i Ditt åndelige arbeid og gjøre veldedighet." Men vit at dere, som mennesker, er ustadige, og at alle dagens beslutninger, siden dere ikke eier noe, ville endre seg hvis jeg ga dere alt dere ønsker.

31 Bare Guds kjærlighet til sine barn er uforanderlig.

32 Jeg vet på forhånd at du ville gå til grunne hvis jeg ga deg rikelig med gaver, for jeg kjenner dine valg og svakheter. (9, 55 - 57)

33. Da Jeg ba deg om å gi avkall på nytelser, feiltolket du Mitt ord og endte opp med å tro at det er mer behagelig for Meg å se deg lide enn å glede deg.

34 siden jeg er din Far, hvordan kan du tro at jeg foretrekker å se deg gråte enn å smile?

35. Da jeg ba dere avstå fra nytelser, mente jeg bare de som er ødeleggende for ånden eller skadelige for kroppen. Men jeg sier at du bør skaffe deg for ånden og for hjertet velgjørende tilfredsstillelser som er oppnåelige for deg. (303,27)

36. Jeg ba deg ikke engang om å tro på Meg da du fant veien hit. Det var jeg som gikk foran deg og ga deg bevis ved å helbrede dine fysiske sykdommer, gi fred til din ånd eller noe du trodde var uopnåelig.

37. Etterpå, da dere trodde på Meg og viet dere trofast til oppfyllelsen av Min Lov, viste Jeg hver enkelt sin oppgave slik at han ikke skulle komme bort fra veien, og han skulle bare ta på seg det som tilkommer ham og gi barmhjertighet og kjærlighet til sine brødre og søstre slik Jeg har gjort mot dere.

38. Tror du at alle som underviser er mestere? Tror du at alle som kaller seg Guds tjenere er mine utsendinger, eller at jeg har gitt dem oppgaven de utfører? Tror du at alle som hersker, styrer og befaler i verden har de nødvendige evnene til å utføre denne oppgaven? Nei, mennesker! Hvor få er ikke de som utfører oppdraget som er blitt betrodd dem i sannhet! Mens noen griper en posisjon

som ikke tilhører dem, ser de som burde innta den seg selv ydmyket og fornædret. (76, 36 - 37)

39. Ikke tro at jeg føler meg såret hvis noen ikke tror på min tilstedeværelse ved denne manifestasjonen, for ingenting vil påvirke min sannhet. Hvor mange mennesker har tvilt på at det eksisterer et guddommelig vesen som skapte alle underverkene i universet, og likevel har solen ikke sluttet å gi dem sitt lys på grunn av dette. (88, 7)

40. I dag åpner du dørene til ditt hjerte og sinn for Min instruksjons lys. Med hvilke gjerninger vil du herliggjøre meg?

41. Dere er alle stille, ånden er stille og kroppen er stille for Meg. Dere bøyer nakken og ydmyker dere. Men Jeg vil ikke at Mine barn skal ydmyke seg for Meg. Jeg vil at de skal være verdige til å løfte ansiktene og se mine, for jeg søker ikke tjenere eller slaver; Jeg søker ikke skapninger som føler seg som fredløse, utstøtte, jeg kommer til mine barn som jeg elsker så mye at de, når de hører min fars stemme, løfter sin ånd på veien til dens oppadgående utvikling. (130, 39 - 40)

42. Elskede disipler, våk over mitt verk med nidkjærhet, følg mine instruksjoner, og dere vil vitne om meg med dem. Maria, din kjærlige mor, kommer på samme måte ned til deg og fyller deg med nåde, lærer deg fullkommen kjærlighet og forvandler hjertet ditt til en barmhjertighetskilde slik at du kan utføre store kjærlighetsverk blant dine medmennesker og kjenne sannheten. Hun er Min medarbeider, og i tillegg til Mitt Ord som Mester og som Dommer, er det Hennes Ord som Mor og som Advokat. Elsk henne, folk, og påkall hennes navn. Sannelig sier jeg deg, Maria våker over deg og står ved deg, ikke bare i disse dager med prøvelser, men for alltid. (60, 24)

43. Jeg har kalt dere "det marianske folk" fordi dere vet å elske og anerkjenne den guddommelige mor og komme til henne som barnet som ber om ømhet eller som synderen som søker forbønn.

44. Marias tilstedeværelse i verden er et bevis på min kjærlighet til menneskeheten. Hennes renhet er et himmelsk mirakel åpenbart for deg. Fra meg kom hun ned til jorden for å bli en kvinne slik at det guddommelige frøet kunne spire i hennes livmor, Jesu legeme som

"Ordet" ville tale gjennom. I nåtiden åpenbarer hun seg på nytt. (5, 9 - 10)

45. Det er nødvendig for det menneskelige hjerte å kjenne fra bunnen av det dyrebare budskapet som hennes Ånd brakte til verden, og etter å ha kjent hele sannheten, bør du utrydde fra ditt hjerte enhver avgudsdyrkende og entusiastisk tilbedelse som du har viet henne, og tilby henne din åndelige kjærlighet i stedet. (140, 43)

46. Noen sier til meg: "Herre, hvorfor lar du oss ikke alle se deg, slik som våre brødre og søstre som vitner om at de ser deg?"

47. Å dere svake hjerter som må se for å tro! Hvilken fortjeneste finner du i å se Jesus i en visjon i menneskelig form, selv om din ånd kan oppfatte meg ubegrenset og perfekt gjennom kjærlighet, tro og følelse i min guddommelige essens?

48. Du gjør ondt når du misunner dem som har gaven til å se det åndelige i figurer eller symboler på en begrenset måte; for det de ser er ikke akkurat det guddommelige, men et symbol eller en allegori som taler til dem om det åndelige.

49. Vær tilfreds med dine gaver og forstå vitnesbyrdene du mottar, og søk alltid meningen, lyset, instruksjonen, sannheten. (173, 28 - 30)

50. Forfalsk aldri min lære. Presenter mitt verk som en bok som bare inneholder renhet, og når du er ferdig med reisen din, vil jeg motta deg. Jeg vil ikke se på flekkene i din ånd, og jeg vil gi deg mitt guddommelige kyss, som vil være den største belønningen når du ankommer det lovede land. For jeg har gitt deg en håndfull frø i denne tiden, slik at du skal lære å så i fruktbare felt, og du skal formere det der. (5, 27)

51. Vurder ditt ansvar, kjære mennesker, tenk på at en dag du går glipp av er en dag som du forsinker denne gode nyheten til dine medmenneskers hjerter - at en instruksjon du mister er et brød mindre å tilby de trengende. (121, 40)

52. Du kjenner allerede smaken av frukten fra dette treet, og Jeg advarer deg slik at du ikke vil bli forført av falske profeter i fremtiden; men du skal også 'våke' for dine medmennesker ved å lære dem å gjenkjenne essensen av Min lære.

53. Det står skrevet at etter min bortgang skal det oppstå falske profeter som skal fortelle

mitt folk at de er mine sendebud og komme i mitt navn for å fortsette det arbeidet jeg har gjort blant dere.

54. Ve deg hvis du bøyer deg for falske profeter og falske lærere, eller hvis du legger ord uten åndelig innhold til Min lære, for da vil det bli stor forvirring! Derfor sier jeg deg igjen og igjen: "Se og be." (112, 46 - 47)

55. Hvis dere ikke forbereder dere, vil uklare stemmer nå deres ører og forvirre dere, og senere vil dere forveksle deres brødre med dem.

56. Jeg gjør deg årvåken slik at når disse proklamasjonene er avsluttet, prøver du ikke å ta dem opp igjen, for det vil ikke være lysets ånder som gir seg til kjenne, men forvirrede vesener som vil ødelegge det du har bygget opp før.

57 På den annen side vil den som vet å forberede seg, den som - i stedet for å ville utmerke seg - søker å gjøre seg nyttig, den som - i stedet for å fremskynde hendelser - venter med tålmodighet, tydelig høre min undervisning, som vil nå hans ånd gjennom gavene som er i ham: Gaver av inspirasjon, intuisjon og fremsyn, ved hjelp av bønn, åndelig visjon og profetiske drømmer. (7,13 - 14)

58. I dag ser du på disse stemmebærerne som taler til deg i henrykkelse, og så stor som vantroen til noen er, tror du at min proklamasjon er mulig gjennom disse senderne. Men når folk ser mine disipler forkynne guddommelige åpenbaringer i sin normale tilstand, vil de tvile på dem.

59. I din egen kirke vil det oppstå dem som tviler når de hører deg tale under min inspirasjon, og du må ha stor utrustning og åndelig renhet for å finne troen. (316, 52 - 53)

60. Hvis du på dine veier observerer mennesker som med sine gjerninger eller sin måte å tenke på viser åndelig tilbakeligheten i møte med mine åpenbaringer, ikke bli forferdet, for du må vite at aldri har alle mennesker marsjert i samme takt. Stol på at jeg allerede etterlater dem ordene som vil vekke dem når tiden kommer.

61 De ordene som du ikke kan forstå nå, er nettopp de ordene som disse menneskene vil forstå. (104,42 - 43)

62 Tro og handle uten fanatisme. Reis dere og plasser dere på et nivå hvorfra dere kan

undervise alle deres medmennesker uten hensyn til trosbekjennelser eller doktriner.

63 Ikke nøl med å gjøre godt mot en trengende person bare fordi han praktiserer en tilbakestående eller ufullkommen tilbedelse av Gud. La heller ditt uselviske arbeid vinne hans hjerte.

64 Ikke lukk dere inne i grupper og begrensnad dermed deres virkefelt. Vær et lys for enhver ånd og en balsam i enhver trengsel. (60, 27)

65. Hvis dine medmennesker snakker foraktelig om deg fordi du har svart på mitt kall, så lukk dine ører og vær stille; de er uvitende. Men hvis du skulle ta denne saken som en anledning til å dømme dem, ve deg, for du er allerede opplyst av din samvittighets lys og vet hva du gjør. (141,27)

66. Så, mitt folk, ikke krev at alle mennesker skal tenke og tro som dere. Du må aldri fordømme mennesker, du må ikke dømme eller straffe den som ikke lytter til deg, som ikke aksepterer dine forslag, din undervisning eller dine råd. Du bør se på alle dine medmennesker med samme dype respekt og med sann åndelig nestekjærlighet. Da vil du lære at i sin religiøse praksis, i sin lære, på sin vei, har hver og en nådd det stedet som hans åndelige evner har gitt ham rett til; og til det punktet der du ser menn, har deres egen utvikling ført dem. (330, 29)

67. Selv nå sier jeg dere at dere ikke er mer enn noen andre, at troen dere har næret på å være en nasjon av begunstigede vesener er en feil, for Skaperen i Sin fullkomne kjærlighet til alle Sine skapninger begunstiger ingen.

68. Jeg sier dere dette fordi dere i morgen skal presentere for deres medmennesker den lære Jeg har gitt dere i løpet av denne tiden, og Jeg vil ikke at dere skal fremstå for dem som kommer etter dere som overlegne vesener, og det skal heller ikke se ut som om fortjeneste gjorde dere verdige til å være de eneste som hørte Mitt Ord.

69 Dere skal være forståelsesfulle, ydmyke, enkle, edle og barmhjertige brødre og søstre.

70. Du skal være sterk, men ikke arrogant, slik at du ikke ydmyker de svake. Hvis du har stor kunnskap om min lære, bør du aldri skryte av din kunnskap, slik at dine medmennesker ikke føler seg underlegne ved siden av deg. (75, 17 - 19)

71. Selv her blant mine arbeidere, hvor mange er det ikke som, uten å ha forstått min lære,

betraktet seg selv som overlegne vesener, verdige beundring og hyllest, når de visste at de var begavet med en åndelig gave. For dette spør jeg deg om du kan godkjenne at en overlegen ånd er innbilsk om sine gaver, når ydmykhet og nestekjærlighet er de essensielle egenskapene han må ha? (98, 15)

72. Husk at jeg en gang sa til dere: Jeg skapte dere ikke for å være som snylteplanter. Jeg vil ikke at dere skal nøye dere med å ikke skade noen. Jeg vil at dere skal finne tilfredsstillelse i å ha gjort godt. Den som ikke gjør godt, selv om han kunne gjøre det, har gjort mer ondt enn den som, fordi han ikke var i stand til å gjøre gode gjerninger, begrenset seg til å gjøre ondt fordi det var det eneste han visste hvordan han skulle gjøre. (153, 71)

73. O mine høyt elskede barn, dere som klager som fortapte sauer og roper med fryktelig røst etter deres hyrde! Hvis dere lukker øynene for virkeligheten som omgir dere, ender dere opp med å tro at jeg er årsaken til all deres elendighet på jorden; andre tror at jeg er likegyldig til deres vel og ve.

74 Hvor utakknemlig du er når du tenker slik om din Far, og hvor urettferdig når du dømmer min fullkomne rettferdighet!

75. Tror du ikke jeg hører deg når du sier at du bare lever av bitterhet, at den verden du lever i er en verden uten lykke og at det livet du lever ikke har noen eksistensberettigelse?

76. Du føler Meg bare når du tror at Jeg tukter deg, at Jeg nekter deg barmhjertighet, og glemmer din Fars ømhet og godhet; du klager over livet ditt i stedet for å velsigne Hans goder.

77 Dette er fordi du lukker øynene for sannheten og bare ser lidelse og tårer i omgivelsene dine og faller i fortvilelse fordi du tror at alt vil forbli uten belønning.

78 Hvor annerledes ville ikke livene deres være hvis deres første tanke hver dag, i stedet for dette opprøret, denne mangelen på forståelse, var å velsigne deres Far, og deres første ord var takk for så mange goder som hans kjærlighet skjenker dere!

79. Men du er ikke lenger i stand til å føle disse dydene fordi "kjødet" [sjelen] har forstyrrer din ånd og du har glemt min lære; derfor taler jeg til deg om disse følelsene som du har forvist fra ditt hjerte. (11, 4 - 9)

80. Du har syndet, brutt ekteskapet, begått forbrytelser, og nå som du blir konfrontert

med sannheten i mitt ord som viser deg dine overtredelser, glemmer du dine overtredelser og tror at din Herre er urettferdig når han taler til deg om prøvelser og soning. (17, 33)

81. Dere har blitt satt på store prøver, kjære disipler. Fordi hver prøve rommer et mysterium for dere, vet dere ikke om den er der for å styrke dere i kampen, for å åpenbare for dere noe dere ikke vet, eller for å sone en eller annen krenkelse. Men trekk deg aldri tilbake fra prøvelsene, for de ble ikke sendt for det formålet, og de overskrider heller ikke dine moralske eller åndelige krefter. (47, 26)

82. Hvorfor frykter mange av dere at deres skjebne er skrevet ned av Meg med prøvelser, smerter, straffer eller ulykker? Hvordan kan dere komme til å tro at Han som elsker dere fullkomment, gir dere en vei full av torner? Sannelig, jeg sier deg, den skjebnesvangre veien, ulykkens vei, er den du velger i henhold til din vilje, og tenker at gleder, frihet, lykke er å finne på den, uten å innse at det er nettopp den veien som er bestemt for deg, som du forlater, der sann fred, sikkerhet, styrke og helse, velvære og overflod er å finne.

83. Denne veien Jeg tilbyr deg i Min lære er den som er forutbestemt for din ånd fra dens skapelse, slik at du i den endelig kan finne det du lengter etter. (283, 10 -11)

84. Dere dømmer overfladisk, som om dere var barn, og tenker ikke på at prøvelsene som plager dere er deres verk. Derfor, når de slippes løs på deg, ønsker du at de vil forlate deg, at skjebnen vil bli endret slik at du ikke vil lide, slik at du ikke lenger vil drikke lidelsens beger.

85 Grunnen til dette er at dere ikke kan trenge gjennom virkeligheten med deres åndelige blikk for å forstå at alt dere høster, har dere selv sådd, og at dere har påført dere selv all lidelse.

86. Nei, dere har aldri forstått hvordan dere skal trenge inn i sannheten, og derfor, når smerte kommer inn i hjertet deres, anser dere dere selv som ofre for en guddommelig urettferdighet. Men jeg sier dere at i Gud kan ikke den minste urettferdighet eksistere.

87 Guds kjærlighet er uforanderlig, uforanderlig og evig. Den som derfor tror at den guddommelige ånd kan gripes av sinne, vrede og raseri, bukker under for en stor feil. Slike svakheter er bare tenkelige hos

mennesker når de mangler åndelig modenhet og beherskelse av lidenskapene.

88. Noen ganger sier dere til Meg: "Herre, hvorfor må vi 'betale' konsekvensene av gjerninger som ikke er våre, og hvorfor må vi høste den bitre frukten som andre har produsert?" - Til dette svarer jeg deg at du ikke forstår noe av dette, fordi du ikke vet hvem du var før og hva dine gjerninger var. (290, 9 - 12)

89. Kjære mennesker, deres hjerter er fylt av tilfredshet ved tanken på at dere er Mine disipler i denne tredje tidsalder. Likevel sier Jeg dere at dere aldri må la forfengelighet gjøre dere blinde. For hvis dere gir etter for denne svakheten, vil dere ikke lenger lytte til samvittigheten når den bebreider dere for deres overtredelser. Den som ikke begynner å rense og foredle sitt menneskelige liv, kan ikke forvente å utvikle seg åndelig oppover, for hans skritt vil være villedende og hans gjerninger vil ikke ha noe frø av sannhet.

90. Tenk da på at i mine leksjoner stiger jeg noen ganger ned fra åndelig instruksjon til råd, slik at dere kan oppføre dere riktig i deres menneskelige liv. Jeg taler da til menneskets hjerte, formaner det til fornyelse og får det til å forstå skaden som laster gjør på kroppen og det onde de gjør mot ånden.

91. Jeg har sagt deg at den som lar seg dominere av lasten, har glemt at ånden ikke må erobres - at han har glemt at sann styrke består i å overvinne det onde gjennom dyd.

92. Den mannen, beseiret av kjødet, har fornedret seg selv, har krenket sin selvrespekt, har sunket fra sin høye stilling som mann til et stakkarslig vesen som er for feig til å kjempe.

93 I stedet for å bringe lys, brød og vin til sitt hjem, bringer den mannen skygge, lidelse og død, gjør sitt kors og sin kone og sine barns kors tungt og hindrer den åndelige utviklingsveien for alle som er rundt ham. (312, 32 - 35)

94. Forstå at hver og en av dere som gir opp en ond vei, får ondskapens makt til å miste noe av sin makt; at ditt liv, hvis det er rettferdig i sine gjerninger, ord og tanker, vil etterlate et godt frø på sin vei; at dine råd, hvis de kommer fra et fromt hjerte, vil ha makt til å utføre mirakler; og at bønn, hvis den er født av en medfølende og kjærlig tanke, vil være et budskap om lys for den du ber for. (108, 16)

95 Her hos meg rens dere dere fra enhver flekk. Å, om dere bare kunne bevare denne renheten gjennom hele livet! Men denne atmosfæren av åndelighet og brorskap som dere skaper i disse timene med fellesskap og undervisning, finnes ikke i verden. Luften dere puster inn er forgiftet av synd.

96. Men du har følt hvordan, i den grad du gjør Min lære til din egen, lenke etter lenke i kjeden som smir deg til verden gradvis faller bort fra deg. (56, 26- 27)

97. Lev alltid årvåkent, for på din vei vil det være de som sier at de tilhører Meg; men tro dem ikke i første øyeblikk, tro for det de bekjenner i ydmykhet, i visdom og kjærlighet.

98. Andre vil fortelle deg at de er i kontakt med Meg, mens de er de første som blir bedratt. Derfor må du alltid våke over oppgaven du har og posisjonen du inntar. Du må åpne øynene og ørene og også tilgi mange ting. (12, 55 - 56)

99 Vær aktiv, ikke sov! Eller vil du vente til forfølgelsene får deg til å sove? Vil du falle inn i avgudsdyrkelse igjen? Vil du vente til fremmede doktriner påtvinger seg selv med makt eller frykt?

100 Vær våkne, for falske profeter vil reise seg fra Østen og forvirre nasjonene. Slutt dere sammen, slik at deres røst gir gjenklang over hele kloden, og dere vil varsle menneskeheten i tide. (61, 25)

101 Store lidelser venter menneskeheten; vær årvåkne og bønnfaste i enhver smerte og katastrofe. Mange lidelser vil bli lindret, andre vil ikke inntreffe fordi de vil bli stoppet av dem som ber.

102. Når tilhengere av andre kirkesamfunn og sekter ser at store skarer følger dette folket, vil det fra disse kirkesamfunnene oppstå dem som forfølger dere. Men frykt ikke, for hvis du forblir rolig, vil Den Hellige Ånd legge lysets ord på dine lepper som vil bringe dem som baktaler deg til taushet.

103. Jeg gir dere ikke det drepande sverd for å forsvare dere, jeg gir dere kjærlighetens sverd. Hvert glimt av dets lys vil være en dyd som kommer fra det.

104. Hvor mye nåde du vil finne hos Faderen når du erobrer mengden av forfølgere av mitt verk gjennom dine ord og bringer dem omvendt til meg gjennom dine kjærlighetsgjerninger.

105. Dette er læren jeg ga dere i den "andre æra" som dere allerede hadde glemt.

106. Menneskesinnet vil lide uro når det prøver å forstå den treenig-marianske åndelige doktrinen. For det materialiserte mennesket er vanskelig overfor det åndelige. (55, 58 -63)

107. Hvor mange har forlatt maten ved Mitt bord som Jeg tilbød dem med så mye kjærlighet uten engang å ha rørt den? Når vil de noen gang igjen oppleve en tid med nåde som den nåværende, der de var bestemt til å komme til jorden for å høre mitt ord?

108. De er harde steiner som trenger stormer og tid for å slites ned. Deres arv vil bli holdt tilbake fra dem så lenge de ikke vet hvordan de skal vokte den og sette pris på den. Men de vil eie den igjen, for jeg har sagt dere at det Faderen gir sine barn, vil aldri bli tatt fra dem, men bare beholdt for dem. (48, 8)

109. Noen av dere vil bli forvandlet og utrustet av Min lære til å gå på leting etter dem som er fortapt i ørkenen. For det er slik jeg ser menneskelivet - som en ørken. Noen føler seg alene blant millioner av sjeler og tørster av tørst uten at noen tilbyr dem litt vann; det er dit jeg vil sende mine nye apostler.

110. Jeg vil at navnet mitt igjen skal bli uttalt med kjærlighet av noen og hørt med følelser av andre. Jeg vil at det skal bli kjent for dem som ikke kjenner det. Det finnes mennesker - gamle menn, kvinner og barn - som ikke vet noe om min eksistens. Jeg vil at alle skal kjenne meg og vite at de i meg har den mest kjærlige Far - at alle hører meg og elsker meg. (50, 3)

111. Mitt ord har møtt din egoisme. Det er derfor Jeg har sagt til dere at dere skal bringe det Jeg overleverer til dere, til kunnskap for deres medmennesker. Men dere ønsker bare å forfriske dere selv med Mine proklamasjoner uten å påta dere plikter overfor andre.

112. Men Mesteren har ikke kalt dere for å lære dere unyttige lekser; Han har bedt dere om å lære denne guddommelige leksen slik at dere kan bruke den senere i livet ved å anvende den på deres neste.

113. Jeg åpenbarer for deg i dette øyeblikk at din ånd har en gammel gjeld overfor enhver som kommer til deg med en lidelse, et behov eller en forespørsel. Tenk med hvilken kjærlighet jeg plasserer dem på din livsvei, slik at du kan oppfylle din reparasjon ved å gjøre

dem til gjenstand for din aktive veldedighet. (76, 20)

114. Fullfør, slik at du ikke trenger å vende tilbake til jorden i tider med smerte for å høste frukten av dine feil eller din egoisme. Oppfyll ditt oppdrag; da vil du også vende tilbake, men det vil være i en tid med fred, for å forfriske deg i kultivering av frøet du la igjen da du begynte. Nå vil ikke Moses lede deg til å utfri deg, slik han gjorde i "Første gang"; det vil være din samvittighet som leder deg. (13, 17)

115. Her er mange av dem som til andre tider var lovlærere eller vitenskapsmenn. Nå er deres sinn vekket til åndelig kunnskap, og de er overbevist om at de ikke vil finne den høyeste sannhet i begrenset menneskelig kunnskap.

116. Her er de som til andre tider var mektige og rike på jorden, og som nå har lært fattigdom og ydmykhet å kjenne. Jeg velsigner dem for deres overgivelse og deres ønske om fullkommenhet. Dette er et bevis på min kjærlige rettferdighet, siden jeg fikk dem til å komme til jorden igjen for å vise dem en annen side i den evige visdoms bok. (96, 16 - 17)

117. Verden gir deg mange gleder, hvorav noen er gitt av Meg og andre skapt av mennesker. Nå har du opplevd at du ikke har vært i stand til å oppnå dem, noe som har forårsaket opprør hos noen og tristhet hos andre.

118. Jeg må fortelle dere at mange i denne tiden ikke får lov til å sovne eller gå til grunne i "kjødets" gleder og tilfredsstillelser fordi deres oppgave er en helt annen.

119. I sannhet, Jeg sier dere at det ikke finnes en eneste ånd i menneskeheten som ikke har kjent alle gleder og spist alle frukter. I dag kom din ånd (til jorden) for å nyte friheten til å elske meg og ikke for å være en slave igjen til verden, til gull, til begjær eller til avgudsdyrkelse. (84, 47)

120. Se menneskene, folkene, nasjonene, hvordan de ofrer sine liv for et ideal. De fortæres på likbålet av sine kamper, mens de drømmer om verdens herligheter, om besittelser, om makt. De dør for jordens flyktige herlighet.

121. Men du som begynner å tenne i din ånd et guddommelig ideal som har som mål å oppnå en herlighet som vil være evig, vil du ikke - om

ikke ditt liv - i det minste gi en del av det for å oppfylle dine plikter som medmennesker?

122. En usynlig kamp raser over deg, som bare de forberedte kan bli klar over. Alt det onde som kommer fra mennesker i tanker, i ord og i gjerninger, all synd i århundrer, alle mennesker og utenomjordiske ånder som er forvirret, alle avvik, urettferdigheter, menneskers religiøse fanatisme og avgudsdyrkelse, de tåpelige, ambisiøse ambisjonene og falskheten har forent seg til en kraft som river ned, fanger og trenger inn i alt for å vende det mot meg. Dette er kraften som motsetter seg Kristus. Store er deres hærer, sterke deres våpen, men de er ikke sterke mot meg, men mot mennesker.

123 Jeg vil kjempe mot disse hærene med min rettferdighets sverd, og jeg vil være i strid med mine hærer, som du skal være en del av etter min vilje.

124. Mens denne kampen plager menneskene som jager etter nytelser, bør dere, som jeg har betrodd gaven til å sanse hva som foregår i det hinsidige, våke og be for deres brødre, for på denne måten vil dere våke for dere selv.

125. Kristus, fyrsten Striker, har allerede trukket sitt sverd; det er nødvendig at det samme skal kutte av det onde som en sigd med roten og skape lys i universet med sine stråler.

126 Ve verden og deg hvis dine lepper forblir tause! Du er Jakobs åndelige ætt, og til ham lovet jeg at gjennom deg skulle jordens nasjoner bli frelst og velsignet. Jeg vil forene deg som en familie slik at du kan være sterk. (84, 55 - 57)

127. Jeg vet at store gjerninger er blitt gjort i dette folks bryst, men det er nok for Meg å vite, selv om deres navn er ukjente i verden.

128. Jeg alene kjenner den sanne fortjeneste eller verdi av deres gjerninger, for ikke engang dere selv kan bedømme dem. Noen ganger vil et lite arbeid virke veldig stort for deg, og av andre vil du ikke engang være klar over at deres fortjeneste har nådd meg. (106, 49 -50)

129. Dere skarer som har hørt Meg - når vil dere komme ut av deres tilbaketrukkethet og mørke? Forsinker du bevisst din forberedelse av frykt for konfrontasjonen? Sannelig sier jeg dere, bare den som ikke har forberedt seg åndelig frykter; for den som kjenner mitt ord og elsker sin Herre og sin neste, har ingenting å frykte, og i stedet for å unngå mennesker,

søker han å møte dem for å dele med dem det han har mottatt. Etter å ha studert og forstått min lære, tar han den i bruk. (107,41)

130. Dette budskapet har lys for alle religioner, for alle sekter og kirkesamfunn, og for de forskjellige måter å lede mennesker på. Men hva har dere gjort med mitt ord, disipler? Er det slik dere vil at treet skal blomstre? La det blomstre, for de vil kunngjøre at det vil bære frukt senere.

131. Hvorfor skjuler dere disse budskapene og bringer ikke overraskelsen av denne nye æra til verden med disse gode nyhetene? Hvorfor våger dere ikke å fortelle verden at Kristi røst lyder blant dere? Snakk og vitne om min lære gjennom dine kjærlighetsverk; for hvis noen skulle lukke ørene for ikke å høre deg, vil andre åpne dem, og stemmen din vil da være like søt og melodios for dem som nattergalens sang. (114, 46)

132. Menneskeheten venter på mine nye disipler; men hvis dere, som er mine arbeidere, forlater såkornet og markens redskaper av frykt for verdens mening, hva skal det da bli av denne menneskeheten? Har dere ikke følt ansvaret for deres misjon?

133. Din samvittighet bedrar deg aldri, og den vil alltid fortelle deg om du har gjort din plikt. Rastløsheten du opplever er et tegn på at du ikke har fulgt mine instruksjoner. (133, 10)

134. Dere klager noen ganger over at antallet tilhengere av Mitt Ord bare øker langsomt. Men jeg sier dere at dere må klage over dere selv, for dere har oppgaven med å øke og mangedoble de skarer som danner dette fellesskapet. Men hvis deres hjerter mangler tro, hvis deres åndelige gaver ikke er utviklet, hvis deres sinn mangler den åndelige kunnskapens lys, hvordan vil dere da overbevise den vantro? Hvordan vil du bevege ham innvendig med din tro og din kjærlighet hvis disse dydene ikke er utviklet i ditt hjerte?

135 Den som ikke forstår, kan ikke føre til forståelse; den som ikke føler, vil ikke vekke følelse. Forstå nå hvorfor leppene dine stammet og stammet da du ble stilt overfor behovet for å vitne om mitt ord.

136 Den som elsker, trenger ikke å stamme, den som tror, frykter ikke. Den som føler har mange muligheter til å bevise sin oppriktighet og sannferdighet. (172, 24 - 26)

137. I dag ønsker du å forklare hvorfor du er Israel, og du har ingen argumenter; du ønsker

å forklare hvorfor du er spiritualister, og du mangler ord. Du prøver å forklare hva dine åndelige gaver er, og du mangler bevis og åndelig utvikling for å forklare dem på en overbevisende måte. Men når din oppadgående utvikling blir sann, vil de nødvendige ordene fly til deg, for du vil forklare med dine kjærlighetsverk hvem du er, hvem som har lært deg og hvor du skal. (72, 27)

138. Jeg sier til dere: Hva venter dere på for å dele de gode nyhetene? Vil du profetere på ruiner? Jeg forteller deg og åpenbarer alt for deg slik at du alltid kan ha et klokt svar på alle spørsmål som dine medmennesker stiller deg. Husk at du vil bli angrepet med alvorlige argumenter som vil fylle med frykt de som ikke er forberedt.

139. Lær Mitt Ord utenat og glem ikke de store miraklene Jeg har gitt dere, slik at hver og en av dere kan være et levende vitnesbyrd om Min sannhet. Da vil den som ransaker dere og leter i Mitt Ord, innse at det ikke i noe motsier det Jeg har sagt og profetert til dere i tidligere tider.

140. Kampen vil bli stor - så stor at noen som har vært Mine disipler, vil bli fylt av frykt og fornekte Meg og hevde at de aldri har hørt Meg.

141. De som forblir trofaste mot Mine bud og møter kampen, vil Jeg dekke med en kappe som de vil forsvare seg under, og de vil komme uskadd gjennom enhver kritisk situasjon.

142. Den som sår dette frøet dårlig, eller den som besudler dette verkets renhet, vil bli dømt ved hver time, forfulgt av mennesker og rastløs. La hver mann kjenne det treet han har oppdratt på smaken av dets frukt.

143. Jeg har store mirakler i vente for tiden for mitt folks åndelige kamp - mirakler og gjerninger som vil forbløffe lærde og vitenskapsmenn. Aldri vil jeg overlate dere til deres egne krefter. Ikke bli forvirret når folk håner deg; ikke glem at mengden i den "andre" æra også hånet din Mester. (63, 42 - 44)

144. Sannelig sier jeg dere, verden er imot dere, og for dette forbereder jeg dere, så dere kan vite hvordan dere skal forsvare deres tros sak med kjærlighetens og barmhjertighetens våpen. Jeg sier deg, du vil seire, selv om seieren din ikke er kjent.

145. Nå vil ditt offer ikke være et blodoffer, men du vil fortsatt oppleve baktalelse og forakt. Men Mesteren vil være der for å forsvare og trøste deg, for ingen disippel vil bli forlatt. (148, 17)

146. Folk, bli ikke lenger vant til korrupsjon, bekjemp den uten å skryte av renhet, og bli heller ikke indignert over dine medmenneskers overtredelser. Vær taktfull, nøyaktig og velvillig i din tale og i dine handlinger, og verden vil lytte til deg og vil også ta hensyn til dine undervisningsord. Er det nødvendig at jeg forteller deg igjen at før du videreformidler denne læren, må du leve den? (89, 66)

147. Det er nødvendig at Mitt folk viser seg blant nasjonene og setter et eksempel på brorskap, harmoni, nestekjærlighet og forståelse, som en fredens soldat blant dem som igjen misbruker den guddommelige lære til å krangle, såre hverandre og ta liv. (131, 58)

148. Til slutt, forstå at dere alle elsker den samme Gud, og ikke krangle på grunn av forskjellen i den formen den ene eller den andre har realisert denne kjærligheten.

149. Du må komme til å forstå at det finnes vesener der tro, tradisjoner og skikker har slått så dype røtter at det ikke vil være lett for deg å rykke dem opp med roten det første øyeblikket du underviser dem. Ha tålmodighet, og i løpet av årene vil du oppnå det. (141, 9)

150. Når året 1950 går mot slutten, vil det være usikkerhet og tvil blant mange av dere.

151. Hvorfor tviler noen på Mine åpenbaringer, som nyter større intelligens enn de som tror på Min manifestasjon? Fordi det ikke er menneskelig kunnskap eller intellekt som kan bedømme Min sannhet, og når mennesket forstår dette, blir han grepet av frykt mot alt nytt, mot alt som er ukjent for ham, for ubevisst å avvise det.

152. Men dere, de svake, de uutdannede, som ikke kan nå høyden til dem som anerkjennes av sin intelligens, er de som tror, og dere er i stand til å fordype dere i det åndeliges mysterier. Hvorfor er det slik? Fordi det er Ånden som åpenbarer det evige liv og dets under for sinnet.

153. Menneskelig intelligens representerer en kraft som dere nå skal kjempe med, og gjennom den har mennesket skapt seg ideer

og forestillinger om det åndelige som ikke er blitt åpenbart for ham gjennom ånden.

154 For denne kampen skal du være sterk - med en styrke som også kommer fra ånden. Din styrke vil aldri være basert på din kropp, heller ikke på pengenes makt eller på jordiske forsørgelsesmidler. Bare din tro på sannheten som bor i deg, vil gjøre deg seirende i konflikten. (249, 44 - 46)

155. Ikke vær redd hvis du blir kalt forlatt - nå ut til alle. Tenk på at dette arbeidet, som er sant for deg, kan virke falskt for andre fordi det i deres øyne mangler den innvielsen som religionene har fått for å bli anerkjent.

156. Hvis du tror på Meg, hvis du tror at Jeg gir Meg Selv til kjenne i disse stemmebærernes ord, frykt ikke dine medmenneskers dom. For Min lære er så veltalende og Mitt budskap inneholder så mange sannheter at hvis du vet hvordan du skal bruke disse våpnene godt, kan du knapt bli beseiret.

157. Ingen vil kunne fordømme dere for at dere ivrig søker sannheten, det fullkomne. For dette har dere alle en hellig rett, og for dette har dere fått friheten til å streve mot lyset. (297, 51 - 53)

158. Når dere begynner å oppfylle deres misjon og dere når nasjonene, de fjerneste folkeslag, selv urskogene, vil dere møte mennesker og dere skal få dem til å forstå at dere alle er brødre, dere skal gi dem vitnesbyrd om Min åndelige lære. Du vil da bli overrasket over bevisene på kjærlighet Jeg vil gi deg.

159 Der, blant dem som er avskåret fra sivilisasjonen, men også veldig langt fra menneskelig fordervelse, vil du oppdage store åndelige vesener som vil øke rekkene til Israels folk.

160 De syke vil motta den helbredende balsam på din vei og vil bli friske; de plagede vil gråte for siste gang, men deres tårer vil være gledesårer.

161. I lys av de bevis som dere skal gi, skal folkemengdene velsigne Herren og hans disipler, og dere skal bli hyllet, slik det skjedde den dagen da deres Mester gikk inn i Jerusalem.

162. Men selv blant dem som oppmuntrer deg, vil det være menn og kvinner som er fulle av de åndelige gaver du har. Hos noen vil deres profetiske gave forbløffe deg; hos andre vil min helbredende balsam være

uuttømmelig; hos atter andre vil mitt ord strømme ut som krystallklart vann. På denne måten vil du se Den Hellige Ånds gaver dukke opp blant dine brødre og søstre som et uuttømmelig frø. (311, 38 - 40)

163. Folk, en pseudofred hersker nå i nasjonene, men du skal ikke forkynne at freden er kommet. Hold munn. Sann fred kan ikke oppstå på grunnlag av frykt eller materielle bekvemmeligheter. Fred må springe ut av kjærlighet, av brorskap.

164. Folk bygger for tiden på sand og ikke på stein, og når bølgene stiger igjen og slår mot disse veggene, vil bygningen kollapse. (141,70 - 71)

165. Siden den "første æra" har Jeg talt til dere gjennom Mine profeter for å veilede dere, men ikke for å tvinge dere til å oppfylle Min Lov.

166. Men tiden har gått og menneskeånden har utviklet seg, har nådd modenhet og kan nå forstå sin misjon som ånd. Menneskeheten, som er så nær avgrunnen, fortapelsen, trenger åndelig hjelp fra deg.

167 Det er kampen, den siste kampen, den mest forferdelige og fryktelige mellom mørket og lyset. Alle mørkets ånder forener seg i denne tiden, og alle lysets ånder må konfrontere denne makten.

168 Dere som har hørt meg, dere som bærer Den Hellige Ånds lys i dere, våkn opp! Ikke kast bort tiden med jordiske gleder, med timelige mål. Kjemp for menneskeheten, kjemp for at Faderens rike skal komme til denne verden. Det er oppdraget jeg gir til alle, fra de minst til de mest utdannede.

169. Ånde verdenen er med deg, og fremfor alt Faderen full av kjærlighet, full av barmhjertighet - Faderen som med uendelig smerte ser lidelsen som mennesker påfører hverandre.

170 Dette er lysets kamp mot mørket, og hver og en av dere må kjempe til seieren er vunnet. (358, 20-23)

Kapittel 63 - Lærdommer for menighetene og alle Kristi disipler

Kristi åndelige verk

1 Gled dere i mitt nærvær, elskede folk, gjør en fest i hjertet, rop av glede, for endelig har dere opplevd "Herrens dag".

2 Du var redd for at den dagen skulle komme, for du tenkte fremdeles som de gamle og var av den oppfatning at din fars hjerte var hevngjerrig, at han næret harme på grunn av de fornærmelsene han hadde mottatt, og at han derfor hadde sigden, svøpen og lidelsens beger klar til å hevne seg på dem som hadde fornærmet ham så mye og så mange ganger.

3 Men stor har din overraskelse vært når du har funnet ut at i Guds Ånd kan det verken være sinne, vrede eller avsky. Selv om verden gråter og klager som aldri før, er grunnen ikke at Faderen har gitt den denne frukten å spise og dette begeret å drikke, men at dette er høsten som menneskeheten nå høster på grunn av sine gjerninger.

4 Det er sant at alle de ulykksalige hendelsene som er blitt sluppet løs i denne tiden, ble kunngjort for dere på forhånd. Men fordi de ble kunngjort for deg, må du ikke tro at Herren din sender dem til deg som straff. Tvert imot, jeg har til enhver tid advart dere mot det onde, mot fristelser, og har hjulpet dere fra deres fall. Dessuten har jeg gitt dere alle nødvendige midler til å redde dere selv. Men du må også innse at du alltid har vært døv og troløs mot mine kall. (160, 40 - 41)

5 Ve dem som ikke anstrenger seg for å tenne sin lampe i denne tiden, for de vil gå seg vill! Se hvordan skygger fremdeles hersker overalt, selv om dette er lysets tid!

6 du vet ved mitt ord at jeg valgte denne nasjonen [Mexico] for å åpenbare meg selv i den ved mitt tredje komme, men du vet ikke grunnen til det. Mesteren, som ikke vil ha hemmeligheter for sine disipler, har vært en hemmelighet for deg. Han kommer for å åpenbare for deg alt du trenger å vite, slik at du kan svare nøyaktig på dem som spør deg.

7 Jeg har sett at innbyggerne i dette hjørnet av jorden alltid har søkt meg og elsket meg, og selv om deres tilbedelse ikke alltid har vært perfekt, har jeg akseptert deres intensjon og deres kjærlighet som en blomst av uskyld, offer og smerte. På alteret til min guddommeligheit har denne duftende blomsten alltid vært til stede.

8 Dere er blitt forberedt på å oppfylle dette store oppdraget i den "tredje æra".

9. I dag vet du at jeg har reinkarnert Israels folk i din midte fordi jeg har åpenbart dem for deg. Du vet at frøet som lever i ditt vesen og det indre lyset som leder deg, er det samme

som jeg helte ut over Jakobs hus i den første æra.

10 Dere er israelitter i ånden, dere eier åndelig Abrahams, Isaks og Jakobs ætt. Dere er grener av det velsignede treet som skal gi skygge og frukt til menneskeheten.

11 Dette er grunnen til at jeg kaller deg den førstefødte, og hvorfor jeg har oppsøkt deg i denne tiden for å gjøre min tredje åpenbaring kjent for verden gjennom deg.

12 Det er min vilje at "Israels folk" reiser seg åndelig blant menneskeheten slik at de kan se den sanne "oppstandelsen i kjødet". (183, 33 - 35)

13 Trodde du at jeg ville gi mitt ord til alle jordens folk? Nei! Også i dette er min nye åpenbaring lik den fra tidligere tider da jeg åpenbarte meg for et enkelt folk, og da hadde de oppgaven med å sette ut og spre de gode nyhetene og så frøet de mottok i mitt budskap. (185, 20)

14 Overlat det til andre folk å våkne opp til de nye tider når de ser land ødelagt av flom, nasjoner ødelagt av krig og pest som ødelegger livet. Disse folkene - som er blitt arrogante i sine vitenskaper og lullet i søvn av sine kirkers prakt - vil ikke gjenkjenne mitt ord i denne iøynefallende formen, og de vil heller ikke føle min åpenbaring i ånden. Derfor må jorden rystes først, og naturen vil si til menneskene: Tiden er oppfylt, og Herren er kommet til dere.

15 For at menneskeheten skal våkne, åpne øynene og bekrefte at det er jeg som er kommet, må menneskets makt og arroganse først rammes. Men din oppgave er å våke, be og forberede deg selv. (62, 53)

16. Jeg lovet dere en gang å vende tilbake til menneskeheten, og her er jeg for å oppfylle det løftet, selv om mange århundrer har gått. Din ånd lengtet etter mitt nærvær i sitt ønske om fred, i sin hunger etter sannhet, i sin lengsel etter kunnskap, og min Ånd har kommet ned for å la deg høre en instruksjon i henhold til den tiden du lever i. Hvordan kan mennesker ønske å fortsette å leve et liv som de har gjort til nå? Det er ikke lenger i tråd med tiden å fortsette å forbli i åndelig stagnasjon, eller i åndelig treghet i utøvelsen av ritualer og tradisjoner. (77, 19)

17. Mange mennesker med anerkjent lærdom i verden vil ikke være i stand til å gjenkjenne meg i denne formen og vil fornekte meg. Men

vær ikke overrasket over dette, siden jeg kunngjorde det for deg for lenge siden da jeg sa til deg: "Velsignet være, Fader, at du har åpenbart din sannhet for de mindreårige og skjult den for de lærde og kloke."

18. Dette er imidlertid ikke fordi jeg skjuler min sannhet for noen, men snarere fordi de som har et ubelastet sinn, i sin [åndelige] fattigdom eller ubetydelighet, bedre kan føle meg, mens de som er begavet, hvis sinn er fulle av teorier, filosofier og tros læresetninger, verken kan forstå eller føle meg. Men Sannheten, som er for alle, vil komme til alle til fastsatt tid. (50, 45)

19 Den som kjenner min lov og skjuler den, kan ikke kalle seg min disippel. Den som videreformidler min sannhet bare med leppene og ikke med hjertet, tar meg ikke som et eksempel. Den som snakker om kjærlighet og beviser det motsatte med sine gjerninger, er en forræder mot min lære.

20. Den som fornektet Marias renhet og fullkommenhet er tåpelig, for i sin uvitenhet utfordrer han Gud og fornektet Hans makt. Den som ikke anerkjenner min sannhet i den "tredje æra" og fornektet åndens udødelighet, sover fortsatt og tar ikke hensyn til profetiene fra tidligere tider som kunngjorde åpenbaringen som menneskeheten opplever i denne tiden. (73,28 - 29)

21 de vil komme og teste meg fordi de vil bevise for deg at du tar feil. Hvis jeg ikke forteller dem mitt navn, vil de si at jeg ikke er meg, og hvis jeg svarer på spørsmålene deres med dårlige hensikter, vil de fornekte meg med enda større iver.

22. Da vil Jeg si til dem: Den som vil komme inn i lysets rike, må søke det med hjertet. Men den som vil leve uten å anerkjenne meg, vil ha holdt tilbake den guddommelige kunnskapen fra sin egen ånd og dermed føre til at alt som er klar og lysende åpenbaring er mysterium og hemmelighet for ham. (90, 49 - 50)

23. Nå er jeg bare midlertidig hos dere, slik jeg en gang var. Tiden nærmer seg allerede når jeg ikke lenger vil snakke til deg, men menneskeheten har ikke følt mitt nærvær.

24 Fra "fjellet" hvorfra jeg sender deg mitt ord og betrakter deg, må jeg utbryte på kvelden før min avgang: "Menneskehet, menneskehet, du som ikke har kjent hvem som har vært med deg!" Akkurat som i den "andre æra", like før min død, så jeg på byen fra et fjell og ropte

med tårer: "Jerusalem, Jerusalem, du som ikke har kjent det gode som har vært med deg".

25 Det var ikke verden for hvis skyld han gråt, det var for menneskenes ånd som fremdeles var uten lys og som fremdeles måtte felle mange tårer for å nå sannheten. (274, 68 - 69)

26 Mange århundrer har gått siden den dagen jeg ga dere mitt ord og mine siste formaninger gjennom Jesus, men i dag viser jeg meg for dere som Den Hellige Ånd for å oppfylle mitt løfte til dere.

27 Jeg ble ikke menneske, jeg kommer i Ånden, og bare de vil se meg som er utrustet.

28. Mens dere tror på Mitt Ord og følger Meg, aksepterer andre ikke Min manifestasjon og fornektet den. Jeg måtte gi dem store bevis, og takket være dem har jeg gradvis erobret deres vantro.

29. Den kjærlighet og tålmodighet jeg alltid har vist deg, får deg til å forstå at bare din Far kan elske og veilede deg på denne måten. Jeg våker over deg og gjør korset ditt lett slik at du ikke snubler. Jeg får deg til å føle min fred slik at du kan gå din vei full av tillit til meg. (32, 4)

30. Mitt ord, Min undervisningstale, er i dag tilsynelatende ment for deg alene, men i sannhet er det ment for alle, for dets visdom og kjærlighet omfatter hele universet, forener alle verdener, alle inkarnerte og disinkarnerte åndelige vesener. Kom til meg hvis du trenger meg; søk meg hvis du føler deg forlatt.

31 Jeg er deres Far som kjenner deres lidelser og som trøster dere. Jeg inngir dere den kjærligheten dere trenger så mye - for dere selv, og for å spre den til dem rundt dere.

32. Hvis du i sannhet gjenkjenner Mitt nærvær ved visdommen Jeg åpenbarer gjennom disse stemmebærerne, så erkjenn også at tiden er inne for å begynne det konstruktive arbeidet på den åndelige veien.

33. Å, om bare alle de som er innkalt ville skynde seg; sannelig, jeg sier dere, Herrens bord ville være overfylt av disipler, og de ville alle spise den samme maten! Men ikke alle de inviterte har kommet, de har gitt forskjellige yrker og henvist det guddommelige kallet til andre plass.

34 Salige er de som er kommet i hast, for de har fått sin lønn. (12, 76 - 80)

35. Ikke alle lytter til Meg her som har mottatt åndelige gaver i denne tiden. Se hvor mange tomme seter det er ved bordet, fordi mange av mine små barn, etter å ha mottatt en

velsignelse, gikk bort og unngikk ansvaret og oppgavene. Å, hvis de fremdeles visste her på jorden løftene som hver ånd ga meg før de kom til jorden! (86, 43)

36. Jeg testamenterer det tredje testamentet til deg på dette tidspunktet, men du har ikke engang forstått de to første. Hvis du hadde vært forberedt på dette tidspunktet, ville det ikke vært nødvendig for mitt ord å bli hørt materielt, for jeg ville da tale åndelig, og du ville svare på meg med din kjærlighet. (86, 49)

37 Dette er lyset fra den "tredje æra". Men prøv ham som sier at det ikke er Gud som taler til deg, men denne mannen her. Sannelig sier jeg deg, så lenge min guddommelige stråle ikke opplyser hans sinn, vil du ikke være i stand til å fremkalle ord av åndelig verdi og sannhet fra ham, selv om du truer ham med døden.

38 Det er ikke noe rart i det faktum at akkurat som ånden bruker sin kropp for å tale og gi seg til kjenne, løsner den seg fra den for en kort periode for å la alle ånders far gi seg til kjenne i hans sted: Gud.

39. Jeg kommer til deg fordi du ikke vet hvordan du skal komme til meg, og jeg lærer at den mest behagelige bønnen som når Faderen er den som stiger opp fra din ånd i stillhet. Det er denne bønnen som tiltrekker min stråle som du hører meg gjennom. Det er ikke sangene og ordene som gleder min guddommelighet. (59, 57 - 59)

40. Du kan ikke hevde at Mitt ord ikke er klart eller at det inneholder ufullkommenheter, for ingen tvetydighet kan komme fra Meg. Hvis du finner noen feil i det, tilskriv det til dårlig overføring av stemmebæreren, eller til din dårlige forståelse, men aldri til Min lære. Ve den stemmebæreren som ødelegger mitt ord! Ve den som formidler min lære dårlig og devaluerer den, for han vil oppleve samvittighetens uopphørlige bebreidelse og miste freden i sin ånd! (108, 51)

41 For å komme dere i møte, sier Jeg til dere: Hvis du ikke vil at jeg skal bruke syndige kroppar for å gi deg min kjærlighet, vis meg en rettferdig, en ren, vis meg en blant dere som vet å elske, og jeg forsikrer deg om at jeg vil bruke ham.

42 Forstå at jeg bruker meg selv til å bringe synderne; for jeg kommer ikke for å frelse de rettferdige; de er allerede i lysets rike. (16, 25)

Observer hvordan dette frøet, selv om du har tatt dårlig vare på det, ikke dør; se hvordan det har erobret mørke og fallgruver, hindringer og prøvelser, og fortsetter å spire og utvikle seg dag etter dag. Hvorfor dør ikke dette frøet? Fordi sannheten er udødelig, evig.

44 Derfor vil du se at når denne læren til tider ser ut til å forsvinne, vil det være akkurat når nye og frodige skudd springer opp for å hjelpe mennesker med å ta et nytt skritt fremover på veien til åndeliggjøring. (99, 20)

45 Undersøk Min lære og fortell Meg om denne læren kan inkluderes i en av deres religioner.

46. Jeg har åpenbart for deg dens omfattende egenskaper og dens universelle betydning, som ikke er begrenset til deler av menneskeheten eller til [visse] folk, men overskrider den planetariske banen til din verden for å inkludere uendeligheten med alle dens livsverdener, der - som i denne verden - Guds barn også bor. (83, 6)

47 Innse at mitt Ord ikke er eller kan være en ny religion. Dette arbeidet er den lysende måten som alle ideologier, trosbekjennelser og religioner vil forene seg åndelig for å komme inn i portene til det lovede land. (310, 39)

48 Min instruksjon, som din ånd er næret av, ønsker å forvandle deg til mestere, til Den hellige ånds trofaste apostler. (311, 12)

49. Jeg vil presentere deg for menneskene som mine tjenere, som de trinitarisk-marianske spiritualistene i den tredje æra - spiritualister fordi du skal være mer ånd enn materie; trinitarisk fordi du har mottatt min åpenbaring i tre ganger; mariansk fordi du elsker Maria, din universelle mor, som har våket over deg slik at du ikke kan fortvile på livets vei. (70, 36)

50 Ikke bare de som hørte mitt ord gjennom det menneskelige forståelsesorganet, skal kalles barn av dette folket. Alle som tar opp sitt kors - alle som elsker denne loven og sprer dette frøet, skal kalles en arbeider i min vingård, en apostel for mitt arbeid og et barn av dette folket, selv om han ikke har hørt meg ved hjelp av denne proklamasjonen. (94, 12)

51. Hvordan kan dere tro, mennesker, at - fordi dere kommer sammen på forskjellige forsamlingssteder - dette er en grunn til å holde avstand fra hverandre? Bare uvitenhet vil hindre deg i å bli klar over de åndelige

båndene som forener alle Herrens barn. (191, 51)

52. Når du deltar på et eller annet eller forskjellige forsamlingssteder og hører det samme ordet gjennom deres talsmenn, fyller ditt hjerte med glede og tro, og du tar denne undervisningen som et sant bevis på at disse samfunnene er forent på grunn av deres åndelighet. Men når du deltar på en mangelfull manifestasjon, føler du at du har blitt såret i dine hjerter, og du forstår at det ikke er den enheten eller manifestasjonen som burde være til stede i dette folket. (140, 71)

53. Jeg vil at dere skal være mine gode og ydmyke disipler - de som ikke gjør krav på utnevnelser eller æresbevisninger i samfunnet, men at deres ideal bare er å oppnå fullkommenhet gjennom dyd og å følge mine instruksjoner slik at deres liv blir et eksempel. Til hvilken nytte kan æresplasser, titler eller navn være for deg hvis du ikke har noen fortjeneste for å eie dem med rette? (165, 17)

54. Mitt Arbeid er ikke en av så mange læresetninger, er ikke en annen sekt i verden. Denne åpenbaringen jeg har brakt deg i dag er den evige loven. Likevel, hvor mange ritualer har du lagt til det på grunn av mangel på åndelighet og forståelse, hvor mange impieties, til du endelig har forvrengt det. Hvor mange tilbedeshandlinger har du introdusert i min lære, og sagt og trodd at alt du har gjort er inspirert og beordret av meg. (197, 48)

55. Dere vil snart befinne dere blant mennesker som er lei av ytre kulter og trette av deres "religiøse fanatisme". Derfor sier jeg dere at budskapet om åndeliggjøring som dere vil bringe til dem, vil nå deres hjerter som frisk og forfriskende dugg.

56. Tror dere at hvis dere kommer til dem med fanatiske kulter og måter å handle på som er i strid med åndeliggjøring, at verden da kan anerkjenne dere som bærere av et guddommelig budskap? Sannelig sier jeg dere, dere vil bli tatt for fanatikere av en ny sekt!

57 I lys av den klarheten jeg taler til dere med, er det noen som sier til meg: "Mester, hvordan er det mulig at vi skal forkaste mange av de kulthandlingene som Roque Rojas etterlot oss som en arv?"

58. For dette sier jeg deg at jeg ga deg det eksemplet fra 'den andre æra' da jeg fikk folket til å forstå at de hadde glemt Loven, som er viktig, for å overholde ritualer, formaliteter, tradisjoner og høytider.

59. Jeg har minnet deg om denne gjerningen til din Mester, slik at du kan forstå at selv i dag bør du glemme tradisjoner og seremonier, selv om du har lært dem fra Roque Rojas, akkurat som folket på den tiden hadde arvet dem fra Moses.

60. Nå mener jeg ikke å si at de lærte dere noe dårlig - nei. De ble bare tvunget til å ty til symboler og handlinger som skulle hjelpe folket til å forstå de guddommelige åpenbaringene. Men så snart dette målet var oppnådd, var det nødvendig å eliminere enhver nå ubrukelig form for tilbedelse eller allegori for å la sannhetens lys skinne. (253, 29 - 32)

61. Hvor mye smerte har ikke Mitt Hjerte blitt påført av tjenere som ikke har forstått Min Lov; og hvor mye smerte blir for tiden forårsaket av dem som, selv om Jeg har trent og utnevnt dem, i dag har gitt ly til tvil, til usikkerhet, og som et resultat av deres mangel på forståelse og deres egoisme, har sagt at Jeg vil forbli blant folket i en annen periode; at i henhold til deres menneskelige vilje vil Jeg sende ned Min Universelle Stråle en gang til og fortsette å gjøre Meg kjent i lang tid.

62. Derfor har Jeg sagt til dere: Når har Jeg vist ubeslutsomhet, usikkerhet eller uenighet i Mitt ord? Aldri, i sannhet, for da ville jeg ikke lenger være fullkommen, ville ikke lenger være din Gud og din Skaper.

63. I Meg er beslutsomhet, en eneste vilje, og derfor taler Jeg så klart som dagens klare lys, slik at alle kan føle Meg i Mitt nærvær, Mitt vesen og Min makt, slik at ånden kan kjenne den [underliggende] grunnen og ordet som Jeg har gitt gjennom den menneskelige forståelsesevnen.

64 Mesteren sier til dere: Mennesket har reist bygninger og kalt dem kirker, og på disse stedene gjør menneskene som går inn, ærbødighet, nærer fanatisme og avgudsdyrkelse og tilber det mennesket selv har skapt. Dette er avskyelig i mine øyne, og derfor har jeg fjernet fra deg, Israels folk, alt det du opprinnelig visste og hørte, slik at du kan forlate din fanatisme.

65. Israels folks bedehus skal bli kjent for menneskeheten, de skal ikke bli stengt, for de skal gi ly til de svake og de fortapte, til de trette og de syke. Gjennom din utrustning, gjennom lydighet mot min høyeste vilje og overholdelse av min lov, vil jeg vitne om meg selv i gjerningene til de sanne disiplene til min guddommelighet.

66 La det ikke bedrøve deg at falske stemmebærere, falske kirkeledere, falske "arbeidere" også dukker opp, at deres blasfemiske lepper taler til folket og hevder at mitt ord og min universelle stråle vil fortsette å forbli som instruksjon blant folket.

67. Jeg vil gjøre kjent hvem som er en bedrager, hvem som ikke holder loven etter Min vilje, hvem som bare uttrykker sin egen vilje, og Jeg vil gjøre kjent det verk han har gjort galt og den lov han har skapt, og de vil bli forkastet og forvist.

68. For jeg vil holde tilbake guddommelig nåde og kraft, og fristelsen vil fange dem i sine garn; og derfor vil den som oppsøker dem ikke føle min Hellige Ånds nåde i sin ånd. (363, 52 - 56)

69 Uten å forkynne at dere er mine apostler, skal dere være det. Selv om dere er mestere, skal dere si at dere er disipler.

70 Du skal ikke bære et plagg som skiller deg fra andre, du skal ikke bære en bok i hendene, du skal ikke bygge forsamlingshus.

71 Du skal heller ikke ha noe sentrum eller grunnlag for mitt verk på jorden, og ingen skal være over mennesker for å ta min plass.

72. De lederne dere har hatt til nå er de siste. Bønn, åndeliggjøring og praktisering av min lære skal lede folkemassene til lysets vei. (246,30 - 31)

73. Er det rettferdig, spør Jeg Mine disipler, at dere presenterer et fullkomment verk som det Jeg har åpenbart for dere for menneskeheten på en slik måte at det blir bedømt som en villfarelse, eller at det blir betraktet som en annen av de doktriner og teorier som har oppstått i disse tider som frukter av den rådende åndelige forvirring?

74 Ville det være riktig for deg, som elsket så mye og trent med mitt ord slik at ditt vitnesbyrd ville være rent, å falle i hendene på jordisk rettferdighet som ofre for dine feil, eller å bli forfulgt og spredt fordi dine naboer anser deg skadelig?

75 Tror du at en undervisning - riktig fulgt - kan forårsake slike hendelser? Nei, disipler.

76. La meg tale til dere på denne måten, for jeg vet hvorfor jeg gjør det. I morgen, når jeg ikke lenger snakker til deg på denne måten, vil du vite hvorfor jeg snakket til deg på denne måten, og du vil si: "Mesteren visste nøyaktig hvor mange svakheter vi ville lide under. Ingenting unnslipper hans visdom." (252,26 - 27)

77. Jeg forbereder dere for den tid da dere ikke lenger vil høre mitt ord, for da vil menneskene kalle dere folket uten Gud, folket uten et sted for tilbedelse, fordi dere ikke vil ha praktfulle kirkebygninger for å tilbe meg, eller feire høytidelige tilbedelseshandlinger, eller søke meg i bilder.

78. Men jeg vil etterlate dere en bok som et testamente, som skal være deres forsvar i prøvelser og den måten dere skal lede deres skritt på. Disse ordene, som du hører i dag gjennom stemmebæreren, vil strømme ut fra Skriftene i morgen, slik at du kan forfriske deg på nytt med dem, og de vil bli hørt av de mange menneskene som vil komme på den tiden. (129, 24)

79. Jeg testamenterer nå menneskeheten en ny bok, et nytt testamente; mitt ord om "Den tredje tid", den guddommelige stemmen som talte til mennesket ved løsningen av det sjette segl.

80. Det er ikke nødvendig at deres navn eller gjerninger går over i historien. I denne boken vil mitt ord være som en rungende og klar stemme som taler evig til menneskehjertet, og mitt folk vil etterlate sporene etter sine skritt på denne åndeliggjørelsens vei til ettertiden. (102, 28 - 29)

81. Møteplassene der mitt Ord har gjort seg kjent har mangedoblet seg, hver av dem er som en skole for sann kunnskap, der mennesker samles som danner mine disipler og ivrig kommer for å lære den nye leksjonen.

82. Hvis hvert av disse samfunnene skulle vitne om alle fordelene de har mottatt fra Min barmhjertighet, ville det ikke være noen ende på vitnesbyrdene om disse miraklene. Og hvis du måtte samle i en bok alt det jeg har talt fra det første av mine ord til det siste gjennom alle mine stemmebærere, ville dette være et arbeid du ikke kunne utføre.

83. Men Jeg vil sende til menneskeheten, gjennom Mitt folks formidling, "en bok" som inneholder essensen av Mitt ord og vitnesbyrdet om de gjerninger Jeg har utført

blant dere. Ikke vær redd for å påta deg dette oppdraget, for jeg vil inspirere deg til å registrere i denne boken de læresetningene som er uunnværlige. (152, 39 - 41)

84. Essensen av dette Ordet har aldri forandret seg siden begynnelsen av dets manifestasjon da Jeg talte til dere gjennom Damiana Oviedo. Betydningen av Min undervisning har vært den samme.

85 Men hvor er essensen i disse ordene? Hva skjedde med dem? Skjult er skriftene til de guddommelige budskapene som var de første i denne tiden da mitt ord ble så rikelig spredt blant dere.

86. Det er nødvendig at disse læresetningene kommer frem i lyset, slik at dere i morgen kan være i stand til å bevitne begynnelsen på denne manifestasjonen. På denne måten vil du vite datoen for min første undervisning, dens innhold og den siste, som vil gi deg året 1950 - det fastsatte året som denne åpenbaringstiden skal avsluttes med. (127, 14 - 15)

87. Det er nødvendig at du taler til dem som skjuler Mitt Ord og som forvrenger Min lære. Snakk til dem i all klarhet, Jeg vil hjelpe deg slik at du kan forsvare ditt synspunkt overfor dem. For det er mennesker som er årsaken til at mitt arbeid blir funnet feil med i morgen, og at min lov blir forfalsket, fordi de har lagt til mitt arbeid noe som ikke hører til det. (340, 39)

88. Jeg brakte dere dette Ordet og lot dere høre det på deres språk, men jeg gir dere i oppgave å oversette det senere til andre språk slik at det blir kjent for alle.

89 På denne måten vil du begynne å bygge det sanne "Israels tårn" - det som åndelig forener alle folkeslag til ett, som forener alle mennesker i den guddommelige, uforanderlige og evige loven som du opplevde i verden fra Jesu munn da han sa til deg: "Elsk hverandre!" (34, 59 - 60)

Det åndelige Israel og det jødiske folk

90 "Israel" kalte Jeg folket Jeg nå samler rundt Min nye åpenbaring, for ingen vet bedre enn Jeg hvilken ånd som bor i hver av de kalte i denne "tredje æra".

91. "Israel" har en åndelig betydning, og til dere gir jeg dette navnet for at dere skal være klar over at dere er en del av Guds folk. For

"Israel" representerer ikke et folk på jorden, men en verden av ånder.

92. Dette navnet vil bli kjent igjen på jorden, men fri for feil, i sin sanne betydning, som er åndelig.

93. Dere må kjenne opprinnelsen og betydningen av dette navnet; deres tro på at dere er barn av dette folket må være absolutt, og dere må ha fullstendig kunnskap om fra hvem og hvorfor dere har mottatt denne betegnelsen, slik at dere kan være i stand til å motstå angrepene som vil komme til dere i morgen fra dem som gir en annen betydning til navnet "Israel". (274, 47 - 50)

94. Jeg vil ha lydighet fra dere, jeg vil at dere skal danne et folk som er sterkt ved sin tro og åndelighet, for akkurat som jeg fikk slektene som nedstammer fra Jakob til å formere seg, til tross for de store vanskelighetene som rammet dette folket, slik vil jeg også få dere, som bærer denne sæden i deres ånd, til å holde ut i deres kamper, slik at deres folk igjen kan øke som stjernene på himmelen og som sanden i havet.

95. Jeg har latt dere få vite at dere åndelig sett er en del av dette Israels folk, slik at dere kan få en mer fullstendig kunnskap om deres skjebne. Men samtidig har jeg anbefalt at dere ikke offentlig forkynner profetiene om dette før menneskeheten oppdager dem av seg selv.

96. For siden det israelittiske folk fortsatt eksisterer på jorden, jøden etter kjødet, vil han nekte deg dette navnet og ikke gi deg det, selv om dette ikke er en gyldig grunn til en tvist.

97. De vet ennå ingenting om deg, men du vet mye om dem. Jeg har åpenbart for deg at dette folket, som vandrer på jorden og uten fred i sinnet, skritt for skritt og uten å vite det, beveger seg mot den korsfestede, som de vil gjenkjenne som sin Herre, og som de vil be om tilgivelse på grunn av deres så store utakknemlighet og hardhjertethet i møte med hans kjærlighet.

98. Mitt legeme er tatt ned fra korset, men for dem som har fornektet meg i århundrer, forblir jeg naglet til det, og jeg fortsetter å vente på øyeblikket for deres oppvåkning og omvendelse for å gi dem alt det jeg tilbød dem og de ikke ønsket å motta. (86, 11- 13)

99 I denne tiden, ikke vær som det jødiske folket i "den andre æra" som - fordi de var bundet av tradisjon, konservative og fanatiske

- ikke kunne spise himmelens brød som ble brakt til dem av Messias som de hadde ventet på i mange århundrer. Da timen kom, kunne den ikke gjenkjenne ham fordi dens materialisering forhindret den fra å se sannhetens lys. (255, 19)

100 Fra fjerne land og nasjoner vil du se dine brødre ankomme i ønske om å frigjøre sin ånd. Fra det gamle Palestina vil de også komme i hopetall, som da Israels stammer krysset ørkenen.

101. Dens pilegrimsferd har vært lang og sorgfull siden den fordrev fra sitt skjød den som tilbød den sitt rike som en ny arv. Men den nærmer seg allerede oasen, hvor den vil hvile og reflektere over mitt ord, for deretter, styrket i kunnskapen om min lov, fortsette på veien som viser den dens utvikling, så lenge glemte.

102. Da vil du høre mange si at din nasjon er det nye løftets land, det nye Jerusalem. Men du vil fortelle dem at det forjettede landet er bortenfor denne verden, og at for å nå det, må man gjøre det i ånden, etter å ha krysset den store ørkenen med prøvelsene i denne tiden. Du skal også fortelle dem at denne nasjonen bare er en oase midt i ørkenen.

103. Men dere skal forstå, folk, at oasen må gi skygge til de utmattede vandrerne og dessuten tilby sitt krystallklare og friske vann til de tørste leppene til dem som søker tilflukt i den.

104. Hva er den skyggen og det vannet som Jeg taler til dere om? Min lære, folk, Min guddommelige undervisning i kjærlighetsfullhet. Og i hvem har Jeg lagt denne rikdom av nåde og velsignelser? I deg, folk, slik at du i økende grad kan frigjøre ditt hjerte fra all egoisme og presentere det som et rent spel i alle dine gjerninger.

105 Ville ikke deres sinn og hjerter bli fylt av glede hvis dere gjennom deres kjærlighet var i stand til å omvende dette folket, så knyttet til sine tradisjoner og åndelig stagnert, til den trinitarisk-marianske åndelige læren? Ville det ikke være glede blant dere hvis det "gamle Israel" ble omvendt gjennom formidling av det "nye Israel", det vil si hvis førstnevnte oppnådde nåde gjennom sistnevnte?

106 Så langt har ingenting overbevist det jødiske folk om at de må bryte med de gamle tradisjonene for å oppnå sin moralske og åndelige oppadgående utvikling. Det er folket

som tror de oppfyller Jehovas og Moses' lover, men som i virkeligheten fortsatt tilber sin gullkalv.

107. Tiden er nær da dette villfarne folk, spredt over hele verden, vil slutte å se på jorden og løfte blikket mot himmelen på leting etter Ham som var lovet dem fra begynnelsen som deres Forløser, og som de feilbedømte og drepte fordi de trodde Ham fattig og ikke fant noe godt i Ham. (35, 55 - 58)

108. Ta ikke det faktum at Jeg har valgt ett folk på jorden blant de andre som en preferanse: Jeg elsker alle Mine barn og folkene de har dannet likt.

109 Hvert folk bringer en misjon til jorden, og "Israels" skjebne er å være Guds profet blant menneskene, troens fyrtårn og veien til fullkommenhet.

110. Mine profetier og åpenbaringer, som jeg har gitt dere siden de første tider, ble ikke tolket riktig fordi timen ennå ikke var kommet for menneskeheten til å forstå dem.

111 I fortiden var "Israel" et folk på jorden; i dag er de mennesker spredt over hele verden; i morgen vil Guds folk bestå av alle åndelige vesener som sammen med sin Far vil danne den guddommelige familie i fullkommen harmoni. (221,27 - 30)

Disippelskap og åndelighet

112 Lær å elske hverandre, å velsigne, å tilgi, å være milde og kjærlige, gode og edle, og forstå at hvis dere ikke gjør dette, vil deres liv ikke i det minste gjenspeile Kristi, deres Mesters, gjerninger.

113. Jeg taler til dere alle og oppfordrer dere alle til å fjerne de feil som har holdt dere tilbake i deres utvikling i så mange århundrer. (21, 22 - 23)

114. Glem ikke at din opprinnelse er i min kjærlighet. I dag er ditt hjerte forherdet av egoisme, men når det igjen blir mottakelig for enhver åndelig inspirasjon, vil det føle kjærlighet til din neste og sympatisere med andres smerte som om det var din egen. Da vil dere være i stand til å oppfylle budet som sier til dere: "Elsk hverandre". (80, 15)

115 Denne verden er det rette feltet å arbeide på. I den finnes smerte, sykdom, synd i alle former, last, splid, ungdom på avveie, alderdom uten verdighet, vitenskap misbrukt til ondskap, hat, krig og løgn.

116. Dette er de markene dere må arbeide og så på. Men hvis den kampen som venter dere blant menneskene virker gigantisk for dere - sannelig, jeg sier dere, selv om den er stor, kan den ikke sammenlignes med den som dere må begynne med dere selv: åndens, fornuftens og samvittighetens kamp mot kjødets lidenskaper, deres egenkjærlighet, deres egoisme, deres materialisering. Men så lenge dere ikke har seiret over dere selv, hvordan kan dere da oppriktig snakke om kjærlighet, lydighet, ydmykhet og åndeliggjøring overfor deres medmennesker? (73, 18 - 19)

117 Dyd har vært foraktet og ansett som noe skadelig eller unyttig. Nå er tiden kommet for deg til å forstå at bare dyd vil gi deg frelse, få deg til å føle fred og fylle deg med tilfredshet. Men fortsatt må dyden lide mange hindringer og lidelser før den kan komme inn i alle hjerter.

118 Soldatene som forsvarer dem, må kjempe med stor innsats og stor tro. Hvor er disse godhetens, den aktive nestekjærlighetens og fredens soldater? Tror du at du er det?

119. Dere ransaker dere selv innvendig og svarer Meg at dere ikke er det. Til gjengjeld sier Jeg dere at med god vilje kan dere alle tilhøre disse soldatene. For hva tror dere at jeg har kommet til dere? (64, 16)

120 Kjærlighet, snakk når du må - vær stille når det er passende, fortell ingen at dere er mine utvalgte. Unngå smiger og gjør ikke kjent det gode dere gjør. Arbeid i stillhet, og vitne med dine kjærlighetsverk om sannheten i min lære.

121 Å elske er din skjebne. Elsk, for slik vil du vaske bort dine flekker, både fra ditt nåværende liv og fra tidligere liv. (113, 58 - 59)

122. Avvis smiger, for det er et våpen som vil ødelegge deres edle følelser. Det er et sverd som kan drepe den troen jeg har tent i deres hjerter.

123. Hvordan kan du tillate folk å ødelegge alteret som du har i ditt innerste vesen? (106, 47 - 48)

124. Ikke forveksle ydmykhet med fattig klesdrakt. Tenk heller ikke at han er ydmyk som har en følelse av underlegenhet i seg selv og av denne grunn er tvunget til å tjene andre og bøye seg for dem. Jeg sier til dere at sann ydmykhet er i den som, selv om han er i stand til å bedømme at han er noen og vet at han

har en viss kunnskap, er villig til å ydmyke seg for andre og gleder seg over å dele det han har med dem.

125 For en takknemlig følelse du har når du opplever at en person som er respektert blant mennesker, viser hengivenhet, forståelse og ydmykhet overfor deg. Du kan formidle den samme følelsen til dem som er under deg eller som føler det slik.

126 Vet hvordan man bøyer seg, vet hvordan man strekker seg ut uten å føle seg overlegen, lær å være forståelsesfull. Jeg sier deg at i disse tilfellene er det ikke bare den som mottar beviset på hengivenhet, hjelpen eller trøsten som er fornøyd, men også den som gir den, for han vet at det er en over ham som selv har gitt ham bevis på kjærlighet og ydmykhet, og han er hans Gud og Herre. (101, 60 + 62)

127 Lev rent, ydmykt og enkelt. Oppfyll alt som er rettferdig i det menneskelige riket, så vel som alt som angår din ånd. Fjern fra ditt liv det overflødige, det kunstige, det skadelige, og forfrisk deg i stedet med alt som er godt i din eksistens. (131, 51)

128. Se ingen fiende i noen, se dine brødre og søstre i alle mennesker, det er ditt oppdrag. Hvis du holder ut i dette til slutten, vil rettferdighet og kjærlighet seire på jorden, og dette vil gi deg den freden og tryggheten du lengter etter. (123, 65)

129 Gi hjertet ditt frihet til å begynne å føle andres smerte. La det ikke være opptatt og opptatt av å føle bare det som angår deg. Vær ikke lenger likegyldig til prøvelsene som menneskeheten går gjennom.

130. Når vil din kjærlighet bli så stor at den kan favne mange medmennesker og elske dem slik du elsker dem som har ditt blod i seg og er kjød av ditt kjød?

131. Hvis dere visste at dere er mer i ånd enn i legeme, ville mange ikke tro det. Men jeg sier dere: Dere er sannelig mer brødre og søstre i ånden enn i legemet, for ånden tilhører evigheten, mens legemet er forgjengelig.

132 Tenk da på det faktum at familier her på jorden blir til i dag og oppløses i morgen, mens den åndelige familien eksisterer for alltid. (290, 39 - 41)

133. Tror dere, som hører disse ord, at jeg kunne så uvilje eller uvilje i deres hjerter mot de av deres medmennesker som bekjenner seg til andre trosretninger? Aldri, disipler, det

er dere som må begynne å sette et eksempel på brorskap og harmoni, og se på og elske alle med samme hengivenhet som dere ser på dem som deler deres måte å tenke på. (297, 49)

134. Jeg vet at jo større din kunnskap er, jo større vil din kjærlighet til Meg være. Når jeg sier til deg: "elsk meg", vet du hva jeg sier til deg? Elsk sannheten, elsk det gode, elsk lyset, elsk hverandre, elsk det sanne livet. (297, 57 - 58)

135 Vit, disipler, at målet for deres kamp er den sinnstilstand som ikke mer smerte kan nå, og dette målet nås gjennom fortjenester, kamper, prøvelser, ofre og forsakelser.

136. Legg merke til de tilfeller av tålmodighet, tro, ydmykhet og overgivelse som du noen ganger oppdager hos noen av dine medmennesker. De er ånder sendt av meg for å sette et eksempel på dyd blant menneskeheten. På overflaten er skjebnen til disse skapningene trist, men i deres tro vet de at de har kommet for å oppfylle et oppdrag.

137. Du har mottatt store eksempler på mine budbringere og disipler i din historie - navn som er kjent for deg; men av denne grunn må du ikke forsømme de små eksemplene som du møter på din reise gjennom livet. (298, 30 - 32)

138. Tro ikke at det bare er i Israels folk det har vært profeter, forløpere og lysets ånder. Jeg sendte noen av dem også til andre folk, men folk betraktet dem som guder og ikke utsendinger og skapte religioner og kulturer fra deres lære. (135, 15)

139 Se alltid først på "bjelken" du har i øyet, disipler, for å ha rett til å se på "splinten" din bror har.

140. Med dette vil jeg si dere at dere ikke skal bruke min lære til å fordømme deres medmenneskers handlemåter innenfor deres forskjellige trossamfunn.

141. Sannelig sier Jeg dere, på alle disse stier finnes det hjerter som søker Meg gjennom et edelt liv strødd med oppofrelser.

142 Ikke desto mindre spør disippelen Meg igjen og igjen hvorfor Jeg tillater denne forskjellen i verdensanskuelser som noen ganger motsier hverandre, skaper forskjeller og forårsaker fiendskap mellom mennesker.

143 Til dette sier Mesteren deg: Det er blitt tillatt fordi det ikke finnes to ånder som har nøyaktig samme forståelse, samme lys,

samme tro, og også fordi du har fått viljens frihet til å velge din vei. Du har aldri blitt tvunget til å gå lovens vei, men har blitt invitert til å gjøre det, og dermed beholde friheten til å tilegne deg virkelig fortjeneste i ønsket om sannhet. (297, 23 - 24)

144. Jeg vil at du skal lære å ikke være uforsiktig i dine vurderinger, og heller ikke la dine første inntrykk bestemme deg forhastet.

145. Jeg gir deg dette hintet for at du, når du tolker mitt ord, og også når du bedømmer doktriner, religioner, filosofier, kulturer, åndelige åpenbaringer eller vitenskaper, kan innse at det du vet ikke er alt som eksisterer, og at den sannheten du kjenner bare er en minimal del av den absolutte sannheten, som åpenbarer seg her på en måte, men som kan åpenbare seg på mange andre måter som er ukjente for deg. (266, 33)

146. Respekter dine medmenneskers religiøse tro, og når du går inn i deres kirker, blott dine hoder i oppriktig hengivenhet, vel vitende om at jeg er til stede ved enhver gudstjeneste.

147. Fornekt ikke verden for å følge Meg, og skill dere ikke fra Meg under påskudd av at dere har plikter i verden. Lær å slå sammen begge lovene til én. (51, 53)

148. Velsigner jeg ikke hele menneskeheten uten å favorisere noen? Den gode og den saktmodige så vel som den arrogante og den kriminelle er omgitt av denne "kappen" av velsignelse. Hvorfor tar du ikke Meg som ditt eksempel? Føler du avsky for andres handlinger?

149. Glem ikke at dere er en del av menneskeheten, at dere bør elske den og tilgi den, men ikke avvise den, for det ville være det samme som å føle avsky for dere selv. Alt du ser i din neste, har du selv i større eller mindre grad.

150 Derfor vil jeg at dere skal lære å forstå deres indre vesen, slik at dere kan kjenne deres åndelige og moralske ansikt. På denne måten vil dere vite hvordan dere skal bedømme dere selv og ha rett til å se på andre.

151 Ikke se etter feil hos dine medmennesker; med dem du har, er det nok. (286, 41 - 42)

152. Tror dere at dere oppfyller mitt bud om å elske hverandre når dere egoistisk begrenser deres kjærlighet til deres familie? Tror religiøse samfunn at de oppfyller dette høyeste budet når de bare anerkjenner sine

troende og avviser dem som tilhører et annet trossamfunn?

153. De store folkeslag i verden som skryter av sivilisasjon og fremskritt - kan de hevde å ha gjort åndelige fremskritt og å ha fulgt denne instruks fra Jesus, når hele deres bestrebelse går ut på å forberede seg på broderkrig?

154. Å, dere mennesker, dere har aldri verdsatt verdien av mitt ord, og dere har heller ikke ønsket å sitte ved Herrens bord fordi det virket altfor ydmykt for dere! Likevel fortsetter mitt bord å vente på deg med livets brød og vin for din ånd. (98, 50 - 51)

155. Ikke betrakt mitt arbeid som en byrde, og ikke si at oppfyllelsen av den vakre oppgaven med å elske Faderen og dine medmennesker er vanskelig for din ånd. Det som virkelig er tungt er korset av din egen og andres ondskap, som du må gråte, blø og til og med dø for. Utakknemlighet, mangel på forståelse, egoisme og baktalelse vil ligge på deg som en byrde hvis du gir dem ly.

156. For det uregjerlige menneske kan oppfyllelsen av min lov synes hard og vanskelig, fordi den er fullkommen og verken favoriserer ondskap eller løgn. For den lydige, derimot, er loven hans forsvar, hans støtte og hans frelse. (6, 16 - 17)

157 Jeg sier dere også: Mennesker må tro på mennesker, må ha tro og tillit til hverandre, for dere må komme til den overbevisning at dere alle trenger hverandre på jorden.

158. Tro ikke at det behager Meg når du sier at du tror på Meg, vel vitende om at du tviler på hele verden. For det jeg forventer av deg er dette, at du elsker meg gjennom kjærligheten du viser til din neste og tilgir dem som krenker deg; at du kjærlig hjelper de fattigste, de minste eller de svakeste, elsker dine medmennesker uten å skille og utøver den største uselviskhet og sannferdighet i alle dine gjerninger.

159. Lær av Meg, for Jeg har aldri tvilt på dere, tro på deres frelse og stol på at dere vil reise dere for å nå det sanne liv. (167, 5 - 7)

160 Elsk deres Far, ha barmhjertighet med deres neste, skill dere fra alt som er skadelig for deres menneskelige liv eller for deres ånd. Dette er hva min lære lærer dere. Hvor ser dere vanskelighetene og umulighetene?

161. Nei, elskede mennesker, det er ikke umulig å adlyde Mitt Ord: det er ikke dette som er vanskelig, men din forbedring,

fornyelse og åndeliggjøring, fordi du mangler høye følelser og høye ambisjoner. Men siden jeg vet at all din tvil, uvitenhet og ubeslutsomhet må forsvinne, vil jeg fortsette å lære deg, for for meg er det ingenting umulig. Jeg kan gjøre steiner til brød av evig liv og få krystallklart vann til å strømme fra steiner. (149, 63 - 64)

162. Jeg minner deg om Loven - det som ikke kan slettes fra din samvittighet, eller glemmes av ditt hjerte, eller stilles spørsmål ved, fordi den ble diktert av den vise intelligens, den universelle intelligens, slik at hvert menneske i sitt indre skulle eie lyset som ville lede ham på veien til Gud.

163 Det er nødvendig å ha en dyp kunnskap om Loven slik at alle handlinger i livet er basert på sannhet og rettferdighet. Uten kunnskap om Loven vil du uunngåelig begå mange feil. Men jeg spør deg: Har samvittigheten din aldri ført deg til kunnskapens lys? Sannelig sier jeg deg, samvittigheten har aldri vært inaktiv eller likegyldig. Det er ditt hjerte, det er også ditt sinn, som avviser det indre lyset, fascinert av det ytre lysets prakt, det vil si av kunnskapen om verden. (306, 13 - 14)

164. I dag, når Jeg gir en detaljert forklaring av Min lære, må Jeg få dere til å forstå at alt dere gjør utenfor lovene som styrer ånden eller kroppen, er til skade for begge.

165. Samvittighet, intuisjon og kunnskap er veiviserne som vil vise deg den trygge veien og få deg til å unngå fall. Disse lysene tilhører ånden, men det er nødvendig å få dem til å skinne. Når den klarheten er der i hver av dere, vil dere utbryte: "Far, ditt frelsesfrø spiret i mitt vesen, og ditt ord blomstret endelig i mitt liv." (256, 37 - 38)

166. Jeg er kommet for å gi deres ånd storhet - en storhet grunnlagt i oppfyllelsen av min lov, som er min kjærlighet. Men dere må vise dere verdige til denne storheten ved å fullføre deres misjon ved å følge deres Mester. (343, 29)

167. Jeg vil alltid si til deg: Gjør bruk av de tilfredsstillelsene din verden kan gi deg, men nyt dem innenfor rammen av Min lov, og du vil være fullkommen.

168. Gang på gang hører du samvittighetens bebreidelse, og det er fordi du ikke har harmonisert kropp og ånd gjennom loven gitt av Meg.

169 Ofte fortsetter dere å synde fordi dere tror at dere ikke vil bli tilgitt. Dette er en feilaktig oppfatning, for mitt hjerte er en dør som alltid er åpen for den som omvender seg.

170 Er det ikke noe håp igjen i dere som kan oppmuntre dere til å håpe på en bedre fremtid? Ikke la dere gripes av tungsinn og fortvilelse. Husk Min kjærlighet, som alltid er med dere. Søk fra meg svaret på dine tvil, og du vil snart føle deg opplyst av en ny åpenbaring. Troens og håpets lys vil skinne dypt i din ånd. Da vil du være et forsvar for de svake. (155, 50 - 53)

171. Lev alltid åndelig våken, slik at du av hjertet kan tilgi dem som har såret deg. Tenk på forhånd at den som sårer sine medmennesker, gjør det bare fordi han mangler åndelig lys; men jeg sier dere at tilgivelse er det eneste som kan bringe lys inn i disse hjertene. Harme eller hevn øker mørket og bringer lidelse. (99, 53)

172. Din samvittighet, som krever og forventer fullkomne gjerninger av deg, vil ikke la deg være i fred før du gir dine medmennesker sann tilgivelse.

173. Hvorfor skulle du hate dem som krenker deg, hvis de bare er stadier for deg til å nå meg? Hvis du tilgir, vil du få fortjeneste, og når du er i himmelriket, vil du på jorden gjenkjenne dem som hjalp deg i din åndelige oppstigning. Da vil du be Faderen om at de også kan finne midler til å redde seg selv og komme til sin Herre, og din forbønn vil få dem til å oppnå denne nåden. (44, 44 - 45)

174. Vend dere ikke bort fra dem som i sin fortvilelse spotter Meg eller dere. Jeg gir deg en dråpe av Min balsam for dem.

175. Vær klar til å tilgi alle som sårer deg i det som er deg kjært. Sannelig, jeg sier deg, hver gang du gir oppriktig og sann tilgivelse i en av disse prøvelsene, vil det være et nytt stadium du når på din åndelige utviklingsvei.

176. Vil du da føle harme og nekte tilgivelse til dem som hjelper deg å komme nærmere Meg? Vil du gi avkall på den åndelige gleden ved å ta meg som et eksempel og la volden formørke hjernen din for å returnere hvert slag?

177. Sannelig sier Jeg dere, denne menneskeheten kjenner ennå ikke til tilgivelsens kraft og de mirakler den utfører. Når de har tro på mitt ord, vil de bli overbevist om denne sannheten. (111, 64 - 67)

178. Elskede mennesker: foren dere med deres brødre, slik at når dere er i fellesskap med Meg, gjennom den kjærlighet Jeg har inspirert dere, kan dere tilgi selv de mest alvorlige krenkelser. Hvorfor skulle du ikke tilgi den som ikke vet hva han gjør? Han vet ikke fordi han ikke innser at han gjør dette onde mot seg selv. (359, 25)

179 Tilgi så ofte du kan bli krenket. Ikke engang tenk på hvor mange ganger du må tilgi. Din skjebne er så høy at du ikke må bli fanget i disse fotfestene på veien, for svært store oppgaver venter deg lenger fremme.

180 Din ånd bør alltid være klar for kjærlighet, forståelse og godhet, slik at du kan stige opp til høyere nivåer.

181 Akkurat som mange av dine brødre og søstre i tidligere tider skrev vakre sider i Åndens evige bok med sine gjerninger, skal du fortsette den historien i deres etterfølgelse, som et eksempel og til glede for de nye generasjonene som kommer på jorden. (322, 52)

182 Dyrk freden, elsk den og spre den overalt, for hvor mye menneskeheten trenger den!

183 La deg ikke forstyrre av livets skiftende skjebner, slik at du alltid vil forbli sterk og klar til å gi det du har.

184 Denne freden, som er enhver ånds arv, har flyktet i denne tiden og gitt plass til krig, som martrer nasjoner, ødelegger institusjoner og ødelegger ånder.

185 Årsaken er at ondskaper har fått tak i menneskehjertet. Hat, umåtelig ærgjerrighet, uhemmet grådighet sprer seg og forårsaker skade. Men hvor kort vil ikke deres regjeringstid bli.

186. Til din glede og beroligelse kunngjør jeg deg at din frigjøring allerede er nær, at mange mennesker arbeider for dette målet og lengter etter å puste i en atmosfære av brorskap, renhet og helse. (335, 18)

187 Du bør praktisere aktiv nestekjærlighet gjennom hele livet; dette er din oppgave. Dere har mange talenter for å hjelpe uselvvisk på forskjellige måter. Hvis dere vet hvordan dere skal forberede dere, vil dere oppnå det dere kaller umulig. 188. Den kjærlighetshandlingen du gjør med en mynt - selv om den også er en kjærlighetshandling - vil likevel være den minste.

189. Du må bringe kjærlighet, tilgivelse og fred til dine medmenneskers hjerter.

190 Jeg vil ikke lenger ha fariseere og hyklere beskyttet i min lov. Jeg vil ha disipler som føler smerten til sine medmennesker. Alle som omvender seg, vil jeg tilgi, uansett hvilken sekt eller kirke de bekjenner seg til, og jeg vil gjøre den sanne veien helt klar for dem. (10, 104 - 107)

191 Hør på meg: Vær ydmyke i verden og så godt i den, så dere kan høste fruktene av det i himmelen. Hvis det ikke er behagelig for deg å ha vitner når du gjør ondt, hvorfor er det da behagelig for deg å ha dem når du gjør gode gjerninger? Hva kan du skryte av, siden du bare har gjort din plikt?

192 Forstå at lovprisninger er skadelige for din ånd, siden du fremdeles er så uerfaren og menneskelig.

193 Hvorfor forventer du umiddelbart etter at du har gjort et godt arbeid at din Far vil gi deg belønningen for det? Den som tenker slik, handler ikke uselvisk, og derfor er hans nestekjærlighet falsk og hans kjærlighet langt fra sann.

194 La verden se deg gjøre gode gjerninger, men ikke med den hensikt å motta æresbevisninger, men bare for å gi gode eksempler og lære og vitne om Min sannhet. (139, 56 - 58)

195. Når din ånd befinner seg i den "åndelige dal" for å avlegge beretning om sitt opphold og sine gjerninger på jorden, vil det Jeg vil spørre deg mest om, være alt det du har bedt om og gjort til fordel for dine medmennesker. Da vil du huske mine ord på den dagen. (36,17)

196. I den "andre æra" ga menneskeheten Meg et kors av tre, som menneskene dømte Meg til martyrdøden. Men på Min ånd bar Jeg et annet, tyngre og blodigere: det av dine ufullkommenheter og det av din utakknemlighet.

197. Ville du være i stand til å bære et kors av kjærlighet og oppofrelse for din neste på dine skuldre og dermed komme inn i Mitt Nærvær? Se, jeg sendte deg til jorden for dette formålet; derfor vil din tilbakekomst skje når du kommer foran meg med et oppfylt oppdrag. Dette korset vil være nøkkelen som vil åpne portene til det lovede riket for deg. (67,17 - 18)

198. Jeg ber dere ikke om å forlate alt, slik Jeg ba dem som fulgte Meg i den andre tidsalder. Blant dem forlot noen sine foreldre, andre sin

partner; de forlot sitt hus, sin strand, sin fiskebåt og sine garn - alt dette forlot de for å følge Jesus. Jeg forteller deg heller ikke at det er nødvendig for deg å utgyte blodet ditt i denne tiden. (80, 13)

199 Forstå at du må forandre deg åndelig og fysisk, at mange av dine skikker og tradisjoner - en arv fra dine forfedre - må forsvinne fra dine liv for å gi plass til åndeliggjøring. (63, 15)

200. For tiden forstår dere ikke alle hva 'åndeliggjøring' betyr, og dere forstår heller ikke hvorfor Jeg ber dere om å oppnå denne indre opphøyelse. Kan dere være villige og lydige mot Mine bud hvis dere ikke engang forstår hva Jeg ber dere om å gjøre?

201 Men noen forstår idealet som Mesteren inspirerer i sine disipler, og de vil skynde seg å følge hans anvisninger. (261,38)

202. Hvis dere virkelig ønsker å bli mestere i åndeliggjøring, må dere være utholdende, tålmodige, flittige og oppmerksomme, for da vil dere få anledning til gradvis å høste fruktene av deres arbeid underveis, hvorved dere vil samle erfaring, som er lys, som er kunnskap om det sanne liv. (172, 9)

203. Jeg bringer en ny leksjon som du vil lære å leve åndelig på jorden, som er det sanne livet som er bestemt for mennesker av Gud.

204. Jeg har allerede sagt at "åndeliggjøring" ikke betyr fanatisme, religiøs fanatisme eller overnaturlige praksiser. Åndeliggjøring betyr harmoni mellom ånden og kroppen, overholdelse av guddommelige og menneskelige lover, enkelhet og renhet i livet, absolutt og dyp tro på Faderen, tillit og glede over å tjene Gud i naboen, idealer om perfektion av moral og ånd. (279, 65 - 66)

205 Dere spør dere selv hva betydningen av "de syv trinnene på himmelens stige" er, og deres Mester forteller dere med sikkerhet: tallet syv betyr åndelighet, det er den åndelighet som Jeg ønsker å se i Mitt utvalgte folk Israel.

206. Du må komme til Meg med alle dine dyder og utviklede evner. På det syvende trinnet eller stadiet i din utvikling vil du ankomme til meg og se himmelen åpne sine porter for å ta imot deg. (340, 6)

207. Forstå først at så lenge mennesker ikke oppnår fullstendig åndeliggjøring, vil de trenge materielle kirker og vil plassere skulpturer eller bilder foran sine øyne som skal gjøre Mitt nærvær håndgripelig for dem.

208. Du kan måle graden av åndeliggjøring eller "materialisme" hos mennesker etter arten av deres religiøse tilbedelse.

Materialisten søker meg i jordens ting, og hvis han ikke får se meg i henhold til sine ønsker, representerer han meg på en eller annen måte for å føle at han har meg foran seg.

209. Den som forstår Meg som Ånd føler Meg i seg selv, utenfor seg selv og i alt som omgir ham, fordi han er blitt Mitt eget tempel. (125, 49 - 51)

210. Gi Meg åndelig tilbedelse og vær ikke som de som bygger kirker og altere dekket med gull og edelstener, som de som foretar lange pilegrimsreiser, tukter seg selv med grove og grusomme piskeslag, kaster seg ned med leppebønner og bønnelitanjer, og likevel ikke har vært i stand til å overgi sine hjerter til Meg. Jeg har formanet deg gjennom samvittigheten, og derfor sier jeg til deg: Den som snakker og snakker om det han gjorde og utbasunerer det, har ingen fortjeneste hos den himmelske Fader. (115, 9)

211. For å oppfylle min lov må du be, alltid løfte din ånd til din Far.

212. Jeg har sett at du foretrekker å søke ensomhet og stillhet for å be, og du gjør det bra hvis du søker inspirasjon gjennom bønn eller hvis du vil takke meg. Men på samme måte ber jeg deg om å be i hvilken situasjon du befinner deg, slik at du i de vanskeligste øyeblikkene i livet ditt kan vite hvordan du kan påkalle min hjelp uten å miste likevekt, selvkontroll, tro på mitt nærvær og tillit til dere selv. (40, 34 - 35)

213 Fortell meg dine lidelser i stillhet, betro meg dine lengsler. Selv om jeg vet alt, vil jeg at du litt etter litt skal lære å formulere din egen bønn til du er klar til å utøve din ånds fullkomne fellesskap med Faderen. (110, 31)

214. Du har blitt klar over bønnens virkning og har forstått den umåtelige kraften som ligger i den når du sender den opp - både for å avverge et åndelig behov og for å be om løsningen på et materielt behov.

215. Husk at det ofte har vært nok å uttale ordet "Far" for å få hele ditt vesen til å skjelve og gi ditt hjerte følelsen av å bli oversvømmet av den trøst som Hans kjærlighet gir.

216. Vit at når ditt hjerte kaller på Meg med inderlighet, skjelder også Min ånd av glede.

217 Hvis du kaller meg "Far", hvis dette navnet bryter ut fra ditt indre, vil stemmen din

bli hørt i himmelen, og du vil snappe en hemmelighet fra guddommelig visdom. (166, 49 - 51)

218 Det er nødvendig at dere lærer å be, å vente og å ta imot, og at dere aldri glemmer å gi videre det jeg gir dere, som er den største fortjenesten. Be for dem som dør dag etter dag i krig. Jeg vil gi dem som ber med et rent hjerte at før 1950 vil alle som har falt i krig, stige åndelig til lyset. (84, 53)

219 I dag er dere fremdeles studenter, og dere er ikke alltid i stand til å forstå min lære. Men for nå, snakk til Gud med ditt hjerte, med dine tanker, og han vil svare deg i dypet av ditt vesen. Hans budskap, som vil tale i din samvittighet, vil være en klar, klok, kjærlig stemme, som du vil oppdage litt etter litt, og som du senere vil bli vant til. (205, 47)

220. Bli ikke overrasket eller forarget når jeg forteller dere at all prakt, makt og pomp i deres religiøse samfunn må forsvinne, og at - når dette skjer - vil det åndelige bordet allerede være dekket som de mange som hungrer etter kjærlighet og sannhet vil spise ved.

221. Mange mennesker - når de hører disse ordene - vil benekte at de er mine. Men da vil jeg spørre dem hvorfor de er indignerte, og hva er det egentlig de forsvarer? Deres liv? Jeg forsvarer det. Min lov? Jeg våker også over den.

222 Vær ikke redd, for ingen vil dø for å forsvare min sak; bare det onde vil dø, for det gode, sannhet og rettferdighet vil vare evig. (125, 54 - 56)

223. Synes du det er utrolig at denne vitenskapelige og materialistiske verden igjen skulle føle seg tilbøyelig til åndeliggjøring? Jeg sier deg at ingenting er utrolig fordi min makt er ubegrenset. Indre opphøyelse, tro, lys og godhet er en mer tvingende nødvendighet for ånden enn å spise, drikke og sove er for kroppen din.

224. Selv om åndens gaver, evner og egenskaper har vært i dvale i lang tid, vil de våkne på mitt kall og få åndeliggjøringen til å vende tilbake til menneskene med alle sine under og åpenbaringer, som vil være større enn tidligere tiders, for nå er dere bedre i stand til å forstå dem. (159, 7 - 8)

Utvikling

225 På samme måte som du ser menneskets kropp utvikle seg, utvikler også ånden seg i den. Men kroppen møter en grense i sin utvikling, mens ånden trenger mange kropper og evigheten for å nå sin fullkommenhet. Det er grunnen til din reinkarnasjon.

226 Du ble født ren, enkel og ren som et frø fra Guds faderlige og moderlige skapende Ånd. Men ta ikke feil, for å være ren og enkel er ikke det samme som å være stor og fullkommen.

227 Du kan sammenligne det med et barn som nettopp er født og en erfaren person som underviser barn.

228 Dette vil være din skjebne i alle livets stadier, når din ånd er utviklet. Men hvor langsomt din ånd utvikler seg! (212, 57 - 60)

229 Studer, tenk nøye; for noen er forvirret ved tanken på hvordan det er mulig - hvis din ånd er en partikkel av min guddommelighet - at den lider? Og hvis åndens lys er en gnist av Den Hellige Ånds lys - hvordan kan han se seg selv midlertidig innpakket i mørke?

230. Innse at denne utviklingsveien har til hensikt å skaffe deg tilstrekkelig fortjeneste overfor Gud, slik at du kan forvandle din ånd fra en uvitende og uutviklet ånd til en stor lysets ånd ved Faderens høyre hånd. (231, 12)

231. Jeg vil at du skal være god, og dessuten er det mitt ønske at du skal bli fullkommen. For selv om du er ubetydelig i utseende, er du større enn materielle ting og verdener, fordi du har evig liv, du er en gnist av mitt lys.

232. Dere er åndelige vesener. Dere må innse hva ånd er, slik at dere kan forstå hvorfor jeg kaller dere på veien til fullkommenhet. (174,60 u.)

233 Du er underlagt evolusjonens lov, dette er grunnen til dine reinkarnasjoner. Bare min ånd trenger ikke å utvikle seg: Jeg er uforanderlig.

234. Fra begynnelsen av har Jeg vist dere stigen som åndelige vesener må stige opp på for å nå Meg. I dag vet du ikke på hvilket nivå av væren du er, men når du tar av deg dekselet, vil du gjenkjenne din grad av utvikling. Ikke stå stille, for du vil være en hindring for dem som kommer etter deg.

235 Vær forent i ånden, selv om dere bor på forskjellige nivåer, og en dag vil dere bli forent på det syvende nivået, det høyeste, og nyte min kjærlighet. (8, 25 - 27)

236. Jeg har fortalt deg at du ikke har kommet til jorden bare én gang, men at din ånd har

tatt på seg kroppsskaller så mange ganger som det har vært nødvendig for dens utvikling og fullkommenhet. Nå må jeg legge til at det også avhenger av deg om tiden for å nå målet er kortere eller lengre, i henhold til ditt ønske. (97, 61)

237 Hvem av dere kan bevise at han ikke eksisterte før dette livet? Hvem av dem som er helt sikre på at de vil leve gjennom en annen inkarnasjon, kan bevise at deres konto med Faderen er avgjort og at de fortsatt har fortjenester på sin "har" -side?

238 Ingen vet hvilket nivå av fullkommenhet han befinner seg på. Kjemp derfor, elsk og hold ut til enden. (46, 58 - 59)

239. For at jeg skulle kunne gi dere disse nye åpenbaringer, var det nødvendig at dere i intervallet som lå mellom min manifestasjon for menneskeheten som menneske og mitt komme i ånd i denne tid, skulle gå gjennom mange reinkarnasjoner på jorden, slik at deres ånd kunne vite hvordan dere skulle reagere når jeg krevde av dere den tidligere leksjon, og når jeg skjenket den nye åpenbaringer, kunne den være i stand til å forstå dem. (13, 52)

240 Hvor mange ganger må du komme tilbake til jorden for å ha et legeme som du med stadig større klarhet kan åpenbare det budskapet du bringer til verden?

241 La din ånd, som en lerke, oppleve og nyte sin vår i dette livet, og la den finne den nødvendige erfaring på sin pilegrimsreise for å vende tilbake til Meg.

242 Mens de rike samler skatter som er altfor forgjengelige, bør du samle erfaring, sann kunnskap. (142, 72)

243 I denne tiden vil du kjempe mot uvitenheten til en menneskehet som, selv om den er materialisert på alle områder, er mindre grusom og mer utviklet gjennom de erfaringene den har fått i sine tidligere inkarnasjoner.

244 Hvis du kjenner noen i dag som ikke forstår og uttrykker sin tilbedelse av Gud slik flertallet gjør - selv om dette fremmedgjør deg og du tar anstøt - roper du ikke lenger at han skal brennes levende. (14, 21 - 22)

245 Er du redd for å snakke med dine medmennesker om åndens reinkarnasjon? Er du ikke overbevist om den kjærlige rettferdigheten den inneholder?

246 Sammenlign denne formen for soning med den evige straffen i helvetes uopphørlige

ild - en idé som menneskeheten bruker for å skremme menneskenes sinn. Fortell meg hvilken av disse to typene som gir deg ideen om en guddommelig, fullkommen og barmhjertig rettferdighet.

247 Den ene avslører grusomhet, grenseløs harme, hevn; den andre inneholder bare tilgivelse, faderlig kjærlighet, håp om å oppnå evig liv. Hvor stor er ikke den forvrengning som min lære har lidd som følge av dårlige tolkninger!

248. Jeg forbereder deg til kamp fordi jeg vet at du vil bli bekjempet på grunn av det du vil lære. Men hvis dine medmennesker som kjemper mot deg på dette tidspunktet skulle bli overrasket av døden, og jeg skulle spørre dem - når de dør i synd - hva de foretrekker: den evige ilden de tror på eller muligheten til å rense seg selv i et nytt liv - sannelig sier jeg deg, de ville foretrekke den andre løsningen, selv om de, blindet av fanatisme, skulle ha kjempet mot den i livet. (120, 15 - 17)

249. Det er nok å vite - som Jeg har fortalt dere i Mitt Ord - at åndens reinkarnasjon er sannhet, og allerede er et lys tent i deres hjerter og dere beundrer Min kjærlige rettferdighet enda mer.

250 Sammenlign teoriene og de forskjellige tolkningene som kirkesamfunnene har gitt til disse læresetningene, og bestem deg for den som inneholder mest rettferdighet og har mest fornuft.

251. Men sannelig sier jeg dere, dette er en av de åpenbaringer som vil begeistre ånden mest i denne tid da den indre kunnskapen om denne store sannheten er i ferd med å våkne. (63, 76)

252 Du skal bekrefte at åndens reinkarnasjon er en av de store sannheter som menneskeheten bør kjenne og tro på.

253. Noen mistenker det, aksepterer det og tror på det av intuisjon, som noe som ikke kunne mangle i min kjærlige rettferdighet mot mennesker. Men det vil også være mange som vil kalle dere blasfemikere og løgnere.

254. Vær ikke redd, det samme skjedde med mine apostler da de forkynte oppstandelsen fra de døde slik Jesus lærte. Prestene og dommerne kastet dem i fengsel for å forkynne en slik lære.

Senere aksepterte verden den åpenbaringen, selv om jeg kan forsikre deg om at den ikke var i stand til å forstå den fulle betydningen av

denne læren, slik at det er nødvendig at jeg kommer på dette tidspunktet og lærer deg at "kjødets oppstandelse" bare kan referere til åndens reinkarnasjon, siden det er essensen og grunnen til livet - det som i sannhet er evig. For hvilket formål skulle de døde legemene gjenoppstå, siden de bare var åndens forgjengelige klær?

256 Kjøttet synker ned i jorden og blander seg med den. Der blir det rensset, forvandlet og stiger stadig opp til nytt liv, mens ånden fortsetter å utvikle seg oppover, fortsetter å bevege seg mot fullkommenhet, og når den vender tilbake til jorden, er det for den en oppstandelse til menneskelig liv, og også for dens nye kroppsskall er det en oppstandelse i forening med ånden.

257. Men det materielle er ikke av uforgjengelig natur, mens det åndelige er det, og derfor sier jeg dere nok en gang at det er deres ånd jeg søker, som jeg underviser og som jeg vil ha hos meg. (151,56 - 58)

258. Din ånd drar møysommelig etter seg en kjede skapt av de livene jeg har gitt deg som muligheter for din fullkommenhet, som du ikke har brukt. Hver eksistens danner et ledd i kjeden. Men hvis du styrer livene dine i henhold til min lære, hvis du holder loven, vil du ikke lenger komme til denne verden for å lide.

Hvis du lar tiden gå uten å studere Mitt Ord, vil Jeg, som er Tiden, overraske deg. Studer slik at du kan ta din plass i Mitt Arbeid.

260. Jeg vil at mangelen på forståelse og de forskjellige meningene om min guddommelighet skal ta slutt. Forstå at dere alle har kommet ut fra én Gud. (181, 63 - 65)

261 Se universet og verdsett det i all dets fullkommenhet og skjønnhet. Det ble skapt for at Herrens barn skulle bli inspirert av det og i det se et bilde av Faderen. Hvis du oppfatter skapelsen slik, vil du heve tankene dine til min guddommelighet. (169, 44)

262 Lyset i denne tidsalderen river det mørke sløret som omsluttet menneskenes ånd; det bryter lenkene som hadde bundet den og hindret den i å nå den sanne veien.

263 Sannelig sier Jeg dere: Tro ikke at Min lære forbyr utforskningen av alle kunnskapsområder, siden det er Jeg som vekker din interesse, din beundring og din nysgjerrighet. For dette har Jeg gitt dere

evnen til å tenke, slik at den kan bevege seg uhindret i den retningen den ønsker.

264. Jeg har gitt deg intelligensens lys slik at du kan forstå det du ser på din vei. Derfor sier jeg deg: oppdag, undersøk, men sørg for at din tilnærming til å trenge inn i mine mysterier er respektfull og ydmyk, for da vil det virkelig være tillatt.

265. Jeg har ikke forbudt deg å kjenne de bøker som menneskene har skrevet, men du må bli opplært slik at du ikke snubler og faller i feil. Da vil du lære hvordan mennesket begynte sitt liv og sin kamp og hvor langt det er kommet.

266. Så, når du er klar, må du vende deg til Min kilde av lære og åpenbaringer, slik at Jeg kan vise deg fremtiden og målet som venter deg. (179, 22 - 23)

267 Det forsikrer jeg dere: Hvis dere tar på dere å trenge inn i betydningen av disse læresetningene med interesse og kjærlighet, vil dere oppdage sanne under av åndelig visdom, fullkommen kjærlighet og guddommelig rettferdighet. Men hvis dere ser likegyldig på disse åpenbaringene, vil dere ikke oppleve alt de inneholder.

268 Gå ikke forbi min manifestasjon, slik mange av dere går gjennom livet: ser uten å se; hører uten å høre; og tenker uten å forstå. (333,11 - 12)

269. Jeg vil ikke at dere skal studere Min ånd eller noe som tilhører det åndelige som om de var materielle gjenstander. Jeg vil ikke at du skal studere meg på samme måte som vitenskapsmenn, for du ville falle i store og beklagelige feil. (276, 17)

270. All Min undervisning har til hensikt å få deg til å se alt som ditt vesen inneholder, for fra denne kunnskapen fødes lyset for å finne veien som fører til det evige, til det fullkomne, til Gud. (262, 43)

Rensing og perfeksjonering

271. I dag presenterer du dine lidelser for meg slik at jeg kan lindre dem, og i sannhet sier jeg deg at dette er min oppgave, at jeg er kommet for dette fordi jeg er den guddommelige lege.

272. Men før min helbredende balsam virker i deres sår, før min kjærtegn når dere, konsentrer dere om dere selv og undersøk deres smerte, undersøk den, tenk grundig over den i all den tid det tar, slik at dere fra denne kontemplasjonen kan ta lærdommen

som denne undersøkelsen inneholder, så vel som kunnskapen som er skjult i den og som dere må vite. Denne kunnskapen vil være erfaring, vil være tro, vil være et glimt inn i sannhetens ansikt, vil være forklaringen på mange av dine misforståtte prøvelser og leksjoner.

273 Utforsk smerten som om den var noe håndgripelig, og du vil i den oppdage det vakre frøet av erfaring, den store lærdommen i din eksistens, for smerten har blitt læreren i ditt liv.

274 Den som betrakter smerten som en lærer og med ydmykhet lytter til dens formaninger til fornyelse, omvendelse og korrigerende, vil senere kjenne lykke, fred og helse.

275 Gransk dere selv nøye, og dere vil erfare hvor stor nytte dere vil ha av det. Dere vil gjenkjenne deres mangler og ufullkommenheter, rette dem opp og derfor slutte å være dommere over andre. (8, 50 - 53)

276 Jeg trengte bare å ville det, og du ville være ren. Men hvilken fortjeneste ville det være om det var Jeg som rensket dere? La hver og en gjøre opp for sine overtredelser mot Min Lov, dette er fortjeneste. For da vil du vite hvordan du skal unngå fall og feil i fremtiden, fordi smerten vil minne deg om dem.

277 Hvis det oppstår en oppriktig anger mellom den begåtte overtredelsen og dens naturlige konsekvenser, vil ikke smerten nå deg, for da vil du allerede være sterk nok til å bære prøvelsen med overgivelse.

278. Verden drikker et meget bittert beger; likevel har Jeg ikke straffet den. Men etter sin smerte vil den komme til Meg som kaller den. Da vil de som var utakknemlige vite hvordan de skal takke Ham som bare har overøst deres eksistens med fordeler. (33, 30 - 31)

279 Legg bort overdreven kjærlighet til din kropp og ha barmhjertighet med din ånd og hjelp den til å rense og oppløfte seg selv. Når du har oppnådd dette, vil du erfare hvor sterk du blir i sinn og kropp.

280 Husk: Hvis sinnet er sykt - hvordan kan det da være fred i hjertet? Og hvis det er anger i ånden - kan den nyte fred? (91, 72 - 73)

281 Hvis denne jorden ville gi dere alt dere ønsker, hvis det ikke var de store åndelige prøvelsene på den - hvem av dere ville da ønske å komme inn i mitt rike?

282 Ikke blasfemiser eller forbann smerten heller, siden du skapte den med dine overtredelser. Bær den med tålmodighet, og den vil rense deg og hjelpe deg til å komme nærmere Meg.

283. Er du klar over hvor rotfestet du er i denne verdens herligheter og tilfredsstillelser? Vel, tiden vil komme når ønsket om å fjerne deg fra det vil være veldig sterkt.

284 Den som er i stand til å bestå sine prøvelser gjennom åndelig opphøyelse, opplever fred i denne overvinnelsen. Den som vandrer på jorden med blikket rettet mot himmelen, vil ikke snuble, og hans føtter vil heller ikke bli skadet av torner på hans forsoningsvei. (48, 53 - 55 o)

285 Oppfyll din skjebne! Ikke ønsk å vende tilbake til Meg uten først å ha reist den veien Jeg viste deg, for du ville være i smerte for å se flekker i din ånd som den ennå ikke har vasket bort fordi den ikke nådde slutten av sin forsoningsvei.

286. Reinkarnasjonene har passert over dere, men mange av dere har ikke verdsatt den uendelige nåde og kjærlighet som Faderen skjenket dere med dem.

287. Tenk: Jo større antall muligheter, jo større er ditt ansvar, og hvis disse mulighetene ikke blir brukt, vil byrden av soning og kompenserende rettferdighet øke med hver enkelt. Dette er byrden hvis uutholdelige byrde mange vesener ikke forstår, og som bare min lære kan avsløre for deg. (67, 46)

288 De prøvelsene som menneskene lever i, er fruktene som de nå høster, er resultatet av deres egen såing - en høst som noen ganger er resultatet av frøet de sådde året før, og i andre tilfeller frukten av det de sådde år før eller i andre inkarnasjoner. (178, 2)

289. ikke tro at konsekvensene av ulydighet er umiddelbare - nei. Det jeg imidlertid forteller deg er dette, at du før eller siden må svare for dine gjerninger; selv om det noen ganger virket for deg at din overtredelse ikke medførte noen konsekvenser, med tanke på at tiden gikk og min rettferdighet ikke ga noe tegn.

290. Men du vet allerede gjennom mitt ord at jeg er ubønnhørlig som dommer, og at når din dom er kommet, vil du åpne dine øyne for samvittighetens lys. (298, 48)

291. O åndelige vesener som hører Meg, la ikke det jordiske livs problemer sette sitt preg

på dere, enda mindre bøye dere. Søk lyset som inneholder enhver prøve, slik at det kan hjelpe dere til å bli sterke og moderate.

292 Hvis ånden ikke lykkes i å undertrykke kroppen [sjelen], vil sistnevnte bøye den og dominere den; av denne grunn blir de åndelige vesener svake og tror at de dør med kjødet. (89, 11 - 12)

293 Har du opplevd noen fysisk lidenskap i ditt liv som tok tak i hele ditt vesen og gjorde det umulig for deg å høre samvittighetens, moralens og fornuftens stemme?

294 Dette skjedde da ånden hadde sunket dypere, for da overvant fristelsene og kraften til det onde dyret, som bor i kjødet.

295 Og er det ikke sant at dere opplevde en dyp følelse av lykke og fred da det lyktes dere å frigjøre dere fra denne lidenskapen og overvinne dens innflytelse?

296 Denne freden og gleden skyldes åndens seier over kroppen - en seier vunnet gjennom en enorm kamp, en "blodig" indre kamp. Men det var nok at ånden hentet ny styrke og reiste seg, stimulert og rådet av samvittigheten, og allerede erobret den kjødets [sjelens] impulser og frigjorde seg fra å bli dratt videre i ruin.

297 I denne kampen, i denne forsakelsen, i denne kampen mot dere selv, så dere noe dø som bodde i dere uten at det var deres liv. Det var bare en meningsløs lidenskap. (186, 18 - 19)

298 Innse at dere har den mektigste fienden i dere selv. Når dere har overvunnet ham, vil dere se under deres føtter den "dragen med syv hoder" som apostelen Johannes talte til dere om. Først da vil dere i sannhet kunne si: "Jeg kan løfte mitt ansikt til min Herre og si til ham: Herre, jeg vil følge deg." For da vil ikke bare leppene si det, men ånden. (73, 20)

299 Snart vil dere innse at det ikke er livet som er grusomt mot dere mennesker, men at dere er grusomme mot dere selv. Dere lider og får dem rundt dere til å lide på grunn av manglende forståelse. Du føler deg ensom, du ser at ingen elsker deg, og du blir egoistisk og hardhjertet. (272, 34)

300. Forstå at alle lidelsene i dette livet du lever er konsekvenser av menneskelige feil, for jeg som elsker deg kunne ikke tilby deg et så bittært beger.

301. Jeg har fra de tidligste tider åpenbart for dere Loven som en måte som dere kan bevare

dere selv fra fall, fra ødeleggelse og fra "døden". (215, 65)

302. I dag er du ennå ikke i stand til å forstå meningen med rettssakene dine. Du anser dem som unødvendige, urettferdige og urimelige. Men jeg vil ennå fortelle deg hvor mye rettferdighet og dømmekraft som ligger i hver av dem når du har blitt gammel, og i andre når du har krysset terskelen til denne verden og bor i de åndelige regionene. (301,44)

303. Jeg sier dere nok en gang at Jeg oppfatter enhver tanke og anmodning, mens 'verden' ikke er i stand til å motta Min inspirasjon, og heller ikke har forberedt seg på å la Mine guddommelige tanker skinne i sitt sinn, og heller ikke hører Min stemme når Jeg besvarer dens kall.

304. Men Jeg har tro på deg, tro på deg, fordi Jeg skapte deg og ga deg en ånd som er en gnist fra Meg og med en samvittighet som er Mitt bilde.

305. Hvis Jeg skulle si til dere at Jeg ikke forventer at dere skal fullkommengjøre dere selv, ville det være som å erklære at Jeg har mislyktes i det største verk som har kommet ut fra Min guddommelige vilje, og det kan ikke være.

306. Jeg vet at du lever i en tid da din ånd vil gå seirende ut av alle fristelsene den møter på sin vei. Etterpå vil den oppstå full av lys til en ny eksistens. (238, 52 - 54)

Denne siden og den andre siden av det jordiske

307 Arbeid med dere selv, ikke vent på at døden skal overraske dere uforberedt. Hva har du forberedt deg på når du vender tilbake til det åndelige livet? Vil du bli overrasket mens du fremdeles er bundet av lenker til materie, lidenskaper og jordiske eiendeler? Vil du gå inn i det hinsidige med lukkede øyne, uten å finne veien, og ta med deg trettheten i dette livet som er innprentet i ånden? Forbered dere, disipler, og dere vil ikke frykte den legemlige døden.

308. Sukk ikke fordi dere må forlate denne jordens dal, for selv om dere erkjenner at det finnes under og herligheter i den, sier jeg dere i sannhet at disse bare er et speilbilde av det åndelige livs skjønnhet.

309 Hvis du ikke våkner - hva vil du gjøre når du befinner deg ved begynnelsen av en ny vei opplyst av et lys som virker ukjent for deg?

310 Forlat denne verden uten tårer, uten å etterlate smerte i hjertene til dine kjære. Frigjør dere når øyeblikket kommer og legg igjen et smil av fred på kroppens ansikt som snakker om din ånds frigjøring.

311 Kroppens død skiller deg ikke fra de vesener som ble betrodd deg, og fritar deg heller ikke fra det åndelige ansvaret du har for dem som var dine foreldre, søsken eller barn.

312 Forstå at for kjærlighet, for plikt, for følelser, med et ord, for ånden, eksisterer ikke døden. (70, 14 - 19)

313 Arbeid med stor iver slik at - når døden kommer og du lukker kroppens øyne for dette livet - din ånd kan føle seg løftet opp inntil den når det hjem den har oppnådd gjennom sine fortjenester.

314 Disiplene i dette arbeidet vil erfare hvor lett båndene som binder ånden til kroppen rives over når den fysiske døden inntreffer. Det vil ikke være noen smerte i den fordi den må forlate jordens bekvemmeligheter. Ånden vil ikke vandre som en skygge blant mennesker, banke fra dør til dør, fra hjerte til hjerte i lengsel etter lys, etter kjærlighet og fred. (133, 61 - 62)

315. Løft din ånd slik at du bare kan nyte det evige, det vakre og det gode. Hvis det ikke er slik, vil din ånd, materialisert av det livet du har levd, lide mye for å løsrive seg fra kroppen og alt den etterlater seg; og den vil vandre en tid i forvirring og bitter smerte i de [åndelige] rommene til den oppnår sin renselse.

316 Lev i min lov, da trenger du ikke frykte døden. Men ikke kall eller begjær ham før tiden er inne. La ham komme, for han adlyder alltid mine befalinger. Se til at han finner dere utrustet, så vil dere gå inn i den åndelige verden som lysets barn. (56, 43 - 44)

317 Lev i fred i hjemmene deres, gjør dem til et fristed, slik at når de usynlige vesener kommer inn og vandrer forvirret i "Den åndelige dal", kan de i deres vesen finne lyset og freden de søker, og de kan stige opp i det hinsidige. (41, 50)

318. Til dere som lever i ånden og fremdeles er knyttet til materielle mål, sier jeg: Vend dere bort fra det som ikke lenger tilhører dere. For hvis jorden ikke er det evige hjemmet for mennesket, er det enda mindre for ånden. På

den andre siden, i den "åndelige dalen", venter et liv fullt av lys på deg, som du vil nå trinn for trinn på godhetens vei.

319. Til dem som lytter til Meg som mennesker, sier Jeg at så lenge de har dette legemet som følger dem på deres jordiske livsreise, må de ta vare på det og vedlikeholde det til det aller siste øyeblikk. For det er staven som ånden støtter seg til og redskapet for å kjempe. Gjennom sine materielle øyne ser ånden på dette livet, og gjennom sin munn taler den og kan gi trøst til sine brødre. (57, 3)

320. Nå spør Mesteren dere: Hvor er deres døde, og hvorfor gråter dere over at de vesener dere elsker er forsvunnet? Sannelig sier Jeg dere, i Mine øyne er ingen død, for til alle har Jeg gitt evig liv. De er alle i live; de du trodde var tapt, er med meg. Der du tror du ser døden, er det liv; der du ser slutten, er det begynnelsen. Der du tror at alt er mysterium og uutgrunnelig hemmelighet, er det lys som skinner som et evig daggry. Der du tror at ingenting er, er det alt, og der du tror at den store stillheten er, er det en "konsert". (164, 6)

321 Hver gang døden avslutter eksistensen av ditt kroppslige skall, er det som en hvile for ånden som, når den inkarnerer igjen, vender tilbake med nye krefter og større lys og fortsetter studiet av den guddommelige leksjonen som den ikke hadde fullført. På denne måten modnes hveten som er din ånd i løpet av tidene.

322. Mange ting har jeg åpenbart for dere om det åndelige liv, men jeg sier dere at dere ennå ikke trenger å vite alt, men bare det som er nødvendig for at dere skal komme til det evige hjem. Der vil jeg fortelle deg alt du er bestemt til å vite. (99, 32)

323. Kan du forestille deg lykksaligheten til en som vender tilbake til det åndelige liv og har oppfylt på jorden den skjebne som hans Far har staket ut for ham? Hans tilfredsstillelse og fred er uendelig mye større enn alle de tilfredsstillelser ånden kan høste i menneskelivet.

324. Og jeg tilbyr deg denne muligheten for at du kan være blant dem som gleder seg når de vender tilbake til sitt rike, og ikke blant dem som lider og gråter i sin dype forferdelse eller anger. (93, 31 - 32)

325. Slutten på denne manifestasjonen er allerede nær for å gjenoppta den i en høyere

form gjennom begynnelsen av ånd til ånd-dialogen med din Skaper, som brukes av de høyere åndelige vesener som bor hos meg. (157,33)

326. Når Jeg taler til dere om Min ånde verden, mener Jeg de skarer av lydige åndelige vesener som, som sanne tjenere, bare gjør det deres Herres vilje befaler dem å gjøre.

327. Disse har jeg sendt til dere for at de skal være rådgivere, beskyttere, leger og sanne brødre og søstre for alle mennesker. De klager ikke, for de har fred i seg selv. De stiller ikke spørsmål, for lyset fra deres utvikling og deres erfaring på de lange stiene har gitt dem rett til å opplyse menneskenes sinn. De er beredvillig og ydmykt til stede i ethvert rop om hjelp og i ethvert behov.

328. Det er Jeg som har pålagt dem å gi seg til kjenne blant dere, så de kan gi dere sine instruksjoner, sitt vitnesbyrd og sin oppmuntring. De går foran dere, renser veien og gir dere sin hjelp slik at dere ikke mister motet.

329. I morgen vil også du tilhøre denne hæren av lys som arbeider i den uendelige verden av åndelige vesener bare av kjærlighet til sine menneskelige brødre og søstre, i visshet om at den derved forherliger og elsker sin Far.

330. Hvis du vil være som dem, innvi din eksistens til godhet. Del din fred og ditt brød, ta imot de trengende med kjærlighet, besøk de syke og fangene. Bring lys til veien til dine medmennesker som vandrer på jakt etter den sanne veien. Fyll uendeligheten med edle tanker, be for dem som er fraværende, så vil bønn bringe dem nær deg.

331. Så, når døden stanser ditt hjertes slag og lyset i dine øyne slukner, vil du våkne opp til en verden som er vidunderlig for sin harmoni, sin orden og sin rettferdighet. Der vil du begynne å forstå at Guds kjærlighet kan kompensere deg for alle dine gjerninger, prøvelser og lidelser.

332 Når en ånd når dette hjemmet, føler den seg mer og mer gjennomsyret av en uendelig fred. Umiddelbart husker han dem som fortsatt lever langt fra denne saligheten, og i sin trang, sin lengsel etter at de han elsker også kan oppnå den guddommelige gaven, slutter han seg til de åndelige hærskearene som kjemper og arbeider for frelse, velferd og fred for sine jordiske brødre og søstre. (170, 43 - 48)

333 Hvem har sett kampene som disse legionene av lys utkjemper mot invasjonene av forvirrede vesener som stadig truer dere? Det er ikke noe menneskelig blikk som har oppdaget denne kampen som begge uopphørlig fører mot hverandre uten at du har oppfattet den. (334, 77)

334 Se her fortsettelsen av mitt verk, mitt komme i den 'tredje æra' som en trøstens ånd, omgitt av mine store hærskarer av engler, slik det står skrevet.

335. Disse åndene i Mitt kjølvann representerer en del av den trøst Jeg har lovet dere, og i deres sunne råd og eksempler på dyd har dere allerede mottatt bevis på deres barmhjertighet og fred. Gjennom dem har jeg gitt dere fordeler, og de har vært mellommenn mellom dere og Min Ånd.

336. Når du oppfattet deres nådegaver og deres ydmykhet, følte du deg inspirert til å gjøre like rettferdige gjerninger som de hadde gjort i ditt liv. Når de besøkte hjemmet ditt, følte du deg beæret av deres åndelige nærvær.

337 Vær velsignet hvis du har anerkjent deres sjenerøsitet. Men Mesteren sier til dere: Tror dere at de alltid har vært dydige vesener? Vet du ikke at et stort antall av dem har bebodd jorden og har kjent svakhet og alvorlige overtredelser?

338. Men se på dem nå: De har ikke lenger noen lyte på seg, og det er fordi de lyttet til samvittighetens stemme, våknet til kjærlighet og angret sine tidligere overtredelser. I den smeltedigelen renses de seg selv for å reise seg verdig, og i dag tjener de meg ved å tjene menneskeheten.

339. Deres ånd har av kjærlighet påtatt seg oppgaven med å hjelpe sine naboer til å gjøre opp for alt de forsømt å gjøre da de bebodde jorden, og som en guddommelig gave har de grepet muligheten til å så det frøet de ikke sådde før, og til å fjerne alt ufullkomment arbeid de gjorde.

340. Derfor er du nå med forundring vitne til deres ydmykhet, deres tålmodighet og deres saktmodighet, og av og til har du sett dem lide for oppreisningens skyld. Men deres kjærlighet og kunnskap, som er større enn hindringene de møter, overvinner alt, og de er villige til å gå så langt som å ofre. (354, 14 -15)

341 Har dere noen anelse om det åndelige hjem dere forlot for å komme til jorden? "Nei,

Mester," sier du til Meg, "vi aner ingenting, og vi husker heller ingenting.

342 Ja, folk, det er så lenge siden du forlot renhet og uskyld at du ikke engang kan forestille deg den eksistensen i fred, den tilstanden av velvære.

343. Men nå som du er opplært til å høre samvittighetens stemme og motta dens åpenbaringer fra den, er veien tilgjengelig for deg som fører dem til det forjettede rike som vender seg til Meg.

344 Det er ikke det fredens paradys som de "første" forlot, men den uendelige åndens verden, visdommens verden, den sanne åndelige lyksalighetens paradys, kjærlighetens og fullkommenhetens himmel. (287, 14 - 15)

Åpenbaringer av det guddommelige

345 Faderen til alle vesener taler til deg i dette øyeblikk. Kjærligheten som skapte deg gjør seg gjeldende i hver og en som hører dette ordet. (102, 17)

346 Den eneste Gud som eksisterer, som du kalte Jehova da han viste deg sin makt og åpenbarte loven for deg på Sinai-fjellet; som du kalte Jesus, fordi i ham var mitt ord; og som du i dag kaller Den Hellige Ånd, fordi jeg er sannhetens Ånd, taler til deg. (51, 63)

347. Når Jeg taler til dere som Far, åpner Lovens Bok seg foran dere. Når jeg taler til deg som Mester, er det Kjærlighetens Bok som jeg viser mine disipler. Når jeg snakker til deg som Den Hellige Ånd, er det Visdommens bok som opplyser deg gjennom min lære. Disse danner en lære fordi de kommer fra en Gud. (141, 19)

348 Gud er lys, kjærlighet, rettferdighet. Alle som manifesterer disse egenskapene i sitt liv, vil representere og ære sin Herre. (290,1)

349 Ikke si at jeg er fattigdommens eller sorgens Gud fordi dere mener at Jesus alltid ble fulgt av mengder av syke og bedrøvede. Jeg søker de syke, de sørgende og de fattige, men det er for å fylle dem med glede, helse og håp, for jeg er gledens, livets, fredens og lysets Gud. (113, 60)

350. Ja, mennesker, jeg er begynnelsen og slutten på dere, jeg er Alfa og Omega, selv om jeg ennå ikke kommuniserer eller åpenbarer for dere alle lærdommene som jeg holder i beredskap for deres ånd, og som dere først vil oppleve når dere allerede er veldig langt fra denne verden.

351. Mange nye lærdommer vil jeg åpenbare for dere i denne tiden, men jeg vil gi dere det dere er i stand til å eie uten å innbille dere storhet eller vise dere for mennesker med stolt overlegenhet. Dere vet at den som er stolt av sine gjerninger, ødelegger dem gjennom nettopp denne stoltheten. Det er derfor jeg har lært deg å arbeide i stillhet, slik at dine gjerninger bærer kjærlighetens frukt. (106, 46)

352. Dere er fremdeles ute av stand til å forstå mange av de åpenbaringene som er bestemt til å være en del av deres kunnskap, og som menneskene har antatt at deres kunnskap tilhører Gud alene. Så snart noen uttrykker sitt ønske om å tolke dem eller prøver å trenge inn i dem, blir han umiddelbart kalt blasfemisk eller ansett som overmodig. (165, 10)

353. Dere har fortsatt mye å lære for å gjøre dere mottakelige for mine inspirasjoner og mine kall. Hvor ofte oppfatter du vibrasjonene fra det åndelige uten å være i stand til å forstå hvem som kaller deg! Dette "språket" er så forvirrende for deg at du ikke kan forstå det, og du ender opp med å tilskrive de åndelige manifestasjonene til hallusinasjoner eller materielle årsaker. (249, 24)

354 Vær ikke overrasket over at selv om jeg er Herren over alle skapte ting, dukker jeg opp blant dere og ber om kjærlighet. Jeg er mildhetens og ydmykhetens Gud. Jeg skryter ikke av Min storhet, snarere skjuler Jeg Min fullkommenhet og Min prakt for å komme nærmere ditt hjerte. Hvis du skulle se meg i all min herlighet, hvor ville du gråte for dine overtredelser! (63, 48)

355. Følg Meg veldig nær deg; Jeg gir deg bevis på dette i de vanskelige øyeblikkene i ditt liv. Det var Mitt ønske at dere forbereder Min bolig fra deres hjerter for å føle Mitt nærvær i dem.

356. Hvordan kan det ha seg at du ikke kan føle Meg, selv om Jeg er inne i deg? Noen ser Meg i naturen, andre føler Meg bare bortenfor all materie, men i sannhet sier Jeg dere, Jeg er i alt og overalt. Hvorfor søker du meg alltid utenfor deg når jeg også er inne i deg? (1, 47 - 48)

357 Selv om det ikke fantes noen religioner i verden, ville det være nok å konsentrere seg om ditt vesen for å finne mitt nærvær i ditt indre tempel.

358. Jeg sier deg også at det ville være nok å observere alt livet presenterer for deg for å oppdage visdommens bok som kontinuerlig viser deg sine vakreste sider og sin dypeste lære.

359 Du vil da forstå at det ikke er riktig for verden å gå på villspor mens den bærer den rette veien i sitt hjerte, og heller ikke for den å vandre i uvitenhetens mørke mens den lever midt i så mye lys. (131, 31 - 32)

360. I dag gjør mitt universelle språk seg hørt av alle for å si dem: Selv om jeg er i hver og en av dere, la ingen si at Gud bare eksisterer i mennesket, for det er vesenene og alle skapte ting som er i Gud.

361 Jeg er Herren, dere er Hans skapninger. Jeg vil ikke kalle dere tjenere, men barn; men innse at Jeg er over alle. Elsk min vilje og følg min lov; vær klar over at i mine forordninger er ingen ufullkommenhet eller feil mulig. (136, 71 - 72)

362 Jeg skapte deg for å elske deg og for å føle deg elsket av Meg. Du trenger meg like mye som jeg trenger deg. Den som sier at jeg ikke trenger deg, forteller ikke sannheten. Hvis jeg gjorde det, ville jeg ikke ha skapt deg, og jeg ville heller ikke ha blitt menneske for å redde deg gjennom det offeret som var et stort bevis på kjærlighet; jeg ville ha latt deg gå til grunne.

363. Men dere må innse at hvis dere nærer dere selv med Min kjærlighet, er det rettfærdig at dere tilbyr det samme til deres Far, for Jeg fortsetter å si til dere: "Jeg tørster, Jeg tørster etter deres kjærlighet". (146, 3)

364 Hvordan kan du tro at jeg elsker mindre den som lider mer? Hvordan kan du ta din smerte som et tegn på at jeg ikke elsker deg? hvis du bare forsto at jeg kom til deg nettopp av kjærlighet! har jeg ikke fortalt deg at den rettfærdige allerede er frelst og at den sunne ikke trenger lege? Hvis dere føler dere syke og, når dere gransker dere selv i lys av samvittigheten, gjenkjenner dere selv som syndere, skal dere vite at det er dere jeg er kommet for å søke.

365. Hvis dere tror at Gud til tider har felt tårer, så har det ikke vært for dem som har glede av hans himmelske rike, men for dem som er forvirret eller gråter. (100, 50 - 51)

366 Min fars hus er beredt for dere. Når dere kommer til det, vil dere nyte det i sannhet. Hvordan kan en far bo i et kongelig kammer

og nyte deilig mat når han vet at hans egne barn er som tiggere ved portene til sitt eget hus? (73, 37)

367 Lær loven, elsk det som er godt, la kjærlighet og barmhjertighet bli til handling, gi din ånd den hellige frihet til å stige opp til sitt hjem, og du vil elske meg.

368. Vil du ha et fullkomment eksempel på hvordan du må handle og hvordan du må være for å nå meg? ta Jesus som ditt eksempel, elsk meg i ham, søk meg gjennom ham, kom til meg på hans guddommelige spor.

369. Men ikke elsk Meg i Hans legemlige form eller i Hans bilde, eller til og med erstatte utøvelsen av Hans lære med riter eller ytre former, ellers vil dere forbli evig i deres forskjeller, i deres fiendskap og fanatisme.

370. elsk meg i Jesus, men i hans ånd, i hans lære, og du vil oppfylle den evige loven; for i Kristus er rettferdighet, kjærlighet og visdom forenet i ett, hvorved jeg gjorde kjent for menneskeheten hans ånds eksistens og allmakt. (1, 71 - 72)

Mennesket og dets skjebne

371. I lang tid nå har du ikke lenger holdt deg til Meg, du vet ikke lenger hva du er i virkeligheten, fordi du har tillatt mange kvaliteter, evner og gaver som din Skaper plasserte i deg å ligge inaktive i ditt vesen. Du sover med hensyn til ånden og samvittigheten, og det er nettopp i deres åndelige kvaliteter at menneskets sanne storhet ligger. Du lever som vesenene som er av denne verden, fordi de blir til og går bort i den. (85, 57)

372 Mesteren spør dere, kjære disipler: Hva er deres i denne verden? Alt dere eier er gitt dere av Faderen slik at dere kan bruke det mens dere vandrer på jorden så lenge hjertet deres slår. Siden din ånd kommer fra min guddommeligheit, siden den er et pust fra den himmelske Fader, siden den er inkarnasjonen av et atom av min ånd, siden kroppen din også ble dannet i henhold til mine lover og jeg betrodde den til deg som et instrument for din ånd, ingenting tilhører deg, elskede barn. Alt som er skapt tilhører Faderen, og han har gjort dere til midlertidige eiere av det. Husk at ditt materielle liv bare er et skritt i evigheten, det er en lysstråle i uendeligheten, og derfor må du ta hensyn til det som er evig, det som aldri dør, og det er ånden. (147, 8)

373 Ånden skal lede sinnet, og sinnet, som bare ledes av et hjerte [sjel] som ønsker menneskelig storhet, skal ikke styre ditt liv.

374 Tenk over: Hvis du vil la deg bestemme av hva hjernen din befaler, vil du overbelaste den og ikke nå lenger enn dens små krefter tillater den.

375. Jeg sier til dere: Hvis dere vil vite hvorfor dere føler dere inspirert til å gjøre godt og hvorfor deres hjerte er fylt av nestekjærlighet, så la deres hjerte og deres sinn bli ledet av Ånden. Da vil du bli overrasket over kraften til din Far. (286, 7)

376 Det rette er når ånden åpenbarer visdom for menneskesinnet [sjelen] og ikke sinnet som gir "lys" til ånden.

377 Mange vil ikke forstå hva jeg forteller dere her, og det er fordi dere for lengst har forvrengt rekkefølgen i deres liv. (295, 48)

378 Vit, disipler, at åndeliggjøringen gjør det mulig for samvittigheten å gi seg til kjenne med større klarhet, og den som hører denne kloke stemmen, vil ikke bli bedratt.

379 Gjør dere kjent med samvittigheten, den er en vennlig stemme, den er lyset som Herren lar sitt lys skinne gjennom - enten som Far, som Mester eller som Dommer. (293, 73 - 74)

380 Vær utrettelig i den gjentatte lesningen av mitt ord. Det vil gjøre jobben, som en usynlig meisel, med å glatte ut de skarpe kantene på karakteren din til du er forberedt på å takle selv de vanskeligste problemene til dine medmennesker.

381. Du vil i dem oppdage lidelser, soningstvang og erstatningsplikter, hvis årsaker kan være svært forskjellige. Noen av dem har ikke en opprinnelse som er spesielt vanskelig å forstå, men det vil være andre som du bare kan avklare med intuisjon, åpenbaring og klarsyn, for å avlaste dine medmennesker for en tung byrde.

382 Disse åndelige gavene vil bare utføre det mirakelet hvis den som bruker dem, er inspirert av kjærlighet til sin neste. (149,88)

383. Hvorfor snakker menneskene om "overnaturlig" når alt i Meg og i Mine gjerninger er naturlig? Er ikke tvert imot menneskers onde og ufullkomne gjerninger "overnaturlige", siden det som er naturlig ville være at de alltid ville handle godt i lys av Ham som de kom fra og de egenskapene de har og

bærer i seg selv? I meg har alt en enkel og dyp forklaring, ingenting forblir i mørket.

384 Du kaller "overnaturlig" alt det du ikke forstår eller anser som innhyllt i mystikk. Men når din ånd har oppnådd sin opphøyelse gjennom fortjeneste og ser og oppdager det den ikke kunne se før, vil den oppdage at alt i skaperverket er naturlig.

385 Hvis menneskeheten for noen århundrer siden hadde blitt fortalt om fremskrittene og oppdagelsene som mennesket ville gjøre i vår tidsalder, ville selv vitenskapsmennene ha tvilt og betraktet slike underverker som overnaturlige. Men i dag, siden du er utviklet og har fulgt fremskrittene innen menneskelig vitenskap trinn for trinn, betrakter du dem som naturlige verk, selv om du beundrer dem. (198, 11 - 12)

386 Jeg må si dere: Tro ikke at ånden absolutt trenger menneskekroppen og livet i verden for å kunne utvikle seg. Men leksjonene den mottar i denne verden er til stor nytte for dens fullkommenhet.

387 Materien hjelper ånden i dens utvikling, i dens erfaringer, i dens soning og i dens kamp. Dette er dens oppgave, og du kan finne det bekreftet i denne manifestasjonen av min guddommelighet gjennom mennesket, der jeg bruker hjernen hans og bruker den som en mottakerenhet for å overføre mitt budskap. Forstå at ikke bare ånden er bestemt for det åndelige, men at selv den minste ting i det materielle er skapt for åndelige formål.

388. En tankevekkende impuls og en appell jeg retter til din ånd, slik at den kan overstyre innflytelsen fra det materielle som dominerer den, og ved hjelp av intuisjonens gave, la dens lys nå hjertet og sinnet.

389. Dette lyset mitt er for din ånd veien til dens frigjøring, denne læren min gir den midler til å heve seg over menneskelivet og til å være regissør for alle sine gjerninger, herre over sine følelser og ikke en slave av lave lidenskaper eller et offer for svakheter og behov. (78, 12 - 15)

390. Hvem andre enn Meg er i stand til å herske i de åndelige vesener og bestemme deres skjebne? Ingen. Den som derfor har forsøkt å ta sin Herres plass i ønsket om herredømme, skaper seg et rike som svarer til hans tilbøyeligheter, innfall, maktbegjær og forfengelighet - et rike av materie, lave lidenskaper og uedle følelser.

391 Du kan ikke undertrykke samvittigheten, for i den er fullkommen rettferdighet. I ånden har bare renhet makt over edle følelser, bare det gode beveger den - med et ord, ånden lever bare av det sanne og det gode. (184, 49 - 50)

392. Siden jeg har formet alt som er skapt på jorden til menneskets forfriskning, bruk det alltid til din fordel. Glem imidlertid ikke at det er en stemme i deg som peker på grensene for når du kan gjøre bruk av alt det naturen tilbyr deg, og du bør adlyde denne indre stemmen.

393 Akkurat som du streber etter et hjem, beskyttelse, næring og tilfredsstillelse for din kropp for å gjøre din tilværelse mer behagelig, bør du også gi ånden det den trenger for sitt velvære og oppadgående utvikling.

394. Hvis han føler seg tiltrukket av høyere regioner hvor hans sanne hjem er, la ham sveve. Ikke hold ham fanget, for han søker meg for å nære og styrke ham. Jeg sier deg: hver gang du tillater ham å frigjøre seg på denne måten, vil han lykkelig vende tilbake til sitt kroppslige skall. (125, 30)

395 Ånden ønsker å leve, den søker sin udødelighet, den ønsker å rense og rense seg selv, den hungrer etter kunnskap og tørster etter kjærlighet. La den tenke, føle og handle, la den bruke en del av den tiden du har til rådighet for seg selv, slik at den kan manifestere seg i den og forfriske seg selv med sin frihet.

396 Av alt det du er her i verden, vil bare ditt åndelige vesen forbli etter dette livet. La det samle dyder og fortjenester og holde dem i seg selv, slik at når utfrielsens time kommer, vil det ikke være en "fattig sjel" ved portene til det lovede land. (111, 74 - 75)

397. Jeg vil ikke ha mer soning eller smerte for deg; Jeg vil at alle mine barns ånder, slik stjernene forskjønner himmelhvelvingen, skal opplyse mitt rike med sitt lys og fylle din Fars hjerte med glede. (171, 67)

398 Mitt ord vil forsone ånden med kroppen [sjelen], siden det lenge har vært fiendskap mellom de to, slik at du kan lære at kroppen din, som du har betraktet som en hindring og en fristelse for åndens utviklingsvei, kan være det beste verktøyet for å oppfylle dine oppgaver på jorden. (138, 51)

399 Sørg for at det er harmoni mellom ånden og kroppsskallet, slik at du kan oppfylle mine instruksjoner med letthet. Undertrykk

kroppen på en kjærlig måte, bruk strenghet når det er nødvendig. Pass imidlertid på at fanatisme ikke gjør deg blind, slik at du ikke handler grusomt på den. Form av ditt vesen en vilje. (57, 65)

400 Jeg ber dere ikke bare om å rense deres ånd, men også om å styrke deres legeme, slik at de nye generasjonene som kommer ut av dere vil være sunne og deres ånder vil være i stand til å oppfylle deres vanskelige oppdrag. (51, 59)

401. Jeg vil at dere skal skape hjem som tror på den eneste Gud - hjem som er templer der kjærlighet, tålmodighet og selvfornektelse praktiseres.

402 I dem skal dere være lærere for barn, som dere skal omgi med ømhet og forståelse, våke over dem og følge alle deres skritt med sympati.

403 Gi din kjærlighet til dem som er utstyrt med skjønnhet så vel som til dem som er stygge av utseende. Et vakkert ansikt er ikke alltid en refleksjon av en like vakker ånd. På den annen side, bak de tilsynelatende stygge skapningene kan det være en ånd full av dyd som du bør verne om. (142, 73)

404 Tenk alvorlig på generasjonene som kommer etter dere, tenk på barna deres.

Akkurat som du har gitt dem fysisk vesen, har du plikt til å gi dem åndelig liv - det som er tro, dyd og åndeliggjøring. (138, 61)

405 Våk over deres familiers dyd og freden i deres hjem. Se hvordan selv de fattigste kan være eiere av denne skatten.

406. Erkjenn at den menneskelige familie er en legemliggjørelse av den åndelige familie: i den blir mannen far, og bærer dermed en sann likhet med sin himmelske Far. Kvinnen, med sitt moderlige hjerte fullt av ømhet, er et bilde på den guddommelige mors kjærlighet, og familien de danner sammen er en legemliggjøring av Skaperens åndelige familie.

407 Hjemmet er templet der du best kan lære å oppfylle mine lover, hvis foreldrene var villige til å arbeide med seg selv.

408. Foreldrenes og barnas skjebne er i Meg. Men det påhviler den ene og den andre å hjelpe hverandre i deres oppgaver og deres plikter til soning.

409 Hvor lett ville ikke korset være og tilværelsen utholdelig hvis alle foreldre og barn elsket hverandre! De vanskeligste prøvelser ville bli lettet av kjærlighet og

forståelse. De ville se sin overgivelse til den guddommelige vilje belønnet med fred. (199, 72 - 74)

410. Studer de åndelige vesener som omgir deg og de som krysser din livsvei, slik at du kan lære å sette pris på deres dyder, motta budskapet de bringer deg eller gi dem det de bør motta fra deg.

411 Hvorfor har du foraktet dine naboer som skjebnen har plassert på din vei? Du har lukket ditt hjertes dør for dem uten å erfare den lærdom de burde gi deg.

412 Ofte har du holdt borte fra deg den som brakte et budskap om fred og trøst til din ånd, og så klager du når du har fylt ditt beger med bitterhet.

413 Livet bringer uventede endringer og overraskelser, og hva vil du gjøre hvis du i morgen må lete lengselsfullt etter den du hovmodig avviste i dag?

414 Tenk på at det er mulig at du i morgen må søke med begjær den som er avvist og foraktet i dag, men at det ofte allerede vil være for sent. (11, 26 - 30)

415 For et vakkert eksempel på harmoni kosmos tilbyr deg! Strålende himmellegemer, vibrerende fulle av liv i rommet, som andre himmellegemer kretser rundt. Jeg er det strålende, guddommelige himmellegemet som gir liv og varme til de åndelige vesener; men hvor få beveger seg på sin markerte bane, og hvor mange er de som sirkler langt fra sin bane!

416. Du kunne fortelle meg at de materielle himmellegemene ikke har noen fri vilje, og at på den annen side nettopp denne friheten fikk menneskene til å avvike fra veien. Derfor sier jeg deg: hvor fortjenstfull vil kampen for enhver ånd være, siden den, til tross for gaven av fri vilje, visste hvordan den skulle underordne seg loven om harmoni med sin Skaper. (84,58)

417 La ingen som kaller seg en disippel av denne åndelige lære, klage til Faderen over å være fattig i sitt materielle liv og mangle mange av de bekvemmeligheter som andre har i overflod, eller over å lide av nød og savn. Disse klagene er født av den materielle naturen, som, som dere vet, bare har én eksistens.

418. Din ånd har ingen rett til å tale slik til sin Far, heller ikke til å vise seg misfornøyd eller til å murre over sin egen skjebne, for alle

åndelige vesener har gått gjennom hele stigen av erfaringer, gleder og menneskelige tilfredsstillelser på sin lange utviklingsvei over jorden.

419 Åndeliggjøringen av åndelige vesener har for lengst begynt, og den er hjulpet av smerten og fattigdommen som deres hjerter nekter å tåle og lide. Hvert åndelig og materielt gode har en mening som dere må erkjenne, slik at dere ikke fornekte verdien av verken det ene eller det andre. (87, 26 - 27)

420 Hvert menneske, hver skapning, har en tildelt plass som han ikke skal oppgi; men han skal heller ikke ta en plass som ikke er hans. (109, 22)

421 Hvorfor frykter du fremtiden? Vil du la all erfaringen som sinnet ditt har samlet seg i fortiden være ubrukt? Vil du forlate frøet uten å høste høsten? Nei, disipler. Husk at ingen kan endre sin skjebne, men han kan utsette timen for sin seier og øke lidelsene som er på hver vei. (267, 14)

422. Faderens rike er arven til alle barn, denne nåden kan bare oppnås gjennom åndens store fortjenester. Jeg vil at du ikke skal betrakte det som umulig å oppnå nåden som bringer deg nærmere meg.

423 Vær ikke trist når du hører i Mitt ord at du bare vil nå det 'forjettede land' med store anstrengelser og slit. Gled dere, for den som retter sitt liv mot dette målet, vil ikke lide skuffelse, og han vil heller ikke se seg selv bedratt. Han vil ikke lide samme skjebne som mange som streber etter verdens herlighet og ikke oppnår den etter mange anstrengelser, eller som oppnår den, men snart opplever lidelsen ved å se den forsvinne til det ikke er noe igjen av den. (100, 42 - 43)

424 Jeg gir deg nøkkelen til å åpne dørene til din evige lykke. Denne nøkkelen er kjærlighet, som kommer fra barmhjertighet, tilgivelse, forståelse, ydmykhet og fred, som du skal gå gjennom livet med.

425 Hvor stor er ikke din ånds lykke når den har herredømme over materien og nyter Den hellige ånds lys! (340, 56 - 57)

426. Denne jorden, som alltid har sendt inn i det hinsidige en høst av syke, trette, forstyrrede, forvirrede åndelige vesener, eller de med bare liten modenhet, vil snart tilby Meg frukt som er Min kjærlighet verdig.

427 Sykdom og smerte vil i økende grad forlate livet ditt hvis du lever en sunn og

oppløftende tilværelse. Så når døden kommer, vil han finne deg forberedt på reisen til det åndelige hjemmet. (117, 24 - 25)

428 Fortvil ikke, O åndelige vesener, som Jeg spesielt henvender Mitt Ord til. Hold ut på Min vei, og dere skal kjenne fred. Sannelig sier Jeg dere, dere er alle bestemt til å oppleve salighet. Jeg ville ikke være deres Far hvis dere ikke hadde blitt skapt for å dele Himmelriket med Meg.

429 Men ikke glem: For at din velsignelse skal bli fullstendig, er det nødvendig for deg å bidra med dine fortjenester trinn for trinn, slik at din ånd kan føle seg verdig den guddommelige belønningen.

430. Erkjenn at Jeg er med deg og ledsager deg hele veien. Ha full tillit til Meg, vel vitende om at Min oppgave er forenet med din, og Min skjebne med din! (272, 61)

Laster, overtredelser, avvik

431 Forstå min lære for ikke å begå flere feil i deres liv; for hver fornærmelse dere påfører deres medmennesker, enten det er med ord eller gjerninger, vil være en uutslettelig påminnelse i deres samvittighet, som vil bebreide dere uforsonlig.

432 Jeg sier dere nok en gang at dere alle er nødvendige for at den guddommelige planen kan oppfylles og den så store åndelige elendigheten blant menneskene kan ta slutt.

433 Så lenge egoisme eksisterer, vil også smerte eksistere. Endre din likegyldighet, din egoisme og din forakt til kjærlighet, til medfølelse, og du vil oppleve hvor snart freden vil komme til deg. (11, 38 - 40)

434 Søk din fremgang i det menneskelige liv, men la aldri overdreven ambisjon styre deg; for da vil du miste din frihet og materialismen vil slavebinde deg. (51, 52)

435 Jeg tilgir dine overtredelser, men samtidig korrigerer jeg deg slik at du utviser egoisme fra dine hjerter fordi det er en av svakhetene som drar ånden dypest ned.

436 Jeg vekker deg gjennom samvittigheten slik at du husker dine plikter blant brødre og søstre og sår gjerninger av kjærlighet og tilgivelse på din vei, slik jeg lærte deg i den andre æra. (300, 29)

437 I dag har materiens makt og verdens innflytelse gjort dere til egoister. Men materien er ikke evig, heller ikke verden og dens innflytelse, og Jeg er den tålmodige

Dommeren hvis rettferdighet er livets og tidens Herre. Du må ikke dømme dem som fornekter meg, for da vil jeg finne deg mer skyldig enn dem.

438. Har Jeg hevet Min røst for å fordømme Mine bødler? Har Jeg ikke velsignet dem med kjærlighet og mildhet? Hvis du bare forsto at mange av dem som for en tid gikk vill i verden på grunn av dette lovbruddet, i dag er rensset i den åndelige verden! (54, 47 - 48)

439 Forsøk heller ikke å avdekke din nestes skjulte følelser, for i ethvert vesen finnes det en hemmelighet som bare jeg kan kjenne. Men hvis du skulle oppdage det som - siden det bare tilhører din bror - burde være hellig for deg, ikke gjør det kjent, ikke riv dette sløret, gjør det heller tykkere.

440. Hvor mange ganger har jeg ikke sett mennesker trenge inn i sin brors hjerte inntil de har oppdaget hans moralske eller åndelige nakenhet for å fråtse i den og straks gjøre den kjent.

441 La ingen av dem som på denne måten har krenket et medmenneskes privatliv, bli overrasket når noen avslører og håner ham i hans livsførsel. La ham da ikke si at det er rettferdighetens målestokk som måler ham; for det vil være urettferdighetens målestokk han har målt sine medmennesker med.

442 Respekter andre, dekk de utsatte med din barmhjertighets kappe og forsvar de svake mot menneskers sladder. (44, 46 - 48)

443 Ikke alle som "går omkring på gater og veier" og taler om tidligere tiders hendelser og tolker profetier eller utlegger åpenbaringer, er mine budbringere; for mange har misbrukt disse budskapene av forfengeligheit, av bitterhet eller av menneskelig egeninteresse, for å fornærme og dømme, for å ydmyke eller såre, og til og med for å "drepe". (116, 21)

444 Reis deg, menneskehet, oppdag veien, oppdag grunnen til livet! Foren dere, mennesker med mennesker, elsk hverandre! Hvor tynn er ikke skilleveggen som skiller det ene hjemmet fra det andre, og likevel - hvor fjernt er ikke innbyggerne fra hverandre! Og ved grensene til landene dine - hvor mange betingelser kreves det der slik at du slipper utlendingen gjennom! Hvis du gjør dette selv blant menneskebrødre, hva har du gjort med dem som er i et annet liv? Dere har senket et forheng mellom dem og dere selv - om ikke

det av deres glemsel, så det av deres uvitenhet, som er som en tykk tåke. (167, 31)

445. Ser du de menneskene som bare lever for å tilfredsstille en overdreven hunger etter makt, uten å ta hensyn til sine naboers liv, uten å respektere de rettighetene Jeg, deres Skaper, har gitt dem? Ser du hvordan deres gjerninger bare taler om misunnelse, hat og grådighet? Så du må be for dem mer enn for andre som ikke er så trengende av lyset.

446 Tilgi disse menneskene for all den smerte de påfører deg, og hjelp dem til å komme til fornuft med dine rene tanker. Ikke gjør tåken rundt dem tykkere, for hvis de en dag må svare for sine gjerninger, vil jeg også stille dem til ansvar som i stedet for å be for dem bare sendte dem mørke med sine onde tanker. (113, 30)

447 Husk at du ble fortalt i loven: "Du skal ikke ha andre guder foruten meg." Likevel er det mange guder som menneskelig ærgjerrighet har skapt for å tilbe, hylle og til og med ofre liv til.

448. Forstå at Min Lov ikke er foreldet, og at uten at du er klar over det, taler den kontinuerlig til deg gjennom samvittigheten; likevel fortsetter menneskene å være hedninger og avgudsdyrkere.

449 De elsker sine kropper, smigrer sine forfengeligheter og hengir seg til sine svakheter; de elsker jordens skatter som de ofrer sin fred og sin åndelige fremtid til. De hyller kjødet, noen ganger når degenerasjon og til og med finner døden i ønsket om nytelser.

450. Overbevis dere selv om at dere har elsket verdens ting mer enn deres Far. Når har dere ofret dere selv for Meg ved å elske Meg i deres neste og tjene Meg? Når ofrer du sønnen din eller setter helsen din i fare for å hjelpe og lindre lidelsene som rammer dine medmennesker? Og når har dere gått døden nær for et av de høye idealene som min lære inspirerer til?

451. Innse at den tilbedelse dere gjør med det materielle liv kommer foran tilbedelsen av det åndelige liv for dere. Det er derfor jeg har fortalt deg at du har andre guder som du tilber og tjener mer enn den sanne Gud. (118, 24 - 26)

452 Du er så vant til å synde at ditt liv virker for deg det mest naturlige, normale og tillatte, og likevel virker det som om Sodoma og

Gomorra, Babylon og Roma, hadde losset all sin fordervelse og synd på denne menneskeheten. (275, 49)

453. I dag lever dere i en tid med åndelig forvirring der dere kaller det onde godt, der dere tror dere ser lys der det er mørke, der dere foretrekker det overflødige fremfor det vesentlige. Men min alltid klare og hjelpsomme barmhjertighet vil gripe inn i tide for å redde deg og vise deg sannhetens lysende vei - veien du har forvillet deg fra. (358, 30)

454 For å seire i alle prøvelser, gjør det Mesteren har lært deg: våk og be, slik at dine øyne alltid kan være våkne og du ikke kan overvinnes av fristelse. Husk at den onde har en stor nese for å friste deg, for å bringe deg ned, for å beseire deg og for å dra nytte av din svakhet. Vær skarpsynt, slik at du kan vite hvordan du kan oppdage det når det ligger på lur etter deg. (327,10 o.)

455 Sannelig sier jeg dere, menneskeheten vil finne veien til lyset fra disse mørkene. Men dette skrittet vil skje langsomt. Hva ville det bli av menneskene hvis de på et øyeblikk forsto alt det onde de har forårsaket? Noen ville miste forstanden, andre ville ta sitt eget liv. (61, 52)

Renselse og åndeliggjøring av menneskeheten

456 Du glemte loven og ventet til naturkreftene minnet deg om min rettferdighet: orkaner, vassdrag som går over sine bredder, jordskjelv, tørke, flom er kall som rister deg våken og taler til deg om min rettferdighet.

457. Hvilken annen frukt kan menneskeheten tilby Meg i denne tid enn splid og materialisme? Dette folket, som har hørt Min lære i årevis, kan heller ikke tilby Meg en behagelig høst. (69, 54 - 55)

458 Hører du ikke rettferdighetens rop? Ser du ikke naturkreftene herje den ene regionen etter den andre? Tror du at hvis du levde et dydig liv, ville det være behov for at Min rettferdighet skulle føles på denne måten? Sannelig sier jeg deg, det ville ikke være behov for å rense deg hvis jeg hadde funnet deg ren. (69, 11)

459. Selv om det for tiden synes umulig for dere å skape fred i menneskeheten, sier jeg

dere at freden vil komme, og enda mer: at mennesket vil leve i åndeliggjøring.

460. Mye ulykke vil ramme verden før denne tiden kommer. Men disse lidelsene vil være til det beste for menneskeheten, både jordisk og åndelig. Det vil være som et "hit og ikke lenger" for menneskenes tøylesløse ondskap, egoisme og nytelsessyke.

461 På denne måten vil det oppstå en balanse; for de onde kreftene vil ikke lenger være i stand til å overvinne de gode kreftene.

462 Denne renselsen, fordi den alltid angår de mest følsomme og elskede, ser ut som straff uten å være det. For i virkeligheten er det et middel til å redde åndene som har forvillet seg fra veien eller mistet den.

463 Den som dømmer jordisk, kan ikke oppdage noe nyttig i smerte; men den som anser at han har en ånd som vil leve evig, får lys, standhaftighet og fornyelse fra den samme smerten.

464 Hvis du tenker åndelig - hvordan kan du tro at smerte er et onde for menneskeheten når den kommer fra en Gud som er all kjærlighet?

Tiden går, og en tid vil komme når de store prøvelsene vil begynne å dukke opp, og til og med den siste rest av fred vil unnslippe fra verden, som ikke vil komme tilbake før menneskeheten har funnet veien til min lov og den lytter til den indre stemmen som vil fortelle den uopphørlig: Gud lever! Gud er i deg! Kjenn Ham, føl Ham, bli forsonet med Ham!

466 Da vil livsstilen din endre seg. Egoisme vil forsvinne, og alle vil være nyttige for andre. Folk vil bli inspirert av min rettferdighet til å skape nye lover og til å styre nasjonene med kjærlighet. (232,43 - 47)

467 I materialet vil du på samme måte oppleve forvandlingen: elvene vil være rike på vann, de ufruktbare markene vil være fruktbare, naturkreftene vil vende tilbake til sine vante løp, fordi harmoni vil herske mellom mennesket og Gud, mellom mennesket og de guddommelige verkene, mellom mennesket og lovene diktert av livets Skaper. (352, 65)

468 Vær ikke urolige, kjære vitner. Jeg kunngjør for dere at denne materialistiske menneskeheten, som så lenge bare har trodd på det den berører, ser og forstår med sin begrensede intellektuelle kapasitet, og på det

den beviser med sin vitenskap, vil bli åndelig og i stand til å se på meg med sitt åndelige blikk og søke sannheten. (307, 56)

469. Hvis du var åndelig forberedt, ville du være i stand til å se i uendeligheten mengden av åndelige vesener som ville ligne en enorm hvit sky foran ditt blikk, og når emissærene eller utsendingene løsrev seg fra den, ville du se dem komme mot deg som gnister av lys.

470. Deres åndelige syn er ennå ikke gjennomtrengende, og derfor må jeg tale til dere om det hinsidige, om alt det dere ennå ikke er i stand til å se. Men jeg sier dere, tiden vil komme da dere alle vil bli seere og glede dere over det fantastiske livet som dere nå føler er langt borte fra dere, men som i virkeligheten vibrerer nær dere, omgir dere og opplyser dere, inspirerer dere og banker uopphørlig på deres dører. (71, 37 - 38)

471 Sensitivitet, forutanelse, åpenbaring, profeti, inspirasjon, synskhet, frelsesgave, indre ord - alle disse og andre gaver vil komme fra Ånden, og gjennom dem vil menneskene bekrefte at en ny tid har begynt for menneskene.

472 I dag tviler du på at disse åndelige gavene eksisterer fordi noen skjuler dem for verden og frykter dens mening; i morgen vil det være det mest naturlige og vakreste å eie dem.

473. Jeg kommer til deg i denne 'tredje tid' fordi du er syk i kropp og ånd. De friske trenger ikke en lege, og heller ikke de rettferdige en rensar. (80, 5 - 6)

474 I dag trenger dere fortsatt prester, dommere og lærere. Men når din åndelige og moralske tilstand er høy, vil du ikke lenger trenge disse støttene eller disse stemmene. I hvert menneske vil det være en dommer, en pastor, en lærer og et alter. (208,41)

XVI. Profetier og lignelser, trøst og løfter

Kapittel 64 - Profetier

Oppfyllelsen av gamle og nye profetier

1 Det profetene forkynte vil gå i oppfyllelse i denne tiden. Mitt nye ord vil nå filosofer og teologer, mange vil spotte det, og andre vil bli forarget. Men mens dette skjer, vil deres forbløffede øyne se oppfyllelsen av profetiene jeg nå har kunngjort for dere. (151, 75)

2 Disse profetene i tidligere tider ble ikke gitt noen juridisk autoritet eller myndighet på jorden, de ble ikke tvunget til å underkaste seg noen autoritet, og de fokuserte bare på å adlyde befalingene fra sin Herre som la sitt ord på leppene til dem som var utvalgt av ham.

3 Full av tro og mot holdt ingenting dem fra oppgaven med å lære folket min lov og vende dem bort fra religiøs fanatisme ved å gjøre dem oppmerksomme på prestenes likegyldighet og feil. (162, 7 - 8)

4 Menneskehet, virker smerten, elendigheten og kaoset som omgir deg på dette tidspunktet uforutsigbart for deg?

5 hvis dere er overrasket, er det fordi dere ikke er interessert i mine profetier og ikke har forberedt dere.

6 Alle ting ble forutsett, og alle ting ble forutsagt, men du manglet tro, og nå, som et resultat, drikker du et veldig bittert beger.

7 Selv i dag profeterer jeg gjennom det menneskelige intellekt. Noen profetier vil snart gå i oppfyllelse, andre først i fjerne tider.

8 Dette folket som hører dem, har et stort ansvar for å gjøre dem kjent for menneskeheten. For de inneholder lys som får menneskene til å forstå den virkeligheten de lever i, slik at de kan stoppe opp i sin hektiske kurs mot avgrunnen. (276, 41 - 42)

9 Mye av det jeg har talt til dere i denne tiden er profetier, som noen ganger refererer til de neste tider, andre ganger til fremtidige tider. Det er derfor mange mennesker ikke ønsker å legge noen vekt på dette guddommelige budskapet.

10 Men dette ordet vil stige full av lys blant de kommende tiders mennesker, som i det vil gjenkjenne og oppdage store åpenbaringer hvis nøyaktighet og fullkommenhet vil forbløffe vitenskapsmennene. (216, 13)

Den store profetien til nasjonene av 10. januar 1945, mot slutten av andre verdenskrig

11 I dette øyeblikk taler jeg til jordens nasjoner. Alle har mitt lys; med det skal de reflektere at de har våget å disponere livet som om de var eierne av det.

12 Sannelig sier jeg deg, din ødeleggelse og smerte har forårsaket dyp omvendelse hos mange og har vekket millioner til lyset som søker meg og påkaller meg, og fra dem går et

klageskrik opp til meg og spør: Far, vil krigen 1945 muligens ikke ta slutt og vil du ikke tørke tårene våre og gi oss fred?

13 Her er jeg til stede iblant dere, dere syv nasjoner! Sju hoder, dere som har løftet dere opp foran meg i verden!

14 ENGLAND: Jeg opplyser deg, Min rettferdighet vil fortsatt ramme deg hardt; men jeg gir deg styrke, berører ditt hjerte og sier deg: dine krav på makt vil falle, dine rikdommer vil bli tatt fra deg og de vil ikke bli gitt til noen.

15 TYSKLAND: Jeg søker deres stolthet i dette øyeblikk og sier til dere: Forbered dere, for deres ætt skal ikke gå til grunne. Du har bedt meg om nye land, men mennesker har blandet seg inn i mine høye råd. Jeg bøyer nakken din og sier til deg: Ta min styrke og stol på at jeg vil redde deg.

16 Men hvis du ikke vil stole på meg og gi etter for din stolthet, vil du være alene og slave for verden. Men dette er ikke min vilje, for nå er tiden kommet da jeg styrter herskerne og frigjør slaven og fangene. Ta mitt lys og sett dere opp igjen.

17 RUSSLAND: Min ånd ser alt. Verden vil ikke være deres. Det er jeg som skal herske over dere alle. Dere vil ikke være i stand til å utslette mitt navn, for Kristus som taler til dere, vil herske over alle mennesker. Frigjør dere fra materialisme og forbered dere på et nytt liv, for hvis dette ikke skjer, vil jeg bryte deres arroganse. Jeg gir deg mitt lys.

18 ITALIA: Du er ikke lenger herre som i tidligere tider; i dag har hån, trelldom og krig ødelagt deg. Som et resultat av deres degenerasjon gjennomgår dere en stor renselse. Men jeg sier dere: forny dere selv, fjern deres fanatisme og avgudsdyrkelse og anerkjenn meg som den høyeste Herren. Jeg vil øse ut nye inspirasjoner og lys over dere. Ta min helbredende balsam og tilgi hverandre.

19 FRANKRIKE: Du bringer din smerte frem for Meg. Din klage når Min høye trone. Jeg tar imot dere. Dere pleide å heve dere til Herren, nå viser dere Meg bare lenkene dere drar med dere.

20 Dere har verken våket eller bedt. Dere har overgitt dere til kjødets lyster, og dragen har tatt dere som bytte.

21 Men jeg vil frelse deg, for dine koners klager og dine barns gråt kommer opp til meg. Dere vil frelse dere selv, og jeg rekker ut min

hånd til dere. Men sannelig sier jeg dere: våk, be og tilgi!

22 USA: I dette øyeblikk tar jeg også imot deg. Jeg ser på hjertet ditt - det er ikke av stein, men av metall, av gull. Hjernen din av metall ser jeg herdet. Jeg finner ingen kjærlighet i deg, oppdager ingen åndelighet. Jeg ser bare stormannsgalskap, ambisjoner og grådighet. 23 "Hold det opp," men jeg spør deg: Når vil min sæd slå dyp rot blant dere? Når vil dere rive ned deres "gullkalv" og deres "Babels tårn" for i stedet å reise opp Herrens sanne tempel?

24 Jeg berører samvittigheten din fra den første til den siste og tilgir deg. Jeg opplyser deg slik at i den vanskeligste timen, når besøket når sitt høydepunkt, blir ikke tankene dine tåkete, men tenker klart og husker at jeg er over deg.

25 Jeg gir deg lys, makt og myndighet. Ikke bland deg inn i mine høye råd, for hvis du ikke adlyder mine instruksjoner eller krysser linjen jeg trekker, vil smerte, ødeleggelse, ild, pest og død komme over deg.

26 JAPAN: Jeg tar imot deg og taler til deg. Jeg har kommet inn i din helligdom og sett på alt. Du vil ikke være sist, du har alltid ønsket å være først. Men sannelig sier jeg deg, dette frøet er ikke behagelig for meg.

27 Det er nødvendig at du tømmer lidelsens beger slik at ditt hjerte kan bli rensset. Det er nødvendig at ditt "språk" blandes med andre "språk". Det er nødvendig at verden nærmer seg deg. Når verden er forberedt og rensset, vil den bringe deg frøet som jeg vil overlevere til den. For jeg ser ingen forberedt. Jeg ser ikke i deg det åndelige frøet til min guddommelighet. Men jeg vil bane vei.

28 Snart vil det bli et kaos av verdensbilder, en forvirring av vitenskaper og teorier over hele verden. Men etter dette kaoset vil lyset komme til dere. Jeg forbereder dere alle og tilgir dere og sørger for at dere tar den rette veien.

29. Når tiden kommer og freden kommer til nasjonene, skal dere ikke gjøre motstand, ikke gripe inn i Mine høye råd og ikke motsette dere Min vilje. Når nasjonene har sluttet fred, skal du ikke dolke dem i ryggen, for da vil jeg bringe min dom over deg.

Syv nasjoner! Syv hoder! Faderen har unnfanget deg. Foran deg, under ditt styre, er verden. Du er ansvarlig overfor meg for den!

31 La lyset fra "Boken med de syv segl" være i hver av nasjonene, slik at folk kan utruste seg slik det er min vilje. Min fred være med dere! (127, 50 - 65)

Kriger og naturkatastrofer - tegn på himmelen

32 Den samme verden som du nå lever i, har vært en slagmark i lang tid. Men den enorme erfaringen som våre forfedre har etterlatt seg, har ikke vært nok - en bitter og smertefull erfaring som ligger foran vår tids mennesker som en bok åpnet av samvittigheten.

33. Men menneskets hjerte er for hardt til å akseptere den frukten av erfaring som er som en arv av lys. Det eneste de har arvet fra sine forfedre er hatet, stoltheten, harmen, begjæret, arrogansen og hevnen som har gått i blodet deres. (271, 65)

34. Tenk på at det er dommens tid, for sannelig sier jeg dere: Enhver overtredelse skal sones. Jorden selv skal avlegge regnskap for den onde bruken menneskene har gjort av den og dens naturrikter.

35. Alt som har blitt ødelagt, vil stille deg til ansvar og dermed få folk til å innse at de ble skapt av Skaperen med hensikter om kjærlighet, og at selve Viljen som kunne ødelegge dem, bryr seg om dem, beskytter dem og velsigner dem. (180, 67)

36. Jeg gir deg dette budskapet som du må bringe videre over havene. Mitt ord skal krysse det gamle kontinentet og nå til og med Israels folk som har kastet seg inn i en brodermorderisk kamp for et stykke land uten å innse sin ånds elendighet.

37. Dere kan ikke forestille dere den prøvelsen verden vil gjennomgå. Alle venter på fred, men dette vil bare skje etter at naturkreftene har vitnet om meg. (243,52)

38. Mine naturkrefter vil bli sluppet løs og ødelegge hele landområder. Forskere vil oppdage en ny planet og en "stjernerusj" ☼ vil lyse opp din verden. Men dette vil ikke føre til katastrofe for menneskeheten; det vil bare kunngjøre for folk at en ny tid kommer. (182, 38)

- I evangeliene blir dette dommens tegn kunngjort med ordene: "Stjernene" vil falle fra himmelen".

39. Jeg har allerede åpenbart for deg at mitt folk er spredt over hele jorden, det vil si at den

åndelige sæd er spredt over hele jordens krets.

40 I dag er dere uenige og til og med respektløse overfor hverandre på grunn av bagateller. Men når den materialistiske læren truer med å overvelde dere alle, vil dere som tenker og føler med ånden, endelig bli ett. Når den tid kommer, vil jeg gi dere et tegn slik at dere kan gjenkjenne hverandre - noe dere kan se og høre på samme måte. Da, når dere vitner for hverandre, vil dere bli forbløffet og si: "Det er Herren som har besøkt oss." (156, 35 - 36)

Profeti om splittelsen av de meksikanske samfunnene

41. Lytt nå godt til Meg, folk, og sett i gang med å adlyde Mitt Ord verdig og sant.

42. Jeg ser at dere bærer sorg i deres hjerter fordi dere forventer at ikke alle disse skarer vil holde den lov som jeg har skrevet i deres ånd. Men jeg sier dere at i dag, som i "Første gang", vil folket splitte seg.

43. Jeg har talt mye til dere og har staket ut en eneste vei for alle. Derfor sier jeg deg: Hvis noen av mine barn ikke adlyder meg, vil dommen bli uttalt over dette folket når den dagen som er bestemt av din Fars vilje kommer for å avslutte denne manifestasjonen.

44 Jeg er kommet til deg i denne tiden som en befrier, jeg har vist deg veien gjennom ørkenen, det åndelige "dagsverket" i kampen for befrielse og frelse, og til slutt har jeg lovet deg det nye løfteslandet, som er fred, lys og salighet for ånden.

45 Salige er de som legger ut og følger meg på denne reisen i sitt ønske om frigjøring og åndeliggjøring, for de vil aldri føle seg forlatt eller svake i prøvelsene den store ørkenen vil bringe dem.

46 Ve dem, derimot, som krenker troen, som elsker verdens ting mer enn det åndelige - til dem som fortsetter å holde fast ved sine avguder og sine tradisjoner! Når de tror at de tjener meg, vil de være underlagt "Farao", som er "kjødet", materialisme, avgudsdyrkelse.

47 Den som vil komme til det forjettede land, til Åndens fedreland, må etterlate seg et spor av godhet på sin vandring gjennom verden.

48 Kom langs denne veien og vær ikke redd. For hvis du setter ditt håp til meg, er det

umulig for deg å gå vill. Hvis du er redd eller ikke har noen tro, er din tro ikke absolutt, og jeg sier deg at den som vil følge meg, må være overbevist om min sannhet. (269, 50-51)

Kapittel 65 - Liknelser, trøst og løfte

Lignelsen om de dårlige forvalterne

- 1 I ønsket om barmhjertighet nærmet en mengde sultne, syke og nakne mennesker seg et hus.
- 2 Forvalterne av huset forberedte det kontinuerlig for å underholde de som passerte ved deres bord.
- 3 Jordeieren, eieren og herren av disse jordene kom for å lede banketten.
- 4 Tiden gikk og de trengende fant alltid mat og husly i huset.
- 5 En dag så herren at vannet på bordet var grumsete, at maten ikke var sunn og velsmakende, og at dukene var flekkete.
- 6 Så kalte han til seg dem som hadde ansvaret for å gjøre i stand matbordet, og sa til dem: "Har dere sett lindukene og smakt på maten og drikket av vannet?"
- 7 "Ja, Herre," svarte de.
- 8 "Så før du gir mat til disse sultne, la barna dine spise av den først, og hvis de synes maten er god, gi den til disse gjestene."
- 9 Barna tok av brødet, frukten og det som var på bordet; men smaken var motbydelig, og det var misnøye og opprør mot det, og de klaget voldsomt.
- 10 Da sa godseieren til dem som fremdeles ventet: "Kom under et tre, for jeg vil gi dere fruktene fra hagen min og god mat."
- 11 Men til tjenerne sa han dette: "Rens de besudlede, fjern den dårlige smaken fra leppene til dem dere har skuffet. Jeg har ingen glede i dere, for jeg ba dere ta imot alle som sulter og tørster, og gi dem den beste maten og rent vann, og dere har ikke adlydt. Din gjerning er ikke til behag for meg."
- 12 Herren over disse landene forberedte selv festen: brødet var rikt, frukten sunn og moden, vannet friskt og forfriskende. Så inviterte han dem som ventet - tiggere, syke og spedalske - og de festet alle sammen, og deres glede var stor. Snart var de friske og fri for lidelse, og de bestemte seg for å bli på gården.

- 13 De begynte å dyrke åkrene, ble åkerarbeidere, men de var svake og visste ikke hvordan de skulle følge Herrens instruksjoner. De blandet forskjellige typer frø, og avlingen degenererte, hveten ble kvalt av ugress.
- 14 Da tiden for innhøstingen kom, kom godsherren og sa til dem: "Hva gjør dere, når jeg bare ga dere ledelsen av huset for å ta imot gjestene? Sårket dere har sådd er ikke godt, andre er til å dyrke jordene med. Gå og rens landet for tistler og ugress, og ta deg av huset igjen. Brønnen er tørket ut, brødet blir ikke sterkere, og frukten er bitter. Gjør mot dem som drar forbi slik jeg har gjort mot dere. Når du har mettet og helbredet dem som vender seg til deg, når du har fjernet dine naboers smerte, da vil jeg gi deg hvile i mitt hus." (196, 47 - 49)

Liknelsen om ørkenvandringen til den store byen

- 15 To vandrere gikk med langsomme skritt gjennom en vidstrakt ørken, og føttene deres verket av den varme sanden. De var på vei mot en by langt borte, og bare håpet om å nå målet holdt dem oppe på den vanskelige reisen, for brødet og vannet var i ferd med å ta slutt. Den yngste av de to begynte å bli sliten og ba ledsageren sin om å fortsette reisen alene fordi kreftene hans begynte å svikte.
- 16 Den gamle vandreren prøvde å inngyte nytt mot i den unge ved å fortelle ham at de kanskje snart ville komme over en oase der de ville gjenvinne styrken de hadde mistet, men han tok ikke mot til seg.
- 17 Den eldste hadde ikke til hensikt å forlate ham i den ødemarken, og selv om han også var sliten, lastet han den trette følgesvennen på ryggen og fortsatte turen med vanskeligheter.
- 18 Da den unge mannen hadde hvilt seg, og han tenkte på problemene han forårsaket den som bar ham på skuldrene, løsnet han seg fra nakken hans og tok ham i hånden, og så fortsatte de på veien.
- 19 En enorm tro animerte hjertet til den gamle vandreren, noe som ga ham styrke til å overvinne sin tretthet.
- 20 Som han hadde glettet, dukket det opp en oase i horisonten, og i skyggen av den ventet en kjølig kilde på dem. Til slutt nådde de den

og drakk av det forfriskende vannet til de hadde drukket seg mette.

21 De falt i en avslappende søvn, og da de våknet, følte de at trettheten var forsvunnet, og de var heller ikke sultne eller tørste. De følte fred i sine hjerter og styrke til å nå den byen de lette etter.

22 De ønsket egentlig ikke å forlate stedet, men reisen måtte fortsette. De fylte karene sine med det krystallklare og rene vannet og fortsatte reisen.

23 Den eldre pilegrimen som hadde støttet den unge pilegrimen, sa: "Vi vil bare bruke moderat av vannet vi har med oss. Det er mulig at vi vil møte noen pilegrimer på veien som er utmattet og holder på å dø av tørst eller sykdom, og da vil det være nødvendig å tilby dem det vi har med oss."

24 Den unge mannen protesterte og sa at det ville være urimelig å gi av det som kanskje ikke engang var tilstrekkelig for dem selv; at de i så fall kunne selge det til den prisen de ønsket, siden det hadde kostet dem så store anstrengelser å skaffe det dyrebare elementet.

25 Den gamle mannen var ikke fornøyd med dette svaret og svarte ham at hvis de ville ha fred i sinnet, måtte de dele vannet med de trengende.

26 Mutt sa den unge mannen at han foretrakk å konsumere vannet i fartøyet sitt alene før han delte det med noen de måtte møte på veien.

27 Igjen gikk den gamle mannens varsel i oppfyllelse, for foran dem så de en karavane med menn, kvinner og barn, fortapt i ørkenen, i ferd med å omkomme.

28 Den gode gamle mannen skyndte seg bort til disse menneskene og ga dem noe å drikke. De trette følte seg straks styrket, de syke åpnet øynene for å takke den reisende, og barna sluttet å gråte på grunn av tørst. Karavanen reiste seg og fortsatte reisen.

29 Fred var i hjertet til den edle reisende, mens den andre, da han så at karet hans var tomt, sa engstelig til ledsageren at de burde snu og gå til kilden for å erstatte vannet de hadde brukt.

30 "Vi må ikke gå tilbake," sa den gode vandreren, "hvis vi har tro, vil vi komme over nye oaser lenger fremme."

31 Men den unge mannen tvilte, var redd og foretrakk å ta farvel med sin følgesvenn på

stedet, for å gå tilbake i ønske om kilden. De, som hadde vært ledsagere i lidelse, skiltes. Mens den ene fortsatte på veien, inspirert av troen på sitt mål, tenkte den andre at han kunne omkomme i ørkenen, og løp mot kilden med dødens besettelse i hjertet.

32 Til slutt ankom han pesende og utmattet. Men fornøyd drakk han seg mett, glemte ledsageren han hadde latt gå alene, og likeledes byen han hadde gitt avkall på, og bestemte seg for å leve i ørkenen fra da av.

33 Det tok ikke lang tid før en karavane passerte i nærheten, bestående av utmattede og tørste menn og kvinner. De nærmet seg ivrig for å drikke av vannet fra kilden.

34 Men plutselig så de en mann dukke opp som forbød dem å drikke og hvile med mindre de betalte ham for disse godene. Det var den unge vandreren som hadde inntatt oasen og gjort seg til herre over ørkenen.

35 De lyttet bedrøvet til ham, for de var fattige og kunne ikke kjøpe den dyrebare skatten som kunne slukke tørsten deres. Til slutt skilte de seg av med det lille de hadde med seg, kjøpte litt vann for å slukke den brennende tørsten og fortsatte sin vei.

36 Snart forandret den mannen seg fra å være en herre til å bli en konge, for det var ikke alltid de fattige som passerte der; det var også mektige menn som kunne gi en formue for et glass vann.

37 Denne mannen husket ikke lenger byen bortenfor ørkenen, og enda mindre den broderlige følgesvennen som hadde båret ham på sine skuldre og reddet ham fra å gå til grunne i den ødemarken.

38 En dag så han en karavane komme målbevisst mot den store byen. Men med forbauselse la han merke til at disse mennene, kvinnene og barna gikk fram fulle av styrke og glede og sang en lovsang.

39 Mannen forstod ikke hva han så, og hans overraskelse ble enda større da han så at i spissen for karavanen sto den som hadde vært hans reisefølge.

40 Karavanen stoppet foran oasen mens de to mennene sto vendt mot hverandre og så forundret på hverandre. Til slutt spurte oasebeboeren den som hadde vært hans følgesvenn: "Si meg, hvordan er det mulig at det finnes mennesker som krysser denne ørkenen uten å føle seg tørste eller trette?"

41 Han gjorde dette fordi han tenkte i sitt indre på hva som ville skje med ham fra den dagen da ingen ville komme for å be ham om vann eller husly.

42 Den gode reisende sa til sin følgesvenn: "Jeg nådde den store byen, men ikke alene. På veien møtte jeg de syke, de tørste, de fortapte, de utmattede, og til dem alle ga jeg nytt mot gjennom troen som besjeler meg, og slik fra oase til oase ankom vi en dag portene til den store byen.

43 Der ble jeg tilkalt for Herren i dette riket, som, da han så at jeg kjente ørkenen og hadde medlidenhet med de reisende, ga meg i oppdrag å vende tilbake for å være veiviser og rådgiver for de reisende i den pinefulle ørkenferden.

44 Og her ser du meg lede en annen karavane som jeg må føre til den store byen. - Og du da? Hva gjør du her?" spurte han den som hadde blitt igjen i oasen. - Sistnevnte forble taus, skamfull.

45 Da sa den gode reisende til ham: "Jeg vet at du har tilegnet deg denne oasen, at du selger vann og krever penger for skyggen. Disse godene tilhører ikke deg, de ble plassert i ørkenen av en guddommelig makt for at den som trenger dem, kan gjøre bruk av dem.

46 Ser du disse folkemengdene? De har ikke behov for en oase fordi de verken føler tørst eller tretthet. Det er nok at jeg gir dem det budskapet som Herren i den store byen sender dem gjennom min formidling, og allerede legger de ut og finner ny styrke for hvert skritt takket være det høye målet de har: å nå det riket.

47 Overlat kilden til dem som tørster, så de kan finne forfriskning ved den, og så de kan slukke sin tørst som lider i ørkenen.

48 Din stolthet og egoisme har forblindet deg. Men hva godt har det gjort deg å være herre over denne lille oasen hvis du bor i denne ødemarken og fratar deg selv muligheten til å bli kjent med den store byen som vi var på vei mot sammen? Har du allerede glemt det høye målet vi begge hadde?"

49 Da den mannen hadde lyttet stille til den som hadde vært en trofast og uselvisk følgesvenn, brast han i gråt fordi han angret sine overtredelser. Han rev av seg den falske kappen og gikk til utgangspunktet, der ørkenen begynte, for å følge veien som skulle føre ham til den store byen. Men nå gikk han

sin vei opplyst av et nytt lys, troen og kjærligheten til sine medmennesker.

- Slutten på lignelsen -

50. Jeg er Herren i den store byen, og Elias er den gamle i min lignelse. Han er "stemmen til ham som roper i ørkenen", han er den som gjør seg kjent for deg på nytt i oppfyllelse av åpenbaringen jeg ga deg ved transfigurasjonen på Tabor-fjellet. Det er han som leder deg i den tredje æra til den store byen der jeg venter på deg for å gi deg den evige belønningen av min kjærlighet.

51 Følg Elia, o elskede folk, og alt vil forandre seg i ditt liv, i din tilbedelse av Gud og dine idealer; alt vil bli forvandlet.

52 Trodde dere at deres ufullkomne religionsutøvelse ville vare evig? - Nei, mine disipler. I morgen, når din ånd ser den store byen i horisonten, vil den si som sin Herre: "Mitt rike er ikke av denne verden" (28:18-40).

Liknelse om en konges storsinnethet

53 Det var en gang en konge som, omgitt av sine undersåtter, feiret en seier han hadde vunnet over et opprørske folk som var blitt vasaller.

54 Kongen og hans folk sang en seiershymne. Så talte kongen slik til sitt folk: "Min arms styrke har seiret og fått mitt rike til å vokse; men de beseirede vil jeg elske slik jeg elsker dere, jeg vil gi dem åkrer på mine eiendommer for å dyrke vin, og det er min vilje at dere skal elske dem slik jeg elsker dem."

55. Tiden gikk, og blant det folket som var blitt vunnet av denne kongens kjærlighet og rettferdighet, sto det opp en mann som gjorde opprør mot sin herre og prøvde å drepe ham mens han sov, men bare såret ham.

56 Konfrontert med sin forbrytelse flyktet den mannen i frykt for å gjemme seg i de mørkeste skogene, mens kongen beklaget utakknemligheten og fraværet til sin undersått, for hans hjerte elsket ham høyt.

57 Denne mannen ble tatt til fange på flukt av et folk som var fiendtlig innstilt til kongen, og da han ble beskyldt for å være en undersått av ham som de ikke anerkjente, ropte han skrekkslagen til dem at han var på flukt fordi han nettopp hadde drept kongen. Men de trodde ham ikke og dømte ham til å dø på bålet, etter å ha blitt martyr på forhånd.

58 Da han allerede blødde og de var i ferd med å kaste ham i ilden, skjedde det at

kongen gikk forbi der med sine tjenere som lette etter opprøreren, og da han så hva som skjedde her, løftet herskeren armen og sa til håndlangerne: "Hva gjør dere, opprørske folk?" Og ved lyden av kongens majestetiske og befalende stemme kastet opprørerne seg ned for ham.

59 Den utakknemlige undersått, som fortsatt lå i lenker nær bålet og bare ventet på at dommen hans skulle fullbyrdes, ble overrasket og forferdet da han så at kongen ikke var død og at han nærmet seg ham skritt for skritt og løste ham.

60 Han førte ham bort fra ilden og behandlet sårene hans. Så ga han ham vin å drikke, kledde ham i en ny hvit kjortel, og etter å ha kysset ham på pannen sa han til ham: "Min undersått, hvorfor flyktet du fra meg? Hvorfor har du såret meg? Ikke svar meg med ord, jeg vil bare at du skal vite at jeg elsker deg, og jeg sier deg nå: kom og følg meg."

61 Folket som var vitne til disse barmhjertighetsscenene, ropte i undring og forvandlet i sitt indre: "Hosianna, Hosianna!" De erklærte at de var lydige vasaller av denne kongen, og mottok bare fordeler fra sin herre, og undersåttene som en gang gjorde opprør, overveldet av så mye kjærlighet fra sin konge, bestemte seg for å betale tilbake disse visningene av grenseløs hengivenhet ved å elske og tilbe sin herre for alltid, erobret av hans så fullkomne handling.

- Slutten på lignelsen -

62 Se, folk, hvor klart er ikke Mitt ord! Likevel kjemper folk mot Meg og mister sitt vennskap med Meg.

63. Hvilken skade har jeg påført mennesker? Hvilken ulempe gir min lære og min lov dem?

64. Vit at så ofte du krenker Meg, vil du bli tilgitt hver gang. Men da er du også forpliktet til å tilgi dine fiender når de krenker deg.

65. Jeg elsker deg, og når du tar et skritt bort fra Meg, tar Jeg det samme skrittet for å nærme meg deg. Hvis du lukker portene til tempelet ditt for meg, vil jeg banke på dem til du åpner og jeg kan komme inn. (100,61-70)

Saligprisninger og velsignelser

66 Salig er den som bærer sin lidelse med tålmodighet, for det er nettopp i hans saktmodighet at han vil finne styrke til å fortsette å bære sitt kors på sin utviklingsvei.

67. Salig er den som bærer ydmykelse med ydmykhet og er i stand til å tilgi dem som har krenket ham, for jeg vil rettferdiggjøre ham. Men ve dem som dømmer sine medmenneskers handlinger, for de skal selv bli dømt!

68 Salig er den som oppfyller lovens første bud og elsker meg mer enn alt som er skapt.

69 Velsignet er den som lar Meg dømme sin rettferdige eller urettferdige sak. (44, 52 - 55)

70 Salig er den som ydmyker seg på jorden, for jeg vil tilgi ham. Salig er den som blir baktalt, for jeg vil vitne om hans uskyld. Salig er den som vitner om meg, for jeg vil velsigne ham. Og den som blir feilbedømt på grunn av utøvelsen av min lære, vil jeg anerkjenne ham. (8,30)

71. Salige er de som faller og reiser seg igjen, som gråter og velsigner meg, som, såret av sine egne brødre, stoler på meg i dypet av sine hjerter. Disse små og plagede, spottet, men likevel saktmodige og derfor sterke i ånden, er i sannhet mine disipler. (22,30)

72 Velsignet er den som velsigner sin Herres vilje, velsignet er den som velsigner sin egen lidelse, vel vitende om at den vil vaske bort hans flekker. For dette gir støtte til hans skritt for å bestige det åndelige fjellet. (308, 10)

73 Alle venter på lyset fra en ny dag, fredens daggry, som skal være begynnelsen på en bedre tidsalder. De undertrykte venter på dagen for sin frigjøring, de syke håper på en kur som vil gi dem helse, styrke og livsglede tilbake.

74. Salige er de som vet å vente til siste øyeblikk, for det de har mistet vil bli returnert til dem med renter. Denne forventningen velsigner jeg, for det er et bevis på troen på meg. (286, 59 -60)

75 Salige er de trofaste, salige er de som forblir standhaftige til slutten av sine prøvelser. Salige er de som ikke har kastet bort styrken som min instruksjon gir dem, for de vil tåle livets omskiftelser med styrke og lys i de kommende tider med bitterhet. (311, 10)

76 Salige er de som velsigner meg på skapelsens alter og vet hvordan de ydmykt kan akseptere konsekvensene av sine overtredelser uten å tilskrive dem guddommelige straffer.

77 Salige er de som vet hvordan de skal adlyde Min vilje og akseptere sine prøvelser med ydmykhet. De vil alle elske Meg. (325, 7 - 8)

Oppmuntringer til oppadgående utvikling

78. Salige er de som ber meg med ydmykhet og tro om oppstigning av sin ånd, for de vil motta det de ber om fra sin Far.

79 Salige er de som vet å vente, for min barmhjertige hjelp vil nå deres hender i det rette øyeblikk.

80 Lær å spørre og også å vente - vel vitende om at ingenting unnslipper min kjærlighetsvilje. Stol på at min vilje er manifestert i alle dine behov og i alle dine prøvelser. (35, 1 -3)

81 Salige er de som drømmer om et paradys med fred og harmoni.

82 Salige er de som forakter trivialiteter, forfengeligheit og lidenskaper, som ikke gjør noe godt for mennesket og enda mindre for hans ånd, og har betraktet dem med likegyldighet.

83 Salige er de som har kvittet seg med fanatiske tilbedelseshandlinger som ikke fører noe sted, og har forlatt eldgamle og feilaktige oppfatninger for å omfavne den absolutte, nakne og rene sannheten.

84. Jeg velsigner dem som avviser det ytre for i stedet å gi seg selv til åndelig kontemplasjon, kjærlighet og indre fred, fordi de innser mer og mer at verden ikke gir fred, at dere kan finne den i dere selv.

85. Salige er de av dere som sannheten ikke har skremt og som ikke har blitt opprørt av den; for sannelig sier jeg dere, lyset vil falle som en foss på deres ånd for å slukke deres ønske om lys for alltid. (263, 2 - 6)

86 Salig er den som hører min lære, gjør den til sin egen og følger den, for han vil vite hvordan han skal leve i verden, vil vite hvordan han skal dø for verden, og når hans time er kommet, vil han stå opp igjen i evigheten.

87. Salig er den som fordyper seg i mitt ord, for han har lært å forstå årsaken til smerte, betydningen av oppreisning og soning, og i stedet for å fortvile eller spotte, hvorved han ville øke sin pine, reiser han seg full av tro og håp for å kjempe slik at byrden av hans gjeld hver dag kan bli lettere og hans beger av lidelse mindre bitter.

88 Munterhet og fred er passende for troende mennesker - de som er enige med Faderens vilje. (283, 45 - 47)

89. Din fremgang eller oppadgående evolusjon vil gjøre det mulig for deg å oppdage Min sannhet og oppfatte Mitt guddommelige nærvær, både i det åndelige og i hvert av Mine verk. Da vil Jeg si til dere: "Salige er de som er i stand til å gjenkjenne Meg overalt, for det er de som virkelig elsker Meg. Salige er de som er i stand til å føle meg med ånden og til og med med kroppen, for det er de som har gitt følsomhet til hele sitt vesen, som virkelig har åndeliggjort seg selv". (305, 61 - 62)

90. Dere vet at fra Min "høye trone" omslutter Jeg universet i Min fred og velsignelse.

91. Alt er velsignet av Meg i hver time, i hvert øyeblikk.

92. Fra Meg kommer ikke, og vil aldri komme, noen forbannelse eller fordømmelse for Mine barn. Derfor, uten å se de rettfærdige eller syndere, sender Jeg ned over alle Mine velsignelser, Mitt kjærlighetskyss og Min fred. (319,49 - 50)

MIN FRED VÆRE MED DEG.

Guds kall

Oppfordring til folket i denne tiden:

"Folk, folk, stå opp, tiden presser på, og hvis du ikke gjør det på denne "dagen", vil du ikke våkne i dette jordiske livet. Vil du fortsette å sove til tross for budskapet mitt? Vil du at kjødets død skal vekke deg opp - med den fortærende ilden til åndens omvendelse uten materie? Vær oppriktige, plasser dere i posisjonen til å være i det åndelige livet, i møte med sannheten, der ingenting kan unnskyldes deres materialisme, der dere virkelig ser dere selv i filler - flekkete, skitne og revet - som din ånd vil bære som klær. Sannelig, jeg sier dere, der, ved synet av deres elendighet og i følelsen av så stor skam, vil dere føle det enorme ønsket om å vaske dere rene i den dypeste omvendelsens vann, vel vitende om at bare rene kan dere gå til Åndens fest. Se dere selv hinsides menneskelig egoisme med alle dens svakheter, som for tiden er deres stolthet, deres tilfredshet, og fortell meg om dere har følt menneskers smerte, om kvinners hulk eller barns rop gir ekko i deres hjerter. Så fortell Meg: hva har dere vært for menneskene? Har dere vært liv for dem?" (228,62 - 63)

Oppfordring til de intellektuelle:

"Kom til meg, dere intellektuelle som er trette av døden og skuffet i hjertet. Kom til meg, du som er forvirret og har hatet i stedet for å elske. Jeg vil gi deg hvile og få deg til å forstå at ånden som er lydig mot mine bud aldri blir trett. Jeg vil introdusere deg for en vitenskap som aldri forvirrer intelligensen." (282, 54)

Kall til de slitne og tyngede:

"Kom til meg, dere bedrøvede, ensomme og syke mennesker. Du som drar syndens lenker med deg, du ydmyket, sulten etter rettferdighet og tørst, vær med meg; i mitt nærvær vil mange av dine onder forsvinne, og du vil føle at byrden din blir lettere. Hvis du vil eie åndens goder, vil jeg gi deg dem; hvis du ber meg om jordiske goder for å gjøre god bruk av dem, vil jeg gi deg dem på samme måte, fordi din forespørsel er edel og rettferdig. Da vil dere bli gode forvaltere, og Jeg vil gi dere økningen av disse godene slik at dere kan dele dem med deres medmennesker. (144, 80 - 81)

Oppfordring til det åndelige Israel

"Israel, bli menneskehetens leder, gi det dette evige livets brød, vis det dette åndelige arbeidet, slik at de forskjellige religionene kan åndeliggjøre seg i min lære og på denne måten kan Guds rike komme til alle mennesker." (249,66)

"Hør meg, elskede Israel! Åpne dine åndelige øyne og se din Fars herlighet. Hør Min stemme gjennom din samvittighet, lytt med dine åndelige ører til de himmelske melodiene slik at ditt hjerte og din ånd kan glede seg, slik at du kan føle fred; for Jeg er fred og jeg inviterer deg til å leve i den. Jeg åpenbarer for deg kjærligheten jeg har følt for menneskeheten til alle tider - grunnen til at Jesus utgjøt sitt mest dyrebare blod i den "andre æra" for å forløse deg fra synd, for å lære deg kjærlighet og for å innprente sann lære i sinn og hjerte." (283, 71)

"Fest dine øyne på Meg når du har gått deg vill; vær med Meg i dag. Løft dine tanker opp til Meg og snakk til Meg slik et barn snakker til sin far, slik man snakker tillitsfullt til en venn." (280, 31)

"Gå under min instruksjon, føl dere nye mennesker, praktiser mine dyder, og det vil bli

stadig lettere i din ånd, og Kristus vil gjøre seg kjent på din vei." (228, 60)

"Folkens, gå til folket, tal til dem slik Kristus talte til dere - med samme medfølelse, beslutsomhet og håp. La dem innse at det finnes måter å utvikle seg på som gir større tilfredsstillelse enn materielle goder. La dem innse at det finnes en tro som får en til å tro og håpe hinsides det synlige og håndgripelige. Fortell dem at deres ånd vil leve evig, og at de derfor må forberede seg på å kunne ta del i den evige saligheten." (359, 94 - 95)

Slutt